ஓம்.

தத்ஸத்ப்ரஹ்மணேநம:

[illegible] ஸ்ரீ நிச்சலதாஸர் அவர்கள்

இயற்றியருளிய

ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகரம்

இது

தஞ்சைமாநகரம்

[illegible] சுப்புஸ்வாமிராஜு அ[illegible]

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு.

[illegible] சென்னை-இரத்தினசெட்டியார் குமாரர்

[illegible] சிவசங்கரசெட்டியார் [illegible]

அவர்களால் தமது

[illegible] அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1901.

பிலவஹு சித்திரைமீ.

விலை ரூபா 4.

விசாரதற்பரரும் பிரபஞ்சோபரதரும் ஸ்ரீ நிச்சலதாசர் மாணுக்கரு மாகிய ஸ்வாமி திரிலோகராம்ஜீ என்பவர் பிரயாசையுடன் இந்நூல் முழுவதையும் சுத்தமாய்எழுதுவித்து மும்பயி(பம்பாய்)நகர்க் கெழுந்தருளிஅங்குப்பதிப்பித்து,பண்டிதபீதாம்பரர்முதலிய சற்சனர் களுக்குச் செவ்வையாய்ச் சிரவணஞ் செய்வித்து, விக்கிரமசகம் ௧௯௨௫-ல் அங்கிருந்துபுறப்பட்டு மகிமண்டனத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தனர்.வெகுகாலத்திற்குப்பின்னர்ப் பிரஹ்மநிஷ்டபண்டித ஸ்ரீபீதாம்பரஜீ அவர்கள் இதனைச்செவ்வையாய்ப்பரிசோதித்து சில முக்கியப் பிரசங்கங்களும் அநேக மத்தியப்பிரசங்கங்களுமாகப்பிரித்து அமைத்துக்கொடுக்க அவ்வாறேபதிப்பிக்கப்பட்டுளது.விசார சாகரம் விருத்திப்பிரபாகரமென்னும் இரண்டனையும் செவ்வையாய் ஆய்ந்துணர்ந்தோர் பிரஹ்மசூத்திர பாஷிய முதல் ஸ்ரீ அப்பய தீக்ஷிதஸ்வாமிகளாலியற்றப்பட்ட சித்தாந்தலேசமுதலிய அத்வைத நூல்களையும் நியாய முதலிய ஏனைய நூல்களிற் பலவற்றையும் பல நாள் முயன்று கற்பதனுலாம்பயனை எளிதிற் பெறுவதோடு நல்லாசிரியர் வாயிலாகக் கேட்டலால் நிரதிசயாநந்தத்தையு முறுவரென்பது திண்ணம்.

ஆனல் இந்நூல்கள் பிறமொழியிலிருந்தலால் இத்தமிழ்நாட்டாருக்குபயோகமாகாதிருத்தல்கண்டு,அவற்றைத்தமிழ்நாட்டாருக்குபயோகமாக்குவிப்பான் முயன்றகாலத்து,அவற்றுள் முன்னையதாகிய விசாரசாகர மென்னும் நூல் முன்னமே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருத்தலின், அதனைவிட்டுப் பின்னையதாகிய இவ்விருத்திப்பிரபாகரமென்னு நூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இந்நூலாசிரியர் இவ்வரிய நூலை மிக வெளிய நடையில் வசனரூபமாக எழுதியிருத்தல்பற்றி அவ்வாறே இங்கும் யாவரும் எளிதி லுணருமாறு இஃது எளிய தமிழ்நடையில் மொழிபெயர்க்கலாயிற்று. இதனைக் கண்ணுறும் நல்லோர் யாரும் பிரமாதத்தா லேற்படும் எழுத்துப்பிழை சொற்பிழை முதலியவற்றைக் கருதாது, இவ்வரிய பொருள் வெளிப்பட நேர்ந்த திருவருட்பாங்கை நோக்கி யெமது குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்வாராக.

பிரத்தியக்ஷ முதல் அறுவகைப் பாகியம் சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஆந்தரம் ஈசுவராசிரிதம் என்னும் வேறுபாட்டால் எண்வகைப் பிரமா விருத்தியும், சம்சயம் பிரமம் தர்க்கம் சொப்பனப் பிரமவிருத்தி அயதார்த்த ஸ்மிருதி யென்னும்

வேறுபாட்டால் ஐவகை அயதார்த்த அப்பிரமா விருத்தியும், யதா
ர்த்த ஸ்மிருதி யென்னும் யதார்த்த அப்பிரமையுமாய இவை விரு
த்திஞானவடிவ பதினான்கு இரத்தினங்கள். இவற்றை இந்நூல் சூரி
யன்போல் விளக்குவதா யிருத்தலின் இதற்கு விருத்திப்பிரபாகர
மென்றும், இதன் எட்டுப்பிரகரணங்களுக்கும் பிரகாசமென்றும்
பெயரிடப்பட்டது. இதன்கண் உள்ள விஷயங்களை இதன் அநுக்கிர
மணிகையினால் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இந்நூலாசிரியர் ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் சரித்திர முழுவதனையும்
எழுதுவதற்குத்தக்க ஆதாரம் அகப்படாமையின் ஈண்டுச் சிறிது
வரையப்படுகின்றது:—

ஸ்ரீநிச்சலதாஸரது ஜன்மகாலமும் இடமும் அறியப்படவில்லை
வித்தியாப்பியாசத்தில் இவருக்கு மிக்க விசுவாசமிருந்தது. 14 வது
வருஷமுதல் 70-வது வருஷபரியந்தம் வித்தியாப்பியாசத்திலேயே
காலத்தைக் கழித்தனர். அது விசாரசாகரத்தின் 526 வது பிரசங்க
த்தில் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தகைய அப்பியாச முடை
யோர் இக்காலத்து அரிதாய்க் காணப்படுகின்றனர். விசாரசாகரத்தி
னை அவரது அற்புதநிஷ்டை அநுமிக்கற்பாற்று. என்னை, சித்தா
ந்தக்கூற்றெதனையும் ஓரிடத்தும் ஒளித்துக் கூறினாரில்லை; அன்ற
யும் மோக்ஷ காமருக்கு நிஷ்டை கூடுதற்றன்மையினையும் செவ்வ
னே அதன்கண் அமைத்திருக்கின்றனராகலின்.

அவர் வியவகாரம் மிக உத்தமமானதும் சங்கை யில்லா
ததுமாயிருந்தது. சிலர் ஞானித்தன்மை யபிமானத்தைக் கொ
ண்டு தேகாபிமான முதலியவற்றில் அமிழ்ந்திருக்கின்றனர். அவ
வாறு இம்மகாத்ம புருஷர் இருந்தாரில்லை. மகாவிரக்த நிலையினை
யுடையராய்ப் பெருத்த பிரஹ்ம நிஷ்டராயிருந்தனர். பிரஹ்மா
கார விருத்தியிலேயே எப்போதும் மூழ்கியிருப்பர்.

நியாய வியாகரண முதலியன புத்தியைத் தீவிரமாக்குகின்
றன. தீவிரபுத்தி வேதாந்தத்தில் உபயோகமாம். அங்ஙனமா
னும் அதிகமாய்ப் படித்தலால் அவை அநாத்மாவின் (துவைத
த்தின்) கண் புத்தியைச் செலுத்தி மதியை மலினமாக்கிவிடு
மென்று கூறுவர். அதாவது அளவு மட்டு வேதாந்தத்தை விசா
ரித்தால் அப்போது [illegible] புத்தி [illegible]
[illegible] என்று முதியோர் மொழிவர். ஸ்ரீநிச்சலதாஸ

வியாகரணம் நியாய முதலியவற்றில் மிக்கச் சமர்த்தராயினும் அவருக்கு வேதாந்தத்தின்கண்ணேயே பிரபலநிஷ்டை யிருந்தது.

தாம் சிற்சிலருக்கு நியாயாதி சாஸ்திரங்களைப் படிப்பித்துக் கொண்டிருப்பர். ஆங்கு எவரேனும் காலையில் நியாய முதலியவற்றைப் படிக்க வருவரேல், அவர்களைப் படிப்பிக்காது "காலையில் யாம் அநாத்மப்பிரதிபாதக நூல்களைப் படிப்பியேம்" என்று பகர்வர்.

இத்திருஷ்டாந்தங்களால் நிச்சலதாஸர் அற்புத நிஷ்டையுடையவரா யிருந்தனரென்பது பெறப்பட்டதாகின்றது.

ஸ்ரீநிச்சலதாஸரது பாண்டித்தியம் மிக வற்புதமானதென்பது அவரது அப்பியாசத்தினாலே பெறப்படுகின்றது. விருத்திப் பிரபாகரநூலைப்பார்த்துப் பெரியபெரிய வித்துவான்களும்அவரது பாண்டித்தியத்தைப் புகழ்கின்றார்கள். அதிகமாய்ச் சொல்லுவதினாலென்னை? அவர் காலத்திலும் இப்போதும் சாது புருஷர்களில் பரிபக்குவ வித்தையினையுடைய பண்டிதர் ஸ்ரீநிச்சலதாஸருக்குச் சமானமானவர் ஒருவரும் இல்லை.

ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் பிருதிவியின்கண் யாண்டுச் சரித்துக்கொண்டிருந்தனரோ, ஆண்டுத் தினந்தோறும் வேதாந்த சாஸ்திரத்தின்கதை செய்துகொண்டிருப்பர். விசாரசாகரத்தையும் தாம் அநேகமுறை கதை செய்திருக்கின்றனர். அவர் சிரவணம் செய்வித்துக்கொண்டிருந்த விடங்கள்தோறும் சிரவணத்தின்பொருட்டு அநேக சாதுக்களின் சபைசேர்ந்து அதிரவிக பாஷணத்தைக் கேட்டு ஆநந்த முடையராவர்.

அநேகமாய் ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் ஸ்ரீகாசி க்ஷேத்திரத்திலேயேவசித்தனர். அங்குத் தாமும் சில சிரவணங்களிற்செல்லுவர். ஒருசமயம் ஸ்ரீ காசியில் இராமாயண கர்த்தாவின் விலக்ஷணரான மஹாத்மா ஸ்ரீ துளஸிதாஸரென்பவர் கதை செய்துகொண்டிருந்த விடத்துத் தாம்சென்றார். தொடர்பாட்டால் ஸ்ரீதுளஸிதாஸர் "ஈசுவரனிடத்து ஆவரண சக்தியில்லை, விக்ஷேபசக்தியுண்டு" என்றுசொல்ல அதனை ஸ்ரீநிச்சலதாஸர் கேட்டு "ஈசுவரனிடத்து இரண்டுமில்லை" என்றார். இவ்விஷயமாய்ச் சிலநேரம் வார்த்தை நடந்தது. அதன்பின் அவர் அம்மகாத்மாவின் கதைக்குப் போனாரில்லை. காரணம் யாதெனின்

நம்முடைய வார்த்தையினால் யாருக்கும் துன்பமுண்டாகலாகா
என்பதாம். ஆனால் அம்மகாத்மாவின் நிஷ்டையைப் பற்றி
தாம் புகழ்ந்து பேசுவர். அவ்வாறே துளஸிதாஸரும் நிச்ச
தாஸரது பாண்டித்தியத்தையும் அற்புத நிஷ்டையினையும் அடி
கடி ஸ்துதி செய்வார். "ஈசுவரனிடத்து ஆவரணசக்தி விக்ஷே
சக்தி இரண்டுமில்லை" என்பது விசாரசாகரத்தின் 206, 207
வது பிரசங்கங்களிற் செவ்வையாய்ப் பிரதிபாதனஞ் செய்யப்ப
டுளது. விசாரசாகர மென்னு நூலைச் செய்யுங்காலத்து எந்
லின் சகாயமுமின்றி ஒருவர் சகஜமாய் நிருபம் எழுதுவதுபோல
செய்துமுடித்தனர். விருத்திப்பிரபாகரத்தைச் செய்யுங்காலத்தி
வேறு நூல்களைப் பார்ப்பர். அதுவும் தமது நூலைத் தோஷமின்றி
தாக்குதற்பொருட்டாம். விருத்திப்பிரபாகரத்தில் அநேக ப்
மாணமுடைய நூல்களின் பிரமாணங்கள் காட்டப்பட்டன. அதன
கண் நூல்களின் தோஷமும் ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டப்பட்டுளது
இப்போதும் சிற்சில சமஸ்கிருத முணர்ந்த பண்டிதர்கள் அந்த
ட்டில் விருத்திப்பிரபாகரத்தை மறைவாகவைத்து வாசித்துவ
வதென்னை? சமஸ்கிருதவுணர்ச்சி யுடையோராயிருந்தும் பாஷை
நூலின் சகாயத்தைக் கொள்ளுதல் அவர்களுக்கு நாணமா யிரு
தலின் என்க. ஆனால் மிக மேன்மை யுடையதா யிருத்தலின் அதன
சகாயத்தைக் கொள்ளுகின்றனர். விருத்திப்பிரபாகரத்தில் நியா
முதலிய அநேக பாண்டித்திய மதங்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன
கடைசிப் பிரகரணத்தில் சகல மதங்களையும் கண்டித்து வேதாந்
மதத்தைப் பிரதிபாதனம் செய்திருக்கின்றனர்.

ஹிந்துஸ்தானத்தில் புந்தியென்னும் நகரத்தில் ராமசிம்ஹ
ராஜாவானவர் நிச்சலதாஸரை மிக்க ஆதரவோடு தம்மிடத்து வை
திருந்தனர். இராஜா இராணி இருவரும் அவரிடம் குருபாவ
வைத்திருந்தனர். நிச்சலதாஸரது சேர்க்கையினால் அவ்விராஜ
பண்டிதபதவியை யடைந்தனர். இராஜாவானவர் ஒருகால் பெரி
பண்டிதர்களின்சபை சேர்த்திருந்தார். அதில் சாஸ்திரார்த்தங்க
நிகழ்ந்தன. அதனை இராஜா உள்ளவாறே பரீக்ஷித்தனர். அன்று
முதல் பண்டிதர்கள் யாவரும் அவ்வரசனுக்கு வித்துவானென்று
பெயர்வைத்தனர். அவ்வரசன் நிச்சலதாஸரை வணங்கி "ஹிந்துஸ
தானிபாஷையில் பண்டிதர்களுக் குபயோகமாகத்தக்க வேதாந்
நூல்கள் ஒன்றுமில்லையாகலின் தாம் செய்யுமிடத்து அது சகஜம

யாகும்" என்று பிரேரிக்க, தாம் பாஷை யுணர்ச்சி உடையாரிடத்துக் கிருபாவோக்கத்தால் விருத்திப் பிரபாகரத்தைச் செய்தருளினர். ஸ்ரீ நிச்சலதாஸர் ஸ்ரீகாசியி லிருந்துகொண்டு 2700000 சம்ஸ்கிருத சுலோகங்களைச் சங்கிரகித்தார். தாம் சம்ஸ்கிருத வுணர்ச்சியில் வல்லவராயினும், பாஷை யுணர்ச்சி உள்ளார்பொருட்டு இரண்டு உத்தம நூல்களை வெளிப்படுத்தினு ரென்பது விசாரசாகரத்தின் 526 - வது பிரசங்கத்தாற் றெரியவருகின்றது.

ஸ்ரீ நிச்சலதாஸர் ஸ்ரீ கடவல்லி யுபநிஷத்தின் பேரில் சம்ஸ்கிருத வியாக்யானமும் வைதிக சாஸ்திரத்தின் ஒரு நூலும் செய்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகின்றோம். 39 யுக்திகளுள்ள யுக்திப் பிரகாச மென்னும் நூலும் செய்திருப்பதாகத் தெரியவருகின்றது. காவ்விய சாஸ்திரங்களிலும் சமர்த்தரென்பது அவர் செய்த விசாரசாகர நூலின் சந்தசுகளினுலேயே விளங்கும்.

ஸ்ரீசுந்தரவிலாசமென்னும் நூலின் கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ சுந்தரதாஸரும் ஸ்ரீ நிச்சலதாஸரும் சேர்ந்து ஸ்ரீ தாதூஜீ அவர்கள் மார்க்கத்தை (சம்பிரதாயத்தை) மிகப் பிரகாசப்படுத்தினர்.

ஸ்ரீ நிச்சலதாஸருக்குச் சம்பிரதாயத்தின் அபிமான மிருந்ததில்லை. அவர் பெரிய நிரபிமானியாயிருந்தார். பாலியாவஸ்தையிற்றும் சாதுதசையிலேயே யிருந்தனர். அதில் பெருத்த வித்தியாப்பியாசத்தைச் செய்து, பின்னர்ப் பெரும்பாலும் பிரஹ்மசிந்தனத்திலேயே அமிழ்ந்தி யிருப்பர். விக்கிரமசகம் ௧௯௨௦-ல் டில்லிப்பட்டணத்தில் தேகவியோக மெய்தினர். அவருக்கு ஸ்ரீ கிஹடோலியில் யாண்டு விசாரசாகரம் சமாப்தியடைந்ததோ ஆண்டுக் குருசம்பிரதாயமுமிருக்கின்றது. இப்போதும் அங்குஅவர்சிஷ்யர்களு மிருக்கின்றார்கள். இம்மகாத்மாவின் சரித்திரம் சம்பூரணமாய்க் கிடைக்குமாயின் அப்போது விஸ்தாரமாய் எழுதிப் பிரசுரிக்கப்படும்.

பரோபகாரத்தையே தமக் கங்கமாகக் கொண்டொழுகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ சை. ரத்நசெட்டியார் அவர்கள் ஜீவர்கள் சம்சய விபரீதங்க ளொழிந்து நிரதிசயாநந்த முறுதற்பொருட்டு இந்நூலை அச்சியற்றி வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்றெண்ணி முயன்றவாறு முடிவுபெறச்செய்த ஈசனுகிய எம்பெருமான் இந்நூல் இந்நிலவுலகில் என்று நிலைபெறும்படி அருள்புரிவாராக.

தஞ்சை - வெ - குப்புஸ்வாமி ராஜு.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் அநுக்கிரமணிகை.

ஏழாவது பிரகாசம்.

விருத்திபேதமும் அநிர்வசனீயக் கியாதியின் மண்டனமும், கியாதிகண்டனமும் தானே பிரமாணமாந்தன்மைப் பிரமாண நிருபணமும்.

விருத்திப்பிரபாகரத்தின் அநுக்கிரமணிகை

முடிந்தது.

விளம்பரம்.

இப்புஸ்தகமும் கீழ்க்குறிக்கப்பட்ட புஸ்தகங்களும் வேண்டியவர்கள் சென்னை மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தலைவருக்கும், தஞ்சை-வி. கோவிந்தன் அண்டு பிரதர்ஸ் அவர்களுக்கும் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை ரூ. 4.

தபாற்கூலி-வேறு.

		ரூ.	அ.	ப.
பஞ்சதசப்பிரகரணம் வசனம் (சுத்தப்பதிப்பு)	...	1	0	0
தத்துவமஸிமகாவாக்கிய உபதேச வசனம் (சாந்தோக்கியம்)	...	0	2	0
பிரமகீதை உரை (பழையபதிப்பு) (10 உபநிஷத்)	...	2	8	0
விசாரசந்திரோதயம் வினாவிடை (வேதாந்தம்)	...	1	0	0
திருமந்திரம் மூவாயிரம்	...	1	8	0
ஹடயோகப்பிரதீபிகை சம்ஸ்கிருத மூலமும் தமிழுரையும்	...	1	8	0
வள்ளலார் சாஸ்திரம்	...	1	8	0
போதாரியை யென்னும் சுவாத்ம நிரூபணம் வசனம்	...	0	2	0
அபரோக்ஷானுபூதிவசனம்	...	0	2	0
தத்துவவாதமுதல் 16 (ஒருகட்டடம்)	...	2	0	0
முதற்குறள்வாதமுதல் 7 (ஒருகட்டடம்)	...	1	8	0
சூதசங்கிதை தமிழ்ச்செய்யுள்	...	1	8	0
பக்தலீலாம்ருதம் வசனம் (82 பக்தர் சரித்திரம்)	...	3	0	0

இனிப் பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்.

விருத்திரத்நாவளி (விருத்திப்பிரபாகரத்தின் சாரம்)
யோகசூத்திரம் தமிழுரையுடன்
பிரஹ்மசூத்திரம் தமிழுரையுடன்
பஞ்சதசப்பிரகரணம் தமிழுரையுடன்
விசாரசாகரம் (இரண்டாம் பதிப்பு)
சாங்கியசூத்திரம் தமிழுரையுடன்
நியாயசூத்திரம் தமிழுரையுடன்
வைசேஷிகசூத்திர தமிழுரையுடன்

ஓம்.

தத்ஸத் ப்ரஹ்மணேநம:.

விருத்திப் பிரபாகரம்.

முதற்பிரகாசம்.

பிரத்தியக்ஷப்பிரமாண நிரூபணம்.

மங்கலம்.

சத்திய ஞான நந்தத் தனிப்பெருஞ் சுடரே மேலாந்
தத்துவ முணர்த்து மாறு சங்கரா சார்ய னென்னு
மெய்த்தனிப் பெயர்பூண் டிந்த மேதினி தன்னில் வந்த
தத்தகு பொருளை யாமு மநுதினஞ் சிந்தை செய்வாம்.

நூல் வரலாறு.

பெருத்த மாயை யழியவெய்தும் பேரின் பமியான் பிரமமெனும்
விருத்தி யதனாற் பெறுவதென வேதம் விளம்பு மதனாலவ்
விருத்தி ஹேது பயன்யாதென் வினவின் விடையாத் தமிழ்மொழியில்
விருத்திப் பிரபா கரமெனுநூல் விளம்பப் படுமால் விளக்கமுற.

அகம் * பிரஹ்மாஸ்மி (யான்பிரஹ்மம்)என்னும் விருத்தியால் காரியத்தோடு அஞ்ஞானத்தின் நிவிர்த்தியும், பரமாநந்தப் பிராப்தியு முண்டாகின்றன வென்பது வேதாந்த சித்தாந்தம். ஆண்டு, விருத்தியென்பது யாது? அதன் காரணம் யாது? அதன் பிரயோஜனம் யாது என்றிவ்வாறு அறியும் வேட்கை யுண்டாக, அக்காரணமாய் இவ் "விருத்திப்பிரபாகரம்" என்னும் நூல் சொல்லப்படுகின்றது.

க. விருத்தியின் சாமானியலக்ஷணமும் பேதமும்.

அந்தக்கரண அஞ்ஞானங்களின் பரிணாமம் விருத்தியெனப்படும். குரோதம் சுகம் முதலியன அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாக

* இந்நூலில் யாண்டும் ब्रह्म - ப்ரஹ்மம் என்னும் பதத்திற்குப் பிரஹ்மம் என்றும், भ्रमं - ப்ரமம் என்னும் பதத்திற்குப் பிரமம் என்றும், प्रमा - ப்ரமா என்னும் பதத்திற்குப் பிரமை யென்றும் வழங்கப்படும்.

வும், ஆகாயாதிகள் அஞ்ஞானத்தின் பரிணாமமாகவு மிருக்கின்றன; என்றாலும் அவற்றை விருத்தியென்று சொல்லுவ தில்லை. விஷயத்தை விளக்கும் அந்தக்கரண அஞ்ஞானங்களின் பரிணாமம் எது வோ, அது விருத்தி யெனப்படும். குரோதம் சுகம் முதலிய வடிவின வாகிய அந்தக்கரண பரிணாமங்களால் எப்பொருளின் விளக்கமு முண்டாகிறதில்லை. அவ்வாறே, ஆகாய முதலியவற்றாலும் விளக்க முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவை விருத்தி யன்று; ஞானரூப பரிணாமத்தால் விளக்க முண்டாகின்றதாகலின், அதனையே விருத்தி யென்பர். சுகம், துக்கம், காமம், திருப்தி, குரோதம், பொறை, தைரியம், அதைரியம், நாணம், பயமுதலிய எத்தனை அந்தக்கரண பரிணாம முளவோ, அவையனைத்தும் அநேக விடங்களில் விருத்தியென்னுஞ் சொல்லால் விவகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; என்றாலும் "தத்துவாநுசந்தானம்" "அத்துவைதகௌஸ்துபம்" முதலிய நூல்களில் விளக்க பரிணாமமே விருத்தியெனப் பட்டது. ஆகலின் மாயை யந்தக்கரணங்களின் ஞானரூப பரிணாமமே விருத்தியென்னுஞ் சொல்லிற்கு அத்துவைத மதத்தில் பாரிபாஷிகப் பொருளாம்.

அவ்விருத்தி ஞானமும் பிரமைவடிவினது, அப்பிரமை வடிவினது என இருவகைத்தாம். பிரமாண ஜந்நிய (அளவையாற் றோன்றிய) ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர்; அதனின் வேறாயதை அப்பிரமை யென்பர். பிரமை ஞானம் யதார்த்தமேயாம். அப்பிரமை ஞானம் இருவகையாம்:—ஒன்று யதார்த்தம், மற்றையது பிரமம் (ஐயம்). தோஷத்தாற் றோன்றியதனைப் பிரம மென்பர். தோஷத்தாற் றோன்றிய தாகாது, இந்திரிய வநுமான முதலிய பிரமாணங்களாலேனும் வேறு எக்காரணங்களாலேனும் முண்டாவதெது வோ, அது யதார்த்த மெனப்படும். சுத்தியில் இரசித ஞானம் சாதிருசிய (ஒப்புமைத்) தோஷத்தாற் றோன்றியதாகலின் பிரம (ஐய)மாம். கற்கண்டில் கைப்புணர்வு பித்த தோஷத்தாலாயது; சந்திரனிடத்து இலகுத் தன்மையின் ஞானமும், அநேக விருக்ஷங்களினிடத்து ஒருமை யுணர்ச்சியும் சேய்மைத் தோஷத்தா லாகியன வாம்; ஆதலால் அவை பிரமமாம். விசாரசாகரத்தில் தோஷம் அத்தியாச வேதுவாகாதெனக் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனபிப்பிராயம் இதுவாம்:—பிரமா பிரமாணம் பிரமேயமென்னும் மூன்று தோஷமும் அத்தியாசத்திற் கேது வல்ல; யாதேனுமோர் தோஷ

மிருந்தால் அத்தியாச முண்டாகு மென்பதாம். எத்தோஷங்களு மின்றி யத்தியாச முண்டாமெனக் கூறியது * பிரௌடிவாதத் தாற் கூறியதாம். யாண்டு வேறெத்தோஷமு மில்லையோ, ஆண்டு அவித்தையே தோஷமாம். ஆதலால் தோஷத்தாற் றோன்றியதனை யே பிரமமென்பர்.

ஸ்மிருதி ஞானமும், சுக துக்கங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞான மும், ஈசுவர விருத்தி ஞானமும் தோஷத்தாற் றோன்றியவன் றாக லின் பிரமமும் அன்று; பிரமாண ஜந்திய மன்றாகலின் பிரமையும் அன்று; பிரமப் பிரமைகளின் வேறாம்; ஆனால் யதார்த்தமாம். ஏனெனின், எவ்வுணர்ச்சியின் விடயத்திற்குச் சம்சார காலத்தில் ¶ பாத (வாய) மாதலில்லையோ, அது யதார்த்த மெனப்படுதலால்.

ஸ்மிருதி ஞானத்திற் கேது சம்ஸ்கார வாயிலாகப் பூர்வ அநு பவமாம். யாண்டு யதார்த்த அநுபவத்தால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின் றதோ, ஆண்டு ஸ்மிருதி யதார்த்தம்; பிரமவடிவ அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரத்தாலுண்டாகும் ஸ்மிருதி அயதார்த்தமாம்.

தர்ம முதலிய நிமித்தத்தால் அநுகூலப் பிரதிகூல பதார்த்த ங்களின் சம்பந்த முண்டாதலின், அந்தக்கரணத்தின் சத்துவகுண இரஜோ குணங்களின் பரிணாமமாகிய சுக துக்கங்க ளுண்டாகின் றன. சுக துக்கங்களுக்கு நிமித்தம் யாதோ, அந் நிமித்தத்தானே சுக துக்கங்களை விஷயஞ் செய்யும் அந்தக்கரண விருத்தியு முண் டாகின்றது. அவ் விருத்தியில் ஆரூட (ஏறியுள்ள) சாட்சி சுக துக் கங்களை விளக்குகின்றது. சுகாகார துக்காகார அந்தக்கரண விரு த்தி பிரமாணஜந்திய மன்று; அதனால் பிரமை யன்று.

ஈசனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் நியாயமதத்திலே நித் தியமாம். ஆனால் சுருதியில் ஈசுவரனது ஞான முதலியவற்றிற்கு உற்பத்தி கூறப்பட்டிருத்தலால் நித்திய மன்று. ஆனால் பிராணி களது கர்மாநுசாரமாகச் சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் சருவ பதார்த்தங்களையும் விஷயஞ் செய்யும் ஈசுவரனது ஞானம் உண்டா யிருக்கின்றது. அந்த ஞானம் பூத பவிஷ்யத் வர்த்தமான கால த்துச் சகல பதார்த்தங்களின் சாமாந்திய விசேஷத் தன்மைகளை யும் விஷயஞ் செய்கின்றது; பிரளய பரியந்தம் நிற்பதாயு மிரு

* பிரௌடி - தனது மேன்மையின்பொருட்டு, வாதம் - சொல்லுதல் பிரௌடி வாதமாம்.

¶ பாதம் - மித்தியாத்துவ நிச்சயம் (பொய்யெனத்துணிதல்).

க்கின்றது. ஆதலால் அந்த ஞானத்தை ஏகமென்றும் நித்திய மென்றும் கூறுவர். அங்ஙனமே இச்சையும் கிரியையும் உற்பத்தி யுடையனவும் நிலையுள்ளனவுமாம். ஆதலால் பிரளய பரியந்தம் ஒவ்வொரு*வியக்தியிருக்கின்றது. இதன்கண் "ஈசுவரனது இச்சை பிரளயபரியந்தம் நிற்பதாகுமாயின் மழை வெயில் குளிர் என்பன ஈசுவரனதிச்சையால் உண்டாகின்றனவாகலின், பிரளய பரியந்தம் மழை, அங்ஙனமே வெயில், அல்லது குளிர் என்பன உண்டாதல் வேண்டும்" எனச் சங்கை யுண்டாயின், அச்சங்கை பொருந்தாது. ஏனெனின், ஈசுவரனது இச்சையாகிய வியக்தி நாநாவாயும் நித்திய மாயு மிருக்குமாயின், அப்போது இத்தோஷ முண்டாம். அவ்வீசுவரனது பிரளய பரியந்தம் நிற்கும் இச்சையாகிய வியக்தி நாநா வன்று; ஏகமாம். அவ்வொரு இச்சை சகல பதார்த்தங்களையும் எவ்வகையாக விஷயஞ் செய்கின்றதோ, அவ்வகையாக அவை யுண்டாகின்றன. "இவ்வளவு காலம் மழை யுண்டாகுக, இவ்வளவுகாலம் குளிருண்டாகுக, இவ்வளவு காலம் வெயிலுண்டாகுக." என் றிவ்வாறு ஈசுவரனது இச்சை பதார்த்தங்களை விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆதலால். சகல பதார்த்தங்களும் ஓர் காலத்தி லுண்டாகின்றன. பிரளய பரியந்தம் நிற்கும் இச்சை யொன்றுமென்னும் இப்பக்ஷத்தில் தோஷமின்று. சுருதியில் இச்சா ஞானக் கிரியைகளுக்கு உற்பத்தி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞான முதலியன உற்பத்தி யுடையனவாய் ஆகாயத்தைப்போல மகாப்பிரளய பரியந்தம் நிற்பனவாம். ஒருவன் ஈசனது ஞானத்திற்குப் பிரபஞ்ச ஸ்திதி காலத்தில் அநேகமுறை உற்பத்தி நாச மொப்புவானாயின், அவனை ஈசுவரனிடத்து (ஏதோ) ஓர் ஞானவியக்தி பிரபஞ்சத்தின் ஸ்திதிகாலத்தில் எப்போதும் பொருந்தி யிருக்கின்றதா? அல்லது பிரபஞ்சமிருக்க ஓர்காலத்தில் ஞானமின்றிய ஈசுவரனிருக்கின்றனா? என்று இவ்வாறு வினவுவாம். ஞானமின்றிய ஈசுவரன் ஓர் காலத்தி லிருக்கின்றா னெனின், அக்காலத்து ஈசுவரன் அஞ்ஞுவன். ஓர் ஞானவியக்தி ஈசுவரனிடத்து என்றுமுளதெனின், அநந்த ஞானத்திற்கு அநந்த உற்பத்தி அநந்த நாச மொப்புதல் நிஷ்பலமாம். ஒரு ஞானமே சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தி லுண்டாய் மகாப்பிரளய பரியந்தம் நிற்பதா யிருக்கின்றது. அவ்வீசுவரனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் விசம்வாதி யன்று; சம்வாதியாம். நிஷ்

* சாதிக்கு ஆசிரயமா யுள்ளது வியக்தி.

் பிரவிருத்தியைப் பிறப்பிக்கும் இச்சை முதலியன விசம்வாதி னப்படும்; அதனின் வேறுயவை சம்வாதி யெனப்படும். ஜீவ ு இச்சா ஞானக் கிரியைகள் சம்வாதி விசம்வாதியென இரு கயாம். ஈசுவரனது இச்சா ஞானக் கிரியைகள் நிஷ்பலப் பிர த்தியை யுண்டுபண்ணுவன வாகாமையின், விசம்வாதியன்று; வாதியாம். விசம்வாதி ஞானத்தைப் பிரமமென்பர், சம்வாதி னத்தை யதார்த்த மென்பர். பிரமாண ஜந்ய யதார்த்த ஞான தப் பிரமை யென்பர். சீவனது ஞானம் அந்தக்கரண விருத்தி வமாம்; அதுபோல ஈசுவரனது ஞானம் மாயையின் விருத்தி வமாம்; சீவர்களது அதிருஷ்டத்தாற் றேன்றியதாம்; பிர ண ஜந்யமன்று. ஆகலின் பிரமையன்று; தோஷத்தாற் றேன் று மன்று; நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை யுண்டுபண்ணுவது று; ஆகலின் பிரமமுமன்று; யதார்த்தமாம். பிரமாண ஜந் ஞானத்தைப் பிரமை யென்பர்.

உ. பிரமாணபேதம்.

பிரமாணம்: பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், சப்தம், உவமானம், ந்த்தாபத்தி, அநுபலப்தி யென ஆறும். பிரத்தியக்ஷப் பிரமை கரணமெதுவோ, அது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமெனப்படும். மிதிப் பிரமையின் கரணத்தை அநுமானப் பிரமாணமென்பர்; திப் பிரமையின் கரணத்தைச் சப்தப்பிரமாண மென்பர்; மிதிப் பிரமையின் கரணத்தை உவமானப் பிரமாண மென்பர்; ந்த்தாபத்திப் பிரமையின் கரணத்தை அருத்தாபத்திப் பிரமா மென்பர்; அபாவப் பிரமையின் கரணத்தை அநுபலப்திப் பிர ண மென்பர். பிரத்தியக்ஷ அருத்தாபத்திப் பிரமாணங்களுக் பிரமைகளுக்கும் பெயர் ஒன்றேயாம். பட்டர் மதத்தில் ஆறு மாணங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட் டிருக்கின்றன. வேதாந்த நூற் லும் ஆறு பிரமாணங்களே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. * சூத் கார பாஷியகாரர்கள் பிரமாண சங்கையை எழுதாவிடினும் தாந்தத்திற்கு விரோதமின்றிய பட்டர் மதத்தினை அத்வைத தத்தில் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் வேதாந்த பரி ஷை முதலிய நூல்களில் ஆறு பிரமாணங்களே எழுதப்பட்டிரு ன்றன.

* சூத்திரகாரர் - வியாசர், பாஷியகாரர் - சங்கரபகவத்பாதர்.

௩. கரணலக்ஷணம்.

நியாய சாஸ்திரத்தில் நான்கு பிரமாணங்களை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அருத்தாபத்தி யநுபலப்திகளை யங்கீகரிக்கவில்லை. ஆண்டு நியாய சாஸ்திரத்தின் மதம் இதுவாம்:—பிரமையின் கரணம் பிரமாண மெனப்படும். பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் கரணம் நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களாம். ஆகலின் நேத்திராதி இந்திரியங்களைப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மென்பர். வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் கரணமெனப்படும். ஈசுவரன், அவனது இச்சை, ஞானம், கிரியை, திக்கு, காலம், அதிருஷ்டம், பிராகபாவம், பிரதிபந்தகாபாவமென்னு மிவையொன்பதும் சாதாரண காரணமாம்; இவற்றிற்கு வேறாய காரணம் அசாதாரண காரண மெனப்படும். அசாதாரண காரணமும் வியாபாரமுடையது, வியாபார மின்றியதென இருவகையாம். காரணத்திற் றோன்றிக் காரியத்தைத் தோற்றுவிப்ப தெதுவோ அது வியாபார மெனப்படும். எங்ஙனம்:— கபாலம் கடத்திற்குக் காரணம். கபால மிரண்டின் சையோகமும் கடத்திற்குக் காரணம். ஆண்டுக் கபாலங் காரணமாதலிற் சையோகம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், கபால சையோகம் கபாலத்திற் றோன்றிக் கபாலத்தின் காரியமாகிய கடத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. ஆகலின் சையோகரூப வியாபாரமுடைய காரணம் கபாலமாம். காரியத்தை ஒன்றன் வாயிலாகத் தோற்றுவியாது தானே தோற்றுவிப்பது எதுவோ, அது வியாபாரமின்றிய காரண மெனப்படும். ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பது சாதாரண காரணங்களுக்கும் வேறாகிய வியாபாரமுடைய காரணம் கரண மெனப்படும். அத்தன்மையது கபாலமாம். ஆகலின் கடத்திற்குக் கபாலம் கரணமெனப்படும். கபாலத்தின் சையோகம் அசாதாரணமாயினும், வியாபார முடையதன்று. ஆகலின் கரணமெனப் படாது, கேவலம் காரணமென்றே சொல்லப்படும்.

௪. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் பேதம்.

அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு நேத்திர முதலிய இந்திரியங்கள் கரணமாம். ஏனெனின், நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களுக்குத் தத்தம் விஷயங்களோடு சம்பந்தமுண்டாகாவிடின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யுண்டாகிறதில்லை. இந்திரிய விஷய சம்பந்தமுண்டாகும்போ துண்டாகின்றது. ஆகலின் இந்திரிய விடயங்

களின் சம்பந்தம் இந்திரியத்திற் றோன்றிப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையைத் தோற்றுவித்தலால் வியாபாரமாம். சம்பந்தரூப வியாபாரமுடைய பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் அசாதாரணகாரணம் இந்திரியமாகலின் இந்திரியங்களைப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாண மென்பர். இந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானத்தை நியாயமதத்திற் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யென்பர். பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் கரணமாகிய இந்திரியம் ஆறுயிருத்தலின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையும் அறுவகையாம். சுரோத்திரம், துவக்கு, நேத்திரம், இரசனை, கிராணம், மனமென்னும் ஆறும் இந்திரியங்களாம். சுரோத்திர ஜந்நிய யதார்த்த ஞானம் சுரோத்திரப் பிரமையாம். துவக் கிந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானம் துவாசப் பிரமையாம். நேத்திரேந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்தஞானம் சாக்ஷுஷப்பிரமையாம். இரசனேந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்தஞானம் இராசனப் பிரமையாம். கிராணேந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானம் கிராணஜப்பிரமை யாம். மன இந்திரியத்தாற் றோன்றிய யதார்த்த ஞானம் மானசப் பிரமையாம். நியாயமதத்தில் சுத்தி ரசித முதலிய பிரமமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம் ஆனால் கேவல இந்திரிய ஜந்நியமன்று; தோஷத்தோடு கூடிய இந்திரிய ஜந்நியமாம். விசம்வாதியாம்; யதார்த்தமன்று. ஆகலின் சுத்தியில் இரசதஞானம் சாக்ஷுஷ ஞானமாயினும் சாக்ஷுஷப் பிரமையன்று. இவ்வாறு மற்ற இந்திரியத்தாலு முண்டாகும் பிரமம் யாதோ, அது பிரமையன்று.

ரு. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

சுரோத்திரேந்திரியத்தால் சத்தத்தின் ஞானமும், சத்தத்திலுள்ள சத்தத்தன்மைச் சாதியின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அவ்வாறே சத்தத்தன்மையின் வியாப்பியமானகத்துவ (ககரத்தன்மை) முதலியவற்றின் ஞானமும்* தாரத்துவ முதலியவற்றின் ஞானமு முண்டாகின்றன; அங்ஙனமே சப்தாபாவத்தின் ஞானமும் சப்தத்தில் தாரத்தன்மை முதலியவற்றின் அபாவ ஞானமு முண்டாகின்றன. சுரோத்திரேந்திரியத்தால் எதன் ஞான முண்டாகின்ற

* தாரம் - உச்சஸ்வரம்.

தோ, அவ்விடயத்தோடு சுரோத்திரேந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தஞ் சொல்லவேண்டியதாகலின் சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. நியாய மதத்தில் நான்கிந்திரியங்களுமோ முறையே வாயு, அக்கினி, ஜலம், பிருதிவி யென்பவற்றினின்றும் உண்டாயின. சுரோத்திரமும் மனமும் நித்தியமாம். கர்ணகோளகத்திலுள்ள ஆகாயத்தைச் சுரோத்திர மென்பர். வாயு முதலியவற்றினின்றும் துவக்கு முதலியன உண்டாயிருப்பதுபோல ஆகாயத்தினின்றும் சுரோத்திரமுண்டாயிருக்கின்றதெனநையாயிகர் கொள்ளார். கர்ணத்திலுள்ள ஆகாயமெதுவோ, அதனையே சுரோத்திரமென்பர். குணத்திற்குக் குணியோடு சமவாய சம்பந்தங் கூறுவர். சத்தம் ஆகாயத்தின் குணமாம். ஆதலால் ஆகாய வடிவமாகிய சுரோத்திரத்தோடு சத்தத்திற்குச் சமவாய சம்பந்த முண்டு. பேரிமுதலிய விடங்களிலுள்ள ஆகாயத்தில் சத்த முண்டாகின்றது. கர்ண உபகித (காதில் வளைப்பட்ட) ஆகாயத்தைச் சுரோத்திர மென்பராகலின், பேரி முதலியவற்றுன் உபகித ஆகாயத்தில் சப்தத்தின் சம்பந்த முளது. கர்ண உபகித ஆகாயத்திலில்லை; என்றாலும் பேரிதண்டங்களின் சையோகத்தால் பேரியுபகித ஆகாயத்தில் சப்த முண்டாகின்றது. அதற்குக் கர்ண உபகித ஆகாயத்தோடு சம்பந்த மில்லை யாகலின் பிரத்தியக்ஷமாகிறதில்லை. ஆனால் அச் சப்தத்தினின்றும் வேறு சப்தங்கள் பத்துத் திசைகளான் உபகிதமாய ஆகாயத்தில் உண்டாகின்றன. அவற்றினின்றும் வேறு (சத்தங்கள்) உண்டாகின்றன. கர்ணஉபகித ஆகாயத்தி லுண்டாகும் சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகுமே யன்றிப் பிறவற்றின் ஞான முண்டாவதில்லை. சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பலம். சுரோத்திரேந்திரியம் கரணம். துவாச முதலிய பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திலோ சகல விஷயங்களுக்கும் இந்திரியத்தோடுள்ள சம்பந்தமே வியாபாரமாம். சுரோத்திரப் பிரமையில் விஷயத்தோடு இந்திரியத்திற்குள்ள வியாபாரம் சம்பந்தமாதல் இல்லை. ஏனெனின் பிறவிடங்களில் விடயங்களுக்கு இந்திரியங்களோடு சையோக சம்பந்தமுளது. சத்தத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு சமவாய சம்பந்தமுளது. நியாய மதத்தில் சையோகம் ஜந்நியமாம், சமவாயம் நித்தியமாம். துவக்கு முதலிய இந்திரியங்களுக்குக் கடாதிகளோடுள்ள சையோக சம்பந்தம் துவக்கு முதலிய இந்திரியங்களினின்றுந் தோற்றிப் பிரமையை யுண்டாக்குகின்றமையால் வியாபாரமாம். அவ்வாறு

சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

சத்தத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடுள்ள சமவாயசம்பந்தம் சுரோத்திர ஜந்நியமன்று; ஆதலால் வியாபாரமாகாது; சுரோத்திர மனதுகளுக்குள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். சையோகம் இரண்டினை ஆசிரயித்திருக்கும். எவற்றை யாசிரயித்துச் சையோக மிருக்குமோ, அவ்விரண்டும் சையோகத்திற்கு உபாதான காரணமாம். சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகத்திற்கு உபாதான காரணம் சுரோத்திரம் மனமெனும் இரண்டுமாம். சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்தாற் றோன்றிச் சுரோத்திரத்தாற் றோன்றும் ஞானத்தைத் தோற்றுவிப்பதாயிருத்தலின் வியாபாரமாம்.

இதில், சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்தாற் றோன்றியதாயினும் எங்ஙனம் சுரோத்திர ஜந்நிய பிரமையையுண்டாக்குவதாம் எனச் சங்கை நிகழுமாயின், அதற்குச் சமாதானம் வருமாறு :— ஆன்ம மனதுகளின் சையோகமோ சகல ஞானத்திற்கும் சாதாரண காரணமாம். ஆகலின் ஞானத்தின் சாமாந்ய சாமக்கிரி ஆன்ம மனதுகளின் சையோகமாம். பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானத்தின் விசேஷ சாமக்கிரி இந்திரிய முதலியனவாகலின், சுரோத்திர ஜந்நியப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குமுன்னும் ஆத்ம மனதுகளுக்குச் சையோக முண்டாகின்றது ; அங்ஙனமே மனதிற்கும் சுரோத்திரத்திற்கும் சையோகமுண்டாகின்றது. மனதிற்கும் சுரோத்திரத்திற்கும் சையோக முண்டாதலின்றிச் சுரோத்திர ஜந்நிய ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், அநேக இந்திரியங்களுக்குத் தத்தம் விஷயங்களோடு ஒருகாலத்திற் சம்பந்தமுண்டாகியும் ஒருகாலத்தில் அவ்வெல்லா விஷயங்களின் ஞானமும் இந்திரியங்களால் உண்டாதலில்லை. அதன்கண் இஃது ஏதுவாம்:—மனதின் சையோகமுடைய இந்திரியத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தமுண்டாகுங்கால் ஞானமுண்டாகின்றது. மனதோடுகூடாத இந்திரியத்திற்குத் தனது விஷயத்தோடு சம்பந்தமுண்டாயினும் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. நியாயமதத்தில் மனம் பரமாணுவாகலின் ஒருகாலத்தில் அநேக இந்திரியங்களோடு மனதிற்குச் சையோகம் சம்பவிப்பதில்லை. இக்காரணத்தால் அநேக இந்திரியங்களால் ஒரே காலத்தில் அநேக விடயங்களின் ஞானமுண்டாதலில்லை. ஞானத்திற்கு ஏது இந்திரிய மனதுகளின் சையோக மன்றெனின், ஒரே காலத்தில் அநேக இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களோடு சம்பந்த

முண்டாகி ஏக காலத்தில் அநேக ஞானம் உண்டாதல்வேண்டும். இவ்வாற்றால் சக்ஷு முதலிய விந்திரியங்களுக்கு மனதோடுண்டாகுஞ் சையோகம் சாக்ஷுஷ முதலிய ஞானங்களுக்கு அசாதாரண காரணமாம். துவாச் ஞானத்தில் துவக்கு மனதுகளின் சையோகம் காரணம்; இராசன ஞானத்தில் இரசனை மனதுகளின் சையோகம் காரணம்; அங்ஙனமே சாக்ஷுஷஞானத்தில் நேத்திர மனதுகளின் சையோகமும், கிராணஜ ஞானத்தில் கிராண மனதுகளின் சையோகமும், சுரோத்திரஜ ஞானத்தில் சுரோத்திர மனதுகளின் சையோகமும் காரணமாம். இவ்வாற்றால் சுரோத்திரமனதுகளின் சையோகம் சுரோத்திரத்திற்றோன்றிச் சுரோத்திரத்திற்றோன்றும் ஞானத்தைத் தோற்றுவிப்பதாயிருத்தலின் வியாபாரமாம். ஆன்ம மனதுகளின் சையோகம் சகலஞானத்திலும் ஏதுவாம். ஆகலின், முதலில் ஆன்ம மனதுகளின் சையோக முண்டாகி, அதன்பின் எவ்விந்திரிய ஜந்நிய ஞான முண்டாகுமோ அவ்விந்திரியத்தோடு ஆத்ம சையுத்த மனதிற்குச் சையோக முண்டாகின்றது; பின்னர் மனசையுக்த இந்திரியத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த முண்டாய்ப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகின்றது. இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்த மின்றிப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகிறதில்லை.

விஷயத்திற்கு இந்திரியத்தோ டுள்ள சம்பந்தம் அநேக விதம்:—யாண்டுச் சுரோத்திரத்தால் சப்தத்தின் பிரத்தியக்ஷஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சப்தமாத்திரமே சுரோத்திரஜந்நிய ஞானத்திற்குவிடயமன்று; சப்தத்தின் தர்மமாகிய சப்தத்தன்மை முதலியனவும் அந்த ஞானத்திற்கு விஷயமாம். சப்தத்திற்கோ சுரோத்திரத்தோடு சமவாயசம்பந்த முளது, சத்தத்தின் தர்மமாகிய சத்தத்தன்மை முதலியவற்றோடு சுரோத்திரத்திற்குச் சமவேத சமவாயசம்பந்த முளது. ஏனெனின், குண குணிகளுக்குப்போல ஜாதிக்குந் தனது ஆசிரயத்தில் சமவாயசம்பந்த முண்டு. அதனால் சத்தத்தன்மைச் சாதிக்குச் சத்தத்தில் சமவாய சம்பந்த முண்டு. சமவாய சம்பந்தத்தோ டிருப்ப தெதுவோ, அதனைச் சமவேத மென்பர். சுரோத்திரத்தில் சமவாய சம்பந்தமாயிருக்கும் சப்தம் எதுவோ அது சுரோத்திர சமவேதமாம். அச்சுரோத்திர சமவேத சத்தத்தில் சத்தத்தன்மையின் சமவாயமிருத்தலின் சுரோத்திரத்திற்குச் சத்தத்தன்மையோடு சமவேத சமவாய சம்பந்த முளது.

சுரோத்திரஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

அங்ஙனமே சுரோத்திரத்தில் சத்தஞான முண்டாகாத காலத்துச் சப்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சத்தா பாவத்திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த முளது. எவ் வதிகரணத்தில் பதார்த்தத்தின் அபாவ முண்டா கின்றதோ, அவ்வதிகரணத்துள்ள பதார்த்தத்தின் அபாவத்திற்கு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. வாயுவில் உருவமில்லையாகலின் வாயுவில் உருவமின்மையின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தமுளது. யாண்டுப் பிருதிவியில் கடமில்லையோ, ஆண்டுப் பிருதிவியில் கடாபாவத்திற்கு விசேடணத்தன்மைச் சம் பந்தமுளது. இவ்வாற்றல் சத்த சூனிய சுரோத்திரத்தில் சத்தா பாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது. ஆகலின், சுரோ த்திரத்தோடு சத்தாபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் சத்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷஞானத்திற்கு ஏதுவாம். சுரோத்திர த்தினல் ககரமுதலிய சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்து ச்சமவாய சம்பந்த முளது. அவ்வாறே ககர முதலியவற்றினுள்ள கத்துவமுதலிய சாதிகளின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் சமவேத சமவாய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. சுரோத்திரத்தில் சத்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷம் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தா லுண்டா கின்றது. அவ்வாறே சுரோத்திர சமவேத ககரத்தில் * ஙத்துவா பாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சுரோத்திரத் திற்கு ஙத்துவாபாவத்தோடு சமவேத விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்த முளது. ஏனெனின், சுரோத்திரத்திற் சமவேதித்திருக்கும் ககரத் தில் ஙத்துவாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக் கின்றது. இது முதல் அநேக சம்பந்தங்கள் அபாவப் பிரத்தி யக்ஷத்தில் சுரோத்திரத்தோ டிருக்கின்றன. ஆனல் விசேஷணத் தன்மைத் தன்மை சகல அபாவங்களின் சம்பந்தத்தினு முளது. ஆதலால் அபாவப் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுரோத்திரத்திற்கு ஓரே விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த முளது. இவ்வாற்றல் சுரோத்திர ஜந்நியப் பிரமைக்கு ஏது மூன்று சம்பந்தமாம். சப்தத்தின் ஞானத் திற்கு ஏது சமவாய சம்பந்தமாம். சத்தத்தின் தர்மமாகிய சத்தத் தன்மை கத்தன்மை முதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு ஏது சமவேத சமவாய சம்பந்தமாம். அபாவத்தின் சுரோத்திர ஜந்நிய ஞானத்

---

* ஙத்துவம் - ஙகரத் தன்மை.

தில் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தம் ஏதுவாம். அவ்விசேஷணத்
தன்மை பலவகைப்படும். சப்தாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சுத்த
விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. ககரத்தில் கத்துவாபாவத்
தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் சமவேத விசேஷணத் தன்மையுண்டு. விசே
ஷணத்தன்மைச்சம்பந்தத்திற்கு அநேகவேறுபாடுகளுளவாயினும்,
எல்லாவற்றிலும் விசேஷணத் தன்மைத் தன்மைச் சமமாதலின்
விசேஷணத் தன்மை ஒன்றேயெனப்படுகின்றது. சத்தம் இரண்டு
வகையாம்:—ஒன்று பேரிமுதலிய விடத்திலுண்டாகும் துவனிவடி
வினதாகிய சத்தம்; மற்றொன்று கண்டமுதலியவிடத்து வாயுவின்
சையோகத்தாலுண்டாகும் வர்ண (எழுத்து) வடிவினதாகிய சத்
தம். சுரோத்திரேந்திரியத்தால் இருவகைச் சத்தத்தின் பிரத்தி
யக்ஷமுண்டாகின்றது. வர்ண ரூப சத்தத்தில் எங்ஙனம் கத்துவ
முதலிய சாதிகளின் பிரத்தியக்ஷம் சமவேத சமவாய சம்பந்தத்தா
லுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே துவனிரூப சத்தத்திலுள்ள தாரத்
துவ மந்தத்துவ முதலிய தர்மங்களின் பிரத்தியக்ஷமும் சுரோத்திர
த்தினாலுண்டாகின்றது. ஆனால் கத்துவ முதலியனவோ வர்ணங்
களின் தர்மமாகிய ஜாதிரூபமாம். ஆதலால் கத்துவாதிகளுக்குக்
ககரமுதலிய வடிவினவாகிய சத்தங்களோடு சமவாய சம்பந்த
முண்டு. துவனிரூப சத்தத்தின் தாரத்துவ முதலிய தர்மம் ஜாதி
ரூபமன்று; நியாயமதத்தில் உபாதி ரூபமாம். ஆகலின், தாரத்துவ
முதலியவற்றிற்குத் துவனிரூப சத்தத்தில் சமவாயசம்பந்தமில்லை;
சுவரூப சம்பந்த முளது. ஏனெனின் நியாய மதத்தில் சாதிரூப தர்ம
த்திற்கும் குணத்திற்கும் கிரியைக்கும் தமது ஆசிரயத்தில் சமவாய
சம்பந்தங் கூறுவர். சாதி குணக் கிரியைகளின் வேறாகிய தர்மத்
தினை உபாதி யென்பர். உபாதிக்கும் அபாவத்திற்கும் அதனதன்
ஆசிரயத்தோடுள்ள சம்பந்தத்தைச் சொரூப சம்பந்த மென்பர்.
சொரூபத்தையே விசேஷணத்தன்மை யென்பர். ஆகலின் சாதிக்கு
வேறாகிய தாரத்துவ முதலிய தர்மங்களுக்குத் துவனி ரூப சத்தத்
தோடு சொரூப சம்பந்த முண்டு. அதனையே விசேஷணத்தன்மை
யென்பர். ஆதலால் சுரோத்திர சமவேதமாகிய துவனியில் தாரத்
துவ மந்தத்துவங்களின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருத்த
லின், சுரோத்திரத்திற்கும் தாரத்துவமந்தத்துவங்களுக்கும் சுரோ
த்திர சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. இவ்வாற்
றால் சுரோத்திரேந்திரியம் சுரோத்திரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின்

கரணமும், சுரோத்திரமனதுகளின் சையோகம் வியாபாரமும், சத்த முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாகிய ஞானம் பலமுமாம்.

௩. துவாசப் பிரமையின் நிரூபணம்.

துவக்கிந்திரியத்தால் ஸ்பரிசத்தின் ஞான முண்டாகின்றது; அப்படியே ஸ்பரிசாசிரயத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றது. அன்றியும் ஸ்பரிசத்தின் ஆசிரிதமான ஸ்பரிசத்துவ ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷமும் ஸ்பரிசாபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் துவக்கிந்திரியத்தினுலுண்டாகின்றன. ஏனெனின், எவ்விந்திரியத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தின் அபாவத்தினது ஞானமும் அப்பதார்த்தத்தினது ஜாதியின் ஞானமும் அவ்விந்திரியத்தால் உண்டாம். பிருதிவி ஜலம் தேயு வென்னும் மூன்று திரவியங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் துவக்கிந்திரியத்தினுலுண்டாகின்றது. வாயுவின் பிரத்தியக்ஷஞான முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ரூபமும் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஸ்பரிசமுமாகிய இரண்டும் எத்திரவியத்தி லிருக்கின்றனவோ, அத்திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். வாயுவில் ஸ்பரிசமோ இருக்கின்றது; ஆனுல் உருவம் இல்லை. ஆகலின், வாயுவின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. வாயுவினது ஸ்பரிசத்தின் பிரத்தியக்ஷம் துவக்கிந்திரியத்தான் உண்டாகின்றது; ஸ்பரிசத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தால் வாயுவின் அநுமிதிஞான முண்டாகின்றது.

மீமாம்ஸா மதத்தில் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தென்பதின் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஸ்பரிசம் எத்திரவியத்திலிருக்கின்றதோ அத்திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரிய ஜந்நிய திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் உருவத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. கேவல ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யிருக்கிறது. எங்ஙனம்: திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவத்தின் அபேக்ஷை யுண்டு; ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. ஏனெனின் திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத ஸ்பரிசத்தின் அபேக்ஷை யிருக்குமாயின், தீபத்தின் பிரபையிலும் அங்ஙனமே சந்திரனது பிரபையிலும் உற்பூத ஸ்பரிசமில்லை யாகலின், அவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகாது; பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகிறது. அன்றியும் (திரி) அணுகத்தில் ஸ்பரிசமோ விருக்கின்றது; ஆனுல் உற்பூத

ஸ்பரிச மில்லை. ஆகலின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை; கேவலம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறது. ஆதலாற் கேவல உற்பூத ரூபமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே கேவல உற்பூத ஸ்பரிசமுடைய திரவியத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. வாயுவில் உருவமோ இல்லை; உற்பூத ஸ்பரிச மிருக்கின்றது. ஆகலின் வாயுவின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தில்லை; துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. மற்றும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் எனக்குத் துவக்கினால் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதென்று அநுபவ முண்டாகின்றது. ஆகலின் வாயுவின் பிரத்தியக்ஷமும் துவக்கிந்திரியத்தினா லுண்டாகின்றதென்பது மீமாம்ஸாமதமாம்.

ஆனால் நியாயசித்தாந்தத்தில் வாயு பிரத்தியக்ஷ மன்று. பிருதிவி ஜல தேயுக்களினும் யாண்டு உற்பூதஉருவமும் உற்பூதபரிசமுமுண்டோ, ஆண்டு அவற்றின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; மற்றவற்றின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாத வில்லை. பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகிய உருவமும் பரிசமும் உற்பூத மெனப்படும். கிராண ரசன நேத்திரங்களில் உருவமும் பரிசமு மிருக்கின்றன; ஆனால் அவை உற்பூத மன்று. ஆகலின் பிருதிவி ஜல தேயுவடிவான அவ்விந்திரியங்களின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷமும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. அன்றியும் சாளரத்திற் றோன்றும் அதிநுட்பமான துகள் எதுவோ அது அணுகரூபமான பிருதிவியாம். அதில் உற்பூத உருவம் இருக்கின்றது. ஆகலின் அணுகத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகின்றது; உற்பூத பரிசமின்மையான் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. அணுகத்தில் பரிசமு மிருக்கின்றது; ஆனால் அப்பரிசம் உற்பூதமன்று. வாயுவில் உற்பூதபரிசமோ இருக்கின்றது; உருவ மில்லை. ஆகலின் வாயுவின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும் அங்ஙனமே சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாகிறதில்லை. இதனால் திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவம் ஏதுவாமென்பதும், திரவியத்தின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷத்தில் உற்பூத வுருவமும் உற்பூத ஸ்பரிசமுமாகிய இரண்டும் ஏதுவாமென்பதுஞ்சித்தித்தன. எத்திரவியத்தில் உற்பூதவுருவமும் உற்பூத ஸ்பரிசமு முளவோ அத்திரவியத்திற்கே துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். எத்திரவியத்தின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, அத்திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஜாதியின்

துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் கடத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துக் கடத்திலுள்ள பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய ஜாதியாகிய கடத்தன்மையின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே திரவியத்திலுள்ள ஸ்பரிசம் சங்கை பரிமாணம் சையோகம் விபாகம் முதலிய யோக்கிய குணங்களின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும், ஸ்பரிச முதலியவற்றின்கணுள்ள ஸ்பரிசத்தன்மை முதலிய ஜாதிகளின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றன. மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப்பரிசத்தின் அபாவமும் குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசத்தின் அபாவமு மிருக்கின்றன. அவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துக் கடமுதலிய திரவியங்களோடு இந்திரியத்திற்குச் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. கிரியையாற் றோன்றுவது சையோகமாம். திரவியத்திற்கோ சையோக முண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியம் வாயுவின் பரமாணு ஜந்யமாகலின் அது வாயுவடிவ திரவியமாம்; கடமும் பிருதிவிவடிவ திரவியமாம். சிலவிடத்தில் துவக்கிந்திரியத்தின் கோளகமாகிய சரீரத்தின் றொழிலால்துவக்கிற்கும் கடத்திற்கும் சையோக முண்டாகின்றது; சிலவிடத்துக் கடத்தின் றொழிலால் துவக்கிற்கும் கடத்திற்கும் சையோகமுண்டாகின்றது; சிலவிடத்து இரண்டின்கண்ணு முண்டாகும் தொழிலால் சையோக முண்டாகின்றது. நேத்திரத்திலோ கோளகத்தைவிட்டுக் கேவல இந்திரியத்தில் கிரியையுண்டாகின்றது. துவக்கிந்திரியத்தில் கோளகம் விட்டுச் சுவதந்திரத்தில் கிரியை ஒருநாளும் உண்டாதலில்லை. ஆகலின் துவக்கிந்திரியத்தின் கோளகமாகிய சரீரத்தின் றொழிலாலேனும், அல்லது கடமுதலிய விஷயங்களின் றொழிலாலேனும், அல்லது அவ்விரண்டின் றொழிலாலேனும் துவக்கிற்குக்கடமுதலிய திரவியங்களோடு சையோக முண்டாகின்றது. அப்போது துவாசஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுத் துவாசப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; துவக்கிந்திரியம் கரணம்; துவக்கிந்திரியத்திற்குக் கடத்தோடுள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிற்கும் கடத்திற்குமுள்ள சையோகத்திற்கு உபாதானகாரணம் கடமும் துவக்குமாகிய இரண்டுமாம். ஆகலின் அச்சையோகம் துவக்கிந்திரிய ஜந்யமாம். துவக் கிந்திரியத்தின் காரியமாகிய துவாசப்பிரமையை யுண்டாக்குவதா யிருத்தலால் துவக்கிற்குக் கடத்தோடுள்ள சையோகம் வியாபாரமாம். யாண்டுத் துவக்கினால் கட

த்தின் கடத்துவ சாதி, ஸ்பரிச முதலிய குணங்கள் என்பவற்றின்
துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் துவக் கிந்திரி
யம் கரணம்; பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயன்; சையுக்த சமவாய சம்
பந்தம் வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிந்திரிய சையுக்த (துவக்
கிந்திரியத்தோடு சையோகமுடைய) கடத்தில் கடத்தன்மைச்சாதி
ஸ்பரிசமுதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் சமவாய மிருக்கின்றது.
.........அங்ஙனமே கடமுதலியவற்றின் ஸ்பரிச முதலிய குணங்
களிலுள்ள ஸ்பரிசத்துவமுதலிய ஜாதிகளின் துவாசப்பிரத்தியக்ஷ
மாகிய பிரமை யுண்டாகின்றது. ஆண்டுத் துவக்கிந்திரியம் கர
ணம்; ஸ்பரிசத்தன்மை முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை
பயன்; சையுக்தசமவேத சமவாயசம்பந்தம் வியாபாரமாம். ஏனெ
னின், துவக் கிந்திரியத்தோடு சையுக்தமான கடத்தில் சமவேத
மாகிய (சமவாய சம்பந்தத்தாலிருக்கும்) ஸ்பரிசமுதலியவற்றில்
ஸ்பரிசத்துவ முதலிய சாதியின் சமவாயமிருக்கின்றது. சையுக்தசம
வாயமும் சையுக்தசமவேத சமவாயமுமாகிய இரண்டு சம்பந்தங்களி
லும் சமவாயபாகமோ நித்தியமாய் இந்திரியஜந்யமாகாததா யிரு
க்கின்றது; என்றாலும் சையோகமுடையதனைச் சையுக்தமென்பர்.
அச் சையோகம் ஜந்யமாம். ஆதலால், துவக்கிந்திரியத்தின்
சையோகம் துவக்கு ஜந்யமா (துவக்காற் றோன்றியதா) யிருத்த
லின், துவக்கு சையுக்த சமவாயமும் துவக்கு சையுக்த சமவேத
சமவாயமும் துவக்கிந்திரிய ஜந்யமும், துவக்கிந்திரிய ஜந்யமாகி
த்துவாசப் பிரமையை யுண்டுபண்ணுவனவுமாம். ஆதலால் வியாபா
ரமாம். யாண்டுப் புஷ்பமுதலிய மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப்
பரிசாபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமும், குளிர்ந்த ஜலத்தில்
உஷ்ண ஸ்பரிசாபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டா
கின்றனவோ, ஆண்டுத் துவக்கிந்திரியம் காணமும், அபாவத்தின்
துவாசப் பிரமை பயனுமாம். இந்திரியத்தோடு அபாவத்திற்குத்
துவக்கு சையுத்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது.
அது வியாபாரமாம். ஏனெனின், துவக்கிந்திரியத்திற்குக் கட முத
லிய திரவியங்களோடு சையோக மிருக்கின்றது. ஆகலின் துவக்கு
சையுத்த மென்மைத் திரவியத்தில் வன்மைப் பரிசாபாவத்தினது
விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அதுபோலத்
துவக்குசையுத்த குளிர்ந்த ஜலத்தில் உஷ்ண ஸ்பரிசாபாவத்தின்
விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. யாண்டுக் கட

ஸ்பரிசத்தில் உருவத் தன்மை அபாவத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் துவக்கு சையுத்த கடத்திற் சம வேதமான ஸ்பரிசத்தில் உருவத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருத்தலின், துவக்கு சையுத்த சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்தில் நான்கு சம்பந்தங்கள் ஏதுவாம். அவை (க) துவக்கு சையோகம், (உ) துவக்கு சையுத்த சமவாயம், (௩) துவக்கு சையுத்த சமவேதசமவாயம், (ச) துவக்கு சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை என்பனவாம். துவக்கோடு சம்பந்தமுடையதனைத் துவக்கு சம்பந்த மென்பர். யாண்டு மிருதுவான திரவியத்தில் கடின ஸ்பரிசாபாவ முளதோ, ஆண்டுத் துவக்கின் சையோக சம்பந்தமுடைய மென்மைத் திரவிய மிருக்கின்றது. அத்துவக்கு சம்பந்த முடைய மென்மைத் திரவியத்தில் கடின ஸ்பரிசாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் வெளிப்படையா யிருக்கின்றது. யாண்டு ஸ்பரிசத்தில் உருவத்தன்மையபாவத்தின்பிரத்தியக்ஷ முளதோ, ஆண்டுத் துவக்கிற்கு ஸ்பரிசத்தோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்த முளது. துவக்கோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்த முடையதாயிருத்தலின் துவக்கு சம்பந்தம் ஸ்பரிசம்; அதன்கண் உருவத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் துவாசப் பிரமைக்கு ஏது சையோகாதி நான்கு சம்பந்தங்களாம்.

எ. சாக்ஷாஷப்பிரமையின் நிரூபணம்.

அதுபோலச் சாக்ஷாஷப் பிரமைக்கு (க) நேத்திரசையோகம், (உ) நேத்திர சையுக்தசமவாயம், (௩) நேத்திர சையுக்த சமவேத சமவாயம், (ச) நேத்திர சம்பந்த விசேஷணத்தன்மை என்னும் நான்கு சம்பந்தமும் ஏதுவாம்; அதுவே (சம்பந்தமே) வியாபாரமாம். யாண்டு நேத்திரத்தால் குட முதலிய திரவியங்களின் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நேத்திரத்தின் கிரியையால் திரவியத்தோடு சையோக சம்பந்த முண்டாகின்றது. அச்சையோகம் நேத்திர ஜந்நியமும், நேத்திரத்தாற் றோன்றுஞ் சாக்ஷாஷப் பிரமையைத் தோற்றுவிப்பதுமாம்; ஆகலின் வியாபாரமாம். யாண்டு நேத்திரத்தால் திரவியத்தின் குடத்தன்மை முதலிய ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷமும், உருவம் சங்கைமுதலிய குணங்

களின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு நேத்திர சையுக்த திரவியத்தில் கடத்தன்மை முதலிய ஜாதி, உருவம், சங்கை முதலிய குணங்கள் என்பவற்றின் சமவாயசம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் திரவியத்தினது ஜாதி குணமென்பவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்தில் நேத்திர சையுக்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. யாண்டுக் குணத்திலிருப்பதாகிய ஜாதியின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு உருவத்தன்மை முதலிய ஜாதியோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், நேத்திரத்தோடு சையுக்தமான கடமுதலியவற்றின் சமவேதமான உருவமுதலியவற்றில் உருவத்தன்மைமுதலியவற்றின் சமவாயம் இருக்கின்றது. நேத்திரத்தோடு சையோகம் சகல திரவியங்களுக்கும் சம்பவிக்குமாயினும், உற்பூத வுருவமுடைய திரவியத்தோடு நேத்திரத்திற் குண்டாகும் சையோகம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாம். மற்றத்திரவியங்களோடு நேத்திரத்திற் குண்டாகும் சையோகம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாகாது. பிருதிவி ஜலம் தேயு வென்னும் இம்மூன்றும் உருவமுடையனவாம்; மற்றவை யுருவமுடையன வன்று. ஆகலின், பிருதிவிஜல தேயுக்கள் மாத்திரத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். இவற்றினும் யாண்டு உற்பூத உருவமிருக்கின்றதோ ஆண்டு அதன் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாம். எதன்கண் அநுற்பூத வுருவ முளதோ, அதன் சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாதலில்லை. எங்ஙனம்: கிராணம், இரசனம், நேத்திர மென்னு மிம்மூன்றிந்திரியங்களும் முறையே பிருதிவி ஜல தேயு வடிவங்களாம். இம்மூன்றன்கண்ணும் உருவ முளது. ஆனால் இவற்றின் உருவம் அநுற்பூதமாம்; உற்பூத மன்று. ஆகலின், இவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிற தில்லை. இதனால் உற்பூதஉருவமுடைய பிருதிவி ஜல தேயுக்களே சாக்ஷுஷப்பிரத்தியக்ஷத்திற்குவிஷயமாமென்பது சித்தமாயிற்று. அவற்றிற் சில குணம் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம்; சில சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. எங்ஙனம்: பிருதிவியில் (௧) உருவம், (௨) இரசம், (௩) கந்தம், (௪) பரிசம், (௫) சங்கை, (௬) பரிமாணம், (௭) வேற்றுமை, (௮) சையோகம், (௯) விபாகம், (௧௦) பரத்துவம், (௧௧) அபரத்துவம், (௧௨) குருத்துவம், (௧௩) திரவத்துவம், (௧௪) சம்ஸ்காரம் என்னும் பதினான்கு குணங்க ளுள. இவற்றுள் கந்தத்தைவிட்டுச் சிநேகத்தைச் சேர்க்

கின் பதினைந்து குணங்கள் ஜலத்திற் குரியனவாம். இவற்றுள் இரசம் கந்தம் குருத்துவம் சிநேக மென்பவை யொழிந்த பதினொரு குணங்கள் தேயுவிற் குரியனவாம். இவற்றுள் உருவம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவ மென்னும் குணங்கள் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாம்; மற்றவை யாகா. ஆகலின், நேத்திர சையுக்த சமவாயரூப சம்பந்தமோ சர்வகுணங்களோடு முண்டு; யாவும் நேத்திரயோக்கியமல்ல. எத்துணை நேத்திரயோக்கியமோ, அத்துணைக் குணங்களின் பிரத்தியக்ஷமே நேத்திர சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தானுண்டாகின்றது. ஸ்பரிசத்தில் துவக்கிந்திரியத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; நேத்திரத்திற்கில்லை. உருவத்தில் நேத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; துவக் கிந்திரியத்திற் கில்லை. சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவ மென்பவற்றில் துவக்கு நேத்திர மென்னு மிரண்டற்கும் யோக்கியதை யிருக்கின்றது. ஆகலின், துவக்கு சையுக்த சமவாயம் நேத்திர சையுக்தசமவாய மென்னும் இரண்டு சம்பந்தமும் சங்கை முதலியவற்றின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கும் ஏதுவாம். இரசத்தில் இரசனை மாத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; மற்ற விந்திரியங்களுக் கில்லை. கந்தத்தில் கிராணத்திற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது; மற்றவற்றிற் கில்லை. எவ்விந்திரியத்தின் யோக்கியதை எக்குணத்தி லிருக்கின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தான் அக்குணத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. பிறவற்றோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்த முண்டாயினும் பிரத்தியக்ஷமாகிற தில்லை. அதுபோலக் கடமுதலியவற்றிலுள்ள உருவ முதலியன சாக்ஷுஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாம். அவற்றின் உருவத்தன்மை முதலிய ஜாதியினது சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சையுக்த சமவேத சமவாயத்தால் உண்டாகின்றது. சாக்ஷுஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாகாத இரசமுதலியவற்றில் இரசத்துவமுதலிய ஜாதியோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கினும் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. இதனால் உற்பூதவுருவமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சையோகத்தானும், உற்பூதவுருவமுடைய திரவியத்தினது நேத்திர யோக்கிய ஜாதி, நேத்திர யோக்கிய குண

மென்பவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷஞ் சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றன வென்பது சித்தித்தது. அங்ஙனமே நேத்திர யோக்கிய குணமும் உருவத் தன்மை முதலிய ஜாதி யென்பவற்றின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சையுக்த சமவேதசமவாய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திர சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. யாண்டுப் பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூதலத்தின் நேத்திரத்தின் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின், நேத்திர சம்பந்தமுடைய பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே, நீலகடத்தில் பொன்மை யுருவத்தினது அபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு நேத்திரத்தோடு சையோக மிருத்தலின் நேத்திரசம்பந்தமுடைய நீலகடத்தில் பொன்மை யுருவத்தினது அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது; அங்ஙனமே கடத்தின் நீலவுருவத்தில் பொன்மைத் தன்மை ஜாதி அபாவத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு நேத்திரத்தோடு சையுக்த சமவாய சம்பந்தமுடைய நீல வுருவ மிருக்கின்றது. ஆகலின், நேத்திர சம்பந்தமான நீல வுருவத்தில் பொன்மைத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருத்தலான், நேத்திரசம்பந்த விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் (௧) நேத்திர சையோகம், (௨) நேத்திர சையுக்த சமவாயம், (௩) நேத்திரசையுக்த சமவேத சமவாயம், (௪) நேத்திரசம்பந்த விசேஷணத்தன்மை யென்னும் நான்கு சம்பந்தமும் சாக்ஷுஷப்பிரமைக்கு ஏதுவாம். அதுவே வியாபாமாம்; நேத்திரம் கரணமும் சாக்ஷுஷப்பிரமை பயனுமாம்.

௮. இராசனப்பிரமையின் நிரூபணம்.

துவக்கினாலும் நேத்திரத்தினாலும் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாவதுபோல இரசனேந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் இரசம், இரசத்துவ மதுரத்துவ முதலிய இரசத்தினது ஜாதி, அங்ஙனமே இரசாபாவம், மதுர முதலிய இரசத்தில் புளிப்புத் தன்மை முதலிய ஜாதியின் அபாவ மென்பவற்றின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆகலின்

இராசனப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது, இரசனேந்திரியத்தோடு விஷ யங்களுக் குண்டாகும் இரசன சையுக்த சமவாயம், இரசன சையு த்த சமவேத சமவாயம், இரசன சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை யென்னும் மூன்று சம்பந்தமுமாம். யாண்டுப் பழத்தினது மதுர ரசத்தின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷம் இரசனேந்திரியத்தா லுண்டா கின்றதோ, ஆண்டுப் பழத்திற்கும் இரசனத்திற்கும் சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் இரசன சையுக்த பழத்தின்கண் இரச குணத்தின் சமவாய மிருத்தலால் இரசத்தின் இராசனப் பிர த்தியக்ஷத்தில் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது; அது வியாபாரமாம். ஏனெனின், சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தி லுள்ள சமவாயக் கூறு நித்தியமாம்; இரசனத்தாற் றோன்றிய தன்று. ஆனாற் சையோகக்கூறு இரசனத்தாற் றோன்றியதும், இரசனேந் திரியத்தாற் றோன்றும் இரசத்தின் இராசன சாக்ஷாத்கார மெது வோ அதனைத் தோற்றுவிப்பதுமா மாகலின் வியாபாரமாம். அவ் வியாபார முடைய இராசனப் பிரத்தியக்ஷ அசாதாரண காரணம் இரசனேந்திரியமாம், அது கரணமா யிருத்தலின் பிரமாணமாம்; இராசனப் பிரமை பயனும். அங்ஙனமே இரசத்தி லுள்ள இரசத்தன்மைச் சாதி, மதுரத்தன்மை புளிப்புத் தன்மை உவர்ப்புத் தன்மை கைப்புத்தன்மை துவர்ப்புத் தன்மை உறை ப்புத் தன்மைகளாகிய ஆறுதர்மங்கள் என்னு மிவற்றின் இராசன ப் பிரத்தியக்ஷம் இரசனேந்திரியத்தான் உண்டாகின்றது. ஆண்டு இரசனத்தோடு பழ முதலிய திரவியத்திற்குச் சையோகம் இருக்கி ன்றது. அத் திரவியத்தில் இரசம் சமவேதமாம். ஆகலின் இரசன சையுக்த திரவியத்தில் சமவேதமான (சமவாய சம்பந்தமுடைய) இரசத்தில் இரசத்தன்மை இரசத் தன்மையின் வியாப்பியமான மதுரத்தன்மை முதலியன வென்னு மிவற்றின் சமவாய மிருத் தலால் இரசன சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின் றது. அங்ஙனமே பழத்தின் மதுர ரசத்தில் புளிப்புத் தன்மை யபாவத்தின் இராசனப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு இரசனேந்திரியத்திற்குப் புளிப்புத் தன்மை யபாவத்தோடு சுவ (ரசன) சம்பந்தவிசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஏனெ னின், சையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தான் இராசன சம்பந்தமுடை யது மதுர ரசம்; அதன்கண் புளிப்புத்தன்மை யபாவத்தின் விசே ஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் இரசனேந்திரி

யத்திற்குப் புளிப்புத் தன்மை யபாவத்தோடு சையுக்த சமவேத விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இரசனேந்திரிய த்தாற் றோன்றிய இராசனப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது மூன்று சம்ப ந்தமாம்.

௩. கிராணஜப் பிரமையின் நிரூபணம்.

அங்ஙனமே கிராணஜ (கிராணேந்திரியத்தாற் றோன்றும்) பிர த்தியக்ஷப் பிரமை யுண்டாகுமிடத்தும் கிராணத்திற்கு விஷயங்க ளோடுள்ள மூன்று சம்பந்தங்கள் ஏதுக்களாகின்றன. அவையா வன:-(க)கிராண சையுக்த சமவாயம்,(உ)கிராண சையுக்த சமவேத சமவாயம், (௩) கிராண சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை யென்பன வாம். கிராணேந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷமோ உண் டாகிற தில்லை; ஆனால் கந்தகுணத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின் றது. திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமாயின் கிராணத்தின் சையோக சம்பந்தம் பிரத்தியக்ஷத்தில் காரணமாம். திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷம் கிராணத்தால் உண்டாகிற தில்லை. ஆகலின் கிராண சையோகம் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவன்று. கந்தத்திற்குக் கிராண த்தோடு நேரே சம்பந்தமில்லை. ஆனால் புஷ்பமுதலியவற்றில் கந்த த்தின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. கிராணத்தோடு புஷ்ப முதலியவற்றிற்குச் சையோக சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆகலின் கிராண சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்தாற் கந்தத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. கிராணத்தால் மற்றக் குணங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் கந்தத்திலுள்ள கந்தத்தன் மைச் சாதி, கந்தத் தன்மை வியாப்பியமான நற்கந்தத் தன்மை துர்க்கந்தத்தன்மை யென்பவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின் றன. அங்ஙனமே கந்தாபாவத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷ முண் டாகின்றது. எவ்விந்திரியத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரியத்தால் அதனது ஜாதியின் உணர் ச்சியும் அதன் அபாவத்தின் உணர்ச்சியும் உண்டாகும். யாண்டுக் கந்தத் தன்மை, நற்கந்தத்தன்மை துர்க்கந்தத் தன்மை யென்ப வற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கிராண சையு க்த சமவேத சமவாய சம்பந்தம் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாம். ஏனெனின், கிராண சையுத்தமான புஷ்ப முதலியவற் றில் சமவேதம் கந்தம்; அதிற் சமவாயம் கந்தத்துவ முதலியவற்

றிற் குளது. அங்ஙனமே புஷ்பத்தின் நற்கந்தத்தில் துர்க்கந்தத் தன்மை யபாவத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கிராணத்திற்குத் துர்க்கந்தத் தன்மை யபாவத்தோடு சுவ (கிராண) சம்பந்த விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்தால் கிராண சம்பந்தமுடைய நற்கந்தத்தில் துர்க்கந்தத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தம் இருக்கின்றது. யாண்டுப் புஷ்ப முதலியன தூரத்திலிருக்கக் கந்தத்தின் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் புஷ்பத்தில் கிரியை காணப்படுகிறதில்லை யாகலின், புஷ்ப முதலியவற்றிற்குக் கிராணத்தோடு சையோக மின்மையால் கிராண சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் சம்பவியாது. என்றாலும் கந்தமோ குணமாகலின் கந்தத்திற் கிரியை யுண்டாகாது. ஆனால் கந்தத்திற் காசிரயமான புஷ்ப முதலியவற்றின் சூக்ஷ்ம அவயவங்களிற் கிரியை யுண்டாய்க் கிராணத்தோடு சையோக முண்டாகின்றது. ஆதலாற் கிராண சையுத்த புஷ்ப முதலியவற்றின் அவயவங்களில் கந்தத்தின் சமவாய மிருத்தலின் கிராண சையுக்த சமவாய சம்பந்தமே கந்தத்தின் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாம். இவ்வாற்றால் கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது மூன்று சம்பந்தங்களாம்; அவை வியாபாரமாம். கிராணேந்திரியம் கரணமும், கிராணஜப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயனுமாம். இவ்வாற்றாற் சுரோத்திரமுதலிய ஐந்திந்திரியங்களாற்புறப்பொருள்களின்ஞானமுண்டாகின்றது.

௧௦. மானசப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் நிரூபணம்.

ஆத்மா, ஆத்மாவின் சுகமுதலிய தர்மங்கள், ஆத்மத் தன்மைச் சாதி, அங்ஙனமே சுகத்தன்மை முதலிய சாதி யென்னு மிவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் சுரோத்திர முதலியவற்றா லுண்டாகிற தில்லை. ஆனால் ஆத்மா முதலிய உட் பதார்த்தங்களின் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது மன விந்திரியமாம். ஆன்மாவிற்கும் அதன் தர்மமாகிய சுக முதலியவற்றிற்கும் வேறாயவற்றைப் பாகிய (வெளி) மென்றும், ஆத்மாவையும் அதன் தர்மங்களையும் ஆந்தரம் (உள்) என்றும் கூறுவர். எங்ஙனம் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்குக் கரணம் சுரோத்திர முதலிய விந்திரியங்களோ, அங்ஙனமே ஆந்தரமாகிய ஆத்மா முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை

க்குக் கரணம் மனமாம்; ஆகலின் மனமும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம், இந்திரியமுமாம். மனதிற் கிரியை யுண்டாய் ஆத்மாவோடு சையோக முண்டாகுங் காலத்து ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமாகிய பயனே பிரமையாம், ஆத்ம மன சையோகம் வியாபாரமாம்; ஏனெனின், ஆத்ம மன சையோகம் மனோ ஜந்யமும் மனோஜந்யமான ஆத்மாவின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையை யுண்டு பண்ணுவதுமா மாகலின் வியாபாரமாம். அச் சையோகமாகிய வியாபாரத்தையுடைய ஆத்மாவினது பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் அசாதாரணகாரணம் மனம்; அது பிரமாணமாம். ஞானம், இச்சை, பிரயத்தனம், சுகம், துக்கம், துவேஷமென்பவை ஆத்மாவின் குணங்கள். அவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்திற்கும் அது மனமாகிய பிரமாணமாம். ஆண்டு மனதோடு ஞான முதலியவற்றிற்குச் சாக்ஷாத் (நேர்) சம்பந்தமோ வில்லை; ஆனால் பரம்பரைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. தனது சம்பந்தியின் சம்பந்தம் பரம்பரைச் சம்பந்த மெனப்படும். ஞானமுதலியவற்றிற்கு ஆத்மாவினிடத்துச் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்ற தாகலின் ஞான முதலியவற்றின் சம்பந்தி யாத்மாவாம். அதனோடு மனத்திற்குச் சையோக மிருத்தலின் மனதோடு ஞானாதிகளுக்குப் பரம்பரைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. அந்த ஞான முதலியவற்றிற்கு மனதோடு சுவசமவாயி சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. (சுவ என்பது ஞான முதலியன; அவற்றின் சமவாயி என்பது சமவாயமுடைய ஆத்மா; அதற்கு மனதோடு சையோக மிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே மனதிற்கு ஞான முதலியவற்றோடும் பரம்பரைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. அது மனசையுத்த சமவாயமாம். (மனதோடு சையுக்த என்பது சையோக முடைய ஆத்மா; அதன்கண் ஞானாதிகளுக்குச் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே ஞானத்தன்மை, இச்சைத்தன்மை, பிரயத்தனத்தன்மை, சுகத்தன்மை, துக்கத்தன்மை, துவேஷத் தன்மை யென்பவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் மனதினால் உண்டாகின்றது. ஆண்டு மனதோடு ஞானமுதலியவற்றிற்குச் சுவாசிரய சமவாயி சையோகசம்பந்த மிருக்கின்றது. (சுவ என்பது ஞானத்தன்மை முதலியன; அவற்றின் ஆசிரயம் என்பது ஞான முதலியன; அவற்றின் சமவாயி என்பது சமவாயமுடைய ஆத்மா; அதற்கு மனதோடு சையோக மிருக்கின்றது.) அங்ஙனமே மனதிற்கு

ஞானத்தன்மை முதலியவற்ருேடு மனசையுத்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், மனசையுத்த ஆத்மாவின்கண் சமவேதமான ஞான முதலியவற்றில் ஞானத் தன்மை முதலியவற்றின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடத்துச் சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. ஆண்டு மனசம்பந்தமுடைய விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், மனதோடு சம்பந்தமுடைய அதாவது சையோக சம்பந்தமுடைய ஆத்மாவின்கண் சுகாபாவ துக்காபாவங்களின் விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது; அன்றியும் சுகத்தில் துக்கத்தன்மை யபாவத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு மனசையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தால் மன சம்பந்தமுடைய சுகத்தில் துக்கத்தன்மை யபாவத்தின் விசேஷணத் தன்மைச்சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின் மனதோடு சையுத்தமான ஆத்மாவினிடத்துச் சுகமுதலிய குணங்களின் சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. அபாவத்திற்கு விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமே யுண்டாகின்றது. இவ்வாற்ருல் அபாவத்தோடு மானசப் பிரத்தியக்ஷத்திற்கேது மன சம்பந்த விசேஷணத் தன்மை யொன்றேயாம். யாண்டு ஆத்மாவின்கண் சுகாபாவ முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சையோக சம்பந்தத்தால் மனசம்பந்தமுடைய வாத்மாவின்கண் சுகாபாவ முதலியவற்றின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. சுகமுதலியவற்றில் துக்கத் தன்மை யபாவ முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையுத்த சமவாய சம்பந்தத்தான் மனசம்பந்தமுடையன சுகாதிகள்; அவற்றில் துக்கத்தன்மை யபாவமுதலியவற்றின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. சிலவிடத்துச் சாக்ஷாத் சம்பந்தத்தால் மனசம்பந்த முடையவற்றின்கண்ணும், சிலவிடத்துப் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தான் மன சம்பந்த முடையவற்றின் கண்ணும் அபாவத்தின் விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. இவ்வாற்ருன் மானசப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது நான்குசம்பந்தங்களாம். அவையாவன:—(க) மனசையோகம், (உ) மனசையுத்த சமவாயம், (ங) மனசையுக்த சமவேத சமவாயம், (ச) மனசம்பந்த விசேஷணத் தன்மை யென்பனவாம். மானசப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாகிய நான்கு சம்பந்தமும் வியாபாரமாம்; சம்பந்தரூப வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணமான மனம் கரண

மாம்; ஆதலாற் பிரமாணமாம். ஆத்ம சுகமுதலியவற்றின் மானச சாக்ஷாத்காரமான பிரமை பயன். எங்ஙனம் ஆத்மாவின் குணமாகிய சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேது சையுக்த சமவாய சம்பந்தமோ, அங்ஙனமே தர்மம் அதர்மம் சம்ஸ்கார முதலியனவும் ஆத்மாவின் குணங்களாகலின், அவற்றோடு மனதிற்குச் சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆனால் தர்ம முதலிய குணங்கள் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்று. ஆகலின் தர்ம முதலியவற்றின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. பிரத்தியக்ஷ யோக்கியதை எதன்க ணில்லையோ, அதன் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. யாண்டு ஆசிரயத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சையோகத்தின்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: இரண்டு விரல்கள் சையோகத்திற் காசிரயமாம். விரல்களிரண்டின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுங் காலத்துச் சையோகத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. விரல்களின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுங்காலத்து விரல்களினது சையோகத்தின் துவாசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே ஆத்மமன சையோகத்தால் ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையோகத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவாகலின், சையோகத்தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாதல் வேண்டும். என்றாலும் சையோகத்திற் காசிரயம் இரண்டாம். யாண்டு இரண்டும் பிரத்தியக்ஷமாகின்றனவோ ஆண்டுச் சையோகத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகும். யாண்டு ஒன்றன் பிரத்தியக்ஷ முண்டாய் மற்றொன்றின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகவில்லையோ, ஆண்டுச்சையோகத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாதலில்லை. எங்ஙனம்: இரண்டு கடங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்ற தாகலின் அவற்றினது சையோகத்தின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. அன்றியும், கடத்தின் கிரியையால் கடத்திற்கும் ஆகாசத்திற்கும் சையோக முண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சையோகத்திற் காசிரயம் கடமும் ஆகாசமுமாம். அவற்றுள் கடமோ பிரத்தியக்ஷம், ஆகாயம் பிரத்தியக்ஷமன்று. ஆதலால் அவற்றின் சையோகமும் பிரத்தியக்ஷ மன்று. இவ்வாற்றால் ஆத்மமன சையோகத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவும் மனமுமாம். அவற்றுள், ஆத்மாவின் மானசப்பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது, மனதின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை யாகலின், ஆத்ம மன சையோகத்தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆத்மா,

ஞானம் சுகமுதலியன வென்னு மிவற்றின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஞானம் சுக முதலியவற்றை விட்டு ஆத்மாமாத்திரத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. ஆத்மாவை விட்டுக் கேவலம் ஞானம் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஞானம் இச்சை கிரியை சுகம் துக்கம் துவேஷ மென்னும் குணங்களுள் யாதேனும் ஓர் குணத்தின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமும் ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றன. யான் அறிகிறேன், யான் இச்சையுடையவன், முயற்சியுடையவன், சுகி, துக்கி, துவேஷமுடையவன் என்றிவ்வாறு யாதேனும் ஓர் குணத்தை விஷயஞ் செய்வதாய் ஆத்மாவின் மானசப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் இந்திரிய ஜந்நியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக் கேது இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாம்; அது வியாபாரமாம்; இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம்; இந்திரிய ஜந்நிய சாக்ஷாத்காரமாகிய பிரத்தியக்ஷப் பிரமை பயனும். இது நியாய சாஸ்திரத்தின் சித்தாந்தம்.

கக. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையினது கரணத்தின் விசாரம்.

கௌரிகாந்த பட்டாசாரியர், பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு இந்திரியம் கரண மன்று. ஆனால் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாகிய எதனை வியாபாரமெனக் கூறுகின்றார்களோ, அது கரணமாம்; இந்திரியம் காரணமாம்; கரண மன்று என் றிவ்வாறு எழுதியிருக்கின்றனர். அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—வியாபாரமுடைய காரணம் கரணமெனப் படுவதில்லை. ஆனால் எதுண்டாகவே காரியத்தில் விலம்ப (தாமத) முண்டாகிறதில்லையோ, மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் காரியமுண்டாகிறதோ, அப்படிப்பட்ட காரணம் கரணமெனப்படும். இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாகவே பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாகிய காரியத்தில் விலம்ப முண்டாகிறதில்லை. இந்திரிய சம்பந்தத்தான் மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாகிய காரியம் அவசிய முண்டாகின்றது. ஆதலால் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமே கரணமா யிருத்தலின் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம்; இந்திரியம் பிரமாண மன்றென்னும் மதத்தில் கடத்தின்கரணம் கபால மன்று; ஆனாற் கபாலத்தின் சையோகம் கரணமாம். கபாலமோ கடத்தின் காரணமாம்,கரண மன்று. அங்ஙன

மே படத்தின் கரணமும் தந்துவன்று; ஆனால் நூலின்சையோகம் கரணமாம். தந்துவோ படத்திற்குக் காரணமாம், கரண மன்று. இவ்வாற்றால் முதற்பக்ஷத்தில் எதனை வியாபார வடிவ காரண மென்று கொண்டிருக்கின்றார்களோ, அதுவே சபக்ஷத்தில் கரண மாம். எதனைக் கரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றார்களோ அது கேவல காரணமாம்.

கஉ. ஞானத்தின் ஆசிரயத்தைக் கூறுதல்.

பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற் காசிரயம் ஆத்மாவாம், அது கர்த் தாவாம். அதனையே பிரமாதா வென்றும் ஞாதா வென்றும் கூறு வர். பிரமை ஞானத்தின் கர்த்தா பிரமாதா வெனப்படும்; ஞானத் தின் கர்த்தா ஞாதா வெனப்படும். அந்த ஞானம் பிரம மாயினு மாகுக, அல்லது பிரமை யாயினு மாகுக. நியாய சித்தாந்தத்தில் எங்ஙனம் பிரமைஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமோ, அங்ஙனமே பிரம ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம். ஆனால் பிரமஞானத்தின் காரண மாகிய இந்திரிய மெதுவோ, அது பிரமஞானத்தின் கரண மென ப்படும்; பிரமாண மெனப்படுகிறதில்லை; பிரமையின் அசாதாரண காரணம் பிரமாண மெனப்படுதலான்.

பிரமஞானத்தின் விசாரம் கங—கஎ.

கங. நியாயமதத்தின் அநுசாரமான பிரமத்தின் றன்மை.

யாண்டுப் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நியாயமதத்தில் இதுகிரமமாம்:—தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சையோகம் இரஜ்ஜுவினோடு எப்போ துண்டாகின்றதோ, அப்போது இரஜ்ஜு த்தன்மைத் தர்மத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சையுத்த சமவாய சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆனால் தோஷத்தின் வலியால் இரஜ்ஜு த்தன்மை தோற்றுகிற தில்லை, இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது. சர்ப்பத் தன்மையோடு நேத்திரத்திற்குச் சையு க்த சமவாய சம்பந்த மில்லையாயினும், இந்திரிய சம்பந்தமின்றியே தோஷ வலியால் சர்ப்பத் தன்மையின் சம்பந்தம் இரஜ்ஜுவில் நேத்திரத்தால் தோற்றுகின்றது. ஆனால் எவனுக்குத் தண்டத் தன்மையின் ஸ்மிருதி முன்னுளதோ, அவனுக்கு இரஜ்ஜுவில் தண்டத் தன்மை தோற்றுகின்றது. எவனுக்குச் சர்ப்பத் தன்மை

யின் பூர்வ ஸ்மிருதி யுளதோ, அவனுக்கு இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது.

கச. வஸ்துவின் ஞானத்தில் விசேஷணஞானம் ஏதுவாதல்.

யாண்டுத் தோஷமின்றிய இந்திரியத்தால் யதார்த்த ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் விசேஷணத்தின் ஞானம் ஏதுவாம். ஆகலின் இரஜ்ஜுஞானத்திற்குமுன் இரஜ்ஜுத்தன்மையின் ஞான முண்டாகின்றது. ஏனெனின், வெள்ளைப் பாகையும் வெள்ளைக் கஞ்சுகமு (சட்டையு) முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமணனோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோக முண்டாகின்றது. ஆண்டு ஓர்காலத்து மனிதன் என்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துத் தண்டந்தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர் காலத்துச் சட்டையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்து வெள்ளைச் சட்டையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பாகையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்து வெள்ளைப்பாகையுடைய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர்காலத்துப் பாகையும் சட்டையுமுடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமும், ஓர் காலத்து வெள்ளைப் பாகையும் வெள்ளைச் சட்டையு முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞானமு முண்டாகின்றன. ஆண்டு நேத்திர சையோகமோ எல்லாஞானங்களுக்கும் சாதாரண காரண மாம். ஞானங்களின் விலக்ஷணத் தன்மையில் இஃது ஏதுவாம்:— யாண்டு மனிதத்தன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு மனிதனென்னும் சாக்ஷுஷஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிராமணத்தன்மையின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பிராமணனென்னும் சாக்ஷுஷஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுத் தண்ட பிராமணத் தன்மைகளின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுத் தண்டந்தாங்கிய பிராமண னென்னும் சாக்ஷுஷஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுச் சட்டை பிராமணத்தன்மை யென்னும் இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞான மும் நேத்திரத்தின் சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுச் சட்டையுடைய பிராமணனென்னும் சாக்ஷுஷஞான முண்டாகின்

றது. யாண்டு வெண்மையோடுகூடிய சட்டைவடிவமும் பிராமண த்தன்மை வடிவமுமாகிய விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைச் சட்டை யுடைய பிராமண னென்னும் சாக்ஷாத ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பாகை பிராமணத்தன்மையென்னும் இரண்டு விசேடண ங்களின் ஞானமும் நேத்திரசையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பாகையுடைய பிராமண னென்னும் சாக்ஷாத ஞான முண்டாகின்றது. யாண்டு வெண்மையோடு கூடிய பாகையும் பிராமணத்தன்மையு மாகிய விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத் திரசையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைப் பாகை யுடைய பிராமண னென்னும் சாக்ஷாதை ஞான முண்டாகின் றது. யாண்டுப் பாகை, கஞ்சுகம், தண்டம், பிராமணத்தன்மை யென்னும் நான்கு விசேஷணங்களின் ஞானமும் நேத்திர சை யோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பாகையும் சட்டையு முடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞான முண்டா கின்றது. யாண்டு வெண்மை யடுத்த பாகை வெண்மையடுத்த கஞ்சுகம் தண்டம் பிராமணத் தன்மை யென்னும் விசேஷணங்க ளின் ஞானமும் நேத்திர சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு வெள்ளைப்பாகையும் வெள்ளைக் கஞ்சுகமுமுடைய தண்டந் தாங்கிய பிராமண னென்னும் ஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாற் றால் எவ்விசேஷண பூர்வகமான ஞான முண்டாகின்றதோ, அவ் விசேஷண விசிஷ்டத்தின் ஞானம் இந்திரியத்தா லுண்டாகின் றது. ஆண்டு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமோ முழுதும் சமமாம். விசிஷ்டப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விலக்ஷணத் தன்மைக்கு எது வில க்ஷண விசேஷண ஞானமாம். விலக்ஷண விசேஷணஞானத்தைக் காரணமென அங்கீகரியாவிடின், நேத்திர சையோகத்தால் பிரா மணனது சகல ஞானமும் சமமாதல் வேண்டும். யாண்டுக் கடத் தோடு நேத்திரத்திற்கும் அங்ஙனமே அவைக்கிற்கும் சையோக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஓர்காலத்துக் கடமிருக்கின்ற தென் னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது; ஓர்காலத்து மண்ணிருக்கின்ற தென்னும் ஞான முண்டாகின்றது; ஓர்காலத்துக் கடமண் ணிரு க்கின்ற தென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. யாண்டுக் கடத் தன்மையாகிய விசேஷணத்தின் ஞானமும் இந்திரிய சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுக் கடமிருக்கின்ற தென்னும் பிரத்

தியக்ஷ முண்டாகின்றது. யாண்டு மண்டன்மையாகிய விசேஷ ணத்தின் ஞானமும் இந்திரிய கட சையோகமு முண்டாகின்ற னவோ, ஆண்டு மண் ணிருக்கின்ற தென்னும் பிரத்தியக்ஷ முண் டாகின்றது. யாண்டுக் கடத்தன்மை மண்டன்மை யென்னும் இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞானமும் இந்திரிய சையோகமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுக் கடமண் என்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சை யோகமாகிய காரணம் ஒன்றும்; விஷயமாகிய கடமும் ஒன்றும். கடத்தன்மை மண்டன்மைச் சாதிகள் கடத்தில் என்று மிரு க்கின்றன ; என்றாலும் கடத்தன்மையோடு கூடிய கடமாத்திர த்தை ஞானம் விஷயஞ் செய்கின்றது. திரவியத் தன்மை மண் டன்மை முதலிய ஜாதிகளையும் உருவமுதலிய குணங்களையும் கட மிருக்கிற தென்னும் ஞானம் விஷயஞ்செய்கிறதில்லை. ஓர்காலத்து மண்ணிருக்கின்ற தென்னும் கடஞானம் கடத்தில் கடத்தன்மை யையும் விஷயஞ் செய்கிறதில்லை; ஆனால் மண்டன்மையையும் கட த்தையும் அங்ஙனமே மண்டன்மையின் சம்பந்தத்தையும் விஷ யஞ் செய்கின்றது ; ஓர் காலத்து மண்டன்மை கடத்தன்மைச் சாதிகளையும், அவற்றிற்குக் குடத்திலுள்ள சம்பந்தத்தையும், அங்ஙனமே கடத்தையும் விஷயஞ்செய்கின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தின் பேதம் சாமக்கிரிகளின் பேதமின்றிச் சம்ப வியாது. ஆண்டு விசேஷண ஞானமாகிய சாமக்கிரியின் பேதமே ஞானத்தின் விலக்ஷணத்தன்மைக்கு ஏதுவாம். யாண்டுக் கடமிரு க்கின்ற தென்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடமும், கடத்தன்மையும், கடத்தில் கடத்தன்மையின் சமவாய சம்பந்த மும் விளங்குகின்றன. யாண்டு மண்ணிருக்கின்ற தெனக் கடத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடமும், மண்டன்மையும், கடத்திலுள்ள மண்டன்மையின் சமவாயசம்பந்தமும் விளங்கு கின்றன.

கரு. விசேஷண விசேஷியங்களின் சொரூபம்.

ஆண்டுக் கடத்தன்மை மண்டன்மைகள் விசேஷணமும், கடம் விசேஷியமுமாம். ஏனெனின், சம்பந்தத்தின் பிரதியோகி விசே ஷணமெனப் படும், சம்பந்தத்தின் அநுயோகி விசேஷிய மெனப் படும். எதன் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ அது சம்பந்தத்தின் பிரதியோகியெனப்படும், எதிற் சம்பந்த முண்டாகிறதோ அது அநு

யோகியெனப்படும். குடத்தன்மை மண்டன்மைகளின் சமவாய சம்பந்தம் கடத்திற் காணப்படுகின்றது. ஆகலின், குடத்தன்மை மண்டன்மைகள்சமவாயசம்பந்தத்தின் பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமாம், சம்பந்தத்தின் அநுயோகி கடமாகலின் விசே ஷியமாம். யாண்டுத் தண்டி புருஷனென்னும் ஞான முண்டாகின்ற தோ, ஆண்டுத் தண்டத்தன்மை விசிஷ்ட தண்டம் சையோகசம் பந்தத்தால் புருஷத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷனிடத்துக் காணுகின் றது. அதன் ஞானமே காஷ்டமுடைய மனிதனென உண்டாகின் றது. ஆண்டுக் காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்ட தண்டம் மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷனிடத்துச் சையோக சம்பந்தத்தால் தோற்றுகின் றது. முதல் ஞானத்தில் தண்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் சையோகத்தின் பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமாம்; புருஷ த்தன்மை விசிஷ்ட புருஷன் சையோகத்தின் அநுயோகியா யிருத் தலின் விசேஷியமாம். இரண்டாவது ஞானத்தில் காஷ்டத்தன் மை விசிஷ்ட தண்டம் பிரதியோகியாம், மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷன் அநுயோகியாம். இரண்டு ஞானங்களினும் தண்டம் விசேஷணமும் புருஷன் விசேஷியமுமா யிருக்கினும், முதல்ஞான த்திலோ, தண்டத்தில் தண்டத்தன்மை தோற்றுகின்றது; காஷ்ட த்தன்மை தோன்றுகின்றதில்லை. புருஷனிடத்துப் புருஷத்தன்மை தோற்றுகின்றது; மனிதத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. அங்ஙனமே இரண்டாவதுஞானத்திலும்தண்டத்தில் காஷ்டத்தன்மைதோற்று கின்றது; தண்டத் தன்மை தோற்றுகிற தில்லை. புருஷனிடத்து மனிதத்தன்மை தோற்றுகின்றது; புருஷத்தன்மை தோற்றுகிற தில்லை. தண்டத்தன்மையும் காஷ்டத் தன்மையும் தண்டத்தின் விசேஷணங்களாம். ஏனெனின், தண்டத்தன்மை முதலியவற்றி ற்குத் தண்டத்திலுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி தண்டத்தன்மை முதலியனவாம். தண்டத்தன்மை முதலியவற்றி ற்குத் தண்டத்தில் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆகலின் சம்பந்தத் திற்கு அநுயோகியா யிருத்தலின் தண்டம் விசேஷியமாம். இவ் வாற்றால் தண்டத்தன்மைக்குத் தண்டம் விசேஷியமாம்; புருஷனு க்குத்தண்டம் விசேஷணமாம்;ஏனெனின், தண்டத்திற்குப் புருஷ னிடத்துள்ள சையோகசம்பந்த மெதுவோ, அதன் பிரதியோகி தண்டமாம்; ஆகலின் அது புருஷனுக்கு விசேஷணமாம், அச் சையோகத்திற்குப் புருஷன் அநுயோகி யாகலின் விசேஷியமாம்.

புருஷனுக்குத் தண்டம் விசேஷணமாதல் போலப் புருஷத்தன்மை மனிதத் தன்மைகளும் புருஷனுக்கு விசேஷணங்களாம். ஏனெனின், தண்டத்திற்குப் புருஷனோடு சையோக சம்பந்தம் தோற்றுவதுபோலப் புருஷத்தன்மை முதலியசாதிக்குச் சமவாயசம்பந்தந் தோற்றுகின்றது. அச்சம்பந்தத்திற்குப் புருஷத் தன்மைமுதலியன பிரதியோகியா யிருத்தலின் விசேஷணமும், புருஷன் அநுயோகியா யிருத்தலின் விசேஷியமுமாம். ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:— புருஷனது தர்மமாகிய புருஷத்தன்மை மனிதத்தன்மைமுதலியன எவையோ, அவை கேவலம் புருஷவியக்தியின்விசேஷணங்களாம். புருஷத்தன்மைமுதலிய தர்மவிசிஷ்ட புருஷவியக்தியில் தண்டமுதலியன விசேஷணமாம். தண்டமுதலியனவும், தண்டத்தன்மைமுதலிய தர்மங்களின் விசேஷியமும், புருஷத்தன்மை முதலியவற்றின் விசேஷணமுமாம். ஆனால் தண்டத்தன்மைமுதலிய விசேஷணங்களின் சம்பந்தத்தைக்கொண்டு புருஷன் முதலிய விசேஷியத்தின் சம்பந்தி உத்தர காலத்தில் தண்டாதிகளாம். இவ்வாற்றால் கேவல வியக்தியில் புருஷத்தன்மை மனிதத்தன்மைகள் விசேஷணமாம். புருஷத்தன்மை அல்லது மனிதத்தன்மை விசிஷ்ட புருஷ வியக்தியில் தண்டத்தன்மை அல்லது காஷ்டத்தன்மை விசிஷ்டதண்டம் விசேஷணமாம். கேவலதண்டவியக்தியில் தண்டத்தன்மையல்லது காஷ்டத்தன்மை விசேஷணமாம்.

இவ்வாற்றால், ஞானத்திற்கு விஷயமாதலைவிசாரிக்கின் வெகு சூக்ஷ்மமாம். இதனைச் சக்கரவர்த்திகதாதர பட்டாசாரியர் சங்கதி யென்னும் நூலில் எழுதியிருக்கின்றனர். ஜயராமபஞ்சானன பட்டாசாரியரும், அங்ஙனமே இரகுநாதபட்டாசாரியரும் விஷயத் தன்மைவிசார மென்னுநூலில் எழுதியிருக்கின்றனர். சூக்ஷ்ம பதார்த்தங்கள் சம்ஸ்கிருதவாக்கானன்றி எழுதப்படா; அறிதற் கரியனவுமாம். அதுபற்றி மிகவும் ஸ்தூலமான விதமாத்திரம் ஈண்டு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

---

௧௫. விசேஷண விசேஷியங்களினது ஞானத்தின் பேதபூர்வகமான நியாயமதத்தினது பிரமஞானத்தின் சமாப்தி.

இவ்வாற்றால், விசிஷ்ட ஞானத்திற்கு ஏது விசேஷண ஞானமாம்; அவ்விசேஷணத்தின் ஞானம் சிலவிடத்து ஸ்மிருதிரூபமாம், சிலவிடத்து நிருவிகற்பமாம். சிலவிடத்து விசிஷ்ட ஞானமே விசேஷணமாம். விசேஷியத்திற்கு முன் விசேஷண மாத்திரத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாகின்றது. ஆங்கு விசேஷணம் விசேஷண மாத்திரமாக இந்திரிய சம்பந்த ஜந்நியமாம். அதுவும் விசிஷ்டப்பிரத்தியக்ஷமேயாம். யாண்டுப் புருஷனின்றிக் கேவல தண்டத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமுண்டாய்ப் பிற்கணத்தில் புருஷனோடு சம்பந்தமாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டரூபவிசேஷணத்தின் ஞானம் விசேஷணமாத்திரத்தின் சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. அதற்குப் பிற்கணத்தில் தண்டிபுருடன் என்னும் விசிஷ்டத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. கடமிருக்கிறதென்னும் முதல்விசிஷ்ட ஞானமெதுவோ, அதற்குமுன் கடத்துவரூபவிசேஷணத்தின் நிர்விகற்ப ஞானம் இந்திரிய சம்பந்தத்தா லுண்டாகின்றது. பிற்கணத்தில்கடமிருக்கிறதென்னும் கடத்துவவிசிஷ்டகடஞானமுண்டாகின்றது. எவ்விந்திரிய சம்பந்தத்தால் கடத் தன்மையின் நிர்விகற்ப ஞானமுண்டாகின்றதோ, அவ்விந்திரிய சம்பந்தத்தாற்றானே கடத்துவ விசிஷ்டகடத்தின் சவிகற்ப ஞானமுண்டாகின்றது. கடத்தன்மையின் நிர்விகற்ப ஞானத்தில் இந்திரியம் கரணமும், இந்திரியத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் வியாபாரமுமாம். கடத் தன்மை விசிஷ்ட கடத்தின் சவிகற்ப ஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சையுக்த சமவாய சம்பந்தம் கரணமும், நிருவிகற்பஞானம் வியாபாரமுமாம். இவ்வாறு ஓர் ஆதுனிக(நவீன)நையாயிகர் நிர்விகற்பக சவிகற்பக ஞானங்களில் கரணத்தின் பேதம் கூறியிருக்கின்றனர்.

அது சம்பிரதாயத்திற்கு விருத்தமாம். ஏனெனின், வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் கரணமெனப்படுமென்னும் மதத்தில் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குக் காரணமாயிருத்தலால் இந்திரியமே பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமெனப் படுகின்றது. ஆதுனிகர் கிரமப்படி சவிகற்பகஞானத்தின் காரணமாயிருத்தலால், இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தையும் பிரமாண மெனல் வேண்டும். சம்பிரதாயமுடை

யோர் சம்பந்தத்தைப் பிரமாணமாகக் கூறினரில்லையாகலின், இரண்டு பிரத்தியக்ஷ ஞானங்களுக்கும் இந்திரியமே கரணமாம். ஆதலால் இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம். ஆனல் நிர்விகற்பக ஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமாத்திரம் வியாபாரமாம். சவிகற்பஞானத்தில் இந்திரியத்தின் சம்பந்தமும் நிர்விகற்பஞானமுமாகிய இரண்டும் வியாபாரமாம். இருவகைப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்குங் கரணமாயிருத்தலால் இந்திரியம் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமாம். தர்மதர்மிகளின் சம்பந்தத்தை விஷயஞ்செய்யும் ஞானம் சவிகற்பகஞான மெனப்படும். கடமிருக்கின்றது என்னும் ஞானத்தால் கடத்தில் கடத் தன்மையின் சமவாயம் விளங்குகின்றதாகலின், சவிகற்ப ஞானத்திற்குத் தர்மம் தர்மி சமவாயமென்னும் மூன்றும் விஷயமாம். ஆதலால் கடமிருக்கிறது என்னும் விசிஷ்டஞானம் சம்பந்தத்தை விஷயஞ்செய்தலால் சவிகற்பக மெனப்படுகின்றது. அதனின் வேருய ஞானத்தை நிருவிகற்பக ஞானமென்பர். சவிகற்பக நிருவிகற்பக ஞானங்களின் இலக்கணம் சிதகண்டியில் விஸ்தாரமாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வர்த்தம் சூக்ஷ்மமா யிருத்தலின் ஈண்டு விஸ்தாரமாய் எழுதப்படவில்லை. இவ்வாற்முன் முதல்விசிஷ்ட ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் விசேஷணஞானம் நிருவிகற்பக ஞானமாம். ஒருமுறை கடமிருக்கிறது என்னும் விசிஷ்டஞான முண்டாய்ப் பின்னர்க் கடத்தின் விசிஷ்டஞான முண்டாகுமிடத்து, கடத்தோடு இந்திரியத்திற்குச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. முன் அநுபவித்த அதே கடத்தன்மையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அதற்குப் பிற்கணத்தில் கடமிருக்கிற தென்னும் விசிஷ்டஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாற்ருல் இரண்டாவது முதலிய விசிஷ்ட ஞானத்திற் கேதுவாகிய விசேஷண ஞானம் ஸ்மிருதிரூபமாம்.

யாண்டுத் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவோடாயினும் சுத்தியோடாயினும் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தோஷத்தின் வலியால் சர்ப்பத்தன்மையின் அல்லது இரஜதத்தன்மையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. விசிஷ்டஞானத்திற் கேதுவாகிய விசேஷண ஞானம் எத் தர்மத்தை விஷயஞ் செய்கின்றதோ, அத்தர்மமே விசிஷ்டஞானத்தோடு விஷயத்

தில் விளங்குகின்றது. சர்ப்பத் தன்மை இரஜதத் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி ஞானம் இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மைகளை விஷயஞ் செய்கிற தில்லை; ஆனால் சர்ப்பத் தன்மை இரஜதத் தன்மைகளை விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆகலின் சர்ப்ப மிருக்கிறது என்னும் இரஜ்ஜுவின் விசிஷ்ட ஞானத்தால் இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பத் தன்மை தோற்றுகின்றது. இரஜதம் இருக்கின்ற தென்னும் சுத்தியின் விசிஷ்டஞானத்தால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மை தோற்றுகின்றது. சர்ப்பமிருக்கின்ற தென்னும் விசிஷ்டப் பிரமத்தில் விசேஷியம் இரஜ்ஜு, சர்ப்பத்தன்மை விசேஷணம். ஏனெனின், சர்ப்பத்தன்மையின் சமவாய சம்பந்தம் இரஜ்ஜுவில் தோற்றுகின்றது. அச் சமவாயத்திற்குச் சர்ப்பத்தன்மை பிரதியோகியும், இரஜ்ஜு அநுயோகியுமாம். அங்ஙனமே வெள்ளியிருக்கின்றது என்னும் பிரமத்தால் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம் தோற்றுகின்றது. அச்சமவாயத்திற்குப் பிரதியோகி இரஜதத்தன்மையாகலின் அது விசேஷணமாம்; சுத்தி அநுயோகியாகலின் விசேஷியமாம். இவ்வாற்றால் சகல பிரமஞானங்களாலும் விசேஷணத்தின் அபாவமுடையதன்கண் விசேஷணம் தோற்றுகின்றது. ஆகலின் நியாய மதத்தில் விசேஷணத்தின் அபாவமுடையதன்கண் விசேஷணத் தோற்றுதல் பிரமம் (மயக்கம்) எனப்படும். அதனையே அயதார்த்த ஞான மென்பர்; அந்நியதாக்கியாதி யென்றுங் கூறுவர். பிரமஞானத்தின்கண் சூக்ஷ்மவிசாரத்தை அந்நியதாக்கியாதிவாதமென்னும் நூலில் சக்கரவர்த்தி கதாதரபட்டாசாரியர் எழுதியிருக்கின்றனர். அஃது அறிதற்கரியதாகலின் ஈண்டெழுதப்படவில்லை. இவ்வாற்றால் நியாய மதத்தில் சர்ப்பமுதலிய பிரமத்திற்கு விஷயம் இரஜ்ஜுமுதலியன வாம்; சர்ப்பாதிக ளன்று. பிரத்தியக்ஷவடிவமான பிரம(மயக்கம்) ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமாம்.

௧௭. வேதாந்த சித்தாந்தத்தின் அநுசாரமாக இந்திரிய ஜந்நியமாகாத பிரமஞானத்தின்றன்மை.

வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் சர்ப்பப்பிரமத்திற்கு விஷயம் இரஜ்ஜுவன்று; அநிர்வசனீய சர்ப்பமாம். பிரமஞானம் இந்திரியஜந்நியமன்று. நியாய மதத்தில் சகல ஞானங்களுக்கும் ஆசிரயம் ஆத்மாவாம். வேதாந்த மதத்தில் ஞானத்திற் குபாதானகாரணம் அந்தக்கரணமாகலின் அந்தக்கரணம் ஆசிரயமாம். நியாயமதத்தில் சுக முதலியவற்றை ஆத்மாவின் குணமென்பர். அவை முழுவதும்

அந்தக்கரணத்தின் பரிணமமாம். ஆகலின் அந்தக்கரணத்தின்தர்மமாம். ஆத்மாவின் தர்ம மன்று. ஆனல் பிரமஞானம் அந்தக்கரணத்தின் பரிணம மன்று; அவித்தையின் பரிணமமாம். இதனை விசாரசாகரத்தில் எழுதியிருத்தலால், ஈண்டு எழுதுவதனுற் பயனில்லை.

பிரமஞானத்தின் சுருக்கமாகிய தன்மை இதுவாம்:—சர்ப்ப சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷ சகித நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவுடன் சம்பந்த முண்டாகுங்காலத்து இரஜ்ஜுவின் விசேஷ தர்மமாகிய இரஜ்ஜுத்தன்மையும் தோற்றுகிறதில்லை; இரஜ்ஜுவினுள்ள வைக்கோல் வடிவமாகிய அவயவம் யாதோ அதுவும் தோற்றுகிறதில்லை; ஆனல்இரஜ்ஜுவில் சாமானிய தர்மமாகிய இதந்தை (இதுவெனுந்தன்மை) தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே சுத்தியில் சுத்தித்தன்மையும், கருமுதுகுடைமையும், முக்கோணத் தன்மையும் தோற்றுகிற தில்லை. ஆனல் சாமானிய தர்மமாகிய இதந்தை தோற்றுகின்றது. ஆகலின் நேத்திர வாயிலாக அந்தக்கரணம் இரஜ்ஜுவை யடைந்து இதுவென்னும் வடிவினதாகிய பரிணமத்தை யடைகின்றது. அந்த இது வென்னும் வடிவினதாய விருத்தி யுபகித (விருத்தியை யுபாதியாக வுடைய) சேதனத்தின்கணுள்ள அவித்தையின் சர்ப்பாகாரம் ஞானகாரமென்னும் இரண்டு பரிணமங்க ளுண்டாகின்றன. அங்ஙனமே தண்ட சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவின் சம்பந்தத்தால் யாண்டு விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டமும் அதன் ஞானமும் அவித்தையின் பரிணமங்க ளாகின்றன. மாலையும் அதன் ஞானமும், மாலைச் சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய புருஷனது தோஷ சகித நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவோடு சம்பந்தமுண்டாக, எதனது இதுவென்னும் வடிவினதாய விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அதனது விருத்தி யுபகித சேதனத்தினுள்ள அவித்தையின் பரிணமமாகின்றன. யாண்டு ஒரு இரஜ்ஜுவோடு மூன்று புருஷர்களது தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரங்களுக்குச் சம்பந்த முண்டாக, சர்ப்பம் தண்டம் மாலையென்னும் ஒவ்வொன்றன் பிரமம் அவர்களுக் குண்டாகின்றதோ, ஆண்டு எவன் விருத்தி யுபகிதத்தில் எவ்விஷய முண்டாயிருக்கின்றதோ, அவனுக்கு அவ்விஷயமே காணப்படுகின்றது. மற்றவனுக்குக் காணப்படுகிறதில்லை. இவ்வாற்ருல் பிரமஞானம் இந்திரிய

ஜந்நிய மன்று; அவித்தையின் விருத்தி ரூபமாம். ஆனால் எந்த
விருத்தி யுபகித சேதனத்திலுள்ள அவித்தையின் பரிணாமம் பிரம
மோ, அவ்விதுவென்னும் வடிவினதாய விருத்தி நேத்திரத்தோடு
இரஜ்ஜு முதலிய விஷயங்களுக் குண்டாம் சம்பந்தத்தா லுண்டா
கின்றது. இதனால் பிரம ஞானத்தில் இந்திரிய ஜந்நியத் தன்மை
தோற்றுகின்றது. அநிர்வசனீயக்கியாதியின் நிரூபணமும் அந்நியதா
க்கியாதி முதலியவற்றின் கண்டனமும் கௌடப் பிரஹ்மானந்தரால்
செய்யப்பட்ட கியாதிவிசாரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவை
மிகக் கடினமாகலின் ஈண் டெழுதப்படவில்லை. இவ்வாற்றால்
வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் பிரமஞானம் இந்திரிய ஜந்நியமன்று.

௧அ. நியாயத்திற்கும் வேதாந்தத்திற்குமுள்ள அந்நிய வேற்றுமை.

வேதாந்த சித்தாந்தத்தில் அபாவத்தின் ஞானமும் இந்திரிய
ஜந்நியமன்று. அநுபலப்தியென்னும் வேறு பிரமாணத்தால் அபாவ
த்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆகலின் அபாவத்தினது பிரத்தி
யக்ஷத்திற் கேதுவாக விசேஷணத் தன்மைச் சம்பந்தத்தை அங்
கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஜாதிக்கும் வியக்திக்கும் சமவாய சம்ப
ந்தமில்லை. ஆனால் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. அங்ஙனமே குண
த்திற்கும் குணிக்கும், கிரியைக்கும் கர்த்தாவிற்கும், காரியத்திற்
கும் உபாதான காரணத்திற்கும் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு.
ஆகையால் சமவாய ஸ்தானத்தில் தாதாத்மியத்தைக் கூறுகின்ற
னர். துவக்கு முதலிய இந்திரியங்கள் எங்ஙனம் பூத ஜந்நியமோ,
அங்ஙனமே சுரோத்திரேந்திரியமும் ஆகாய ஜந்நியமாம்; ஆகாய
வடிவமன்று. மீமாம்ஸாமதத்தில் சத்தம் திரவிய மாம். வேதாந்த
மதத்தில் குணமாம். ஆனால் நியாயமதத்திலோ சத்தம் ஆகாயத்
தின் குணமேயாம். வேதாந்த மதத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமி
கள் பஞ்ச பூதங்களுக்கும் குணம் கூறியிருக்கின்றார். வேதாந்த
மதத்தில்வாசஸ்பதிமிசிரர் மனம்இந்திரியமெனக்கொண்டிருக்கின்
றார். மற்றைய நூலாசிரியர்கள் மனதை இந்திரியமெனக் கொள்ள
வில்லை. எவர்கள் மதத்தில் மனம் இந்திரிய மன்றோ, அவர்கள்
மதத்தில் சுக துக்கங்களின் ஞானம் பிரமாண ஜந்நிய மன்று;
ஆகையால் பிரமையன்று. ஆனால் சுக துக்கங்கள் சாக்ஷிபாஸியமாம்.
வாசஸ்பதிமிசிரர் மதத்தில் சுக முதலியவற்றின் ஞானம் மனரூபப்

பிரமாண ஜந்நியமாம். ஆகையாற் பிரமையாம். பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷ ஞானமோ இரண்டு மதங்களிலும் பிரமையாம். அது வாசஸ்பதிமிசிரர்மதத்தில் மனரூபப் பிரமாணஜந்நியமும், மற்றையோர் மதத்தில் சப்தரூபப் பிரமாண ஜந்நியமுமாம்.

கக. சாரக்கிராகி (சாரத்தைக் கிரகிக்கும்) திருஷ்டியினால் வாசஸ்பதி மதத்தின் (மனதினது இந்திரியத்தன்மையின்) அங்கீகாரம்.

எவர்கள் மதத்தில் மனம் இந்திரிய மன்றோ, அவர்கள் மதத்தில் இந்திரிய ஜந்நியத்துவம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமன்று. ஆனால் விஷய சேதனத்திற்கு விருத்தி சேதனத்தோடுள்ள அபேதமே பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமாம். விருத்திசேதனத்திற்கும் விஷய சேதனத்திற்கும் அபேத முண்டாகுந் தன்மை விசார சாகரத்தில் ஸ்பஷ்டமாம். வாசஸ்பதியின் மதமும் நன்றே. ஆனால், வாசஸ்பதியின் மதத்தில் இத்தோஷங்கள் கூறுகின்றனர்:— (க) மனதிற்கு அசாதாரண விஷய மில்லை. ஆகலின் மனம் இந்திரிய மன்று. (உ) கீதையின் வசனத்திற்கும் விரோதமாம். கீதையின் மூன்றாவது அத்தியாயத்தின் நாற்பத்திரண்டாவது சுலோகத்தில் மனம் இந்திரியங்களின் பரமாம் (இந்திரியங்களுக்கு மேலானதாம்)என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மனமும் இந்திரியமாகுமாயின் இந்திரியத்தினும் மனம் பரமெனல் சம்பவியாது. (௩) மானசஞானத்திற்குப்பிரஹ்மம்விஷயமாகாதென்று சுருதி ஸ்மிருதிகளில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வாசஸ்பதியானவர்மனதிற்குஇந்திரியத்தன்மையைஅங்கீகரித்துப்பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரமும் மனரூப இந்திரிய ஜந்நியமாமாகலின் மானசமா மெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அது விருத்தமாம். (௪)அந்தக்கரணத்தின் அவஸ்தையை மன மென்பர். அவ்வந்தக்கரணம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு ஆசிரயமா யிருத்தலின் கர்த்தாவாம். யாது கர்த்தாவாகுமோ, அது கரணமாகாது. ஆகலின் மனம் இந்திரிய மன்று. எத்தோஷங்கள் மனதின் இந்திரியத்தன்மையில் சொல்லப்படுகின்றனவோ, அவை விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்துத் தோஷமாகா. ஏனெனின், (க) மனதின் அசாதாரண விஷயங்கள் சுகம் துக்கம் இச்சை முதலியனவாம். அந்தக்கரண விசிஷ்டன் ஜீவன்.(உ)கீதை

யில் இந்திரியங்களுக்குப் பரம் மன மெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு இந்திரிய சப்தத்தால் புற விந்திரியங்கள் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆகலின் புற விந்திரியங்களினும் மன விந்திரியம் பரமாமென்பது கீதாவசனத்தின் அர்த்தமாதலால் விரோதமில்லை.

(ஞ) மானசஞானத்திற்குவிஷயம் பிரஹ்மமன்றெனக் கூறுதற்கு இஃதபிப்பிராய மாம்:— சம தமாதி சம்ஸ்காரமின்றிய விக்ஷிப்த (கலக்கமுள்ள) மனதினாலுண்டாகியஞானத்திற்கு விஷயம் பிரஹ்மமன்று. மானச ஞானத்தின் பலவியாப்பியத் தன்மை பிரஹ்மத்திலில்லை. விருத்தியிற் சிதாபாசன்பலமெனப்படுகின்றான். அவனுக்கு (சிதாபாசனுக்கு) விஷயம் பிரஹ்மமன்று. கடமுதலிய அநாத்மபதார்த்தங்களை விருத்தியடையுங்காலத்து விருத்திசிதாபாசனென்னுமிரண்டற்கும் பதார்த்தங்கள் வியாப்பிய (விஷய) மாகின்றன. பிரஹ்மாகார விருத்தியிற் சிதாபாசனுக்குப் பிரஹ்மம் வியாப்பிய (விஷய) மன்று; விருத்திமாத்திரத்திற்கு விஷயமாம். இவ்விஷயம் விசாரசாகரத்தின் நான்காவது தரங்கத்தில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரஹ்மத்தினிடத்து மனதிற்கு விஷயமாந் தன்மை நிஷேதிக்கப்பட் டிருத்தல்போலச் சத்தத்திற்கு விஷயமாந் தன்மையும் நிஷேதிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ - வாக்கானது மனதோடு சென்றடையாது எதனினின்றும் திரும்புகின்றதோ" என்பது (சுருதி) நிஷேதகவசனம். ஆண்டுச்சத்தந்தாற்றோன்றியஞானத்திற்குவிஷயம் பிரஹ்மமன்று என்னும்பொருளை அங்கீகரிக்கின்மகாவாக்கியங்களுஞ்சத்தரூபமே யாம். அவற்றானுண்டாகிய ஞானத்திற்கும் பிரமம் விஷயமாகாது; சித்தாந்தத்திற்கும் பங்கமுண்டாகும். ஆதலால் நிஷேத வசனத்திற்கிது பொருளாம்:—பிரஹ்மம் சத்தத்தின் சக்திவிருத்தி ஜந்திய ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது; ஆனால் சத்தத்தின் இலக்ஷணாவிருத்தி ஜந்திய ஞானத்திற்கு விஷயமாகும் என்பதாம். அங்ஙனமே இலக்ஷணா விருத்தி ஜந்திய ஞானத்திலும் சிதாபாச ரூப பலத்திற்குப் பிரஹ்மம் விஷய மன்று. ஆனால் ஆவரண பங்கரூப விருத்தி மாத்திரத்திற்கு விஷயமாந் தன்மை பிரஹ்மத்தின்கண் ணுளது. சப்த ஜந்திய ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை முற்றிலும் நிஷேதிக்கப் படுவதில்லை. அதுபோல மானஸ ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மையும் முற்றிலும் நிஷேதிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனாற் சம்ஸ்காரமின்

ரிய மனதிற்குப் பிரஹ்ம ஞானத்தில் ஏதுவாந் தன்மை யில்லை. மானச ஞானத்திலுள்ள சிதாபாச அம்சம் எதுவோ, அதற்கு விஷயமாந் தன்மையு மில்லை. சங்கை:—பிரஹ்ம ஞானத்தில் மன திற்குக் கரணத் தன்மை யிருக்கின், பிரஹ்ம ஞானம் இரண்டு பிரமாணத்தாற் றோன்றியதா மெனல் வேண்டும். ஏனெனின், மகாவாக்கியங்களில் பிரஹ்ம ஞானத்தின் கரணத்தன்மை யுள தெனப் பாஷியகாரர் முதலியோர்களால் எங்கும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அதன் நிஷேதமோ பொருந்தாது. மனதிற்கும் கரணத்தன்மை கூறுவோமாயின், பிரமையின் கர ணம் பிரமாண மெனப்படு மாகலான், பிரஹ்மப் பிரமைக்குச் சத்தம் மனமென்னும் இரண்டு பிரமாணங்கள் சித்தமாகின்றன. ஆயின் அது திருஷ்ட விருத்தமாம். ஏனெனின், சாக்ஷுஷ முதலிய பிரமைகளுக்கு நேத்திர முதலியன ஒவ்வொன்றே பிர மாணமாம். ஓர் பிரமைக்கு இரண்டு பிரமாணம் ஏதுவாதலைக் கண் டதுமில்லை, கேட்டதுமில்லை. நையாயிகரும் சாக்ஷுஷமுதலிய பிர மையில் மனதிற்குச் சககாரித்தன்மையை யங்கீகரித்து, நேத்திர முதலியவற்றிற்கே பிரமாணத்தன்மை ஒப்பி யிருக்கின்றனர். மன திற் கொப்பவில்லை. சுகமுதலியவற்றின் ஞானத்தில் கேவல மன திற்கே பிரமாணத்தன்மை யங்கீகரித்திருக்கின்றனர். மற்றவற்றிற் கில்லை. ஆகலின் ஒரு பிரமைக்கு இரண்டினைப் பிரமாணமாகக் கூறுதல் திருஷ்ட விருத்தமாம். கடத்தில் நேத்திரம் துவக்கு என்னும் இரண்டிந்திரியங்களுக்கும் யோக்கியதை யிருத்தல்போல யாண்டு ஒரு பதார்த்தத்தில் இரண்டு இந்திரியங்களுக்கு யோக்கி யதை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் இரண்டு பிரமாணத்தால் ஒரு பிரமை யுண்டாகிற தில்லை. நேத்திரப் பிரமாணத்தால் குடத்தின் சாக்ஷுஷப் பிரமையும், துவக்குப் பிரமாணத்தால் துவாசப் பிர மையு முண்டாகின்றன. இரண்டு பிரமாணங்களால் ஒரு பிரமை யின் உற்பத்தி காணப்படுகிற தில்லையென்று இவ்வாறு கூறுவானு யின், அச்சங்கை பொருந்தாது. ஏனெனின், பிரத்தியபிஞ்ஞாபிர த்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துப் பூர்வஅநுபவமும் இந்திரியமுமாகிய இரண்டு பிரமாணங்களால் ஒருபிரமை யுண்டாகின்றது; ஆதலால் திருஷ்ட விருத்த மாகாது. யாண்டுப் பிரத்தியபிஞ்ஞை யுண்டா கின்றதோ, ஆண்டுப் பூர்வ அநுபவம் சம்ஸ்காரவாயிலாக ஏதுவாம். சையோகமுதலிய சம்பந்த வாயிலாக இந்திரியம் ஏதுவாம்.

ஆகலின் சம்ஸ்காரரூப வியாபாரமுடைய காரணம் பூர்வ அநுபவமாம். சம்பந்தரூப வியாபாரமுடைய காரணம் இந்திரியமாம். ஆகலின் பிரமைக்குக் கரணமாயிருத்தலின் இரண்டும் பிரமாணமாம்.

அங்ஙனமே பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமாகிய பிரமைக்குச் சப்தம் மனமென இரண்டு பிரமாணங்களுளவெனக் கூறுதலில் திருஷ்ட விரோதமின்று. * மாறுகிய பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரத்திற்கு மனமாகிய இந்திரியத்தாற் றோன்றிய தன்மை அங்கீகரிக்கின் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை விவாதமின்றிச் சித்திக்கின்றது. பிரஹ்ம ஞானத்திற்குக் கேவலம் சப்தத்தாற் றோன்றிய தன்மை யங்கீகரிக்கின் விவாதத்தாற் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை சித்திக்கின்றது. தசம திருஷ்டாந்தத்திலும் இந்திரியத்தாற் றோன்றிய தன்மை சத்தத்தாற் றோன்றிய தன்மைகளுக்கு விவாதமுளது. இந்திரிய ஜந்திய ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மையில் விவாத மில்லை. பிரத்தியபிஞ்ஞா பிரத்தியக்ஷத்தில் பூர்வ அநுபவத்தாற் றோன்றிய சம்ஸ்காரம் சககாரியும் கேவல இந்திரியம் பிரமாணமுமாமெனக் கூறின், அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:—பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமாகிய பிரமையினும் சத்தம் சககாரியும், கேவல மனம் பிரமாணமுமாம். வேதாந்த பரிபாஷை முதலிய நூல்களில் இந்திரிய ஜந்திய ஞானத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை கூறுதலில் எத்தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதற்குச் செவ்வையான சமாதானம் நியாய கௌஸ்துப முதலிய நூல்களில் எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. அதனைத் தெரிய விரும்புவோர் அவற்றிற்கண்டுகொள்க. (ச) ஞானத்திற்கு ஆசிரயமாயிருத்தலின் அந்தக்கரணம் கர்த்தாவாம்; ஆகலின் ஞானத்திற்குக் கரணமாகாதெனை மனதிற்கு இந்திரியத் தன்மையில் எந்தத் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ, அந்தத்தோஷமுமில்லை. ஏனெனின் தர்மியாகிய அந்தக்கரணம் ஞானத்திற்கு ஆசிரயமாயிருத்தலின் கர்த்தா வாம். அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய மனம் ஞானத்திற்குக் கரணமாம். இவ்வாற்றான் மனமும் பிரமை ஞானத்திற்குக் கரணமாம். ஆகலின் பிரமாணமாம்.

---

* பிரபஞ்ச திருஷ்டி பகிர்முகமும் பிரஹ்ம திருஷ்டி அந்தர்முகமுமாயிருத்தலின் மாறுகிய பிரஹ்மசாக்ஷாத்கார மென்றார்.

பிரத்தியக்ஷ விசாரத்திலுள்ள பேதம்.

யாண்டு இந்திரியத்தால் திரவியத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டா கின்றதோ, ஆண்டு நியாய வேதாந்தமதங்களில் வேற்றுமையில்லை. திரவியத்திற்கு இந்திரியத்தோடுண்டாம் சையோகமே சம்பந்த மாம். இந்திரியத்தோடு திரவியத்தினது ஜாதி அல்லது குண த்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்து நியாயமதத்திலோ சையுக்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. வேதாந்த மதத்தில் சையுக்த தாதாத்மிய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், நியாயமதத்தில் எவற்றிற்குச் சமவாய முண்டோ, அவற்றிற்கு வேதாந்த மதத்தில் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. குணத்தினது ஜாதியின் பிரத்தியக்ஷத் தில் நியாய மதப்படி சையுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த முண்டு. வேதாந்த மதத்தில் சையுக்த தாதாத்மியமுடைய தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. இதனையே சையுக்தாபின்ன தாதாத்மிய மென்பர். இந்திரிய த்தோடு சையுத்தமான கடமுதலியவற்றில் தாதாத்மிய முடையன உருவ முதலியன வாம். அவற்றில் தாதாத்மிய சம்பந்தம் உருவ த்தன்மை முதலிய ஜாதிக்காம். எங்ஙனம் உருவமுதலியன கட முதலியவற்றில் தாதாத்மிய முடையனவோ, அங்ஙனமே கடமுத லியவற்றோடு அபின்னமுமா மென்றுசொல்லப்படுகின்றன. அபின் னத்திற்கே தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டாகின்றது. யாண்டுச் சுரோ த்திரத்தால் சத்தத்தின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நியாயமதத்திலோ சமவாய சம்பந்த முண்டு. வேதாந்த மதத்தில் சுரோத்திரேந்திரியம் ஆகாயத்தின் காரியமாகலின், சக்ஷு முதலிய வற்றில் கிரியை யுண்டாவதுபோல, சுரோத்திரத்திற் கிரியை யுண் டாய்ச் சத்தமுடையதிரவியத்தோடு சுரோத்திரத்திற்குச் சையோக முண்டாகின்றது. அச்சுரோத்திரசையுக்த திரவியத்தில் சத்தத்தின் தாதாத்மியசம்பந்த மிருக்கின்றது. ஏனெனின், வேதாந்த மதத்தில் சத்தம் பஞ்சபூதங்களின் குணமாயிருத்தலால் பேரிமுதலியவற்றி லும் சத்தம் இருக்கின்றது. ஆகலின் சுரோத்திரத்தின் சையுத்த தாதாத்மிய சம்பந்தத்தான் சத்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின் றது. சத்தத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகுமிடத்துச் சுரோ த்திரத்தின் சையுக்த தாதாத்மியமுடைய தாதாத்மியசம்பந்த மிருக்கின் றது. வேதாந்தமதத்தில் எங்ஙனம் சத்தத்தன்மை சாதியோ, அங் ஙனமே தாரத்தன்மை மந்தத்தன்மைகளும் ஜாதியேயாம். நியாய மதத்தைப்போல ஜாதிக்கு வேறுய் உபாதியில்லை. ஆகலின் சத்தத்

தன்மை ஜாதிக்குச் சுரோத்திரத்தோடுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அச்சம்பந்தமே தாரத்தன்மை மந்தத் தன்மைகளுக்குமாம். விசேஷணத்தன்மைச் சம்பந்தமில்லை. அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்தி ப்பிரமாணத்தா லுண்டாகின்றது. எவ்விந்திரியத்தாலும் அபாவத்தின் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆகலின் அபாவத்திற்கு இந்திரியத்தோடு சம்பந்தம் அபேக்ஷிக்கப்படுகிறதில்லை. இது நியாயமதத்திற்கும் வேதாந்த மதத்திற்கும் பிரத்தியக்ஷவிஷயத்திலுள்ள பேதமாம்.

உக. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் உபசங்காரம்.

இவ்வாற்றால் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறு பேதமுண்டு. அவற்றின் கரணமும் ஆறாம். ஆகையால் சோத்திர முதலிய ஆறு இந்திரியங்களும் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமெனப்படும். நியாயமதத்தி லும் வாசஸ்பதிமதத்திலும் ஆறாவது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் மனமாம். பஞ்சபாதிகை யென்னும் நூலின் கர்த்தாவாகிய பத்ம பாதாசாரியரது மதத்தை யநுசரித்தவர்கள் மனதைப் பிரமாண மென்று கொள்ள வில்லை. சுக துக்கங்களோ சாக்ஷி பாஸ்யங்களா மாகலின் அவற்றின் ஞானம் பிரமையன்று. விசிஷ்ட ஜீவனில் அந்தக்கரண பாகம் சாக்ஷி பாஸ்யமாம். சேதன பாகம் சுயம் பிரகாச மாம். ஆகலின் ஜீவனது ஞானமும் மானசமன்று. பிரஹ்மவித்தை யாகிய அபரோக்ஷ ஞானம் பிரமை வடிவமாயினும், அதன் காணம் சத்தமாம்; மனம் பிரமாண மன்று. ஆனால் பஞ்சபாதிகாநுசாரசித் தாந்த மெதுவோ, அதன்கண்ணும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறு பேதமுண்டு. சப்தஜந்திய பிரஹ்மப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை ஆறாவதாம். அபாவத்தின் ஞானம் அநுபலப்திப் பிரமாண ஜந்தியமாயி னும் பிரத்தியக்ஷமாம். இவ்வார்த்தையினை அநுபலப்திப்பிரமாண நிரூபணத்திற் கூறுவாம். இதனாற் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஏழு பேதங்கள் சம்பவிக்கின்றன. என்றாலும் இந்நூலின்படி அபாவ ஞானத்தில் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை யில்லையாகலின், பிரத்தியக்ஷப்பிரமைக்கு ஆறுபேத முண்டு; ஏழில்லை. சுருக்கமாகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

முதற்பிரகாசம்
பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணநிரூபணம்
முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத்ப்ரஹ்மணேநமஃ.

இரண்டாவது பிரகாசம்.

அநுமானப் பிரமாணநிரூபணம்.

உ௨. அநுமிதியினது சாமக்கிரியின் பேதமும் சொரூபமும்.

அநுமிதிப் பிரமையின் கரணமெதுவோ அது அநுமானப் பிரமாணமெனப்படும். இலிங்க ஞானத்தாற் றோன்றும் ஞான மெதுவோ, அது அநுமிதியெனப்படும். எங்ஙனம்: பருவதத்தில் புகையின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாய் வன்னியின் ஞானமுண்டா கின்றது; ஆண்டுப் புகையின் பிரத்தியக்ஷஞானம் இலிங்கஞானமெனப்படும். அதனுல் வன்னியின் ஞானமுண்டாகின்றமையின் பருவதத்தில் வன்னியின்ஞானம் அநுமிதியாம். எதன் ஞானத்தாற் சாத்தியத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ அது இலிங்க மெனப்படும். அநுமிதி ஞானத்தின் விஷயம் சாத்தியமெனப்படும். அநுமிதிக்கு விஷயம் வன்னியாகலின் வன்னி சாத்தியமாம். தூம ஞானத்தால் வன்னியாகிய சாத்தியத்தின் ஞான முண்டாதலான் தூமம் இலிங்கமாம். வியாப்பியத்தின் ஞானத்தால் வியாபகத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதாகலின் வியாப்பியத்தை இலிங்கமென்பர். வியாபகத்தைச் சாத்தியமென்பர். வியாத்தியுடையதனை வியாப்பியமென்பர். வியாப்தி நிரூபகத்தைவியாபக மென்பர். அவிநாபாவரூப சம்பந்தத்தை வியாத்தி யென்பர். எங்ஙனம்: தூமத்தில் வன்னியின் அவிநாபாவரூப சம்பந்த மிருக்கின்றது; அதுவே தூமத்தில் வன்னியின் வியாப்தியாம். ஆகையால் தூமம் வன்னியின் வியாப்பியமாம். அந்த வியாப்திரூப சம்பந்தத்தின் நிரூபகம் வன்னியாம். ஆகலின் தூமத்தின் வியாபகம் வன்னியாம். எஃதின்றி எது உளதாகாதோ,அதன் அவிநாபாவரூப சம்பந்தம் அதன்கண் சொல்லப்படுகின்றது. வன்னி யின்றித் தூம மிராதாகலின் வன்னியின் அவிநாபாவரூபசம்பந்தம் தூமத்தின்க ணுளது. வன்னியினிடத்துத் தூமத்தின் அவிநாபாவமில்லை. ஏனெனின் ஒழுகக்காய்ச்சிய இருப்புத்துண்டில் தூமமின்றி வன்னியிருக்கின்றது. ஆகையாற் றூம

த்தின் வியாப்பியம் வன்னி யன்று. வன்னியின் வியாப்பியம் தூம மாம். அங்ஙனமே உருவத்தின் வியாப்பியம் இரசமாம். பிருதிவி ஜலதேயுக்களில் உருவமிருக்கின்றது. பிருதிவியினும் ஜலத்தினும் இரச மிருக்கின்றது. ஆகையால் உருவத்தின் அவிநாபாவரூப சம்பந்தம் இரசத்தின்க ணிருத்தலால் உருவத்தின் வியாப்பியம் இரசமாம். உருவத்தில் இரசத்தின் விநாபாவம் (இரசமின்றியிருத்தல்) இருக்கின்றது. தேயுவில்இரசவிநாபாவம் (இரசமின்றி உருவத்தின் சத்தை) இருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத்தின் வியாப்பியம் உருவமன்று. எதுஎதனின்வியபிசாரியா (பிறழ்வுடையதா) கின்றதோ அது அதன் வியாப்பிய மாகாது. அதிக தேசத்திலிருப்பது எதுவோ, அதுவியபிசாரியெனப்படும். தூமத்திலும் அதிகதேசத்திலிருக்கும் வன்னி யெதுவோ, அது தூமத்தின் வியபிசாரியாம். இரசத்தினும் அதிக தேசத்தில் உருவ மிருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத்தின் வியபிசாரி உருவமாம். அற்ப தேசத்தி லிருப்பது எதுவோ, அதன்கண் அவிநாபாவ சம்பந்தமுண்டு. அதுவே வியாப்பியமாம். வன்னியினும் அற்பதேசத்தில் தூமமுளதாம். ஆகலின் வன்னிக்குத் தூமத்தில் அவிநாபாவரூப வியாப்தி யுண்டு. அத்தூமம் வியாப்பியமாம். உருவத்தினும் அற்ப தேசத்தில் இரச மிருக்கின்றது. ஆகையால் இரசத்தில் உருவத்தின் வியாப்தியுளது. அதனையுடைய இரசம் வியாப்பியமாம். எங்ஙனம் அற்பதேசத்தி லிருப்பதன்கண் அதிக தேசமுடையதின் வியாப்தி யுண்டோ, அங்ஙனமே இரண்டு பதார்த்தங்கள் சமான தேசத்தி லிருப்பன வாகுமாயின், அவற்றிற்கு மொன்றற் கொன்று வியாப்தியுண்டு. கந்தகுணமும் பிருதிவித்தன்மைச் சாதியும் கேவலம் பிருதிவியின்க ணிருப்பனவாம். ஆண்டுக் கந்தத்தின் வியாப்தி பிருதிவித் தன்மையினும், பிருதிவித் தன்மையின் வியாப்தி கந்தத்திலும் உண்டு. அங்ஙனமே சிநேக குணமும் ஜலத்தன்மைச் சாதியும் ஜலத்தின்கணுண்டு. ஜலமின்றிச் சிநேகமும் ஜலத்தன்மையு மிரா. ஆகலின் சமதேசத்திலிருப்பனவா யிருத்தலின் இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்தியுடையன வாதலால் வியாப்பியமாம். ஏனெனின், எங்ஙனம் அற்பதேசத் திருப்பதன்கண் அவிநாபாவரூப சம்பந்த மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே சமான தேசத்தி லிருப்பனவாகிய பதார்த்தங்களுக்கும் ஒன்றற்கொன்று அவிநாபாவமுண்டு. பிருதிவித்தன்மையினும் அற்ப தேசத் திருப்பது கந்தம்; ஜலத் தன்மையி

னும் அற்ப தேசத்திருப்பது சிநேகம். ஏனெனின், முதல் க்ஷணத்தில் நிர்க்குணத் திரவிய முண்டாகின்றது. இரண்டாவது க்ஷணத்தில் குணமுண்டாகின்றது. ஜாதி முதல்க்ஷணத்திலும் திரவியத்திலிருக்கின்றது. ஆகலின் கடத்தின் முதல் க்ஷணத்தில் கந்தத்தின் வியபிசாரியாகிய பிருதிவித்தன்மை யிருத்தலால் அதன்கண் கந்தத்தின் அவிநாபாவ சம்பந்தமாகிய வியாப்தியின் அபாவமிருக்கின்றது. உற்பத்தி க்ஷணத்தி லிருப்பதாகிய ஜலத்தில் சிநேகத்தின் வியபிசாரியாகிய ஜலத்தன்மை யிருத்தலால் அதன்கண் சிநேகத்தின் அவிநாபாவரூப சம்பந்தமில்லை. ஆதலாற் சிநேகத்தின் வியாப்திக்கு ஜலத்தன்மையில் அபாவ மிருத்தலால் சிநேகத்தின் வியாப்பியம் ஜலத்தன்மையன்று. இவ்வாற்றால் பிருதிவித்தன்மையின் வியாப்பியம் கந்தமாம்; கந்தத்தின் வியாப்பியம் பிருதிவித்தன்மையன்று. அங்ஙனமே ஜலத் தன்மையின் வியாப்பியம் சிநேகமாம்; சிநேகத்தின் வியாப்பியம் ஜலத் தன்மை யன்று. என்றாலும் கந்தமுடைமையும் பிருதிவித்தன்மையும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்தியுடையனவாம். ஆகலின் இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்பியமாம். அங்ஙனமே சிநேகமுடைமையும் ஜலத்தன்மையுமாகிய இரண்டும் ஒன்றற்கொன்று வியாப்பியமாம். ஏனெனின், கந்தத்தின் அதிகரணத்தன்மையைக் கந்தமுடைமை யென்பர். சிநேகத்தின் அதிகரணத்தன்மையைச் சிநேகமுடைமை யென்பர். எதன்கண் எந்தப் பதார்த்தம் எப்போதாயினு மிருக்குமோ, அதன்கண் அப்பதார்த்தத்தின் அதிகரணத்தன்மை என்றுமுளதாம். இது வியாப்திநிரூபணத்தில் ஜகதீச பட்டாசாரியர் முதலியோர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு இது பிரசங்கமாம்:—அவியாப்பியவிருத்தி பதார்த்தத்தின் அதிகரணத்தன்மை வியாப்பியவிருத்தியாம். அதிகரணத்தன்மை அவியாப்பியவிருத்தி யாகிறதில்லை. * அவியாப்பிய விருத்தி இருவகையாம். தேசத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தியு முண்டு. காலத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தியு முண்டு. எது பதார்த்தத்தின் ஏகதேசத்திலிருந்து ஏகதேசத் தில்லாதிருக்கின்றதோ, அது தேசத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தி யெனப்படும். எங்ஙனம்: பதார்த்தத்தின் ஏகதேசத்தில் சையோகமுண்டாகின்றது. அது தேசத்தானாகிய அவியாப்பிய விருத்தியாம். ஆனால் சையோகத்தின் அதிகரணத்தன்மை பதார்த்தமுழுவதினு மிருக்கும். ஏகதேசத்தி

* தனது (அத்தியந்தாபாவ) ஸமானாதிகரணத் தன்மை அவ்வியாப்பிய விருத்தித் தன்மையாம்.

விராது. ஆகலின் அவியாப்பியவிருத் திசையோகத்தின் அதிகரண த்தன்மை வியாப்பிய விருத்தியாம்; அவியாப்பிய விருத்தி யன்று. இது சித்தாந்த மாம். ஒருகாலத்திலிருந்து ஒருகாலத்தில் இல்லா திருப்ப தெதுவோ, அது காலிக அவியாப்பிய விருத்தி யெனப்படும். முற்கூறிய விதத்தாற் கந்தமுதலிய குணங்கள் காலிக அவியாப்பிய விருத்தியாம். அவற்றின் அதிகரணத்தன்மை திரவியத்தின் உற் பத்திக்ஷணத்தி லிருக்கின்றதாகலின் கந்தமுடைமை இரச முடைமைகள் பிருதிவித்தன்மை ஜலத்தன்மைகளின் சமதேச சமகாலத் திருப்பனவாம். இது நியாய ரீதியான சமாதானமாம். வேதாந்தமதத்திலோ நிர்க்குணத்திரவிய முண்டாகிறதில்லை. முதற் கண்ணே சகுணமுண்டாகின்றது. ஆகலின் கந்த ரசங்களுக்கும் பிருதிவித்தன்மை ஜலத்தன்மைகள் வியாப்பியமாம்.

௨௩. அநுமிதிஞானத்தில் வியாப்தியினது ஞானம் அபேக்ஷிக்கப்படுமாறு.

இவ்வாற்றால் அவிநாபாவரூப சம்பந்தம் வியாப்தியும் அதனை யுடையது வியாப்பியமுமாம். எவனுக்குப் பர்வத முதலியவற்றில் வியாப்பியமாகிய தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் அல்லது சத்த ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பர்வத முதலியவற்றில் அக்கினியின் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இரச த்தின் ஞானத்தால் உருவத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஆனால் எந்தப் புருஷனுக்குத் தூமம் வன்னி வியாப்பியமா மென்னும் ஞானம் முன் நிகழ்ந்திருக்குமோ, அவனுக்குத் தூமஞானத்தால் வியாப்பியத்தன்மையின் ஸ்மரண முண்டாய் வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. வியாப்தியை வியாப்பியத்தன்மை யென்பர். அங் ஙனமே உருவத்தின் வியாப்பியம் இரசமா மென்னும் ஞானம் எவ னுக் குண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு இரசத்தின் ஞானத்தால் இர சத்தில் உருவத்தினது ஸ்மரண முண்டாய் உருவத்தின் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. எவனுக்கு வியாப்பியத் தன்மையின் ஞானம் முன் நிகழவில்லையோ, அவனுக்குத் தூமமுதலியவற்றின் ஞானத் தால் வன்னி முதலியவற்றின் அநுமிதி நிகழா தாகலின், வியாப்தி யின் ஞானம் அநுமிதிக்குக் காரணமாம். வியாப்தி யுடையதனை வியாப்பியமென்றும், வியாப்தியினை வியாப்பியத் தன்மையென்றும் கூறுவர். அந்த வியாப்தி ஞானமும் சந்தேகரூப காரண மன்று. ஏனெனின், தூமம் வன்னியின் வியாப்தி யுடையதா? அன்றா?

என்னும் ஞானம் எவனுக்கு முன் உண்டாயிருக்கின்றதோ, அவனுக்குத் தூமஞானத்தால் வன்னியின்ஞானமுண்டாகாது. ஆனால் "தூமம் வன்னியின் வியாப்தி யுடையது" என்னும் நிச்சய ரூப ஞானம்எவனுக்குண்டாயிருக்கின்றதோ,அவனுக்குத்தூமஞானத்தால் வன்னியின் அநுமிதியாகிய ஞான முண்டாம். ஆகலின் வியாப்தியின் நிச்சயம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாம். அந்த வியாப்தியின் நிச்சயம் உடனிகழ்ச்சி ஞானத்தா லுண்டாகின்றது. அடுக்களை முதலியவற்றில் அடிக்கடித் தூம வன்னிகளின் உடனிகழ்ச்சியைக் கண்டு "வன்னியின்வியாப்பியம் தூமமாம்" என்னும் ஞான முண்டாகின்றது. "தூமத்தின் வியாப்பியமாம் வன்னி" என்னும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், அடுக்களை முதலியவற்றில் வன்னியின் உடனிகழ்ச்சி எங்ஙனம் தூமத்திற் காணப் படுகின்றதோ, அங்ஙனமே தூமத்தின் உடனிகழ்ச்சி வன்னியிற் காணப்படினும் தூமத்தின் வியபிசாரமும் வன்னியிற் காணப்படுகின்றது. இதனால் எதன்கண் எப் பதார்த்தத்தின் வியபிசாரம் தோற்ருது உடனிகழ்ச்சி தோற்றுகின்றதோ, அதன்கண் அப்பதார்த்தத்தினது வியாப்தியின் நிச்சயமுண்டாகின்றது. தூமத்தில் வன்னியின் வியபிசாரம் தோற்ருது, உடனிகழ்ச்சி தோற்றுகின்றதாகலின், தூமத்தில் வன்னியினது வியாப்தியின் நிச்சய முண்டாகின்றது. வன்னியில் தூமத்தின் உடனிகழ்ச்சியும் தோற்றுகின்றது; வியபிசாரமும் தோற்றுகின்றது. ஆகலின், 'தூமத்தின் வியாப்பியமாம் வன்னி' என்னும் நிச்சயம் உண்டாகிறதில்லை. உடனிகழ்ச்சி யென்பது கூடவிருத்தற்காம். வியபிசார மென்பது வேரு யிருத்தற்காம். நீரினது புகையின்கண் வன்னியின் வியபிசாரமிருக்கின்றது. அக்கினி அணைந்தகாலத்து அடுக்களையி லிருக்கும் தூமமெதுவோ, அதன்கண்ணும் வன்னியின் வியபிசார மிருக்கின்றது. என்ருலும் எதன் மூலம் சேதிக்கப்படவில்லையோ, அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த தூம ரேகையில் வன்னியின் வியபிசார மில்லை. ஆகையால் விலக்ஷண மான தூம ரேகையில் வன்னியினது வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷ மாகிய நிச்சய முண்டாகின்றது. அப்படிப்பட்ட விலக்ஷண தூம ரேகையின் பிரத்தியக்ஷம் பர்வதமுதலியவற்றி லுண்டாய் 'தூமம் வன்னியின் வியாப்பியமாம்' என்னும் அநுபவத்தின் சம்ஸ்காரம் எழும்புகின்றது. அதன்பின் 'வன்னியுடையது பர்வதம்' என்னும் அநுமிதி யுண்டாகின்றது.

உச. சகல நையாயிகமதத்திலுமுள்ள அநுமிதியின் கிரமம்.

நியாயமதத்தில் அநுமானப் பிரசங்கத்தில் அநேக பக்ஷங்க ளுள. அவை அவர்கள் நூல்களில் ஸ்பஷ்டமாம். ஆனால் சகல நையாயிகர் மதத்திலும் அநுமிதியின் கிரமம் இதுவாம்:— முதற் கண் அடுக்களை முதலியவற்றில் ஏது சாத்தியங்களின் உடனிகழ்ச்சிக் காட்சி யுண்டாகின்றது. அதனால் ஏதுவில் சாத்தியத்தினது வியாப்தியின் நிச்சயம்உண்டாகின்றது. அதன்பின் பர்வத முதலியவற்றில் ஏதுவின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அதன்பின் சம்ஸ்காரத்தின் எழுச்சி யுண்டாய் வியாப்தியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அதன்பின் சாத்தியத்தினது வியாப்தி விசிஷ்ட ஏதுவின் பிரத்தியக்ஷம் பக்ஷத்திலுண்டாகின்றது. அதனைப் பராமரிசமென்பர். வன்னியின் வியாப்பிய தூமமுடையது மலையென்பது பிரசித்தாநுமானத்தில் பராமரிசத்தின் ஆகாரமாம். சாத்திய வியாப்பிய ஏதுவுடையது பக்ஷம் என்பது பராமரிசத்தின் சாமானிய ரூபமாம். அதன் பின்னர் வன்னியுடையது பர்வதம் என்னும் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. இந்த முறையாக அநுமிதி யுண்டாகின்றது. ஆனால் பிராசீனர்(பழமையானோர்)மதத்தில் அநுமிதியின் கரணம் பராமரிசமாம். மற்றெல்லா ஞானமும் அந்யதாசித்தமாம் (பிறிதோராற்றாற் பெறப்படுவதாம்). அவர்கள் மதத்தில் பராமரிசமே அநுமானமாம். பராமரிசத்தின் வியாபாரம் அகப்படாவிடினும், அவர்கள் மதத்தில் வியாபாரமின்றிய காரணத்தைக் கரண மென்பர். ஆகையாற் பராமரிசமே அநுமிதியின் கரணமாயிருத்தலின் அநுமானமாம். சில நையாயிகர் ஞான ஏதுவினை அநுமான மென்பர். ஓர்பக்ஷத்தில் ஏதுவின் ஞானத்தை அநுமானமென்பர்; வியாப்தியின் ஸ்மிருதியையும் பராமரிசத்தையும் வியாபாரமென்பர். சிலர் வியாப்தியின் ஸ்மிருதி ஞானத்தை அநுமானமென்பர்; பராமரிசத்தை வியாபாரமென்பர். இவ்வாறு நையாயிகர்களுக்கு அநேகமத முண்டு. ஆனால் எல்லோர் மதத்திலும் பராமரிசத்தின் அங்கீகாரமுண்டு. சிலர் பராமரிசத்தைக் கரணமென்பர், சிலர் வியாபாரமென்பர். பராமரிசமின்றி யநுமிதியுண்டாகாதென்பது சகல நையாயிகர்களது மதமாம்.

மீமாம்ஸை மதம்.

மீமாம்ஸைமதம் இதுவாம்:—யாண்டுப் பருவதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தால் வியாப்தியின் ஸ்மிருதியுண்டாய் வன்னியின் அநுமிதியுண்டாய் விடுகின்றதோ, ஆண்டுப் பராமரிசமின்றியும் அநுமிதி யநுபவசித்த மாம். ஆகையால் யாண்டுப் பராமரிசமுண்டாய் அநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பராமரிசம் அநுமிதிக்குக் காரணமன்று. ஆனாற் பராமரிசம் அந்யதாசித்தமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: தெய்விகமாய் வந்த கழுதை அல்லது குலால பத்தினி கடத்தில் அந்யதாசித்தமாம். கரண சாமக்கிரியினும் புறம்பாயுள்ளதெதுவோ, அது அந்யதாசித்த மெனப்படும். இவ்வாற்றான் மீமாம்ஸை மதத்தில் பராமரிசம் காரண மன்று. அதன் அநுசாரிகளும் பராமரிசமொன்றைவிட்டு நையாயிகர்களைப் போலஅநேகபதார்த்தங்களை அநுமானமென்பர். சிலர் வியாப்தியின் ஸ்மிருதியையும், சிலர் அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் வியாப்தியின் அநுபவத்தையும், சிலர் பக்ஷத்தில் ஏதுவின் ஞானத்தையும் அநுமானமென்பர்.

உசு. அத்வைத மதாநுசாரமான அநுமிதியின் கிரமம்.

அத்வைத நூலும் யாண்டு விரோத முண்டாத தில்லையோ, ஆண்டு மீமாம்ஸையினது * பிரக்கிரியையின் அநுசாரமாம். ஆதலால் அத்வைத மதத்தினும் பராமரிசம் காரண மன்று. ஆனால் அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் உண்டாகும் வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷமாகிய அநுபவம் யாதோ, அது அநுமிதியின் கரணமாம். அந்த வியாப்தியினது அநுபவத்தின் உற்புத்த(எழும்பிய) சம்ஸ்காரம் வியாபாரமாம். பர்வதத்திலுண்டாகும் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷமெதுவோ, அது சம்ஸ்காரத்தின் † உற்போதகமாம். யாண்டு வியாப்தியின் ஸ்மிருதியுண்டாய் விடுகின்றதோ, ஆண்டும் ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியால் சம்ஸ்காரங்களினது நாசமோ உண்டாகிற தில்லை. ஆதலால் ஸ்மிருதி சம்ஸ்காரம் என்னும் இரண்டுமுண்டு. ஆண்டும் அநுமிதியின் வியாபாரரூப காரணம் சம்ஸ்காரமாம். வியாப்தியின் ஸ்மிருதி காரண மன்று. ஏனெனின், அநுமிதியில் வியாப்தி ஸ்மி

* ஒரு பிரகாரமாகச் சொல்லப்படும் விஷயம் பிரக்கிரியை யெனப்படும்.

† உற்போதகம்=எழுப்புவது, புலப்படுத்துவது.

ருதியினை வியாபாரமாகிய காரணமென அங்கீகரிக்கினும் ஸ்மிருதியின் காரணம் சம்ஸ்காரமென அங்கீகரித்தலும், ஸ்மிருதியில் அநுமிதியின் காரணத்தன்மையை அங்கீகரித்தலும் வேண்டும். ஆதலால்இரண்டிலும்காரணத்தன்மையைக் கற்பித்தல் † கௌரவமாம். ஸ்மிருதியின் காரணமா யங்கீகரித்த சம்ஸ்காரம் எதுவோ, அதனை அநுமிதியின் காரணமாக அங்கீகரிக்கின், ஸ்மிருதியின் காரணத்தன்மையை விடுதல் ‡ இலாகவமாம். இவ்வாற்றால் வியாப்தியின் அநுபவம் கரணமும்,சம்ஸ்காரம் வியாபாரமும், அநுமிதி பயனுமாம். இது வேதாந்தபரிபாஷைமுதலிய அத்வைத நூல்களிற் சொல்லிய கிரமமாம். நையாயிகர் மதத்திற் போலப் பராமரிசம் அநுமிதியின் காரணமன்று.

உஎ. வியாப்தியினது ஸ்மிருதியின் வியாபாரத்தன்மையும் சம்ஸ்காரத்தின் அவ்வியாபாரத் தன்மையும்.

சம்ஸ்காரத்தை அநுமிதியின் வியாபாரமென அங்கீகரியாது, ஸ்மிருதியை வியாபாரமென அங்கீகரிக்கினும் சித்தாந்தத்திற்குக் கெடுதி யில்லை. வேதாந்தபரிபாஷை முதலிய நூல்களில் விரோதமிருக்கினும், யுக்தியினால் அர்த்த நிச்சயஞ் செய்தலால் ஆதுனிக நூல்களின் விரோதத்தாற் கெடுதி யில்லை. ஆனாற் சுருதி ஸ்மிருதிகளின் விரோதத்தா லேனும் சித்தாந்த விரோதத்தா லேனும் கெடுதியுண்டாம்.அநுமிதியின் வியாபாரரூபகாரணம் ஸ்மிருதி அல்லது சம்ஸ்காரமா மென்னும் அர்த்தத்தில் சுருதி ஸ்மிருதிகள் உதாசீனமா யிருக்கின்றன. சித்தாந்தமும் உதாசீனமா யிருக்கின்றது. ஆதலால் வியாப்தியின் ஸ்மிருதிக்கு வியாபாரத்தன்மையைக் கூறுதலில் விரோதமில்லை. மாறுதலான சாதகயுக்தி யுளது.

எனெனின், வியாப்தியின் சம்ஸ்காரத்தை அநுமிதிக்குக் காரணமாகச் சொல்லு மிடத்து, அநுற்புத்த சம்ஸ்காரத்தால் அநுமிதியுண்டாகுமாயின், பர்வதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷ

† ஒரு வஸ்துவினாலேயே ஒரு காரியம் சித்திக்கக்கூடியதாயிருக்க, அதற்குப் பல வஸ்துக்களை ஏதுவாகக் கற்பித்தலைக் கற்பனாகௌரவ மென்பர்.

‡ [illegible] கூறிய இலாகவம் எளிதின் முடிதலாம்; தோஷமன்று.

மின்றியும் என்றுமே அநுமிதி யுண்டாதல் வேண்டும். அதனால் உற்புத்த(புலப்பட்ட)சம்ஸ்காரம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாமென அங்கீ கரிக்க வரும். உற்புத்த சம்ஸ்காரங்களினாலேயே ஸ்மிருதி யுண் டாகின்றது. ஆதலால் யாண்டு அநுமிதியின் சாமக்கிரி யுளதோ, ஆண்டு நியமமாக ஸ்மிருதியின் சாமக்கிரியுண்டு. இரண்டின் சாமக்கி ரிகளுமிருக்குங்காலத்து எந்தஞான முண்டாகுமென்பதைத்* தர்ம ராஜரைக் கேட்கவேண்டும். ஒன்றற் கொன்று பிரதிபந்திக்கபடுந் தன்மையும் பிரதிபந்திக்குந் தன்மையும் அங்கீகரிக்கின் கௌரவ தோஷமுண்டாகும்; † விநிகமன விரஹமு முண்டாகும்; அநுபவ விரோதமு முண்டாகும். ஏனெனின், பர்வதத்தில் தூம தரிசனத் தால் தூமத்தில் வன்னியினது வியாப்தியின் ஸ்மரணத்திற்குப் பிற்காலத்தில் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. இது புத்திமான்களது அநுபவசித்தமா (அநுபவத்தாற் பெறப்பட்டதா)ம். அநுமிதியால் வியாப்தியினது ஸ்மிருதியின் பிரதிபந்தம் அநுபவ விருத்தமாம். யாண்டு இரண்டு ஞானங்களின் இரண்டு சாமக்கிரிகளு முளவோ, ஆண்டு ஒரு சாமக்கிரிக்கு மற்றோர் சாமக்கிரி பிரதிபந்தகமாம். ஈண்டு அநுமிதியின் சாமக்கிரியும் ஸ்மிருதியின் சாமக்கிரியும் ஒரே சம்ஸ்காரமாம். அதற்குப் பிரதிபந்திக்கப் படுவது பிரதிபந்திப்ப தெனுந்தன்மைபொருந்தாது. அன்றியும்அநுமிதியால் ஸ்மிருதிக்கு ப் பிரதிபந்த முளதெனின், அநுமிதி பவிஷ்ய (எதிர்கால)த்ததாம்; அது உண்டாகவில்லை. அதற்குப் பிரதிபந்தகத் தன்மை சம்பவி யாது. வேதாந்த பரிபாஷையினும் அங்ஙனமே அதன் உரையினும் அநுமிதியால் ஸ்மிருதிக்குப் பிரதிபந்தம் எழுதப்படவில்லை. ஏனெ னின், உரையோடு கூடிய வேதாந்த பரிபாஷையில் இஃதெழுதப் பட்டிருக்கின்றது. தூம தரிசனத்தால் சம்ஸ்காரம் உற்புத்தமாகின் றது. அதனாற் சிலவிடத்து ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; சிலவிடத் துண்டாகிறதில்லை. யாண்டு ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சம்ஸ்காரங்களின் நாசமோ வுண்டாகிறதில்லை. சம்ஸ்காரம் ஸ்மி ருதி யென்னு மிரண்டுமுள. ஆனால் ஸ்மிருதி சூனியமான ஸ்தல த்தில் எங்ஙனம் சம்ஸ்காரம் வியாபாரமோ, அங்ஙனமே ஸ்மிருதி

* தர்மராஜர் என்பவர் வேதாந்த பரிபாஷை யென்னும் நூலின் கர்த்தா.

† இரண்டில் ஒருபக்ஷத்தை நிச்சயிக்கும் யுக்தியின்மையை விநிகமன விரஹமென்பர்.

யின் இருப்பாகிய ஸ்தலத்திலும் சம்ஸ்காரமே வியாபாரமாம்; ஸ்மிருதியன்று. இது தர்மராஜரது நூல். அதன்கண் யுக்திமான்களுக்கு இவ்வாச்சரிய முண்டாகின்றது. உற்புத்த சம்ஸ்காரமிருக்க, ஸ்மிருதி சூனியமான ஸ்தல மெங்ஙனமிருக்கும்? ஸ்மிருதியின் உற்பத்தியால் சம்ஸ்காரத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது; ஸ்மிருதியால் வேறு சம்ஸ்கார முண்டாகின்ற தென்பது யுக்தியோடுகூடிய பக்ஷமாம். அதன் உபபாதனம் (அடைவு) வேறு நூல்களிற் பிரசித்தமாம். இந்தப் பக்ஷத்தில் ஸ்மிருதி சம்ஸ்காரம் என்னு மிரண்டு மிருப்பதாகக் கூறுதல் முற்றும் விருத்தமாம்.

௨அ. சுவார்த்தாநுமிதி அநுமானங்களின் சொரூபம்.

ஆகையால் வியாப்தியின் அநுபவம் கரணமும், வியாப்தியின் ஸ்மிருதி வியாபாரமுமா மென்னும் இப்பக்ஷம் தோஷமின்றிய தாம். இவ்வாற்றால் யாண்டு அநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அது சுவார்த்த(தன்பொருட்டு)அநுமிதி யெனப்படும். ஆனால் நியாய மதத்தில் தூமத்தின் பிரத்தியக்ஷமும் வியாப்தியின் ஸ்மரணமு முண்டாகியும் வன்னியின் அநுமிதி யுண்டாகிற தில்லை. இரண்டு ஞானங்களுக்கும் பின்னர்ப் பராமரிசமென்னும் மூன்றாவது ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அநுமிதியுமுண்டாகின்றது. 'வன்னி வியாப்பிய தூமமுடையது மலை' என்னும் ஞானத்தைப் பராமரிச மென்பர். அதனை வேதாந்தத்தில் அநுமிதியின் காரணமாக அங்கீகரிப்பதில்லை. இவ்வாற்றான் வாக்கியப் பிரயோகமின்றி வியாப்தி ஞான முதலியவற்றான் எவ்வநுமிதி யுண்டாகின்றதோ, அது சுவார்த்தாநுமிதி யெனப்படும். அதன் கரணமாகிய வியாப்தி ஞான முதலியன சுவார்த்தாநுமானமெனப்படும்.

௨௯. பரார்த்த அநுமானம், அநுமிதி, தர்க்க மென்பவற்றின் சொரூபம்.

ஓர் புருடன் 'பர்வதத்தில் வன்னி, அநுமானப் பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டது' என்கின்றான். மற்றொருவன் 'இல்லை' என்று சொல்லுகின்றான். இவ்வாறு இருவருக்கும் விவாதம் நேர்ந்தவிடத்து, வன்னி நிச்சயமுடைய புருஷன் தனது பிரதிவாதியை திருவித்திக்கும் பொருட்டு வாக்கியப் பிரயோகஞ் செய்கின்றான். அதனைப் பரார்த்தாநுமான மென்பர். அவ்வாக்கியம் வேதாந்த மத

தில் மூன்று அவயவங்களை யுடையதாம். க.பிரதிஞ்ஞை, ௨. ஏது,
. உதாகரணம் என்பன வாக்கியத்தினது அவயவங்களின் பெயர்
ள். க. பர்வதம் வன்னியுடைத்து, ௨. புகையுடைமையால்,
. யாது யாது தூமமுடைத்து, அது அது வன்னியுடைத்து, அடுக்
ளைபோல வென்னு மிவ்வளவும் மகாவாக்கியமாம். அதன்கண்
ன்று அவாந்தர வாக்கியங்களுள; அவற்றிற்குப் பிரதிஞ்ஞை
தலியன முறையே பெயர்களாம். சாத்திய விசிஷ்டமான பக்ஷ
தை அறிவிக்கும் வாக்கியம் பிரதிஞ்ஞை வாக்கிய மெனப்படும்.
வ்வியல்பினது 'பர்வதம்வன்னியுடைத்து' என்னும் வாக்கியமாம்.
ன்னி விசிஷ்டம் பர்வதம்' என்னும் அறிவு இவ்வாக்கியத்தா
ண்டாகின்றது. ஆண்டு வன்னி சாத்தியம், பர்வதம் பக்ஷம்.
னெனின், அநுமிதிக்கு விஷயம் எதுவோ, அது சாத்திய மெனப்
டும். அநுமிதிக்கு விஷயம் வன்னியாகலின் சாத்தியமாம். 'பர்வ
ம் வன்னியுடைத்து' என்னும் அநுமிதி யுண்டாகின்றது. அதற்கு
பர்வதமும் விஷயமாகின்றது. அதனையும் சாத்தியமெனல்வேண்
ம். என்றாலும் வேதாந்த மதத்தில் 'பர்வதம் வன்னியுடைத்து'
ன்னும் ஞானமோ ஒன்றேயாம்; ஆனல் அது பர்வத அம்சத்தில்
ந்திரியஜந்யமும், வன்னியம்சத்தில் தூமஞானமாகிய அநுமான
தால் தோன்றியதுமாம். ஆகையால் ஒரு ஞானத்தில் சாக்ஷாத்
ன்மை அநுமிதித்தன்மை என்னுமிரண்டுதர்மங்களுள. சாக்ஷாத்
தன்மை யம்சத்தின் விஷயத் தன்மை பர்வதத்தினும், அநுமிதி
தன்மை யம்சத்தின் விஷயத்தன்மை வன்னியின்கண்ணு முள
ாகலின், அநுமிதிக்கு விஷயம் பர்வதமன்று; கேவலம் வன்னி
ாம். எவ்வதிகரணத்தில் சாத்தியத்தை யறியும் விருப்ப முண்
ாய்ச் சாத்தியத்தின் அநுமிதி வடிவ நிச்சய முண்டாகின்றதோ,
து பக்ஷ மெனப்படும். அவ்வியல்பினது பர்வதம். பிரதிஞ்ஞை
ாக்கியத்திற்கு வேண்டும் இலிங்கத்தை யறிவிக்கும் வசனம் எது
வா, அது ஏது வாக்கிய மெனப்படும். அத்தன்மைய வாக்கியம்
ுகை யுடைமையான்' என்பதாம். ஏது சாத்தியங்களின் உட
ிகழ்ச்சியை யறிவிப்பதாகியதிருஷ்டாந்தத்தைப் பிரதிபாதிக்கும்
சனம் எதுவோ, அது உதாகரண வாக்கிய மெனப்படும். வாதி
ரதிவாதிகளுக்கு யாண்டு விவாதமுண்டாக வில்லையோ, யாண்டு
ருவராலும் நிச்சயிக்கப்பட்ட அர்த்த முளதோ, அது திருஷ்
ாந்த மெனப்படும். அவ்வியல்பினது அடுக்களையாம். இவ்வாற்

றால் பிரதிஞ்ஞை முதலிய மூன்றன் சமுதாயமாகிய மகாவாக்கியத்தான் விவாதம் நிவிருத்தியாகின்றது. மகாவாக்கியத்தைக் கேட்டும், அடுக்களை முதலியவற்றின்கண் வன்னியின் உடனிகழ்ச்சியாகிய தூமமிருக்கின்றது; பர்வதத்தில் வன்னியின் வியாபிசாரியாகிய தூமமிருக்கின்றது. ஆகையால் பர்வதத்தில் தூமமுண்டு; வன்னி யில்லையென்று பிரதிவாதி ஆக்கிரகஞ் செய்யின், அல்லது வியபிசாரத்தின் சங்கையுண்டாயின், தர்க்கத்தால் ஆக்கிரக சங்கை(சந்தேகங்)களின் நிவிருத்தியுண்டாகின்றது. அநிஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தலைத் தர்க்கமென்பர். பர்வதத்தில் வன்னியின்றித் தூம மிருக்குமாயின் தூமம் வன்னியின் காரியமாகாதென்பது தர்க்கம். இதனால் தூமத்தில் வன்னியின் வியபிசார சந்தேகம் நீங்குகின்றது. வன்னி தூமங்களுக்குக் காரண காரியத்தன்மை இஷ்டமாம்; அவற்றின் அபாவம் அநிஷ்டமாம். ஆகையால் காரண காரியத்தன்மைகளின் பங்கம் சம்பாதிக்கப் படுகின்றது, அக்காரண காரியத் தன்மைகளின் பங்கம் அநிஷ்டமாம். ஆகையால் அநிஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தல் வடிவினது தர்க்கமாம். இத்தர்க்கத்தால் பிரதிவாதியின் நிவிருத்தியும் சங்கையின் நிவிருத்தியு முண்டாகின்றன. ஏனெனின், வன்னி தூமங்களின் காரண காரியத் தன்மை இருவருக்கும் இஷ்டமாம்; அதன் பங்கம் இருவருக்கும் அநிஷ்டமாம். வன்னியின் வியபிசாரம் தூமத்திற் கூறின் அநிஷ்டத்தின் சித்தி யுண்டாகும். அப்பயத்தால் வன்னியின் வியபிசாரியாம் தூமமென்னும் வார்த்தையைப் பிரதிவாதி சொல்லான். இவ்வாற்றான் மூன்றவயவங்களின் சமுதாயமாகிய மகாவாக்கிய மெதுவோ, அதனைப் பரார்த்தாநுமான மென்பர். அதன்பின்னர் உண்டாம் அநுமிதி யாதோ, அது பரார்த்தாநுமிதி யெனப்படும். அநுமானப் பிரமாணத்தால் நிச்சயஞ்செய்ய, வியபிசார சங்கை யுண்டாகுமாயின், அது தர்க்கத்தால் நிவிருத்தியாகும். ஆகையால் பிரமாணத்தின் சககாரி தர்க்கமாம்.

௩௦. வேதாந்தமதத்தில் தர்க்கத்தோடு கூடிய பரார்த்தாநுமானத்தின் சொரூபம்.

வேதாந்த வாக்கியங்களால் ஜீவனிடத்து நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கும் பிரஹ்மத்தின் அபேதம் எதுவோ, அது அநுமானத்தானும் இவ்வாற்றாற் சித்திக்கின்றது:—ஜீவன் பிரஹ்மாபின்னம், சேதனத் தன்மையால், யாண்டு யாண்டுச் சேதனத் தன்மை

ாடோ, ஆண்டாண்டுப் பிரஹ்மாபேத முண்டு; பிரஹ்மத்திற்
ால இதுமூன்றவயவங்களின் சமுதாயமாகிய மகாவாக்கியமாம்.
ாகயாற் பரார்த்தானுமான மெனப்படும். ஈண்டுச் சீவன் பக்ஷம்,
ஹ்மாபேதம் சாத்தியம், சேதனத் தன்மை ஏது, பிரஹ்மம்
ஷ்டாந்தம். ஈண்டுப் பிரதிவாதியானவன் ஜீவனிடத்துச் சேதன
ன்மையாகிய ஏதுவோ விருக்கின்றது, பிரஹ்மாபேதமாகிய
ந்தியமில்லை யென்றிவ்வாறு பக்ஷத்தில் சேதனத்தன்மையாகிய
விற்குப் பிரஹ்மாபேதரூப சாத்தியத்தோடு வியபிசார சங்கை
ப்யின், தர்க்கத்தால் அச்சங்கையை நிவிருத்தி செய்யவேண்
. ஈண்டுத் தர்க்கத்தின் சொரூபம் இதுவாம்:—ஜீவனிடத்துச்
கனத்தன்மையாகிய ஏதுவை யங்கீகரித்துப் பிரஹ்மாபேத
கிய சாத்தியத்தை யங்கீகரியாவிடின், சேதனத்திற்கு அத்விதீய
ன்மையைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதிக்கு விரோதமுண்டாகும்.
ஷ்டத்தைச் சம்பாதித்தல் தர்க்க மெனப்படும். சுருதியின்
ராதம் சர்வ ஆஸ்திகர்களுக்கும் அநிஷ்டமாம். வியாவஹாரிக
ரபஞ்சம் மித்தை, ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மை
ல், யாண்டு யாண்டு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந் தன்மை
ாடோ, ஆண்டு ஆண்டு மித்தியாத்துவமுண்டு, இப்பிவெள்ளி
லியவற்றிற்போல. ஈண்டு வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சம்பக்ஷம்,மித்
ாத்தன்மை சாத்தியம், ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மை
, இப்பிவெள்ளிமுதலியன திருஷ்டாந்தம். வியாவகாரிகப் பிரபஞ்
மித்தை யென்பது பிரதிஞ்ஞை வாக்கியம், ஞானத்தால் நிவிரு
க்கப்படுந் தன்மை ~~யுடைமை~~யா லென்பது ஏது வாக்கியம்,
ண்டுயாண்டு ஞானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மையுண்டோ,
ண்டு ஆண்டு மித்தியாத்துவ முண்டு, இப்பிவெள்ளி முதலியவற்
போலவென்பது உதாகரணவாக்கியம். ஈண்டும் பிரபஞ்சத்திற்கு
ானத்தால் நிவிருத்திக்கப்படுந்தன்மையை அங்கீகரித்து மித்தியா
ன்மையை யங்கீகரியாவிடின் சத்தி(உள்ளத)ற்கு ஞானத்தால்
ருத்தி பொருந்தாது. அதனல் ஞானத்தால் சகல பிரபஞ்சமும்
ருத்தியாதலைப்பிரதிபாதிக்கும் சுருதி ஸ்மிருதிகளுக்கு விரோத
ண்டாமென்னும் தர்க்கத்தால் வியபிசார சங்கையின் நிவிருத்தி
ாடாகின்றது.

நக. வேதாந்தத்தில் அநுமானத்தின் பிரயோஜனம்.

இவ்வாறு வேதாந்த அர்த்தத்தின் அநுசாரிகளாகிய அநேக அநுமானங்களுள. ஆனால் வேதாந்தவாக்கியங்களால் அத்துவிதீய பிரஹ்மத்தின் எந்த நிச்சயம் சித்தித்திருக்கின்றதோ, அதன் சம்பாவனை (பொருத்தம்)மாத்திரத்திற்கு எது அநுமானப் பிரமாணமாம். சுவதந்திர அநுமானம் பிரஹ்மநிச்சயத்திற் கேதுவன்று; வேதாந்தவாக்கிய மொழிந்த மற்றைய பிரமாணங்களுக்குப் பிரஹ்மத்திற் பிரவிருத்தி யில்லையென்பது சித்தாந்தமாதலின். சுருக்கமாக அநுமானப் பிரமாணம் சொல்லப்பட்டது.

இரண்டாவது பிரகாசம்
அநுமானப்பிரமாணநிரூபணம்
முடிந்தது.

ஓம்.
தத்ஸத்ப்ரஹ்மணேநம:

மூன்றாவது பிரகாசம்.

சப்தப்பிரமாண நிரூபணம்.

நஉ. சாப்திப்பிரமையின் பேதம்.

சாப்திப்பிரமையின் கரணத்தைச் சப்தப்பிரமாண மென்பர். சாப்திப்பிரமை இருவகையாம். ஒன்று வியாவகாரிகம், மற்றொன்று பாரமார்த்திகம். வியாவகாரிக சாப்திப் பிரமையும் இருவகை யாம். ஒன்று இலௌகிக வாக்கிய ஜந்யியம், மற்றது வைதிக வாக்கிய ஜந்யியம். 'நீலக்குடம்' என்றல் முதலியன இலௌகிக வாக்கியமு 'வஜ்ரஹஸ்தன் புரந்தரன்'என்றல் முதலியன வைதிகவாக்கியமுமா பதங்களின் சமுதாயத்தை வாக்கிய மென்பர். பொருளுடைய ணம் (எழுத்து) அல்லது வர்ணசமுதாயம் பதமெனப்படும். அகார முதலிய வர்ணங்களும் விஷ்ணுமுதலிய பொருளுடையனவாயிருக் கின்றன. நாராயணன்முதலிய பதங்களில்வர்ணங்களின் சமுதாயம் (கூட்டம்) அர்த்தமுடையதா யிருக்கின்றது. நீலொவடீ: - நீலம் குடம்என்னும் வாக்கியத்தில் வியாகரணத்தின்படி-இரண்டு பதங்க

நுள, நியாயமதத்தின்படி நான்கு பதங்களுள. வியாகரண மதத்தி லும் அர்த்தத்தை யறிவிக்குந் தன்மை நான்கு சமுதாயங்களினு முண்டு. பதம் நான்கில்லை.

௩௩. சாப்திப்பிரமையின் தன்மை.

ஆண்டுச் சாப்திப்பிரமையின் தன்மை இதுவாம்:—நீலம் குடம் என்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டகாலத்துச் சுரோதாவி ற்கு (கேட்பவனுக்கு) ச் சகல பதங்களின் சிரவண ஞான முண் டாகின்றது. பதங்களின் சாக்ஷாத்காரத்தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. சங்கை:—பதங்களின் அநுபவம் பதங்க ளின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம், பதார்த்தங்களின் அநுபவம் பதார்த்தங்க ளின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். பதங்களின் சாக்ஷாத்காரம் பதார்த்தங் களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாதல் பொருந்தாது. ஏனெனின், எந்த வஸ்துவின் பூர்வ அநுபவ முளதோ, அதன் ஸ்மிருதி யுண்டாகும். மற்றொன்றின் அநுபவத்தால் மற்றொன்றின் ஸ்மிருதி யுண்டா காது. ஆகையால் பதங்களின் ஞானத்தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாதல் பொருந்தாது.

சமாதானம்:—சம்ஸ்காரவாயிலாகப் பதார்த்தங்களின் அநு பவமே பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்; என்றாலும் உற் பூத சம்ஸ்காரங்களால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; அநுற்பூத சம்ஸ் காரங்களால் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. அநுற்பூத சம்ஸ்காரங்க ளாலும் ஸ்மிருதி யுண்டாகுமாயின், அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்த ங்களின் ஸ்மிருதி எப்போது முண்டாதல் வேண்டும். ஆண்டுப் பதார்த்தங்களினது சம்ஸ்காரத்தின் உற்பவத்திற்கு ஏது பத ஞானமாம். ஏனெனின், சம்பந்திகளின் ஞானத்தால் அங்ஙனமே சாதிருசிய பதார்த்தங்களின் ஞானத்தால் அல்லது சிந்தனத்தால் சம்ஸ்காரம் உற்பூதமாகின்றது. அதனால் ஸ்மிருதி யுண்டாகின் றது. எங்ஙனம்: புத்திரனைப் பார்த்துப் பிதாவின் ஸ்மிருதியும், பிதாவைப்பார்த்துப் புத்திரனது ஸ்மிருதியு முண்டாகின்றன. ஆண்டுச் சம்பந்தியின் ஞானம் சம்ஸ்காரங்களின் உற்பவத்திற்குக் காரணமாம். அங்ஙனமே ஓர் தவசியைக் கண்டு முற் கண்ட மற்றோர் தவசியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஆண்டுச் சம்ஸ் காரத்தின் உற்போதகம் (புலப்படச்செய்வது) சதிருச தரிசனமா (ஒப்புமைக் காட்சியா) ம். யாண்டு ஏகாந்தத்தி லுட்கார்ந்து

கொண்டு, அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களின் சிந்தனம் செய்யுமிடத்து, அதனால் அநுபவிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சம்ஸ்காரங்களின் உத்போதகம் சிந்தனமாம். இவ்வாற்றாற் சம்பந்தி ஞான முதலியன சம்ஸ்காரத்தின் உற்போத (எழுச்சி) வாயிலாக ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். சம்ஸ்காரத்தின் உற்பத்தி வாயிலாகச் சமான விஷயமுடைய பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். ஆகையாற் பதார்த்தங்களின் பூர்வ அநுபவமோ பதார்த்தங்களை விஷயிக்கும் சம்ஸ்காரத்தின் உற்பத்திவாயிலாக ஏதுவாம். பதார்த்தங்களின் சம்பந்தி பதம்; ஆதலாற் பதார்த்தங்களின் சம்பந்திகளாகிய பதங்கள் எவையோ, அவற்றின் ஞானம் சம்ஸ்காரத்தின் உத்போத வாயிலாகப் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். ஆகையாற் பதங்களின் ஞானத்தால் பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி சம்பவிக்கும். யாண்டு ஒரு சம்பந்தியின் ஞானத்தால் மற்றொரு சம்பந்தியின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரண்டு பதார்த்தங்களினது சம்பந்தத்தின் ஞானம் எவனுக் குண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு ஒன்றன் ஞானத்தால் மற்றொன்றன் ஸ்மிருதி யுண்டாகும். எவனுக்குச் சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாக வில்லையோ, அவனுக்கு ஒன்றன் ஞானத்தால் மற்றொன்றின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. எங்ஙனம்: பிதா புத்திரர்களுக்கு ஜந்நிய ஜநகபாவ சம்பந்த முண்டு. எவனுக்கு ஜந்நிய ஜநக பாவ சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு ஒருவனது ஞானத்தால் மற்றொருவனது ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. எவனுக்கு ஜந்நிய ஜநக பாவ சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாக வில்லையோ, அவனுக்கு ஒருவனது ஞானத்தால் மற்றொருவனது ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. அங்ஙனமே பதத்திற்கும் பொருளிற்குந் தம்மிலுள்ள சம்பந்தமெதுவோ, அதனை விருத்தி யென்பர். பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கு முள்ள விருத்தியாகிய சம்பந்தம் யாதோ அதன் ஞானம் எவனுக்குண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பதத்தின் ஞானத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகும். பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கு முள்ள விருத்தி ரூப சம்பந்தம் எதுவோ, அதன் ஞான மில்லாதவனுக்குப் பதத்தின் ஞானத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகாது. ஆதலால் விருத்தியோடுகூடிய பதத்தின் ஞானம் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்.

கூறுதல்.

அந்த விருத்தி சக்தி விருத்தி இலக்ஷணா விருத்தி யென இரண்டு வகை யாம். நியாயமதத்தில் ஈசுவரனது இச்சையே சக்தியாம். மீமாம்ஸை மதத்தில் சக்தி யென்பது ஓர் பின்ன பதார்த்தமாம். வியாகரணமதத்திலும் பாதஞ்சலமதத்திலும் வாச்சிய வாசகத்தன்மைக்குக் காரணமான பதத்திற்கும் பொருளிற்குமுள்ள தாதாத்மிய சம்பந்தமெதுவோ அதுவே சக்தியாம். விசாரசாகரத்தில் யோக்கியதையாகிய சக்தி வியாகரணமதத்தால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அது பூஷணகாரர் மதமாம். வியாகரணத்தின் மஞ்சூஷா வென்னும் நூலில் யோக பாஷியத்தின்படி வாச்சிய வாசகபாவத்திற்கு மூலமாகிய தாதாத்மியசம்பந்தமே சக்தியெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அத்வைத சித்தாந்தத்தில் முழுவதும் தனது காரியத்தைச்செய்தலின் சாமர்த்தியமே சக்தியாம். எங்ஙனம் தந்துவில் படஞ்செய்தலின் சாமர்த்தியமாகிய சக்தி யிருக்கின்றதோ, எங்ஙனம் வன்னியில் தாகஞ் செய்தலின் சாமர்த்தியமாகிய சக்தி யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே பதங்களிலுள்ள தமது அர்த்த ஞானத்தின் சாமர்த்தியமே சக்தியாம். ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:—வன்னிமுதலிய பதார்த்தங்களிலுள்ள சாமர்த்தியமாகிய சக்திக்கு ஞானத்தின் அபேக்ஷை யில்லை. சக்தி அறியப்பட்டதாகுக; அல்லது அறியப் படாததாகுக. இரண் டிடங்களிலும் வன்னி முதலியவற்றால் தாகாதி காரியங்களுண்டாகின்றன. பதத்தினது சக்தியின் ஞான முண்டாகுமாயின், அப்போது அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியாகிய காரிய முண்டாகின்றது. சக்தியின் ஞான முண்டாகாவிடின், அப்போது அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியாகிய காரிய முண்டாவதில்லை. ஆகையால் பதத்தின் சாமர்த்தியமாகிய சக்தி அறியப்பட்டதாகுமாயின் அப்போது பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதியாகிய காரியமுண்டாகின்றது.

சங்கை :—யாண்டு அதீத (கழிந்த) பதத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பதத்தின் ஸ்மரணமாகிய ஞானத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. அஃதுண்டாகலாகாது; சாமர்த்தியரூப சக்தியுடைய பதத்தின் துவம்ஸம் (நாசம்) உண்டாய்விட்டமையால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாகிய பதத்தின் அபாவ மிருத்தலின்.

சமாதானம்:—மீமாம்ஸைமதத்தில் சகல பதங்களும் நித்திய மாம். அவற்றிற்கு உற்பத்தி நாச முண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் பதத்திற்குத் துவம்ஸம் பொருந்ாது. பதங்களை அநித்தியமெனக் கொள்ளின், இது சமாதானமாம்:—பதார்த்த ஸ்மிருதியின் சாமர்த்தியம் பதத்திலில்லை. ஆனால் பதஞானத்தில் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதியின் சக்தி யுளது. யாண்டுப் பதத்தின் ஆவையை முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பதத்தின் ஸ்மரணரூப ஞானமுண்டு. யாண்டு வர்த்தமான பதமுளதோ, ஆண்டுப் பதத்தின் சிராவண சாக்ஷாத்கார ஞானமுண்டு. அந்த ஞானத்தில் பதார்த்தத்தினது ஸ்மிருதியின் சாமர்த்திய மிருக்கின்றது. அதுவே சக்தியாம். இந்தப் பக்ஷத்தில் சக்தி யுடையது பத மன்று; ஆனால் பதத்தின் ஞானமாம். இந்தப் பக்ஷம் கதாதர பட்டாசாரியரால் சக்திவாத கிரந்தத்தில் ஞான சக்தி வாதமாக எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பதத்தின் சாமர்த்தியம் அல்லது பதத்தினது ஞானத்தின் சாமர்த்தியம் சக்தியெனப்படும். இரண்டாவது பக்ஷத்திலும் பதம் சக்தி யுடையதாம் என்னும் வியவகார சித்தியின் பொருட்டுப் பதத்தின் தர்மமாகியசக்தி அபேக்ஷிக்கப்படுவதாயின், எப்பதத்தின் ஞானம் எவ்வர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியில் சாமர்த்தியமுடையதாகின்றதோ, அப்பதத்திற்கு அவ்வர்த்தத்தில் சக்தி சொல்லப்படுகின்றது.

௩௫. சாப்திப்பிரமையின் கிரமபூர்வகமாகச் சத்தியில் விவாதம்.

இவ்வாற்றாற் சக்தியோடு கூடிய பதஞானத்தால் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. எவ்வளவு பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, அவ்வளவு பதார்த்தங்களினது சம்பந்தத்தின் ஞானமாதல், சம்பந்தத்தோடு கூடிய சகல பதார்த்தங்களின் ஞானமாதல் வாக்கியார்த்த ஞான மெனப்படும். அதனையே சாப்திப் பிரமை யென்பர். 'நீலோகட:(நீலொவட:)' என்னும் வாக்கியத்தில் ௧. நீலபதம், ௨. ஓகாரபதம், ௩. கடபதம், ௪. விஸர்க்கபத மென நான்கு பதங்க ளுள. நீலரூப விசிஷ்டத்தில் நீலபதத்தின் சக்தி யிருக்கின்றது. ஓகாரபதம் பொருளின்மியதாம். இவ்வார்த்தை வியுத்பத்தி வாதமுதலிய கிரந்தங்களில் ஸ்பஷ்டமாம், அல்லது ஓகாரபதத்திற்குஅபேதஅர்த்தமாம்.கடபதத்திற்குக்கடத்தன்மை

சிஷ்டத்தில் சக்தியுண்டு. * விசர்க்கத்திறகு ஒருமையெண்ணில்
;தி யிருக்கின்றது. சக்தியின் ஞானம், கோசம் (நிகண்டு) வியா
ணம் (இலக்கணம்) முதலிய நூல்களா லுண்டாகின்றது. நீலம்
தம் (கருமை பொன்மை) முதலிய பதங்களுக்கு வர்ணத்தினும்
ண முடையதன்கண்ணும் சக்தி உண்டென்பது கோசத்தில்
ழுதப்பட்டிருக்கின்றது. விசர்க்கத்திற்கு ஒருமைச் சங்கையில்லை,
;தி புண்டென்பது வியாகரணத்தான் அறியப்படுகின்றது. கட
தத்திற்குக் கடத் தன்மை விசிஷ்டத்தில் சக்தி புண்டென்பது
பாகரண நூலினும் சக்திவாதமுதலிய தர்க்க நூல்களினும் எழுதப்
ட்டிருக்கின்றது. நியாயசூத்திரத்தில் கௌதமரானவர் ஜாதி ஆகி
தி வியக்திகளில் சகலபதங்களுக்கும் சக்தியுண்டென்று சொல்லி
ருக்கின்றார். அவயவங்களின் சையோகத்தை ஆகிருதி யென்பர்.
நேக பதார்த்தங்களிலிருக்கும் நித்தியமாகிய ஒரு தர்ம மெது
வா, அது ஜாதி யெனப்படும். அநேக கடங்களிலுள்ள நித்திய
ம் ஏகமுமாகிய கடத்தன்மை சாதியாம். அங்ஙனமே ஜாதியின்
சிரயத்தை வியக்தியென்பர். இம்மதத்திற் கடபதத்திற்குக் கபால
சயோகத்தோடு கூடிய கடத்தன்மை விசிஷ்டகடத்தில் சக்தி
ண்டு. தீதிதிகாரசிரோமணி பட்டாசாரியர் மதத்தில் சகல பதங்களுக்
ம் வியக்தி மாத்திரத்திற் சக்தி யுண்டு. ஜாதி ஆகிருதிகளிலில்லை.
ம்மதத்தில் கடபதத்திற்கு வாச்சியம் கேவல வியக்தியாம். கடத்
ன்மையும் கபால சையோகமும் கடபதத்திற்கு வாச்சியமாகா.
னெனின், எப்பதத்திற்கு எப்பொருளின்கண் சக்தியுண்டோ,
ப்பதத்திற்கு அப்பொருள் வாச்சியமெனப்படும்; சக்கியமென்
ம் சொல்லப்படும். கேவல வியக்தியில் சக்தியிருத்தலான் கேவல
யக்தியே வாச்சியமாம்.

சங்கை:—கடபதத்தின் உச்சாரணத்தால் கடத்தன்மையின்
தாற்றமும், கோபதத்தின் உச்சாரணத்தால் கோத்தன்மையின்
;ானமும், பிராமணபதத்தின் உச்சாரணத்தால் பிராமணத்தன்
மையின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அஃது இம்மதத்தி லுண்டாக

* விசர்க்கமென்பது சம்ஸ்கிருதத்தில் உயிர்வர்க்கத்தின் ஈற்றிலுள்ள
) இரண்டு புள்ளி வடிவினது. தமிழில் கரியன் தேவதத்தன் என்னும்
ாக்கியத்தைக்கொண்டு, அதனை 'கரிய, ன், தேவதத்த, ன்' என்று நான்கு
தங்களாகப் பிரித்து முடித்துக்கொள்க.

லாகாது. ஏனெனின், அவாச்சிய அர்த்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷணை யின்றிப் பதத்தா லுண்டாகிறதில்லை. அவாச்சிய அர்த்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையின்றிப் பதத்தால் அங்கீகரிக்கின், கட பதத்தின் அவாச்சியமாகிய கடத்தன்மையின் ஞானம் எங்ஙனம் கட பதத்தால் அங்கீகரிக்கப் படுகின்றதோ, அங்ஙனமே கடபதத்திற்கு அவாச்சியமாகிய பட முதலியவற்றின் ஞானமும் கடபதத்தா லுண்டாதல் வேண்டும்.

சமாதானம்:—வாச்சியத்தின் பிரதீதி பதத்தால் உண்டாகின்றது; அன்றியும் வாச்சியத்திலிருக்கும் ஜாதி யெதுவோ, அதன் தோற்றமு முண்டாகின்றது. ஆகலின் இது நியமமாம்:—ஜாதிக்கு வேறாகிய அவாச்சியத்தின் பிரதீதி யுண்டாகிற தில்லை. வாச்சியத்தின் கணுள்ள ஜாதி எதுவோ, அது அவாச்சியமாகியும் தோற்றுகின்றது. ஆகையால் கடத்தன்மை முதலியனவே, அவாச்சியமாகியும் கடமுதலிய பதங்களால் தோற்றுகின்றன; பட முதலிய அவாச்சியம் தோற்றுகிறதில்லை.

சங்கை:—வாச்சியத்தின்க ணிருக்கும் அவாச்சிய சாதியின் தோற்றம் பதங்களா லங்கீகரிக்கின், கடபதத்தால் பிருதிவித்தன்மைச் சாதியின்தோற்றமுமுண்டாதல்வேண்டும். ஏனெனின், கட பதத்தின் வாச்சியத்தில் எப்படிக் கடத்தன்மைச் சாதியிருக்கின்றதோ, அதுபோலப் பிருதிவித்தன்மையு மிருக்கின்றது. ஆதலால் இரண்டும் வாச்சியத்தி லிருப்பனவாயும் அவாச்சியமாயு மிருக்கின்றன. கடத்தன்மையின் தோற்றம்போலப் பிருதிவித்தன்மையின் தோற்றமு முண்டாதல் வேண்டும். கோபதத்திற்கு வாச்சியமாகிய பதம் எதுவோ, அதன்கண் கோத்தன்மையைப் போலப்பசுத்தன்மை (விலங்குத்தன்மை)யுமிருக்கின்றது. ஆதலால் இரண்டும் வாச்சியமாம். அங்ஙனமே பிராமணபதத்தால் பிராமணத்தன்மையைப்போல மனிதத்தன்மையும் தோற்றல்வேண்டும்.

சமாதானம்:—வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமான அவாச்சியம் எதுவோ, அதன் தோற்றமும் வாச்சியத்தின் தோற்றமும் பதத்தா லுண்டாகின்றன. பிறவற்றின் தோற்ற முண்டாவதில்லை. எங்ஙனம்: கட பதத்தின் வாச்சியமான கட வியக்தியின் தோற்றமும், வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதகமான கடத் தன்மையின் தோற்றமும் கடபதத்தா லுண்டாகின்றன. பிருதிவித்தன்மை

ாச்சியமு மன்று; வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமு மன்று. ஆக
ன் கட பதத்தால் பிருதிவித் தன்மையின் தோற்ற முண்டாகிற
ல்லை. வாச்சியத்தன்மையினும் குறைந்தவிடத் திருப்பதும் அதிக
டத் திருப்பது மாகாமல், எவ்வளவிடத்தில் வாச்சியத்தன்மை
ளதோ, அவ்வளவிடத்தி லிருப்பது எதுவோ, அது வாச்சியத்
ன்மை யவச்சேதக மாம். கட பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை
கல கட வியக்திகளினு மிருக்கின்றது. கடத் தன்மையும் சகல
ட வியக்திகளினு மிருக்கின்றது. ஆதலால் கடத் தன்மை கடத்
ன் வாச்சியத்தன்மையினும் குறைந்தவிடத்திருப்பதும் அதிக
டத்திருப்பது மாகாமல், சமான தேசத்திருப்பதா யிருத்தலால்
ட பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமாம். கடபதத்தின்
ாச்சியத் தன்மை படத்தி லில்லை. பிருதிவித் தன்மை படத்தி
ுண்டு. ஆதலால் அதிக விடத்திருப்பதா யிருத்தலின் பிருதிவித்
ன்மை கட பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதக மன்று.
காபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை சகல கோவியக்திகளினு முண்டு.
காத் தன்மையும் சகல கோ வியக்திகளினு முண்டு. ஆகலின்
காத் தன்மை கோ பதத்தின் வாச்சியத் தன்மை யவச்சேதக
ாம். அசுவத்தில் கோபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யில்லை. அதன்
ண் பசுத் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் கோ பதத்தினது
ாச்சியத்தினும் அதிகவிடத் திருப்பதா யிருத்தலான் கோ பத
தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகம் பசுத்துவமன்று. அங்ஙன
ம பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை சகல பிராமண வியக்தி
ளினு முண்டு. பிராமணத் தன்மையும் சகல பிராமண வியக்தி
ளினு முண்டு. ஆகையால் பிராமண பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை
வச்சேதகம் பிராமணத்தன்மையாம். க்ஷத்திரியர் முதலியோரிட
துப் பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யில்லை. ஆண்டு மனித
தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அதிக விடத்திருப்பதாயிருத்த
ால் பிராமணபதத்தின் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகம் மனித
தன்மை யன்று. இவ்வாற்றால் கடமுதலிய பதங்களால் கடத்
ன்மைமுதலியவற்றின் தோற்ற முண்டாகின்றது. சக்தியின்மை
ால் அவை (கடத்தன்மை முதலியன) கடமுதலிய பதங்களின்
ாச்சியமன்று; ஆனால் வாச்சியத்தன்மை யவச்சேதகமாம். இது
ரோமணி பட்டாசாரியாரது மதமாம். கட முதலிய பதங்களுக்குச்
ாதி மாத்திரத்தில் சக்தி யுண்டு; வியக்தியின்க ணில்லை யென்பது
மாம்ஸை மதம்.

சங்கை:—எவ்வர்த்தத்தில் எப்பதத்தினது சக்தியின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, அவ்வர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி அப்பதத்தா லுண்டாகச் சாப்திப்பிரமை யுண்டாகின்றது. பதத்தின் சக்தியின்றிப் பதத்தால் வியக்தியின் ஸ்மிருதியும் சாப்திப்பிரமையும் உண்டாகலாகாது.

சமாதானம்:—சப்தப் பிரமாணத்தினுலே ஜாதியின் ஞானமே யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் வியக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. பகலுண்ணாப் புருஷனுக்கு இராத்திரி போஜனமின்றிப் பருமை சம்பவியாததுபோல வியக்தியின்றிக் கேவல ஜாதியில் ஒரு கிரியையும் சம்பவியாது. ஆகையால் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் வியக்தியின் போத முண்டாகின்றது. "ஆவைக்கொண்டுவா" என்னும் வாக்கியத்தால் கோத்தன்மையினது கொண்டுவருதலின் ஞான முண்டாகின்றது. அது கோவியக்தியின் கொண்டு வருதலையின்றிப் பொருந்தாது. கோவியக்தியின் கொண்டு வருதலானது சம்பாதகமாம்; கோத்தன்மையின் கொண்டு வருதலானது சம்பாத்தியமாம். சம்பாதக ஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய சம்பாத்தியத்தின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமெனப்படும். சம்பாதகஞானம் பிரமையாம். இவ்விடத்துச் சாதியின் ஞானம் பிரமாணமும், வியக்தியின் ஞானம் பிரமையுமாமென்பது பட்டமீமாம்ஸகர் மதம். ஓர் ஜாதிசக்திவாதி * அநுமானத்தால் வியக்தியின் ஞானத்தை யங்கீகரித்துள்ளன். அது பிற நூல்களில் தெளிவாயுண்டு. கடினப் பிரசங்கத்தால் ஈண்டு எழுதப்படவில்லை. கேவல ஜாதியில் சக்தியை யங்கீகரிப்பவர் மதத்தில் வியக்தியின் ஞானம் சத்தப் பிரமாணத்தால் உண்டாகிறதில்லை; அர்த்தாபத்தியால் அல்லது அநுமானத்தால் வியக்தியின் ஞானமுண்டாகின்றது. ஆனால் ஓர் நூலாசிரியர் ஜாதியில் குப்தசக்தியை யங்கீகரித் திருக்கின்றனர். அவர் மதத்தில் வியக்தியின் ஞானமும் சப்தப் பிரமாணத்தானே யுண்டாகின்றது. அவர் அபிப்பிராயம் இதுவாம் :— சகல பதங்களின் சக்தியோ ஜாதிவிசிஷ்ட வியக்தியிலுண்டு. ஆனால் சக்தியின் ஞானம் எவனுக்குண்டாயிருக்கின்

* அவ்வநுமானம் வருமாறு:—

கடத்தன்மை வியக்தியை யாசிரயித்ததாம்; சாதித்தன்மையால், யாது யாது ஜாதியோ அதுஅது வியக்தியை யாசிரயித்ததேயாம்; படத்தன்மை போல.

தோ, அவனுக்குப் பதத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்த
பாதமு முண்டாகின்றன; பிறனுக்கில்லை. ஆண்டுக் கடபதத்தின்
ந்தி கடத்தன்மையிலுண்டு. இவ்வாற்றான் ஜாதி சக்தியின்ஞானம்
தார்த்தத்தினது ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம்.
யக்தியில் சக்தியினது ஞானத்தின் உபயோக மில்லை. வியக்தி
நந்தமாகலின் எல்லா வியக்திகளின் ஞானமும் சம்பவியாது.
க்காரணத்தால் வியக்தியின்சக்தி சொரூபமாகப் பதார்த்தத்தி
து ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏதுவாம்.அதன்ஞானம்
து வன்று. இவ்வாற்றான் கட பதத்திற்குக் கடத்துவ விசிஷ்டத்
ற் சக்தி யிருத்தலான் கட பதத்தின் வாச்சியமோ கடத்துவம்
டமென்னு மிரண்டுமாம். ஆதலால் கடபதத்தின் வாச்சியமாகிய
டத்தன்மை கடமென்பவற்றின் சாப்தபோதத்திற்கு ஏது கடத்
ன்மையிலுள்ள சக்தியின் ஞானமாம். இப்பக்ஷத்தினைக் * குப்ஜ
க்தி வாத மென்பர். வேறு வகையாற் குப்ஜசக்தி வாதம் கதாதர
ட்டாசாரியரால் சக்தி வாதத்தின் ஈற்றில் எழுதப்பட் டிருக்கின்
து. அது கடினமாகலின் ஈண்டெழுதப்படவில்லை. கட முதலிய
தங்களால் ஜாதி விசிஷ்ட வியக்தியின் ஞான முண்டாவதுபோல
யக்தியி லுள்ள ஜாதியின் சமவாய முதலிய சம்பந்தங்களின்
ஞானமு முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜாதி வியக்தி சம்பந்தமென்
பம் மூன்றினும் கடமுதலிய பதங்களின் சக்தி யுண்டென்பது
கதாதர பட்டாசாரியர் மதம். சகல மதங்களினும் ஜாதிவிசிஷ்ட விய
க்தியில் கடமுதலிய பதங்களுக்குச் சக்தியுண்டு. இம்மதம் அநேக
ாலாசிரியர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றதாம். ஆதலால் கடத்த
மைவிசிஷ்டத்தில்கடபதத்தின்சக்திசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

௩௬. வாக்கியங்களின் பேதம்.

நீலத்தின் அபேதமுடைய ஒரு கட மிருக்கின்ற தென்பது
'நீலக்குடம்' என்னும் வாக்கியத்தின் அர்த்தமாம். அங்ஙன
ம 'வஜ்ரஹஸ்தன் புரந்தரன் (வச்சிராயுதத்தைக் கையிலுடைய
ன் இந்திரன்)'என்பது வைதிக வாக்கியம். 'நீலக்குடம்' என்னும்
ாக்கியத்தில் எங்ஙனம் நீலபதம் விசேஷணத்தை யறிவிப்பதும்,
டபதம் விசேஷியத்தை யறிவிப்பதுமா யிருக்கின்றனவோ, அங்
னமே வஜ்ஜிரஹஸ்தன் என்னும் பதம் விசேஷணத்தை யறிவிப்

* குப்ஜம் - வளைவு.

பதும், புரந்தரனென்னும் பதம் விசேஷியத்தை யறிவிப்பதுமாம். விசேஷண பதத்தின் ஈற்றிலுள்ள னகரம் பொருளின்மியதாம், அல்லது அபேதத்தின் பொருட்டாம். விசேஷிய பதத்தின் ஈற்றிலுள்ள னகரம் ஒருமையை யுணர்த்துதற் பொருட்டாம். வஜ்ர ஹஸ்தத்தின் அபேதமுடைய ஒருபுரந்தர னுளனென்பது வாக்கியத்தின் அர்த்தம். இவ்வாற்றான் இலௌகிக வைதிக வாக்கியங்களுக்குச் சமானமான தன்மையுண்டு. ஆனால் வைதிக வாக்கியம் இருவகையாம்:—ஒன்று வியாவகாரிகப்பொருளை யுணர்த்துவது, மற்றொன்று பரமார்த்த தத்துவத்தை யறிவிப்பது. பிரஹ்மத்தின் வேறாய யாவும் வியாவகாரிகப் பொருளெனப்படும், பிரஹ்மம் பரமார்த்ததத்துவ மெனப்படும். பிரஹ்மத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியமும்அவாந்தரவாக்கியம் மகாவாக்கியமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் தத்பதார்த்தத்தின் அல்லது துவம்பதார்த்தத்தின் சொரூபத்தை யறிவிப்பது அவாந்திர வாக்கியமாம். அது 'சத்திய ஞான அநந்தம் பிரமம்' என்னும் வாக்கியம் தத்பதத்தை யறிவிப்பதும், 'இவன் இருதயத்தினுள் உட்சோதியாயுள்ள புருஷன்' என்னும் வாக்கியம் துவம்பதத்தின் சொரூபத்தை யறிவிப்பது மாதல் போலவாம். தத்பதார்த்த துவம்பதார்த்தங்களின் அபேதத்தை அறிவிக்கும் தத்துவமஸி முதலியன மகாவாக்கியமாம்.

ருஎ. சத்தத்தின் சக்திவிருத்தி லக்ஷணவிருத்திகளைச் சுருக்கமாகக் கூறுதல்.

எப்பொருளில் எப்பதத்தின் விருத்தி யுளதோ, அப்பொருளின் ஞானம் அப்பதத்தா லுண்டாகின்றது. அவ்விருத்தியும் சக்தி இலக்கணை யென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். ஈசுவரனது இச்சையை அல்லது வாச்சிய வாசகத்தன்மைச் சம்பந்தமாகிய மூலதாதான்மியத்தை அல்லது பதார்த்தஞான வேதுவாகிய சாமர்த்தியத்தைச் சக்தி யென்பர். எப்பொருளின்கண் பதத்தின் சக்தியுண்டாகின்றதோ, அப்பொருள் பதத்தின் சக்கியமெனப்படும். சக்கிய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணையென்பர். கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்தி பிரவாகத்தின்கணிருக்கின்றதாகலின், கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கியம் பிரவாகமாம். அதனோடு சையோக சம்பந்தம் தீரத்திற்(கரைக்)குளது. இவ்வாற்றாற் பதத்திற்குப் பொருளோடுள்ள பரம்பரைச் சம்பந்த மெதுவோ, அது இலக்ஷணை

கையென்னும் பதத்திற்குத் தீரத்தோடு பரம்பரைச் சம்
க்கின்றது. அதுவே தீரத்தில் கங்கையென்னும் பதத்
லக்ஷணை யெனப்படும். ஏனெனின், சாக்ஷாத் சம்பந்த
டுள்ள சம்பந்த மெதுவோ, அது பரம்பரைச் சம்பந்த
ம். கங்கையென்னும் பதத்திற்குச் சக்திரூப சம்பந்தம்
தாடுண்டு; அதனோடுசையோகம் தீரத்திற்குண்டு. ஆகை
கயெனும் பதத்திற்குத் தீரத்தோடு சுவ(தனது)சக்திய
ரூப பரம்பரைச்சம்பந்தமுண்டு. அதுவே இலக்ஷணையென
னால் இது சித்திக்கது:—எப்பொருளோடு எப்பதத்தி
ரூப சாக்ஷாத் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பொருள்
ன் சக்திய மெனப்படும். எப்பொருளோடு எப்பதத்
கியத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பொருள்
ன் இலக்ஷிய மெனப்படும். கங்கையென்னும் பதத்தின்
ய பிரவாகமெதுவோ, அதற்குத் தீரமாகிய பொரு
யோகசம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆதலால் கங்கையென்னும்
ச் சக்கியம் பிரவாகமும், இலக்ஷியம் தீரமுமாம்.

யாற்றாற் பதத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமும் பரம்பரைச்
டமாகிய சக்தி யிலக்கணைகளின் பேதத்தால் விருத்தி
படும். எப்பதத்தின் விருத்தி எப்புருஷனுக்கு அறியப்
யிருக்கின்றதோ, அப்பதத்தின் சாக்ஷாத்காரம் அப்புரு
ண்டாகியும் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமு
றதில்லை. ஆதலால் சக்தி யிலக்கணையென்னும் விருத்தி
ணம் பதார்த்த ஸ்மிருதிக்கும் சாப்தபோதத்திற்கும் ஏது

-அ. வாக்கியார்த்த ஞானத்தின் கிரமம்.

போதத்தின் கிரமம் இதுவாம்:—எந்தப் புருஷனுக்குப்
விருத்தி அறியப்பட்டதாகின்றதோ, அந்தப்புருஷனுக்கு
இனது சகல பதங்களின் சாக்ஷாத்காரமு முண்டாகின்
தத்தின் விருத்தி எப்பொருளில் முன் அறியப்பட்டதா
ா, அப்பதத்தான் அப்பொருளின் ஸ்மிருதி யுண்டா
அதன்பின் ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சகல
களின் ஞானமாகிய அல்லது சகல பதார்த்தங்களின்
ான்றுள்ள சம்பந்த ஞானமாகிய வாக்கியார்த்த ஞான

முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: 'நீ ஆவைக் கொண்டுவா' என்னும் வாக்கியத்தில் ஆமுதலிய பதங்களெவையோ, அவற்றிற்குத் தமது பொருளில் விருத்தியின் இவ்வியல்பினதாய ஞானம் முதலிற் புருஷனுக் குண்டாதல் வேண்டும். ஆவென்னும் பதத்திற்கு ஆத் தன்மை விசிஷ்ட பசு விசேஷ (விலங்கின் பேத) த்தில் சக்தி யுண்டு. இரண்டாம் வேற்றுமைக்குச் செயப்படுபொருண்மையிற் சக்தியாம், கொண்டுவருதலிற் கொண்டுவாவென்னும்பதத்திற்குச் சக்தியாம், ஆய்விகுதி புணர்ந்துகெட்ட வாவென்னும் பதத்திற்கு வினையினும் ஏவற்கண்ணும் சக்தியாம். சம்போதன யோகசேதன த்தில் (விளித்தலின் சம்பந்தத்தையுடைய உயர்திணையில்) நீ யென்னும் பதத்திற்குச் சக்தியிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சக்திஞான முடையவனுக்கு 'நீ ஆவைக் கொண்டுவா' என்னும் வாக்கியத் திற்குச் சுரோத்திரத்தோடு சம்பந்தமுண்டாகவே, ஆ முதலிய சகல பதங்களின் சாக்ஷாத்காரமு முண்டாய் அதனால் அப் பதங் களினது சக்கியார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. யானைப் பாகனது ஞானத்தால் அவன் சம்பந்தமுடைய யானையின் ஸ்மி ருதி யுண்டாதல் போலப் பதங்களின் ஞானத்தால் அவற்றின் சம்பந்தமுடைய சக்கியார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. 'இவன் யானைப்பாகன்' என்று யானைக்கும் மாவுத்தனுக்கு முள்ள சம்பந்தத்தின் ஞானம் எவனுக்குண்டாகாமல் 'மனிதன்' என்னும் ஞான முண்டாகின்றதோ, அவனுக்கு யானைப்பாகனைக் கண்டுழி யும் யானையின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிறதில்லை. அதுபோல இப்பதத் திற்கு இது சக்கியமாம், அல்லது இலக்கியமாமெனச் சக்தியல்லது இலக்கணையாகிய சம்பந்தத்தின் பூர்வ ஞானம் எவனுக் குண்டா காமல், அறியப்படாத பொருளினையுடைய பதத்தின் சிரவண சாக்ஷாத்கார மு (செவி யுணர்வு) ண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பதங்களின் சிரவணத்தாலும் அர்த்தங்களின் ஸ்மிருதி யுண்டாகிற தில்லை. ஆகலின் விருத்தியோடு கூடிய பதத்தின் ஞானம் பதார்த்த ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்; கேவல பதத்தின்ஞானம் ஏதுவன்று. பதங் களின் ஞானத்தால் சகலபதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதியு முண்டாய்ச் சகல பதார்த்தங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. அல்லது பதங்களின் ஞானத்தால் ஒன் றற்கொன்று சம்பந்தமுள்ள எப்பதார்த்தங்களின் ஸ்மரண முண் டாயிருக்கின்றதோ, ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தத்தோடு கூடிய அப்

;ார்த்தங்களின் ஞான முண்டாகின்றது. அந்தப் பதார்த்தங்
ரின் ஞானம் அல்லது சம்பந்தத்தோடு கூடிய பதார்த்தங்களின்
ானம் வாக்கியார்த்த ஞானமெனப்படும்; சாப்திப்பிரமையென்றும்
ால்லப்படும். 'ஆவைக் கொண்டுவா நீ' என்னும் வாக்கியத்தில்
வென்னும் பதப் பொருட்கு இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொரு
கிய செயப்படு பொருண்மையில் ஆதேயத் தன்மைச் சம்பந்த
ண்டு. ஆதேயத்தன்மையினை விருத்தித்துவம் (விருத்தித்தன்மை)
ன்பர். 'கொண்டுவா' என்பதின் பொருளாகிய கொணர்தலிற்
யப்படு பொருண்மையை நிருபிக்குந் தன்மைச் சம்பந்த முண்டு.
வென்பதற்கு வினை, ஏவலென இரண்டு பொருளுண்டு. ஆண்டு
னயிற்கொணர்தலின் அநுகூலத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. வினை
5 நீ யென்னும் பதப்பொருளில் ஆசிரயத்தன்மைச் சம்பந்தமும்,
ற்கு நீ யென்னும் பதப்பொருளில் விடயத்தன்மைச் சம்பந்தமு
ண்டு. ஆகலின் "ஆவின்கணிருக்கும் செயப்படு பொருண்மை
நிரூபிக்கும் கொணர்தலான அநுகூல வினையின் ஆசிரயமாகிய
ரரணை (ஏவலின்) விஷயம் நீ யென்னும் பதப்பொருளாம்" என்
ம் ஞானவாக்கியம் சுரோதாவிற்குண்டாகின்றது. ஆண்டுவிருத்தி
ஷ்ட சகல பதங்களின் ஞானமும் சத்தப்பிரமாணமாம்; பதங்
ரின் ஞானத்தாலுண்டாகும் அவற்றினது அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதி
ாபாரமாம்; வாக்கியார்த்த ஞானம் பயனும். இவ்வாற்றான்
லௌகிக வைதிக வாக்கியங்களால் அநேக விடங்களில் பதார்த்
களினது சம்பந்தத்தின் அல்லது சம்பந்தத்தோடுகூடிய பதார்
ங்களின்ஞானமே பயனுகின்றது. என்றாலும் துவம்பதார்த்தத்
் சம்பந்தியாகிய தத்பதார்த்தத்தின் ஞானமும் தத்பதார்த்தத்
் சம்பந்தியாகிய துவம்பதார்த்தத்தின் ஞானமும் மகா வாக்கி
களால் அங்கீகரிக்கின், "இப்புருஷன் அசங்கனே" என்றல்
லிய சுருதி வாக்கியங்களால் வேதாந்தப் பிரதிபாத்திய (உபநிட
களாற் சொல்லப்படும்) பிரஹ்மத்திற்கு அசங்கத் தன்மை
ால்லப் படுகின்றமையால் அதற்குப் பாதமுண்டாகின்றது. ஆத
ல்மகாவாக்கியங்களாற்சொல்லப்படுவது அகண்டபிரஹ்மமாம்.
க்கியங்கள் அகண்டார்த்தத்தை யறிவிப்பனவா மென்பதில்
ஷ்டாந்தம் சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் ஸ்பஷ்டமாம்; விரிவஞ்சி
ழுதப்படவில்லை.

---

௩௯. இலக்ஷணையின்றன்மை.

மகா வாக்கியங்களில் இலக்கணையின் கிரமம் விசார சாகரத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதனைத் தெரிந்துகொள்க. பதத்தின் சக்கியத்தோடுள்ள சம்பந்தத்தினை இலக்ஷணையென்பர். ஆதலால் பதத்திற்குப் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை யிருக்கின்றது. ஏனெனின், பதத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் சக்கியத்தோடுண்டாகின்றது. அச்சக்கியத்தின் சம்பந்தம் இலக்ஷணையோடுண்டாகின்றது; ஆதலால் சக்கியவாயிலாகப் பதத்திற்குச் சம்பந்தமிருத்தலான் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணாவிருத்தி யுண்டு. இக்காரணத்தானே நூலாசிரியர்கள் இலக்ஷணா விருத்தியினை * ஜகந்நிய மெனக் கூறியிருக்கின்றனர். யாண்டுப் பதத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமாகிய சத்திவிருத்தி சம்பவிக்க வில்லையோ, ஆண்டுப் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணாவிருத்தி அங்கீகரிக்கப்படும். இக்காரணத்தானே நூலாசிரியர்கள், யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தில் சொல்லுவோனது தாற்பரியஞ் சம்பவிக்கவில்லையோ, ஆண்டு இலக்ஷணாவிருத்தியை யங்கீகரித்துப் பதத்தினிலக்ஷியப் பொருளை யங்கீகரித்தல் தகுதியாம். யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தில் உரைப்போனது தாற்பரியம் சம்பவிக்கின்றதோ, ஆண்டு இலக்ஷியப்பொருளை யங்கீகரித்தல் தகுதியன்றென்று எழுதியிருக்கின்றார்கள். அவ்விலக்ஷணை கேவல லக்ஷணை, இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். பதத்திற்குச் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்த முண்டாகுமாயின் அதனைக் கேவல லக்ஷணை யென்பர். கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையினிடத்து இலக்ஷணை யுண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரவாகம் எதுவோ அதற்குக் கரையோடுள்ள சாக்ஷாத் சம்பந்தமே யோகமா(அவயவசக்தியா)ம். ஆகலின் கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையினிடத்துக் கேவல இலக்ஷணையாம். இலக்ஷித லக்ஷணையின் உதாகரணம் இதுவாம்:— † "துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது" என்னும் வாக்கியத்திற்கு "இரண்டு ரேபங்கள் (ரகரங்கள்) ஒலிக்கின்றன" என்னும் பொருள் பதங்களின் சக்தி

---

* ஜகந்நியம் - தாழ்ந்தது.

† துவிரேபம் என்பது இரண்டு ரகாரங்களையுடைய பதத்தின் பொருளாம். இரண்டு ரகாரங்களையுடைய பதம் பிரமரம்; அதன்பொருள் வண்டு.

யாற் றோற்றுகின்றது. அவ்வெழுத்து வடிவான ரேபத்தில் ஒலித்தல் சம்பவியாது. ஆதலால் சக்கியார்த்தத்தில் உரைப்பவனுக்குத் தாற்பரியமில்லை. ஆனால் இரண்டு ரேபங்களையுடைய பிரமரபதம் எதுவோ அதன்சக்கியத்தின்கண்ணே ரேப பதத்திற்கு இலக்ஷணையாம். அது கேவலலக்ஷணையோவன்று. ஏனெனின் எப்பொருளில் பதத்தினது சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதன்கண் கேவல லக்ஷணை யுண்டாகின்றது. துவிரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டுரேபமாம். அவற்றின் அவயவித்தன்மைச் சம்பந்தம் பிரமரபதத்திலுளது. அப்பதத்தின் சக்திரூபசம்பந்தம் தனது வாச்சியமாகிய வண்டில் இருக்கின்றது. ஆதலால் சக்கிய சம்பந்தியாகிய பிரமரபதம் எதுவோ அதன் சம்பந்தமிருத்தலால் சக்கியத்தின் பரம்பரைச்சம்பந்த மிருக்கின்றது; ஆகலின் இலக்ஷிதலக்ஷணையாம். இரண்டுரேபங்களைத் துவிரேபமென்றுகூறுவதில்லை. இரண்டு ரேபங்களுடையதனைத் துவிரேபமென்பர். இரண்டு ரேபமுடையது பிரமரபதமாம். ஆகலின் துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய பிரமரபதமெதுவோ, அதற்கு வண்டினோடு சாக்ஷாத் சம்பந்த மிருத்தலால் கேவலலக்ஷணைசம்பவிக்கின்றது. என்றாலும் வியாகரணமதத்தில் அது சமாசத்தின் (*தொகைச்சொல்லின்)சக்தியாமாகலின் துவிரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டு ரேபங்களையுடைய பிரமர பதமாம். நியாயவைசேஷிகர் முதலியோர் மதத்தில் சமாசசமுதாயத்திற்கு (தொகைச்சொற் றொகுதிக்கு)ச் சக்தி யங்கிகரிப்பதில்லை. ஆனால் சமாச சமுதாயத்தின் அவயவங்க ளெவையோ, அவற்றிற்கு இலக்ஷணா விருத்தியினால் அதிக அர்த்தம் சமாசத்தின்கண் தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம்: 'துவிரேபம்' என்னும் இவ்வளவும் சமாச சமுதாயமாம். அதற்கு எப்பொருளினும் சக்தி யில்லை. ஆண்டுத் துவித்துவ (இருமைச்) சங்கை விசிஷ்டம் துவிபதத்தின் அர்த்தமாம். ரேபத்தன்மைச் சாதிவிசிஷ்ட அக்ஷரம் ரேபபதத்தின் பொருளாம். துவிபதத்தின் சக்கியத்திற்கும் ரேபபதத்தின் சக்கியத்திற்குமுள்ள அபேதசம்பந்தம் வாக்கியார்த்த மாகுமாயின், துவித்துவ சங்கையுடையன ரேபங்களாமென்னும் அர்த்தமே சக்கியமாம். துவிரேபமுடைய பதத்தினைத் துவிரேபமென்பர். அஃது இலக்ஷணா விருத்தியை யங்கீகரித்துக் கூறுகின்றனர்.

---

* துவிரேபம் என்பது தேன்மொழியினைப் போல அன்மொழித் தொகைச்சொல்.

ஆனால் இத்துணைப் பேதமுண்டு:—நியாய வைசேஷிகமதத்தில் வாக்கியத்திற்கு இலக்ஷணை யங்கீகரிப்பதில்லை. ஏனெனின், சக்திய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணை யென்பர். பதசமுதாய வடிவினதாகிய வாக்கியத்திற்கு எப்பொருளினும் சக்தியில்லை. ஆதலால் வாக்கியத்தினது சக்கியத்தின் அபாவமிருத்தலான் சக்கிய சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை வாக்கியத்திற்குப் பொருந்தாது. பதத்திற்கு இலக்ஷணை யுண்டென்னும் மதத்தில் இரேப பதத்திற்கு இரேபமுடையதன்கண் இலக்ஷணையாம். மீமாம்ஸைமதத்திலும் அங்ஙனமே வேதாந்த மதத்தினும் வாக்கியத்திற்கும் இலக்ஷணை யங்கீகரித்துளர். வாக்கியத்தி னிலக்ஷணையில் எத்தோஷம் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றதோ, அதற்கிது சமாதானமாம்:— பத சமுதாயத்தினை வாக்கிய மென்பர். அச்சமுதாயம் ஒவ்வோர் பதத்தினும் வேறன்று. ஆதலாற் பதங்களின் சக்கியமே வாக்கியத்தின் சக்கியமாம். அல்லது சக்கிய சம்பந்தம் இலக்ஷணை யன்று; போத்திய (அறியப்படுதற்) சம்பந்தம் இலக்ஷணையா மென்பர். பதத்தின் சக்கியத்தன்மை சத்திவிருத்தியா லறியப்படுவ தாதல்போல ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தத்தோடு கூடிய பதார்த்தவடிவ அல்லது பதார்த்தங்களின் சம்பந்த வடிவ வாக்கியார்த்தம் வாக்கியத்தால் அறியப்படுவதாம். ஆதலால் பதத்தா னறியப்படும் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை எங்ஙனம் பதத்திற்குளதோ, அங்ஙனமே வாக்கியத்தா னறியப்படும் சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை வாக்கியத்திற்கு முண்டென்னும் மதத்தில் துவிரேப சமுதாயத்திற்கு இரண்டு ரேபமுடைய பதத்தின்கண் இலக்ஷணையாம். இவ்வாற்றான் துவிரேப பதத்தான் இலக்ஷித (இலக்ஷிக்கப்பட்ட) பிரமர பதத்திற்கு வண்டினிடத்து இலக்ஷணையிருத்தலான் இலக்ஷித இலக்ஷணையெனப்படும். அதுவும் இலக்ஷணையினு ளடங்கியதேயாம். ஏனெனின், துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய இரண்டு ரேபங்களுக்குப் பிரமர பதத்தோடு சாக்ஷாத் சம்பந்தமும் பிரமரமாகிய வண்டோடு பிரமர பதவாயிலாகப் பரம்பரைச் சம்பந்தமு மிருக்கின்றனவாகலின், சக்கிய சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணையினும் இலக்ஷித லக்ஷணை வேறன்று. வியாகரண மதத்தில் துவிரேப பதத்தின் சக்கியம் இரண்டு ரேபங்களையுடைய பிரமரபதமாம். அதற்கு வண்டோடு சாக்ஷாத் சம்பந்தமுண்டு. ஆகலின், இவ்வுதாரணம் இலக்ஷித லக்ஷணையினதன்று; கேவல இலக்ஷணையினதாம். இம்மதத்தில் இலக்ஷித லக்ஷணையின் உதாரணம் 'சிங்

கம் தேவதத்தன்' என்றல் முதலியனவாம். ஈண்டுச் 'சிங்கத்தோ டபின்னன் தேவதத்தன்' என்னும் வாக்கியார்த்தம் பதங்களின் சக்திவிருத்தியாற் றோன்றுகின்றது; அது சம்பவியாது. ஏனெனின் பசுத்தன்மைச் சாதியும் மனிதத் தன்மைச் சாதியும் ஒன்றற் கொன்று விருத்தமாம்; ஒன்றினிடத்துச் சம்பவியா. ஆகலின் சிங்க மென்னும் சொல்லிற்குச் சூரத்தன்மை குரூரத்தன்மைத் தர்ம முடைய புருஷனிடத்து இலக்ஷணையாம். அப்புருடனோடு சிங்க மாகிய சக்கியத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்த மின்மையால் கேவல லக்ஷணையோ இல்லை. ஆனால் சூரத்தன்மை முதலியவற்றோடு சிங்க சத்தத்தின் சக்கியத்திற்கு ஆதேயத்தன்மைச் சம்பந்தமுளது. சக்கிய சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்மை முதலியவற்றிற்குப் புருஷனிட டத்து ஆசிரயத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. ஆனால் சிங்கத்தின் சூர த்தன்மைக்கும் புருஷனது சூரத் தன்மைக்கும் அபேதம் அங்கீ கரிக்கின் சிங்கத்தின் சூரத்தன்மைக்குத் தேவதத்தனிடத்து அதி கரணத்தன்மையின் சம்பந்தமாம். இரண்டு சூரத்தன்மைகளுக்கும் ஒன்றற்கொன்று பேத மங்கீகரிக்கின், சிங்கத்தினது சூரத்தன் மைக்குப் புருஷனிடத்துத் தன்னினமுள்ள சூரத்தன்மையின் அதி கரணத்தன்மைச் சம்பந்தமுண்டு. சிங்கத்தின் சூரத்தன்மை தா னென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். இவ்வாற்றான் வாக்கியத் திற்குப் பரம்பரைச் சம்பந்த மிருத்தலான், சிங்க சத்தத்திற்குச் சூரத்தன்மை முதலிய குண விசிஷ்டனிடத்து இலக்ஷித லக்ஷணை யாம். சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தினை இலக்ஷித லக்ஷணை யென்பர்.

இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லால் முற்கூறிய பொரு ளின் சித்தி (பெறுதி) கிலேசமுடையதாம்; ஏனெனின், இலக்ஷித லக்ஷணையெனுஞ் சொல்லின் * ரூடியோ சக்கியத்தின் பரம்பரைச்

* ரூடி (இடுகுறி) யென்பது பதத்தின் சமுதாய சக்தி (பொதுவாற் றல்). அவ்வாற்றலுடைய பதங்கள் மரம், நிலம் என்பனவாம். யோகம் (கார ணம்) என்பது பதத்தின் அவயவங்களில் (சொல்லின் பகுதி விகுதி முதலிய வுறுப்புகளில்) உள்ள சக்தியாம். அவ்வாற்றலுடைய பதங்கள் அணி, முடி முதலியனவாம். யோகப்பொருளிலிருக்கும் ரூடி சக்தி யோக ரூடி (காரண இடுகுறி) யாம். இவ்வாற்றலுடைய பதங்கள் பங்கயம் முக்கண்ணன் முதலி யனவாம். யோகப் பொருளினும் வேறாய பொருளிலிருக்கும் ரூடி சக்தி யௌகிகரூடிசக்தியாம். அவ்வாற்றலுடையபதம் உற்பிதம்முதலியன. உற்பித மென்னும் பதத்திற்கு யோகப்பொருள் பிளந்துகொண்டுவரும் மரம் கொடி முதலியன; ரூடிப்பொருள் ஓர் யாகம்.

சம்பந்தத்தால் கோசம் (நிகண்டு) முதலியவற்றில் ஓரிடத்து மில்லை. யோகவிருத்தியால் இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு முற்கூறிய பொருள் தோற்றுகிற தில்லை. ஏனெனின், இலக்ஷிதத்தின் இலக்ஷணை இலக்ஷித இலக்ஷணையென்றிவ்வாறு ஆறும்வேற்றுமைத் தொகையாகச் செய்யின், இலக்ஷிதம் அதாவது இலக்ஷணை விருத்தியாற் றோன்றிய தெதுவோ, அதன் இலக்ஷணையென்பது இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாகச் சித்திக்கின்றது. துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது, சிங்கம் தேவதத்தன் என்றல் முதலியனவாகச் சொல்லப்பட்ட இலக்ஷிதலக்ஷணையின் உதாரணமெதுவோ, அதில் முற்கூறிய சொரூபமுள்ள இலக்ஷித லக்ஷணை சம்பவியாது. ஏனெனின் 'துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது' என்னும் வாக்கியத்தில் துவிரேப பதத்தால் பிரமரபதம் இலக்ஷிதமாகின்றது. அதற்கு வண்டினிடத்து இலக்ஷணையுண்டாகுமாயின், முற்கூறிய அர்த்தம் சம்பவிக்கும். அவ்விரண்டு வார்த்தையு மில்லை. ஏனெனின், துவிரேப பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தம் பிரமர பதத்தோ டுளதாயினும் துவிரேப பதத்தால் இலக்ஷிதம் பிரமர பதமன்று. ஏனெனின் சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷிதமாம்; கேவல சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷிதமன்று. கேவல சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷிதமாயின், கங்கையென்னும் பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்திகள் மீனமுதலிய அநேகமுள; அவை யாவுமே கங்கையென்னும் பதத்தால் இலக்ஷிதமாதல் வேண்டும். ஆதலால் சொல்லுவான் குறிப்பிற்கு விடயமாகும் சக்கியசம்பந்தி இலக்ஷிதமாம். கங்கையென்னும் பதத்தின் சக்கிய சம்பந்தியோ அநேகமாம். என்றாலும் 'கங்கையில் இடைச்சேரி' என்னும் வாக்கியத்தில் கேட்பவனுக்குக் கங்கையென்னும் சொல்லால் கரையின் ஞான முண்டாகின்றது. இவ்வாறு கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி கேவலம் கரையாம். ஆகலின் கங்கையென்னும் பதத்தால் கரையே இலக்ஷிதமாம். மீன முதலியனவும் சக்கிய சம்பந்திகளா யிருக்கினும், முற்கூறிய கருத்திற்கு விடயமாதலில்லை யாகலின், கங்கையென்னும் பதத்தால் இலக்ஷிதமாகா. இவ்வாற்றான் துவிரேப பதத்திற்குச் சக்கியத்தின் சம்பந்தியோ பிரமரபதமாம். ஆனால் துவிரேப பதத்தால் பிரமரபதத்தின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டாதல் வேண்டுமென்பது சொல்லுவான் கருத் தன்று. ஆனால் துவிரேப பதத்தால் பிரமர

பதத்தின் சக்கியமாகிய வண்டின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டா தல் வேண்டுமென்பது சொல்லுவோனது கருத்தாம். ஆதலால் துவிரேப பதத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தியும் பிரமரபதமாம். சொல்லுவோனது முற்கூறிய கருத்திற்கு விடயமாதலின்மையால் துவிரேப பதத்தால் இலக்ஷிதம் பிரமரபத மன்று. ஒருவாற்றால் துவிரேப பதத்தால் இலக்ஷிதம் பிரமரபதமா மென்னும் வார்த் தையினை அங்கீகரித்துக் கொள்வோமாயினும் பிரமர பதத்திற்கு வண்டின்கண் சக்தி யிருக்கின்றதாகலின் அதற்கு இலக்ஷணை கூறு தல் அசங்கதமாம். இவ்வாற்றான் 'இலக்ஷிதமாகிய வண்டினது இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணையாம்' என்றிவ்வாறு ஆறும்வேற்று மைத் தொகையின் பொருள் முற்கூறிய உதாரணத்திற் சம்பவி யாது. அங்ஙனமே 'சிங்கம் தேவதத்தன்' என்னும் உதாரணத் தினும் முற்கூறிய அர்த்தம் சம்பவியாது. சிங்கத்தின்க ணுள்ள சூரத்தன்மை முதலியன சிங்கசத்தத்தினது சக்கிய சம்பந்திகளா யிருக்கினும், சிங்க சத்தத்தால் சூரத் தன்மை முதலியவற்றின் ஞானம் கேட்பவனுக் குண்டாதல் வேண்டு மென்பது சொல்லு வோனது கருத்தன்று. ஆனால் சிங்க சத்தத்தால் சிங்கத்தை யொத்த புருஷனது போதம் கேட்பவனுக் குண்டாக வேண்டுமெ ன்பது சொல்லுவானது கருத்தாம். ஆதலால் சக்கிய சம்பந்தியாயி னும் சூரத்தன்மை முதலிய குணங்கள் முற்கூறிய கருத்திற்குவிடய மாகா திருத்தலான், சிங்க சத்தத்தால் இலக்ஷித மன்று. அன்றி யும் ஒருவாற்றால் சிங்க சத்தத்தால் இலக்ஷிதமாம் சூரத் தன்மை முதலிய குணங்களென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுவோ மாயினும் அவ ற்றிற்கு இலக்ஷணை கூறுதல் விருத்தமாம். ஏனெனின், சக்தியும் இலக்ஷணையும் எழுத்துவடிவமான சத்தத்தினவாம். சூரத்தன்மை முதலிய குணங்கள் சத்தரூபமன்று. ஆதலால் அவற்றிற்குச் சக்தி அல்லது இலக்ஷணை பொருந்தாது. இவ்வாற்றான் "இலக்ஷிதமாகிய பிரமர பதத்தின் இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணையாம்" "இலக்ஷித மாகிய சூரத்தன்மை முதலிய குணசமுதாயத்தின் இலக்ஷணை இல க்ஷித லக்ஷணை யாம்" என்னும் இவ்வகையான பொருள் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரித்தலா லுண்டாகின்றது. இவ் வர்த்தத்தில் சக்கியத்தினது பரம்பரைச் சம்பந்தத்தின் ஞானம் இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லா லுண்டாகிறதில்லை. முற் கூறிய உதாரணங்க ளிரண்டினும் சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்

பந்தமோ வண்டினிடத்தும் புருஷனிடத்துமாம். முற்கூறிய வண்ணம் இலக்ஷித இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு* யோகப்பொருள் சம்பவியாது. என்றாலும் இனிக் கூறப்படும் வகையான் இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னுஞ் சொல்லின் யோகப் பொருள் ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரித்தால் சக்கியத்தின் பரம்பரைச் சம்பந்தமாகவே சம்பவிக்கின்றது. சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாகும் சக்கிய சம்பந்தி இலக்ஷித சத்தத்திற்குப் பொருளாமாயினும், பாகத்தியாக லக்ஷணையினால் சொல்லுவானது கருத்திற்கு விடயமாதலென்னும் இத்துணைப் பாகத்தைவிட்டு நின்ற சக்கிய சம்பந்தி ஈண்டு இலக்ஷித சத்தத்திற்குப் பொருளாம். அங்ஙனமே இலக்ஷணையென்னும் சொல்லின் பொருளும் சக்கிய சம்பந்தமாம். அதன்கண் சக்கிய பாகத்தைவிட்டு நின்ற சம்பந்தமாத்திரம் பாகத்தியாக லக்ஷணையால் இலக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். ஆதலால் இலக்ஷிதமாகிய சக்கிய சம்பந்தியின் இலக்ஷணையாகிய சம்பந்தம் இலக்ஷித லக்ஷணை யென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். இவ்வாற்றான் சக்கிய சம்பந்தியின் சம்பந்தம் இலக்ஷிதலக்ஷணை யென்னும் சொல்லால் யோகவிருத்தியானே சித்தமாகின்றது. அல்லது இலக்ஷித சத்தத்திற்கோ சக்கிய சம்பந்தியில் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். இலக்ஷணையெனுஞ் சொல்லிற்குச் சக்கிய சம்பந்தமே பொருளாம். அதற்குச் சம்பந்த மாத்திரத்தில் இலக்ஷணையில்லை. "இலக்ஷிதத்தான் இலக்ஷணை, இலக்ஷித லக்ஷணை" என்றிவ்வாறு மூன்றாம்வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இஷ்டமான பொருளின் சித்தியுண்டாகின்றது. இலக்ஷிதத்தால் அதாவது சக்கிய சம்பந்திவாயிலாக, இலக்ஷணை அதாவது சக்கியத்தின் சம்பந்தம் என்பது இலக்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். சக்கிய சம்பந்தம் சிலவிடத்து நேரேயாகின்றது; சிலவிடத்துச் சக்கிய சம்பந்திவாயிலாக வுண்டாகின்றது. "துவிரேபம் ஒலிக்கின்றது" என்றல் முதலிய விடங்களில் துவிரேப பதத்தின் சக்கியமாகிய இரண்டு ரேபங்களுக்கு வண்டோடு சம்பந்தமில்லை. அங்ஙனமே சிங்க சத்தத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்மை முதலிய குணங்களின் வாயிலாகச் சிங்கசத்தத்தினது சக்கியத்தின் சம்பந்தி சூரத் தன்மை முதலிய குண விசிஷ்டத்தின்கண்ணதாம். ஆதலால் சிங்க சத்த

* அவயவ ஆற்றலா னுணரப்படும் பொருளினை யோகப்பொருளென்பர்.

ிற்கு இலக்ஷித மெனப்படும் சக்கிய சம்பந்தியாகிய சூரத்தன்
ம முதலிய குணங்களின் வாயிலாக இலக்ஷணை அதாவது சிங்க
தத்தினது சக்கியத்தின்சம்பந்தம் புருஷனிடத்துளதாம். ஆறும்
றுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இலக்ஷிதம் இலக்ஷணை
ன்னும் சொற்களில் பாகத்தியாக லக்ஷணையை யங்கீகரித்தல்
ண்டும். மூன்றும்வேற்றுமைத் தொகையை யங்கீகரிக்கின், இல
ணையென்னும் சொல்லின் முக்கியார்த்தம் நிற்கின்றது. இலக்ஷித
தமொன்றினும் பாகத்தியாக லக்ஷணை யங்கீகரித்தல்வேண்டும்.
க்ஷித லக்ஷணையென்னும் சொல்லில் கர்மதாரய சமாசம் (பண்பு
தொகை) அங்கீகரிக்கின் இலக்ஷிதம்இலக்ஷணையென்னும் சொற்க
ண்டிற்கும் முக்கிய யோக அர்த்தம் நிற்கின்றது. பாகத்தியாக
க்ஷணை யங்கீகரிக்க வேண்டியதில்லை. அவயவங்களின் சக்தியால்
தச் சத்தம் தனது பொருளைத் தெரிவிக்கின்றதோ, அதனை யௌ
சத்தமென்பர். எங்ஙனம்: * பாசகனென்னும் சொல்லில் 'பாச்'
னும் அவயவத்திற்குப் பாகம் பொருளாம், 'அகன்' என்னும்
யவத்திற்குக் கர்த்தா (செய்வோன்)என்பதுபொருளாம். இவ்
றான் அவயவசக்தியால் பாகஞ்செய்வோன் பாசகனென்னும்
ால்லிற்குப் பொருளாயிருத்தலின், பாசகசப்தம் யௌகிக சப்த
ம். அவயவசக்தியை யோகமென்பர். இது பாரிபாஷிகச்சொல்.
ஸ்திரத்தின் அசாதாரண சங்கேதம் பரிபாஷை யெனப்படும்.
பாஷையாற் பொருளை யறிவிக்கும்சொல் பாரிபாஷிகச் சொல்
னப்படும். இலக்ஷித சப்தத்திற்கு இலக்ஷ, இத என்னும் இரண்
அவயவங்களாம். அவற்றுள் இலக்ஷ என்னும் பதத்திற்குப்
ருள் இலக்ஷணம்; இதவென்னும் பதத்திற்குப் பொருள் சம்பந்
ம். ஆதலால் இலக்ஷணை சம்பந்தியென்னும் பொருளை யறிவிக்
இலக்ஷிதசத்தம் யௌகிகமாம். இதனால் இலக்ஷணையுடையது
க்ஷித சத்தத்தின் பொருளாம்; அங்ஙனமே சக்கிய சம்பந்தத்
பெயர் இலக்ஷணையாம். இது சாஸ்திரத்தின் சங்கேதமாம்.
லால் இலக்ஷணையென்னும் சொல் பரிபாஷையால் சக்கிய சம்

* சமைப்பவன் என்னும் சொல்லில் 'சமை' என்னும் அவயவத்திற்குச்
த்தல் பொருளாம்; 'அன்' என்னும் சொல்லிற்குக் கர்த்தா(செய்வோன்)
பது பொருளாம். இவ்வாற்றானே அவயவ ஆற்றலால் சமையல் செய்
ன் சமைப்பவனென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாதலின் சமைப்பவன்
னும் சொல் யௌகிக (காரண)ச் சொல்லாம்.

பந்தமாகிய பொருளை யறிவிப்பதா யிருத்தலால் பாரிபாஷிகமா
'இலக்ஷிதமாகிய இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணை' என்பது பண்பு
தொகை. இலக்ஷணமுடையதாகிய இலக்ஷணை யென்னும் பொரு
பண்புத் தொகையாற் சித்திக்கின்றது. அசாதாரண தர்மத்
இலக்ஷணமென்பர், சக்கியசம்பந்தத்தை இலக்ஷணையென்பர். ஆ
லால் இலக்ஷணையின் அசாதாரண தர்மம் சக்கிய சம்பந்தத்த
மையாம். அதுவே அதன் இலக்ஷணமாம். சக்கியத்தின் சம்பந்த
சாக்ஷாத் பரம்பரையென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தா
அநேக விடங்களில் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமாகிய இ
க்ஷணையுண்டு. 'அவிரோபம் ஒலிக்கின்றது' 'சிங்கம் தேவதத்தன்
என்றல் முதலியவற்றில் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தமில்லை
என்றாலும் இலக்ஷணையின் அசாதாரண தர்மம் சக்கிய சம்பந்த
தன்மையாம். சம்பந்தத்திலுள்ள சாக்ஷாத்தன்மை இலக்ஷணையின்
இலக்ஷணத்தில் பிரவேச முடையதன்று. யாண்டும் சக்கியத்தின்
பரம்பரைச் சம்பந்தமுளதோ, ஆண்டும் சக்கிய சம்பந்தத் தன்மை
யாகிய தன்னிலக்கணமுடையது இலக்ஷணையாம். 'கங்கையில்இடை
ச்சேரி' என்றல் முதலிய உதாரணங்களில் சக்கியத்தின் சாக்ஷாத்
சம்பந்தமாகிய இலக்ஷணை யுளதாயினும், சம்பந்தத்தின் சாக்ஷாத்
தன்மை இலக்ஷணையின் இலக்ஷணத்தில் பிரவேச முடையதன்று.
ஆனால் சாக்ஷாத் பரம்பரைச் சாதாரண சம்பந்தத்தன்மை வடிவ
மாக இலக்ஷணையின் இலக்ஷணத்தில் சம்பந்தமாத்திரம் பிரவேச
முடையதாம். இதனாற்றான் 'சக்கியசம்பந்தமுடையது இலக்ஷணை'
எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. 'சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்
பந்தம் இலக்ஷணை' என்று சொல்லவில்லை. இவ்வாற்றான் இலக்ஷித
அதாவது சக்கிய சம்பந்தத்தன்மை வடிவ தன்னிலக்கணமுடைய
இலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணையெனும் சொல்லிற்குப் பொருளாம்.
அது பரம்பரைச் சம்பந்த ஸ்தலத்திற் சம்பவிக்கின்றது. இலக்ஷித
லக்ஷணையென்னும் சொல்லிற்கு முற்கூறிய பொருள் சாக்ஷாத் சம்
பந்த ஸ்தலத்திலும் சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டும் இலக்ஷித லக்ஷணை
சொல்லுதல்வேண்டும்; என்றாலும் "இலக்ஷிதமான லக்ஷணை இல
க்ஷிதலக்ஷணை" என்று சொல்லுதலின் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—
சக்கிய சாக்ஷாத்தன்மை விசிஷ்ட சம்பந்தத்தன்மை யின்றிய
கேவலசக்கியசம்பந்தத்தன்மையான இலக்ஷணமுடையதாகிய இல
க்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணை யென்பதாம். ஆதலால் கேவல லக்ஷணை
கொள்ளப்படுகிறதில்லை. இவ்வாற்றாற் பண்புத்தொகையாம்.

விருத்தியைக் கூறுதல்.

சில நூல்களில் இவ்வாறெழுதப்பட் டிருக்கின்றது:—"சிங்கம் தேவதத்தன்" என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் சிங்கமுதலிய சொற்கள் கௌணி விருத்தியால் புருஷன் முதலியோரை அறிவிப்பனவா யிருக்கின்றன. எங்ஙனம் சக்தி லக்ஷணைகள் பதத்தின் விருத்திக ளாகின்றனவோ, அங்ஙனமே மூன்றாவது கௌணியும் விருத்தியாம். பதத்தின்சக்கிய அர்த்தத்தில் எந்தக்குண மிருக்கின்றதோ, அதனையுடைய அசக்கிய அர்த்தத்தில் பதத்தின் கௌணி விருத்தி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: சிங்க பதத்தின் சக்கியத்தில் சூரத்தன்மை முதலிய குணங்க ளிருக்கின்றன; அவற்றையுடையவன் சிங்க சத்தத்திற்கு அசக்கியமாகிய (சக்கியமாகாத) புருடன்; அவனிடத்துச் சிங்க சத்தத்தின் கௌணி விருத்தி யிருக்கின்றது. அது முற்கிரமப்படி இலக்ஷணையின் உட்பட்டதாம்.

சுக. நான்காவது வியஞ்சனவிருத்தியைக் கூறுதல்.

நான்காவது வியஞ்சனவிருத்தி அலங்கார நூல்களில் எழுதப்பட்டுளது. அதன் உதாரணம் இதுவாம்:—சத்துருவின் வீட்டில் போஜனத்தின் பொருட்டுப் பிரவர்த்தித்த புருஷனைப் பார்த்து 'விஷத்தைப் புசி' என்று அவனுக்குப் பிரியனாகிய மற்றொர் புருஷன் சொல்லுகிறான். ஆண்டு 'விஷத்தைச் சாப்பிடு' என்பது சக்திவிருத்தியால் வாக்கியத்தின் பொருளாம். சொல்லுவோனுக்குப் போஜனத்தின் அபாவத்தில் கருத்தாம். போஜனத்தில் சக்தியுடைய அப்பதத்திற்கு அபாவத்தில் சம்பந்தமின்மையால் இலக்ஷணையும்பொருந்தாது. ஆதலாற் சத்துருவின் வீட்டிலுண்ணுதலின் நிவிருத்தி வாக்கியத்தின் வியங்கியப்பொருளாம். வியஞ்சன விருத்தியாற் றோற்றும் பொருள் எதுவோ, அது*வியங்கியப் பொருளெனப்படும். வேறு உதாரணம்:—சந்தியாகாலத்தில் அநேக புருஷர்களைப் பல காரியங்களிற் பிரவர்த்தித்தற்பொருட்டு ஒருவன் 'சூரியன் அஸ்தமித்தது' என்னும் வாக்கியத்தை யுச்சரித்தான். அதைக்கேட்டுப் பலபுருஷர்கள் அக்காலத்தில் தத்தம் கர்த்தவ்வியங்களை (தாம் தாம் செய்யவேண்டியவற்றை)த் தெரிந்து பிரவர்த்திக்கிறார்கள். ஆண்டு அநேக புருடர்களுக்குப் பல கர்த்தவ்வியத்தின் ஞானம் வியஞ்சனவிருத்தியா லுண்டாகின்றது. இவ்வாறு

* வியங்கியம்=குறிப்பு.

வியஞ்சனாவிருத்தியின் அநேக உதாரணங்களை காவ்வியப்பிரகாசம் காவ்வியப் பிரதீப முதலிய நூல்களில் மம்மட்டர் கோவிந்தபட்டர் முதலியோர் எழுதியிருக்கின்றனர். அவ்வநேக வுதாரணங்களும் சிங்கார ரசமுடையனவா யிருத்தலின் ஈண்டு எழுதப்படவில்லை. நியாய நூல்களில் வியஞ்சனாவிருத்திக்கும் இலக்ஷணாவிருத்தியில் அடக்கம் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. சக்கிய சம்பந்தமுடைய அர்த்தத்தின் ஞானமோ இலக்ஷணாவிருத்தியாற் சம்பவிக்கும். சக்கியார்த்தத்தின் சம்பந்தியாகிய அர்த்தத்தில் இலக்ஷணை சம்பவியாது. அது சத்தத்தாற் றோற்றும்பொருட்டு வியஞ்சனாவிருத்தி யங்கீகரித்தல் வேண்டுமென்று அலங்காரநூலார் கூறுவர். அதற்குச் சமாதானம் வருமாறு:— சாக்ஷாத் பரம்பரை யென்னும் பேதத்தால் சம்பந்தம் இருவகையாம். அவற்றுள் சாக்ஷாத் சம்பந்தமோ பரஸ்பரம் சிலவற்றிற்கே யுண்டாகின்றது; எல்லாவற்றிற்கு முண்டாவதில்லை. பரம்பரைச் சம்பந்தமோ சகல பதார்த்தங்களுக்கும் பரஸ்பரம் சம்பவிக்கும். அதிகமாய்ச் சொல்லுவதென்ன? கோத்தன்மை அசுவத்தன்மைகளுக்கும் பரஸ்பரம்* வியதிகரணத்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடாபாவமும் கடமும் பரஸ்பர விரோதிகளாம். என்றாலும் கடத்தில் கடாபாவத்தின் பிரதியோகித்தன்மைச் சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடத்திற்குத் தனது அபாவத்தில் சுவவிருத்திப் (தன்னிடத்திருக்கும்) பிரதியோகித்தன்மையை நிரூபிக்குந் தன்மைச்சம்பந்தமிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சர்வபதார்த்தங்களுக்கும் தம்மில் பாரம்பரைச் சம்பந்தம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் வியங்கியப்பொருளும் சக்கிய சம்பந்தியாயிருத்தலின் இலக்ஷியத்தில் அடங்கியதாம். வியஞ்சனாவிருத்தியின்நிரூபணம் காவியப்பிரகாசத்திலும் அதன் உரையிலும் ஜயராமபட்டாசாரியர் முதலியோரால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே காவியப்பிரதீபத்திலும் அதன் உரையாகிய உத்யோதனத்திலும் நாகோஜிபட்டர் எழுதியிருக்கின்றனர்; அதன் கண்டனமும் நியாயநூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வியாகரண நூல்களிலும் சிலவிடத்துக் கண்டனமும் சிலவிடத்து நிரூபணமும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அத்வைத நூல்களில் கண்டனத்தின் அல்லது நிரூபணத்தின் ஆக்கிரகம்(மேற்கொள்ளல்) இல்லை. ஆதலால் நிரூபணத்தின் தன்மைமாத்திரம் அறிவிக்கப்பட்டது.

---

* வியதிகரணத்தன்மை—வேற்றுநிலைக்களத்திருத்தல்.

௬௨. இலக்ஷணையின் பேதத்தைக் கூறுதல்.

சக்தி இலக்ஷணை யென்னும் இரண்டும் எல்லோர் மதத்திலு முண்டு. மகாவாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை நிரூபித்தலிலும் இரண்டு மே உபயோகமாம். அவற்றுள் சக்தியின் நிரூபணஞ் செய்யப்பட்டது. சக்கியத்தின் சாக்ஷாத் சம்பந்தம் பரம்பரைச் சம்பந்த மெனும் பேதத்தால் கேவலலக்ஷணை இலக்ஷித லக்ஷணையென இரண்டு பேதம் இலக்ஷணைக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஜகல் லக்ஷணை (விட்ட லக்கணை) அஜகல் லக்ஷணை (விடாத லக்கணை) பாகத் தியாக லக்ஷணை (ஜகதஜகல் லக்ஷணை விட்டுவிடாத லக்கணை) யென்னும் பேதத்தால் மீண்டும் மூவகை இலக்ஷணையுண்டு.

யாண்டுச் சக்கியம் தோற்றுமல் கேவல சக்கிய சம்பந்தி தோற்றுகின்றதோ, ஆண்டு ஜகல்லக்ஷணை யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: 'விஷத்தைப் புசி' என்னுமிடத்தில் சக்கியமாகிய விஷபோஜனத்தை விட்டுச் சக்கியசம்பந்தியாகிய போஜனநிவிருத்தி தோற்றுதலால் ஜகல்லக்ஷணையாம்.

யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தின் சம்பந்தம் சம்பவிக்க வில்லையோ ஆண்டு ஜகல் லக்ஷணை யங்கீகரிக்கப்படும். எங்ஙனம்: 'கங்கையிற் கிராமம்' என்னுமிடத்தில் பதங்களுக்கும் சக்கியார்த்தங்களுக்கும் பரஸ்பர சம்பந்தம் சம்பவியாது. என்றாலும், 'விஷத்தைப் புசி' என்னு மிடத்துச் சக்கியார்த்தத்தின் அந்நுவயம் சம்பவிக்கும். விஷம் மரணத்திற் கேதுவாமாயினும் போஜனத்தில் விஷத்தின் அந்நுவயம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அந்நுவயாநுபபத்தி (கொண்டுகூட்டுணர்வு நிகழாமை) இலக்ஷணைக்குப் பீஜமன்று. தாற்பரியாநுபபத்தி (தாற்பரிய வுணர்வு நிகழாமை) யே இலக்ஷணைக்குப் பீஜமாமென்று நூல்களி லெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—அந்நுவயத்தின் அதாவது சக்கியார்த்தத்தினது சம்பந்தத் தன்மையின் அநுபபத்தி அதாவது அசம்பவம், யாண்டு நிகழுகின்றதோ ஆண்டு இலக்ஷணை யுண்டெனபது நியமமன்று. இதுவே நியமமாகுமாயின் 'தண்டத்தை உள்ளே விடு' என்னும் வாக்கியத்தில் தண்டமென்னும் சொல்லிற்குத் தண்டந் தாங்கியவனிடத்து இலக்ஷணை நிகழாது; தண்டமென்னும் சொல்லின் சக்கியத்திற்கு உள்ளேவிடுதலிற் கொண்டுகூட்டு (அந்நுவயம்) சம்பவித்தலான். ஆதலால் தாற்பரியாநுபபத்தி இலக்ஷணைக்குப் பீஜ

மாம்; அந்நுவயாநுபபத்தி பீஜமன்று. தாற்பரிய மென்பது வாக்கி
யத்தைப் பிரயோகஞ் செய்வோனது இச்சை; அதன் அநுபபத்தி
யாவது அது சக்கியார்த்தத்தில் சம்பவியாமை; இது இலக்ஷணை
யை யங்கீகரித்தற்குப் பீஜமாம், அதாவது ஏதுவாம். 'தண்டத்தை
உள்ளே விடு' என்னும் வாக்கியத்தில் தாற்பரியாநுபபத்தி யுண்டு.
ஏனெனின், தண்டத்தை உள்ளே விடுதலாகிய சக்கியார்த்தத்தில்
போஜன சமயத்தில் சொல்லுவோனது கருத்துச் சம்பவியாது. ஆத
லால் தண்டமென்னும் சொல்லிற்குத் தண்டந்தாங்கிய புருடனிடத்
திலக்ஷணையாம். அங்ஙனமே மரணத்திற்கு ஏதுவாகிய விஷபோஜ
னத்தில் பிதாவின் தாற்பரியம் நிகழாதாகலின் போஜன நிவிருத்தி
யில் ஜகல் லக்ஷணையாம். "கங்கையிற் கிராமம்" என்னுமிடத்துத்
தாற்பரியாநுபபத்தியும் சம்பவிக்கின்றதாகலின், யாண்டுத் தாற்ப
ரியாநுபபத்தி யுளதோ, ஆண்டு இலக்ஷணை யங்கீகரிக்கப்படுமென்
பது நியமமாம். "கங்கையில் கிராமம்" என்னுமிடத்தும் கங்கை
யென்னும் சொல்லிற்குச் சக்கியமாகிய தேவநதியின் பிரவாகம்
(வெள்ளம்) எதுவோ, அதனைவிட்டுச் சக்கிய சம்பந்தியாகிய கரை
யின் ஞானமுண்டாகின்றது; ஆகலின் ஜகல்லக்ஷணையாம்.

யாண்டுச் சாமானியமான கரையின் உணர்ச்சியில் சொல்லு
வோனது கருத்தின்றி, கங்கைக்கரையில் சொல்லுவோனது தாற்
பரியமுளதோ, ஆண்டுக் கங்கையென்னும் பதத்திற்குங் கங்கை
க்கரையின்கண் அஜகல் லக்ஷணையாம். அஜகல் லக்ஷணையின் அசா
தாரண உதாரணமோ "காகங்களினின்றும் தயிர் இரக்ஷிக்கப்படுக"
என்றல் முதலியவாம். சக்கியத்தோடுகூடிய சக்கிய சம்பந்தியின்
ஞானம் யாண்டுளதோ, ஆண்டு அஜகல்லக்ஷணை யுண்டு. போஜனத்
தின்பொருட்டுத் தயிரை இரக்ஷித்தலிற்சொல்லுவோனது தாற்பரிய
மாம். அது பூனை முதலியவற்றினின்றும் தயிரை ரக்ஷித்தலின்றிச்
சம்பவியாது. ஆதலாற் காகமென்னும் சொல்லிற்குத் தயிரைக்
கெடுப்பதன்கண் அஜகல்லக்ஷணையாம். இவ்வாறே 'கவிகையாளர்
செல்கின்றனர்' என்னுமிடத்துக் கவிகையாளர் என்னுஞ் சொல்
லிற்குக் கவிகையாளரோடுகூடிய கூட்டத்தின்கண் அஜகல்லக்ஷணை
யாம். நியாயமதத்தில் நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணமாத்திரத்
திற் சக்தி யுண்டு. 'நீலக்குடம்' என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில்
நீலவுருவ முடையதனை யறிவிக்கும் நீலமுதலிய பதங்கள் இலக்ஷ
ணையாலுளவாம். ஆண்டுச் சக்கியத்தோடுகூடிய சம்பந்தியின் ஞான

ண்டாகின்றதாகலின், அஜகல் லக்ஷணையாம். கோசகாரர் மதத்
ல் நீல முதலிய பதங்களுக்குக் குணத்தினும் குணியினும் சக்தி
ண்டு; இலக்ஷணையில்லை. வேதாந்த பரிபாஷையென்னும் நூலில்
ல முதலிய பதங்களுக்குக் குணியினிடத்து அஜகல் லக்ஷணை
சால்லப்பட் டிருக்கின்றது. அது நியாயநூலார் மதம்.

யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தின் ஏகதேசத்தைவிட்டு ஏகதேசத்
த யறிதலில் சொல்லுவோன் கருத்துளதோ, ஆண்டுப் பாகத்
யாகலக்ஷணையாம். எங்ஙனம்: 'அவனே இத்தேவதத்தன்' என்னு
டத்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். ஈண்டுப் பரோக்ஷவஸ்து
வனென்னும் சொல்லிற்கும், அபரோக்ஷவஸ்து இவனென்னும்
சால்லிற்கும், தகர முதலிய வெழுத்துக்களை யடுத்த பெயரினை
டைய புருஷ சரீரம் தேவதத்தனென்னும் சொல்லிற்கும் பொரு
ாம். அவனென்னும் சொற்பொருளோடு இவனென்னும் சொற்
பாருளுக்குள்ள அபேதம் அவனெனுஞ் சொல்லிலுள்ள முதல்
வற்றுமைக்குப் பொருளாம். இவனென்னும் சொற்பொருட்குத்
தவதத்த னென்னும் சொற்பொருளோடுள்ள அபேதம் இவ
னன்னும் சொல்லிலுள்ள முதல் வேற்றுமையின் பொரு
ாம்; அல்லது அவன் இவன் என்னும் சொற்களிலுள்ள வேற்று
மகள் பொருளில்லாதனவாம். சமானவிபக்தி (ஒருவேற்றுமை)
டைய பதங்களின் சந்நிதானத்தால் பதார்த்தங்களின் அபேத
ானமுண்டா கின்றது. ஆதலால் பரோக்ஷவஸ்துவோடு அபின்ன
ான அபரோக்ஷ வஸ்துவின் சொரூபம் தேவதத்த னென்னும்
யரையுடைய சரீரமாம். இது வாக்கியத்தினது பதங்களின்
க்கியார்த்தமாம். அது உஷ்ண சீதளமென்பதுபோலப்பாதிதமாம்
ாதிக்கப்படுவதாம்). பாதிதார்த்தத்தில் சொல்லுவோனது கரு
து நிகழ்வதன்று. ஆதலால் அவன் இவனென்னும் சொற்களின்
க்கியத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைப் பாகங்க
த் தியாகஞ் செய்து (விட்டு) வஸ்துபாகத்தில் இலக்ஷணை யிரு
சலின் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம்.

இவ்வாற்மூன்மூவகை இலக்ஷணையும் பிரயோஜனவதி (பயனுடை)
க்ஷணை நிருட (இடுகுறி) லக்ஷணையென்னும் பேதத்தால் இருவகை
ம். யாண்டுச் சக்தி யுடைய பதத்தினை விட்டு இலாக்ஷணிக
லக்ஷணையுடைய) சத்தப் பிரயோகத்தில் பிரயோஜன முண்டா
ன்றதோ, அது பிரயோஜனவதிலக்ஷணையெனப்படும். எங்ஙனம்:

கங்கையென்னும் பதத்திற்குக் கரையிற் பிரயோஜனவதி லக்ஷணையாம். கரையிற் கிராமமென்று சொல்லுவோமாயின், கரையிற் குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியவற்றின் ஞான முண்டாகாது. கங்கையென்னும் பதத்தான் கரையை யபிதிக்கின் கங்கையின் தர்மமாகிய குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியன கரையிற் காணப்படும். இதன்பொருட்டே வியஞ்சனா விருத்தியை அலங்காரநூலார் அங்கிகரிக்கின்றனர். நியாயமதத்தில் குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியன சொல்லுணர்ச்சிக்கு விடயமன்று; அநுமிதிக்கு விடயமாம். அங்ஙனமன்றோ? கங்கைக்கரை குளிர்ச்சி தூய்மை முதலியவற்றையுடையதாம்; கங்கையென்னும் சொல்லா னபிதிக்கப்படுந் தன்மையான், கங்கையைப்போல வென்பது அநுமானம். எவ்வாற்றானும் பிரயோஜனவதிலக்ஷணையுண்டு.

பதத்திற்கு எப்பொருளில் சக்தியிருக்கி யில்லையோ, சக்தியத்தைப்போல எப்பொருளி னுணர்ச்சி எப்பதத்தான் எல்லோருக்கும் பிரசித்தமாகின்றதோ, அப்பொருளில் அப்பதத்திற்கு பிரயோஜன சூன்ய லக்ஷணையாகிய நிரூடலக்ஷணை சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: நீல முதலிய பதங்களுக்குக் கோசத்தின்படி குணகுணியில் சக்தியை யங்கீகரிக்கின், கௌரவதோஷ முண்டு. சக்தியத்தன்மை யவச்சேதகமான ஒவ்வொரு தர்மத்தின் இலாபமு முண்டாவதில்லையாகலின், குணமாத்திரத்திற் சக்தியுண்டு. நீலங் குடமென்றன்முதலிய வாக்கியங்களைக்கேட்டல் மாத்திரத்தானே யெல்லாப்புருடருக்கும் குணியின்உணர்ச்சி யுண்டாதல் மிகப்பிரசித்தம், ஆதலால் நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணியில் பிரயோஜன சூனிய லக்ஷணை யிருத்தலின் நிரூடலக்ஷணையாம். நிரூடலக்ஷணை சக்திக்குச் சமானமாம். யாதானு மோர் விலக்ஷணமான அநாதி தாற்பரிய முளதாயின், ஆண்டு நிரூடலக்ஷணை யுண்டு.

யாண்டுப் பிரயோஜனம் அநாதிதாற்பரிய மென்னு மிரண்டு மில்லையோ, நூலாசிரியர் தனிச்சையால் இலாக்ஷணிக சத்தத்தைப் பிரயோஜனமின்றிப் பிரயோகப்படுத்துகின்றாரோ, ஆண்டு மூன்றாவது ஐச்சிகலக்ஷணையுண்டு. ஆனால் அநாதி தாற்பரியமும் பிரயோஜனமு மின்றிய இலாக்ஷணிக சத்தத்தின் பிரயோகத்தை வித்துவான்கள் நலமுடையதாகக் கருதார். இக்காரணத்தானே காவியப் பிரகாசமுதலிய சாகித்திய நூல்களில் நிரூட லக்ஷணையும் பிரயோஜனவதி லக்ஷணையும் உதாரணத்துடன் எழுதப்பட் டிருக்

கின்றன. ஐச்சிகலக்ஷணை எழுதப்பட வில்லை. கதாதர பட்டா சாரியர் முதலியோர் ஐச்சிகலக்ஷணையை யெழுதி யிருக்கின்றனர். அவர்கள் தாற்பரியம் ஐச்சிகலக்ஷணையினது சம்பாவனையின் கண்ணும் (பொருத்தத்திலாம்).'ஐச்சிக லக்ஷணையுடைய பதத்தின் பிரயோகம் 'நலமுடையது' என்னும்பொருளில் தாற்பரியமன்று. இலக்ஷணையின் அவாந்தரபேதமாக மம்பட்டர் முதலியோர்களால் மற்று மநேக மெழுதப்பட் டிருக்கின்றன. என்றாலும் வேதாந்த நூல்களில் யாண்டும் எழுதப்படவில்லை யாகலின், ஞான விருப்புடையோருக்கு அவற்றை யெழுதுவதால் உபயோகமில்லை.

சா௬. சாப்தஞானத்திற்கு ஏதுவாந் தன்மையின் விசாரம்.

சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகத்தில் சக்தி யிருப்பதுபோல இலக்ஷியத்தன்மையவச்சேதகமான தீரத்வ முதலியவற்றிற் கங்கை முதலிய பதங்களுக்கு இலக்ஷணையில்லை. ஆனால் வியக்திமாத்திரத்தில் இலக்ஷணாவிருத்தி யுண்டு. பதத்தின் விருத்தியின்றி இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதகத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமு முண்டாகின்றனவென்பது சப்தார்த்தத்தை நிருணயிக்கும் நூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மீமாம்ஸைமதத்தில் இலாக்ஷணிக சத்தத்தால் இலக்ஷியார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியோ வுண்டாகின்றது. இலக்ஷியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கு (சொல்லுணர்ச்சிக்கு) ஏதுவாவது இலாக்ஷணிக பதமன்று. ஆனால் இலாக்ஷணிக பதத்தைச் சமீபித்துள்ள பிறபத மெதுவோ, அது தன் சக்கியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கும், இலக்ஷியார்த்தத்தின் சாப்த போதத்திற்கும் ஏதுவாகின்றது. எங்ஙனம்: 'கங்கையிற் கிராமம்' என்னும் வாக்கியத்தில் கங்கையென்னும் பதம் கரையின்கண் இலாக்ஷணிகமாம். அது கரையின் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம். கரையின்கண் சாப்த போதத்திற்கு ஏது வன்று. ஆனால் கரையின்கண் சாப்த ஞானத்திற்கு ஏதுவும், தனது சக்கியத்தில் சாப்த ஞானத்திற்கு ஏதுவும் கிராமமென்னும் பதமாம். இம்மதத்திற்குச் சாதகமான யுக்தி இதுவாம்:—இலாக்ஷணிக சத்தத்திற்குச் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் சகல சாப்தபோதத்தையு முண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகமான (தர்மத்தின்) இலாப முண்டாகாது. ஏனெனின், மீமாம்ஸைமதத்தில் சாப்தபோதத்தை யுண்

டாக்குந் தன்மை இலாக்ஷணிக பதத்தின்க ணில்லை. ஆனாற் சக்த (சக்தியுடைய)பதத்தி லிருக்கின்றது. ஆகலின் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் சக்தியாம். இலாக்ஷணிக பதத்திற்கும் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் அவ்வுண்டாக்குந் தன்மையினும் சக்தி அற்பதேசத்திருப்பதா யிருத்தலின், அதன் அவச்சேதகமாகாது. எது எதன் அற்பதேசத் திருப்பதும் அதிக தேசத்திருப்பதுமாகாமல், அதன்சமான தேசத் திருப்பதாகின்றதோ, அது அதன் அவச்சேதகமாம். சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மை சகல சக்தபதங்களினும் இருக்கின்றது. அதன் சமான தேசத்தில் சக்தி யிருக்கின்றது. ஆகலின் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மையின் அவச்சேதகம் சக்தியெனல் சம்பவிக்கும். இலாக்ஷணிக பதத்தினும் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யங்கீகரிக்கின் இலாக்ஷணிகபதத்தில் சக்தியில்லை. சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அற்ப தேசத் திருப்பதாதலின் சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் சக்தியெனல்சம்பவியாது. சக்தம் இலாக்ஷணிக மென்னு மெல்லாப் பதங்களினு மிருப்பதான் ஒரு தர்மமு மில்லை. ஆகலின் சாப்தபோதத்தையுண்டாக்குந்தன்மைநிரவச்சேதகமாம். அந்த நிரவச்சேதகமான உண்டாக்குந் தன்மை அப்பிரசித்தமாம். தண்டம் குலாலன் முதலியவற்றின்கண் குடமுதலியவற்றை யுண்டாக்குந்தன்மையின் அவச்சேதகம் தண்டத்தன்மை குலாலத்தன்மை முதலியனவாதலால் நிரவச்சேதகமான ஜநகத்தன்மை (உண்டாக்குந்தன்மை)அப்பிரசித்தமாம்.இவ்வாற்றான் இலாக்ஷணிகபதத்திற்குச் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மை யில்லையென்பது மீமாம்ஸகர் மதம். அது அத்வைத மதத்திற்கு மிக்க விரோதியாம். ஏனெனின், மகாவாக்கியங்களில் சகல பதங்களும் இலாக்ஷணிகமாம். அவற்றான் சாப்தபோதத்தின் நிகழ்ச்சியின்மை யுண்டாகும். ஆதலால் இம்மதத்தின் கண்டனம் அவசியம் செய்யத்தக்கதாம். அதன்கண் இத்தோஷமுண்டு:—'கங்கையிற் கிராமம்' என்னும் வாக்கியத்தில் கிராமமென்னும் பதத்தாற் கரையின்கண் சாப்த போதம் அங்கீகரிக்கின் கிராம பதத்திற்குக் கரையின்கண்ணும் சக்தியுண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், எந்தப்பதம் இலக்ஷணையின்றி எப்பொருளில் சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குவதாகின்றதோ, அப்பதத்திற்கு அப்பொருளிற் சக்தி யுண்டென்பது நிய

மம். மீமாம்ஸகமதத்தில் கிராமபதம் இலக்ஷணையின்றிக் கரையிற சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குவதா யிருத்தலின் கரையின்கண் சக்தி யுண்டாதல் வேண்டும். இது நியமமாம்:—எப்பதத்தில் எப் பொருளின் விருத்தியுண்டாகின்றதோ, அப்பதத்தான் அப்பொரு ளின்கண் ஸ்மிருதி யுண்டாம்; அப்பொருளின்கண்ணே அப்பதத் தான் சாப்தபோதமு முண்டாம். மீமாம்ஸகமதத்தில் இந்நியமத் திற்குப் பங்கமுண்டாம். ஏனெனின் மீமாம்ஸக மதத்தில் கங்கை யென்னும் சொல்லின் இலக்ஷணாவிருத்தியோ கரையிலுளது; தீரத் தின் ஸ்மிருதியும் கங்காபதத்தா லுண்டாகின்றது. தீரத்தில் சாப்த போதம் கங்காபதத்தா லுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் கிராம பதத்தால் தீரத்தின் சாப்தபோத முண்டாகிறது. அந்தக் கிராம பதத்திற்குத் தீரத்தில் சக்தி அல்லது இலக்ஷணா விருத்தியில்லை; கிராம பதத்தி னால் தீரத்தின் ஸ்மிருதியு மில்லை. ஆதலால் இம்மதம் புத்திமான்க ளது நகைப்பிற் கிடமானதாம். ஏனெனின், யாண்டு அரிமுதலிய ஒவ்வொரு பதத்திற்கும் அநேகம் பொருள்களில் சக்தியிருக்கின்ற தோ, ஆண்டும் ஒருகாலத்தில் ஒருபுருடனுக்கு அரியென்னும் பதத் தான் ஒரே பொருளின் ஞானமுண்டாகின்றது. அநேக பதார்த்தங் களின்ஞானம் ஒருபதத்தா லுண்டாகுமாயின், அரியென்றுசொல் லுதலான் குரங்கின்மேல் சூரியனிருக்கிறதென் றிவ்வாறு சாப்த போத முண்டாதல் வேண்டும். கிராமமென்னும் ஒரு பதத்தால் பரஸ்பர சம்பந்தமுடைய கிராமதீரங்களின் சாப்தபோத முண்டா கின்றது. அங்ஙனமே அரியென்னும் ஒரு சொல்லால் பரஸ்பர சம்பந்தமுடைய வானர சூரியர்களின் சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும். ஒரு பதத்தால் இரண்டு சக்கியங்களின் சாப்தபோத முண்டாகாதெனக்கூறின், அவ்வொரு பதத்தாற் றனது சக்கியத் தோடு தனது அசக்கிய அலக்ஷியங்களினது சம்பந்தத்தின் சாப்த ஞானமுண்டாதல் அத்தியந்தம் தூரமாம். ஆதலால் 'லாக்ஷணிகம் நாநுபாவிகம்-இலாக்ஷணிகம் சாப்தானுபவத்தின தன்று' என் னும் மீமாம்ஸையின் வசனம் அசங்கதமாம் (பொருத்தமுடையதா காது). அன்றியும் இலாக்ஷணிகசத்தத்திற்குச் சாப்தாநுபவத்தை யுண்டுபண்ணுந் தன்மையில் தோஷம் சொல்லப்பட்டது; சாப்த போதத்தையுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் கிடைக்காது எனின், அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:— சத்தத்தில் சக்தி லக்ஷணை யென்னும் வேறுபாட்டால் இருவகை விருத்தி யுண்டு.

சிலவிடத்து அர்த்தத்திற்குச் சத்தி விருத்தியும் சிலவிடத்து அர்த்தத்திற்கு இலக்ஷணாவிருத்தியு முண்டு. சாப்த போதத்தை யுண்டாக்குந்தன்மை சத்திமாத்திரத்தி னுளதாம்; விருத்தியும் சத்திமாத்திரத்தி னுளதாம். ஆதலால் அத்தன்மையுண்டாக்குந் தன்மையின் சமான தேசத்திருத்தலான், அதன் அவச்சேதகம் விருத்தியாம். அல்லது சாப்தபோதத்தை யுண்டாக்குந் தன்மையின் அவச்சேதகம் யோக்கிய சத்தித் தன்மையாம். இவ்வாற்றால் இலக்ஷணாவிருத்தியாலும் சாப்தபோத முண்டாகின்றது.

௪௪. மகாவாக்கியத்தில் இலக்ஷணையின் உபயோகமும் அதன்கண் சங்கை சமாதானங்களும்.

மகா வாக்கியங்களில் ஜகல் லக்ஷணையும் அஜகல் லக்ஷணையு மில்லை. ஆனால் பாகத்தியாக லக்ஷணையுண்டு. அதன் தன்மை விசார சாகரத்தில் எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. அந்தப் பாகத்தியாக லக்ஷணை மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷித லக்ஷணை யன்று. ஆனால் கேவலலக்ஷணையாம். ஏனெனில், இலக்ஷிய சேதனத்தோடு வாச்சியத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமுண்டு. பரம்பரைச் சம்பந்தமில்லை. யாண்டுப் பாகத்தியாகலக்ஷணை யுண்டோ ஆண்டு வாச்சியத்தின் ஏகதேசம் இலக்ஷியமாம். அவ்வாச்சியத்தின் ஏகதேசத்தோடு வாச்சியத்திற்குச் சாக்ஷாத் சம்பந்தமுளது; ஆதலால் கேவல லக்ஷணையாம். மகாவாக்கியத்தால் ஞான விருப்புடையாருக்கு அகண்ட பிரஹ்மத்தின் ஞான முண்டாருக வென்பது ஈசுவரனது அநாதி தாற்பரியம். ஆதலால் அது நிருடலக்ஷணையாம்; பிரயோஜனவதி லக்ஷணையன்று. ஈண்டிதுசங்கை:—வாச்சியார்த்தத்திற்கு இலக்ஷிய சேதனத்தோடு சம்பந்தம் அங்கீகரிக்கின், இலக்ஷியார்த்தத்தில் அசங்கத் தன்மைக்குக் கேடுண்டாகும். சம்பந்தம் அங்கீகரியா விடின், இலக்ஷணைபொருந்தாது. ஏனெனின், சக்திய சம்பந்தத்தை அல்லது போத்திய சம்பந்தத்தை இலக்ஷணையென்பர். அது அசங்கத்திற் சம்பவியாது.

இதற்குச் சமாதானம்:—வாச்சியார்த்தத்தில் சேதனம் ஜடமென விரண்டுபாகமுண்டு. அதன் சேதன பாகத்திற்கு இலக்ஷியார்த்தத்தில் தாதாத்மியசம்பந்த முண்டு. சகல பதார்த்தங்களுக்கும் சொரூபத்தில் தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. வாச்சியபாகமான சேதனத்தின் சொரூபமே இலக்ஷியசேதனமாம். ஆதலால் வாச்சிய

த்தில் சேதன பாகத்திற்கு இலக்ஷிய சேதனத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்த முண்டு. வாக்கியத்தில் ஜட பாகத்திற்கு இலக்ஷிய சேதனத்தோடு அதிஷ்டானத்தன்மைச் சம்பந்த முண்டு. கற்பிதத்தின் சம்பந்தத்தால் அதிஷ்டானத்தின் சுபாவம் கெடாது. தனது தாதாத்மிய சம்பந்தத்தாலும் சுபாவத்திற்குக் கேடுண்டாகாது. அதனால் இலக்ஷியார்த்தத்தின் அசங்கத்தன்மை கெடாது.

மற்றோர் சங்கை:— தத்பதத்திற்கு அகண்ட சேதனத்தில் இலக்ஷணை யங்கீகரித்துத் துவம்பதத்திற்கும் அகண்ட சேதனத்தில் இலக்ஷணை யங்கீகரிக்கின் புநருக்தி தோஷ (கூறியது கூறற் குற்ற) மாகுதலான், குடம் குடமென்னும் வாக்கியத்தினைப்போல அப்பிரமாணவாக்கிய மாகும். இரண்டு பதங்களுக்கும் இலக்ஷியார்த்தம் வேறாகக் கொள்ளின், அபேதத்தை யறிவிக்குந் தன்மை யுண்டாகாது.

அதற்கு இது சமாதானம்:—மாயா விசிஷ்டனும் அந்தக்கரண விசிஷ்டனும் தத்பத துவம்பதங்களுக்குச் சக்கியராவர்; உபகிதர்கள் இலக்ஷியராவர். பிரஹ்ம சேதனம் இரண்டு பதங்களுக்கும் இலக்ஷிய மாகுமாயின் புநருக்தி தோஷமுண்டாகும்; அந்தப் பிரஹ்ம சேதனம் இலக்ஷிய மன்று; மாயா வுபகிதமும் அந்தக்கரண வுபகிதமும் இலக்ஷியமாம். அது உபாதிபேதத்தாற் பின்னமாயிருத்தலின் புநருக்தியில்லை. உபகித மிரண்டும் பரமார்த்தமாய் அபின்னமாம். ஆதலால் அபேதத்தைப் போதிக்குந்தன்மை வாக்கியத்திற்குச் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் தற்பதார்த்த துவம் பதார்த்தங்களின் உத்தேச விதேயத்தன்மையை அங்கீகரித்து அபேதத்தைப் போதிக்குந்தன்மை நிர்த்தோஷமாம். தற்பதார்த்தத்தில் பரோக்ஷத்தன்மைப் பிராந்தி நீங்குதற்பொருட்டுத் தற்பதார்த்தத்தை யுத்தேசித்துத் துவம் பதார்த்தத்தன்மை விதேயமா (அமைக்கப்பட்டதா)ம். துவம் பதார்த்தத்தில் பரிச்சின்னத்தன்மைப்பிராந்தி நீங்குதற்பொருட்டுத்துவம்பதார்த்தத்தை யுத்தேசித்துத் தற்பதார்த்தத்தன்மை விதேயமாம். புநருக்தியைப் பரிகரித்தற்பொருட்டுச் சில நூலாசிரியர் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— இரண்டு பதங்களுக்கும் வேறு வேறு இலக்ஷகத் (இலக்ஷணையினலறிவிக்குந்) தன்மை யங்கீகரிக்கின், புநருக்தியின் சங்கை யுண்டாகின்றது. அந்த வெவ்வேறு இலக்ஷகத் தன்மையோ இல்லை. ஆனால் மீமாம்ஸகாது கிரமமாக இரண்டு பதங்களும் சேர்ந்து

அகண்ட பிரஹ்மத்தின் இலக்ஷகமாம். இதனுற்றான் பிராசீன ஆசாரியர்கள் மகா வாக்கியங்களுக்குப் பிரதிபாதிக்கும் அர்த்த மாத்திரத்தை அறிவிக்குந்தன்மை கூறியிருக்கின்றனர். உத்தேச விதேயத்தன்மைச் சூனியமான அர்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் உலகத்தில் அப்பிரசித்தமாயினும், அலௌகிக அர்த்தம் மகா வாக்கியங்களுக்காம். ஆதலால் அப்பிரசித்த தோஷ மில்லை; அதனுல் பூஷணமாம். அப்பிரசித்ததோஷ மாகுமாயின், வாக்கியத்திற்கு அசங்கமுடைய அர்த்தத்தினை யறிவிக்குந் தன்மையும் உலகத்தில் அப்பிரசித்த மாகலின், அசங்கமுடைய பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந்தன்மையும் மகாவாக்கியங்களுக் குண்டாகாது. எங்ஙனம் உலகத்தில் அப்பிரசித்தமான அசங்கமுடைய பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந் தன்மை அங்கீகரிக்கப்படுகின்றதோ, அங்ஙனமேஉத்தேச விதேயபாவ சூனியமான அகண்டார்த்தத்தினையறிவிக்குந்தன்மையுஞ் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறு இலக்ஷணைப்பிரசங்கத்தில் அநேக விசாரம் பழைமையான ஆசாரியர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

சரு. இலக்ஷணையின்றிச் சக்தி விருத்தியால் மகாவாக்கியத்திற்கு அத்வைதப் பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந் தன்மை யுளதெனல்.

சில நவீன நூலாசிரியர் இலக்ஷணையின்றிச் சக்தி விருத்திமாத்திரத்தான் மகாவாக்கியங்களுக்கு அத்துவிதியப் பிரஹ்மத்தை யறிவிக்குந்தன்மை யங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் இவ்வாறு எழுதியிருக்கின்றனர்:—விசிஷ்ட வாசக பதத்தின் அர்த்தத்திற்கு அந்நிய பதத்தின் விசிஷ்ட அர்த்தத்தோடு யாண்டுச் சம்பந்தம் நிகழவில்லையோ, ஆண்டுப் பதத்தின்சக்தியினுனே விசேஷணத்தை விட்டு விசேஷியத்தின் தோற்றமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: அநித்தியம் குடம் என்னும் வாக்கியத்தில் கடத்தன்மை விசிஷ்ட வியக்தியின் வாசகம் கடபதமாம். அதற்குஅநித்தியத்தன்மை விசிஷ்டமான அநித்திய (பதார்த்தத்தோடு) அபேதசம்பந்தம் அறிவிக்கப்படுகின்றது. கடத்தன்மைச் சாதி நித்தியமாம். ஆகலின் கடத்தன்மை விசிஷ்டத்திற்கு அநித்திய பதார்த்தத்தோடு அபேதம் பாதிக்கப்படுவதாயிருத்தலின் அதற்கு அநித்தியபதார்த்தத்தோடு அபேத சம்பந்தம் நிகழாது. ஆண்டுக் கடத்தன்மையாகிய விசே

ஷணத்தை விட்டுக் கட பதத்தால் வியக்திமாத்திரத்தின் ஸ்மிருதி யும், அநித்திய பதார்த்தத்தோடுள்ள சம்பந்த ஞானமாகிய சாப்த போதமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே வீட்டிற் குடமென்னும் வாக்கியத்தில் கடத்தன்மை வடிவினதாகிய விசேஷணத்தைவிட்டு க்கடபதத்தால் விசேஷியவியக்திமாத்திரத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்த போதமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே கடத்தில் உருவம் என்னும் வாக்கியத்திலும் கடத்தன்மையை விட்டு வியக்தி மாத்திரத்தின் ஞான முண்டாகின்றது. ஏனெனின், வீட்டிற்குட மென்னும் வாக்கியத்தான் வீட்டின் ஆதேயத்தன்மை கடபதார்த்தத்தில் தோற்றுகின்றது. கடத்தன்மைச் சாதியில் தனது ஆசிரயமான வியக்தியின் ஆதேயத்தன்மை யுளது. ஆனால் வீட்டின் ஆதேய த்தன்மை பாதிதமாம். ஆதலால் கடத்தன்மையை விட்டு வியக்தி மாத்திரத்தில் வீட்டின் ஆதேயத் தன்மையின் சம்பந்தம் அறி விக்கப் படுகின்றது. அங்ஙனமே வீடென்னும் பதார்த்தத்தில் வீட்டுத்தன்மையின் நீக்க முண்டாகின்றது. கடத்தில் உருவம் என்னும் வாக்கியத்திலும் கடத்தன்மையை விட்டுத் திரவியரூப வியக்தி மாத்திரத்தில் அதிகரணத் தன்மையும், உருவத்தன்மை யைவிட்டுக் குணமாத்திரத்தில் ஆதேயத் தன்மையும் தோற்று கின்றன. ஏனெனின், கடபதார்த்தத்தின் ஆதேயத்தன்மை யுடையது உருவபதார்த்தமா மென்பது வாக்கியத்தின் அர்த்தமாம். ஆண்டுக் கடத்தன்மையின் ஆதேயத்தன்மை எதனிடத்து மில்லை. ஆதலால் கடத் தன்மையை விட்டு வியக்தி மாத்திரம் கடபதார்த்தத்தின் அர்த்தமாம். அதன் ஆதேயத்தன்மை யுருவத்தன்மை ஜாதியிலில்லை. ஆனால் உருவவியக்தியின் ஆதேயத்தன்மை உருவத் தன்மையிலுண்டு. ஆதலால் உருவபதார்த்தத்தில் உருவத் தன் மையின் நீக்க முண்டு. அங்ஙனமே. உண்டாயிற்று குடம், அழிந் தது குடம் என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் ஜாதி வடிவமாகிய விசேஷணத்தை விட்டு வியக்தி மாத்திரம் கடமுதலிய பதங்களின் அர்த்தமாம். ஏனெனின், ஜாதி நித்தியம், அதற்கு உற்பத்தி நாசம் நிகழாது. எங்ஙனம் முன் வாக்கியங்களில் விசிஷ்ட வாசக பதங் களில் சக்தி வலியானே விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞான முண்டா கின்றதோ, அங்ஙனமே மகாவாக்கியங்களிலும் விசிஷ்டவாசக பதங்களின் சக்திவலியானே மாயை அந்தக்கரணமென்னும் விசே ஷணங்களை விட்டுச் சேதனமாகிய விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானம்

சம்பவிக்கின்றது. இலக்ஷணையை யங்கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஆனால் இத்துணைப் பேதமாம்:—விசிஷ்டவாசக பதத்தினது வாச்சியத்தின் ஏகதேசம் விசேஷியமும் ஏகதேசம் விசேஷணமுமாம்; ஜாதிவிசேஷணமும் வியக்தி விசேஷியமுமாம். அவற்றுள்விசேஷிய பாகத்தின் போதமோ சக்தியினு லுண்டாகின்றது; கேவல விசேஷணத்தின் போத முண்டாகிறதில்லை. வாச்சியத்தினது விசேஷண மாத்திரத்தின் ஞானமும் விசிஷ்ட வாசகத்தினது சத்தத்தின் சக்தியா லுண்டாகுமாயின், அநித்தியம் கடமென்னும் வாக்கியம் போல நித்தியம் கடமென்னும் வாக்கியமும் கடபதத்தால் ஜாதி மாத்திரத்தை யபிவிருத்து நலமுடையதாதல் வேண்டும். ஆதலால் விசிஷ்ட வாசகபதத்தின் சக்தியால் விசேஷிய மாத்திரத்தின் தோற்ற முண்டாகின்றது. அவனே இத்தேவதத்த னென்னும் வாக்கியத்திலும் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத் தன்மை விசேஷணங்களை விட்டு, விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானம் சக்தி விருத்தியானே யுண்டாகின்றது. பாகத்தியாக லக்ஷணைக்கு ஒரு உதாரணமு மில்லை. ஆதலால் ஜகல் லக்ஷணை அஜகல் லக்ஷணை யென்னும் பேதத்தால் இருவகை இலக்ஷணை அங்கீகரித்தல் வேண்டும். பாகத்தியாக லக்ஷணை பொய்யாம். வேதாந்த பரிபாஷையில் தர்மராஜர் முற்கூறிய வண்ணம் மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷணையைக் கண்டித்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபத்தையும் உதாரணத்தையும் இவ்வாறு கூறுகின்றார்:—சம்பிரதாயப்படி வாச்சியத்தின் ஏகதேசத்தி லிருப்பது பாகத்தியாகலக்ஷணையின் சொரூபமாமென்னும் மதத்தில் வாச்சியத்தின் ஏகதேசத் திருப்பது சக்தியின் சொரூபமேயாம். அது பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபமன்று. சக்கியத்திலும் அசக்கியத்திலு மிருப்பது எதுவோ அது பாகத்தியாக லக்ஷணை யெனப்படும். அஜகல் லக்ஷணையும் சக்கிய அசக்கியங்களி லிருப்பதாயினும் யாண்டு விசேஷணத் தன்மையான் சக்கியார்த்தத்தின் ஞானமும், விசேஷியத் தன்மையான் அசக்கியார்த்தத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு அஜகல் லக்ஷணை சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம் :— "நீலக்குடம்" என்னும் வாக்கியத்தில் நீலபதத்தின் சக்கியம் உருவமாம். அதன் ஞானம் விசேஷணத்தன்மையா லுண்டாகின்றது. நீல உருவத்தின் ஆசிரயமான திரவியம் அசக்கியமாம். அதன் ஞானம்விசேஷியத்தன்மையா லுண்டாகின்றது. ஆகலால் நீலபதத்திற்கு நீலவுருவ

த்தின் ஆசிரயத்தில் அஜகல்லக்ஷணையாம். இவ்வாறு மஞ்சம் கூப்பிடுகின்றது என்னும் வாக்கியத்தில் மஞ்ச பதத்தின் சக்கியம் விசேஷணமும், அசக்கியமாகிய புருஷன் விசேஷியமுமாம்; ஆதலால் அஜகல்லக்ஷணையாம். யாண்டுச் சக்கியம் அசக்கிய மிரண்டும் விசேஷிய மாகின்றனவோ, சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகத்திலும் வியாபகமான இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதக தர்மம் விசேஷண மாகின்றதோ, ஆண்டுப் பாகத்தியாக லக்ஷணை சொல்லப் படுகின்றது. எங்ஙனம்: காகங்களினின்றும் தயிர் இரக்ஷிக்கப்படுக வென்னும் வாக்கியத்தில் காகமென்னும் பதத்தின் சக்கியமான வாயஸமு (காக்கையு)ம், அசக்கியமான பூனை முதலியனவும் விசேஷியமாம். சக்கியத்தன்மை யவச்சேதக காகத்தன்மையின் வியாபகமான தயிரை யழிக்குந்தன்மை இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதக விசேஷணமாம். ஏனெனின் தயிரை யழிப்பனவாகிய காகம் பூனை முதலியவற்றினின்றும் தயிரை இரக்ஷியென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம். ஆண்டுக் காகத்தன்மை விசிஷ்டவியக்தி காகபதத்தின் சக்கியமாம். அதில் காகத்தன்மையை விட்டுத் தயிரை யழிக்குந் தன்மை விசிஷ்டமான காகம் பூனை முதலியவற்றின் ஞானம் இலக்ஷணையினு லுண்டாகுதலான், காக பதத்தினது வாச்சியத்தின் ஒரு பாகமாகிய காகத்தன்மையின் நீக்கமும் வியக்திபாகத்தின் ஞானமு முண்டாகின்றன. அங்ஙனமே பூனைத்தன்மை முதலியவற்றின் நீக்கமும், வியக்தியின் ஞானமு முண்டாகின்றன. ஆதலாற் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். அங்ஙனமே கவிகையாளர் செல்கின்றனர் என்னும் வாக்கியத்திலும் பாகத்தியாக லக்ஷணையுண்டு. ஏனெனின், கவிகை யுடையவர்களும் கவிகை யின்றியவர்களுமாய் ஒருங்குகூடிய புருஷர் செல்லுகின்றன ரென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம். ஆண்டுக் கவிகை யாளரென்னும் பதத்திற்குக் கவிகையுள்ளாரும், கவிகை யில்லாதவருமாகிய இருவரும் விசேஷியமாவர். சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகமான கவிகை யுடைமையின் வியாபகமான ஒருங்குகூடியதன்மை இலக்ஷியத்தன்மை யவச்சேதகமான விசேஷணமாம். இவ்விடத்தும் கவிகையின் சம்பந்த விசிஷ்டமான கவிகையாளனென்னும் பதத்தின்சக்கியமெதுவோ, அதனிடத்துக் கவிகைச் சம்பந்தமாகிய சக்கியத்தன்மை யவச்சேதகத்தினை, விட்டு ஒருங்குகூடியதன்மை விசிஷ்டனான கவிகை யாளன் அவனுக் கந்நியமானவர்க ளென்னு மிவர்களின் ஞா

இலக்ஷணையினு லுண்டாகுதலான், வாச்சியத்தின் ஒரு பாகமான க்கிவைச் சம்பந்தத்தினை விட்டு ஒரு பாகமான புருஷனது ஞான மூண்டாகின்றது. ஆதலால் பாகத்தியாகலக்ஷணையாம். இவ்வாறு வேதாந்த பரிபாஷையில் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் உதாரணம் கூறியிருக்கின்றனர். அவை யாவும் சம்பிரதாயமுள்ளார் மதத்தில் அஜகல் லக்ஷணையின் உதாரணமாம். சிலவிடத்து அஜகல்லக்ஷணை யின் உதாரணத்தில் சக்கியார்த்தம் விசேஷணமாம்; சிலவிட த்து விசேஷியமாம். சக்கியத்தோடு கூடிய அசக்கியத்தின் தோற் றம் சமானமாம். சிறிது பேதத்தைக்கண்டு இலக்ஷணையின் பேத த்தை யங்கீகரித்தல் பயனற்றதாம் எல்லா ஆசிரியர்களும் அஜகல் லக்ஷணையின் உதாரணமாகக் கூறியவற்றைப் பாகத்தியாகலக்ஷணை யின் உதாரணமாக இவர் கூறுவதற்கு ஆசாரியர்களது வசனத்தை விரோதித்தலே பயனும். சக்கியார்த்தத்தின் விசேஷணத்தன்மை விசேஷியத் தன்மைகளில் அஜகல் லக்ஷணை பாகத்தியாக லக்ஷணை களின் பேதம் அங்கீகரிக்கின், யாண்டுச் சக்கியார்த்தத்தின் விசே ஷணத்தன்மையுளதோ, ஆண்டுப் பாகத்தியாக லக்ஷணையும், யாண்டு ச் சக்கிய அசக்கியங்க ளிரண்டின் விசேஷியத் தன்மை யுளதோ, ஆண்டு அஜகல் லக்ஷணையுமாக இவ்வாறு விபரீதத்தை அங்கீகரிக் கின் ஒரு பாதகமும் இல்லை. ஆதலால் மகா வாக்கியங்களிலும், அவனே இத்தேவதத்த னென்னும் வாக்கியத்திலும் இலக்ஷ ணையை நிஷேதித்துப் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் சொரூபமும் உதாரணமும் கூறுதல் தர்மராஜருக்குப் பயனின்மையாம். மகா வாக்கியங்களில் இலக்ஷணையின்றி நிருவாகம் கூறிய தெதுவோ அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின், கடமுதலிய பதங்களுக்குச் சாதி விசிஷ்டத்தில் சக்தியை யங்கீகரித்து, இலக்ஷணையின்றிப் பத த்தாற் கேவல வியக்தியின் ஞானம் கூறுதல் யுக்தி யில்லாததாம். கேவல வியக்தியில் சக்தியை யங்கீகரித்து, ஜாதி விசிஷ்டவியக்தி யில் அங்கீகரியாவிடின், கேவல வியக்தியின் ஞானம் கடமுதலியபத ங்களால் நிகழும்; அதனை யங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனால் விசிஷ்டவாசக பதத்தின் சக்தியால் விசேஷிய மாத்திரத்தின் போதம் உண்டா கின்றதென்று தர்மராஜர் எழுதியிருக்கின்றார். அது சக்திவாதமுத லிய நூல்களில் நிபுண மதியினையுடைய பண்டிதர்களுக்கு ஆச்சரிய த்தை யுண்டாக்குவதா யிருக்கின்றது! சக்திவாதத்தில் இப்பிரச ங்கம் விளக்கமாயுளது. சில சப்தம் ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின்

வாசகமாம். சில சப்தம் அநேக தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின் வாசக மாம்;- சில சப்தம் அநேக தர்ம விசிஷ்ட அநேக தர்மியின் வாசக மாம். எப்பதத்திற்கு எப்பொருளில் சக்தியுண்டோ, அப்பதம் அப்பொருளின் வாசகமெனப்படும். எங்ஙனம்: கட பதத்திற்குக் கடத் தன்மை வடிவினதாகிய ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியிலும், கோ பதத்திற்குக் கோத்தன்மையாகிய ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மி யிலும் சக்தியுண்டு. அது அவற்றின் வாசகமாம். தேனுபதத்திற்கு ப் பிரசவமும் கோத்தன்மையுமாகிய அநேக தர்ம விசிஷ்ட ஒரு தர்மியில் சக்தியுளது. அது அதன் வாசகமாம். புஷ்பவந்தரென் னும் பதத்திற்குச் சந்திர சூரியத்தன்மை வடிவினவாகிய அநேக தர்ம விசிஷ்ட அநேக தர்மியாகிய சந்திர சூரியர்களிடத்துச் சக்தி யுளது. அப் புஷ்பவந்தரென்னும் பதம் சந்திர சூரியர்க ளிருவ ரின் வாசகமாம். எந்தத் தர்ம விசிஷ்டத்திற் சக்தியுளதோ அத் தர்மத்தை விட்டுக் கேவல ஆசிரயத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையினு லுண்டாகின்றது. இலக்ஷணையின்றி யுண்டாவதில்லை. ஆதலால் கட முதலிய பதங்களால் கேவல வியக்தியின் போதம் இலக்ஷணை யினு லுண்டாகின்றது. அநேக தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின் வாசகமா கிய தேனுபத மெதுவோ, அதனுல் ஒரு தர்மத்தை விட்டு ஒரு தர்ம விசிஷ்ட தர்மியின் ஞானம் இலக்ஷணையின்றி யுண்டாகாது. ஆதலால் தேனுபதத்தால் பிரசவியாத கோவின் அல்லது பிரசவி த்த எருமையின் ஞானம் சக்தியினு லுண்டாகாது. சிலவிடத்துக் கோமாத்திரத்தின் ஞானம் தேனுபதத்தாலுண்டாகின்றது. அது பாகத்தியாக லக்ஷணையால் உண்டாகின்றது; சக்தியா லுண்டாவ தில்லை. அங்ஙனமே புஷ்பவந்த ரென்னும் பதத்தான் சந்திரனை விட்டுச்சூரியனது ஞானமும் சூரியனைவிட்டுச்சந்திரனது ஞானமும் சக்தியாலுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு சக்திவாதத்தி லெழுதப்பட் டிருக்கின்றது. அதுவேசம்பவிக்கிறது. சக்தியானதுவிசிஷ்டத்தின் கணுளது; சக்தியால் விசேஷியத்தின் ஞானமுண்டாமெனக் கூறு தல் முற்றும் பொருத்தமுடையதன்று. எந்தத் தர்மமுடைய அர் த்தத்தில் பதத்தின் சக்தியுளதோ, அதனினும் குறைந்த அல்லது அதிகமான அர்த்தம் இலக்ஷணையினுல் தோற்றும்; சக்தியினுல் அந்தத் தர்மமுடைய அர்த்தமே தோற்றுமென்பது நியமம். வியக்தி மாத்திரத்தில் சக்தி யுண்டு, விசிஷ்டத்தி லில்லையெனக் கூறும் இத் தருமராஜரது அபிப்பிராய மெதுவோ, அது பொருந்

காது. ஏனெனின், விசிஷ்ட வாசக பதத்தின் சக்தியால் விசேஷியத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதென்பது தர்மராஜரால் சொல்லப்பட்டது. வியக்தி மாத்திரத்தில் சக்தி விரும்பப்பட்டதாகுமாயின், வியக்தி மாத்திரத்தில் பதத்தின் சக்தியால் அதன் ஞானமுண்டாகும்வண்ணங் கூறுவர். விசிஷ்ட வாசக பதத்தினைக் கூறுர். வியக்தி மாத்திரத்திற் சக்தி ஒருவர் மதத்திலுமில்லை. அது எல்லோர்மதத்திலும் விருத்தமாம். சிரோமணி பட்டாசாரியர் வியக்தி மாத்திரத்தில் சக்தி யங்கிகரித்துளராயினும் பதத்தால் அர்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும் சாப்தபோதமும் சாதி விசிஷ்டத்தினவாக அவர் மதத்திலுண்டாகின்றன. வியக்தி மாத்திரத்தின் சாப்தபோதம் சக்தியால் ஒருவர் மதத்திலும் உண்டாவதில்லை. கடமுதலிய பதங்களுக்குச் சாதி விசிஷ்டத்திலும் சக்தி யுண்டு. கேவல வியக்தியிலும் சக்தி யுண்டு. சிலவிடத்து ஜாதி விசிஷ்டத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. சிலவிடத்துக் கேவல வியக்தியின் ஞான முண்டாகின்றது. அரியென்னும் சொல் பலபொருளுடையதாதல்போல எல்லாப் பதங்களும் பலபொருளுடையனவாமென் றிவ்வாறு கூறின், இப்பொருள் முற்றும் பிழைபாடுடையதாம். அவர் நூல்களிலும் இப்பொருளில்லை. பிழைபாடுடைமைக்கு இது ஏதுவாம்:—இலக்ஷணையினால் யாண்டு நிருவாக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பலபொருளில் சக்தியை விடுகின்றனர். ஒருபொருளில் சக்தியையும் மற்றதில் இலக்ஷணையையும் அங்கிகரிக்கின்றனர். தர்மராஜரே நீலமுதலிய சொற்களுக்குக் குணத்திற் சக்தியும், குணியில் இலக்ஷணையுமாம்; இரண்டிலும் சக்தி யிருத்தல் ஓரிடத்து மில்லையென் றெழுதியிருக்கின்றனர். ஆதலால் இலக்ஷணையின் அச்சத்தால் பல பொருண்மையை யங்கிகரிப்பதன்று. ஆனல் பல பொருண்மையின் அச்சத்தான் இலக்ஷணையை யங்கீகரித்தலாம். ஆதலால் விசிஷ்டத்திலும் சக்தி யுண்டு; வியக்தி மாத்திரத்திலும் சக்தி யுண்டென்னும் பிழைப்பொருளில் தருமராஜருக்குத் தாற்பரியமில்லை. ஆனல் விசிஷ்டத்தில் சகல பதங்களுக்கும் சக்தி யுண்டு. அவ்விசிஷ்டத்தில் சக்தியின் மான்மியத்தால் சில விடத்து விசிஷ்டத்திற்கு அந்நிய பதார்த்தங்களோடு அந்நுவய முண்டாகின்றது. சிலவிடத்து விசேஷியத்திற்கு அந்நிய பதார்த்தங்களோடு அந்நுவய முண்டாகின்றது. யாண்டு விசிஷ்டத்தில் அந்நுவயத்திற்கு யோக்கியதை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு விசிஷ்டத்தின் அந்நுவய போதமும், யாண்டு

விசிஷ்டத்தில் அந்நுவயத்திற்கு யோக்கியதை யில்லையோ, ஆண்டு விசேஷிய மாத்திரத்தின் அந்நுவய போதமும் சக்தியா லுண்டாகின்றனவென்பது ஸ்ரீமாராஜர்மதம். அது கூடாது. ஏனெனின், சக்தி விசிஷ்டத்திலும், இலக்ஷணையின்றி வியக்திமாத்திரத்தின் அந்நுவய போதமுமங்கீகரிக்கின் சேதுபதத்தாலும் இலக்ஷணையின்றிப் பிரசவியாதகோவின் ஞானமும், பிரசவித்தஎருமையின் ஞானமு முண்டாதல் வேண்டும். புஷ்பவந்தரென்னும் பதத்தால் இலக்ஷணையின்றிச் சூரியனொன்றின் அல்லது சந்திரனொன்றின் ஞான முண்டாதல் வேண்டும். உண்டாகிறதில்லை யாகலின், அநித்தியம் குடம் என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் குடமுதலிய பதங்களுக்கு வியக்திமாத்திரத்தில் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். வெகு பிரயோகங்களில் வியக்திமாத்திரத்தின் ஞான முண்டாகுதலான் சக்தியினுலேயே ஞான முண்டாகின்றதெனக் கூறின், அதற்குச் சமாதானம் வருமாறு:—பிரயோக மிகுதிப்பாட்டால் பொருளில் சக்தியத் தன்மை யங்கீகரிக்கின் நீலமுதலிய பதங்களின் பிரயோகமிகுதிப்பாடு குணியிலுளது; அதுவும் சக்தியமாதல்வேண்டும். நீலமுதலிய பதங்களுக்குக் குணி சக்தியமன்று, இலக்ஷியமாமென்று தருமராஜரும் வேதாந்தசூடாமணி யென்னும் உரையில் அவர் புத்திரரும் எழுதியிருக்கின்றார்கள். ஆதலால் யாண்டு விசிஷ்டவாசகபதத்தான் விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முழுவதும் பாகத்தியாக லக்ஷணையாம். ஆனால் அது நிரூட லக்ஷணையாம். நிரூட லக்ஷணைக்குச் சக்தியினும் சிறிதுதான் பேதம். அதன் பிரயோக மிகுதிப்பா டுண்டாகின்றது. எப்பொருளில் சத்தப்பிரயோகத்தின் மிகுதிப்பாடுளதோ, அப்பொருளில் முழுவதும் சக்தியை யங்கீகரிக்கின் சாதிசக்திவாதத்தில் வியக்தியின்ஞானம் முழுவதும் இலக்ஷணையா லுண்டாகின்றது. அது பொருத்தமுடையதாகாது. நியாயமதத்திலும் இராஜ புருஷனென்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் இராஜனென்னும் பதத்திற்கு இராஜ சம்பந்தமுடையதன்கண்முழுதும் இலக்ஷணையாம். அது அசங்கதமாகும்(பொருத்தமின்றியதாம்). இவ்வாற்றான் விசிஷ்டவாசக பதத்தான் விசேஷிய மாத்திரத்தின் ஞானம் இலக்ஷணையின்றி யுண்டாகாது. ஆதலால் மகாவாக்கியங்களில் இலக்ஷணை யுண்டென்னும் சாம்பிரதாயிகமதமே ஜிஞ்ஞாசுவுக்குக் கொள்ளத்தக்கதாம். வேதாந்த வாக்கியங்களான் அசங்கப் பிரஹ்மத்தின் ஆத்மரூபமான சாக்ஷாத்

காரமுண்டாகின்றது. அதனால் பிரவிருத்தி நிவிருத்தியின்றிய
ஹ்மவடிவமாய் நிலைத்தலாகிய பயனுண்டாகின்றது. இது அத்வை
வாதத்தின் சித்தாந்தமாம்.

சுகூ. மீமாம்ஸக மதம்.

அதில் மீமாம்ஸையை யநுசரித்தவர்கள்சங்கை யிதுவாம்:-
சகல வேதமும் பிரவிருத்தி அல்லது நிவிருத்தியை யறிவிப்ப
வாம். பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளின்றிய பொருளை வேதம் அ
விப்பதில்லை. அறிவிக்குமாயின், பயனின்றிய பொருளை யறிவி
கும் வேதம் அப்பிரமாணமாகும். ஆதலால் விதி நிஷேதமின்
வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கு விதிவாக்கியங்களோடு சம்பந்த மி
த்தலின் விதி வாக்கியங்களுக்கு வேதாந்த வாக்கியம் சே
(சாதன) மாம். சில வாக்கியங்கள் கர்மஞ் செய்வோனது சொ
த்தை யறிவிப்பனவாம். அது துவம்பதார்த்தத்தினை யறிவிக்
பஞ்சகோச வாக்கியமாம். சில வாக்கியங்கள் கர்ம சே
(சாதன)மான தேவதையின் சொரூபத்தை யறிவிப்பனவாம். அ
தற்பதார்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியமாம். ஜீவப் பிரஹ்மங்
ளின் அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களுக்குப் பொருளி
வாம்:—கர்மஞ் செய்யுஞ் சீவன் தெய்வத்தன்மையை யடைகி
றான். ஆதலால் கர்மம் அவசியம் செய்யத்தக்கதாம். இவ்வா
கர்மத்தின் பயனைத் துதித்தலான அபேதத்தை யறிவிக்கும் வா
கியம் அர்த்தவாதரூபமாம். மீமாம்ஸை மதத்தில் தேவதை மந்தி
மயமாம். விக்கிரமுடையதும் ஐசுவரியமுடையதுமாகிய ஒரு தே
வதை யில்லையாகலின் தெய்வத்தன்மையின் அடைவைச் சொல்
தல் சம்பவியாது; என்றாலும் சம்பாவனை மாத்திரத்தால் கர்
பலத்தின் ஸ்துதியாம். அங்ஙனமன்றோ? கிருஷ்ணப் பிரபையி
உவமை கோடிசூரியப் பிரபையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆண்டு
கோடி சூரியப் பிரபை அப்பிரசித்தமாம். என்றாலும் சம்பாவனை
யால் உவமை சொல்லப்பட்டது. கோடி சூரியனது பிரபை ஓரி
த்திருக்குமாயின் கிருஷ்ணப் பிரபையின் உவமை சம்பவிக்கு
இங்ஙனமே சர்வஞ்ஞத்துவம் (முற்றறிவுடைமை) முதலிய கு
விசிஷ்ட பரமைசுவரிய முடைய ஓர் அற்புத தெய்வ மிருக்கி
அப்படிப்பட்ட சொரூபம் கர்மஞ் செய்வோனுக்குண்டாம். இ
வாறுசம்பாவனையால் தெய்வத்தன்மையின் அடைவு சொல்லப்

டிருக்கிறது. இவ்வாற்றான் எல்லா வேதமும் சாக்ஷாத்தாகவாவது பரம்பரையாக வாவது பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளை யறிவிப்பன வாம். பிரவிருத்தியில் உபயோகமின்றிய பிரஹ்மஞானம் வேத வாக்கியங்களால் சம்பவியாது.

சஎ. பிராசீன விருத்திகாரர் மதம்.

பிராசீன விருத்திகாரர் வேதாந்தியெனப் படுவர். அவர் மதம் இதுவாம்:— கர்மவிதிப் பிரகரணத்தில் வேதாந்த வாக்கியங்களி ல்லை; ஆதலால் பின்னைப் பிரகரணத்தில் படிக்கப்பட்ட வேதாந்த வாக்கியம் கர்ம விதியின் சேஷ (சாதன) மன்று. உபாசனை விதி வேதாந்தப் பிரகரணத்தி லுளது. ஆதலால் சகல வேதாந்த வாக் கியங்களும் உபாசனை விதியிற் சேஷ (சாதன) மாம். துவம்பதார் த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் உபாசகனது சொரூபத்தை யறி விக்கின்றது; தத்பதார்த்தத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் உபாசியத் தின் சொரூபத்தை யறிவிக்கின்றது. துவம் பதார்த்த தத்பதார்த் தங்களின் அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களுக்குப் பொரு ளிதுவாம்:— சம்சார தசையில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களுக்குப் பேத முண்டு. உபாசனையின் வலியால் மோக்ஷ தசையில் அபேத முண் டாகின்றது. அந்வைத வாதத்திலோ என்றும் அபேதமாம். பேதத் தோற்றம் சம்சாரதசையினும் பிரம (மயக்க) வடிவினதாம். இம் மதத்தில் சம்சாரதசையில் பேதமும், மோக்ஷதசையில் அபேதமு முண்டாகின்றன. மோக்ஷ தசையினும் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் பேதத்தை யங்கீகரிப்பவர் இம்மதத்தில் தோஷம் கூறுகின்றனர். ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின் பேதம் சொரூபமாக வுளதா? அல் லது உபாதியானுகியதாயுளதா? சொரூபமாகப் பேத மங்கீகரிக் கின் எத்துணைச் சொரூபமுளதோ, அத்துணைப் பேதத்தின் நிவிரு த்தி யுண்டாகாது. மோக்ஷ தசையில் பேதம் நீங்குதற்பொருட்டு ஜீவனது சொரூபத்தின் நிவிருத்தியை யங்கீகரிக்கின், சித்தாந்தத் தின் நீக்கமும் மோக்ஷத்திற்குப் புருஷார்த்தத்தன்மை யின்மையு முண்டாகும். ஏனெனின், மோக்ஷதசையில் சொரூபத்தின் நிவிரு த்தியை விருத்திகாரர் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஒருவர் சித்தாந்தத்தி னும் மோக்ஷத்தில் சொரூபத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. யாவராயினும் சொரூப நிவிருத்தியை மோக்ஷ தசையில் அங்கீகரி க்கின் சொரூப நிவிருத்தியில் ஒரு புருஷனுக்கும் அபிலாசை யுண் டாகாது. ஆதலால் மோக்ஷத்தில் புருஷார்த்தத் தன்மையின்

இன்மை யுண்டாகும். புருஷனது அபிலாசைக்கு விஷயம் எதுவோ அது புருஷார்த்த மெனப்படும். ஆதலால் ஜீவனிடத்துப்பிரஹ்மத்தின் பேதம் சொரூபமாக அங்கீகரிக்கின், மோக்ஷ தசையில் அபேதம் சம்பவியாது. ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின் பேதத்தை உபாதியானதாகக் கூறின் உபாதி நிவிருத்தியால் மோக்ஷதசையில் அபேதமோ சம்பவிக்கும். ஆனால் அத்வைத மதத்தினும் இம்மதத்திற்குப் பேதம் சித்திக்காது. ஏனெனின், அத்வைத வாதத்தினும் உபாதியானதாகிய பேதம் அங்கீகாரமாம். உபாதியானதாகிய பேதமும் மித்தையாகும். அதன் நிவிருத்தியும் அத்வைத வாதத்தைப்போலக் கேவலஞானத்தால் அங்கீகரிக்கத் தக்கதாம். மோக்ஷத்தின் பொருட்டு உபாசனைக்கிரியை பயனற்றதாகும். விருத்திகாரர்மதத்தில் நையாயிகர் முதலியோர் இக்குதர்க்கம் செய்கின்றனர். அது பொருந்தாது. ஏனெனின், ஜீவனிடத்துப் பிரஹ்மத்தின் பேதம் சொரூபமாயில்லை; உபாதியானதாயுளது. உபாதி மித்தையாமாயின், உபாதியானதாகிய பேதமும் மித்தையாம். அதன் நிவிருத்தி கேவல ஞானத்தானாம். விருத்திகாரர் மதத்தில் ஆகாய முதற்பொருள்கள் பிரளயபரியந்தம் நிலைத்துள்ளனவாம். அவை மித்தையன்று. அங்ஙனமே ஜீவனது உபாதியாகிய அந்தக்கரண முதலியனவும் சத்தியமாம். ஞானமாத்திரத்தான் அவற்றின் நிவிருத்தி யுண்டாகிற தில்லை. மோக்ஷ தசையில் அந்தக்கரண முதலியவற்றின் நாச முண்டாகின்றதாகலின், துவம்ஸ சூனியத் தன்மை வடிவினதாகிய நித்தியத்தன்மை விருத்திகாரர் மதத்தினும் பொருந்தாதாயினும், ஞானத்தாற் பாதிக்கப்படுதற் றன்மையின்மை வடிவினதாகிய நித்தியத்தன்மை விருத்திகாரர் மதத்தில் சகல பதார்த்தங்களினும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றான் உபாதி சத்தியமாம்; அச்சத்திய உபாதியானதாகிய பேதமும் சத்தியமாம். ஜலசையோகமாகியசத்திய உபாதியானதாகியசீதளத்தன்மைபிருதிவியிற் சத்தியமாம்; அங்ஙனமே சத்திய வுபாதியானதாய பேதமும் சத்தியமாம். அச்சத்திய பேதத்தின் நிவிருத்தியும் உபாதியின் நிவிருத்தியும் ஞான மாத்திரத்தா லுண்டாகாது. ஆனால் நித்திய கர்ம வுபாசனைகளோடு கூடிய ஞானத்தான் உபாதி நீங்குதலான் மோக்ஷ தசையில் பேதம் நிவிருத்தியாகின்றது. அத்வைதமதத்தில் சகல வுபாதிகளும் பேதமும் மித்தையாம். அவற்றிற்கு ஞானமாத்திரத்தால் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. சம்சாரதசையிலும் மித்தையா

கிய உபாதியால் பாரமார்த்திகமான அத்வைதத் தன்மை கெடாது. ஆதலால் அத்வைத மதத்தோடு விருத்திகாரர் மதத்திற்குப் பேத முண்டு. இவ்வாற்றால் விருத்திகாரர் மதத்தில் பேதத்தை யறிவிப்ப னவும் அபேதத்தை யறிவிப்பனவுமாகிய வாக்கியங்களின் கதி சம்பவிக்கின்றது. சிவனிடத்தும் பிரஹ்மத்தின்பேதத்தை யறிவிக் கும் வாக்கியமோ சம்சாரிக ஜீவனது சொரூபத்தை யறிவிக்கின் றது. அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம் முக்த ஜீவனது சொரூ பத்தை யறிவிக்கின்றது. முக்த தசையினும் பேதத்தை யங்கீகரி க்கின், அவர்கள் மதத்தில் அபேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்க ளுக்குப் பாதமுண்டாகின்றது. அத்வைத வாதத்தில் எப்போதும் அபேதம் அங்கீகாரமாம். அம்மதத்தில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் பேதத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியங்களுக்குப் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் சம்ஸார தசையில் பேதமும் முக்தி தசையில் அபேதமும் அங்கீகரித்தல் தகுதியாம்.

இம்மதமும் நலமுடைய தன்று. ஏனெனின், சகல வேதா ந்த வாக்கியங்களும் தள்ளத் தகாததும் கொள்ளத்தகாதது மாகிய பிரஹ்மத்தை யறிவிப்பனவாம். விதியின் சேஷ (சாதன) மான பொருளை யறிவிப்பன வாகா. இவ்வர்த்தத்தினை உத்தர மீமாம்ஸையின் முதல் அத்தியாயத்தின் நான்காவது சூத்திரத்தின் வியாக்கியானத்தில் பாஷியகாரர் விஸ்தாரமாய் எழுதி யிருக்கின் றனர். சில மந்த மதியுள்ள புருடருக்கு மீமாம்ஸை விருத்திகா ரர் முதலியோர் மதத்தில் அதிக சிரத்தையுண்டாய்ப் புத்தி சாஸ்தி ரத்தில் பிரவேசிக்குமாயின் பாமதிநிபந்தனம் பிரஹ்மவித்தியாபரண முதலிய வியாக்கியானங்களோடு கூடிய பாஷிய விசாரத்தால் புத்தி தோஷத்தை நிவிருத்தி செய்யவேண்டும் சூத்திர பாஷிய விசாரத்தில் புத்தி சாமர்த்தியமுடையதன்றாயின், அவன் பாஷிய காரரது வியாக்கியானங்களோடு கூடிய உபநிடத நூல்களை விசாரி க்கக்கடவன். அவற்றின் தாற்பரியம் தள்ளத்தகாததும் கொள்ள த்தகாததுமான பிரஹ்ம ஞானத்தின்கண்ணும். உபாசனாவிதியில் தாற்பரிய மில்லை. ஏனெனின், இலௌகிக வாக்கியத்தின் தாற் பரியமோ பிரகரண முதலியவற்றான் அறியப்படுகின்றது. அந்தப் பிரகரண முதலியன காவியப்பிரகாச காவியப்பிரதீபங்களில் எழுதப் பட்டுள்ளன.

சு அ. ஆறுவைதிக வாக்கியங்களினது தாற்பரியத்தின் இலிங்கம்.

வைதிக வாக்கியங்களின் தாற்பரியவுணர்ச்சிக்கு ஏது உபக்கிரமோபசங்கார முதலிய ஆறும். (க) உபக்கிரம உபசங்காரங்களின் ஒருவடிவாந்தன்மை, (உ) அப்பியாசம், (ங) அபூர்வதை, (ச) பலம் (ரு) அர்த்தவாதம், (சு) உபபத்தியென்னும் ஆறும் வைதிகவாக்கியங்களினது தாற்பரியத்தின் இலிங்கமாம். இவற்றால் வைதிக வாக்கியங்களின் தாற்பரியம் அறியப்படுதலால் இவை தாற்பரியத்தின்இலிங்கமெனப் படுகின்றன. தூமத்தான் வன்னி யறியப்படுதலால் தூமம் வன்னியின் இலிங்கமெனப்படும். உபநிடதங்கட்கு வேறாய்க் கர்மகாண்டத்தை யறிவிக்கும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியம் கர்மவிதியின்கண்ணும். உபக்கிரமோபசங்கார முதலியன பூர்வ வேதத்தின் கர்மவிதியின்கண்ணாதல் ஜைமினியாற் செய்யப்பட்ட பன்னிரண்டத்தியாயமுள்ள பூர்வமீமாம்ஸையின்கண் தெளிவாயுளது. உபநிஷத வடிவமான வேதத்தின் உபக்கிரமோபசங்கார முதலியன அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தின்கண்ணவாம். ஆதலால் அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் அவற்றிற்குத் தாற்பரியமாம். எங்ஙனம்: சாந்தோக்கியத்தின் ஆறுவது அத்தியாயத்தின் உபக்கிரமத்தில் அதாவது ஆரம்பத்தில் அத்விதீயப் பிரஹ்ம முளது. உபசங்காரத்திலும் அதாவது முடிவிலும் அத்விதீயப்பிரஹ்மமுளது. எப்பொருள் ஆரம்பத்திலுளதோ அதுவே அந்தத்திலு மிருக்குமாயின், ஆண்டு உபக்கிரமோபசங்காரங்களின் ஒருவடிவாந்தன்மை சொல்லப்படுகின்றது. அடிக்கடி சொல்லுதற்கு அப்பியாசமென்று பெயர். சாந்தோக்கியத்தின் ஆறுவது அத்தியாயத்தில் ஒன்பதுமுறை தத்துவமஸி வாக்கியமுளது. ஆகலின் அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் அப்பியாசமாம். பிரமாணாந்தர (வேறுபிரமாண)ங்களால் அறியப்படாத தன்மையினை அபூர்வதை யென்பர். உபநிடத வடிவமான சத்தப்பிரமாணத்தின் வேறான பிரமாணங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மம் விஷயமாதலில்லை. ஆகலின், அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் அறியப்படாத தன்மை வடிவினதாகிய அபூர்வதை யுளது. அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தின் ஞானத்தால் மூலத்தோடு கூடியசோகமோகங்களின் நிவிருத்தி பலமெனப் படுகின்றது. ஸ்துதியை அல்லது நிந்தையை யறிவிக்கும் வாக்கியம் அர்த்தவாத மெனப்படும். அத்துவி

தீயப்பிரஹ்மஞானத்தின் ஸ்துதி உபநிடதங்களில் தெளிவாயுளது. கூறும் பொருளிற்கு அநுகூலமான யுக்தியினை உபபத்தி யென்பர். சாந்தோக்கியத்தில் சகல பதார்த்தங்களுக்கும் பிரஹ்மத்தோடு அபேதம் சொல்லுதற் பொருட்டுக் காரியத்திற்குக் காரணத்தோடு அபேதத்தைப்பிரதிபாதித்தல் அநேக திருஷ்டாந்தங்களாற் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. இவ்வாறே ஆறு இலிங்கங்களான் எல்லா வுபநிடதங்களுக்கும் தாற்பரியம் அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தின்கண்ணாம். இந்த ஆறு இலிங்கங்களையும் உபநிடதங்களின் வியாக்கியானங்களில் பாஷியகாரர் தெளிவாய் எழுதியிருக்கின்றனர். அவற்றில் வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தில் தாற்பரிய நிச்சய முண்டாகின்றது. எப்பொருளில் சொல்லுவானது கருத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றதோ, அப் பொருளின் உணர்ச்சி கேட்பவனுக்குச் சத்தத்தா லுண்டாகின்றது. ஏனெனின், சத்தத்தினது சத்தியின் அல்லது இலக்கணை விருத்தியின் ஞானம் சாப்தபோதத்திற் (சொல்லுணர்ச்சிக்) குக் காரணமாம்.

௪௬. அவாய்நிலைமுதலிய நான்கும் சாப்தபோதத்தின் சககாரிகளாமெனல்.

அவாய்நிலை (ஆகாங்க்ஷை) யுணர்வு, தகுதி (யோக்கியதை) யுணர்வு, தாற்பரியவுணர்வு, (ஆசத்தி) (அண்மை) யென்னும் நான்கும் சககாரிகளாம். ஒரு பதார்த்தத்திற்கு (வேறு) பதார்த்தத்தோடு கொண்டுகூட்டுணர்வின்மை அவாய்நிலை(ஆகாங்க்ஷை)யெனப் படும். இவன் வருகின்முன் புத்திரன் இராஜனது புருஷன் நீக்கப் படுக வென்னும் வாக்கியத்தில் இராஜ பதார்த்தத்திற்குப் புத்திர பதார்த்தத்தோடு கொண்டுகூட்டுணர்வுண்டாகிய பின்னர்ப் புருஷனென்னும் பதார்த்தத்தோடு கொண்டுகூட்டுணர் வின்மையால் (அந்துவயபோத மின்மையால்) சாப்தபோத முண்டாகிறதில்லை; ஒரு பதார்த்தத்தோடு அந்துவய முண்டாகிய பின்னர் அந்துவய போதமின்மை வடிவினதாகிய அவாய்நிலை யின்மையான். ஸ்தூலக் கிரமம் இதுவாம்:—அவாய்நிலை என்பது இச்சைக்காம். அதுசேதனத்திலிருக்கினும் பதத்திற்கும் அர்த்தத்திற்கும் எவ்வளவுகாலம் வேறுபதார்த்தங்களோடு அந்துவயத்தின்ஞான முண்டாகவில்லையோ, அவ்வளவுகாலம் தனதுஅர்த்தத்தின் அந்துவயத்தின்பொரு

ட்டு வேறுபதத்தின் இச்சை சமானமாய்த் தோற்றுகின்றது. அந்நுவய போதமுண்டாகியபின்னர்த் தோற்றுதலெதுவோ அது அவாய் நிலை யெனப்படும். அவாய்நிலையின் சொரூபம் சூக்ஷமக் கிரமமாக நூல்களில் எழுதப்பட்டுளது. அது கடினமாதலின் அதன் தன்மை மாத்திரம் அறிவிக்கப்பட்டது. இராஜனது புத்திரன் வருகின்றான் என்றிவ்வாறு இராஜபதார்த்தத்திற்குப் புத்திர பதார்த்தத்தோடு அந்நுவயபோதமுண்டாகியபின்னர்ப் புருஷபதார்த்தத்தோடு அந்நுவய போதத்திற்கு ஏதுவான அவாய்நிலை இராஜ பதார்த்தத்தி லில்லையாதலின், இராஜனது புருஷனை நீக்கிவிடு என்னும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் புருஷனை நீக்கிவிடென்னும் ஞானமுண்டாகின்றது. அவாய்நிலையுணர்வு சாப்தபோதத்திற்கு ஏது வாகா விடின் இராஜாவின் புத்திரன் வருகின்றான்; இராஜாவின் புருஷனை நீக்கிவிடென்னும் ஞான முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் அவாய் நிலை யுணர்வு சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம். ஒரு பதார்த்தத்திற்கு வேறு பதார்த்தத்தோ டுள்ள சம்பந்தம் யோக்கியதை (தகுதி) யெனப்படும். தகுதியில்லா விடத்துச் சொல்லுணர்ச்சி யுண்டாகாது. நீயால்நனைக்கின்றானென்னும் வாக்கியத்தில் வன்னியின்கண்ணுள்ள கரணத்தன்மை வடிவினதாய மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருட்குத் தெளிந்தப் பொருளில் நிரூபிக்குந் தன்மைச் சம்பந்த வடிவினதாய தகுதி யில்லை. ஆதலால் சாப்தபோத முண்டாகிற தில்லை. சாப்தபோதத்தில் தகுதி யேதுவாகாவிடின், நீயால் நனைக்கின்றான் என்னும் வாக்கியத்தில் சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்டும். சொல்லுவோனது இச்சையைத் தாற்பரிய மென்பர். எவ்வர்த்தத்தில் தாற்பரிய ஞான முண்டாக வில்லையோ, அதன் சாப்தபோத முண்டாகாது. எங்ஙனம்: மாவைக் கொண்டுவா வென்னும் வாக்கியந்தான் போஜன சமயத்தில் சொல்லுவோனது இச்சையாகிய தாற்பரியம் குதிரையின்கண் நிகழா தாதலின் குதிரையின் சாப்தபோத முண்டாகாது. அங்ஙனமே நடக்கும் சமயத்தில் * மாவின் சாப்தபோத முண்டாகிற தில்லை. தாற்பரிய ஞானம் சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாகாவிடின், மாவைக்கொண்டு வா வென்னும் வாக்கியத்தான் போஜன சமயத்தில் குதிரையின் ஞானமும், நடத்தற் சமயத்தில் மாவின் ஞானமு முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சாப்தபோதத்தில் தாற்பரியஞானம் ஏதுவாம்.

* மா = மாம்பழம், மாவு.

ஈண்டிவ்வாறு சங்கை யுண்டாகின்றது:— சொல்லுவானது
இச்சையினைத் தாற்பரிய மென்பர். கிளியின் வாக்கியத்தில் சொல்லு
வானது இச்சையில்லை. கிளியின் வாக்கியத்தால் சாப்த போத
முண்டாகின்ற காலத்தின் தாற்பரிய ஞானம் சாப்த போதத்திற்
கேதுவாதல் சம்பவியாது. மீமாம்சகர் வேதத்தை நித்தியமாகக்
கொள்ளுகின்றனர். அவர்கள் மதத்தில் ஈசுவரனானது அங்கீகார
மில்லை. வேறொருகர்த்தாவும் வேதத்திற்குக் கர்த்தாவல்லன். ஆனால்
வேதம் நித்தியமாம். அவர்களுக்குச் சொல்லுமிவனது இச்சை
யாகிய தாற்பரியத்தின் ஞானம் வைதிக வாக்கியங்களிற் சம்பவி
யாது.

இதற்குச் சமாதானம் மந்தூஷாவென்னும் நூலில் நாகோஜி
பட்டர் இவ்வாறு எழுதியிருக்கின்றனர்:— சகல சாப்தபோதத்
திற்கும் ஏது தாற்பரிய ஞான மாகுமாயின், இக்கத் தோஷமுண்
டாம். சகல சாப்தத்திற்கும் ஏது தாற்பரிய ஞானமன்று. ஆனால்
நாநார்த்த பதங் (பலபொருட்சொற்) களோடு கூடிய வாக்கிய ஜந்
நிய சாப்தபோதத்திற்கு ஏது தாற்பரிய ஞானமாம். ஆகலால்
தோஷமில்லை.

விவரணசித்தத்தில் பிரகாசாத்ம ஸ்ரீசரணர் தாற்பரிய ஞானம்
சாப்தபோதத்திற்குக் காரணமாதலை முற்றும் நிஷேதித் திருக்கின்
றனர். அவ்விருவர் வார்த்தையும் நன்முடைய தன்று. ஏனெனின்,
இவ்விருவர் மதத்திலும் வேதவாக்கியங்களின் தாற்பரிய நிச்சயத்
திற்கு ஏதுவாகிய பூர்வ மீமாம்ஸை உத்தர மீமாம்ஸைகள் பயனில்
லாதனவாம். ஆகலால் தாற்பரியநிச்சயம் சகல சாப்தபோதத்திற்
கும் ஏதுவாகும். கிளி வாக்கியத்திலும் மீமாம்ஸகருக்கும் தாற்பரிய
ஞானம் சம்பவிக்க வில்லை யென்பதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:—
மீமாம்ஸகர்களுக்கு வேதஞ் செய்தவனது தாற்பரிய ஞானமோ
சம்பவியாது. ஆனால் வேதமுரைப்பவனாகிய பாடகனது தாற்பரிய
ஞானம் சம்பவிக்கின்றது. கிளி வாக்கியத்தில் தாற்பரிய ஞானம்
சம்பவியா விடினும் கேட்பவனுக்கு அறிவிக்கும் விருப்பால்
எவ்வாக்கியம் உச்சரிக்கப் படுகின்றதோ, அது அறிவித்தல் வேட்
கையி னதீனமான வாக்கிய மெனப்படும். கிளியின் வாக்கியம்
அறிவித்தல் வேட்கை யாதீன மன்று. வேதவாக்கியமும் பாடக
னது அறிவித்தல் வேட்கை யாதீனமாம். அறிவித்தல் வேட்கை

யாதீன வாக்கியத்தாற் றோன்றும் ஞானத்தில் தாற்பரிய ஞானம் காரணமாம். கிளிக்கு அறிவித்தல் வேட்கை யில்லையாகலின் கிளி வாக்கியத்தாற் றோன்றும் ஞானத்தில் தாற்பரிய ஞானம் காரண மன்று. வேதாந்த பரிபாஷையில் கிளிவாக்கியத்தினும் தாற்பரியம் கொள்ளப்பட் டிருக்கின்றது. அது சொல்லுவோனது இச்சையாகிய தாற்பரிய மன்று. ஆனால் இஷ்டமான அர்த்தத்தின் ஞானத்தைப் பிறப்பித்தலிற் றகுதி தாற்பரியமெனச் சொல்லப் பட் டிருக்கின்றது. இவ்விஷயத்திற் சங்கை சமாதானம் மேலும் எழுதப்பட்டுளது. அது முழுவதும் பயனில்லாததாம். தாற்பரியத்தின் பொருள் சொல்லுவோனது இச்சையென்பது பிரசித்தம். அதனைவிட்டுத் தாற்பரியத்திற்குப் பாரிபாஷிகமான பொருளைக் கொண்டுக் கிளிவாக்கியத்தினும் தாற்பரியத்தைச் சொல்லுவதற்கு உலகப் பிரசித்தியின் விரோதத்தையன்றி வேறு பய னில்லை. உலகப் பிரசித்தியின் விரோதமாத்திரமே பயனும். ஏனெனின் சுக (கிளி) வாக்கியம் தாற்பரிய முடையதன்றென்பது உலக முழுவதினும் அநுபவப் பிரசித்தமாம். சுகவாக்கியம் தாற்பரிய முடையது என்று ஒருவரும் சொல்லார். ஆதலால் அறிவித்தல் வேட்கை யாதீன வாக்கியத்தாற் றோன்றும் சாப்த போதத்தில் தாற்பரிய ஞானம் ஏது (வன்று;) ஞானமின்றிய புருடனுச்சரித்த வாக்கியத்தால் சாப்த போத முண்டாகின்றது. ஆனால் அவ்வாக்கியம் அறிவித்தல் வேட்கை யாதீன மன்று. ஆதலால் அவ்வர்த்த ஞானத்தில் தாற்பரிய ஞானம் ஏதுவன்று. மௌநியாற் செய்யப்பட்ட செய்யுளில் சொல்லுவானது இச்சை தாற்பரியமன்று. ஏனெனின் உச்சாரணத்தைச் செய்பவன் சொல்லுவோ னெனப்படுவன். மௌநி உச்சாரணஞ் செய்யா னாகலின் மௌநியின் இச்சை சொல்லுவோனது இச்சை யன்றென்று வேதாந்த பரிபாஷை யின் உரையில் தர்மராஜருடைய புத்திரர் எழுதியிருக்கின்றனர்.

அது சப்தரத்ந வியாகரண நூலால் கண்டிக்கப்பட்டுளது. ஆண்டு இது பிரசங்கமாம்:—உச்சரித்த சத்தத்தாற் போதமுண்டாகின்றது, உச்சரித்தலின்றிச் சாப்தபோத முண்டாகிறதில்லை என்னும் அர்த்தத்தை யறிவிக்கும் மகா பாஷியத்தின் வாக்கியத்தை யெழுதி உச்சரித்தலின்றிச் சாப்தபோதம் நிகழாதெனின், ஏகாந்தத்தில் உச்சரித்தலின்றிப் புத்தகம் பார்ப்பவனுக்குச் சாப்தபோத முண்டாக லாகாதென்னும் சங்கையை யெழுதி யிருக்கின்றனர்.

அதற்கு, ஆண்டும் புத்தகம் பார்ப்பவன் சூக்கும உச்சாரணம் செய்கின்றான் என்று சமாதானம் எழுதியிருக்கின்றார். இவ்வாற்றான் மௌநியால் எழுதப்பட்ட சுலோகத்தின் உச்சரித்தலைச் செய்பவன் மௌநியாவன்.

அபேதாநந்தகாரர் மதம் இதுவாம்:—யாண்டுத் தாற்பரியத்தின் சந்தேக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோத முண்டாகிறதில்லை; அன்றியும் யாண்டுத் தாற்பரியத்தினது இன்மையின் நிச்சய முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சாப்த போத முண்டாகிறதில்லை. யாண்டு முதலில் தாற்பரியத்தின் சந்தேக முண்டாகி, அல்லது தாற்பரிய அபாவத்தின் நிச்சயமுண்டாகிப் பிற்காலத்தில் தாற்பரியத்தின் நிச்சய முண்டாய்விடுகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்த போத முண்டாகின்றது. ஆதலால் தாற்பரியத்தின் சந்தேகத்திற்குப் பிற்காலத்து நிகழும் சாப்த போதத்தின்கண்ணும், தாற்பரியாபாவத்தின் நிச்சயத்திற்குப் பிற்காலத்து நிகழும் சாப்தபோதத்தின்கண்ணும் தாற்பரிய ஞானம் ஏதுவாம்; எல்லாச் சாப்த போதத்தினும் ஏதுவாகாது என்பதாம். இம்மதத்தில் தோஷம் வேதாந்த சிகாமணியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. கண்டனத்தில் ஆக்கிரக மில்லையாகலின் இங்குத் தோஷ மெழுதப்படவில்லை. விவரணகாரர் மஞ்சூஷாகாரர் மதத்தில் எங்ஙனம் பூர்வ உத்தர மீமாம்ஸைகள் பயனற்றவை யாமோ, அங்ஙனம் இம்மதத்தில் மீமாம்ஸை பயனற்றதாகாது. ஏனெனின் இம்மதத்தில் தாற்பரிய சந்தேகத்திற்குப் பின்னிகழும் சாப்த போதத்திற்குத் தாற்பரிய ஞானம் ஏதுவாம். வேதவாக்கியங்களில் தாற்பரியத்தின் சந்தேக முண்டாகின்றது. அதன் நிவிருத்தி மீமாம்ஸையான் உண்டாகும். வேதவாக்கியங்களில் சந்தேகமும் அதன் நிவிருத்தியும் எங்ஙன முண்டாகுமோ, அது பூர்வ உத்தரமீமாம்ஸைகளில் ஸ்பஷ்டமாம்.

இவ்வாற்றான் அவாய்நிலை, யோக்கியதை, தாற்பரிய மென்பன சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம். ஆனால் அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானம் ஏதுவாம்; சொரூபமாக அவாய்நிலை முதலியன ஏதுவாகா. ஏனெனின், யாண்டு அவாய்நிலை முதலியவை யின்றிய வாக்கியங்களில் அவாய்நிலை முதலியவற்றின் மயக்க முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. சொரூபமாக அவாய்நிலை முதலியன ஏதுவாதலை யங்கீகரிக்கின், அவாய்நிலை முத

வியவற்றின் பிரமஸ்தலத்தில் சாப்தபோதம் உண்டாகாதிருத்தல் வேண்டும். அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானம் ஏதுவாதலை யங்கீகரிக்கின், சாப்தபோதத்திற்குக் காரணம் பிரமவடிவ ஞானமாயிருத்தலின் சாப்தபோதம் சம்பவிக்கும். சொரூபமாக அவாய்நிலை முதலியன ஏதுவாதலை யங்கீகரிக்கின், யாண்டு அவாய்நிலை முதலியனவிருந்தும் கேட்பவனுக்கு இவ்வாக்கியம் அவாய்நிலை முதலியவை யின்றியதெனப் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் சாப்த முண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙன முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானம் ஏதுவாம். அந்த ஞானம் பிரமமாயினுமாகுக, அல்லது பிரமையாயினுமாகுக. சாப்தபோதத்திற்கு ஏது பிரமப் பிரமைகளின் சாதாரணமான அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானமாம். பிரம சாமக்கிரியால் சாப்தபோதம் பிரமமாகிற தில்லை; (விஷயத்தின்) அபாவத்தால் சாப்த போதம் பிரமமாகின்றது. எங்ஙனம்: வன்னியின் வியபிசாரியாகிய பிருதிவித் தன்மையில் வன்னிவியாப்பியத்தன்மைப் பிரம முண்டாய்ப் பிருதிவித்தன்மை ஏதுவால் வன்னியுடைய பர்வதத்தில் வன்னியின் அநுமிதி ஞான முண்டாகின்றது. அது விஷயத்தின் இருப்பால் பிரமையாகின்றது. விஷயமின்றிய விடத்தில் வியபிசாரியேதுவால் அநுமிதிப்பிரம முண்டாகின்றது. ஆதலால் விஷயத்தினிருப்பால் பிரம சாமக்கிரியினால் அநுமிதிப் பிரமை யுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அவாய்நிலை முதலியவற்றின் ஞானமாகிய சாப்தபோத சாமக்கிரி பிரமமாகுக, அல்லது பிரமை யாகுக. யாண்டு விஷயத்தின் இருப்புளதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோதம் பிரமையாம். யாண்டு விஷயத்தின் அபாவ முளதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோதம் பிரமமாம். ஆனால் யாண்டு யோக்கியதை (தகுதி) யுணர்வு பிரம மாகின்றதோ, ஆண்டு நியமமாகச் சாப்த போத முண்டாகின்றது; பிரமை யுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், யாண்டுச் சாப்தபோதத்தின் விஷயமுளதோ, ஆண்டு நியமமாக யோக்கியதை யுணர்வு பிரமை யாகின்றது. யாண்டுத் தகுதி யுணர்வு பிரம மாகின்றதோ, ஆண்டு நியமமாகச் சாப்த போதத்தின் விஷயமிருப்பதில்லை. ஆதலால் விஷயத்தினிருப்பால் சாப்தபோதம் பிரமையும், விஷயத்தின் இன்மையால் பிரமமுமா மென்பது நியமமாம். அவாய்நிலை முதலியவற்றின் உணர்வு சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாதல்போல ஆசத்தியும் சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். நியாய

நூல்களில் பதங்களின் சமீபத் தன்மையை ஆசத்தி (அண்மை)
யென்பர். வியவகித (மறைப்பட்ட) பதங்களினது அர்த்தத்தின்
அந்நுவயபோத முண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: கிரி உண்ணப்பட்
டது வன்னியுடைத்து, தேவதத்தனுல் என்னும் வாக்கியத்தால்
அந்நுவயபோதம் உண்டாகிறதில்லை. கிரிவன்னியுடைத்து, தேவ
தத்தனுலுண்ணப்பட்டது எனக்கூறின் சாப்தபோத முண்டாகின்
றது. ஆதலால் பதங்களின் சமீபத் தன்மையாகிய அண்மை சாப்த
போதத்திற்கு ஏதுவாம். யாண்டு அண்மையில்லாதிருக்க அண்மை
யின் பிரம முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாப்தபோத முண்டாகி
ன்றது. ஆதலால் பிரமப்பிரமைகளுக்குப் பொதுவான அண்மை
யின் ஞானம் ஏதுவாம். சொரூபமாக ஆசத்தி (அண்மை) ஏது
வன்று. பிற நூல்களில் இங்ஙனம் எழுதப்பட் டிருக்கின்றது:—
யாண்டு வியவகித பதமுளதோ ஆண்டுச் சுலோக முதலியவற்றில்
சாப்தபோதம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய அண்மை
சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவன்று. ஆனல் சக்தி அல்லது இலக்ஷணை
யாகிய பதத்தின் சம்பந்தத்தாலுண்டாகும் பதார்த்தங்களின் விய
வதானமின்றிய ஸ்மிருதி யெதுவோ, அவ்வாசத்தி சாப்தபோதத்
திற்கு ஏதுவாம். பதங்களுக்கு வியவதான முளதாகுக, அல்லது
அவ்வியவதான முளதாகுக. எந்தப் பதார்த்தத்திற்கு எந்தப்பதார்
த்தத்தோடு அந்நுவயபோத முண்டாகின்றதோ, அப்பதார்த்த
ங்களின் ஸ்மிருதி வியவதானமின்றியதாதல்வேண்டும். பதார்த்
தங்களின் சாப்தபோதம் ஸ்மிருதி மாத்திரத்தால் உண்டாகு
மாயின், எவ்வாற்றானாயினும் ஒரு பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி
யுண்டாகுமிடத்து அதன் சாப்தபோத முண்டாதல் வேண்
டும். பதத்தின் சம்பந்தத்தா லுண்டாகும் பதார்த்தத்தின்
ஸ்மிருதியினைச் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாகக் கூறுவோமா
யின் எல்லாப் பதங்களுக்கும் ஆகாயத்தோடு சமவாய சம்பந்த
மிருக்கின்றது. ஆத்மாவினிடத்துச் சகல பதங்களுக்கும் சுவா
நுகூலகிருதி (தன் அநுகூலவினைச்) சம்பந்த முளது. ஆதலால் கட
முதலிய பதங்களின் சமவாய சம்பந்தத்தால் யாண்டு ஆகாயத்
தின் ஸ்மிருதியும், சுவாநுகூலகிருதி சம்பந்தத்தால் யாண்டு ஆத்
மாவின் ஸ்மிருதியுமுண்டாகின்றனவோ, ஆண்டு அவற்றின்ஞானம்
கடத்தைக் கொண்டுவா என்றல் முதலிய வாக்கியங்களால் உண்
டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சக்தி யல்லது இலக்ஷணவிருத்தியாகிய

பதத்தின் சம்பந்தத்தா லுண்டாகும் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். கடமுதலிய பதங்களின் சமவாய சம்பந்தம் ஆகாயத்தின்கணுளது. சுவாநுகூலவிருத்தி சம்பந்தம் ஆத்மாவின்கணுளது. சக்தியல்லது இலக்ஷணைவிருத்தியாகிய சம்பந்தம் கடமுதலிய பதங்களுக்கு ஆகாயத்தினும் ஆத்மாவினு மில்லை. ஆகாயம் ககனம்முதலிய பதங்களுக்குச் சக்தியாகிய சம்பந்தம் ஆகாயத்தின்க ணுளது. சுவ (நானென்னும்) பதத்திற்கும் ஆத்ம பதத்திற்கும் சக்தியாகிய சம்பந்தம் ஆத்மாவின்கணுளது. ஆதலால் ஆகாச பதத்தோடுகூடிய வாக்கியத்தால் ஆகாயத்தின் சாப்த ஞான முண்டாகின்றது. ஆத்ம பதத்தோடுகூடிய வாக்கியத்தான் ஆத்மாவின் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் எப்பதத்தின் விருத்தியாகிய சம்பந்தத்தால் எப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, அதன் சாப்தபோத முண்டாகின்றதெனக் கூறினுலும் 'கடத்தைக் கொண்டுவா' என்னும் வாக்கியத்தால் எந்த ஞான முண்டாகின்றதோ அந்த ஞானத்தின் உற்பத்தியானது கடம், கர்மத்தன்மை (செயப்படுபொருண்மை), கொண்டுவருதலாகிய வினையென்னு மித்துணைப் பதங்களானுமுண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், இரண்டு வாக்கியங்களுக்கும் பதங்களின் சக்தி சமானமாம். முதல் வாக்கியத்தால் சாப்தபோத முண்டாகின்றது, இரண்டாவதா னுண்டாகிறதில்லை. இதன்கண் இது ஏதுவாம்:—யோக்கிய பதத்தின் விருத்தியால் எப்பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றதோ, அதன் சாப்தபோத முண்டாம். முதல் வாக்கியத்தின் பதம் யோக்கியமாம். இரண்டாவதின் பதம் யோக்கிய மன்று. யோக்கியதை (தகுதி) யும், அயோக்கியதை (தகுதி யின்மை) யும் அநுபவத்தை யொட்டி அநுமிக்கத் தக்கனவாம். எப்பதங்களால் சாப்த போதம் அநுபவ சித்தமாமோ அவற்றில் யோக்கியதை யுண்டு. எப்பதங்களால் சாப்தபோதத்தின் அபாவம் அநுபவசித்தமாமோ அவற்றில் யோக்கியதை யில்லை. இவ்வாற்றான் யோக்கிய பதத்தின் விருத்திரூப சம்பந்தத்தான் உண்டாகும் மறைப்பின்றிய பதார்த்தங்களின் ஸ்மிருதி ஆசத்தி யெனப்படும். இவ்வியல்பினதாய ஆசத்தி சொரூபமாகச் சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம்; அதன் ஞானம் ஏதுவன்று. இவ்வாற்றால் அவாய்நிலை யுணர்வு முதலிய நான்கும் சாப்தபோதத்திற்கு ஏதுவாம். இந்நான்கையும் சாப்தசாமக்கிரி யென்பர்.

௫௦. தீவிரமான ஞான விருப்பம் போதத்திற்கு ஏதுவாதல்.

அநுமிதியின் சாமக்கிரி வியாப்தி ஞானமாம். பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி இந்திரியசையோக முதலியனவாம். யாண்டு இரண்டு சாமக்கிரிகளுளவோ ஆண்டு இரண்டின் பயனுமுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் ஒருக்ஷணத்தில் இரண்டு ஞானங்களின் உற்பத்தியுண்டாகாது. ஞானமிரண்டற்காதாரம் ஒருக்ஷணமாகுமாயினும் ஞானமிரண்டனுற்பத்திக் காதாரம் ஒருக்ஷணமாகாது. அவ்வுற்பத்தியும் வியதிகரணத்துள்ள இரண்டு ஞானங்களுக்கு ஒரு க்ஷணத்திலுண்டாகும். எங்ஙனம்: சைத்தனது ஞானமும் யஞ்ஞதத்தனது ஞானமும் வியதிகரணமாம். அவற்றின் உற்பத்தி ஒரு க்ஷணத்திலுண்டாம். என்றாலும் சமானாதிகரணத்துள்ள இரண்டு ஞானங்களின் உற்பத்தியொரு க்ஷணத்தி லுண்டாகிறதில்லையென்பது சித்தாந்தம். இரண்டு சாமக்கிரிகளின் பயனும் ஒருக்ஷணத்தி லுண்டாகிறதில்லை. ஆகலின் பிரபல சாமக்கிரியின் பயனுண்டாகின்றது. துர்ப்பலத்திற்குப் பாதமுண்டாகின்றது; பிரபலத் தன்மையும் துர்ப்பலத்தன்மையும் அநுபவத்தை யொட்டி யநுமிக்கத் தக்கனவாம். எங்ஙனம்: பூதலம்கடமென்பவற்றோடு நேத்திரத்திற்குச்சையோகமுண்டாகின்றது. அக்காலத்தில் கடமுடையது பூதலம் என்னும் வாக்கியத்தின் சிரவண முண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கடமுடையது பூதலமென்னும் பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் சாமக்கிரியும் சாப்தஞானத்தின் சாமக்கிரியு முள. என்றாலும் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகிறது; சாப்தஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால்சமானவிஷயமுடைய பிரத்தியக்ஷஞானசாப்தஞானங்களின் இரண்டு சாமக்கிரிகளுமுள்ளவிடத்தும் பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் சாமக்கிரி பிரபலமும், சாப்தஞானத்தின் சாமக்கிரி துர்ப்பலமு மாகின்றன. யாண்டுப் பூதலத்தோடு கூடிய குடத்தோடு நேத்திரத்திற்குச் சையோகமுண்டாக, அதே காலத்தில் உனக்குப் புத்திரன் பிறந்தான் என்னும் வாக்கியத்தின் சிரவண முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பூதலத்தில் கடத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை; ஆனால் புத்திரனது பிறப்பின் சாப்தஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பின்னவிஷயங்களையுடைய ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரியும் சாப்தசாமக்கிரியு முள்ளவிடத்து, சாப்த சாமக்கிரி பிரபலமும் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி துர்ப்பலமு மாகின்றன. இவ்வாறு பாத்திய பாதக பாவத்தை (வாதிக்கப்படுவது வாதிப்பதென்னுந் தன்மையை) விசாரித்துச் சூக்ஷ்மதிருஷ்டி

யுள்ள புருஷன்பிரபலதுர்ப்பலத்தன்மைகளைத்தெரிந்துகொள்ளுக. ஆனால் ஜிஞ்ஞாஸை (அறிதல்வேட்கை) யில்லாவிடத்து முற்கூறிய பாத்திய பாதக பாவமுளது. யாண்டு ஒரு வஸ்துவை யறியும்வேட்கை யுண்டாகின்றதோ, மற்றொன்றினை யறியும் வேட்கை யுண்டாகவில்லையோ, ஆண்டு இரண்டு ஞானங்களின்சாமக்கிரிகளுமிருக்கினும், ஜிஞ்ஞாஸிதத் (அறியவிரும்பிய) தின் ஞான முண்டாகுமேயன்றி அறியவிரும்பாததின்ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அறியவிரும்பியதினது ஞானத்தின் சாமக்கிரிபிரபலமும்; அறிய விரும்பாததினதுஞானத்தின்சாமக்கிரிதுர்ப்பலமுமாம். ஞானத்தின் இச்சை ஜிஞ்ஞாஸை (அறிதல்வேட்கை) யெனப்படும்; அதன் விஷயம் ஜிஞ்ஞாஸிதம் (அறியவிரும்பியது) எனப்படும். ஜிஞ்ஞாஸையோடு கூடிய சாமக்கிரி முழுவதும் பிரபலமாம். யாண்டு இரண்டின் ஜிஞ்ஞாஸையுமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு தீவிரஜிஞ்ஞாஸை பாதகமாம். இக்காரணத்தானே அத்தியான்ம நூல்களில் தீவிர ஜிஞ்ஞாஸை யுள்ளவனுக்குப் பிரஹ்மஞான முண்டாம், தீவிரஞானவிருப்ப மில்லாதவனுக்குப் பிரஹ்மஞான முண்டாகாதென்று எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. ஏனெனின், அறிய விரும்பும் பதார்த்தத்தின் அறிதல் வேட்கையோடு கூடிய ஞான சாமக்கிரி யுளதாயின், அதனினும் தீவிர ஞானவிருப்பத்தோடு கூடிய ஞான சாமக்கிரியினால் அதற்குப் பாத முண்டாகின்றது. இல்லையாயின் ஞான விருப்போடு கூடிய சாமக்கிரியினால் மற்றச் சாமக்கிரிக்குப் பாத முண்டாகின்றது. இலௌகிக பதார்த்தங்களின் ஜிஞ்ஞாஸையும் அவற்றின் பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியும் எப்போதும் சாக்கிரகாலத்தில் சம்பவிக்கின்றன. அவற்றால் ஞானவிருப்ப மின்றிய பிரஹ்ம ஞானத்தின் சாமக்கிரிக்குப் பாதமுண்டாகும். ஆதலால் இலௌகிக பதார்த்தங்களின் ஜிஞ்ஞாஸையோடு கூடிய பிரத்தியக்ஷமுதலிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினது பாதத்தின் பொருட்டுப் பிரஹ்மத்தின் தீவிரமான ஞானவிருப்பம் வேண்டும். தீவிர ஞான விருப்பத்தோடு கூடிய பிரஹ்ம ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் இலௌகிக பதார்த்தங்களினது ஞானத்தின் சாமக்கிரிக்குப் பாதம் உண்டாகின்றது. *'அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா' என்னும்

* இது பிரஹ்மசூத்திரத்தின் முதற்சூத்திரம். இதன்பொருள் அதன்பின் பிரஹ்மத்தின் ஞானவிருப்பானது செய்யத்தக்கதாம் அதாவது பிரஹ்மத்தை அறிய விரும்பவேண்டும் என்பதாம்.

சூத்திரத்திற்கும் இப்பொருளின் கண்ணே தாற்பரியமாம். வியாக்கியானகாரர் விசாரத்தில் ஜிஞ்ஞாஸை யென்னும் பதத்திற்கு இலக்ஷணையைக் கூறிக் கர்த்தவ்விய பதத்திற்கு * அத்தியாகாரம் கூறியிருக்கின்றனராகலின், பிரஹ்மஞானத்தின்பொருட்டு வேதாந்த வாக்கியங்களின் விசாரம் செய்யவேண்டுமென்பது இச்சூத்திரத்தின் பொருளாயினும் விசார வாசகமான பதத்தைவிட்டு இலாக்ஷணிகமான ஜிஞ்ஞாஸையென்னும் பதத்தைப் பிரயோகிப்பதினால் சூத்திரகாரருக்கு வாச்சியமும் இலக்ஷியமுமாகிய இரண்டு பொருளினும் தாற்பரியமாம். பிரஹ்மஜிஞ்ஞாஸை பிரஹ்மஞானத்திற்கு ஏதுவாமென்பது வாச்சியார்த்தம். ஒரேசொல்லான் இலக்ஷணாவிருத்தி சக்திவிருத்திகளால் இரண்டு பொருள்களின் ஞான முண்டாகாதென்னும் பழைமையான சொல், கங்கையில் மீன்களும் இடைச்சேரியு முளவென்னும் வாக்கியத்திற் பிறழ்தலான் விசுவசிக்கத் தக்கதன்று. கங்கையில் மீன்களும் இடைச்சேரியுமுளவென்னும் வாக்கியத்தில் கங்கையென்னும் பதத்தின் வாச்சியார்த்தத்திற்கு மீனோடு சம்பந்தமும், இலக்ஷியார்த்தத்திற்கு இடைச்சேரியோடு சம்பந்தமு முண்டாகின்றன. ஆதலால் கங்கையில் மீன்களும் கரையில் இடைச்சேரியுமுண்டென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம். நூலாசிரியர்கள் சூத்திரத்திற்கு அநேகம் பொருள்கள் எழுதி யிருக்கினும் அவ்வநேகம் பொருள்களும் சூத்திரத்திற்குப் பூஷணமாம். விசாரத்திற்போல ஜிஞ்ஞாஸையில் விதி சம்பவிக்கின்றதா, இல்லையாவென்னும் பொருளை யெழுதுவதில் நூல் விரியுமாகலின் ஈண்டு எழுதப்படவில்லை.

ருக. வேதாந்தத்தின் தாற்பரியமும், வேதத்தினையும் சொல்லினையும் விசாரித்தலும்.

அவாய்நிலையுணர்வு முதலியன சாப்த போதத்திற்கு ஏதுவாம். அவற்றில் தாற்பரிய ஞான முளது. வேத வாக்கியத்தின் தாற்பரிய ஞானத்திற்கு ஏது உபக்கிரம முதலியனவாம். அவ்வுபக்கிரம முதலியவற்றான் வேதாந்த வாக்கியங்களுக்கு அத்துவிதீயப் பிரஹ்மத்தின்கண் தாற்பரிய முளதாம். உபாசனா விதியிற் றாற்ப

* வாக்கியமுடிதற் பொருட்டாயினும், பொருள் முடிதற் பொருட்டாயினும் எஞ்சிநின்ற பதங்களை வருவித்துரைத்தல் அத்தியாகாரமாம். இதனையே வாக்கிய சேஷமென்றும் கூறுவர்.

ரியமில்லை. இவ்வர்த்தம்பாஷியகாரரால் * சமன்வய சூத்திரத்திற்கு விஸ்தாரமாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் மீமாம்ஸக விருத்திகாரர்களது மதங்கள் நலமுடையனவன்று. அவர்களது மதகண்டனத்திற்கு அநுகூலமான தர்க்கம் சம்ஸ்கிருதபாஷை தெரியாத சுரோதாக்களு (கேள்வியாளரு) க்கு அறிதற் கரியதா மாகலின் எழுதப்படவில்லை. இவ்வாக்கியத்தால் கேட்பவனுக்கு இப்பொருளின் ஞான முண்டாகவேண்டுமென்னும் சொல்லுவானது விருப்பம் (இச்சை) தாற்பரியமெனப்படும். மீமாம்ஸக மதத்தில் வேதம் நித்தியம்; ஆண்டுக் கருத்தாவின் இச்சையோ சம்பவியாது. அத்தியாபக (ஓதுவிப்போ) னது இச்சை சம்பவிக்கும் நையாயிக மதத்தில் சப்தம் மூன்றுவது க்ஷணத்தில் நாச மாகின்றது. வேதமும் சத்த வடிவாயிருத்தலின் க்ஷணிகமாம். மூன்றுவது க்ஷணத்தில் எதற்கு நாசமுண்டாகின்றதோ, அது க்ஷணிகமெனப்படும். நையாயிக மதத்தில் உச்சாரணத்தின் பேதத்தால் வேதத்திற்குப் பேதமுண்டு. ஒருமுறை உச்சரித்து மீண்டும் உச்சரிக்கப்படும் வாக்கியம் எதுவோ அது முன் வாக்கியத்தினும் வேறுகின்றது. ஆனால் முன்வாக்கியத்திற்குச் சஜாதீய (ஒத்தவின) மாய்ப் பின்வாக்கியமுளது. ஆதலால் அபேதப்பிரம முண்டாகின்றது. நையாயிகமதத்தில் பாரத முதலியவற்றைப்போல வேதம் பௌருஷேயமும் (புருஷனாற் செய்யப்பட்டதும்) க்ஷணிகமுமாம். ஏனெனின் வர்ண சமுதாயத்தின் வேறுகவோ வேதம் இல்லை. வர்ண சமுதாயத்தினையே வேத மென்பர். அச்சமுதாயம் தனித்தனி வர்ணங்களினும் வேறன்று. ஆதலால் வேதம் வர்ணவடிவமாம். அவ்வர்ணம் சத்தவடிவமாம். ஆகாயத்தின் குணம் சத்தமாம். நாநா (பல) சத்தங்கள் ஒரு காலத்தி லுண்டாகா. ஏனெனின், எங்ஙனம் ஆன்மாவின் விசேஷகுணங்கள் ஞானமுதலியனவோ, அங்ஙனமே ஆகாயத்தின் விசேஷகுணம் சத்தமாம். விபுவின் விசேஷகுணங்களவையோ, அவை யிரண்டு ஒருகாலத்தி லுண்டாகா. ஆனால் தேவதத்தனது சத்தமும் எஞ்ஞதத்தனது சத்தமும் ஒருகாலத்தி லுண்டாகின்றன; பேரியின் சத்தமும் தாளத்தின் சத்தமும் ஒரு காலத்தி லுண்டாகின்றன. ஒருநிலைக்களத்த (சமானாதி கரணமுடைய) விரண்டு சத்தங்களுக்கு ஒருகாலத்தில் உற்பத்தி நிகழாதெனக்

* பிரஹ்ம சூத்திரத்தினது முதல் அத்தியாயம் முதல் பாதத்தின் ௪-வது சூத்திரம் சமன்வயசூத்திர மெனப்படும்.

கூறினும், எல்லாச் சத்தங்களும் சமவாய சம்பந்தத்தான் ஆகாயத்திருப்பனவாயிருத்தலின் ஒரு நிலைக்களத்தனவாம். எச்சத்தமும் வேறு நிலைக்களத்ததாகாது. என்றாலும் ஆகாயத்தில் சத்தத்திற்குச் சமவாய சம்பந்த மிருப்பதுபோலக் கண்டம், மேல்வாய், பல், மூக்கு, உதடு, நாநுனி, உரம், சிரமென்னும் எட்டுறுப்புகளினும் வர்ண (எழுத்து) வடிவான சத்தத்திற்கு அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்த முளது. துவனி (ஒலி) வடிவான சத்தத்திற்குப் பேரிதாள முதலியவற்றில் அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்த முளது. ஒரு அதிகரண (நிலைக்கள)த்தி லிருப்பதனைச் சமானாதிகரணம் (ஒரு நிலைக்களத்தது) என்பர். சமவாயசம்பந்தத்தால் எல்லாச் சத்தங்களும் ஆகாயத் திருப்பனவாகலின் சமானாதிகரணமா யிருக்கின்றன. என்றாலும் அவச்சேதகத்தன்மைச்சம்பந்தத்தால் தேவதத்த சத்தமும் எஞ்ஞதத்த சத்தமும் வியதிகரணமாம். அங்ஙனமே பேரிசத்தமும் தாளசத்தமும் அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் வியதிகரணமா (வேற்றுநிலைக்களத்தவா)ம். இதுநியமமாம்:—அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் ஒரு அதிகரணத்தில் இரண்டு சத்தங்களின் உற்பத்தி யொருகாலத்தி லுண்டாகிறதில்லை. அதாவது ஒரு அவச்சேதகத்தில் இரண்டு சத்தங் (சொற்) களின் உற்பத்தி ஒருகாலத்தி லுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் வாக்கிய பதங்களின் அவயவ வடிவமான வர்ணங்களுக்கு ஒரு காலத்தில் உற்பத்தியுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் எல்லா வர்ணங்களும் கிரமமாக உண்டாகின்றன. கிரமமாக உண்டாகும் வர்ணங்களுக்கு நிமித்தமின்றி நாச மங்கீகரிக்கின், சகல வர்ணங்களுக்கும் முதற்கணத்தில் உற்பத்தியும் இரண்டாவது கணத்தில் நாசமு முண்டாகும். ஆதலால் உற்பத்தி நாசமின்றிச் சத்தத்தில் வேறு எந்தப் பிரத்யக்ஷ முதலிய வியாபாரங்களும் சித்தியா வாகலின், சத்தத்தின் நாசத்திற்கு யாதானு மோர் நிமித்தத்தை யங்கீகரித்தல்வேண்டும். எந்த நிமித்தமின்றி இரண்டாவது கணத்தில் சத்தத்திற்கு நாசமுண்டாகாதோ, அது வேறெந்தச் சத்தத்தின் நாசத்திற்கும் நிமித்தமாதல் சம்பவியாது. முன் சத்தத்தின் நாசத்திற்கு எது தன் பின்னிற்கும் சத்தமாம். ஒளஃ (கௌஃ) என்னும் வாக்கியத்தில் புருஷனது முயற்சியால் நாபிதேசத்தி னின்றும் வாயுவின்றொழிலுண்டாய்க் ககாரத்தை யுண்டுபண்ணும் நாவினடியில் வாயுவின் சையோகமுண்டாய் ஒளகாரத்தை யுண்டுபண்ணும் கண்டவுதடு

களுடன் வாயுவின் சையோகம் உண்டாகின்றது. அதன்பின் விசர்க்கத்தை (:) உண்டுபண்ணும் கண்டஸ்தானத்தில் வாயுவின் சையோக முண்டாகின்றது. எவ்வெழுங்கால் மூன்று சையோகங்களு முண்டாகின்றனவோ, அவ்வெழுங்காலே ககார ஔகார விசர்க்கங்களாகிய மூன்றுவர்ணங்களு முண்டாகின்றன. கௌமுதி முதலியநூல்களிற் கவர்க்கத்திற்குக் கண்டஸ்தான மெழுதப்பட்டிருக்கினும், பாணினியாற் செய்யப்பட்ட சிக்ஷையில் கவர்க்கத்திற்கு நாவினடி ஸ்தானமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:— அந்தச் சிக்ஷை வசனத்தை யனுசரித்து நாவினடியில் வாயுவின் சையோகத்தால் ககாரத்தின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வியாகரணமதத்தில் கௌ: (ஶௌ:) வென்னும் இத்துணை வர்ணங்கள் வாக்கியரூப மாகாவாயினும் நியாயமதத்தான் வாக்கியமெனப்படுகின்றன. முதல் க்ஷணத்தில் ககாரத்தின் உற்பத்தியும், இரண்டாவது க்ஷணத்தில் ஔகாரத்தின் உற்பத்தியும், மூன்றாவது க்ஷணத்தில் விசர்க்கத்தின் உற்பத்தியுமுண்டாகின்றன. ஆண்டுக் ககாரத்தின் நாசத்தில் ஔகாரம் ஏதுவாம், ஔகாரத்தின் நாசத்தில் விசர்க்கம் ஏதுவாம். மூன்றாவது க்ஷணத்தில் சத்தத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது; இரண்டாவது க்ஷணத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின், நாசத்திற்கு ஏது தனது பின்சத்தமாம். அஃது இரண்டாவது கணத்தில் உண்டாகின்றது. காரணத்தின் சித்தியின்றிக் காரிய முண்டாகாது. முதல் க்ஷணத்தில் இரண்டாவது சத்தம் பெறப்படாததா யிருத்தலான், இரண்டாவது க்ஷணத்திற் பெறப்படும் இரண்டாவது சத்தத்தால் மூன்றாவது க்ஷணத்தில் முதற் சத்தத்தின் நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாறு மூன்றாவது சத்தத்தான் இரண்டாவதற்கு நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாறே உபாந்திய (ஈற்றயல்) சத்த பரியந்தம் தத்தம் பின்னிற்கும் சத்தங்களான் (முன்) சத்தங்களுக்கு நாச முண்டாகின்றது. அந்திய (கடைசிச்) சத்தத்திற்கு ஈற்றயற் சத்தத்தான் சுந்தோபசுந்தநியாயத்தால் நாச முண்டாகின்றது. சுந்தன் உபசுந்தனென இரண்டு சகோதரர் இருந்தனர். அவர்களுள் ஒருவருக்கொருவரான் நாச முண்டாகியதுபாரதத்திற் பிரசித்தம் ஆனலிதிலிதுதோஷமாம்:— ஈற்றயற் சத்தத்தால் அந்திய சத்தத்திற்கு நாசம் அங்கீகரிக்கின் இரண்டாவது க்ஷணத்திற்றானே அந்திய சத்தத்திற்கு நாச முண்டாகும். ஆதலால் உற்பத்தி நாசத்தின் வேறான வியாபாரமின்றிய

அந்திய சத்தம் அப்பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும். ஜகதீசபட்டா சாரியர் அந்தியசத்தம் அப்பிரத்தியக்ஷ மென்று கூறி யிருக்கின்றன ராகலின், அப்பிரத்தியக்ஷத்தை யீட்டுதல் இஷ்டமே, தோஷமின் றெனக்கூறுவராயினும், மூன்றாவது க்ஷணத்திற் சத்தத்திற்கு நாச முண்டாமென்னும் நியமத்திற்குக் கேடுண்டாம். ஆதலால் அந்திய சத்தத்தின் நாசத்தில் ஈற்றயற் சத்தத்தின் நாசம் ஏதுவாம். ஈற்ற யல் சத்தம் ஏதுவன்று. இப்பக்ஷத்தில் அந்திய சத்தத்தின் நாசத் தில் இரண்டாவது க்ஷணத்தில் நாசத்தின்ஆபத்தியி(அடைவி)ல்லை. ஏனெனின், ஈற்றயல் சத்தத்தின் நாசம் அந்தியசத்தத்தா னுண்டா கின்றது. ஆதலால் அந்தியசத்தத்தின் இரண்டாவதுக்ஷணத்தில் ஈற் றயலின் நாசமும்அதற்கடுத்தக்ஷணத்தில்அந்தியத்தின்நாசமுமுண் டாகின்றன. இவ்வாற்றான் சகல சத்தங்களின் நாசமும் மூன்றா வது க்ஷணத்தி லுண்டாகின்றது. இதன்கண் இது சங்கையாம்:— யாண்டு ஒரே வர்ணவடிவமான சத்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ச் சத்தத்தின் நாசத்திற் கேதுவாக ஒரு சத்தமு மில்லை. அதற்கு இது சமாதானமாம்:—கண்ட முதலியவற்றோ டுண்டாகும் வாயு வின் சையோகம் வர்ணவடிவமான சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். பேரி முதலியவற்றோடு தண்ட முதலியவற்றிற் குண்டாகும் சையோகம் தொனிவடிவ சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். மூங்கிற் பிள விரண்டின் பிரிவு தொனிவடிவ சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். அங்ஙனமே சத்தமும் சத்தத்திற்கு ஏதுவாம். பேரி தண்டங்களின் சையோகத்தால் பேரிதேசத்தி லுண்டாகும் சத்தமெதுவோ அதனினின்றுமுண்டா கிய சத்தத்தின் சாக்ஷாத்காரம் சிரவணத்தா (காதினு) லுண் டாகின்றது. அங்ஙனம் கண்டமுதலிய விடங்களில் வாயு வின் சையோகத்தால் உண்டாகும் வர்ணரூப சத்த மெதுவோ, அதன் சாக்ஷாத்காரம் சிரவணத்தால் உண்டாகிற தில்லை. ஆனால் வர்ணரூப சத்தத்தான் வேறு சத்த முண்டாய் அதன் சாக்ஷாத் கார முண்டாகிறது. இவ்வாற்றான் அந்திய சத்தமின்றிய ஒரு சத்தம் அப்பிரசித்தமாம். ஆனால் இம்மதத்தில் வர்ணங்களின் சமுதாய வடிவமான பதத்திற்கு ஏக காலத்திற் சம்பவ மில்லை யாகலின் பதத்தின் சாக்ஷாத்காரமோ சம்பவியாது. என்றாலும் ஒவ்வொரு எழுத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தால் எல்லா வெழுத்துக் களையும் விஷயஞ்செய்யும் ஒரு ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது. ஸ்மரி க்கப்பட்ட பதத்தால் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது.

அதனாற் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. அல்லது முன் முன் வர்ணங்களின் அநுபவத்தால் சம்ஸ்கார முண்டாகின்றது. சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய அந்திய வர்ணத்தின் அநுபவமே பதத்தின் அநுபவமெனப் படுகின்றது. அதனால் பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி யுண்டாகின்றது; அதனாற் சாப்தபோத முண்டாகின்றது. இது நியாய மதம். மீமாம்ஸக மதத்தில் வர்ணம் நித்தியமாம்; ஆதலால் வர்ணங்களின் சமுதாயமாகிய வேதமும் நித்தியம். அன்றியும் எல்லா வர்ணங்களும் விபுவாம். யாண்டுக்கண்ட முதலியவிடங்களில்அத்தியான்ம வாயுவின் சையோக முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு வர்ணங்களின் அபிவியக்தி (வெளிப்படுதல்) உண்டாகின்றது. நையாயிக மதத்தில் வர்ணங்களின் உற்பத்திக்கு ஏதுவாயுள்ள தெதுவோ, அதுவே மீமாம்ஸக மதத்தில் வர்ணங்களின் அபிவியக்தி(வெளிப்படை)க்கு ஏதுவாம். இவ்வாற்றான் வர்ண சமுதாயமான வேதம் நித்தியம்; ஆதலால் அபௌருஷேயமாம் (புருஷனாலாகிய தன்றாம்). வேதாந்தமதத்தில் வர்ணமும் அவற்றின் சமுதாயமான வேதமும் நித்தியமன்று. ஏனெனின், வேதத்திற்கு உற்பத்தி சுருதி கூறியிருக்கின்றது. சேதனத்திற்கு வேறாகிய யாவும் அநித்தியமாம். ஆதலால் வேதம் நித்திய மன்று; க்ஷணிகமு மன்று. சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் சர்வஞ்ஞ ஈசுவரனது சங்கற்ப மாத்திரத்தால் வேதத்தின் உற்பத்தி யுண்டாயிருக்கின்றது. ஆதலால் சுவாசத்தைப் போல அநாயாசமாக ஈசுவரன் வேதத்தை யுண்டு பண்ணினர். நையாயிகமதத்தில் பாரத முதலியவற்றைப் போல வேதம் பௌருஷேயமாம். வேதாந்தமதத்தில் பாரத முதலியவற்றைப்போல ஈசுவரரூப புருஷனாலாக்கப்பட்டதாகலின் பௌருஷேயமாம். ஆனால் சர்வஞ்ஞர்களாகிய வியாசர் முதலியோர் எல்லாச் சிருட்டிகளினும் பாரத முதலியவற்றைச் செய்திருக்கின்றனர். ஆண்டு எங்ஙனம் முன் சர்க்கத்தில் (சிருஷ்டியில்) ஒழுங்கு இருந்ததோ அங்ஙனமே பாரத முதலியன பின் சர்க்கத்தினும் உண்டாமென்னும் நியமமில்லை. ஆனால் தனதிஷ்டப்படி பாரத முதலியவற்றின் ஒழுங்கினைச் செய்திருக்கின்றனர். வேதத்தின் ஒழுங்கு விலக்ஷணமாகாது. ஆனால் முன் சர்க்கத்தின் ஒழுங்கினை நினைத்துப் பின் சர்க்கத்தில் முன்கற்பத்துக்குச் சமானமான ஒழுங்கினை யுடையதாக வேதத்தினை ஈசுவரன் சிருஷ்டித்திருக்கின்றனர். புருடனாற் செய்யப்படுந் தன்மையாகிய பௌருஷேயத்

தன்மை வேதத்தில் பாரத முதலியவற்றின் சமானமாம் அந்நிய சர்க்கத்தினது ஒழுங்கின் நினைவின்றிப் புருடனு லாக்கப்படுந் தன்மை வடிவினதாகிய பௌருஷேயத் தன்மை பாரத முதலிய வற்றின்க ணுளது; வேதத்திலின்று. வேதத்தில் முன் சர்க்கத்து ஒழுங்கினை ஸ்மரித்துப் புருஷனுலாக்கப்படுந்தன்மை யுளது. ஆதலால் வேதத்தின் ஒழுங்கு அநாதியாம்; வேதம் ஈசுவரனாகிய புருஷனு லாக்கப்பட்டதாம்; இதில் விரோதமின்று.

மூன்றாவது பிரகாசம்
சத்தப்பிரமாண நிரூபணம்
முடிந்தது.

ஓம் தத்ஸத்ப்ரஹ்மணேநம:

நான்காவது பிரகாசம்.

உவமானப்பிரமாணநிரூபணம்.

ருஉ. கிரமபங்கத்தின் அபிப்பிராய பூர்வகமான இரண்டு நியாயக் கிரமத்தான் உவமான உவமிதிகளின் இருவகைச் சொரூபம்.

நியாய வேதாந்தங்களின் எல்லா நூல்களினும், உவமான நிரூபணத்திற்குப் பின் சத்தம் நிரூபிக்கப்பட்டுளதெனினும், மூன்று ப்ரமாண வாதிகளாகிய சாங்கியர் முதலியோர் உவமானத்தை யங்கீ கரிப்பதில்லை. பிரத்தியக்ஷம் அநுமானம் சத்தமென்னும் மூன் றனையும் யங்கீகரிக்கின்றனர். அவர்களுக்குபயோகமுள்ளபிரமாண ங்களை முன்னர்ச் சொல்லவேண்டுமாகலின், சத்தப் பிரமாணத் தின்பின் உவமானம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. எவ்வொழுங்கான் சாஸ்திரங்களில் அதிகப் பிரமாணங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள வோ, அவ்வொழுங்காக இந்நூலில் பிரமாணம் நிரூபிக்கப்படுகின்ற தாகலின், ஈண்டு வேறு சங்கதியி (தொடர்பி) ன் அபேக்ஷையில்லை.

உவமிதிப் பிரமையின் கரணம் உவமானப்பிரமாணமெனப் படும். நியாயக்கிரமமாய் உவமிதி உவமானங்களின் சொரூபம் இது வாம்:—* சம்ஞியில் சம்ஞையினது வாச்சியத்தன்மையின் ஞானம் உவமிதியெனப்படும்; அதன் கரணமெனப்படும் வியாபாரமுடைய

* சொல்லின்பெயர் சம்ஞை; பொருளின்பெயர் சம்ஞி.

அசாதாரண காரணமெதுவோ, அது உவமானமெனப்படும். ஓர் நகரவாசியாகியபுருஷன் கவயம் (ஆமா) என்னும் சொற்பொருளை யுணராதவனுய் ஆரணியத்தில் வசிக்கு மொருவனோடு கவய மெத் தன்மைத்தென்று கேட்க, அப்போது ஆவினையொக்கும் ஆமா வென்ற ஆரணிய புருடன் வாக்கியத்தைக் கேட்டு வாக்கியார் த்தத்தினை யநுபவித்து வனத்தில் ஆவினையொத்த ஆமாவைக் கண்டு, ஆவினை யொக்கும் ஆமா வென்னும் வாக்கியார்த்தத்தை ஸ்மரிக்கின்றான். அதன்பின் கண்டபசுவில் ஆமாவென்னும் சொற் பொருட் டன்மையை யறிகின்றான். ஆண்டுப் பசுவிசேடத்தில் ஆமாவென்னும் சொற்பொருட்டன்மை ஞானம் உவமிதியாம். ஆர ணிய புருடனாலறிவிக்கப்பட்ட வாக்கியார்த்தத்தின் அநுபவம் கரணமாம்; ஆவினையொத்த பிண்டத்தைக் கண்டு வாக்கியார்த்தத் தை ஸ்மரித்தல் வியாபாரமாம்; ஆவையொத்த பிண்டத்தின் பிரத் தியக்ஷம் சம்ஸ்காரத்தின் உற்போதகமாயிருத்தலின் சககாரியாம். ஆதலால் வாக்கியார்த்தாநுபவம் உவமானமும்,வாக்கியார்த்த ஸ்மி ருதி வியாபாரமுமாம்.எங்ஙனம் அவாய்நிலைமுதலியன சாத்தத்தின் சககாரிகளோ, அங்ஙனமே ஆவையொத்த பிண்டத்தின் பிரத்தி யக்ஷம் உவமிதியின் சககாரியாம், உவமிதி பயன். இது சாம்பிரதா யிகமான நையாயிகர் மதம்.

நவீன நையாயிகர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—சககாரியெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் ஆவையொத்த பிண்டத்தின் பிரத்திய க்ஷம் உவமானமாம். வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியாபார மாம். ஆமாவென்னும் பதத்தினது வாச்சியத்தன்மையின் ஞானம் உவ மிதியாகிய பயனும். இம்மதத்தில் வாக்கியார்த்தத்தின் அநுபவம் காரணத்திற்குக் காரணமாயிருத்தலின் குலாலபிதாவைப்போல அந்நியதாசித்தமாம்(பிறிதோராற்றாற்பெறப்படுவதாம்). பொருள் இதுவாம்:—குலாலபிதா கடத்தினது சாமக்கிரியினும் புறமாதல் போல உவமிதி சாமக்கிரியினும் வாக்கியார்த் தாநுபவம் பாகிய (புற) மாம். இவ்விரண்டு மதங்களும் நையாயிகர்களுடையவாம். இவற்றில் அநேக சங்கை சமாதானமாகிய விசாரம் நியாய கௌ ஸ்துப முதலியவற்றில் எழுதப்பட்டுளது. சித்தாந்தத்தில் உபயோக முடைய தன்றாகலின் அதனை யாம் எழுதவில்லை.

உவமிதி ஒப்புமை ஞானத்தால் உண்டாவதுபோல விதர்ம ஞானத்தானும் உண்டாகின்றது. யாண்டுக் காண்டாமிருகமென்

னும் பதத்தின் வாச்சியத்தையறியாதவன் ஆரணியபுருஷனால் ஒட்
டையின் விலக்ஷணதர்மமுள்ள கொம்போடுகூடிய மூக்கினையுடை
யது 'காண்டாமிருகம்' என்னும் பதத்தின் வாச்சியமாமென்னும்
வாக்கியத்தைக் கேட்டு வாக்கியார்த்தாநுபவமுண்டாகியபின்னர்
வனத்திற்சென்று ஒட்டையின் விதர்மமான காண்டா * மிருகத்
தின் பிரத்தியக்ஷத்திற்குப் பின் அதனிடத்துக் காண்டாமிருக
மென்னும் பதத்தின் வாச்சியத்தன்மையை யறிகின்றான். பிருதிவி
யென்னும் பதத்தின் வாச்சியத்தை அறியாதான் ஜலம் முதலிய
வற்றின் வைதர்மியமுடையது பிருதிவியென்னுங் குருவாக்கியத்
தைக்கேட்டு அதன் அர்த்தத்தை யநுபவித்து, ஜலாதிவைதர்மிய
முடைய பதார்த்தத்தினைக் கண்டு, வாக்கியார்த்தத்தை ஸ்மரித்து
அப்பதார்த்தத்தில் பிருதிவி யென்னும் பதத்தின் வாச்சியத்தன்
மையை நிச்சயஞ் செய்கின்றான். விருத்த தர்மமுடையதனை விதர்ம
மென்பர். விருத்த தர்மத்தினை வைதர்மிய மென்பர். காண்டாமிருக
த்தின்கண் ஒட்டையினும் விருத்த தர்மம் குறுகிய கழுத்து முத
லியனவாம். பிருதிவியில் ஜல முதலியவற்றினும் விருத்த தர்மம்
கந்தமாம். இரண்டு உதாரணங்களினும் சாம்பிரதாயிகக்கிரமமாக
வாக்கியார்த்தாநுபவம் கரணமும், வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியா
பாரமும், விருத்த தர்மமுடைய பதார்த்தத்தின் தரிசனம் சககாரியு
மாம். நவீனக்கிரமமாக விருத்த தர்ம விசிஷ்ட பதார்த்தத்தின்
பிரத்தியக்ஷம் கரணமும், வாக்கியார்த்த ஸ்மிருதி வியாபாரமும்,
வாக்கியார்த் தாநுபவம் பாகியசாமக்கிரியுமாம். காண்டாமிருக
பதத்தின் வாச்சியத்தன்மை ஞானமும் பிருதிவியென்னும் பதத்
தின் வாச்சியத் தன்மை ஞானமும் உவமிதியாகிய பயனும். இவ்
வாற்றான் நியாயமதத்தில் சம்ஞையின் வாச்சியத்தன்மை ஞானம்
உவமானப் பிரமாணத்தின் பயனும். பிராசீனமதத்தில் வாக்கியார்
த்தாநுபவத்தை உவமானப் பிரமாணமென்பர். நவீன மதத்தில்
ஒப்புமையடுத்த பிண்டதரிசனம் அல்லது வைதர்மிய விசிஷ்ட
பிண்டதரிசனம் உவமானப் பிரமாணமா மென்பர்.

---

* மூக்கிற் கத்திபோன்ற வொரு கொம்புள்ள ஓர் மிருகம். இதனை
வடநூலார் கட்கமிருக மென்பர்.

ருங. வேதாந்தத்தின்படி உவமான உவமிதிகளின் சொரூபம்.

வேதாந்த மதத்தில் உவமிதி உவமானங்கட்கு வேறு சொரூபமாம்:—கிராமத்தில் கோவின் வியக்தியைக் காண்பவன் வனத்திற் சென்று கவயத்தைக் காணுங்கால் "இப்பசு ஆவொப்புமையுடையது" என்னும் பிரத்தியக்ஷம் உண்டாகின்றது; அதன்பின் என் ஆ இப்பசுவினை ஒத்தது என்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கவயத்தில் ஆ வொப்புமையின் ஞானம் உவமானப் பிரமாணமெனப்படும்; ஆவிற் கவயத்தின் ஒப்புமை ஞானம் உவமிதியெனப்படும். இம்மதத்தினும் உவமிதியின் கரணமே உவமானமெனப்படுகின்றது. ஆனால் உவமிதியின் சொரூபமும் இலக்கணமும் வேறும். ஆதலால் உவமானத்தின் இலக்கண வேற்றுமையின்றி சொரூபத்தின் வேற்றுமை சித்திக்கின்றது. நியாய மதத்திலோ சம்ஞியில் சம்ஞையின் வாச்யத்தன்மை ஞானம் உவமிதி யெனப்படுகின்றது. வேதாந்த மதந்தில் ஒப்புமை ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானத்தினை உவமிதியென்பர். கவயத்தில் ஆவின் ஒப்புமை ஞானத்தால் ஆவில் கவயத்தின் ஒப்புமை ஞானம் ஜந்யமாம். இவ்வாற்றான் உவமிதியின் இலக்கணம் நியாயமதத்தினும் வேறும். அதன் கரணம் எதுவோ அது உவமானமெனப்படுகின்றது. சாதிருசிய ஞான ஜந்ய ஞானமாகிய உவமிதி ஆவிற் கவயத்தின் ஒப்புமை ஞானமாம். அதன் கரணம் கவயத்தில் ஆவின் ஒப்புமை ஞானமாம். அதுவே உவமானமாம். இம்மதத்தில் உவமானப் பிரமாணம் வியாபார மின்றியதாம். உவமானத்திற்குப் பின்னர் உவமிதியின் உற்பத்தியில் ஓர் வியாபாரமும் வாய்ப்பதில்லை. இம்மதத்தில் வைதர்மிய விசிஷ்ட ஞானத்தால் உவமிதி யங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை; ஏனெனின் ஒப்புமை ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானத்தினையே உவமிதியென்பர்; பிறவற்றினை யன்று.

ருச. விசாரசாகரத்தில் நியாயக்கிரமமாய் உவமிதியைச் சொல்லுதலின் அபிப்பிராயம்.

விசாரசாகரத்தில் நியாயக்கிரமமாக உவமிதியின் சொரூபம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—

நியாயக் கிரமமாக உவமிதி உவமானங்களின் சொரூபத்தை அங்கிகரிக்கினும் அத்வைத சித்தாந்தத்திற்குக் கெடுதி யில்லை.

மாறுன நியாயக் கிரமத்தான் சித்தாந்தத்திற்கு அநுகூலமான உதாரணம் கிடைக்கின்றது. ஏனெனின் வைதர்மிய ஞானத்தான் உவமிதி நியாயமதத்திற் கொள்ளப்பட்டுளது. சித்தாந்தத்திற் கநு கூலமான அதன் உதாரணம் இதுவாம் :— "ஆன்ம பதத்தி னர்த் தம் எவ்வியல்பினது?" என்னும் வினுவிற்குத் "தேக முதலியவற் றின் வைதர்மியமுடையது ஆன்மா" என்றுரைத்த குருவின்விடையைக்கொண்டு அநித்தியமும் அசுசியும் துக்க சொரூபமுமான தேகாதிகளினும் விதர்மமுடைய நித்திய சுத்த ஆநந்தரூபம் ஆன்ம பதத்தின் வாச்சியமாமென்று ஏகாந்தமான விடத்தில் விவேகிக்குங் காலத்து, மனதிற்கு ஆத்மா வோடு சையோக முண்டாய் உவமிதிஞான முண்டாகின்றது. சாதிருசிய ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானத்தினையே உவமிதியென அங்கீகரிக்கின் ஆன்மாவில் எதற்கும் சாதிருசியம் (ஒப்புமை) இன்று. ஆகலின் ஜிஞ் ஞாசுவுக்கு (ஞான விருப்புடையோனுக்கு) அநுகூலமான உதாரணம் கிடைக்கிற தில்லை. அசங்கத்தன்மை முதலிய தர்மங்களான் ஆகாயத்தினை யொத்தது ஆன்மாவாமாகலின் ஆகாயத்தில் ஆன்மாவின் ஒப்புமை ஞானம் உவமானமாம்; ஆன்மாவில் ஆகாயத்தின் ஒப்புமை ஞானம் உவமிதியாம். ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு அநுகூலமான இவ்வுதாரணம் சித்தாந்தத்தின் உவமிதிக்குச் சம்பவிக்குமாயினும், எவ்வதிகரணத்தில் எப்பதார்த்தத்தினது அபாவத்தின் ஞான முளதோ, ஆண்டு அபாவ ஞானத்தில் பிரம (மயக்க) புத்தி உண்டாத வின்றி, அவ்வதிகரணத்தில் அப்பதார்த்தத்தின் ஞானம் உண்டாகாது. எங்ஙனம்: ஆன்மாவில் கர்த்திருத்துவ முதலியவற்றின் அபாவ ஞானமுளதாக நியாயமுதலிய சாஸ்திரங்களைக் கேட்டும் முதல் ஞானத்தில் பிரமபுத்தி யுண்டாதலின்றிக் கர்த்தா போக்தா ஆன்மாவென்னும் ஞானம் நிகழாது. எவனுக்குத் வேதாந்தார்த்த நிச்சயஞ் செய்தும் நையாயிகர் முதலியோரது குசங்கத்தால் கர்த்தா போக்தா ஆன்மாவா மென்னு ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முதல் ஞானத்தில் பிரமபுத்தி யுண்டாகின்றது. முதல் ஞானத்தில் பிரமபுத்தி யுண்டாத வின்றி விரோதமுடைய ஞானம் நிகழாது. அப்பிரமபுத்தி பிரம (மயக்க) வடிவினதாகுக, அல்லது உண்மை வடிவினதாகுக. இதில் ஆக்கிரகமில்லை. ஆனால் பிரமபுத்தியில் பிரமத்தன்மை நிச்சயம் வேண்டியதின்றென்பது ஆக்கிரகமாம். இவ்வாற்றான் எக்காலத்தில் குரு

வாக்கியங்களான் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு ஆகாயமுதலிய சகல பிரபஞ்சமும் கந்தருவ நகரம்போல் திருஷ்ட நஷ்ட (காணும்போதே யழியும்)சுபாவமுடையனவாம்; அவற்றின் விலக்ஷண சுபாவமுடையது ஆன்மா; ஆகாயமுதலியவற்றில் ஆன்மாவிற்குச் சிறிதும் ஒப்புமையின்றென்னும் திடநிச்சயமுண்டாகுங்காலத்தில் ஆகாயத்திற்கும் ஆன்மாவிற்கும் ஒப்புமை ஞானம் சம்பவியாதாகலின் உத்தமஜிஞ்ஞாசுவுக்கு அநுகூலமான சித்தாந்தத்தினது உவமிதியின்உதாரணம் கிடைக்காது.

ருரு. முற்கூறிய வேதாந்தக் கிரம நியாயக்கிரமங்களின் விலக்ஷணமான உவமிதி உவமானங்களின் இலக்கணம்.

முற்றும் நையாயிகக் கிரமத்தின் உவமிதியில் வித்துவேஷமு (விசேஷ வெறுப்பு) ண்டாகுமாயின் உவமிதிக்கு இவ்விலக்கணஞ் செய்துகொள்ளல் வேண்டும்:— சாதிரிசிய ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானம் அல்லது வைதர்மிய ஞானத்தாற் றோன்றிய ஞானம் என்னும் இரண்டனுள் யாதானு மொன்றுளதேல் அது உவமிதியெனப்படும். காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய ஞானத்தான் ஒட்டையில் காண்டாமிருகத்தின் வைதர்மிய ஞானம் உண்டாகின்றது. பிருதிவியில் ஜலத்தின் வைதர்மிய ஞானத்தால் ஜலத்தில் பிருதிவியின் வைதர்மிய ஞான முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒட்டையில் காண்டாமிருகத்தின் வைதர்மிய ஞானமும் ஜலத்திற் பிருதிவியின் வைதர்மிய ஞானமும் உவமிதியாம். அதன் கரணம் உவமான மெனப்படும். ஈண்டுக் காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய ஞானமும் பிருதிவியில் ஜலத்தின் வைதர்மிய ஞானமும் கரணமாகலின் உவமானமாம். விபரீதமாகவும் உவமான உவமிதித் தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இந்திரிய சம்பந்தமுடையதில் சாதிருசிய ஞானம் உவமானமாம். இந்திரியத்தின் மறைபட்டதில் சாதிருசிய ஞானம் உவமிதியாம். அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்தில் ஆத்மாவின் வைதர்மிய ஞானத்தால் ஆத்மாவில் பிரபஞ்சத்தின் வைதர்மிய ஞானம் உவமிதியாகின்றது. இவ்வாற்றான் சாதிருசிய ஞானஜந்திய ஞானம் வைதர்மிய ஞானஜந்திய ஞானம் என்னும் இரண்டனையும் உவமிதியாகக் கூறின் ஜிஞ்ஞாசுவுக்கு அநுகூலமான உதாரணம் சம்பவிக்கின்றது.

பிரகாசம்.] ருசு. வேதாந்த பரிபாஷையினும்
அதனுரையினும் கூறியதன் கண்டன

வேதாந்த பரிபாஷையில் சாதிருசியஞான ஜந்நி
மொன்றே உவமிதியின் இலக்கணமாகச்சொல்லப்பட்ட
உரையில் அந்நூலாசிரியர் புத்திரர் இரண்டாவது உவ
கண்டித்தற்பொருட்டுக் கூறியிருத்தல்வருமாறு:—யாண்
த்தால் லோசன (நேத்திர) த்தை உவமிக்கின்றேன் என்
உவமான உவமேயத்தன்மை யுண்டாகின்றதோ, அவ்
ருன் உவமானப்பிரமாண முண்டாகின்றது. வைதர்மியஞா
டாகுமிடத்து உவமான வுவமேயத்தன்மை யுண்டாகி
ஆதலால் உவமானப் பிரமாணம் சம்பவியாது என்பதாம்.
இது கேட்டல் வேண்டும்:—வைதர்மிய ஞான ஜந்நிய உ
எவ்வுதாரணங்கள் கூறப்பட்டனவோ, அவற்றில் உவமி
விஷயத்தின் ஞானம் உவமானப் பிரமாணத்தா லுண்டாகி
யெனின், எப்பிரமாணத்தால் அவற்றின் ஞானம் உண்
றது? எப்பிரமாணத்தால் அவற்றின் ஞானத்தைக் கூ
அப் பிரமாணத்தானே சாதிருசிய ஞான ஜந்நிய உவமி
விஷயத்தின் ஞானமும் உண்டாய்விடும். உவமானப் பி
த்தினை பிரயோஜனத்தின் அபாவத்தால் அங்கீகரித்தல்
டும். கவயத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தில் ஆவின் சாதிருசியமே
தியக்ஷம்; ஆனால் ஆவில் கவயத்தின் சாதிருசியம் பிர
மன்று. ஏனெனின், தர்மியோடு இந்திரியத்தின் சை
முண்டாகுமாயின், இந்திரிய சையுத்த தாதான்மிய ச
தால் சாதிருசிய தர்மத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகும்.
தர்மியோடு இந்திரிய சையோகமின்மையால் ஆவில் கவ
சாதிருசியம் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு விஷய மன்று. ஆதலால்
கவயத்தின் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏதுவாகக் கவயத்தில்
சாதிருசிய ஞான வடிவமாகிய உவமானப்பிரமாணம் வே
தாயின், அங்ஙனமே காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையினது
மியத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமேயுளது; ஒட்டையினோடு இ
சையோக மின்மையால் ஒட்டையில் காண்டா மிருகத்
வைதர்மியத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷ வடிவமாகாது;
ஏதுவாகக் காண்டாமிருகத்தில் ஒட்டையின் வைதர்மிய ஞா
கிய உவமானமே பிரமாணமென்று அங்கீகரிக்கத் தக்கதாம்.
ந்த பரிபாஷையின் உரையில் எந்த ஞானத்திற்குப் பின்

கின்றேனென்னும் தோற்றம் ஞாதாவு (அறிபவனு) க் குண்டா கின்றதோ, அந்த ஞானம் உவமிதியாம். வைதர்மிய ஞானத்தாற் றோன்றிய வைதர்மிய ஞானத்திற்குப் பின் உவமிக்கின்றே னென் னும் தோற்ற முண்டாகிறதில்லே. ஆதலால் உவமிதியன்றென வெழுதி யிருக்கின்றனர். அது பிசகு; ஏனெனின் முகத்தில் சந் திரனது சாதிருசியப் பிரத்தியக்ஷத்தின் பின்னர் முகத்தைச் சந் திரனோடு உவமிக்கின்றே னென்னும் தோற்ற முண்டாகின்றது. முகத்தில் சந்திரனது சாதிருசியத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுளது. உவமிதியில்லே. ஆதலால் உவமிக்கின்றேன் என்னும் வியவகாரத் திற்கு விஷயம் உவமை யலங்காரமாம். யாண்டு உவமான உவமே யங்களுக்குச் சமான சிறப்புண்டாகின்றதோ ஆண்டு உவமையலங் காரம் சொல்லப்படுகின்றது. அலங்காரத்தின் சாமானிய லக்ஷண மும் உவமை முதலியவற்றின் விசேஷ லக்ஷணமும் அலங்காரசந் திரிகை முதலியவற்றிற் பிரசித்தமாம். அது கடினமும் உபயோக மின்றியதுமா மென்றறிந்து ஈண் டெழுதப்படவில்லே. ஆதலால் யாண்டு உவமிக்கின்றேன் என்னும் தோற்றமுண்டா கின்றதோ அதன்விஷயம் உவமிதி ஞானமன்று. ஆனல் சாதிருசிய ஞானஜந்திய ஞான வைதர்மிய ஞான ஜந்தியஞானங்களில் உவமிதி சத்தம் பாரி பாஷிகமாம். எங்ஙனம் சந்தோகிரந்தங் (யாப்புநூல்) களில் ஐந்து ஆறு ஏழுகளில் பாணம் ரஸம் முனியென்னும் சொற்கள் பாரிபாஷி கமாயுளவோ, அங்ஙனமே உவமிதி சத்தமும் நியாய சாஸ்திர அத் வைத சாஸ்திரங்களில் வேறுவேறு பொருள்களில் பாரிபாஷிக மாம். ஆதலால் அத்வைத சாஸ்திரத்தில் சாதிருசியஞான ஜந்திய ஞானத்தினைப் போல வைதர்மியஞான ஜந்தியஞானமும் உவமிதி சத்தத்தின் அர்த்தமாம்.

பேதத்தோடுகூடிய சமான தர்மத்தினைச் சாதிருசிய மென்பர். எங்ஙனம்: கவயத்தில் கோவின் பேதத்தோடுகூடிய சமான அவய வம் கவயத்திலுளது. அதுவே கோவின் சாதிருசியமாம். கோவின் சமான தர்மம் கோவிலுளது; பேதமில்லே. கோவின்பேதம் அசுவ த்திலுளது; சமான தர்மமின்று. ஆதலால் சாதிருசியமில்லே. சந்திர னது பேதத்தோடுகூடிய சந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணுந் தன்மை வடிவினதாகிய சமான தர்மம் முகத்திலுளது. அதுவே முகத்தில் சந்திரனது சாதிருசியமாம். இவ்வாற்றான் உவமான உவமேயங் களின் பேதத்தோடுகூடிய சமான தர்மமே சாதிருசிய பதத்தின்

பொருளாம். சிலர் சாதிருசிய மென்பது ஓர் பின்ன பதார்த்தம்; அது உவமான உவமேயங்களி லுள்ளது. உவமான உவமேயங்களி னது நிர்ணயிக்கப்பட்ட தர்மங்களின்வேருமெனக் கூறுகின்றனர். அது நலமுடையதன்று. ஏனெனின், யாண்டு இரண்டு பதார்த்தங் களின் சமானதர்மம் அற்பமுளதோ, ஆண்டு அபகிருஷ்ட (தாழ்ந்த) சாதிருசியமெனப் படுகின்றது. சமான தர்மம் அதிகமுள்ள விடத்து உத்கிருஷ்ட (உயர்ந்த) சாதிருசியமெனப் படுகின்றது. இவ்வாற்ருன் சமான தர்மத்தின் மிகுதி குறைவுகளாற் சாதிருசியத்தில் உத்கர்ஷ அபகர்ஷங் (உயர்வு தாழ்வு)க ளுண்டாகின்றன. நிர்ணயிக்கப்பட்ட தர்மங்களின் வேருன சாதிருசியமுள தாயின், பிராஹ்மணத் தன்மை முதலிய ஜாதியைப்போல அகண்டமாகும்; அதனிடத்து உத்கர்ஷ அபகர்ஷங்கள் பொருந்தா. ஆகலின் சமானதர்மம் சாதிருசியமா மென்னும் உதயநாசாரியர்மதம் சித்தாந்தத்தில் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம்.

ருஎ. கரணத்தினது இலக்ஷணத்தின் நிர்ணயம்.

ஆனுல் உவமிதிசத்தத்தின் பரிபாஷைக்கு நியாயமதத்திலும் அத்வைதமதத்திலும் பேதமுளது. உவமானசத்தத்தின் பொருள் இரண்டு மதத்திலும் பின்ன மன்று. ஏனெனின் உவமிதியின் கரணம் உவமான மெனப்படும். நியாயமதத்தில் கவயபதத்தின் வாச்சியத்தன்மையுணர்ச்சி உவமிதிபதத்தின் பாரிபாஷிகப்பொரு ளாம். அதன்கரணம் வாக்கியார்த்தாநுபவம், அல்லது சாதிருசிய விசிஷ்டபிண்டப் பிரத்தியக்ஷமாம். அத்வைத மதத்தில் சாதிரு சியஞான ஜந்நிய ஞானமும், வைதர்மிய ஞான ஜந்நிய ஞான மும் உவமிதிபதத்தின் பாரிபாஷிகப் பொருளாம். அதன்கரணம் சாதிருசிய ஞானமும் வைதர்மிய ஞானமு மாம். இவ்வாற்ருன் உவமிதி சத்தத்திற்குப் பரிபாஷையில் பேதமுண்டு. அதன் வேறுபாட் டால் உவமானத்தின் பேதம் சித்த மாகின்றது. உவமான பதம் பாரிபாஷிக மன்று; ஆனுல் யௌகிகமாம். வியாகரணத்தின்படி எப்பதம் அவயவப்பொருளை விடுகிறதில்லையோ, அது யௌகிகபத மெனப் படுகின்றது. ஈண்டு வியாகரணத்தின்படி உவமிதியின் கர ணம் உவமானபதத்தினது அவயவங்களின் பொருளாம். உவமான த்தால் உவமிதியினுக்ஜுதயுடிகியில் வியாபாரமில்லை; ஆதலால் வியாபாரமுடைய காரணமே கரணமா மென்னும் நியம மில்லை.

ஆனால் நிர்வியாபார காரணமும் கரணமாகின்றது. நியாயமத நிரூபணத்தின் பிரசங்கத்தில் வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணத்திற்கே கரணத்தன்மை சொல்லப்பட்டிருக்கிற தாகலின், நிர்வியாபார காரணத்தில் கரணத்தன்மை சம்பவியாது. என்றாலும் சித்தாந்தமதத்தில் வியாபாரத்திற்கு வேறான அசாதாரண காரணத்திற்குக் கரணத்தன்மை சொல்லுதல் வேண்டும். வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணத்திற்கே கரணத்தன்மை யில்லை. எங்ஙனம் வியாபாரமுடையதென்று சொல்லுவதனால் வியாபாரத்தில் கரணலக்ஷணம் செல்லாதோ, அங்ஙனமே வியாபாரத்திற்கு வேறானதென்று சொல்லுதலாலும் வியாபாரத்தில் கரணலக்ஷணம்செல்லாது. ஏனெனின், எங்ஙனம் வியாபாரத்தில் வியாபாரமுடைமை யில்லையோ, அங்ஙனமே வியாபாரத்தின்வேறாதற்றன்மையும்வியாபாரத்தி லில்லை. இவ்வாற்றான் வியாபாரத்தின் வேறாய அசாதாரண காரணம் கரணமெனப்படும். அது வியாபாரமின்றிய தாகுக, அல்லது வியாபாரமுடைய தாகுக. பிரத்தியக்ஷம் அநுமானம் சத்தம் என்னும் மூன்றுமோ பிரத்தியக்ஷப்பிரமை அநுமிதிப்பிரமை சாப்திப்பிரமைகளின் வியாபாரமுடைய காரணமாம். உவமானம் அர்த்தாபத்தி அநுபலப்தி யென்னும் மூன்றும் உவமிதி முதலிய பிரமையின் நிர்வியாபார காரணமாம். ஆதலால் சித்தாந்தத்தின்படி கரணலக்ஷணத்தில் வியாபாரமுடைய தென்னும் பதமுள்ள இடத்தில் வியாபாரத்திற்கு வேறானதென்று சொல்லுதல் வேண்டும். நியாயமதத்திலோகரணலக்ஷணத்திற்கு(வியாபாரத்தில்) அதிவியாப்தியை நீக்குதற் பொருட்டு வியாபார முடைய தென்னும் பதத்தினைச் சேர்க்க, அல்லது வியாபாரத்தின் வேறாகியதென்னும் பதத்தினைச் சேர்க்க. இருவகையானும் கரணலக்ஷணம் சம்பவிக்கும். ஏனெனின், நியாய மதத்தில் உவமிதிப் பிரமையின் கரணமாகிய உவமானப் பிரமாணத்தில் வாக்கியார்த்தஸ்மிருதி வியாபாரமாம். இது நியாயாநுசாரமான உவமான நிரூபணத்தில் முன் சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் உவமிதியின் காரணமாகிய உவமானத்தில் வியாபாரமுடையதெனக் கூறினும் கரண லக்ஷணத்தின் அதிவியாப்தி யில்லை. அர்த்தாபத்தியை அநுமானத்தி லடங்கியதாக நையாயிகர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் அர்த்தாபத்தியில் பிரமையின் கரணத்தன்மை வடிவினதாகிய [illegible]ணத தன்மை[illegible] அங்கீகரியாமையால் அதில் கரணத்தன்மை வியவகாரத்தின்

அபேக்ஷையில்லை. அங்ஙனமே அபாவத்தின் பிரமையில் அநுபலப்தியைச்சககாரி(துணைக்)காரணமென்றே மதித்திருக்கின்றனர். பிரமைக்கரண வடிவினதாகிய பிரமாணத் தன்மையை அநுபலப்திக்கு நையாயிகர் அங்கீகரிப்பதில்லை. ஆனால் அபாவப் பிரமையில் அநுபலப்தியோடு கூடிய இந்திரிய முதலியவற்றிற்கே பிரமாணத் தன்மையை யங்கீகரிக்கின்றனர். ஆதலால் அநுபலப்தியிலும் பிரமைக்கரணத்தன்மை வடிவினதாகிய பிரமாணத் தன்மையின் அங்கீகார மின்மையால் கரணத் தன்மை வியவகாரத்தின் அபேக்ஷையில்லை. ஈண்டு இது நிச்சயம்:—அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் கரணத்தன்மை வியவகாரத்தில் இஷ்டமுளதாக, கரணத்தின் இலக்கணம் இல்லையாயின், கரண லக்ஷணத்தில் அவ்வியாப்தி தோஷமுண்டாம். அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் பிரமாணத்தன்மையுளதேல் கரணத்தன்மையின் அபேக்ஷை அவசியமுண்டாம். ஏனெனின், பிரமையின் கரணத்தைப் பிரமாணமென்பர். ஆதலால் பிரமாணத் தன்மையில் கரணத்தன்மையின் பிரவேசமிருத்தலின், கரணத் தன்மையின்றிப் பிரமாணத் தன்மை சம்பவியாது. நியாய மதத்தில் அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் அந்தப் பிரமாணத் தன்மையின் அங்கீகார மின்மையால் இரண்டினும் கரணத் தன்மை வியவகாரம் அபேக்ஷிக்கப் படுவதின்று. இவ்வாற்றான் கரணத்தன்மை யின்றிய அர்த்தாபத்தி அநுபலப்திகளில் கரண லக்ஷண மின்மையால் அவ்வியாப்தி தோஷ முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றான் நியாயமதத்தில் வியாபாரமுடைய அசாதாரண காரணம் கரணமெனக் கூறினும் அவ்வியாப்தியில்லை. சித்தாந்தத்திலோ வியாபாரமுடையதாகக் கூறின் உவமான முதலிய மூன்று பிரமாணங்களிலும் கரண லக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி யுண்டாகின்றது. ஏனெனின், சித்தாந்த மதத்தில் இந்திரிய சம்பந்த முடைய கவயத்தில் கோவின் பிரத்தியக்ஷ வடிவினதாகிய சாதிருசிய (ஒப்புமை) ஞானம் உவமானப் பிரமாணமாம். மறைபட்டுள்ள (தூரத்துள்ள) கோவில் கவயத்தின் சாதிருசிய ஞானம் உவமிதிப் பிரமையாம். அங்ஙனமே இந்திரிய சம்பந்த முடைய பசுவிலுண்டாம் மறைபட்டுள்ள பசுவின் வைதர்மிய ஞானமோ உவமானப் பிரமாணமாம். பிரமாணத்தைப் பசுவிலுண்டாம் இந்திரிய சம்பந்த முடைய பசுவின் வைதர்மிய ஞானம் உவமிதிப் பிரமையாம். இவ்வாறு உவமானத்தால் உவமிதியின் உற்பத்தியில் ஓர் வியாபார

மும் சம்பவிக்கிறதில்லை. உவமிதிப் பிரமையின் கரணத்தை உ
மானப் பிரமாண மென்பர். ஆதலால் உவமானப் பிரமாணத்தி
கரணத் தன்மை வியவகாரம் இஷ்டமாம். அங்ஙனமே அர்த்
பத்தி அநுபலப்திகளிலும் பிரமாணத் தன்மையைக் கூறுவா
ஆகலின் கரணத்தன்மை வியவகாரம் இஷ்டமாம்; வியாபாரத்தி
சம்பவமின்று. அதனுல் உவமான அர்த்தாபத்தி அநுபலப்
களில் கரண லக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி யுண்டாகும். ஆதலா
கரணத்தின் இலக்கணத்தில் சித்தாந்தத்தின்படி வியாபாரமுடை
தென்னும் பதத்தை விட்டு, வியாபாரத்தின் வேருய வெனக் கூ
வேண்டும். வேதாந்த பரிபாஷை யென்னும் நூலில் தர்மராஜ
வியாபாரமுடையஅசாதாரண(சிறப்புக்)காரணமென்றுகரணலக்ஷ
ணம் கூறியிருக்கின்ருர். அன்றியும் பிரமையின் கரணம் பிரமாண
மென்று பிரமாணத்தின் இலக்ஷணம் கூறி யிருக்கின்ருர். தர்மராஜ
ருடைய புத்திரர் வேதாந்த பரிபாஷையின் உரையில் இங்ஙனம்
கூறி யிருக்கின்ருர்:—உவமிதியின் அசாதாரண காரணம் உவ
மானம். அது வியாபார மின்றியதாம். அங்ஙனமே அர்த்தாபத்தி
அநுபலப்திகளும் வியாபாரமின்றிய காரணங்களா மாகலின், உவ
மான முதலிய மூன்றி னிலக்ஷணத்தில் வியாபாரத்தின் பிரவேச
மில்லை. உவமிதிப் பிரமையின் வியாபாரமுடைய அசாதாரண கார
ணம் உவமானமாம். உபபாதகத்தினது பிரமையின் வியாபார
முடைய அசாதாரண காரணம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம்.
அபாவப் பிரமையின் வியாபார முடைய அசாதாரண காரணம்
அநுபலப்திப் பிரமாணமாமென் றிவ்வாறு உவமான முதலிய
மூன்றற்கும் வியாபார முடையதென்னும் பதம் பொருந்தியதாக
இலக்ஷணத்தைச் செய்யின், மூன்றற்கும் வியாபார முடைமை
யின்மையால், உவமான முதலியவற்றின் விசேஷ லக்ஷணம் சம்பவி
யாததாகும். ஆகலின் வியாபார முடையதென்னும் பதமின்றியது
விசேஷ லக்ஷணமாம். உவமிதிப் பிரமையின் அசாதாரணகாரணம்
உவமான மெனப்படும். இவ்வாறே அர்த்தாபத்தி அநுபலப்தியின்
இலக்ஷணத்தினும் வியாபாரமுடையதெனக் கூறலாகாது. ஆதலால்
அசம்பவமின்று. இவ்வாறு தர்மராஜர் புத்திரர் உவமானப் பிர
மாண முதலியவற்றின் விசேஷ லக்ஷணமோ பொருந்தும் வண்
ணம் கூறுகின்ருர். எந்தக் கரணலக்ஷணமும் அங்ஙனமே பிரமாண
த்தின் சாமானிய லக்ஷணமும் மூலகாரரால் (தர்மராஜரால்) மூன்

கூறப்பட்டனவோ அவற்றின்கண் ஓர் வேற்றுமையுங் கூறினு ரில்லை. ஆகலின், அவர் புத்திரர் கூற்றிற் குறையுளது. ஏனெனின், கரண இலக்கணத்தில் விசேடத்தைக் கூறினல்லால் வியாபார முடைமையின் அபாவத்தால், உவமிதியின் கரணம் உவமானம், அர்த்தாபத்திப் பிரமையின் கரணம் அர்த்தாபத்தி, அபாவப் பிர மையின் கரணம் அநுபலப்தி என்னும் விவகாரம் உண்டாகலா காது. அங்ஙனமே கரணத் தன்மையின் அபாவத்தால் உவமான முதலியவற்றில் பிரமாணத்தன்மை விவகாரமு முண்டாகலாகாது. ஆகலின், மூலகாரரது கரண இலக்கணத்தில் வியாபார முடையது என்னும் பதத்திற்கு வியாபார பின்னமென் றுரைசெய்வதில் சர்வ இஷ்ட சித்தியு முண்டாகிறது. ஆகலின் மூலகாரரது கரண இலக்கணத்தில் வியாபாரமுடையது என்னும் பதத்திற்கு வேறு பொருள் செய்யாமையின் புத்திரர் கூற்றிற் குறை யுளது. நமது கிரமமாகவோ வியாபார மின்றிய உவமான முதலியவற்றினும் உவமிதி முதலிய பிரமைகளின் கரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றான் பிரபஞ்சத்தில் பிரஹ்மத்தின் விதர்மத் தன்மையின் (வேற்றியல்பதாந் தன்மையின்) ஞானம் உபமானமாம். பிரபஞ்ச த்தினும் விதர்மம் (வேற்றியல்புடையது) பிரஹ்மமா மென்பது உவமானப் பிரமாணத்தின் பயனாகிய உவமிதி ஞானமாம்.

நான்காவது பிரகாசம்
உவமானப்பிரமாண நிருபணம்
முடிந்தது.

ஓம் தத்ஸத் ப்ரஹ்மணே நம:.

ஐந்தாவதுபிரகாசம்.

அர்த்தாபத்திப் பிரமாணம்.

ருஅ. நியாயமதத்தில் அர்த்தாபத்தியின் அங்கீகார மின்மையும், மூவகை அநுமானங்களின் வர்ணனமும்.

௯௩. பிரமாணத்தையுபரிய நான்குமே பிரமாணங்களாம். வெதி ரேகியநும் [illegible] த்தில் இரண்டும் [illegible] ப்ரமாணமும் சித்தாந்த த்தில் கேவல வெதிரேகியநுமானம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை [illegible]

லின், அர்த்தாபத்தி வேறு பிரமாணமாம். கேவல வெதிரேகி அநு மானத்தின் பிரயோஜனம் அர்த்தாபத்தியாற் பெறப்படுகின்றது. எதில்அந்நுவயவியாப்திக்குஉதாரணங்கிடைக்காது சாத்தியாபாவ த்தில் ஹேதுவபாவத்தினது வியாப்தியின் உதாரணம் கிடைக்கின்ற தோ, அது கேவல வெதிரேகி யநுமான மெனப்படும். எங்ஙனம்:— பிருதிவி பிறவற்றின் வேறு; கந்தமுடைமையான் என்னுமிடத்து யாண்டுக் கந்த முடைமையுண்டோ, ஆண்டுப் பிறவற்றின் வேறுதற் றன்மை யுண்டு என்னும் அந்நுவய வியாப்திக்கு உதாரண மில்லை. ஏனெனின் பக்ஷத்தின் வேறனது திருஷ்டாந்தமாம். ஈண்டுப் பிருதிவிமுழுவதும் பக்ஷமாம். அதனின்வேறுயஜலமுதலியவற்றில் பிறவற்றின்வேறுதலும் கந்தமுமில்லை. ஆதலால் இது கேவல வெதி ரேகி யநுமானமாம். யாண்டுப் பிறவற்றின் வேறுத லின்மை யுள தோ, ஆண்டுக் கந்தமின்மையுளது, ஜலத்திற்போல என்றிவ்வாறு சாத்தியா பாவத்தில் ஹேதுவின்மையின் வியாப்தி ஞானத்திற் கேதுவாகிய உடனிகழ்ச்சி யுணர்வு யாதோ, அது ஜலமுதலியவற்றி லுளதாம். ஆகலின் ஜலமுதலியன உதாரணமாம். வியாப்திஞான த்திற் கேதுவாகிய உடனிகழ்ச்சி யுணர்வு எதிலுளதோ, அது உதாரணமெனப்படும். அந்நுவயி அநுமானத்தில் எங்ஙனம் வியா ப்பிய வியாபகத்தன்மையுளதோ, அங்ஙனமே அதனின் விபரீதம் (மாறுபட்டது)வெதிரேகியிலுளதாம். அந்நுவயியில் ஹேது வியா ப்பியமும்,சாத்தியம் வியாபகமுமாம். வெதிரேகியில் சாத்தியாபா வம் வியாப்பியமும், ஏதுவின் அபாவம் வியாபகமுமாம். ஆனல் ஈண்டு நையாயிகர்களின் இரண்டு மத முண்டு. சாத்தியா பாவத்தில் ஏதுவபாவத்தின் உடனிகழ்ச்சிக் காட்சியுண்டாகின்றது. ஆனல் ஹேது அபாவத்தின் வியாப்தியின் ஞானமும் சாத்தியாபாவத்தி லுண்டாகின்றது. இப்பக்ஷத்தில் சில நையாயிகர் இந்தோஷங் கூறு கின்றனர்:— எந்தப்பதார்த்தத்தில் எதனது வியாப்தியின் ஞான முளதோ அப்பதார்த்தமாகிய ஏதுவினால் அச்சாத்தியத்தின் அநு மிதி யுண்டாகின்றது. எப்பதார்த்தங்களுக் கொன்றற்கொன்று வியாப்பிய வியாபகத்தன்மை யறியப்படவில்லையோ, அவற்றிற் [illegible]ன்றற் கொன்று ஏது சாத்தியத் தன்மைகள் பொருந்தா. [illegible]ன் வேறுத லின்மை கந்த மின்மைகளுக்கு வியாப்பிய பிறவற்[illegible] [illegible]ன்மைக[illegible] வியாபகத்த[illegible], (கந்த[illegible] பி[illegible]றின் வேறு[illegible]லென்பவ ற்றிற்கு ஏது சாத்தியத்தன்மைகளும்) கூறுதல் ஆச்சரியத்தை

யுண்டுபண்ணுவதாம். ஆதலால் சாத்தியாபாவ ஏதுஅபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வினாலும் ஏதுவில் சாத்தியத்தின் வியாப்தி ஞான முண்டாகின்றது. அந்நுவயி வெதிரேகி யநுமானங்களுக்கு இத்துணையே பேதமாம்:— யாண்டு ஏது சாத்தியங்களின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வினால் ஏதுவில் வியாப்தியின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, அது அந்நுவயி யநுமான மெனப்படும். யாண்டுச் சாத்தியாபாவத்தில் ஏதுஅபாவத்தின் உடனிகழ்ச்சி யுணர்வால் ஏதுவில் சாத்தியத்தின் வியாப்தி ஞான முண்டாகின்றதோ, அது வெதிரேகியநுமான மெனப்படும். சாத்தி யாபாவத்தில் ஏதுவபாவத்தின் வியாப்திஞானம் ஓரிடத்து முண்டாகிறதில்லை. யாண்டுச் சாத்தியாபாவத்தில் ஏதுஅபாவத்தின் வியாப்தி ஞானமுண்டாய் விடுகின்றதோ, ஆண்டுச் சாத்தியாபாவத்தால் ஏது அபாவத்தின் அநுமிதியே யுண்டாகின்றது. ஏதுவால் சாத்தியத்தின் அநுமிதி யுண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் வியாப்பிய ஞானத்தால் வியாபகத்தின் அநுமிதி யுண்டாமென்பது நியமம். முதற்பக்ஷம் பிராசீனரது; இரண்டாம் பக்ஷம் நவீனரது. அநுமானப் பிரகரணத்தில் நியாய நூலைப் படித்தலின்றிப் புத்தியின் பிரவேசம் உண்டாகாதாகலின் அநுமானத்தின் சில பொருளை யாம் விஸ்தாரமாக எழுதவில்லை. இவ்வாறு கேவல வெதிரேகி யநுமானத்திற்கு உதாரண முளது. யாண்டுச் சாத்தியாபாவ ஹேது அபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம் கிடைக்கவில்லையோ, அது கேவலாந்நுவயி அநுமான மெனப்படும். எங்ஙனம்:—கடம் பதசக்தியுடையது (சொல்லாற்றலுடையது); ஞேயத்தன்மையால்; படம்போல. ஈண்டுச் சாத்தியாபாவ ஏதுஅபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சி ஓரிடத்தும்கிடைப்பதில்லை. நியாயமதத்தில் ஞேயத்தன்மையும் பதசக்தியும் எல்லாவற்றின் கண்ணுமுள. ஆகலின் அபாவங்களின் உடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம் கிடைக்கவில்லை. யாண்டு இரண்டற்கும் உதாரணம் கிடைக்கின்றதோ, அது அந்நுவயவெதிரேகியநுமானமெனப்படும். இவ்வாறு பிரசித்தஅநுமானமுளது. பர்வதம் வன்னியுடைத்து என்பதைப் பிரசித்தாநுமான மென்பர். ஈண்டு அந்நுவயத்தின் உடனிகழ்ச்சிக் குதாரணம் அடுக்களை, வெதிரேகத்தின் உடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம் மடு. இவ்வாறு மூவகையநுமானம் நையாயிகர் கூறுவர்.

ருகூ. வேதாந்தத்தின்படி ஒரே அந்நுவயி (அந்நுவயி வெதிரேகி) அநுமானமும், அர்த்தாபத்தியைக் கொள்ளுதலும்

வேதாந்தமதத்தில் கேவல வெதிரேகியின் பிரயோஜனம் அர்த்தாபத்தியினு லுண்டாகின்றது. பிறவற்றின் வேறுதலின்றிக் கந்தமுடைமை சம்பவியாது. ஆதலால் கந்த முடைமையின் அநுபபத்தி (சம்பவமின்மை) பிறவற்றின் வேறுதலைக் கற்பிக்கின்றது. இவ்வாற்றான் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் கேவல வெதிரேகி பொருளின்றியதாம். கேவலாந்நுவயி அநுமான மென்பது ஒன்றில்லை. ஏனெனின், சகலபதார்த்தங்களும் பிரஹ்மத்திலில்லை. ஆதலால் வெதிரேகவுடனிகழ்ச்சிக்கு உதாரணம்பிரஹ்மத்தில் கிடைக்கின்றது. விருத்தி ஞானத்திற்கு விடயமாந்தன்மை வடிவினதாகிய ஞேயத்தன்மை பிரஹ்மத்தின்கணுளது. உளதாகவே அதன் அபாவம் பிரஹ்மத்தின்கண் பொருந்தாது. என்றுலும் ஞேயத்தன்மை முதலியன மித்தையாம். மித்தையாகிய பொருளும் அதன் அபாவமும் ஒரு அதிஷ்டானத்தி லிருக்கும். ஆதலால் எதனை நையாயிகர் அந்நுவய வெதிரேகியென்பரோ, அதுவே அந்நுவயி யென்னும் ஒருவகை யநுமானமாம். இது வேதாந்தமதம். இம்மதத்தில் கேவல வெதிரேகி யநுமானத்தின் அங்கீகாரமில்லை; அர்த்தாபத்திப் பிரமாணம் அங்கீகாரமாம். விசாரித்துப்பார்க்கின் இரண்டனையும் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின், யாண்டு ஒரு பொருளினது ஞானத்தின் அநுவியவசாயம் பின்னமாகின்றதோ, ஆண்டு அப்பொருளினது ஞானத்தின் பிரமாணம் பின்னமாகின்றது. வியவசாய ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் பிரமாணபேதமின்றி அநுவியவசாயத்தின் பேதமுண்டாகாது. ஓர் வன்னியின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகுமாயின், அப்போது வன்னியைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. அநுமான ஜந்நியஞான முண்டாகுங் காலத்து, வன்னியை யநுமிக்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. சத்தத்தால் வன்னியின் ஞான முண்டாகுமிடத்து, வன்னியைச் சத்தத்தாலறிகின்றேன் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. சூரியனிடத்துள்ள வன்னியின் சாதிருசிய ஞானமாகிய உவமானப் பிரமாணத்தால் சூரி[illegible]யாதத வன்னியின் ஞான முண்டாகுமிடத்து,

சூரியனுல் வன்னியை உவமிக்கின்றே னென்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. ஞானத்தின் ஞானத்தை அநுவியவசாயமென்பர். அநுவியவசாயத்திற்கு விஷயமாகும் ஞானமெதுவோ, அது வியவ சாய மெனப்படும். இவ்வாறு வியவசாய ஞானத்தை யுண்டுபண் ணும் பிரமாண பேதத்தால் அநுவியவசாயத்தின் பேத முண்டா கின்றது; ஒரு காலத்துக் கந்தத்தால் பிறவற்றின் வேருதலைப் பிருதிவியின்கண் அநுமிக்கின்றேனென்று அநுவியவசாயமுண்டா கின்றது. ஒருகாலத்துக் கந்த அநுபபத்தியால் பிறவற்றின் வேரு தலைப் பிருவிதியிற் கற்பிக்கின்றேனென்று அநுவியவசாயமுண்டா கின்றது. யாண்டு அநுவியவ சாயத்திற்கு விஷயமாகிய வியவ சாயம் அநுமானப்பிரமாண ஜந்நியமாகின்றதோ, ஆண்டு, முதல் அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. யாண்டு அநுவியவசாயத்திற்கு விஷயமாகிய வியவசாயம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண ஜந்நியமாகின் றதோ, ஆண்டு இரண்டாவது அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு அநுவியவசாயத்தின் பேதத்தால் வியவசாயம் வேறுபடு தலின் வியவசாய ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் அநுமானம் அர்த் தாபத்தியென்னும் இரண்டு மிருக்கின்றன. ஒன்றை யங்கீகரித்து மற்றொன்றை நிஷேதித்தல் பொருந்தாது. சப்தசக்திப் பிரகாசிகை முதலிய நூல்களில் அநுமானப் பிரமாணத்தால் சப்தப்பிரமாணத் தின் பேதம் அநுவியவசாயத்தின் பேதத்தானே பெறப்படுவதாக ச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரமாணபேதத்தின் சித்தி யில் அநுவியவசாயத்தின் பேதம் பிரபல ஏதுவாம். இவ்வாற்றான் அர்த்தாபத்தி கேவலவெதிரேகி யநுமானமென்னு மிரண்டனை யும் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். யாண்டு விஷயத்தின் பிரகாசம் ஒரு பிரமாணத்தாற் பெறப்படுகின்றதோ, ஆண்டு வேறு பிரமாண த்தின் நிஷேத முண்டாகிறதில்லை. கேவல வெதிரேகியின் சொரூ பம் சுருக்கமாய்க் காட்டப்பட் டிருக்கின்றது.

சூ0. அர்த்தாபத்திப் பிரமாண பிரமைகளின் சொரூப பேதமும், உதாரணமும்.

அர்த்தாபத்தியின் சொருபம் இதுவாம்:—பிரத்தியக்ஷ மென் னுஞ்சொல் பிரமாணத்தையும் பிரமையையும் அறிவிப்பதாதல் போல அர்த்தாபத்தி யென்னும் சொல்லும் பிரமாணமும் பிர மையுமாகிய இரண்டனையும் அறிவிப்பதாம். உபபாதக கற்பனைக்கு

ஏதுவாகிய உபபாத்திய ஞானத்தை அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மென்பர். உபபாதக ஞானத்தை அர்த்தாபத்திப் பிரமை யென்பர். உபபாதகம் சம்பாதகம் (சம்பாதிப்பது) என்பன பரியாயச் சொற்கள். ஆதலால் விசாரசாகரத்தில் சம்பாதக ஞானத்தை அர்த்தாபத்தி யென்று கூறியிருக்கின்றது. அது விரோத மில்லை. எது இன்றி எது சம்பவியாதோ, அதற்கு அது * உபபாத்தியமெனப்படும். அது இராப் போஜனமின்றிப் பகலுண்ணாப் புருஷனிடத்து ஸ்தூலத்தன்மை சம்பவியாதாகலின், இராப் போஜனத்திற்கு ஸ்தூலத்தன்மை உபபாத்தியமாதலாம். எதன் அபாவத்தால் எதன் அபாவ முண்டாகின்றதோ, அது அதற்கு உபபாதக மெனப்படும். அஃது, இராப்போஜனத்தின் அபாவத்தால் பகலுண்ணாதவனுக்கு ஸ்தூலத் தன்மையின் அபாவ முண்டாகின்றது, ஆதலால் இராத்திரி போஜனம் ஸ்தூலத் தன்மையின் உபபாதகமா மென்பது.

சங்கை:—இவ்வாற்றான் வியாபகத்திற்கு உபபாதகத் தன்மையும் வியாப்பியத்திற்கு உபபாத்தியத் தன்மையும் சித்தமாகின்றன. உபபாதக ஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய உபபாத்திய ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். இங்ஙனம் கூறுவதால் வியாபகஞானத்திற்கு ஏதுவாகிய வியாப்பிய ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மென்பது பெறப்படுகின்றது. இத்தன்மையது அநுமானப் பிரமாணமாம். அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்திற்கு அநுமானப் பிரமாணத்தினும் பேதம் தோற்றவில்லை.

உத்தரம்:—தூலத்தன்மை இராப் போஜனத்தின் வியாப்பியமாம், தூலத்தன்மை யுடையவன் தேவதத்தன் என்னும் இரண்டு ஞானமுமுண்டாய் யாண்டு இராப் போஜனத்தின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அது அநுமிதி ஞானமாம். பகலுண்ணாத புருஷனிடத்து இராத்திரி போஜனமின்றி ஸ்தூலத்தன்மை சம்பவியாதென்னும் ஞானத்திற்குப் பின்னுண்டாகும் இராத்திரி போஜனத்தின் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமையாம். இக்காரணத்தானே முதற்கிரமப்படி இராத்திரி போஜனத்தினது ஞானத்தின் பின் தூலத்தன்மையினால் இராத்திரி போஜனத்தை அநுமிக்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாயமுண்டாகின் [illegible] துகிரமத்தின் [illegible] பின்னர் [illegible] றது. இ [illegible]

* உபபாத்தியம் சம்பாத்தியம் (சம்பாதிக்கப்படுவது) என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

படி இராத்திரி போஜனத்தின் ஞானத்திற்குப்பின் தூலத்தன்மை சம்பவியாமையால் இராப் போஜனத்தைக் கற்பிக்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் உபபாத்திய அநுபபத்தி ஞானத்தால் உபபாதகத்தைக்கற்பித்தல் அர்த்தாபத்திப் பிரமை யெனப்படும். உபபாதக கற்பனைக்கு ஏதுவாகிய உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்திஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாண மெனப்படும். அர்த்தமாவது உபபாதக வஸ்து; அதன் ஆபத்தியாவது கற்பனையா மென்னும் அர்த்தத்தால் அர்த்தாபத்தி யென்னும் சொல் பிரமையை யறிவிப்பதாகின்றது. ஆண்டு அர்த்தத்தினது ஆபத்தி என்னும் * ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையாம். அன்றியும் அர்த்தத்தின் ஆபத்தியை யுண்டாக்குவதென்னும் அன்மொழித் தொகையால் அர்த்தத்தின் கற்பனை எதனினின்றும் உண்டாகின்றதோ, அந்த உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தி ஞானமாகிய பிரமாணம் அர்த்தாபத்தி சப்தத்தின் பொருளாம். அர்த்தாபத்தி இருவகையாம்:—ஒன்று திருஷ்டார்த்தாபத்தி (காண்டலருத்தாபத்தி), மற்றொன்று சுருதார்த்தாபத்தி (கேள்வி யருத்தாபத்தி). யாண்டுத் திருஷ்டஉபபாத்தியத்தின்அநுபபத்தி ஞானத்தால்உபபாதகத்தின் கற்பனை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் திருஷ்டார்த்தாபத்தி சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்:—பகலுண்ணுதவனது தூலத்தில் உண்டாகும் இராத்திரி போஜனத்தின் ஞானம் திருஷ்டார்த்தா பத்தியாம்; உபபாத்தியமாகிய தூலத்தன்மை திருஷ்டமாகலின். யாண்டுச் சுருத உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தியின் ஞானத்தால் உபபாதகத்தின் கற்பனையுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சுருதார்த்தாபத்தி யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்:— வீட்டி லில்லாத தேவதத்தன் ஜீவிக்கின்றான் என்னும் வாக்கியத்தைக் கேட்டு, வீட்டிற்கு வெளியிடத்தில் தேவதத்தனது இருப்பின்றி வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் பொருந்தாது. ஆதலால் வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் சம்பவியாமையால் வீட்டிற்குப் புறம்பே தேவதத்தனது இருப்புக் கற்பிக்கப்படுகின்றது. ஆண்டு வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் திருஷ்டமன்று; சுருதமாம். சுருத அர்த்தத்தின் அநுபபத்தியினால் உண்டாகும் உபபாதகத்தின் கற்பனை சுருதார்த்தாபத்திப் பிரமை யெனப்படுகின்றது. அதற்கு ஏதுவாகிய

---

* ஈண்டு அர்த்தாபத்தி யென்னும் சொல் ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகையால் பிரமையையும் அன்மொழித்தொகையால் பிரமாணத்தையும் உணர்த்துவதைக் காட்டுகின்றார்.

சுருதார்த்தத்தின் அநுபபத்தி ஞானம் சுருதார்த்தாபத்திப் பிரமா
மெனப்படும். ஈண்டு வீட்டிலில்லாத தேவதத்தனது ஜீவனம் உ
பாத்தியமாம், வீட்டிற்குப் புறம்பிலிருத்தல் உபபாதகமாம். அ
தாநா நுபபத்தி அபிஹிதா நுபபத்தி யென்னும் வேறுபாட்டா
சுருதார்த்தாபத்தி இருவகைப்படும். 'துவாரம் (வாயில்)' அல்லது
'மூடு' என்றல் முதலிய விடங்களில் யாண்டு வாக்கியத்தின் ஏ
தேசம் உச்சரிக்கப்பட்டு, ஏகதேச முச்சரிக்கப் படவில்லையோ
ஆண்டுச் சுருத பதத்தினது அர்த்தத்தின் அந்நுவயத்திற்குரிய
அர்த்தத்தின் அத்தியாகார முண்டாகின்றது. அல்லது அந்நுவய
த்திற்குரிய அர்த்தத்தை யறிவிக்கும் பத மெதுவோ, அதன்
அத்தியாகார முண்டாகின்றது. இவற்றையே கிரமமாக அர்த்தாத்தி
யாகார வாதம் சப்தாத்தியாகார வாதமென்று நூல்களில் கூறுவர்.
ஆனல் அர்த்தாத் தியாகாரத்தின் ஞானம் அல்லது பதாத்தியா
காரத்தின் ஞானம் அந்நியப் பிரமாணத்தாற் சம்பவியாது; அர்
த்தாபத்திப் பிரமாணத்தினு லுண்டாகின்றது. ஈண்டு அபிதாநநுப
பத்தி வடிவினதாகிய சுருதார்த்தா பத்தியுளது. ஏனெனின், அந்நுவய
போதமாகிய பயனையுடைய சத்தப் பிரயோகத்தை அபிதானமென்
பர். துவாரமென்றல் முதலிய சப்தப் பிரயோகமாகிய அபிதானத்
திற்கு மூடுதலாகிய அர்த்தத்தின் அல்லது மூடென்னும் பதத்தின்
அத்தியாகாரமின்றி அநுபபத்தி (சம்பவியாமை) யுளது. அல்லது
இந்த இடத்தில் ஒரு பதார்த்தத்திற்கு இஷ்டமான வேறு பதார்
த்தத்திலுள்ள அந்நுவயபோதத்தில் சொல்லுவோனுக்குள்ள தாற்
பரியம் அபிதானமென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். துவாரமெ
ன்னுமித்துணையேகூறின் ஆண்டுத்துவாரத்தின் செயப்படுபொருண்
மையை நிரூபிக்குந் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் மூடுதலந்நுவயபோதம்
கேட்பவனுக் குண்டாக வேண்டுமென்று சொல்லுவான் கருத்
தாகிய அபிதான மிருக்கின்றது. மூடு என்னும் இத்துணையே கூறின்,
ஆண்டும் முற்கூறிய சொல்லுவான் கருத்தாகிய அபிதான மிருக்
கின்றது. சொல்லுவான் கருத்தாகிய அபிதானத்தின் அத்தியா
காரமின்றி அநுபபத்தி யிருக்கின்றதாகலின் அபிதாநாநுபபத்தி
யெனப்படுகின்றது. ஈண்டு அர்த்தத்தின் அத்தியாகாரம் அல்லது
சத்தத்தின் அத்தியாகாரம் உபபாதகமாம். போதமாகிய பயனை
யுடைய சத்தப் பிரயோகம் உபபாத்தியமாம், அல்லது முற்கூறிய
தாற்பரியம் உபபாத்தியமாம். போதமாகிய பயனையுடைய சத்தப்
பிரயோக மென்னும் உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தியினுல் அல்

லது தாற்பரியமாகிய உபபாத்தியத்தின் அநுபபத்தியினால் அர்த்தம் அல்லது சத்தமாகிய உபபாதகத்தின் கற்பனை யிருக்கின்றது. ஆதலால் அத்தியாகாரஞ் செய்யப்பட்ட அர்த்தத்தின் அல்லது சத்தத்தின் அபிதாநுபபத்தியாகிய அர்த்தாபத்திப் பிரமாணத்தால் போத முண்டாகின்றது. யாண்டு முழுவாக்கியத்தின் அர்த்தமும் வேறு அர்த்தத்தைக் கற்பித்தலின்றி யநுபபன்னமா (பொருந்தாததா) கின்றதோ, ஆண்டு அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதார்த்தாபத்தி யுளது. எங்ஙனம்:—சுவர்க்ககாமன் யஜிக்கக்கடவன் என்னும் வாக்கியத்தின் அர்த்தம் அபூர்வ கற்பனை யின்றி அநுபபன்னமாம். ஆதலால் அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதார்த்தாபத்தி யுளது. ஈண்டு யாகத்திற்குச் சுவர்க்க சாதனத்தன்மை உபபாத்தியமாம். அதன் அநுபபத்தியால் உபபாதகம் அபூர்வத்தின் கற்பனையாம். சுவர்க்க சாதனத்தன்மை திருஷ்டமன்று; ஆனால் சுருதமாம். ஆதலால் சுருதார்த்தா பத்தியாம்.

௬௧. அர்த்தாபத்தியின் ஜிஞ்ஞாசுவுக் கநுகூலமான உதாரணம்.

சுருதார்த்தா பத்தியின் ஜிஞ்ஞாசுவுக் கநுகூலமான உதாரணம், ஆத்மாவை யறிந்தவன் சோகத்தைக் கடக்கின்றா னென்பதாம். ஈண்டு ஞானத்தாற் சோகம் நீங்குதல் சுருதமாம். அது சோகத்தின் மித்தியாத் தன்மையின்றிச் சம்பவியாததா யிருத்தலின், ஞானத்தாற் சோகத்தின் நிவிருத்தி சம்பவியாமையால் பந்தத்தினது மித்தியாத்தன்மையின் கற்பனையுண்டாகின்றது. பந்தமித்தியாத்துவம் உபபாதகமாம்; ஞானத்தால் சோகநிவிருத்தி உபபாத்தியமாம். அது திருஷ்டமன்று; ஆனால் சுருதமாம். ஆதலால் சுருதார்த்தா பத்தியாம். அங்ஙனமே மகா வாக்கியங்களில் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதம் கேட்கப்படுகின்றது. அது உபாதியினாலாகிய பேதமாயின் கூடும்; சொரூபமாகப் பேதமாயின் கூடாது. ஆதலால் ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதம் சம்பவியாமையால் பேதத்தின் ஔபாதிகத்தன்மை (உபாதியினாலாந் தன்மை) யுணர்ச்சி அர்த்தாபத்திப் பிரமாண ஜந்யமாம். ஈண்டு ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதம் உபபாத்தியமாம். பேதத்தில் ஔபாதிகத்தன்மை உபபாதகமாம். எல்லா உபபாத்திய ஞானமும் பிரமாணமாம். உபபாதக ஞானம் பிரமையாம். ஈண்டு ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதம் வித்துவான்களுக்குத் திருஷ்டமாம். அந்

நியர்களுக்குச் சுருதமாம். ஆதலால் இது திருஷ்டார்த்தாபத்தி சுருதார்த்தா பத்தி யென்னும் இரண்டற்கும் உதாரணமாம். யாண்டு வாக்கியத்தில் பதத்தின் அல்லது அர்த்தத்தின் அத்தியா கார மில்லையோ, அந்நியார்த்தத்தின் கற்பனையின்றி வாக்கியார்த்தத்தின் அநுபபத்தி யிருக்கின்றதோ (வாக்கியார்த்தம் சம்பவிக்கவில்லையோ), ஆண்டு அபிகிதாநுபபத்தியாகிய சுருதார்த்தாபத்தி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் துவாரம் என்னும் ஒரு உதாரணத்தை விட அபிகிதாநுப்பத்தியாகியசுருதார்த்தாநுபபத்தியின் உதாரணமுமுளது. அங்ஙனமே வெள்ளியின் அதிகரணமாகிய சுத்தியில் வெள்ளியின் நிஷேதம் திருஷ்டமாம். அது வெள்ளியின் மித்தியாத் தன்மையின்றிச் சம்பவியாதாகலின் நிஷேதத்தின் அநுபபத்தியால் இரஜதமித்தியாத் தன்மையின் கற்பனை யுண்டாகின்றது. இது திருஷ்டார்த்தா பத்திக்கு உதாரணமாம். ஈண்டு வெள்ளியின் நிஷேதம் உபபாத்தியமும், மித்தியாத்தன்மை உபபாதகமுமாம். மனதின் விலயத்திற்குப்பின் நிர்விகற்ப சமாதிகாலத்தில் அத்விதீயப் பிரஹ்மமாத்திரம் எஞ்சி நிற்க, சகல அநாத்ம வஸ்துக்களின் அபாவமு முண்டாகின்றது. அவ்வநாத்ம வஸ்து மானஸமாயின் மனதின் விலயத்தால் அதன் அபாவம் சம்பவிக்கும். மானஸமாகாவிடின் மனதின் இலயத்தால் அதன் அபாவ முண்டாகாது. ஏனெனின், மற்றொன்றன் விலயத்தால் மற்றொன்றன் அபாவமுண்டாகாதாகலின் மனதின்விலயத்தால் சகலத் துவைதத்தின் அபாவமும் சம்பவியாமையால் சகல துவைதமும் மனோமாத்திரமாமென்னும் கற்பனை யுண்டாகின்றது. ஈண்டு மனதின் விலயத்தால் சகல துவைதத்தின் விலயமும் உபபாத்தியமாம். அதன் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். சகலத் துவைதத்திற்கும் மானஸத்தன்மை உபபாதகமாம். அதன் ஞானம் அர்த்தாபத்திப் பிரமையாம். ஈண்டு உபபாதகப் பிரமையின் அசாதாரண காரணம் அர்த்தாபத்திப் பிரமாணமாம். அது வியாபார மின்மையதாயிருக்கினும், அதனிடத்து உபபாதகப் பிரமையின் கரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. இது உவமான நிருபணத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஐந்தாவது பிரகாசம்
அர்த்தாபத்திப் பிரமாண நிருபணம்
முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத் ப்ரஹ்மணே நம:.

ஆறுவது பிரகாசம்

அநுபலப்திப் பிரமாணம்.

௬௨. அபாவத்தின் சாமானிய லக்ஷணமும் பேதமும்.

அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் அபாவத்தின் பிரமை யுண்டாகின்றதாகலின், அபாவப் பிரமையின் அசாதாரண காரணத்தை அநுபலப்திப்பிரமாணமென்பர். நியாய வேதாந்தங்களின் சம்ஸ்காரமின்றியவர் அபாவத்தின் சொரூபத்தை யறியாராகலின் முதலில் அபாவத்தின் சொரூபத்தைக் கூறுவாம். நிஷேதமுக ஞானத்திற்கு விஷயமாவது, அல்லது பிரதியோகியின் அபேக்ஷையோடு கூடிய ஞானத்திற்கு விஷயமாவது எதுவோ, அது அபாவமெனப்படும். முதலிலக்கணம் பிராசீனமதத்தது. நவீன மதத்தில் துவம்ஸமும் பிராக பாவமும் ந என்னும் சொல்லாற் றோன்றும் ஞானத்திற்கு விஷயமாகா. இவ்வர்த்தம் மேற்றெளிவாகும். இதனால் இரண்டாவது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது. பிரதியோகியை விட்டு அபாவ ஞான முண்டாகாதாகலின், எல்லா அபாவங்களும் பிரதியோகியின் அபேக்ஷையோடு கூடிய ஞானத்திற்கு விஷயமாவனவாம். அபாவத்தைப்போலச் சம்பந்தமும் சாதிருசியமும் பிரதியோகியி னபேக்ஷையின்றிய ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது பிரதியோகியின் அபேக்ஷையுடைய ஞானத்திற்கு விஷயமாம். அவற்றில் அபாவத்தி னிலக்கணம் செல்லுகின்றது. என்றாலும் சம்பந்த சாதிருசியங்களின்பிரதியோகித் தன்மையினும் அபாவத்தின்பிரதியோகித் தன்மை விலக்ஷணமாம். அது நியாயநூல்களில் அபாவாபாவவடிவத்தன்மையாகிய அபாவத்தினது பிரயோகித்தன்மையின் சொரூபமாக ஆசாரியர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தன்மைத்தாய பிரதியோகித்தன்மை சம்பந்த சாதிருசியங்களுக்கில்லை. ஆதலால் சம்பந்த சாதிருசியங்களின் பிரதியோகித் தன்மைக்கு விலக்ஷணமான பிரதியோகித்தன்மை யுடையது எதற்குப் பிரதியோகி யாகின்றதோ, அஃது அபாவமெனப்படும். ஸ்தூலக்கிரமம் இதுவாம்:—சம்பந்த சாதிருசியங்களுக்கு வேறாய்ப் பிரதியோகியின் அபேக்ஷையுடைய ஞானத்திற்கு விஷயமாவது யாதோ, அஃது அபாவமெனப்படும். அவ்வபாவம் சம்சர்க்காபாவம் அந்நி

யோந்யாபாவமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் அந்நியோந்நியா பாவமோ ஒரே விதமாம். சம்சர்க்காபாவம் பிராகபாவம், பிரத் துவம்சாபாவம், சாமயிகாபாவம், அத்தியந்தாபாவ மென்னும்பேதத்தால் நான்கு வகைப்படும். இவ்வாற்றான் நால்வகைச் சம்சர்க் காபாவமும் அந்நியோந்நியா பாவமும் சேர்ந்து அபாவம் ஐந்து வகையாம். கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன் கடத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. பச்சையான கபாலத்தில் இரத்த வுருவம் உண்டாதற்கு முன் இரத்த வுருவத்தின் அபாவ மிருக்கின்றது; அது பிராகபாவமாம். கடத்தின் உற்பத்திக்குப்பின் தடி முதலிய வற்று லடைந்தகாலத்துக் கபாலத்தில் கடத்தின் அபாவமிருக் கின்றது; அது பிரத்தோம்ஸாபாவமாம். வெந்த கபாலத்தில் கரு நிறத்தின் அபாவமுண்டாகின்றது; அது கரு நிறத்தின் பிரத்துவம் ஸாபாவமாம். நையாயிக மதத்தில் பிரத்துவம்ஸாபாவம் ஸாதியும் (உற்பத்தி யுடையதும்) அநந்தமு (நாசமில்லாதது) மாம். எனெனின், கடத் துவம்ஸத்தின் உற்பத்தியோ தண்ட முதலியவற்று லுண்டாகின்ற தென்பது அநுபவ சித்தமாம். துவம்ஸத்திற்குத் துவம்ஸம் சம்பவியாது. எனெனின் பிராகபாவம், பிரதியோகி, துவம்ஸம் என்னும் மூன்றனுள் ஒன்றன் அதிகரணகாலம் அவசிய முளதாம். பிராகபாவ துவம்ஸங்களின் அநாதார காலம் பிரதி யோகிக்கு ஆதாரமாகின்றதென்பது நியமம். அவ்வாறு கடமுண் டாய் நாசமாவதற்கு முன் கடத்தின் பிராகபாவத் துவம்ஸங்க ளின் அநாதாரகால மிருக்கின்றது. எனெனின், பிராகபாவம் நாச மாய்விட்டது; கடத்தின் துவம்ஸ முண்டாகவில்லை. ஆதலாற் கடத் துவம்ஸத்தின் அநாதார காலமாம். அது கடத்தின் ஆதாரகால மாம். கடத்துவம்ஸத்தின் துவம்ஸத்தை யங்கீகரிக்கின், கடத் துவம்ஸத்தினது துவம்சத்தின் அதிகரணகாலம் கடப்பிராகபாவ கடத்துவம்ஸங்களின் அநாதாரமாயிருத்தலான் கடத்தின் ஆதார மாதல் வேண்டும். இவ்வாற்றான் துவம்ஸத்தின் துவம்ஸத்தை யங்கீகரிக்கின், பிரதியோகியின் எழுச்சி உண்டாதல் வேண்டும். இதனாற்றான் பிராகபாவத்தினை அநாதியென் றங்கீகரித்திருக்கின் றனர். ஸாதி (உற்பத்தியுடையது)என் றங்கீகரிக்கின் பிராகபாவத் தின் உற்பத்திக்கு முந்திய காலம் பிராகபாவத் துவம்ஸங்களின் அநாதாரமா யிருத்தலான் பிரதியோகியின் ஆதாரமாதல் வேண் டும். ஆதலால் பிராகபாவம் அநாதியும் ஸாந்தமு(அந்தமுடையது) மாம். துவம்ஸம் அநந்தமும் ஸாதியுமாம். பூதலமுதலியவற்றில்

யாண்டு ஓர்காலத்துக் கடமுளதாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடமில்லாத காலத்திற் கடத்தின் சாமயிகாபாவ முளதாகின்றது. ஓர்சமயத்திருப்பது யாதோ, அது சாமயிகாபாவமெனப்படும். வாயுவில் உருவம் ஒருகாலத்து மிராது. ஆகலின் வாயுவில் உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. கடத்தின் வேருகிய பதார்த்தங்களிலுள்ள கடத்தின் பேதம் யாதோ, அது கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமாம். சாமயிகாபாவமோ ஸாதி ஸாந்தமாம் (ஆதியுடையதும்அந்தமுடையதுமாம்). அத்தியந்தாபாவம் அந்நியோந்நியாபாவ மென்னும் இரண்டும் அநாதி அநந்தமாம். இவ்வாற்ருன் ஐவகையபாவமுண்டு.

சூ௩. பிராசீன நியாயமதத்தில் அபாவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விலக்ஷணத்தன்மையின் சாதகவுணர்ச்சி.

அவற்றின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விலக்ஷணத் தன்மையின் சாதகமான விலக்ஷண வுணர்வைக் கூறுவாம்:—கபாலத்தில் கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன் கபாலத்தில் கடமில்லையென்னும் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. அதற்கு விஷயம் கடத்தின் பிராகபாவமாம். ஏனெனின், பிரதியோகியின் உபாதான காரணத்தில் சாமயிகாபாவமும் அத்தியந்தாபாவமுமோ இரா வென்னும் பொருளை மேற் கூறுவாம். ஆனல் தனது பிரதியோகியின் உபாதானத்தை விட்டு வேறிடத்தில் இரண்டும் அபாவமாயிருக்கின்றன. ஆதலால் கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் உணர்விற்கு விஷயம் சாமயிகாபாவமும் அத்தியந்தாபாவமு மன்று. கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன் துவம்சத்தின் சம்பவ மில்லை. ஏனெனின், துவம்சத்தின் பிரதியோகி நிமித்தகாரண மாகின்றது. காரணத்திற்குமுன் காரியம் சம்பவியாதாகலின் கடத்தின் உற்பத்திற்குமுன், கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் உணர்விற்கு விஷயம் கடத் துவம்சமுமன்று. கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் கபாலத்தில் எப்போது மிருக்கினும், கபாலம் கடமன்றென்று அந்நியோந்நியாபாவத்தின் உணர்வுண்டாகின்றது; கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் அந்நியோந்நியாபாவத்தின் உணர்வுண்டாகிறதில்லை. இவ்வித வுணர்ச்சிக்கு யாது விஷயமோ அது பிராகபாவமெனப்படும். அங்ஙனமே தண்டமுதலியவற்ருன் கடத்தின் அதரிசன முண்டாகுங் காலத்துக் கபாலத்

கி கடமில்லையென்னு முணர்வுண்டாகின்றது. அவ்வுணர்வி
விஷயம் பிராகபாவமன்று. எனெனின், பிராகபாவத்தின் கா
பிரதியோகி வடிவமாகின்றது. கடத்தின் உற்பத்திக்குப்பின் பி
[illegible]பாவத்தின் சம்பவமின்று. மூன்றபாவமெவையோ, அவற்றின்
மையும் முற்கூறிய வண்ணஞ்சம்பவியாது. ஆதலால்தண்டமுத
[illegible] றோன்றிய கடத்தின் அதரிசன காலத்தில் கபாலத்திற் க
மில்லையென்னும் உணர்வுண்டாகின்றது. அதற்கு விஷயம் பி
த்வம்ஸாபாவமாம். இவ்வாற்றான் பிராகபாவமும் பிரத்துவம்
ஸாபாவமும் ந என்னும் சொல்லாற் றோன்று முணர்ச்சிக்கு விஷ
யமாம். இது பிராசினர் மதம்.

௯௪. நவீன நியாயமதத்தில் அபாவங்களின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள விலக்ஷணத்தன்மையின் சாதகவுணர்வு.

நவீனமதத்தில் பிரதியோகியின் உபாதான காரணத்திலும்
அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. எனெனின், அத்தியந்தாபாவந்
தினது பிரதியோகியோடு விரோதமிருக்கின்றது; பிறவற்றோ
[illegible] யாண்டுப் பிரதியோகி யில்லையோ, ஆண்டு முழுவதும் அத்தி
யந்தாபாவமாகின்றது. ஆதலால் கடத்தின் உற்பத்திக்குமுன்னும்
பிரதியோகியின் நாசகாலத்திலும் பிரதியோகியின் அத்தியந்தா
பாவமிருத்தலான் கபாலத்திற் கடமில்லையென்னும் ஞானத்திற்கு
விஷயம் அத்தியந்தாபாவமாம். இவ்வித வுணர்வால் பிராகபாவப்
பிரத்துவம்ஸாபாவங்களின் சித்தி யுண்டாகிறதில்லை. ஆனல் கபால
த்தில் கடம் உண்டாகுமென்னும்உணர்வு கடத்தின் உற்பத்திக்கு
முன் உண்டாகின்றது. அதன் விஷயம் பிராகபாவமாம். கடம்
த்வம்ஸஞ்செய்யப்பட்டதென்னு முணர்வினுக்கு விஷயம் த்வம்ஸ
பாவம். இவ்வாற்றான் கடத்தினுற்பத்திக்கு முந்தியகாலத்தில் கட
த்தின் அத்தியந்தாபாவம் பிராகபாவமென்னும் இரண்டும் இருக்
கின்றன. அவற்றுள் கபாலத்தில் கடமில்லையென்னும் உணர்வுக்கு
விஷயம் கபாலத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவமாம். கபாலத்திற்
கடமுண்டாமென்னும் உணர்விற்கு விஷயம் கபாலத்திற் கடத்தின்
பிராகபாவமாம். அங்ஙனமே தண்டமுதலியவற்றாற் கபாலத்தில்
கடத்தின் அதரிசனமுண்டாயின் அக்காலத்தும் கபாலத்திற் கட
மில்லை, கபாலத்திற் கடம் த்வம்ஸமாயிற்று என் றிவ்வாறு இரு

வகை யுணர்வுகளுண்டாகின்றன. அவற்றுள் முதலுணர்விற்கு விஷயம் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவமும், இரண்டாவது உணர்விற்கு விஷயம் கபாலத்தில்கடத்தின் ப்ராத்துவம்ஸாபாவமுமாம். இவ்வாற்றன் நவீன மதத்தில் பிராகபாவப் பிரத்துவம்ஸாபாவங்கள் ந என்னும் சொல்லாற் றோன்றிய வுணர்விற்கு விடயமன்றுகலான் முத லிலக்கணம் பிராசீன மதத்தை யநுசரித்ததும், இரண்டாவ திலக்கணம் இருமதங்களை யநுசரித்ததுமாம். ஆதலால் இரண்டாவது இலக்கணமே செவ்விதாம்.

சூ௫. அபாவத்தின் இரண்டாவது இலக்கணமும் விலக்ஷண வுணர்வும்.

சம்பந்த சாதிருசியங்களுக்கு வேறாய் அந்நியத்தின் அபேக்ஷையுடைய வுணர்விற்கு விஷயம் எதுவோ, அஃது அபாவ மெனப்படும். இஃது இரண்டாவது இலக்கணமாம். பூதலத்திற் கடமில்லையென்னும் உணர்வுக்கு விடயம் பிராகபாவமும் துவம்ஸமு மன்று. ஏனெனின் பிரதியோகியின் உபாதானத்தில் இரண்டு அபாவங்களுமிருக்கின்றன. கடாபாவத்தின் பிரதி யோகியாகிய கடத்தின் உபாதானம் பூதல மன்று. ஆதலால் முற்கூறிய வுணர்விற்கு விடயம் இரண்டபாவங்களு மன்று. அத்தியந்தாபாவமும் அந்நியோந்நியா பாவமுமோ நித்தியமாம். பூதலத்தில் கடாபாவம் அநித்தியமாம். ஆதலால் கடத்தின் சாமயிகாபாவமே முற்கூறிய பிரதீதி (உணர்வு)க்கு விஷயமாம். வாயுவில் உருவ மில்லையென்னும் உணர்வுக்கு விஷயம் கேவலம் அத்தியந்தாபாவமாம். அநந்தமா (நாச மில்லாததா) யிருத்தலான் பிராகபாவ மன்று; அநாதித் தன்மையால் துவம்ஸமு மன்று; எப்போது மிருத்தலான் சாமயிகாபாவ மன்று. ஆதலால் முற்கூறிய வுணர்வுக்கு விஷயம் அத்தியந்தாபாவமாம். அங்ஙனமே வாயு உருவமுடையதன்று என்னும் உணர்வுக்கு விஷயம் அந்நியோந்நியாபாவமாம். முற்கூறிய வுணர்வால் வாயுவில் உருவமுடையதின் பேதம் விளங்குகின்றது. அங்ஙனமே கடம் பட மன்று என்னும் உணர்வுக்கு விஷயம் அந்நியோந்நியாபாவமாம். அந்நியோந்நியாபாவத்தினையே பேதமென்பர்.

---

௬௬. அந்நியோந்நியாபாவ லக்ஷணமும், அதிற் சங்கை சமாதானமும்.

அபேதத்தை நிஷேதிக்கும் அபாவம் எதுவோ, அது அந்நியோந்நியாபாவ மெனப்படும். கடம் பட மன்று என்று கூறுவதனாற் கடத்திற் படத்தினது அபேதத்தின் நிஷேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் கடத்திற் படத்தினது அபேதத்தின் நிஷேதம் கடத்திற் படத்தின் அந்நியோந்நியாபாவமாம். ஏனெனின், ந என்னுஞ் சொல்லின்றி எதனிடத்து எது தோற்றுகின்றதோ, அதன் நிஷேதம் ந என்னும் சொல்லா லுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: ந என்னும் சொல்லின்றிய கடம் பட மென்னும் வாக்கியத்தால் நீலம் குடமென்றன் முதலியவற்றைப்போலப் படத்தில் குடத்தின் அபேதம் அல்லது குடத்தில் படத்தின் அபேதம் தோற்றுகின்றது. அவ்வபேதத்தின் நிஷேதம் ந என்னும் சொல்லா லுண்டாகின்றது. ஆனால் இத்துணைப் பேதமாம்:—எந்தப் பதத்தோடு ந என்னும் சொல்லின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அப்பதத்தினது அர்த்தத்தின் அபேதத்தினது நிஷேதம் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்:—கடம் பட மன்று என்னும் வாக்கியத்தில் படபதத்தோடு ந என்னும் சொல்லின் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கடத்தில் படபதத்தினது அர்த்தத்தின் அபேதம் நிஷேதமாகின்றது. படம் கடமன்றுஎன்னும் வாக்கியத்தில் கடபதத்தோடு ந என்னும் பதத்தின் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆண்டுக் கட பத அர்த்தத்தின் அபேத நிஷேதம் படத்தி லுண்டாகின்றது. இதனாற்றான் கடம் பட மன்று என்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றும் அந்நியோந்நியாபாவம் எதுவோ, அதற்குக் கடம் அநுயோகியும், படம் பிரதியோகியுமாம். அங்ஙனமே படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றும் அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் படம் அநுயோகியுங்கடம் பிரதியோகியுமாம். எதன்கண் அபாவ முண்டாகின்றதோ, அது அபாவத்தின் அநுயோகி யெனப்படும். எதன் அபாவமுண்டாகின்றதோ, அது பிரதியோகி யெனப்படும்.

சங்கை:— எதன் நிஷேதம் செய்யப்படுகின்றதோ அதற்கு அபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. அதுவே அபாவத்தின் பிரதியோகி யெனப்படுகின்றது. முன் இவ்வாறுகூறப்பட்டிருக்கின்றது:—கடம் படமன்றென்னும் வாக்கியத்தான் கடத்தில் படத்தின் அபேதம்

]ஷேதிக்கப் படுகின்றது. படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்
நால் படத்தில் கடத்தின் அபேதம் நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. ஆத
லால் கடம் படம் அன்று என்னும் வாக்கியத்தாற் றேற்றிய அபா
வத்தின் பிரதியோகி படத்தின் அபேதமாம்; பட மன்று. அங்
ஙனமே படம் கட மன்றென்னும் வாக்கியத்தாற் றேற்றிய அபா
வத்தின் பிரதியோகி கடத்தின் அபேதமாம்; கட மன்று. ஆத
லால் இரண்டு வாக்கியங்களிலும் அபேதத்தின் நிஷேதம் கூறவே,
படத்திலும் கடத்திலும் கிரமமாகப் பிரதியோகித் தன்மையைக்
கூறுதலால் விரோதமுண்டாம்.

சமாதானம்:—அபேத மென்பது அசாதாரண தர்மத்தின்
பெயர். எது தனது சொரூபத்திலன்றி எப்பதார்த்திலு மிராதோ,
தன்னிடத்து மாத்திர மிருக்குமோ, அது தனது அசாதாரண தர்மம்
மெனப்படும். கடத்தின் அபேதம் கடத்தின்கண்ணே யிருக்கும்;
பிறவற்றில் இராது. ஆதலால் கடத்தின் அபேதம் கடத்தின் அசா
தாரண தர்மமாம். அவ்வசாதாரண தர்மமாகிய அபேதமே சகல
பதார்த்தங்களுக்கும் தம்மிலுள்ள சம்பந்தமாம். இவ்வாற்றான்
சகல பதார்த்தங்களின் அசாதாரண தர்மமாகிய அபேத சம்பந்
தம் தமது சொரூபத்தி லிருக்கின்றது. எந்தப் பதார்த்தத்தின்
எந்தச் சம்பந்தம் எதன்கணிருக்கின்றதோ, அப்பதார்த்தம் அச்
சம்பந்தத்தால் அதன்கணிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தின்
சையோக சம்பந்தம் பூதலத்தி லிருக்கின், ஆண்டுச் சையோக சம்
பந்தத்தால் பூதலத்தில் கட மிருக்கின்ற தென்னும் வியவகாரம்
உண்டாகின்றது. ஆதலால் கடத்தின் சையோக சம்பந்தம் பூதல
த்தில் இருக்கின்றது, சையோக சம்பந்தத்தால் பூதலத்திற் கட
மிருக்கின்றது என்று சொல்லுதலில் அர்த்தபேத மில்லை. அங்ஙன
மே சையோகசம்பந்தத்தால் பூதலத்திற் கடாபாவமிருக்கின்றது,
பூதலத்தில் கட சையோகத்தின் அபாவ மிருக்கின்றது என்று
கூறுதலினும் பொருள் ஒன்றேயாம். இவ்வாறு படத்தில் அபேத
சம்பந்தத்தால் கடாபாவமும், படத்தில் கடத்தினது அபேத சம்
பந்தத்தின் அபாவமுமாகிய இரண்டும் ஒத்து உடனிகழ்வனவாயிரு
த்தலின் ஒரே பதார்த்தமாம். சமநியத (ஒத்துஉடனிகழும்,) அபா
வங்கட்குப் பேத முண்டாகாது. எங்ஙனம்: கடத்தன்மை யத்தி
யந்தாபாவமும், கடாந்நியோந்நியாபாவமும் கடத்திற்கு வேறாய்ச்
சகல பதார்த்தங்களினு மிருக்கின்றன. ஆனால் ஒரே அபாவத்தில்

கடத்துவாத்தியந்தாபாவத்தன்மையும் கடாந்நியோந்நியா பா
தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்க ளுள. ஒரே அபாவத்திற்
கடத்தன்மை கடமெனு இரண்டு பிரதியோகிகளுள. கடத்து
த்தியந்தாபாவத்தன்மை வடிவால் எந்த அபாவத்திற்குக் கட
தன்மை பிரதியோகியோ, அவ் வபாவத்திற்கே கடாந்நியோ
யாபாவத்தன்மை வடிவான் கடமும் பிரதியோகி யாம். எவ்வா
றுன் ஒரே அபாவத்திற்கு உருவபேதத்தால் இரண்டு பிரதியோகி
ளிருக்கின்றனவோ, அவ்வாற்றுன் உருவபேதத்தால் ஒரே அபாவ
திற்குப் பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகமான இரண்டு சம்ப
தங்களுள. கடத்துவ அத்தியந்தாபாவத்தன்மை வடிவான் பிர
யோகித்தன்மை யவச்சேதகமான (சமவாய சம்பந்த முண்டு. க
அந்நியோந்நியா பாவத்தன்மை வடிவான் அவ்வபாவத்திற்கே
பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகமான சமவாய சம்பந்தம் உண்
இவ்வாற்றுல் பட முதலிய சகல பதார்த்தங்களிலும் உள்
கடாபேதத்தின் அத்தியந்தா பாவமும் கடாந்நியோந்நியாபா
மும்ஒன்றும். அவ்வொருஅபாவத்தில்கடாபேத அத்தியந்தாபா
த்தன்மை கடாந்நியோந்நியாபாவத்தன்மை யென்று இரண்டு த
ம்மங்களுள. கடாபேத அத்தியந்தா பாவத்தன்மை வடிவான் அவ்
வபாவத்திற்குக் கடாபேதம் பிரதியோகியாம். பிரதியோகித்தன்
மை யவச்சேதகம்(சொரூப) சம்பந்தமாம். அந்நியோந்நியா பாவத்
தன்மை வடிவான் அவ்வபாவத்திற்கே கடம் பிரதியோகியாம்.
பிரதியோகித்தன்மை யவச்சேதகம் அபேத சம்பந்தமாம். அவ்
வபேத சம்பந்தத்தினையே தாதாத்மிய மென்பர். அதன் வடிவாந்
தன்மை (வியக்தித்தன்மை) யென்றுங்கூறுவர். இவ்வாற்றுன் கட
த்தினது அபேத நிஷேதத்தின் பிரதியோகி கடம் என்று கூறு
தலும் பொருந்தும்; விரோதமின்று.

ஈண்டு இது நிச்சயமாம்:—எந்த வாக்கியத்தால் ந என்னும்
சொல்லின்றி எப்பதார்த்தத்தில் எச்சம்பந்தத்தால் எப்பதார்த்
தம் தோற்றுகின்றதோ, ந என்னுஞ் சொல்லொடுகூடிய அவ்வா
க்கியத்தால் அப்பதார்த்தத்தில் அச்சம்பந்தத்தால் அப்பதார்த்த
த்தின் நிஷேதம் தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம்: நீலம் குடமென்
னும் வாக்கியத்தால் கட பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால்
நீல பதார்த்தம் தோற்றுகின்றது. ஏனெனின், அபேத சம்பந்தத்
தால் நீல விசிஷ்டம் குடமென்பது வாக்கியத்தின் பொருளாம்.

ரன்னும் சொல்லோடுகூடிய குடம் நீல மன்று என்னும் வாக்
த்தான் அபேத சம்பந்தத்தினால் நீலத்தின் நிஷேதம் கடத்தில்
ாற்றுகின்றது. அங்ஙனமே கடம் படமென்னும் வாக்கியத்தா
ம் ந என்னுஞ் சொல்லின்றிப் படப் பொருளில் அபேத சம்
ந்தத்தான் கடபதார்த்தந் தோற்றுகின்றது. ஏனெனின் யாண்டு
ரண்டு பதங்களிலும் சமான வேற்றுமை யுளதாகின்றதோ,
ண்டு ஒரு பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் மற்றைய
தார்த்தத்தின் தோற்ற முண்டாமென்பது நியமம். நீலம் குட
மன்னும் வாக்கியத்திற்போல குடம் படமென்னும் வாக்கியத்தி
லும் இரண்டு பதங்களும் சமான (ஒரு) வேற்றுமை யுடையன
ாம். ஆகலின் ந என்னுஞ் சொல்லின்றிக் குடம் படமென்னும்
ாக்கியத்தானும் பட பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் குட
தார்த்தம் தோற்றுகின்றது. அபேத சம்பந்தத்தாற் பட பதார்
த்தத்தில் குட பதார்த்தஞ் சம்பவியாதாயினும், ஒரு பதார்த்தத்
தில் அபேத சம்பந்தத்தால் மற்றப் பதார்த்தம் தோற்றுதற்குச்
சாமக்கிரி (சாதனம்) சமான வேற்றுமை யாம். அது கடம் பட
மென்னும் வாக்கியத்தினு முளது. ஆதலால் ந என்னுஞ் சொல்
லின்றி கடம் பட மென்னும் வாக்கியத்தாற் பட பதார்த்தத்தில்
அபேத சம்பந்தத்தாற் குட பதார்த்தந் தோற்றுகின்றது. ஆனல்
பட பதார்த்தத்தில் அபேத சம்பந்தத்தால் உண்டாகுங் குடபதார்
த்தத்தின் தோற்றம் பிரம (மயக்க) வடிவமாம்; பிரமை யன்று.
ஆதலால் ந என்னுஞ் சொல்லின்றி யொரு பதார்த்தத்தில் எச்
சம்பந்தத்தால் பிறபதார்த்தத்தின் றோற்றம் பிரமவடிவாகவே
னும் பிரமை வடிவாகவேனும் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ந என்
னுஞ் சொல்லைச்சேர்க்கின் ஒரு பதார்த்தத்தில் அச் சம்பந்தத்தால்
பிறபதார்த்தத்தின் நிஷேத முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றான் ஒரு
பதார்த்தத்தில்அபேதசம்பந்தத்தால்வேறுபதார்த்தத்தை நிஷேதி
க்கும் அபாவம் அந்நியோந்நியாபாவமெனப்படுகின்றது.

சூஎ. நவீனக்கிரமமாகச் சம்சர்க்காபாவத்தின் நான்குபேதமும், அவற்றி னிலக்கணமும், பரீக்ஷையும்.

அதனின் வேறாகிய அபாவமெதுவோ அதனைச் சம்சர்க்கா
பாவமென்பர். சம்சர்க்காபாவம் பிராசீன மதத்தில் நான்குவகைப்

படும்:—அநாதி ஸாந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ அது
மெனப்படும். தனது பிரதியோகியின் உபாதான காரண
கபாவ மிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிராகபா
ப்பிரதியோகி கடம். அதன் உபாதான காரணமாகி
த்தில் கடத்தின் பிராகபாவ மிருக்கின்றது. கபாலத்தின்
க்கு முன்னும் கபாலத்தின் உபாதான காரணத்தில்
பிராகபாவ மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சிருஷ்டிக்குமு
திற்குக் காரணமாகிய பரமாணு சமுதாயத்தில் கடத்
கபாவ மிருக்கின்றது. பரமாணு கடங்களுக்கு இடைய
துவியணுக முதற்கபாலமீறாயுள்ள அவயவிகள் எல்லாவற்
கபாவமும் சிருஷ்டிக்குமுன் பரமாணுவி லிருக்கின்றன.
றாற் பிராகபாவம் அநாதியும் (உற்பத்தியின் றியதும்) ஸ
(அந்தமுடையதும்) ஆம். (அந்தமென்பது துவம்சத்திற்க
னையே நாசமென்பர்.) கடத்தினது உற்பத்திக்குக்
எதுவோ, அதனால் கடத்தின் பிராகபாவத்திற்கு அந்தமு
ன்றது. ஆதலால் கடத்தினது பிராகபாவத்தினந்தம் கட
யாம். கடத்தினது பிராகபாவத்தின் துவம்சம் கடத்தினு
ன்று. பிரத்துவம்சாபாவம் அநந்தமும் கடம் ஸாந்தமும
த்தினது பிராகபாவத்தின் துவம்சம் கடவடிவமாகுமாயி
த்துவம்சாபாவமுஞ் ஸாந்தமாகும். பிரத்துவம்சாபாவம்
மென்னும் நியமத்திற்குப் பங்கமுண்டாம். என்றாலும் து
நாசம் அந்தமென்பன பரியாயச் சொற்கள். அந்துவம்சம் இ
யாம். ஒன்று பாவ பதார்த்தத்தின் நாச வடிவமான துவ
மற்றையது அபாவத்தின் நாசவடிவமான துவம்சம். பாவ
தத்தின் நாசவடிவமான துவம்சமோ அபாவ வடிவமாம்.
யே பிரத்துவம்சாபாவமென்பர். எங்ஙனம்: குட முதலிய
பதார்த்தங்களின் நாசம் அபாவ வடிவமாம். அதனைப் பிரத்
சாபாவமென்பர். அபாவ பதார்த்தத்தின் நாச வடிவின
துவம்சம் பாவரூபமாம். அதனைத் துவம்சப் பிரத்துவம்சமெ
கூறுகின்றனர். துவம்சாபாவம் பிரத்துவம்சாபாவமென்று
தில்லை. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிராகபாவம் அபாவ பதார்த்த
அதன் நாச வடிவினதாகிய துவம்சம் கடமாம். அது பாவ
அதனைப் பிரத்துவம்சா பாவமென்று கூறுவதில்லை. ஆனால்
பிராகபாவத்தின் நாசவடிவினதாகிய கடத்தைக் கபா

பாவத்தின் (தனது முன்னின்மையின்) துவம்சமென்றும் பிரத்து வம்சமென்றுமே கூறுவர். இவ்வாற்றான் துவம்சம் இருவகையின தாம் அவற்றுள் பாவரூப துவம்சமோ ஸாந்தமாம்; ஆனால் அபாவ ரூபத் துவம்சம் அநந்தமாம். ஆதலால் கடப்பிராகபாவத் துவம்ச மாகிய கடரூபமோ சாந்தமாம். அங்ஙனமாயினும் பிரத்துவம்சா பாவம் அநந்தமென்னும் நியமத்திற்குக் கேடில்லை. இவ்வாற்றான் அநாதி ஸாந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ அது பிராகபாவமெனப் படு கின்றது. அநாதியபாவம் அத்தியந்தாபாவமுமாம்; ஆனால் அது ஸாந்த மன்று. ஸாந்த அபாவம் சாமயிகாபாவமுமாம்; ஆனால் அது அநாதியன்று. வேதாந்தசித்தாந்தத்தில் அநாதிஸாந்தம் மாயை; பிராகபாவமன்று. ஆனால் அது ஜகத்தின் உபாதான காரணமாம் அது அபாவ வடிவ மாகுமாயின் அதற்கு உபாதான காரண த்தன்மைசம்பவியாது. ஏனெனின், கட முதலியவற்றின்உபாதான காரணமாகிய கபால முதலியன பாவரூபமாகவே யிருத்தல் பிர சித்தம். அபாவம் எதற்கும் உபாதான காரண மாகாது. ஆதலால் மாயை அபாவ ரூப மன்று; ஆனால் பாவ ரூபமாம். மாயை பாவ அபாவங்களுக்கு வேறான அநிர்வசனீயமாமாகலின் பாவ வடிவ த்தன்மையும் அதனிடத்துச் சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும் அபாவரூடம் மாயையன்றாகலின், பிராகபாவத்தி னிலக்கணத்தில் அபாவபதம் செல்லுதலால் மாயையில் பிராகபாவத்தின் இல க்கணம் செல்லாது. மாயை பாவரூபமன்றென்று சொல்லுதற்கு அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—மூன்று காலத்திலும் எதற்குப் பாதம் உண்டாகிறதில்லையோ, அது பாமார்த்தசத்தென்றும் பாவமென்றும் சொல்லப்படும். அத்தன்மையதுபிரஹ்மமாம்; மாயையன்று. ஏனெ னின், ஞானத்திற்குப் பிந்திய காலத்து மாயையின் பாதமுண்டா கின்றது. ஆதலால் பரமார்த்த சத்து ஸ்வரூபமான பாவமோ மாயையன்று. ஆயினும், விதிமுக வுணர்ச்சிக்கு எது விஷயமாகின் றதோ, அதுவும் சத்தென்றும் பாவமென்றும் சொல்லப்படுகின் றது; நிஷேத முகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாவது எதுவோ, அது அபாவ மெனப்படுகின்றது. நிஷேதமுகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாந் தன்மை மாயையிலின்று. ஆதலால் மாயையும் பாவரூபமாம்.

மாயை பிரகிருதி அவித்தை அஞ்ஞானம் என்பன பரியாயச்சொற் கள். அவித்தை அஞ்ஞானமென்னும் சொற்களில் அகாரம் நிஷேத வாசகமாம். ஆதலால் மாயையும் நிஷேத முகவுணர்ச்சிக்கு விஷய

மாகுதலான், அபாவரூபமே யாமென்று சொல்லுதல் வேண்பா
அங்ஙனமாயினும், அகாரத்திற்கு நிஷேதமாத்திரம் பொருளெ பி
ஆனுல் விரோதமுடையது, பேதமுடையது, அற்பமென்பதிற்
அகாரத்தின் பொருளாம். எங்ஙனம்: அதர்மமென்னும் பொ
லில் அகாரத்திற்கு விரோதமுடையது பொருளாம். தர்ம விரோத
யினை அதர்மமென்பர். அப்பிராமணன் அநாசாரியனென்னுமிடத்தி
அகாரத்திற்குப் பேத முடையது பொருளாம். பிராமணன்
வேருனவன் ஆசாரியத்தன்மைக் குரியவனல்லனென்பது வாச்
த்தின் பொருளாம். அநுதரை (உதரமிலி) தேவதத்தன் கன்னி
யென்னுமிடத்து அகாரத்திற்கு அற்ப மென்பது பொருள். அ
உதரமுடையவள் தேவதத்தன் கன்னிகையென்பது வாக்கியத்
பொருள். எங்ஙனம் இத்துணைத்தானங்களில் அகாரத்திற்கு நி
ப்பொரு ளின்ருே, அங்ஙனமே அவித்தை யஞ்ஞான மென்
சொற்களினும் அகாரத்திற்கு நிஷேதப் பொரு ளின்று; ஆ
விரோதிப் பொருளுளது. மாயைக்கு ஞானத்தோடு கெடுக்கப்ப
வது கெடுப்பதெனுந் தன்மை விரோதமுளது; அதனுல், அதனை
அஞ்ஞானமென்கின்றனர். மாயைகெடுக்கப்படுவது, ஞானம் கெடு
பது. வேதாந்தவாக்கியத்தாற்ருேன்றியபிரஹ்மாகாரவிருத்தியினை
வித்தையென்பர். அது மாயையின் விரோதியாகலின் மாயைை
அவித்தை யென்பர். மாயை, அஞ்ஞானம், அவித்தை யென்னுஞ்
சொற்களின் வாச்சியமாயினும், அகாரத்திற்கு விரோதமுடை
தென்பது பொருளாகுதலான் அது பாவரூபமாம். பாவரூபமு
பிரஹ்மத்தைப்போலப் பரமார்த்த சத்துரூபமன்று. ஆனுல் வி
முகவுணர்ச்சிக்கு விஷயமாகுதலான் வியாவகாரிக சத்துரூபமா

பிராகபாவத்தின் இலக்கணத்தில் அபாவமென்னும் பத
இராவிடின் மாயையில் இலக்கணத்தின் அதிவியாப்தி யுண்டா
ன்றது. ஏனெனின், மாயை அநாதியும் ஸாந்தமுமாம். ஆதலா
அநாதி ஸாந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ, அது பிராகபாவ
ப்படுகின்றது. ஸாதி அநந்த அபாவ மெதுவோ அது பிரத்துவம்ச
பாவ மெனப்படும். குட முதலியவற்றின் துவம்சம் தண்டமுத
லியவற்ருனுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஸாதியாம். அநந்தம் அதன்
கண் (யுக்தியோடு கூடியதாகவே) யிருக்கின்றது. அநந்த அப
வம் பிரத்துவம்சாபாவமா மெனின் அத்தியந்தாபாவத்தில் அதி

ாவ்யாப்தி யுண்டாம். ஆதலால் பிரத்துவம்சாபாவத்தின் இலக்கண த்தில் ஸாதியெனக் கூறல் வேண்டும். அத்தியந்தாபாவம் ஸாதி யன்று; ஆனால் அநாதியாம். ஸாதியபாவத்தினைப் பிரத்துவம்சா பாவமெனின் ஸாதியபாவம் சாமயிகாபாவமுமாம். ஆண்டு அதி வியாப்தி யுண்டாம். சாமயிகாபாவம் அநந்த மன்று; ஸாந்தமாம். ஸாதி யநந்தத்தினைப் பிரத்துவம்சாபாவமெனின் மோக்ஷத்தில் அதிவியாப்தி யுண்டாம். ஏனெனின் மோக்ஷம் உண்டாகுதலால் ஸாதியும், முக்தனுக்கு மீண்டுஞ் சம்சார முண்டாகாமையின் அநந்த முமாம். ஆனால் மோக்ஷம் பாவ ரூபமாம்; அபாவரூப மன்று. ஆதலால் பிரத்துவம்சாபாவத்தி னிலக்கணத்தில் அபாவ மென்ப தைக் கூறவேண்டும். அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமும் நிவிரு த்தியாதலே மோக்ஷ மென்பர். நிவிருத்தி யென்பது துவம்சத்திற்கா மாகலின் மோக்ஷமும் அபாவ ரூபமாம். ஆகலின் பிரத்துவம்சா பாவத்தி னிலக்கணத்தில் அபாவ பதத்தைச் சேர்க்காவிடினும் மோக்ஷத்தில் அதிவியாப்தியாதி தோஷ மின்று. ஏனெனின், இல க்கிய மல்லாததன்கண்ணும் இலக்கணஞ்செல்லுதலே அதிவியாப்தி யென்பர். அஞ்ஞான தற்காரியங்களின் துவம்சம் மோக்ஷத்திற்கு இலக்ஷியத்தன்மையாதல் வெளிப்படையேயாம். சகல நாசமும் வம்சாபாவத்தினது இலக்கணத்தின் இலக்கியமாம். சகல நாச ளுக்கும் உள்ளடங்கியே காரியத்தோடு அஞ்ஞானம் நசித்தல் வடிவினதாகிய மோக்ஷம் இருக்கின்றது. என்றாலும் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான வடிவமாம். அஞ்ஞானமும் அதன் காரிய மும் கற்பிதமா மாகலின் அவற்றின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானப் பிரஹ்ம வடிவமாம். ஆதலால் அபாவரூபம் மோக்ஷ மன்று. ஆனால் பிரஹ்மரூபமா யிருத்தலால் மோக்ஷம் பாவ ரூபமாம். அதன்கண் துவம்சத்தி னிலக்கணஞ் செல்லுமாயின் அதிவியாப்தி யுண்டாம். ஆதலால் ஸாதி யநந்தமாகிய அபாவ மெதுவோ அது பிரத்துவம்சாபாவ மெனப்படுகின்றது. உற்பத்தி [illegible]

அபாவ மெதுவோ அது சாமயிகாபாவ மெனப்

யாண்டு ஒருகாலத்துப் பதார்த்த முளதா

தாகின்றதோ, ஆண்டுப் பதார்த்த சூனிய

த்தின் சாமயிகாபாவ முண்டாகின்றது. எ

வற்றிற் குட முதலியன ஓர் காலத்தி லு

வாகின்றன. ஆண்டுக் கட சூனியகால ச

லியவற்றில் கட முதலியவற்றின் சாமயிகாபாவ மிருக்கின்ற
சமய விசேஷத்தி லுண்டாய்ச் சமய விசேஷத்தில் நஷ்டம
தெதுவோ அது சாமயிகாபாவ மெனப்படுகின்றது. பூதல
னின்றுங் கடத்தை வேறிடத்திற் கொண்டுபோயின், அப்பே
கடத்தினபாவம் பூதலத்திலுண்டாகின்றது. அப்பூதலத்திற்கு
கடத்தைக் கொண்டுவரின், அப்போது கடத்தின் அபாவம் பூ
த்தில்நஷ்டமாகின்றது. இவ்வாற்றாற்சாமயிகாபாவம்உற்பத்திந
முடையதாம். உற்பத்தியுடைய அபாவம் பிரத்துவம்சாபாவ
கின்றமையால்ஆண்டுஅதிவியாப்தி நீக்குதற்பொருட்டுச் சாமயி
பாவத்தின் இலக்கணத்தில் நாச மென்னும் பதஞ் சொல்லப்ப
டிருக்கின்றது. பிரத்துவம்சாபாவமும் உற்பத்தியுடைய அபா
மாயினும் நாசமுடைய தன்று. ஆதலால் நாசமென்னும் பதத்தை
க்கூறின் அதிவியாப்தி தோஷமின்று. நாசமுடைய அபாவத்தை
ச் சாமயிகாபாவ மெனின் பிராகபாவத்தில் அதிவியாப்தி யுண்ட
கும். ஆதலால் சாமயிகாபாவத்தினிலக்கணத்தில் உற்பத்தியெ
னும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இலக்கணத்தில் உற்பத்
யென்னும் பதத்தின்பிரவேசத்தால்பிராகபாவத்தின் அதிவியாப்
யின்று. ஏனெனின், பிராகபாவத்தின் நாசமோ வுண்டாகின்றது
ஆனால் அது அநாதியாயிருத்தலின் உற்பத்தியாகிறதில்லை. சா
யிகாபாவத்தினிலக்கணத்தில் அபாவமென்னும் சொல்லைச் சேர்
காது, உற்பத்தி நாசமுடையதனைச் சாமயிகாபாவ மெனக் கூறின்
கட முதலியவற்றில் அதிவியாப்தி யுண்டாம். ஏனெனின், க
முதலியனவும் பூத பௌதிகமான அநேக பதார்த்தங்களும் உ
பத்தி நாசமுடையனவாயிருக்கின்றன. அபாவ பதத்தின் பிரவே
த்தால் கட முதலியவற்றிற்குப் பாவ ரூபத்துவம் இருத்தலால்
அவற்றில் சாமயிகா பாவத்தினது இலக்ஷணத்தின் அதிவியாப்
யின்று. இவ்வாற்றாற் பூதல முதலியவற்றில் கட முதலியவற்றி
உற்பத்தி நாசமுடைய அபாவம் சாமயிகாபாவமாம். அந்நியோந்
யாபாவத்திற்கு வேறாய் உற்பத்திநாசமின்றிய அபாவமெதுவோ
அது அத்தியந்தாபாவ மெனப்படும். யாண்டு எக்காலத்திலும் எ
பதார்த்த மிருப்பதில்லையோ, ஆண்டு அப்பதார்த்தத்தின் அத்திய
ந்தாபாவம் சொல்லப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: வாயுவில் உருவம்
எக்காலத்து மிருப்பதில்லை; ஆண்டு உருவத்தின் அத்தியந்தாபாவ
மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே கந்தமும் வாயுவில் எப்போது மிருப்ப

ல்லை. ஆதலால் வாயுவில் கந்தத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்து. சிநேக குணம் நீர் மாத்திரத்தி னிருக்கின்றது. பிறவற்றில் ப்போது மிருப்பதில்லை. ஆதலால் ஜல மல்லாத வேறு பதார்த்தங்களில், சிநேகத்தின் அத்தியந்தாபாவம் இருக்கின்றது. ஆத்மாவினிடத்து உருவம் இரசம் கந்தம் பரிசம் சப்த மென்பன என்று மிருப்ப தில்லை. ஆதலால் உருவ முதலியவற்றின் அத்தியந்தாபாவம் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. பிருதிவியினும் ஜலத்தினும் இரசம் இருக்கின்றது. பிறவற்றில் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் பிருதிவி ஜலங்களுக்கு வேறாய பதார்த்தங்களில் இரசத்தின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. பிருதிவித்தன்மைச் சாதி பிருதிவிமாத்திரத்தி னிருக்கின்றது. ஜலமுதலியவற்றில் என்று மிருப்பதில்லை. ஆதலால் ஜலமுதலியவற்றில்பிருதிவித்தன்மையின்அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. பிராமணனுக்கு வேறாய க்ஷத்திரியர் முதலியோரிடத்துப்பிராமணத்தன்மையென்றுமிருப்பதில்லை. ஆதலால் க்ஷத்திரியர்முதலியோரிடத்துப்பிராமணத்தன்மையின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. ஆகாயம் காலம் திக்கு ஆத்மாவென்பனவியாபகம். இவற்றில் என்றும் கிரியை யுண்டாகிற தில்லை. ஆதலால் ஆகாய முதலியவற்றில்கிரியையின் அத்தியந்தாபாவமிருக்கின்றது. பிருதிவி ஜலம் தேயு வாயு மனமென்பவற்றில் கிரியை யுண்டாகின்றது. உ-காலத்துக் கிரியையின் அபாவம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிருதிவி முதலியன கிரியை யின்றியவாகுங் காலத்துப் பிருதிவி ஜலம் தேயு வாயு மனது என்பவற்றில் கிரியையின் அத்தியந்தாபாவமில்லை; அங்ஙனமே சாமயிகாபாவமு மில்லை. ஏனெனின், சாமயிகாபாவம் திரவிய மாத்திரத்திற் குண்டாகின்றது. கிரியைக்குச் சாமயிகாபாவம் சம்பவியாது என்பதை மேற்கூறுவாம். ஆதலாற் சாமயிகாபாவமும் இல்லை. ஆனால் பிருதிவி முதலிய வைந்தினும் கிரியையின் பிராகபாவமும் துவம்ஸாபாவமு மிருக்கின்றன.

௬அ. நான்கு சம்ஸர்க்காபாவங்களுக்கும் பிரதியோகியோடு விரோதமும், அந்நியோந்நியாபாவத்திற்கு அவிரோதமு முண்டெனல்.

இவ்வாற்றாற் பூதல முதலியவற்றில் யாண்டுக் கடமுதலியன ஓர் காலத்து இருந்து, ஓர் காலத்திலிருப்ப தில்லையோ, ஆண்டு

முழுவதும் சாமயிகாபாவமாம்; அத்தியந்தாபாவ மின்று, ஏ
னின், அபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதமிருக்கின்
யாண்டுப் பிரதியோகி யுளதோ, ஆண்டு அபாவம் இருப்ப
ஆனால் அபாவத்தின் அபாவம் இருக்கின்றது. யாண்டுப் பூத
லியவற்றில் ஓர் காலத்திற் கடமுதலியன விருந்து ஓர் கா
இருப்பதில்லையோ, ஆண்டு அத்தியந்தாபாவம் அங்கீகரிக்கின்
தியந்தாபாவம் நித்தியமா மாகலின் கட காலத்திலும் கட
அத்தியந்தாபாவம் இருத்தல் நேருதலான் அத்தியந்தாப
திற்குத் தனது பிரதியோகியோடு விரோத மின்மையுண்டா
ஆதலாற் பூதல முதலியவற்றிற் கட முதலியவற்றின் அத்
யந்தா பாவம் சம்பவியாது. எங்ஙனம்: கடத்தின் உற்பத்திக்
முன் கபாலத்தில் கடத்தின் பிராகபாவம் இருக்கின்றது. க
மாகிய பிரதியோகி யுண்டாகவே கபாலத்தில் கடத்தின் பிரா
பாவமிருப்பதில்லை; அதன் நாச முண்டாய்விடுகின்றது. ஆதலா
பிராகபாவத்திற்குப் பிரதியோகியோடு விரோதம் இருக்கின்ற
அங்ஙனமே கடத்தின் பிரத்தொம்ஸாபாவம் இருக்குங் காலத்
கடமிருப்பதில்லை, கடமிருக்குமளவும் கபாலத்திற் கடத்தின்
த்துவம்ஸாபாவம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரத்துவம்
பாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதமிருத்தல் வெளிப்ப
யாம். அங்ஙனமே பூதலமுதலியவற்றிற் சையோக சம்பந்தத்த
கடமுதலியன விருக்குமளவும் பூதல முதலியவற்றிற் கடமுத
வற்றின் சாமயிகாபாவ மிருப்பதில்லை; ஆனால் எதுவரையில்
முதலிய பிரதியோகி பூதல முதலியவற்றி லில்லையோ, அதுவ
யில் சாமயிகாபாவ மிருக்கின்றது. கடமுதலிய பிரதியோகி வந்
விடுமாயின், அப்போது சாமயிகாபாவத்திற்கு நாச முண்டாகி
றது. வந்த கடத்தை யெடுத்துக்கொள்ளின், அப்போது சாமய
காபாவம் மீண்டு முண்டாகின்றது. இதனாற்றான் சாமயிகாபாவ
திற்கு உற்பத்திநாசங்களை யங்கீகரித்திருக்கின்றனர். இவ்வாற்றா
சாமயிகாபாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதம் இருப்ப
வெளிப்படையாம். எங்ஙனம்பிராகபாவ முதலியவற்றிற்குப் பிர
யோகியோடு விரோத மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அத்தியந்தா
பாவத்திற்கும் பிரதியோகியோடு விரோதம் சொல்லுதல் வேண்
டும். சகல அபாவங்களுக்கும் பிரதியோகியோடு விரோத மிருக்
கின், எந்தக்காலத்திற் பூதலத்திற் கடம் வைக்கப்பட்டதாகின்ற

தோ, அந்தக் காலத்தில் கடத்தின் அந்நியோந்நியாபாவம் பூதல த்தி லிருக்கலாகாது; கட முடைய பூதலத்தில் கடத்தின் அந்நி யோந்நியாபாவ மிருக்கின்றது. ஏனெனின், பேதத்தினை அந்நி யோந்நியாபாவ மென்பர். அதனைத் தன்னின் வேறுயதன்மை யென் றும், பின்னத் தன்மை யென்றும், வேற்றுமை யென்றும் கூறுவர். கடமுடைய பூதலமு கட சொரூப மன்று; கடத்தின் வேறுய ...னப்படும். இவ்வாற்றாற் கடமுடைய பூதலத்திற் கடத்தின் ...யோந்நியாபாவம் இருக்கின்றது. ஆதலால் கடத்தின் அந்நி ...ந்நியாபாவத்திற்குக் கட ரூபப் பிரதியோகியோடு விரோதம் ... அங்ஙனமே பட முதலியவற்றின் அந்நியோந்நியாபாவத் ...ப் பட முதலியவற்றோடு விரோத மில்லை. ஆதலால் எல்லா ...வங்கட்கும் பிரதியோகியோடு விரோத மிருப்பதாகக் கூறு ... சம்பவியாது. ஆனால் சில அபாவங்கட்குப் பிரதியோகியோடு ...ரோதமிருக்கின்றது; சிலவற்றிற்கு விரோதமில்லை.

... பிராகபாவ முதலிய திருஷ்டாந்தத்தால் அத்தியந்தா பாவத் ...குப் பிரதியோகியோடு விரோதம் சாதிக்கின், அப்போது அந்நி ...ந்நியா பாவ திருஷ்டாந்தத்தால் அத்தியந்தா பாவத்திற்குப் ...தியோகியோடு அவிரோதமும் சித்திக்கும். ஆதலால் கடத்தின் ...ந்நியோந்நியாபாவம்போலக் கடத்தின் அத்தியந்தாபாவமும் கட ...ன் அதிகரணத்திற் சம்பவிக்கின்றது.

...என்றாலும் கடத்தின் அதிகரணத்தில் கடத்தின் அத்தியந்தா ...வம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின், அபாவம் இருவகைத்தாம்:— ...ன்று அந்நியோந்நியாபாவம், மற்றொன்று சம்சர்க்காபாவம். ...ம்சர்க்காபாவம் நால்வகைப்படும். இவ்வாற்றான் ஐவகையபாவ ...ளை. அவற்றுள், அபாவத்தன்மைத் தர்மம் எல்லாவற்றினும் ...மானமாம். நிஷேதமுக வுணர்ச்சிக்கு விஷயமாந் தன்மையும் ...ல்லா அபாவங்களினும் சமானமா யிருக்கின்றது. என்றாலும் ...ந்நியோந்நியாபாவத்தினும் நால்வகைச் சம்சர்க்காபாவத்தில் ...வற்றுமை அநேக விதமாயுளது. எந்தவாக்கியத்தில் பிரதியோகி அநுயோகிகளை யறிவிக்கும்பின்னவிபக்திகளை(வெவ்வேறுவேற்று மைகளை) யுடைய பதங்க ளுளவோ, அவ்வாக்கியத்தால் சம்சர் க்காபாவத்தின் பிரதீதி யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: உற்பத்திக்கு முன் கபாலத்தில் கட மில்லையென்னும் வாக்கியத்தில் அநுயோகி

வாயம் தந்துவில் இருக்கின்றது. இவ்வாற்றாற் படத்தின் நீலரூப த்தோடு தந்துவின் நீல ரூபம் சமானாதிகரண மாம். தந்துவின் நீல ரூபம் சாட்சாத் சம்பந்தத்தால் தந்துவில் இருக்கின்றது. அதன் கண்ணே படவாயிலாகப் பரம்பரைச் சம்பந்தத்தால் படத்தின் நீலரூபம் இருக்கின்றது. ஆதலால் படத்தின் நீல ரூபத்தினும் தந்துவின் நீலரூபம் தடஸ்தமாகாதிருத்தலின் அதற்கு நிமித்த காரணம் சம்பவியாது. ஆனால் படத்தினது நீலரூபத்தின் சமவாயி காரணமாகிய படம் யாதோ அதன் சம்பந்தி தந்துவின் நீலரூபமாம். படத்தின் நீலரூபத்தினை யுண்டுபண்ணுவதா யிருத்தலின், அதன் அசமவாயி காரணம் தந்துவின் நீலரூபமாம். தந்துவின் நீலரூபமும் படமுமாகிய இரண்டும் தந்துவில் சமவாய சம்பந்தத்தால் இருக் கின்றன. ஆதலால் சமானாதிகரண சம்பந்தத்தால் தந்துவின் நீல ரூபம் படத்தின் சம்பந்தியாம். எங்ஙனம்: காரியத்தினது உருவ த்தின் அசமவாயிகாரணம் உபாதானத்தின் உருவமாம். அங்ஙன மே இரச கந்த பரிசங்களிலும் அறிந்துகொள்ளுக. சகல குணங் களின் உற்பத்தியிலும் எவ்வாற்றால் குணத்தின் கிரியை அசமவாயி காரணமாமோ, அது நியாய வைசேஷிய நூல்களில் விளக்கமா யுளது. உபயோகமில்லாமை கண்டு விரிவஞ்சி விடுத்தனம்.

சையோகத்தின் பிரசங்கம் அநேக இடங்களில் வருகின்றது. ஆதலால் குணத்தின் உற்பத்தியில் கிரியை அசமவாயி காரணமா தற்கு உதாரணம் சொல்லுதற்பொருட்டுச் சையோகத்தின் உற் பத்தியைக்கூறுவாம்:—சையோகம் இருவகைத்தாம். ஒன்று கர்மஜ சையோகமும், மற்றொன்று சையோகஜ சையோகமுமாம். எதன் உற்பத்தியில் கிரியை அசமவாயி காரண மாகின்றதோ அது கர்மஜ சையோகமெனப்படுகின்றது. சையோகமாகிய அசமவாயி காரண த்தால் உண்டாவது எதுவோ அது சையோகஜ சையோகமென ப்படுகின்றது. கர்மஜ சையோகமும் அந்நியதர கர்மஜம், உபயதர கர்மஜமென்னும் பேதத்தால் இருவகையினதாம். சையோகத்தின் ஆசிரயமும் இரண்டாம். அவற்றுள் ஒன்றன் தொழிலால் எச் சையோகமுண்டாகின்றதோ அது அந்நியதரகர்மஜசையோகமெனப் படுகின்றது. பறவையின் தொழிலால் விருக்ஷத்திற்கும் பறவைக் கும் உண்டாகும் சையோகம் அந்நியதரகர்மஜசையோக மெனப்படு கின்றது. ஆண்டு விருக்ஷமும் பட்சியும் சமவாயிகாரணமாம். சை யோகத்தின் சமவாயிகாரணமாகிய பட்சியினிடத்து அதன் கிரியை

க்குச் சமவாயசம்பந்தமிருத்தலின் பட்சிவடிவமாகிய சமவாயிகார ணத்தின் சம்பந்தமுடையதாய்ப் பட்சி விருட்சங்களின் சையோக த்தை யுண்டுபண்ணுவது பட்சியின் தொழிலாம். ஆதலால் பக்ஷி விருக்ஷங்களினது சையோகத்தின் அசமவாயிகாரணம் பட்சியின் தொழிலாம். இது அந்நியதர கர்மஜ சையோகத்துக்கு உதாரணம். ஆட்டுக்கடாக்கள் இரண்டன் தொழிலால் அக்கடாக்கள் இரண் டற்கும் உண்டாகும் சையோகம் எதுவோ அது உபய கர்மஜ சையோகமாம். ஆட்டுக்கடாக்களிரண்டின்சையோகத்தில் இரண்டு கடாக்களும் சமவாயி காரணமாம். அவற்றின் தொழில் அசமவாயி காரணமாம். யாண்டுக் கையின் தொழிலால் கைக்கும் விருக்ஷத் திற்கும் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கையும் விருக்ஷ மும் ஒன்றற்கொன்று சையுக்தமாம். இந்த விவகாரத்தைப்போல காயமும் விருக்ஷமும் சையுக்தமாம். இவ்விதவிவகாரமும் உண்டா கின்றது. சையுக்தமென்பது சையோகமுடையதாம். அந்த ஸ்தான த்தில் கை விருக்ஷங்களினது சையோகத்திலோ கையின்தொழில் அசமவாயி காரணமாம். காயத்தினிடத்திலாவது விருக்ஷத்தி னிடத்திலாவது கிரியை உண்டாகுமாயின், காய விருக்ஷங்களின் சையோகமும் கிரியா ஜந்யமாதல் சம்பவிக்கும். தருவிற்போலக் காயத்திலும் கிரியை இல்லை. ஏனெனின் சகல அவயவங்களிலும் தொழில் உண்டாகுமாயின், ஆண்டு அவயவிக்குத் தொழில் உண் டாகும். கையிற்கு அந்நியமாகிய சகல அவயவங்களும் நிச்சலமாய் இருத்தலால் காயத்திற்குத் தொழில் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆத லால் காயதருக்களின் சையோகத்தில் கிரியை அசமவாயிகாரண மாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனால் அந்நியதர கர்மஜமாகிய அஸ்ததரு சையோகமே காயதரு சையோகத்தின் அசமவாயி கார ணமாம். ஏனெனின் காய தரு சையோகத்தின் சமவாயி காரண மாகிய காயம் எதுவோ, அதனிடத்தும் சுவசமவாயிசமவேதத்தன் மைச் சம்பந்தத்தால் சம்பந்தமுடையது அஸ்ததரு சையோகமாம். காயதரு சையோகத்தை உண்டுபண்ணுவதுமாம்; ஆதலால் அசம வாயி காரணமாம். சுவ என்பது அஸ்ததரு சையோகம், அதன் சம வாயி அஸ்தம், அதனிடத்துச் சமவேதமாகிய காயம் எதுவோ அதன் சமவேதத் தன்மைத் தர்மமே சம்பந்தமாம். இவ்வகைப் பரம்பரைச் சம்பந்தம் சாமாநாதிகரணிய சம்பந்தத்தில் பரியவ சானமா (முடிவுபெறு) கின்றது. ஒரு அதிகரணத்தில் இருத்தலைச் சாமாநாதிகரணியமென்பர்.

எவற்றிற்கு ஒரு அதிகரணத்தில் இருப்பு உளதாகின்றதோ அவற்றைச் சமாநாதிகரணமென்பர். ஈண்டு அஸ்த தரு சையோகம் சமவாய சம்பந்தத்தால் அஸ்தத்தில் இருக்கின்றது; காயமும் சமவாய சம்பந்தத்தால் அஸ்தத்தில் இருக்கின்றது. ஆதலாலிரண்டும் சமாநாதிகரணமாம். அவற்றிற்கும் சாமாநாதிகரணிய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஈண்டுக் காயமும் சையோகமும் அஸ்தத்தில் சாக்ஷாத் சம்பந்தத்தால் இருக்கின்றன; ஆதலால் சமாநாதிகரணமாம். அங்ஙனமே ஒன்று சாக்ஷாத் சம்பந்தத்தாலும் மற்றையது பரம்பரைச் சம்பந்தத்தாலும் இருக்கின், அவையும் சமாநாதிகரணமெனப்படும்; அவற்றிற்குச் சாமாநாதிகரணிய சம்பந்தம் சொல்லப்படுகின்றது. இது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அஸ்ததரு சையோகத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகவே காயதரு சையோகத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது. அஸ்த தருக்களின் சையோகத்தைக் காணுறையின் அவனுக்குக் காயதரு சையோகத்தின் உணர்ச்சி யுண்டாவதில்லை. ஆதலால் காயதரு சையோகத்திற்கு அஸ்த தரு சையோகம் காரண மாம். இது சையோகஜசையோகத்திற்கு உதாரணமாம். இச்சையோகத்தினையே காரணாகாரண சையோக ஜந்நிய காரியாகாரிய சையோக மென்பர். ஈண்டுஇரண்டு சையோகமுண்டு. ஒன்று அஸ்ததருக்களின்சையோகம்; அது ஹேதுசையோகமாம். மற்றையது காயதருக்களின் சையோகமாகிய பல சையோகமாம். இவ்விடத்துக் காரணமென்னும் சொல்லால் பல சையோகத்தினது ஆசிரயத்தின் சமவாயிகாரணம் கொள்ளப்படுகின்றது. ஆதலால் பல சையோகத்தின் ஆசிரயம் காயம் தருவென்னுமிரண்டுமாம். அவற்றுள் காயத்தின் சமவாயி காரணம் அஸ்தமாம். ஆதலால் காரணமெனும்சொல்லால் அஸ்தம் (கை)கொள்ளப்படுகின்றது. அகாரணமென்னும் சொல்லால் தரு கொள்ளப்படுகின்றது.ஏனெனின் காயத்திற்காவது தருவிற்காவது சமவாயி காரணம் தருவாகாதிருத்தலின் அகாரணமாம். அங்ஙனமே ஹேதுசையோகத்தின் ஆசிரயத்தால் உண்டாகியது காரியம் என்னும் சொல்லாற் கொள்ளப்படுகின்றது. ஹேது சையோகத்தின் ஆசிரயத்தால் உண்டாகாதது அகாரியமென்னும் சொல்லால் கொள்ளப்படுகிறது. ஹேது சையோகத்தின் ஆசிரயம் ஹஸ்தமும் தருவுமாம். அவற்றுள் அஸ்த ஜந்நியமாகிய காயமெதுவோ அது காரியமாம். ஹஸ்தத்தினாலும் அங்ஙனமே தருவினாலும் ஆக்கப்

படாத தரு எதுவோ அது அகாரிய மாம். இவ்வாற்றாற் காரண மாகிய ஹஸ்தம் அகாரணமாகிய தரு என்பவற்றின் சையோகத் தால் காரியமாகிய காயம் அகாரியமாகிய தரு என்பவற்றின் சையோக முண்டாகின்றது. ஆதலால் இச்சையோகத்தினைக் காரணு காரணசையோகஜந்நிய காரியகாரிய சையோகமென்பர். சையோகஜ சையோகம் இவ்வகையினதேயாம். பிறவகையாற் கர்மஜசையோக மேயாம். யாண்டுக் கபாலத்தின் தொழிலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, கபால சையோகத்தால் கபால காயங்களின் சையோகம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் அது கர்மஜ சையோகமேயாம்; சையோகஜசையோகமன்று. ஏனெனின் எக்கபால த்தின் தொழிலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகம் உண்டாகின்ற தோ, அக்கபால கர்மத்தினானே கபால ஆகாயங்களின் சையோ கமும் உண்டாகின்றது. கபாலம் இரண்டின் சையோகமும் கபால ஆகாயங்களின் சையோகமுமாகிய இரண்டும் ஒரு க்ஷணத்தில் உண்டாகின்றன. அவற்றிற் கொன்றற்கொன்று காரிய காரணத் தன்மை சம்பவியாது; ஆதலால் கபாலம் இரண்டின் சையோகத் தைப்போலக் கபால ஆகாயங்களின் சையோகமும் கபாலத்தின் தொழிலானே உண்டாகுதலான் கர்மஜ சையோகமேயாம். முற் கூறிய பிரகாரத்தாற் காரணுகாரண சையோக ஜந்நிய காரியாகாரிய சையோகம், அந்நியதர கர்ம ஜசையோகம், அங்ஙனமே உபயகர்மஜ சையோகம் என்னும் பேதத்தால் மூவகைச் சையோகமே யுளது. சில நூலாசிரியர் சகஜ சையோகத்தினையும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். எங்ஙனம்: பொன்னில் மஞ்சள் நிறத்திற்கும் குருத்துவத்திற்கும் ஆசிரயமான பார்த்திவ பாகத்திற்கும், அக்கினி சையோகத்தால் நாசமாகாத திரவியத்தன்மையின் ஆசிரயத்தால் தைஜச பாகத்திற் கும் சகஜ சையோகம் உண்டு. சையோகமுடையதின் பிறப்போடு உண்டாவதனைச் சகஜசையோகமென்பர். சுவர்ணத்தைக் கேவலம் பார்த்திவமெனின் நிறைமுதலிய பார்த்திவத்தின் திரவியத்தன்மை க்கு அக்கினி சையோகத்தால் நாச முண்டாகுதலான்; சுவர்ணத் தின் திரவியத்தன்மைக்கும் அக்கினி சையோகத்தால் நாசம் உண் டாகுதல்வேண்டும். கேவலம் தைஜசமெனக் கொள்ளின் பொன் மையுருவம் குருத்துவமென்பவற்றின் அபாவ முண்டாதல்வேண் டும். ஆதலால் சுவர்ணத்தில் தைஜசபார்த்திவ பாகங்கள் சையுக்த மாம். மீமாம்ஸகர் நித்தியசையோகமும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்.

இவ்வாற்றான் திரவியத்தின் உற்பத்தியில் அசமவாயி காரணம் அவயவ சையோகமாம். குணத்தின் உற்பத்தியில் சிலவிடத்துக் குணமும் சிலவிடத்துக் கிரியையும் அசமவாயி காரணமாம். சமவாயிகாரண நிமித்த காரணங்களின் இலக்ஷணம் அதனிடத்துப் பொருந்தாது; ஆனால் சமவாயிகாரணத்தில் சம்பந்தமுடையதாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவது யாதோ, அதுமூன்றுவதாகிய அசமவாயி காரணமா யிருத்தலின், சமவாயி அசமவாயி நிமித்தமென்னும் பேதத்தால் காரணம் மூன்று வகைப்படும். இது நையாயிக வைசேஷிகரை அநுசரித்த நூல்களில் எழுதப்பட்டுளது.

கக. இரண்டு காரணங்களை அங்கீகரித்தலோடு மூன்றுவது அசமவாயிகாரணத்தைக் கண்டித்தல்.

அங்ஙனமாயினும் நியாயவைசேஷிகங்களுக்கு வேறான மதங்களில் உபாதானகாரண நிமித்தகாரண பேதத்தால் இருவகைக் காரணமே அங்கீகரிக்கப்பட்டுளது. எதனை நையாயிகர் அசமவாயி காரணமென்பரோ அதனையும் நிமித்தகாரணமென்றே கூறுவர். நிமித்தகாரணத்தின் இலக்ஷணம் அசமவாயிகாரணத்தில் இல்லையென்று முற்கூறியது யாதோ அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:— காரியத்தின் தடஸ்தமாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவது யாதோ அது நிமித்தகாரணத்தின் இலக்ஷணமாமென்பது மூவகைக் காரணவாதிகளின் கிரமப்படி சொல்லப்பட்டது. இருவகைக் காரணவாதிகளின் கிரமப்படியோ உபாதான காரணத்தின் வேறாய காரணம் யாதோ அது நிமித்தகாரணமெனப்படுகின்றது. அந்நிமித்தகாரணம் அநேகவிதமாம். சிலவோ காரியத்தின் உபாதானத்திற் சமவேத மாம். எங்ஙனம்: கடத்தின் நிமித்தகாரணம் கபால சையோகமாம். அது கடத்தின் உபாதானகாரணமாகிய கபாலத்திற் சமவேதமாம். சில நிமித்தகாரணமோ காரியத்தின் உபாதானத்தினது உபாதானத்திற் சமவேதமாம். எங்ஙனம்:· படத்தினது உருவத்தின் நிமித்தகாரணம் தந்துவின் உருவமாம்; அது பட வுருவத்தின் உபாதானமாகிய படமெதுவோ அதன் உபாதானமாகிய தந்துவிற் சமவேதமாம். அங்ஙனமே சில நிமித்த காரணம் கர்த்தா வடிவமாகிய சேதனமாம். அது சுவதந்திரமாம். அது கடத்தின் நிமித்தகாரணம் குலாலனுவதாம். சில நிமித்தகாரணம் ஜடமாம். அது கர்த்தாவினது வியாபாரத்தின் அதீனமாம். அது கடத்திற்குக் காரணம்

தண்ட முதலியவைகளாதல் போலவாம். இவ்வாற்றான் நிமித்த காரணத்துக்கு அனேக பேதங்களுண்டு. சிறிது வேற்றுமையினால் அசமவாயி காரணத்தன்மையை வேறாய் அங்கீகரிக்கின், கடத்தின் காரணமாகிய கபால சையோகத்திலும் கட உருவத்தின் காரண மாகிய கபால வுருவத்திலும் காரணத் தன்மையின் பேதம் அங்கீ கரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின் கடத்தின் காரணமாகிய கபால சையோகமோ காரியத்தின் உபாதானத்தில் சமவேத மாம். கட உருவத்தின் காரணமாகிய கபால உருவம் காரியத்தின துபாதான த்தின் உபாதானத்திற் சமவேதமாம். இவ்வாற்றான் விலக்ஷண காரணங்கள் உளவேனும், அவ்விரண்டினையும் அசமவாயி காரணம் என்றே நையாயிகர்கூறுவர். அவற்றுள்ஒன்றற்கொன்று விலக்ஷண காரணமாதல் அங்கீகரிக்கப் படுவதில்லை. அங்ஙனமே சேதன ஜட பேதத்தால் வேற்றுமை உண்டு. என்றாலும்அவற்றை நிமித்தகாரண மென்றே கூறுவர். ஒன்றற்கொன்று விலக்ஷணகாரணமாதல் அவர் களினும் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை. மற்றும் நிமித்த காரணத்தில் அநேக வேறுபாடுகள் உள. சில காரியகாலத்து உள்ளனவாம்; சில காரியகாலத்தின் முற்காலத்துள்ளனவாம். எங்ஙனம்: ஜலபாத்திர த்தின் சந்நிதானத்தால் சுவரில் சூரியப் பிரபையின் பிரதிபிம்பம் உண்டாகின்றது. அதில் சந்நிதானத்திலுள்ள ஜலபாத்திரம் நிமித்த காரணமாம். அதனை நீக்குதலால் பிரதிபிம்பத்தின் அபாவம் உண் டாகுதலான், சந்நிதியிலுள்ள ஜலபாத்திரம் காரியகாலத்திலிருக் கும் நிமித்த காரணமாம். பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் விஷயம் நிமித்த காரணமாகின்றது. அதுவும் காரியகாலத்துள்ளதாம். தண்டமுதலி யன கடத்தின் நிமித்த காரணமாம். அவை காரிய காலத்தின் முற் காலத்துள்ள நிமித்தகாரணமாம். இவ்வாறு நிமித்த காரணத்திலும் அசமவாயிகாரணத்திலும் அவாந்தரமான அனேக பேதங்கள் இரு த்தலானும் சமவாயிகாரணத்தின் வேறாயவற்றி விருவகைக்காரண த்தன்மையே அங்கீகரிக்கப் பட்டுளது. சில விடத்து அசமவாயி காரணத்தன்மை யுளது. சிலவிடத்து நிமித்தகாரணத் தன்மை யுளது. அங்ஙனமே சமவாயகாரணத்தின் வேறாய சகல காரணங்க ளினும் ஒருவித காரணத்தன்மையினையே அங்கீகரித்தல்வேண்டும். அச்சமவாய காரணத்தின் வேறாய காரணத்தை அசமவாயி காரண மென்க, அல்லது நிமித்தகாரணமென்க. சமவாயிகாரண சம்பந்த முடைமை, சம்பந்தமின்மையென்னும்அவாந்தரபேதத்தால் வேறு

பெயரிடல் பயனற்றதாம். ஆதலால் சமவாயிகாரண நிமித்தகாரண பேதத்தால் காரணம் இருவகைத்தாம்.

எங்ஙனம் அசமவாயிகாரணம் நிமித்தகாரணங்களுக்கு வெவ்வேறு பெயரினால் பிரயோஜனம் இல்லையோ, அங்ஙனமே சமவாயிகாரண நிமித்தகாரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்றுள்ள வேற்றுமை உணர்ச்சியினாலும் புருஷார்த்தத்தின் அடைவு உண்டாகதலில்லை. உலகத்திலும் காரணத்தன்மை மாத்திரமே பிரசித்தமாம். சமவாயி காரணத் தன்மை நிமித்த காரணத் தன்மைகள் பிரசித்தம் அன்று. ஆதலால் உலக வியவகாரத்தின் ஞானமுமிருவகைக்காரணத்தன்மையை நிரூபித்தற்குப் பயனாவதில்லை. ஆனால் காரிய காரணத்தன்மையின் வியவகாரம் உலகத்தில் உண்டாகின்றது. ஆதலால் எதன் இருப்பால் காரியத்தின்உற்பத்தி உண்டாகின்றதோ, எதன் இன்மையினால் காரியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லையோ, அப்படிப்பட்ட காரியத்திற்கு மறைப்பின்றிய முற்காலத் திருப்பது எதுவோ அது காரணமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றாற் காரணத்திற்குச் சாதாரண இலக்ஷணமே சொல்லுதல் வேண்டும். அதன் பேதம் இரண்டை நிரூபித்தலும் நிஷ்பிரயோஜனமாம் என்று ஒருவன் கூறின், அச்சங்கைக்குச் சமாதானம் வருமாறு:—காரணத்தின் பேதமிரண்டனையும்நிரூபித்தலால்புருஷார்த்தசித்தி அல்லதுலோக வியவகாரசித்தி என்னும் பிரயோஜனம் இல்லையாயினும், புருஷார்த்தத்திற்கு ஏது அத்வைத ஞானமாம். அதன் உபயோகி இருவகைக்காரணநிரூபணமாம். அங்ஙனமன்றோ? சர்வஜகத்திற்கும் காரணம் பிரஹ்மமாம். காரணத்திற்கு அபின்னமாய்க் காரியமிருத்தலால் சகல ஜகத்தும் பிரஹ்மமாம்; அதனின் வேறன்று. இதனைக் கேட்டு ஞான விருப்புடையோனுக்கு இத்தன்மைச்சங்கை யுண்டாகின்றது:—காரணத்திற்கு வேறாய்க் காரியம் இராதாயின் தண்டம் குலாலன் முதலியவற்றினின்றும் கடம் வேறாகலாகாது என்பதாம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—உபாதான நிமித்தபேதத்தால் காரணம் இரண்டுவகையினதாகின்றது. அவற்றுள் உபாதானகாரணத்திற்கு அபிந்நமாய்க் காரியமுண்டாகின்றது. அது மண்திரளிற்கு அபிந்நமாய்க் கடமும், சுவர்ணத்திற்கு அபிந்நமாய்க் கடககுண்டலாதிகளும், இரும்பிற்கு அபிந்நமாய்க் கத்தி முதலியனவும்

இருத்தல்போலவாம். நிமித்தகாரணத்திற்கு அபிந்நமாய்க் காரிய மிராது; பிந்நமாகவே இருக்கும். அங்ஙனமே பிரஹ்மமும் ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமாம். ஆதலால் சகல ஜகத்தும் பிரஹ்மமேயாம்; அதனின் வேறன்று. இவ்வாறு காரணத்தினது பேதம் இரண்டின் நிரூபணம் அத்வைத ஞானத்திற்கு உபயோகியாம். வேறு வகையாகக் காரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று விலக்ஷணத் தன்மையை நிரூபித்தல் பயனிலதாம். ஆதலால் தத்துவஞான உபயோகியான பதார்த்தத்தை நிரூபிக்கும் நூல்களில் காரணத்தின் மூன்ருவது பேதத்தை நிரூபித்தல் அசங்கதமாம்.

நியாய வைசேஷிகத்தை அநுசரித்த நூல்களில் தத்துவ ஞான உபயோகியான பதார்த்தங்களைநிரூபிப்பதாகப் பிரதிஞ்ஞை செய்து, தத்துவஞானத்தில் அத்தியந்தம் உபயோகமில்லாதன வாகிய பதார்த்தங்களை விஸ்தாரமாக நிரூபித்தலால் பிரதிஞ்ஞா பங்கம் உண்டாகின்றது. "தத்துவ ஞானத்திற்கு ஏது மனனமாம்; ஆத்மா பிற பதார்த்தத்தின் பின்னமாம்; ஆத்மத் தன்மையால்; எது பிறிதின் பின்னமாகாது பிறிதாகுமோ அது ஆத்மா வன்று, கடம்போல என்னும் வெதிரேகி அநுமானத்தால் ஆத்மாவினிடத்துப் பிறிதின் பேதத்தின் அநுமிதி ஞானம் உண்டாகின்றது. அது மனனமெனப்படுகின்றது. பிற பதார்த்தங்களின் ஞானம் இன்றி ஆத்மாவினிடத்துப் பிறபேதத்தின் ஞானம் சம்பவியாது. ஏனெனின் பிரதியோகி ஞானமின்றிப் பேத ஞான முண்டாகாது. ஆதலால் ஆத்மாவினிடத்துப் பிற பேதத்தின் அநுமிதி வடிவமாகிய மநநத்திற்கு உபயோகியான பிற பதார்த்தங்களின் நிரூபணமும் தத்துவஞானத்திற்கு உபயோகியாம்" என்று தார்க்கிகர் கூறுகின்றனர். அது சம்பவியாது. ஏனெனின், கேட்ட அர்த்தத்தினை நிச்சயித்தற்கு அநுகூலமான பிரமேய சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்கும் யுக்தியைச் சிந்தித்தலே மனனமென்பர். பேத ஞானத்தால் அனர்த்தம் உண்டாகின்றது. "ஸவ-ம்ஂவஷிதஂ ஸூ-நிச்சயமாக இவை யாவும் பிரஹ்மம்" என்றன் முதலிய வாக்கியங்களால் அபேதத்தில் சகல வேதங்களுக்கும் தாற்பரிய மாம். "ஷிதீயாசெஹயஂஹவதி- இரண்டாவதனுல் பயமுண்டாகின்றது, ழுசுதாஹஸ்ரேதா-ஊாவேநாதியஐஹநாசெநவவமாதி- எவன் ஈண்டுநாநாவைப்போலக் காண்கிருனே, அவன் மிருத்தியுவி

னின்றும் மிருத்யுவை அடைகின்றான்" என்றன் முதலிய வேத வாக்கியங்களால் பேத ஞானம் நிந்திக்கப்பட்டுளது. ஆதலால் பேதஞானத்திற்கு நேராகவாவது தத்துவ ஞானவாயிலாகவாவது புருஷார்த்தத்தை உண்டுபண்ணுந் தன்மை சம்பவியாது. மனன பதத்தாலும் ஆத்மாவினின்றும் பிற பதார்த்தங்களினது பேதத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகாது. மனனபதத்திற்குச் சிந்தித்தன்மாத்திரம் பொருளாம். வாக்கியாந்தரத்தின் அநுரோதத்தால் அபேத சிந்தனத்தில் மனன சப்தத்திற்குப் பரியவசானம் (முடிவு) உண்டாகின்றது. எவ்வாற்றானும் ஆத்மாவினின்றும் பிற பதார்த்தங்களின் வேற்றுமை மனன சப்தத்திற்குப் பொருளாகாது. ஆனால் பிற பொருட்களின் ஞானத்தினாலேயே புருஷார்த்த சாதனமாகிய தத்துவ ஞானத்தின் அடைவு உண்டாகுமாயின், சகல புருஷர்களுக்கும் தத்துவ ஞானத்தின் அடைவு உண்டாதல் வேண்டும், அல்லது ஒருவருக்கும் தத்துவ ஞானத்தின் அடைவுண்டாகாது. அஃது எங்ஙனமெனின்:— பிற பொருட்களின் சாமானிய ஞானம் அபேக்ஷிக்கப் படுவதாயின், சாமானிய ஞானம் எல்லாப் புருஷர்களுக்கு மிருத்தலால், பிறபதார்த்தங்களின் ஞான பூர்வகமான பிறவற்றின் பேதஞானத்தால் சகலருக்கும் தத்துவ ஞானமுண்டாதல் வேண்டும். சகல பதார்த்தங்களுக்கும் அசாதாரண தர்ம சுவரூபமான விசேஷ ரூபத்தால் பிறவற்றின் ஞானம் அபேக்ஷிக்கப் படுவதாமெனின், சர்வஞ்ஞனாகிய ஈசுவரனன்றி மற்றெவருக்கும் அசாதாரண தர்மத்தால் எல்லாப் பிற பதார்த்தங்களின் ஞானமும் நிகழாது. ஆதலின் பிறவற்றின் உணர்ச்சி சம்பவியாமையால் பிறபேத உணர்ச்சி உண்டாகாமையின் ஒருவருக்கும் தத்துவஞான முண்டாகாது. இதனால் பிரமாண முதலியவற்றின் நிரூபணமின்றி அநேக பதார்த்தங்களை நிரூபித்தல் பயனில்லாததாதலால் காரணத்தில் மூன்றாவது பேதத்தை நிரூபித்தல் அபேக்ஷிக்கப்படாததாம்.

"பாவகாரியத்தின் உற்பத்தி மூவகைக்காரணத்தா லுண்டாகின்றது. ஐவகை அபாவமுண்டு. அவற்றுள் பிராகபாவமோ அநாதி சாந்தமாம். ஆதலால் அதற்கு நாசம் உண்டாகின்றது; உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. அந்நியோந்நியாபாவமும் அத்தியந்தாபாவமும் அநாதி அநந்தமாம். ஆதலால் அவற்றிற்கும் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. சாமயிகாபாவம் சாதி சாந்தமாம். அதற்கு உற்பத்தி நாசம்

இரண்டுமுண்டு. பிரத்துவம்சாபாவம் அநந்த சாதியாம். ஆதலால் அதற்கு நாசமில்லை; உற்பத்தியுண்டு. இவ்வாற்றான் இரண்டுஅபாவங்களுக்கும் உற்பத்தி உண்டாகுதலான் இரண்டும் காரியமாம். அவற்றிற்குச் சமவாயி காரண அசமவாயி காரணங்களோ சம்பவியா. ஏனெனின் எதனிடத்துச் சமவாய சம்பந்தத்தால் காரியமுண்டாகின்றதோ அது சமவாயிகாரணமெனப் படுகின்றது. எதனிடத்தும் சமவாயசம்பந்தத்தால் அபாவமிராது. ஆதலால்அதற்குச்சமவாயிகாரணம் சம்பவியாது. அசமவாயிகாரணத்தில் சம்பந்தமுடையதாய்க் காரியத்தை உண்டுபண்ணுவதெதுவோ அது அசமவாயிகாரணமெனப் படுகின்றது. சமவாயி காரணம் இன்மையால் அதனிடத்துச் சம்பந்தித்துள்ளதாய்க்காரியத்தை யுண்டுபண்ணுவதொன்று சம்பவியாமையின், அபாவத்திற்கு அசமவாயி காரணமும் சம்பவியாது. ஆதலால் கேவல நிமித்தகாரணத்தால் சாமயிகாபாவமும் பிரத்துவம்சாபாவமும் உண்டாகின்றன. பூதலமுதலிய தேசத்தில் கடத்தின் சாமயிகாபாவத்திற்குப் பூதலமுதலிய தேசத்தினின்றும் கடத்தை நகர்த்துதல் நிமித்த காரணமாம். கடத்தின் பிரத்துவம்ஸாபாவத்திற்கு நிமித்த காரணம் கடமாம். அங்ஙனமே கடத்தோடு தண்ட முதலியவற்றின் சையோகமும் கடத்துவம்சத்திற்கு நிமித்தகாரணமாம். இவ்வாற்றான் அபாவகாரியமோ நிமித்த காரணமாத்திரத்தால் பெறப்படுவதாம். அங்ஙனமாயினும் எல்லாப் பாவகாரியங்களும் மூவகைக் காரணத்தாற் பெறப்படுவனவா மென்பது நியமம்'' என்று இவ்வாறு தார்க்கிகர் கூறுகின்றனர். இத்தார்க்கிகரது வசனத்திற்குச் சிருஷ்டியின் ஆதிகாலத்தில் செய்யவேண்டுமென்னும் ஈசுவரனது விருப்பத்தால் பரமாணுவில் எந்தத்தொழில் உண்டாகின்றதோ அதன்கண் வியபிசார முண்டு. ஏனெனின் அப்பரமாணுவின் தொழிலுக்குப் பரமாணு சமவாயி காரணமாம். ஈசுவர இச்சை முதலியன நிமித்த காரணமாம். பரமாணுவில் சம்பந்தமுள்ள தொன்று கிரியையை யுண்டு பண்ணுவ தாமாயின் அசமவாயி காரணமாம். அப் பரமாணுவின்கண்ணே சம்பந்த முள்ளதாய் அத்தொழிலை உண்டுபண்ணுவதொன்று இல்லையாகலின், சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் பரமாணுவின் கிரியை காரணமிரண்டினுல் ஆக்கப்படுவதாம். காரண மூன்றினுல் ஆக்கப்படுவ தன்று. ஆதலால் தார்க்கிகர் கூறிய நியமம் பொருந்தாது. சித்தாந்த மதத்திலோ எல்லாப் பாவகாரியங்க

ளும் உபாதான நிமித்த காரணங்களால் ஆக்கப் படுவனவாமென் பது நியமம். அதற்கு எவ்விடத்தும் வியபிசாரம் இல்லை. யாண்டுக் காரணம் மூன்றினால் ஆக்கப்பட்ட காரியத்தினைக் கூறுகின்றார்க ளோ, ஆண்டும் தார்க்கிகரால் கொள்ளப்பட்ட அசமவாயி காரண மும் நிமித்தகாரணமேயாம். ஆதலால் சகல பாவ காரியங்களுக் கும் இருவகைக் காரணத்தால் பெறப்படுந் தன்மையுளது. இவ் வாற்றான் உபாதானம் நிமித்தமென்னும் வேறுபாட்டாற் காரணம் இருவகையின தாகின்றது. சாதாரணம் அசாதாரணம் என்னும் பேதத்தாலும் காரணத்திற்கு இரண்டு பேதம் கூறுவர். ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பதும் சாதாரண காரணங்களாம். அவற்றிற்கு வேறாகிய கடமுதலியவற்றின் கபாலமுதலியன அசாதாரண காரணங்களாம். அவற்றுள்ளும் சில நிமித்த காரணமும் சில உபாதான காரணமு மாம். உபாதானகாரண நிமித்த காரணங்களுக்கு வேறாகிய கார ணம் அப்பிரசித்தமாம்.

௬00. விருத்திஞானத்தின் உபாதான நிமித்த காரணங்களும், சாமானிய லக்ஷணமும்.

அந்தக்கரணத்தின் ஞான வடிவ விருத்திக்கு உபாதானகார ணம் அந்தக்கரணமாம். பிரத்தியக்ஷ முதலிய பிரமாணங்களும் அங்ஙனமே இந்திரிய சையோகமுதலிய வியாபாரங்களும் நிமித்த காரணமாம். ஈசுவரனது ஞான வடிவவிருத்திக்கு உபாதான கார ணம் மாயையாம்; அதிருஷ்ட முதலியன நிமித்தகாரணமாம். பிரம விருத்திக்கு (மயக்கவுணர்ச்சிக்கு) உபாதான காரணம் அவித்தை யும், நிமித்தகாரணம் தோஷமுமாம். இவ்வார்த்தை கியாதி நிரூ பணத்தில் விளக்கமாகும். இவ்வாறு விருத்தியின் காரணத்தை அறிந்துகொள்க.

விருத்தியின் இலக்ஷணம் நூலின் ஆரம்பத்திற் கூறப்பட் டிருக்கின்றது. விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பித்தற்கு ஏதுவாகிய அந்தக் கரண அவித்தைகளின் பரிணாமம் விருத்தியெனப்படும் என்று விரு த்தியின் இலக்ஷணம் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. சில நூல்களில் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கும் பரிணாமம் விருத்தி எனப்படுகின்றது. பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும் அசத்துவா பாதக அஞ்ஞானம்சத்தின் நாசம் உண்டாகின்றது. அல்லது விஷய சேதநத் துள்ள அஞ்

ஞானத்தின் நாசமோ அபரோக்ஷ ஞானமின்றி உண்டாகிறதில்லை. பிரமாத்திரு சேதநத்துள்ள அஞ்ஞானத்தின் நாசம் பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும்உண்டாகிறது. ஆதலால் பரோக்ஷவிருத்தியில் முற்கூறிய லக்ஷணத்தின் வியாப்தி இல்லை. அங்ஙனமாயினும் சுகதுக்கங்களின் ஞான வடிவமாகிய விருத்தியினும், மாயாவிருத்தி வடிவினதாகிய ஈசுவரஞானத்தினும், அங்ஙனமே கிளிஞ்சில் வெள்ளி முதலியவற்றை விஷயிக்கும் பிரம ரூப அவித்தியா விருத்தியினும் முற்கூறிய லக்ஷணத்தின் வியாப்தி இருக்கின்றது. ஏனெனின் முதலில் அறியப்படாத சுக துக்காதிகள் உண்டாகிப் பின்னர் அவற்றின் ஞானம் உண்டாகுமாயின் சுக முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அவற்றின் அஞ்ஞானத்திற்கு நாசம் சம்பவிக்கும்; அறியப்படாத சுகதுக்காதிகளில்லை. ஆனால் சுகதுக்காதிகளும் அவற்றின் ஞானமும் ஒரேகாலத்தில் உண்டாகின்றன. ஆதலாலறியப்படாத சுகதுக்காதிக ளில்லாமையின்சுகதுக்காதிகோசரவிருத்தியால் அஞ்ஞானத்தின்நாசம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே ஈசுவரனுக்கு அசாதாரண வடிவத்தாற்சகலபதார்த்தங்களும் எப்போதும் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தி னின்மையால் மாயையின் விருத்திவடிவமாகிய ஞானத்தினாலும் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் சம்பவியாது. கிளிஞ்சில் வெள்ளி முதலிய மித்தியா பதார்த்தங்களும் அவற்றின் ஞானமும் ஒரே காலத்தில் உண்டாகின்றன. ஆதலால் பிரமவிருத்தியி (மயக்க ஞானத்தி) னாலும் அஞ்ஞானத்தின் நாசம் உண்டாகாது. அங்ஙனமே தாரையாய்ச் செல்லும் விருத்தி உண்டாகுமாயின் ஆண்டும் முற்கூறிய லக்ஷணத்திற்கு இரண்டாவது முதலிய விருத்திகளில் அவ்வியாப்தி இருக்கின்றது. ஏனெனின் ஞானதாரை உண்டாகுமாயின், ஆண்டு முதல் ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின்நாசம் உண்டாகவே இரண்டாவது முதலியஞானத்திற்கு அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்குந் தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் பிரகாசிப்பிக்கும் பரிணாமத்தைவிருத்தியென்பர் என்பதன் தாற்பரியமிதுவாம்:—இருக்கிறது என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகிய அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரிணாமம் யாதோ அதுவிருத்தியெனப்படுகின்றது.பிரகாசிப்பிக்கும் பரிணாமத்தினைவிருத்தியெனினும், அறியப்படாத பதார்த்தங்களைக் கோசரம் செய்யும் விருத்தியிற்றான் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மை உண்டு. மறைக்கப்படாததைக் கோசரிக்கும் விருத்தியில் பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மை இல்லை.

ஏனெனின் மறைக்கப்படாத சேதனத்தின் சம்பந்தத்தினாற்றானே விஷயத்தைப் பிரகாசிப்பித்தல் சம்பவித்தலால் விருத்தியில் பிரகாசிப்பிக்குந் தன்மைக் கற்பனை அயோக்கியமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தினைக் கெடுக்குந்தன்மையின்றி வேறுவித பிரகாசிப்பிக்குந்தன்மை சம்பவியாமையால், இரண்டாவது லக்ஷணத்திற்கும் முதல் லக்ஷணத்திற் குண்டானது போல சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியில் அவ்வியாப்தி உண்டாகும். ஆதலால் இருக்கிறதென்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவான அவித்தை அந்தக்கரணங்களின் பரிணாமம் விருத்தி எனப்படுகின்றது. பரோக்ஷ விருத்தியினும் இருக்கிறதென்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாந் தன்மை வெளிப்படையாம். கடமுதலியவற்றை விஷயிக்கும் அந்தக்கரண விருத்தியினைக் கட முதலியவற்றின் ஞான மென்பர். அத்வைத சித்தாந்தத்தில் விருத்தி யவச்சின்ன சேதநத்தை ஞானமென்பர். அபாதித(வாதிக்கப்படாத)விருத்தி யவச்சின்ன சேதநத்தைப் பிரமாஞானமென்பர். பாதிக்கப்படுவனவாகிய ரஜ்ஜுசர்ப்ப முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தி யவச்சின்ன சேதநத்தை அப்பிரமாஞானமென்பர். அங்ஙனமாயினும்சேதநத்தில்ஞானமென்னும் சொல்லின் பிரயோகமும், அங்ஙனமே பிரமை அப்பிரமை என்னும் சொற்களின் பிரயோகமும் விருத்திசம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றன. ஆதலால் விருத்தியினையும் அநேக இடங்களில் ஞானமென்பர். இவ்வாற்றாற் பிரமை அப்பிரமை என்னும் பேதத்தால் இருவகை விருத்தி சொல்லப்பட்டது.

௪0௧. பிரத்தியக்ஷத்தினது இலக்ஷணத்தோடு பிரமை அப்பிரமை வடிவினதாகிய விருத்தி ஞானத்தின் பேதம்.

அப்பிரமையும் யதார்த்தம், அயதார்த்தம் என்னும் பேதத்தால் இருவகையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஈசுவரனது ஞானமும் சுகதுக்க முதலியவற்றை விஷயஞ்செய்யும் ஞானமும் யதார்த்த அப்பிரமையாம். சுத்திவெள்ளி முதலிய பிரமம் அயதார்த்த அப்பிரமையாம். யாது பிரமாணஜந்திய யதார்த்த ஞானமாகின்றதோ அது பிரமையாம். ஈசுவரஞான முதலியன பிரமாண ஜந்நியமன்று; ஆகலின் பிரமை அன்று. தோஷஜந்நியமன்றாகலின் பிரமமு (பிராந்தியு) மன்று. அநேக நூல்களிலோ பிரமைக்கு வேறு இலக்கணமே சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அதன் அநுசாரமாகவோ ஈசுவர

ஞானமுதலியனவும் யதார்த்த ஞானமாகிய பிரமையாம். ஆனால் யதார்த்த அயதார்த்தபேதத்தால் ஸ்மிருதி இருவகையினதாம். அவ்விரண்டுவகைப் பிரமையும் இல்லாதவர்களது மதத்தில் பிரமையின் இலக்ஷணமிதுவாம். பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தை விஷயம்செய்வதாகிய ஸ்மிருதியின் வேறாகிய ஞானம் எதுவோ அது பிரமை எனப்படுகின்றது. இப்பி வெள்ளி முதலியவற்றின் ஞானம் ஸ்மிருதியின் வேறாம். அபாதித அர்த்தத்தை விஷயம்செய்யாது பாதிக்கப்படும் பொருளை விஷயஞ் செய்கின்றதாகலின் பிரமை அன்று. பாதிக்கப்படாத பொருளை விஷயஞ் செய்வது ஸ்மிருதி ஞானமுமாம். ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமை வியவகாரம் இல்லை. ஆதலால் ஸ்மிருதிக்கு வேறாய்ப் பாதிக்கப்படாதபொருளை விஷயஞ்செய்யும் ஞானம் எதுவோ அது பிரமை எனப்படும். அந்நிய யதார்த்த ஞானத்தைப்போல யதார்த்த ஸ்மிருதியும் சம்வாதிப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுவதாயிருத்தலின் ஸ்மிருதி சாதாரணமே பிரமையின் இலக்ஷண மாதல்வேண்டும். அங்ஙனமாயினும் சம்வாதிப் பிரவிருத்திக்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியினும் உளது. அந்தப் பிரவிருத்திக்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மையோ பாதிக்கப்படாதபொருளைக்கோசரிக்குந்தன்மை வடிவினதாயுளது. பிரமாவியவகாரத்திற்கு உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியில் இல்லை. ஏனெனின் இலௌகிக சாஸ்திரீய பேதத்தால் வியவகாரத்திற்கு இரண்டு பேதமுண்டு. சாஸ்திரத்திற்குப் புறம்பாக உலகினர் எந்தச் சொற்பிரயோகம் செய்கின்றனரோ, அது இலௌகிக வியவகாரமெனப்படுகின்றது. சாஸ்திரத்தின் பரிபாஷையால் எந்தச் சப்தப் பிரயோகம் செய்யப் படுகின்றதோ, அது சாஸ்திரீய வியவகாரமெனப்படுகின்றது. சாஸ்திரத்திற்குப் புறம்பாகவே யாரும் பிரமாவியவகாரம் செய்வதில்லை. ஓர் பண்டிதன் அங்ஙனமே சப்தப்பிரயோகஞ் செய்வானாயின், சாஸ்திரத்தின் பரிபாஷையின் சம்ஸ்காரத்தால் செய்கின்றான். ஆதலால் கேவலம் சாஸ்திரீயம் பிரமாவியவகாரமாம். பிராசீன நூலாசிரியர் ஸ்மிருதிக்கு வேறாய யதார்த்த ஞானத்தின் கண்ணேயே பிரமா வியவகாரம் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் ஸ்மிருதியின் வேறுபட்டதாகவே பிரமையின் இலக்ஷணம் சொல்லுதல் வேண்டும். "யதார்த்தாநுபவம் பிரமை" எனப் பிரமையின் இலக்ஷணத்தைப் பிராசீன ஆசாரியர்கள் எழுதி இருக்கின்றனர். ஸ்மிருதிக்கு வேறாகிய

ஞானத்தை அநுபவமென்பர். ஆதலால் ஸ்மிருதியில் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டமன்று. பிரத்தியக்ஷ முதலிய ஞானங்களுக்கு விலக்ஷணம் ஸ்மிருதி ஞானமாம். பிரத்தியக்ஷமுதலிய சகல ஞானங்களினும் அநுபவத்தன்மை யுண்டு; ஸ்மிருதியில் இல்லை. ஆதலால் அநுபவத் தன்மையின் உண்மை இன்மைகளால் பிரத்தியக்ஷமுதலியனவும் ஸ்மிருதியும் ஒன்றற் கொன்று விஜாதீயமாம். எங்ஙனம்: பிரத்தியக்ஷ அநுமிதி சாப்தமுதலிய ஞானங்களில் பிரத்தியக்ஷத்தன்மை அநுமிதித் தன்மை சாப்தத் தன்மை முதலிய விலக்ஷணதர்மமிருத்தலால் பிரத்தியக்ஷமுதலியஞானங்கள்ஒன்றற்கொன்று விஜாதீயமாம். விஜாதீயப் பிரமைகளுக்குக் கரணங்களாகிய பிரமாணங்களும் பிரத்தியக்ஷம் அனுமானம் சப்தம் முதலியனவாகவே வேறுபட்டிருக்கின்றன. அங்ஙனமே சகல அநுபவத்திற்கும் விஜாதீயமாய் ஸ்மிருதி இருக்கின்றது. அதற்குக் காரணம் அநுபவமாம். அது எப்பிரமைக்கும் கரணம் அன்று; ஆகலின் பிரமாணமன்று. "வியாப்தியின் பிரத்தியக்ஷம் அநுமிதிக்குக் கரணமாயிருத்தலின், அநுமானப் பிரமாணமாம். அங்ஙனமே பதத்தின் பிரத்தியக்ஷம் சப்தப் பிரமாணமும் கவயத்தில் கோவினது ஒப்புமையின் பிரத்தியக்ஷம் உவமானப் பிரமாணமுமாம். பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் அநுபவத்தின்விசேஷமே யாகலின் அநுபவம் பிரமாணமன்று" எனக் கூறுதல் அசங்கதமாம்:— அங்ஙனமாயினும் வியாப்தி ஞானத்தன்மை வடிவத்தான் வியாப்திஞானம் அநுமிதிக்கு ஏதுவாம். அநுபவத்தன்மை வடிவத்தான்வியாப்திஞானம்அநுமிதிக்கு ஏதுவன்று. அங்ஙனமே பதப்பிரத்தியக்ஷமும்சாதிருசிய ஞானமும் அநுபவத்தன்மைவடிவத்தான் சாப்தப் பிரமை உவமிதிப்பிரமைகளுக்கு ஏது வன்று. ஸ்மிருதிஞானத்தில் அநுபவத்தன்மை வடிவத்தான் பூர்வ அநுபவம் ஸ்மிருதிக்கு ஏதுவாம்; ஆதலால் பிரமாணமன்று. ஸ்மிருதி ஞானத்தையும் பிரமையெனின் விஜாதீயப் பிரமைக்குக் கரணம் வேறு பிரமாணமாகின்றது. ஆதலால் நியாய சாஸ்திரத்திலோ அநுபவமென்பதனைப் பஞ்சப் பிரமாணமாகச் சொல்லுதல் வேண்டும். பட்டவேதாந்த மதங்களில் ஏழாவது பிரமாணமாகச் சொல்லுதல்வேண்டும். ஆதலால் எல்லாநூலாசிரியர்களுக்கும் ஸ்மிருதியில் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டம் இன்று. எவரேனும் யதார்த்த ஞானமாத்திரத்தில் பிரமா வியவகாரம் அங்கீகரிக்கின், அதை அநுசரித்துப் பிரமையின் இலக்ஷணத்தில் ஸ்மிருதி

க்கு வேறுயவென்று புகுத்தல்வேண்டா. பாதிக்கப்படாத பொரு ளினை விஷயஞ்செய்யும்ஞானம் பிரமை எனப்படுகின்றது. பிராந்தி அநுபவத்தால் தோன்றிய அயதார்த்த ஸ்மிருதியோ பாதிக்கப் படும் பொருளினை விஷயஞ்செய்கிறது; ஆதலால் அதில் அதிவியா ப்தியின்று. யதார்த்தஅநுபவத்தால் தோன்றிய ஸ்மிருதியில் லக்ஷ ணம் செல்லுமாயின், ஆண்டுப் பிரமா வியவகாரம் இஷ்டமாகலின் அதிவியாப்தியின்று. இலக்ஷியமல்லாததன்கண் இலக்ஷணம்சென் றால் அதிவியாப்தி ஆகின்றது. யதார்த்த ஸ்மிருதியும் இலக்ஷியமாக லின் அதிவியாப்தி இன்று. இம்மதாநுசாரமாக யதார்த்த அயதார் த்த பேதத்தால் விருத்தி இருவகையாம். யதார்த்தத்தினைப் பிரமை என்பர்; அயதார்த்தத்தினை அப்பிரமை என்பர். இம்மதத்தில் பிர மைக்கு ஏழுபேதமுண்டு:—பிரத்தியக்ஷம், அநுமிதி, சாப்தி, உபமிதி, அநுபலப்தி என்பன ஆறுபேதமாம். அங்ஙனமே யதார்த்த ஸ்மி ருதியும் பிரமையின் ஏழாவது பேதமாம். ஆனால் எல்லா நூல்களு க்கும் இம்மரியாதை உண்டு; ஸ்மிருதியில் பிரமாவியவகாரமில்லை. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷமுதலிய வேறுபாட்டால் பிரமை வடிவின தாகிய விருத்தி அறுவகையினதாம். பாகியம் ஆந்தரம் என்னும் பேதத்தால் பிரத்தியக்ஷப்பிரமை இரண்டுவகையினதாம். பாதிக்கப் படாத பாகிய பதார்த்தத்தைக்கோசரிக்கும் விருத்தி பாகியப்பிரத் தியக்ஷப்பிரமை எனப்படுகின்றது. சுரோத்திரமுதலிய பஞ்சேந்திரி யங்களால் ஐவகைப் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமை யுண்டாகின்றது. சிலவிடத்துச் சப்தத்தினாலும் பாகிய கோசர அபரோக்ஷவிருத்தி யுண்டாகின்றது. எங்ஙனம் "பத்தாமவன் நீ" என்னும் சப்தத்தால் ஸ்தூலசரீரத்தின் அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு காரணபேதத்தால் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறுபேதம் உண்டு. சில நூலாசிரியர் அநுபலப்திப் பிரமாணத்தால் உண்டா கிய அபாவகோசர விருத்தியினையும் அபரோக்ஷ விருத்தி என்பர். அவர்கள்மதத்தில் சுரோத்திரேந்திரியமுதலிய ஐந்து இந்திரியங்க ளும், சப்தமும், அங்ஙனமே அநுபலப்தியும் ஆகிய ஏழும் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்குக் காரணமாம். ஆதலால் பாகியப்பிரத்தி யக்ஷப்பிரமை ஏழுவிதமாம். ஆனால் இவ்வர்த்தம் முன் எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. தர்மாதர்மங்களைப்போலப்பிரத்தியக்ஷயோக்கியதை அபாவத்தின்கண்ணில்லை. ஆதலால் விருத்தி அவச்சின்னசேதநத் தோடு அபாவ அவச்சின்ன சேதநத்திற்கு அபேதம் உண்டாயி

னும் அபாவகோசர விருத்தி அபரோக்ஷம் அன்று. ஆனால்அநுமிதி முதலியவற்றைப்போல அநுபலப்திப் பிரமாணத்தினாலுண்டாகிய அபாவகோசர விருத்தி பிரத்தியக்ஷ விருத்தியின் விலக்ஷணமாம். ஆதலால் பாகியப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்கு ஆறு பேதம் உண்டு; ஏழு இல்லை. ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையும் இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மகோசரம்; மற்றது அநாத்மகோசரம். ஆத்மகோசரமும் இருவகையினதாம். ஒன்று சுத்தாத்துமகோசரம்; மற்றையது விசிஷ்டாத்துமகோசரம். சுத்தாத்மகோசரமும் இருவகைத்தாம். ஒன்று பிரஹ்ம அகோசரம்; மற்றொன்று பிரஹ்மகோசரம். துவம்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் வேதாந்த வாக்கியத்தால் "சுத்தன் பிரகாசன் யான்" என்று அந்தக்கரண விருத்தி உண்டாகின்றது. அந்த விருத்திதேசத்திற்றானே அந்தக்கரண உபஹித சுத்தசேதநமிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தியவச்சின்ன சேதந விஷயாவச்சின்ன சேதநங்களுக்கு அபேத மிருத்தலின் அவ்விருத்தி அபரோக்ஷமாம். அவ்விருத்திக்கு விஷயமாகிய சுத்தசேதநத்தில் பிரஹ்மத்தன்மையும் இருக்கின்றது; ஆனால் பிரஹ்மாகாரவிருத்தி உண்டாகவில்லை. ஏனெனில் அவாந்தர வாக்கியத்தால் விருத்தி உண்டாயிருக்கிறது. மகாவாக்கியத்தால் உண்டாகுமாயின் பிரஹ்மாகாரமும் உண்டாகும். ஏனெனின், சத்தத்தால் உண்டாகிய ஞானத்திற்கு இது சுபாவமாம்:—சந்நிதிப்பட்ட பதார்த்தத்தினை எவ்வடிவத்தான் சப்தம் அறிவிக்கின்றதோ, அவ்வடிவத்தினையே விஷயஞ்செய்கின்றது. எவ்வடிவத்தான் சப்தம் உச்சரிக்கப்படவில்லையோ, அவ்வடிவத்தால் சப்தத்தாற்றோன்றும் ஞானம் விஷயஞ்செய்கிறதில்லை. எங்ஙனம்:பத்தாமவனைநோக்கி "தசமன் இருக்கின்றா"னென்பதாகக் கூறுமிடத்துத் "தசமன்யான்" என்றிவ்வாறுசுரோதாவுக்கு ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. தசமனிடத்து ஆத்மத் தன்மையை அறிவிக்கும் சப்தமின்மையால் ஆத்மத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகாததுபோல ஆத்மாவினிடத்தும் பிரஹ்மத்தன்மை எப்போது மிருக்கினும், பிரஹ்மத்தன்மையை அறிவிக்கும் சத்தமின்மையால் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் முற்கூறிய விருத்தி பிரஹ்ம அகோசர சுத்தாத்மகோசர ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமையாம்.

பிரத்தியக்ஷப் பிரசங்கத்தால் இச்சங்கையுண்டாகின்றது:— சித்தாந்தத்தில் இந்திரியஜந்நியஞானம் பிரத்தியக்ஷமாகின்றதென்பதன் அங்கீகாரம் இல்லை. ஆனால் விருத்தி அவச்சின்ன சேதநத்

தோடு விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தின் அபேதம் ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷத்தன்மைக்கு ஏதுவாம். யாண்டு இந்திரிய சம்பந்தம் கடாதிகளுக்கு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இந்திரிய வாயிலாக அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வெளியிற்சென்று விஷயாகாரத்தின் சமானாகாரமாய் விஷயத்தோடு சம்பந்தம் உடையதாகின்றது. ஆதலால் விஷயசேதன விருத்தி சேதநங்களின் உபாதி ஓரிடத்திருத்தலால் உபஹிதசேதநத்திற்கும் அபேதமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சுகமுதலியவற்றின் ஞானமும் இந்திரியஜந்நியமன்று; சுத்தாத்மஞானமும் சப்தஜந்நியமாம்; இந்திரியஜந்நியமன்று. என்றாலும் விஷயசேதநத்திற்கும் விருத்திசேதநத்திற்கும் பேதமில்லை. ஏனெனின்சுகாகாரவிருத்தி அந்தக்கரணதேசத்திலிருக்கின்றது;சுகமும் அந்தக்கரணத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தி உபஹிதசேதந விஷய உபஹிதசேதநங்களுக்கு அபேதமுண்டு.அங்ஙனமே ஆத்மாகாரவிருத்திக்கு உபாதானகாரணம் அந்தக்கரணமாம். அந்தக்கரண உபஹிதசேதநத்திற்கு எதிர்முகமா யிருக்கின்றது; ஆதலால் ஆத்மாகார விருத்தியும் அந்தக்கரண தேசத்தி லுண்டாகின்றது. அவ்வந்தக்கரணமே சுத்தாத்மாவுக்கு உபாதியாம். இவ்வாற்றான் இரண்டுபாதிகளும் ஓரிடத்திருத்தலால் விருத்திசேதந விஷயசேதநங்களுக்கு அபேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் சுகாதிஞானமும் சுத்தாத்மஞானமும் பிரத்தியக்ஷ ரூபமாம். ஈண்டு இதுநிச்சயம்:— யாண்டு விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு விருத்திவாயிலாகவாதல் நேராகவாதல்சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அவ்விஷயத்தின் ஞானம்பிரத்தியக்ஷமாம்.அவ்விஷயமும் பிரத்தியக்ஷமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தின் பிரத்தியக்ஷஞானம் உண்டாகும்போது "கடம் பிரத்தியக்ஷம்" என்னும் வியவகாரம் உண்டாகின்றது. வெளிப்பொருள்களுக்கு விருத்தியின் வழியாய்ப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமுண்டாகிறது. சுகாதிகளுக்குப்பிரமாதாவோடு சாக்ஷாத் சம்பந்தம் இருக்கின்றது. அதீத (கழிந்த) சுகமுதலியவற்றிற்குப் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமில்லை. ஆதலால் அதீத சுக முதலியவற்றின் ஞானம் ஸ்மிருதிரூபமாம்; பிரத்தியக்ஷரூபமன்று. அதீதசுக முதலியவற்றிற்கும் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமோ உண்டாயிருக்கின்றது. என்றாலும் பிரத்தியக்ஷ லக்ஷணத்தில் வர்த்தமானத்தின் பிரவேசம் இருக்கின்றது.பிரமாதாவோடுவர்த்தமான சம்பந்தமுடையதாகிய யோக்கிய விஷயம் பிரத்தியக்ஷ மெனப்படு

கின்றது. பிரமாதாவோடுவர்த்தமானசம்பந்தமுடையதாகிய யோக்கிய விஷயத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷ ஞானமெனப்படுகின்றது. யோக்கியமென்று சொல்லாவிடின் தர்மமுதலியன எப்போதும் பிரமாதாவோடு சம்பந்த முள்ளனவாய் இருத்தலால் அவை எப்பொழுதுமே பிரத்தியக்ஷமாதல் வேண்டும்; அன்றியும் அவற்றின் ஞானம் சத்தமுதலியவற்றால்உண்டாகின்றது; அதனைப்பிரத்தியக்ஷ ஞானமென்னல் வேண்டும். தர்மமுதலியன பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மன்றாகலின் இலக்ஷணத்தில்யோக்கியமென்னும்பதத்தின் பிரவேசத்தால்தோஷமில்லை. யோக்கியத்தன்மை அயோக்கியத்தன்மைகள் அநுபவாநுசாரமாக அநுமிக்கத்தக்கனவாம். எந்தவஸ்துவில் பிரத்தியக்ஷத் தன்மையின் அநுபவம் உண்டாகின்றதோ, அதனிடத்து யோக்கியத்தன்மையும், எதனிடத்தில்பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின் அநுபவம்உண்டாகிறதில்லையோ, அதனிடத்தில் அயோக்கியத்தன்மையுமாகிய இவ்வுணர்ச்சி அநுமானத்தாலாதல் அர்த்தாபத்தியினாலாதல் உண்டாகின்றது. யோக்கியத் தன்மை அயோக்கியத் தன்மைகள் இவ்வாறு நையாயிகர்களுக்கும் ஒப்பத்தக்கனவாதல் வேண்டும். அவர்கள் மதத்தில் சுகாதிகளும் தர்மாதிகளும் ஆத்மாவின் தர்மமாம். அவற்றில் மனசையுக்த சமவாயசம்பந்தம் எல்லாவற்றோடும் மனதுக்கு இருக்கின்றது. என்றாலும் யோக்கியத்தன்மை இருத்தலால் சுகமுதலியவற்றின் மானச சாக்ஷாத்காரம் உண்டாகின்றது. யோக்கியத்தன்மை இன்மையால் தர்மாதிகளின் சாக்ஷாத்காரம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் யோக்கியத்தன்மை அயோக்கியத்தன்மைகள் சர்வமதங்களிலும் அங்கீகரிக்கத் தக்கனவாம். இவ்வாற்றால் பிரத்தியக்ஷயோக்கிய வஸ்துவுக்குப் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தம் உண்டாகும்போது பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது.

இவ்வர்த்தத்தில் இச்சங்கையுளது:—பிரஹ்ம கோசர ஞானம் பரோக்ஷமாகலாகாது. ஏனெனின், பிரஹ்மத்துக்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமின்மையுளதாயின் புறப்பொருள் முதலியவற்றின் ஞானத்தைப்போல பிரஹ்மஞானமும் பரோக்ஷமாம். எப்போது அவாந்தரவாக்கியத்தால் சத்தியசொரூபம் ஞானசொரூபம் அநந்த சொரூபம் பிரஹ்மமாமென்னும் விருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அக்காலத்திலும் பிரஹ்மத்துக்குப் பிரமாதாவோடு சம்பந்தம் இருக்கின்றது. ஆதலால் அவாந்தர வாக்கியத்தால் உண்டாகும் பிரஹ்ம

ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமேயாதல்வேண்டும். சித்தாந்தத்தில் அவாந்தரவாக்கியத்தாலுண்டாகும் பிரஹ்மஞானம் பிரத்தியக்ஷமன்று; பரோக்ஷமாம். அது முற்கூறியவிதத்தால் சம்பவியாது.

இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—பிரத்தியக்ஷ லக்ஷணத்தில் விஷயத்திற்கு யோக்கியதையென்னும் விசேஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே யோக்கியப் பிரமாணத்தால் உண்டாகுந்தன்மை ஞானத்துக்கு விசேஷணமாம்; ஆதலால் முற்கூறிய தோஷமின்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடைய யோக்கியவிஷயம் யாதோ அதன் யோக்கியப் பிரமாணத்தால் உண்டாகும்ஞானம் பிரத்தியக்ஷஞானமெனப்படுகின்றது. இவ்விலக்கணத்தில் முற்கூறிய தோஷமின்று. ஏனெனின் வாக்கியத்திற்கு இது சுபாவமாம்:—சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் வாய்ந்த வாக்கியத்தால் அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது. சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதமின்றிய வாக்கியத்தால் பரோக்ஷஞானமுண்டாகின்றது. விஷயம் எதிர்முகப்பட்டுப் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாய் இருக்கினும் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதமின்றிய வாக்கியத்தால் அபரோக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றதில்லை. எங்ஙனம்: தசமனை அறிவிக்கும் இருவகை வாக்கியங்களுள் ஒன்று "தசமனிருக்கின்றான்" என்னும் வாக்கியம்; மற்றையது "தசமன் நீ" என்னும் வாக்கியம். அவற்றுள் முதல் வாக்கியமோ சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இன்றியதாம். இரண்டாவது வாக்கியம் சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் நீ யென்னும் பதத்தோடு கூடியதாம். அவற்றுள் முதல்வாக்கியத்தால் சுரோதாவுக்குத் தசமனது பரோக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது; வாக்கியத்தால் தோன்றும் ஞானத்துக்கு விஷயம் தசமபுருஷன். அவன் இரண்டு இடங்களிலும் அதிசந்நிஹிதனாய் இருக்கின்றான். அதாவது சொரூபத்துக்குப் பின்னமாய்ச் சம்பந்தம் உடையது யாதோ அது சந்நிஹிதமாம். தசமபுருஷன் சுரோதாவின் சொரூபத்துக்கு வேறல்லன்; சுரோதாவின் சொரூபமேயாவன்; ஆதலால் அதிசந்நிஹிதனுமவன்; பிரத்தியக்ஷ யோக்கியனும் ஆவன். பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமாகாவிடின் இரண்டாவது வாக்கியத்தாலும் தசமனது பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகலாகாது. இரண்டாவது வாக்கியத்தால் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது; ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ யோக்கிய மாம். இவ்வாற்றால் அதிசந்நிஹித

(மிகச்சமீபித்தவ)னும்வாக்கியஜந்யபிரத்தியக்ஷயோக்கியனுமான தசமனது பிரத்தியக்ஷஞானம் எந்த வாக்கியத்தினாலுண்டாகிறதில்லையோ, அந்தவாக்கியம் அயோக்கியமாம். இரண்டாவதுவாக்கியத்தினால் அதே தசமனது அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரண்டாவது வாக்கியம் யோக்கியமாம். வாக்கியங்களின் யோக்கியதை அயோக்கியதைகளில் வேறொர் ஏதுவோ இல்லை; சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதத்தோடுகூடிய தன்மையும், சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இன்றிய தன்மையுமே யோக்கியதை அயோக்கியதைகளைச் சம்பாதிப்பனவாம். இவ்வாற்றால் "தசமன் நீ" என்னும்வாக்கியமேயோக்கியப்பிரமாணமாம். அதனாற்றோன்றுவது "தசமன் யான்"என்னும் பிரத்தியக்ஷ ஞானமாம். அங்ஙனமே "தசமன் இருக்கின்றான்" என்னும் வாக்கியம் அயோக்கியப் பிரமாணமாம். அதனாற்றோன்றும் "தசமன்யாண்டோ இருக்கின்றான்" என்னும் தசமனது ஞானம் பரோக்ஷமாம். அங்ஙனமே பிரஹ்மத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியமும் இருவகையினதாம். "சத்தியஞானானந்தம் பிரஹ்மம்" என்னுமியல்பினது அவாந்தர வாக்கியம்; "தத்துவமஸி" என்னும் இயல்பினது மகாவாக்கியம். அவாந்தர வாக்கியங்களில் கேட்பவனது சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் இல்லை. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதில் யோக்கியமாவது அவாந்தர வாக்கியமன்று. மகா வாக்கியங்களில் சுரோதாவின் சொரூபத்தை அறிவிக்கும் நீ யென்றல்முதலிய பதங்க ளிருக்கின்றன. ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுவதில் யோக்கியமாவது மகாவாக்கியமாம். இவ்வாற்றான்யோக்கியப் பிரமாணம் மகாவாக்கியமாம். அதனாலுண்டாகும் ஞானம் பிரத்தியக்ஷமாம். அயோக்கியப் பிரமாணம் "சத்திய ஞானானந்தம் பிரஹ்மம்"என்றல் முதலிய வாக்கியங்களாம். அவற்றினாலுண்டாகும் பிரஹ்மத்தின் ஞானம் பரோக்ஷமாம். அவாந்தர வாக்கியமும் இருவகையினதாம். தத்பதார்த்தத்தை அறிவிப்பதொன்று; துவம் பதார்த்தத்தை அறிவிப்பதொன்று. அவற்றுள் தத்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியமோ அயோக்கியமாம். "யாதொரு இந்த அந்தர் ஜோதிபுருஷன்" என்றல் முதலிய துவம் பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியமும் மகா வாக்கியங்களைப் போல யோக்கியமாம்; அயோக்கியமன்று. ஏனெனின் கேட்பவனது சொரூபத்தை அறிவிக்கும் பதம் அவற்றில் இருக்கின்றது.

ஆதலால் துவம்பதார்த்தத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியங்க ளினாலும் அபரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. ஆனால் அந்த அப ரோக்ஷ ஞானம் பிரஹ்ம அபேதத்தைக் கோசரிப்பதன்றாக லின் பரம புருஷார்த்தத்தைச் சாதிப்ப தன்று; ஆனால் பரம புரு ஷார்த்தத்தைச் சாதிப்பதாகிய அபேத ஞானமெதுவோ அதனிட த்துப் பதார்த்தத்தைச் சோதித்தல் வாயிலாக உபயோகமுள்ள தாம். இவ்வாற்றால் பிரஹ்மம் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமுடையது மாம்; யோக்கியமுமாம். என்றாலும் அயோக்கியமாகிய அவாந்தர வாக்கியங்கள்எவையோ அவற்றால்பிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷ ஞானம் சம்பவிக்கின்றது.

இங்ஙனம் கூறுவதில் வேறு சங்கை யுண்டாகின்றது:— பிர மாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடைய யோக்கிய விஷயம் யாதோ அதன் யோக்கியப்பிரமாண ஜந்நிய ஞானம் பிரத்தியக்ஷ ஞானமெனப்படுகின்றது. இங்ஙனம் கூறுவதில் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்தில் முற்கூறிய இலக்ஷணத்தின் அபாவம் இருக்கின் றது. ஏனெனின் சுகமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்தில் பிரமாண த்தால் ஆக்கப்படுந்தன்மையின்மையால் யோக்கியப்பிரமாணத்தா லாக்கப்படுந்தன்மை எவ்வாற்றானும் சம்பவியாது. ஆதலால் முற் கூறிய இலக்ஷணத்தில் அவ்வியாப்திதோஷ மிருக்கின்றது.

இச்சங்கைக்கு இதுசமாதானமாம்:—யோக்கியப்பிரமாண ஜந் நியத்தன்மைக்கு இலக்ஷணத்திற் பிரவேசமின்று; ஆனால் அயோக் கியப்பிரமாண அஜந்நியத்தன்மைக்குப் பிரவேசமுண்டு; ஆதலால் அவ்வியாப்தி யின்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு வர்த்தமான சம்பந்தமுடைய யோக்கியவிஷயம் யாதோ அதன் அயோக்கியப் பிரமாணத்தாலுண்டாகும்அஜந்நியஞானம் பிரத்தியக்ஷஞானமென ப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் கூறிய அவாந்தர வாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானத்தின் நீக்கம் உண்டாகின்றது. முற்கூறியவாற் றாற் பிரஹ்ம மாத்திரத்தை அறிவிக்கும் அவாந்தர வாக்கியம் அயோக்கியப்பிரமாணமாம். பிரஹ்மமிருக்கின்றதென்னும் பரோ க்ஷஞானம் அவற்றால்(அவாந்தரவாக்கியங்களால்)தோன்றுவதாம்; அஜந்நியமன்று. ஆதலாற் பரோக்ஷஞானத்தில் இலக்ஷணஞ் செல் லுவ தில்லை. சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஞானத்தின் சங்கி ரகம் உண்டாகின்றது. ஏனெனின் சுகமுதலியவற்றைக் கோசரிக்

கும் ஞானம் எப்பிரமாணத்தானும் ஜந்நியமன்று; ஆதலால்அயோ க்கியப் பிரமாணத்தால் அஜந்நியமாம். இந்திரிய ஜந்நிய கடாதி ஞானமும், அங்ஙனமே மகாவாக்கிய ஜந்நியப் பிரஹ்மஞானமும் யோக்கியப்பிரமாண ஜந்நியமாயிருத்தலின் அயோக்கியப்பிரமாண த்தால் அஜந்நியமாம். ஆதலால் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு முற்கூறிய இலக்ஷணம் தோஷமின்றியதாம்.

முற்பிரசங்கமிதுவாம்:—சுத்தாத்மகோசரப் பிரத்தியக்ஷப் பிர மை இருவகைத்தாம். ஒன்று பிரஹ்ம அகோசரம்; மற்றொன்று பிரஹ்மகோசரம். பிரஹ்ம அகோசரத்தைச்சொல்லிவந்தோம். மகா வாக்கிய ஜந்நியமாய் "யான் பிரஹ்மம்"என்பதாகப் பிரஹ்மத்தோடு அபின்னமான ஆத்மாவை விஷயஞ்செய்வது யாதோ, அது பிரஹ் மத்தைக் கோசரிக்கும் சுத்தாத்மகோசரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாம்.

"யான் பிரஹ்மம்" என்னும் ஞானத்தினை வாசஸ்பதி மனோ ஜந்நியமென்பர். பிறர் மதத்தில் இந்தஞானம் வாக்கியஜந்நியமாம். அதனினும் இத்துணைப் பேதமுண்டு. சம்க்ஷேப சாரீரகத்தின் சித் தாந்த மிதுவாம்:—மகாவாக்கியத்தினால் பிரஹ்மத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே யுண்டாகின்றது. என்றும் பரோக்ஷஞானம் மகாவாக் கியத்தினா லுண்டாகிறதில்லை. பிறநூலாசிரியர் மதம் இதுவாம்:— விசாரத்தோடுகூடிய மகாவாக்கியத்தினால் அபரோக்ஷஞான முண் டாகின்றது. விசாரமின்றிய வாக்கிய மாத்திரத்தினால் பரோக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றது. எல்லோர் மதத்தினும் "யான் பிரஹ்மம்" என்னும் ஞானம் சுத்தாத்ம கோசரமும் பிரஹ்ம கோசரமுமாம்; அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷமுமாம். இவ்வர்த்தத்தில் ஒருவருக்கும் விவாதமின்று. சுத்தாத்ம கோசரப்பிரமைக்கு இரண்டு பேதம் கூறுவர். விசிஷ்டாத்ம கோசரப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமைக்கு அநந்தபேத முண்டு. யான்அஞ்ஞன்,யான் கர்த்தா,யான் சுகி,யான் துக்கி,யான் மனிதன் என்றல் முதலிய அநந்த பேதமுண்டு. வாதிக்கப்படாத அர்த்தத் தை விஷயஞ் செய்யும் ஞானம் பிரமை யெனப்படும்; "யான் கர் த்தா" என்றல் முதலிய ஞானத்திற்கு "யான் கர்த்தா வல்லன்" என்றல் முதலிய ஞானத்தால் பாத முண்டாகின்றது. அதனைப் பிர மையென்று கூறுதல் பொருந்தாது. என்றாலும் சம்சாரதசையில் வாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தினை விஷயஞ்செய்யும் ஞானம் யாதோ அது பிரமையெனப்படும். சம்சாரதசையில் முற்கூறியஞானத்திற்கு

ப்பாதம் உண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் பிரமையாம். இவ்வாற்றால் ஆத்மகோசர ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமைக்குப் பேதம் கூறுவர். "என்னிடத்திற் சுகமுளது, என்னிடத்திற் துக்கமுளது" என்றல் முதலியசுகாதிகோசரஞானமும் ஆத்மகோசரப்பிரத்தியக்ஷப் பிரமையாம். ஆனால் "யான் சுகி, யான் துக்கி" என்றல்முதலியபிரமையிலோ யானென்னும் பதத்திற்குப் பொருளாகிய ஆத்மா விசேஷியமாம்; சுக துக்க முதலியன விசேஷணமாம். "என்னிடத்துச் சுகமுளது, என்னிடத்துத்துக்கமுளது" என்றல் முதலிய பிரமையில் சுகதுக்க முதலியன விசேஷியமாம்; ஆத்மா விசேஷணமாம். ஆதலால் "என்னிடத்துச் சுகமுளது, என்னிடத்துத் துக்கமுளது" என்றல் முதலியஞானத்தினை ஆத்மகோசரப்பிரத்தியக்ஷப்பிரமையென்று கூறுவதில்லை; ஆனால் சுகமுதலியன விசேஷியமா யிருத்தலின் அநாத்மகோசர ஆந்தரப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையென்பர். வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விசிஷ்டாத்ம ஞானமும், சுகாதி ஞானமும் மனோ ஜந்நியமாம். சித்தாந்தத்தில் அந்தக்கரண விசிஷ்டாத்மாவில் அந்தக்கரணபாகம் சாக்ஷிபாஸியமாம்; சேதனபாகம் சுயம்பிரகாசமாம். அங்ஙனமே சுகமுதலியனவும் சாக்ஷிபாஸியமாம். எந்தஞானமும்மனோஜந்நியமன்று; ஆதலால் மனம் இந்திரியமன்று. இவ்வாற்றால் ஸ்மிருதிக்கு வேறாகிய யதார்த்த விருத்தியைப் பிரமையென்பர். அதன் பேதத்தைக் கூறுவாம். ஸ்மிருதி வடிவமாகிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியும் யதார்த்தம் அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் இருவகைத்தாம். அவற்றுள் யதார்த்த ஸ்மிருதி இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மஸ்மிருதி; மற்றொன்று அநாத்மஸ்மிருதி. தத்துவமஸிமுதலிய வாக்கிய ஜந்நிய அநுபவத்தால் உண்டாகும் ஆத்ம தத்துவத்தின் ஸ்மிருதி யதார்த்த ஆத்மஸ்மிருதியாம். வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்துவ அநுபவமுண்டாய், அதன் சம்ஸ்காரத்தால் மித்தியாத்துவரூபமாக உண்டாகும் பிரபஞ்சத்தின் ஸ்மிருதி யதார்த்த அநாத்மஸ்மிருதியாம். அங்ஙனமே அயதார்த்தஸ்மிருதியும் இருவகையினதாம். ஒன்று ஆத்மகோசர அயதார்த்தஸ்மிருதி; மற்றையது அநாத்மகோசர அயதார்த்தஸ்மிருதி. அகங்காரமுதலியவற்றில்ஆத்மத்தன்மைப் பிரமவடிவமாகியஅநுபவத்தின்சம்ஸ்காரத்தால்அகங்காரமுதலியவற்றினுண்டாகும் ஆத்மத்தன்மையின் ஸ்மிருதி ஆத்மகோசர அயதார்த்த ஸ்மிருதியாம். அங்ஙனமே ஆத்மாவினிடத்துக் கர்த்திருத்துவ அநுபவசம்ஸ்காரத்தால் உண்டாகும் "ஆத்மாகர்த்தா" என்னும்

ஸ்மிருதியும் ஆத்மகோசர அயதார்த்தஸ்மிருதியாம். பிரபஞ்சத்தில் சத்தியத்தன்மைப் பிராந்தியின் சம்ஸ்காரத்தால் உண்டாகும் "பிரபஞ்சம்சத்திய" மென்னும் ஸ்மிருதியும் அநாத்மகோசர அயதார்த்த ஸ்மிருதியாம். யதார்த்தம் அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் விருத்தி இருவகையாகச் சொல்லப்பட்டது. ஸ்மிருதிக்கு வேருகிய யதார்த்த விருத்தி பிரமையெனப்பட்டது. யதார்த்த அநுபவஜந்நிய ஸ்மிருதி யதார்த்தமெனப்பட்டது. அயதார்த்த அநுபவஜந்நியஸ்மிருதி அயதார்த்தமெனப்பட்டது. அநுபவத்தில் யதார்த்தத்தன்மை பாதிக்கப்படாத பொருளாலாகியதாம். பாதிக்கப்படாத பொருளை விஷயஞ் செய்யும் அநுபவம் யதார்த்தமெனப்படுகின்றது; அதுவே பிரமையெனப்படுகின்றது. ஆதலால் பாதிக்கப்படாத பொருளின் அதீனமாகிய அநுபவத்தில் யதார்த்தத்தன்மை யிருக்கின்றது. ஸ்மிருதியில் யதார்த்தத்தன்மையும் அயதார்த்தத்தன்மையும் அநுபவத்தின் அதீனமாம். ஸ்மிருதிக்கு வேருகிய ஞானத்தினை அநுபவமென்பர். அதுவும் யதார்த்தம் அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் இருவகையாம். யதார்த்த அநுபவமோ முன் கூறப்பட்டது. அயதார்த்த அநுபவத்தை நிரூபிப்பாம் அயதார்த்த ஸ்மிருதியின் நிரூபணமோ முன் சொல்லப்பட்டது. அதுவும் அநுபவத்தின் அயதார்த்தத்தன்மையின் அதீனமாம். ஆதலால் அயதார்த்த அநுபவத்தின் நிரூபணத்தைச் சொல்லுதல் வேண்டும்.

௧௦௨. சம்சயவடிவமான பிரமத்தின் இலக்ஷணமும் பேதமும்.

அயதார்த்த அநுபவம் இருவகைத்தாம்:—ஒன்று சம்சயவடிவம், மற்றொன்று நிச்சயவடிவம். அயதார்த்தத்தினையே பிரமமென்பர். சம்சயஞானமும் பிரமமாம். ஏனெனின், சுவ (தனது) அபாவாதிகரணத்தில் தோற்று (அவபாஸமா) வதைப் பிரமமென்பர். சம்சயஞானமும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ள இரண்டினை விஷயிப்பதாகின்றது. அவற்றுள் ஒன்றற்கபாவமுண்டாகுதலால் சம்சயத்தில் பிரமத்தினிலக்ஷணமிருக்கின்றது. ஒருவிசேஷியத்திலுள்ளவிரோதமான இரண்டுவிசேஷணங்களின் ஞானம்சம்சயமெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: ஸ்தாணுவில் "ஸ்தாணுவோ, அன்றோ?" என்னும் ஞானமுண்டாகின்றது; அல்லது "ஸ்தாணுவோ, புருஷனோ?" என்னும் ஞானம் உண்டாகிறது. அவ்விரண்டனையும் சம்சயமென்பர். ஆண்டு

ஸ்தாணு விசேஷியம்;ஸ்தாணுத்தன்மையும் ஸ்தாணுத்தன்மையபா வமும் விசேஷணங்கள்.இரண்டும் விரோதமுடையனவாம்;ஓரதிகரணத்தில்உடனிருக்கமாட்டா.ஆதலால் ஸ்தாணுவாகிய ஒருவிசேஷியத்தில் ஸ்தாணுத்தன்மை ஸ்தாணுத்தன்மையபாவ மென்னும்வடிவினவாய விரோதமுள்ள இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞானமிருத்தலால் முதற்சம்சயத்தில் இலக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது. அங்ஙனமே இரண்டாவது சம்சயத்திலும் இலக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது. ஏனெனின் ஸ்தாணு வடிவமான ஒரு விசேஷியத்தில் ஸ்தாணுத்தன்மை புருஷத்தன்மை வடிவினவாகிய விருத்தமான இரண்டு விசேஷணங்களின் ஞானமிருக்கின்றது. தாணுத்தன்மைக்கும் தாணுத்தன்மை அபாவத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று விரோதமிருத்தல்போல, தாணுத்தன்மை புருஷத்தன்மைகளுக்கும் விரோதம் அநுபவசித்தமாம். ஆதலால் முதற் சம்சயமோ விருத்தமான பாவாபாவ மிரண்டினை விஷயிப்பதாம். அங்ஙனமே இரண்டாவது சம்சயம் விருத்தமான இரண்டு பாவங்களைக் கோசரிப்பதாம். நியாயநூல்களிலோ ஈதெழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—பாவா பாவங்களைக் கோசரிப்பதே சம்சயஞானமாம். கேவலம் பாவத்தைக் கோசரிப்பது சம்சயமாகாது. யாண்டு "ஸ்தாணுவோ, புருஷனோ" வெனச் சம்சய முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் தாணுத்தன்மை, தாணுத்தன்மையபாவம், புருஷத்தன்மை, புருஷத்தன்மையபாவம் என நான்குகோடி (பக்ஷங்)க ளிருக்கின்றன. ஆதலால் இருகோடியினது நாற்கோடியினது என இருவகைச் சம்சயமுளது. "தாணுவோ, அன்றோ" வென்பது இரு கோடியினதாகிய சம்சயமாம். "தாணுவோ,புருடனோ" வென்பது நாற்கோடியினதாகிய சம்சயமாம். ஒருதர்மியில்தோற்றுகின்றதர்மத்தினைக்கோடியென்பர். ஆதலாற்கேவலபாவத்தைக் கோசரிக்கும் சம்சயம் நியாயமதத்தில் அப்பிரசித்தமாம். எவ்வாற்றானும் சம்சயஞானம் பிரமவடிவமாம். இரண்டு விரோதமான விசேஷணங்கள் ஒன்றன்கண் இரா; ஒன்றற்கு அபாவமே உண்டாகும். எங்ஙனம் : ஸ்தாணுவில் ஸ்தாணுத்தன்மையும் ஸ்தாணுத்தன்மையி னின்மையும் இரா. ஆகலின் ஸ்தாணுத்தன்மையபாவமின்றிய தாணுவில் தாணுத்தன்மையின் அபாவ ஞானம் பிரமவடிவாம்.ஆனால் ஒருஅம்சத்தில் சம்சயஞானம் பிரமமாகின்றது. சகல அம்சங்களினும் பிரமமாகிறதில்லை. யாண்டு ஸ்தாணுவில் "ஸ்தாணுவோ,அன்றோ"வென்னுஞ் சம்சயமுண்டா

கின்றதோ ஆண்டு அபாவ அம்சத்திற்பிரமமாம். யாண்டுப்புருஷனிடத்து "ஸ்தாணுவோ, அன்றோ" வென்னும்சம்சயமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அபாவ அம்சமோ புருஷனிடத்திருக்கின்றது; ஸ்தாணுத்தன்மை அம்சமில்லை. ஆதலால் பாவ அம்சத்தில் பிரமமிருக்கின்றது. இவ்வாற்ருல் பாவா பாவகோசர சம்சயமுண்டாகின்றது. அவற்றுள் ஒன்று அவசியமிருக்கும். ஆதலாற் சம்சய ஞானம் ஒரு அம்சத்தில் பிரமமாகின்றது. அன்றியும் விரோதமுள்ள உபய பாவகோசரத்தினையும் சம்சயமெனக்கொள்ளின் சகல அம்சங்களிலும் சம்சயத்திற்குப்பிரமத்துவம் சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம்: "தாணுவா, புருடனு" வென்னும் சம்சயத்தினை நாற்கோடிகளுடையதாகக் கொள்ளாது, இருகோடிகளுடையதாகவேகொள்ளல் வேண்டும். தாணுவுக்கும் புருடனுக்கும் வேருகிய எப்பதார்த்தத்திலேனும் "தாணுவா, புருடனு" வென்னும் சம்சயமுண்டாயின், ஆண்டுச் சம்சயத்தின்தர்மியில்ஸ்தாணுத்தன்மை புருஷத்தன்மையிரண்டும் இல்லை. ஆதலாவிரண்டின் ஞானமும் பிரமமாம். சம்சயத்தில் எதுவிசேஷியமாகின்றதோ அது சம்சயத்தில் தர்மியெனப்படுகின்றது. விசேஷணத்தினைத் தர்மமென்பர். ஆதலால் ஒரு தர்மியில் விருத்தமாகிய நாநாதர்மங்களின் ஞானம் சம்சய மெனப்படுகின்றது. இந்த இலக்ஷணத்தோடு முற்கூறிய இலக்ஷணத்திற்குப் பேதமில்லை. ஆனல் இவ்வளவு பேதமுண்டு:—முற்கூறிய இலக்ஷணத்தில் உபயபத மிருக்கின்றது. ஆதலால் நாற்கோடிகளையுடைய சம்சயத்தில் முற்கூறிய இலக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தியிருக்கின்றது. ஏனெனின் நாற் கோடிகளையுடைய சம்சயத்தில் ஒரு விசேஷியத்தில் நான்கு விசேஷணங்கள் தோற்றுகின்றன. இரண்டு விசேஷணங்களில்லை. யாண்டு நான்கு உளதோ ஆண்டு மூன்றும் இரண்டும் அங்ஙனமே ஒன்று மிருக்கின்றன; அங்ஙனமாயினும் அதிக எண்ணுல் குறைந்த எண்ணுக்குப் பாதமுண்டாகின்றது. இதனுற்ருன் ஓரிடத்து ஐந்துபிராஹ்மணரிருக்க, ஒருவன் நான்கு பிராஹ்மணரெனக் கூறின் அவனை மித்தியாவாதி (பொய்சொல்வோன்) என்பர். ஆதலால் குறைந்த எண் அதிக எண்ணி லடங்கியதாயினும் குறைந்தஎண்ணின் வியவகார முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இரண்டுபதத்தால் நிகழும் இலக்கணத்திற்கு நாற்கோடியினையுடைய சம்சயத்தில் அவ்வியாப்தி யுண்டாகுதலான் நாநாவென்னும் பதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது

ஒன்றின் வேறாகியவற்றை நாநா வென்பர். இரண்டு கோடிகளு டைய சம்சயத்தினைப்போல நான்கு கோடிகளுடைய சம்சயமும் நான்கு தர்மங்களைக் கோசரிப்பதா யிருத்தலின் நாநாதர்ம கோச ரமாம்; ஆதலால் அவ்வியாப்தியில்லை. இவ்வாற்றால் சம்சயமும் பிர மமாம்.

பிரமத்தின் பேத நிரூபணத்திற்குப் பின் நிச்சயப் பிரமத்தின் இலக்கணத்தை விஸ்தாரமாய்க் கூறுவாம். சம்சய நிச்சய வடிவ மாகிய பிரமம் அநர்த்தத்திற் கேதுவாமாகலின் நிவர்த்திக்கத் தக்கதாம். ஜிஞ்ஞாஸுவுக்கு நிவர்த்திக்கத்தக்க பிரமம் யாதோ அதன் பேதத்தைக் கூறுவாம் :—சம்சய வடிவ பிரமம் இருவகை த்தாம். ஒன்று பிரமாண சம்சயம்; மற்றொன்று பிரமேய சம்சயம். பிரமாணகோசர சந்தேகம் பிரமாண சம்சய மெனப்படுகின்றது. அதனையே பிரமாணகத அசம்பாவனையென்பர். "வேதாந்தவாக்கியம் அத்துவிதீயபிரஹ்மத்தில் பிரமாணமா, அன்றா" என்பது பிரமாண சம்சயம். அதன் நிவிருத்தி சாரீரகத்தின் முதலத்தியாயத்தைப் படி த்தலாலேனும் கேட்டலாலேனு முண்டாகின்றது. பிரமேயசம்சய மும் ஆத்மசம்சயம் அநாத்ம சம்சயமென்னும் பேதத்தால் இருவகைத் தாம். அநாத்மசம்சயம் அநந்தவிதமாம். அதனைச் சொல்லுதலால் உபயோகமில்லை. ஆத்மசம்சயமும் அநேகவகைத்தாம்.

ஆத்மா பிரஹ்மத்தோடு அபின்னமா? அல்லது பின்னமா? அபின்னமாயினும் எப்போதும் அபின்னமா? அல்லது மோக்ஷ காலத்தின் மாத்திரமே அபின்னமா? எப்போதும் அபின்னமன் று. எப்போதும்அபின்னமாயினும் ஆநந்தமுதலிய ஐசுவரியமுடை யதா? அல்லது ஆநந்தாதிகளின்றியதா? ஆநந்தமுதலிய ஐசுவரிய முடையதாயினும் ஆநந்தமுதலியன குணங்களா? அல்லது பிரஹ் மாத்மாவின் சொரூபமா? இவை முதலியனவாக தத்பதார்த்தா பின்ன துவம்பதார்த்தத்தில் அநேகவித சம்சயங்க ளிருக்கின்றன.

அங்ஙனமே கேவல துவம்பதார்த்த கோசர சம்சயமும் ஆத் மகோசரசம்சயமாம். ஆத்மா தேகாதிகளின் வேறா? அன்றா? வே றெனினும் அணுபரிமாணமா? மத்திமபரிமாணமா? அல்லது விபு பரிமாணமா? விபுவெனினும் கருத்தாவா? அகர்த்தாவா? அகர்த் தாவெனினும் ஒன்றற்கொன்று பின்னமாகிய அநேகமா? அல் லது ஏகமா? இவ்வாறு அநேக சம்சயம் கேவல துவம்பதார்த்த கோ சரமாம்.

அங்ஙனமே கேவலம் தத்பதார்த்த கோசரமும் அநேகவகைச் சம்சயமாம். வைகுண்டமுதலிய உலக விசேஷங்களில் வசிக்கும் ஈசுவரன் பரிச்சின்னமான கைகால்முதலிய அவயவங்களோடு கூடிய சரீரியா? அல்லது சரீரமின்றிய விபுவா? சரீரமின்றிய விபுவெனினும் பரமாணு முதலியவற்றை அபேக்ஷித்த ஜகத் கருத்தாவா? அல்லது நிரபேக்ஷ கருத்தாவா? பரமாணு முதலியவற்றின் அபேக்ஷையின்றிய கருத்தாவெனினும் கேவல கருத்தாவா? அல்லது அபின்ன நிமித்தோபாதான வடிவ கருத்தாவா? அபின்ன நிமித்தோபாதான கருத்தாவெனினும் ஜீவர்கள் கருமத்தின் அபேக்ஷையின்றிய கருத்தாவாயிருத்தலின் விஷமமாகச் செய்தற்றன்மைமுதலிய தோஷமுடையவரா? அல்லது ஜீவர்களது கருமத்தின் அபேக்ஷையுடைய கருத்தாவாயிருத்தலின் விஷமமாகச் செய்தற் றன்மைமுதலிய தோஷமின்றியவரா? என்றல்முதலிய அநேகவித தத்பதார்த்த கோசர சம்சயங்க ளிருக்கின்றன. அவ் வெல்லாச் சம்சயமும் பிரமேயசம்சய மெனப்படும். அவற்றின் நிவிருத்தி மனனத்தா லுண்டாகின்றது. சாரீரகத்தினது இரண்டாவது அத்தியாயத்தின் அத்தியயனத்தினுலேனும் சிரவணத்தினுலேனும் மனனம் சித்திக்கின்றது. அதனுற் பிரமேயசம்சயத்தின் நிவிருத்தியுண்டாகின்றது.

ஞான சாதனத்தின் சம்சயமும் மோக்ஷ சாதனத்தின் சம்சயமும்பிரமேயசம்சயமாம். ஏனெனின் பிரமையின் விஷயத்தினைப் பிரமேயமென்பர். ஞானசாதனமும் மோக்ஷசாதனமும்பிரமையின் விஷயமா யிருத்தலின் பிரமேயமாம். ஆதலால் ஞான சாதனத்தின் சம்சயமும் மோக்ஷ சாதனத்தின் சம்சயமும் பிரமேயசம்சயமாம். அதன் நிவிருத்தி சாரீரகத்தின் மூன்ருவது அத்தியாயத்தா லுண்டாகின்றது.

அங்ஙனமே மோக்ஷத்தின் சொரூபத்தினது சம்சயமும் பிரமேய சம்சயமாம். அதன் நிவிருத்தி சாரீரகத்தின் நான்காவது அத்தியாயத்தா லுண்டாகின்றது. சாரீரகத்தின் நான்காவது அத்தியாயத்தில் முதலில் சாதன விசாரமே இருக்கின்றது; பின் பல விசார மிருக்கின்றது. மோக்ஷத்தினைப் பலமென்பர். என்ருலும் நான்காவது அத்தியாயத்தில் சாதனவிசாரம் எவ்வளவி லிருக்கின்றதோ, அவ்வளவு நான்காவது அத்தியாயத்தோடு கூடிய மூன்ருவது அத்தியாயத்தால் சாதன சம்சயத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. எஞ்சிய நான்காவது அத்தியாயத்தால் பல சம்சயத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

 ## ௧௦௩. நிச்சய வடிவமான பிரமஞான உகுத்தின் இலக்ஷணம்.

சம்சய நிச்சயபேதத்தால் பிரமஞானம் இருவகைத்தாம். சம்சயப் பிரமத்தின் நிரூபணஞ் செய்யப்பட்டது. நிச்சயப் பிரமத்தினைக் கூறுவாம்:—சம்சயத்தின் வேறாய ஞானத்தினை நிச்சயமென்பர். சுத்தித்தன்மைவடிவத்தால் சுத்தியின் யதார்த்தஞானமும், இரஜதத்தன்மை வடிவத்தால் சுத்தியின் பிரமஞானமுமாகிய இரண்டும் சம்சயத்தின் வேறாகிய ஞானமா யிருத்தலின் நிச்சய வடிவமாம். வாதிக்கப்படும்அர்த்தத்தை விஷயமாக வுடையதாய்ச் சம்சயத்தின் வேறாகிய ஞானம் எதுவோ அது நிச்சயமாம். சுத்தியில் இரஜத நிச்சயத்தின் விஷயம் இரஜதமாம்; அது பாதிதமாம். ஏனெனின், சம்சாரதசையிற்றானே சுத்தியின் ஞானத்தால் இரஜதத்தின் பாத முண்டாகின்றது. பிரஹ்மஞானமின்றி எதற்குப் பாத முண்டாகிறதில்லையோ அது அபாதித மெனப்படுகின்றது. பிரஹ்மஞான மின்றியே சுத்தி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் எதற்குப் பாத முண்டாகின்றதோ அது பாதித மெனப்படுகின்றது. அல்லது பிரமாதாவின் பாதமின்றி எதற்குப் பாத முண்டாகிற தில்லையோ அது அபாதித மெனப்படுகின்றது, பிரமாதா விருக்க எதற்குப் பாத முண்டாகின்றதோ அது பாதித மெனப்படுகின்றது. அபாதிதம் இருவகைத்தாம். ஒன்றோ என்றும் அபாதிதமாம்; மற்றையது வியாவகாரிக அபாதிதமாம். எதற்கு எப்போதும் பாத முண்டாகிற தில்லையோ அத்தன்மையது சேதனமாம். எவற்றிற்கு வியவகாரதசையில் பாத முண்டாகிறதில்லையோ அத் தன்மையன அஞ்ஞானமும், மகாபூதமும், அங்ஙனமே பௌதிகப் பிரபஞ்சமுமாம். சுக முதலியன பிராதிபாஸிகமாம். என்றாலும் பிரஹ்ம ஞானமின்றிச் சுக முதலியவற்றின் பாத முண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் அபாதிதமாம். அவற்றின் ஞானம் பிரம மன்று. அங்ஙனமே பாதித அர்த்தமும் இருவகைத்தாம். ஒன்றோ வியாவகாரிக பதார்த்தாவச்சின்ன சேதனத்தின் விவர்த்தம்; மற்றையது பிராதிபாஸிக பதார்த்தாவச்சின்னசேதனத்தின் விவர்த்தம். சுத்தியில் இரஜதம் வியாவகாரிக பதார்த்தாவச்சின்ன சேதனத்தின் விவர்த்தமாம். ஏனெனின் சுத்திரஜதத்தின் அதிஷ்டானம் சுத்தி அவச்சின்ன சேதனமாம். சுத்தி வியாவகாரிகமாம். சொப்பனத்தில் சுத்தி தோற்றி அதனிடத்து இரஜதப் பிரம முண்டாகுமாயின், அவ்விரஜதத்திற்குச் சொப்பனத்திற்று

னே சுத்திஞானத்தால் பாதமுண்டாயின், அந்த இரஜதத்திற்குச் சொப்பன சுத்தியவச்சின்ன சேதனம் அதிஷ்டானமாம். சொப்ப னத்தின் சுத்தி பிராதிபாஸிகமாம். இவ்வாற்றால் பாதிதபதார்த்தம் இருவகைத்தாம்.அவற்றின்நிச்சயம் பிரமநிச்சயமெனப்படுகின்றது.

கoச. அத்தியாசத்தின் இலக்ஷணமும் பேதமும்.

பிரமஞானத்தில் நூலாசிரியர்களது அநேகவித வாதங்க ளுள. அவர்கள் மதத்திற்கு விலக்ஷணமாகப் பாஷியகாரர் பிரமத் திற்கு அசாதாரண லக்ஷணம் கூறியிருக்கின்றனர்:— எத்தன்மைய பிரமத்தின் சொரூபத்தை அந்நிய சாஸ்திரமுடையோர் மதித்திருக் கின்றார்களோ,அதனிடத்துக் கூறப்படும்இவ்விலக்கணம்சம்பவியா தாதலின் அசாதாரணமாம். பிறரினும் அசாதாரண லக்ஷணத்தைக் கூறுதலால் பாஷியகாரருக்குப் பிறரான் மதிக்கப்பட்டபிரமத்தின் சொரூபத்தோடு அபிப்பிராயமின்மை யிருக்கின்றது. அதிஷ்டான த்தினும் விஷம சத்தை யுடைய அவபாசம் அத்தியாசமெனப்படும். யாண்டுச்சுத்தியில் இரஜதப்பிரமமுண்டாகின்றதோ,ஆண்டுச்சுத்தி தேசத்தில் இரஜதம் உற்பத்தியாகின்றது. அதன் ஞானமும் தற் காலத்தைய இரஜதமுமாகிய இவ்விரண்டனையும் சித்தாந்தத்தில் அவபாசமென்றும்,அத்தியாசமென்றும் கூறுவர்.மற்றைய சாஸ்திரங் களால் இரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. இஃது எல்லோரினும்விலக்ஷணத் தன்மையாம்.சத்கியாதிவாதமொன்றில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவர்கள் மதத்தினும் விலக்ஷணமாதலை மேற்கூறுவாம். வியாகரணத்தின் படி அத்தியாசபதத்திற்கும் அவபாசபதத்திற்கும் விஷயமும்ஞான முமாகிய இரண்டும் வாச்சியமாம்.

ஆதலால் அர்த்தாத்தியாச ஞானாத்தியாசங்களின் பேதத் தால் அத்தியாச மிருவகைத்தாம். அர்த்தாத்தியாசம் அநேக விதமாம். சிலவிடத்துக் கேவலசம்பந்த மாத்திரத்தின் அத்தியாசமும், சில விடத்துச் சம்பந்த விசிஷ்ட சம்பந்தியின் அத்தியாசமும், சிலவிட த்துக்கேவல தர்மத்தின் அத்தியாசமும், சிலவிடத்துத் தர்ம விசி ஷ்டதர்மியின் அத்தியாசமும், சிலவிடத்து அந்நியோந்நியாத்தியா சமும், சிலவிடத்து அந்நியதராத்தியாசமு மிருக்கின்றன. அந்நிய தராத்தியாசமும் இருவகைத்தாம். ஒன்று ஆத்மாவில் அநாத்மாத் தியாசம்; மற்றையது அநாத்மாவில்ஆத்மாத்தியாசமாம். இவ்வாறு

அர்த்தாத்தியாசம் அநேகவகைத்தாம். முற்கூறிய லக்ஷணத்திற்கு யாண்டும் பொருத்த முண்டு. அங்ஙனமே முக்கிய சித்தாந்தத் திலோ சகல அத்தியாசத்திற்கும் அதிஷ்டானம் சேதநமாம். இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பம் தோற்றுமாயின், ஆண்டும் இதுவென் னும் வடிவினதாகிய விருத்தியவச்சின்ன சேதநத்தோடு அபின் னமான இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதநமே சர்ப்பத்தின் அதி ஷ்டானமாம்; இரஜ்ஜு அதிஷ்டானமன்று. இவ்வர்த்தம் விசார சாகரத்திற் றெளிவாயுளது. ஆண்டு சேதநத்தின் பரமார்த்த சத்தை யிருக்கின்றது. அல்லது அதன் உபாதியாகிய இரஜ்ஜு வியாவகாரி கமா யிருத்தலின் இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதநத்தின் வியாவகாரிக சத்தை யிருக்கின்றது. இருவகையானும் சர்ப்பத்திற்கும் அதன் ஞானத்திற்கும் பிராதிபாஸிக சத்தையிருத்தலின் அதிஷ்டானத் தின் சத்தையினும் விஷம சத்தையுடைய அவபாசம் சர்ப்பமும் அதன் ஞானமுமாம். ஆதலால் இரண்டனையும் அத்தியாசமென்றும், அவபாசமென்றும் கூறுவர். ஞானத்தினையும் ஞானத்தின் விஷயத்தி னையும் அவபாசமென்பர். இவ்வாறு யாண்டும் அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானம் சேதநமெனக் கூறின், அப்பொழுதோ அதிஷ்டான த்திற்குப் பரமார்த்த சத்தையும் அத்தியாசத்திற்குப் பிராதிபாஸிக சத்தையு மிருத்தலின், அதிஷ்டானத்தின் விஷம சத்தையுடையது அவபாசம் (ஞானமும் அதன் விஷயமும்) என்பது ஸ்பஷ்டமேயாம். இரஜதத்தின் அதிஷ்டானம் சுத்தியாம். இவ்வியவகாரம் உலகத்திலு ண்டாகின்றது. ஆதலால் அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தத்தால் சுத்தியும் இரஜதத்தின் ஆசிரயமாம். ஏனெனின் சேதநத்தில் இர ஜதத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையை அவச்சேதகம் செய்வது சுத் தியாயிருத்தலின், அதனிடத்து இரஜதத்தின் அவச்சேதகத்தன் மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. அவச்சேதகத் தன்மைச் சம்பந்தத் தால் சுத்தியினை இரஜதத்தின் அதிஷ்டானமெனக் கூறின், சுத்தி க்கு வியாவகாரிகசத்தை யிருக்கின்றது; இரஜதத்திற்குப் பிராதி பாஸிக சத்தை யிருக்கின்றது. இதனாலும் அதிஷ்டானத்தினும் விஷம சத்தையிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சர்வ அத்தியாசங்களி லும் ஆரோபிதத்தினும் அதிஷ்டானத்திற்கு விஷமசத்தையிருக் கின்றது. எந்தப் பதார்த்தத்தில் ஆதாரத்தன்மை தோற்றுகின் றதோ அது அதிஷ்டானமெனப்படுகின்றது. இவ்வாதாரத்தன்மை பரமார்த்தமாயிருக்குக; அல்லது ஆரோபிதமாயிருக்குக. பரமார்

த்தமாய் ஆதாரம் உளதாயின் அது அதிஷ்டானமெனப்படுமென்
னும் ஆக்கிரகம் இப்பிரசங்கத்தில் இல்லை. ஏனெனின், எங்ஙனம்
ஆத்மாவினிடத்து அநாத்மாவின் அத்தியாச மிருக்கின்றதோ, அங்
ஙனமே அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாச மிருக்கின்றது.
அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் பரமார்த்தமான ஆதாரத்தன்மையில்லை.
ஆனால் ஆரோபித ஆதாரத்தன்மையிருக்கின்றது. ஆதலால் ஆதார
மாத்திரத்தினை இப்பிரசங்கத்தில் அதிஷ்டானமெனக் கூறினோம்.
யாண்டு அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாச மிருக்கின்றதோ
ஆண்டுஅதிஷ்டானம் அநாத்மாவாம்.அதற்கு வியாவகாரிக சத்தை
யும்; ஆத்மாவுக்குப் பாரமார்த்திக சத்தையு மிருக்கின்றனவாக
வின் அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தை யுடையது அவபாசமாம்.

கoரு. அந்நியோந்நியாத்தியாசத்திற் சங்கை சமாதானம்.

ஆத்மாவிற் கதிஷ்டானம் அநாத்மாவெனக் கூறுதலால்,
ஆத்மா ஆரோபிதமென்பது பெறப்படுகின்றது. எது ஆரோபித
மாகின்றதோ அது கற்பிதமாகின்றது. அதனால் ஆத்மாவும் கற்
பிதமாகும். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசம்
இருக்கின்றதெனக் கூறுதல்பொருந்தாது. என்றாலும் பாஷியகாரர்
சாரீரகத்தின் ஆரம்பத்தில் ஆத்மாநாத்மாக்களுக்கு அந்நியோந்நி
யாத்தியாசம் கூறி யிருக்கின்றனர். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத்
மாவினது அத்தியாசத்தின் நிஷேதமோ பொருந்தாது. பரஸ்பர
அத்தியாசத்தினை அந்நியோந்நியாத்தியாச மென்பர். ஆதலால்
அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசத்தை அங்கீகரித்துமுற்கூறிய
சங்கைக்குச் சமாதானம் கூறுதல் வேண்டும்.

அச்சமாதானம் இவ்வாறும். அத்தியாசம் இருவகைத்தாம். ஒன்று
சொரூபாத்தியாசம்; மற்றையது சம்சர்க்காத்தியாசம். எப்பதார்த்
தத்தின் சொரூபம் அநிர்வசனீயமாக உண்டாகின்றதோ அதனைச்
சோருபாத்தியாசமென்பர். அது சுத்தியில் இரஜதத்தின் சோருபாத்
தியாசமும் ஆத்மாவில் அகங்காரமுதலிய அநாத்மாக்களின் சொரு
பாத்தியாசமு மிருத்தல் போலவாம். அங்ஙனமே எப்பதார்த்தத்
தின் சொரூபமோ வியாவகாரிகமாகவாவது பாரமார்த்திகமாக
வாவது முதலிற் சித்தித்திருக்க, அநிர்வசனீய சம்பந்தம் உற்பத்தி
யாகின்றதோ அது சம்சர்க்காத்தியாச மெனப்படுகின்றது. எங்ங

ணம் : முகத்தோடு கண்ணாடிக்கு முற்கூறிய விதமாக ஓர் சம்பந்த
முமில்லை. இரண்டு பதார்த்தங்களும் வியாவகாரிகமாம். ஆண்டுக்
கண்ணாடியில் முகத்தின் சம்பந்தம் தோற்றுகின்றது. ஆதலால்
அநிர்வசநீய சம்பந்நம் உற்பத்தியாகின்றது. அங்ஙனமே இரக்த
வஸ்திரத்தில் இரக்த படமென்னும் உணர்ச்சி யுண்டாகின்றது.
இரக்த நிறமுடையது படமென்னும் உணர்ச்சியால் இரக்த நிறமு
டைய பதார்த்தத்தின் தாதாத்மிய சம்பந்தம் படத்திற் காணுகின்
றது. இரக்த நிறமுடையது குசும்பாத் திரவியமாகலின் இரக்த
நிறமுடையதின் தாதான்மியம் குசும்பாத்திரவியத்திலிருக்கின்றது;
படத்திலில்லை. இவ்வாற்றால் இரக்த நிறமுடைய குசும்பாத்திரவிய
மும் படமுமோ வியாவகாரிகமாம். அவற்றின் தாதான்மிய சம்பந்
தம் அநிர்வசநீயமாக உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சிவப்புப் படிக
மென்னும் உணர்ச்சியால் சிவப்பின் தாதான்மியசம்பந்தம் படிகத்
திற்காணுகின்றது. சிவப்பின் தாதான்மியம் புஷ்பத்திலிருக்கின்
றது; படிகத்திலில்லை. இரக்த நிறமுடையதனைச் சிவப்பென்பர்.
இரக்தநிறமுடையது புஷ்பமாம்; ஸ்படிகமன்று. ஆதலால் ஸ்படிக
த்தில் சிவப்பின் அநிர்வசநீய தாதான்மிய சம்பந்நம் உற்பத்தியாகி
ன்றது. இவ்வாறு அநேக இடங்களில் சம்பந்தியோ வியவகாரிக
மாக இருக்கின்றது. அவற்றின் சம்பந்தங்களின் ஞானம் அநிர்
வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றது. அவற்றைச் சம்சர்க்காத்தியாச
மென்பர். அங்ஙனமே சேதநத்திற்கு அகங்காரத்தில் அத்தியாச
மில்லை. ஆனால் சேதநமோ பாரமார்த்திகமாம். அதன் சம்பந்தத்
தின் அத்தியாசம் அகங்காரத்திலிருக்கின்றது. ஆத்மத்தன்மை
சேதநத்திலிருந்து, அகங்காரத்திற் தோற்றுகின்றது. ஆதலால்
ஆத்மாவின் தாதான்மியம் சேதநத்திலிருந்துகொண்டு அகங்கார
த்திற்றோற்றுகின்றதாகலின் ஆத்மசேதநத்தின் தாதான்மிய சம்
பந்தம் அகங்காரத்தில் அநிர்வசநீயமாம். அல்லது ஆத்மாவின்
கண்ணுள்ள தாதான்மியத்தின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் அகங்கா
ரத்திலிருக்கின்றது. ஆதலாற் சேதநம் கற்பிதமன்று. ஆனால்
சேதநத்தின் தாதான்மிய சம்பந்தம் அகங்காரத்திற் கற்பிதமாம்.
அல்லது ஆத்மசேதநத்தினது தான்மியத்தின் சம்பந்தம் கற்பித
மாம். அத்வைத நூல்களிற் கூறிய உதாரணங்களில் அந்நியதாக்
கியாதி சொல்லப்பட்டிருக்கினும், பிரஹ்மவித்தியாபரணத்திற்கூறிய
படி முழுவதும் அநிர்வசநீயக்கியாதியாகக் கொண்டு நிர்வாகம்

செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அந்நியதாக்கியாதி பிரசித்த மன்று. விசாரசாகரத்திலும் அங்ஙனமே இந்நூலினும் முன் இது எழுதப் பட்டிருக்கின்றது. யாண்டு அதிஷ்டானத்தோடு ஆரோப்பியத்திற் குச் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ ஆண்டு அந்நியதாக்கியாதியாம். அது வேறு நூலின்படி எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதிஷ்டானத் தோடு ஆரோபத்தின் சம்பந்தமுண்டாகுமிடத்து அந்நியதாக்கி யாதியின் ஆக்கிரகமே உண்டாகுமாயின், அகங்காரத்திலும் சேத நத்தின் தாதான்மியம் அந்நியதாக்கியாதியாகத் தோற்றுகின்றது என்று கூறுதலில் ஓர் பாதகமுமின்று. இவ்வாற்றால் யாண்டுப் பாரமார்த்திக பதார்த்தத்தின் அபாவம் உளதாக அதன் தோற் றம் யாண்டு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பாரமார்த்திக பதார்த்த த்தின் அநிர்வசநீய சம்பந்தமோ வியாவகாரிக பதார்த்தத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. அதன் ஞானமும் அநிர்வசநீயமாகவே உண் டாகின்றது. வியாவகாரிக பதார்த்தத்தின் அபாவம் உளதாகத் தோற்றம் யாண்டு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசநீயமாகவே வேறு சம்பந்தி உற்பத்தியாகின்றது. சம்பந்தியின் ஞானமும் அநிர் வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றது. சிலவிடத்துச் சம்பந்தமாத்திர மும் சம்பந்தத்தின் ஞானமும் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின் றன. முழுவதுமே அத்தியஸ்தத்தின் அதிஷ்டானத்தினும் விஷம சத்தை அநிர்வசநீயசத்தையாம். ஆத்மாவின் அத்தியாசம் அநாத்மா வில்உண்டாகின்றது. ஆண்டும் அதிஷ்டானமாகிய அநாத்மா வியாவ காரிகமாம். அத்தியஸ்தம் ஆத்மாவன்று. ஆனால் ஆத்மாவின் சம்பந் தம் அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாம்; ஆதலால் அநிர்வசநீயமாம்.

கoகூ. அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகிய ஆத்மா விற்குப் பரமார்த்த சத்தையில் தாற்பரியம்.

முன் இது கூறப்பட்டது. அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியா சம் உண்டாகின்றது. ஆண்டு அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தையிருத்தலால் விஷமசத்தையாம். பிரஹ்ம வித்தியாபரணத் திலும் முற்கூறியவிடத்தில் அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்தசத்தை யே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் தாற்பரியம் இதுவாம்:—சுத்த பதார்த்தத்தினும் விசிஷ்டம் பின்னமாம். ஆதலால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் சொல்லப் பட்டது. ஆண்டுச் சம்பந்த விசிஷ்ட ஆத்மாவிற்கே அத்தியாசமாம். சொரூ பமாக ஆத்மா சத்தியமாமாகலின் அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்த

சத்தை சொரூப திருஷ்டியாகக் கூறுகின்றார். அத்தியஸ்தம் கற்பிதமாகின்றது. ஆதலால் அநாத்மசம்பந்தவிசிஷ்டம் கற்பிதமாயினும் சுத்தம் கற்பிதமாகாது. ஏனெனின் சுத்தத்தினும் விசிஷ்டம் பின்னமாயிருத்தலின் விசிஷ்டத்தின் கற்பிதத்தன்மை சுத்தத்தில் உண்டாகிறதில்லை. கேவல ஆத்ம சம்பந்தத்திற்கு அத்தியாசத்தைக் கூறுதலினும் சம்பந்த விசிஷ்ட ஆத்மாவிற்கு அத்தியாசம் கூறுதலும், அத்தியஸ்தத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தை கூறுதலுமே சிரேஷ்டமாம். ஏனெனின் கேவல சம்பந்தத்திற்கு அத்தியாசம் கூறின் அதிஷ்டானத்திற்கு ஆரோபத்தினும் விஷமசத்தை சம்பவியாது. ஏனெனின் ஆத்மாவின் சம்பந்தம் அந்தக்கரணத்தில் அத்தியஸ்தமாம். ஸ்புரணவடிவ சேதநத்தின் தாதான்மிய சம்பந்தம் கடமுதலியவற்றில் அத்தியஸ்தமாம்; கடம் ஸ்புரிக் (விளங்கு) கின்றது என்னும் வியவகாரம் கடத்தில் ஸ்புரணசம்பந்தத்தாற் றோற்றுகின்றதாகலின் சேதநத்தின் அதிஷ்டானமாகிய அந்தக்கரணமும் கடமுதலியனவும் வியாவகாரிகமாம். அவற்றுள் சேதநத்தின் சம்பந்தமும் வியாவகாரிகமாம்; பிராதிபாஸிகமன்று. சேதநத்தின் சம்பந்தம் பிராதிபாஸிகமாமாயின் பிரஹ்ம ஞானமின்றிப் பாதம் உண்டாதல்வேண்டும்; பாதம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஆத்ம சம்பந்தத்திற்கும் அதிஷ்டான அநாத்மாவிற்கும் வியாவகாரிக சத்தையிருத்தலின் விஷமசத்தை யின்மையால் அத்தியாசத்தின் லக்ஷணம் சம்பவியாது. ஆதலால் சம்பந்த விசிஷ்ட ஆத்மாவிற்கு அநாத்மாவில்அத்தியாஸமுளது.விசேஷிய பாகத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தையிருத்தலால் விசிஷ்டத்திற்குப் பரமார்த்த சத்தை உண்டு. அதிஷ்டானத்திற்குப் வியாவகாரிகசத்தை இருக்கின்றது. இதனால் இரண்டற்கும் விஷமசத்தை இருத்தலின் அத்தியாசத்தின் லக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது. சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானம் சாக்ஷியாம். அதற்குச் சொரூபமாகப் பாரமார்த்திக சத்தை உண்டு. பதார்த்தங்களுக்குப் பிராதிபாஸிக சத்தை இருக்கின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் விஷமசத்தை இருத்தலின் அத்தியாசத்தின் லக்ஷணம் சம்பவிக்கின்றது.

சத்தா சொரூபம் சேதநமாம். அதற்குப் பேதங் கூறுதல் சம்பவியாதெனினும் சேதந சொரூப சத்தையினும் சத்தை என்பது பின்னபதார்த்தமாம். அதனிடத்து உத்கர்ஷ அபகர்ஷங்கள் (உயர்வு, தாழ்வுகள்) உண்டு. அதற்குப் பாரமார்த்திக வியாவகா

ரிகப் பிராதிபாஸிகமென மூன்று பேதங்கள் உண்டு. பிராதிபாஸி கத்திலும் உத்கர்ஷாபகர்ஷங்களுண்டு. சொப்பனத்திற் சிலபதார்த் தங்கள் தோற்றுகின்றன; அவற்றிற்குச் சொப்பனத்திற்றனே பாதம் உண்டாகின்றது. எவற்றிற்கு ஜாக்கிரத்தில் பாதம் உண் டாகின்றதோ, அவற்றினும் சொப்பனத்தில் பாதிக்கப்படும் பதார்த்தங்களுக்கு அபகிருஷ்ட சத்தை இருக்கின்றது. இவ்வாறு சேதந சொரூப சத்தைக்குப் பின்னமான சத்தையின் சொரூபம் "ஸத்யஸ்ய ஸத்யம் ப்ராணா வை ஸத்யம் தேஷாமேஷ ஸத்யம்- சத்தியத்திற்குச் சத்தியம், பிராணன்கள் சத்தியம், அவற்றிற்கு இது சத்தியம்" என்று சுருதியில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இர ஜதத்தின் சத்தினும் சுத்தியின் சத்தே உத்கிருஷ்டமாம். இது எல் லோருக்கும் அநுபவமாம். ஆதலால் உத்கர்ஷ அபகர்ஷமுடைய சத்தே சேதனத்தினும் பின்னமாம். இவ்வாறு அத்தியாசத்தின் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

கoஎ. அத்தியாசத்தின் வேறு இலக்கணம்.

அத்தியாசத்தின் வேறு இலக்கணம் இதுவாம்:— தனது அபா வத்தி னதிகரணத்தில் அவபாசமாதலே அத்தியாச மென்பர். சுத்தி யில் இரஜதத்தின் பாரமார்த்திக வியாவகாரிக அபாவ மிருக்கின் றது. இரஜதம் அநிர்வசநீயமாம். ஆதலால் இரஜதாபாவத்தின் அதிகரணமாகிய சுத்தி எதுவோ அதனிடத்து இரஜதத்தின் பிர தீதியும் அதன் விஷயமு மிருத்தலான் இரஜதாவபாச மிருக் கின்றது; ஆதலால் அத்தியாசமாம். இவ்வாறு கற்பிதத்தின் அதி கரணத்தில் கற்பிதத்தின் அபாவ மிருத்தலின் சகல அத்தியாசங் களினும் இவ் விலக்கணம் பொருந்துகின்றது.

கoஅ. ஒரு அதிகரணத்தில் பாவாபாவங்கட்கு விரோதமுளதெனும் சங்கையும் சமாதானமும்.

ஒரு அதிகரணத்தில் பாவ அபாவங்களுக்கு விரோத முண்டா கின்றது. சையோகமும் அதன் அபாவமும் ஒரு அதிகரணத்தில் மூலமுதலிய இட வேறுபாட்டா லிருக்கின்றன; ஓரிடத்தி லிருப்ப தில்லை. ஆதலால் ஒரு அதிகரணத்தில் பாவாபாவங்கள் சம்ப வியா. என்றாலும் பதார்த்தங்களின் விரோதம் அநுபவாநுசார மாகச் சொல்லப்படுகின்றது. கேவல பாவாபாவங்களுக்கு விரோ தமில்லை. ஆனால் கடத்துவ படத்துவ மிரண்டும் பாவமாம்; ஓர்

அதிகரணத்திலிரா; அவற்றிற்கு விரோதமுண்டு. திரவியத்தன்மைக்கும் கடத்தன்மைக்கும் விரோதமில்லை. அங்ஙனமே கடத்தின் அதிகரணமாகிய பூதலத்தில் சென்றகாலவிசிஷ்ட கடத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. ஆதலால் சுத்தமாகிய கடாபாவத்தோடு கடத்திற்கு விரோத மிருக்கின்றது. விசிஷ்ட கடாபாவத்தோடு கடத்திற்கு விரோதமில்லை. அங்ஙனமே சையோக சம்பந்தத்தாற் கடமுடைய பூதலத்தில் சமவாய சம்பந்தாவச்சின்ன கடாபாவ மிருக்கின்றது; அதனோடு கடத்திற்கு விரோதமில்லை. அங்ஙனமே சமானசத்தையுடைய பிரதியோகியபாவம் ஒரு அதிகரணத்தி லிருப்பதில்லை. விஷம சத்தையுடைய பிரதியோகிக்கு அபாவத்தோடு விரோதமில்லை. கற்பிதத்தின் அபாவத்திற்குப் பாரமார்த்திக சத்தை இருக்கின்றது. அல்லது வியாவகாரிகசத்தை இருக்கின்றது. கற்பிதத்திற்குப் பிராதிபாஸிகசத்தை இருக்கின்றது; ஆதலால் விரோதமில்லை. யாண்டுச் சுத்தியில் ரஜதப்பிரம முண்டாகின்றதோ ஆண்டு வியாவகாரிக ரஜதமில்லை. ஆதலால் இரஜதத்தில் வியாவகாரிக அபாவ மிருக்கின்றது. பாரமார்த்திக ரஜதமோ ஓரிடத்தும் இல்லாதிருத்தலின் இரஜதத்தின் பாரமார்த்திக அபாவம் கேவலாந்வயியாம். ஆதலால் சுத்தியில் ரஜதத்தின் பாரமார்த்திக அபாவமு மிருக்கின்றது. அநிர்வசநீய இரஜதமும் அதன் ஞானமும் ஏககாலத்தில் உற்பத்தியாகின்றன. ஒரேகாலத்தில் இரண்டற்கும் நாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜதம் பிராதிபாஸிகமாம். பிரதீதிகாலத்தில் எதன்சத்தை இருந்து, பிரதீதி சூனியகாலத்தில் உண்டாகிற தில்லையோ, அதனைப் பிராதிபாஸிக மென்பர். இவ்வாற்றாற் பிரமஞானமும் அதன் விஷயமும் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றன. சத்தசத்துகளுக்கு விலக்ஷணமானதை அநிர்வசநீய மென்பர். அதன் அபாவத்தினை வியாவகாரிக மென்பர். ஆதலால் பிரதியோகியபாவங்கட்குப் பரஸ்பரம்விரோதமில்லை. வியாவகாரிக அபாவத்திற்கு வியாவகாரிகப் பிரதியோகியோடு விரோதமுண்டு.

கoகூ. அத்தியாசப் பிரசங்கத்திலுண்டாம் நான்கு சங்கைகள்.

இப்பிரசங்கத்தில் நான்கு சங்கைகள் உண்டாகின்றன. முதற்சங்கை:—சொப்பனப் பிரபஞ்சத்திற்கு அதிஷ்டானம் சாக்ஷியாமென்பது முற்கூறப்பட்டது; அது சம்பவியாது. ஏனெனின் எவ்வதிஷ்

டானத்தில் எது ஆரோபிதமாகின்றதோ, அவ்வதிஷ்டானத்தோடு
அது சம்பந்த முடையதாகக் காணப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: சுத்
தியில் ஆரோபிதம் இரஜதமாம். அது "இதுஇரஜத" மென்பதாக
சுத்தியின் இதந்தையோடுசம்பந்தப்பட்டதாகக்காணப்படுகின்றது.
ஆத்மாவினிடத்துக் கர்த்திருத்துவ முதலியன ஆரோபிதமாம்.
அவை "யான் கர்த்தா" என்று சம்பந்தப்பட்டனவாகக் காணப்
படுகின்றன. அங்ஙனமே சொப்பனத்தின் யானை முதலியன சாக்ஷி
யில் ஆரோபிதமாயின், அவை "யான்யானை, என்னிடத்துயானை"
என்றிவ்வாறு சாக்ஷியோடு சம்பந்தப்பட்டனவாகத் தோற்றுதல்
வேண்டும்.

இரண்டாவது சங்கை இதுவாம்:— சுத்தியில் இரஜதாபாவம்
வியாவகாரிகமும், பாரமார்த்திகமுமாமென்று முற்கூறியது பொரு
ந்தாது. ஏனெனின் அத்வைத வாதத்தில் ஒரு சேதனமே பாரமா
ர்த்திகமாம். அதனின் வேறாகியதைப் பாரமார்த்திகமெனக்கொள்
ளின் அத்வைதவாதத்திற்கு ஹானி யுண்டாகும். பாரமார்த்திக
இரஜதமில்லை. யாகலின் பாரமார்த்திக இரஜதத்தின் அபாவ மிருக்
கின்றதெனக் கூறுதலோ சம்பவிக்கும்; பாரமார்த்திக அபாவ
மிருக்கின்றதெனக் கூறுதல் சம்பவியாது.

மூன்றாவது சங்கை யிதுவாம்:—சுத்தியில் அநிர்வசநீய இரஜதத்
தின் உற்பத்தி நாச முண்டாகின்றனவென முற்கூறியது பொருந்
தாது. ஏனெனின் இரஜதத்திற்கு உற்பத்தி நாசம் உளவெனின்
கடத்தின் உற்பத்தி நாசங்களைப்போல இரஜதத்தின் உற்பத்தி
நாசம் தோற்றுதல் வேண்டும். எங்ஙனம் கடத்தின் உற்பத்தி
உண்டாகுங்காலத்துக் கடம் உண்டாகின்றதென்பதாகக் கடத்
தின் உற்பத்தி தோற்றுகின்றதோ, கடத்தின் நாசம் உண்டா
கும் காலத்துக் கடமழிந்தது என்பதாகக் கடத்தின் நாசம் தோற்
றுகின்றதோ, அங்ஙனமே சுத்தியில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி உண்டா
குங் காலத்து, இரஜதத்தின் உற்பத்தி உண்டாயிற் றென்பதாக
உற்பத்தி தோற்றுதல் வேண்டும்; இரஜதத்திற்கு ஞானத்தால்
நாசமுண்டாயின், அப்போது இரஜதத்திற்குச் சுத்தி தேசத்தில்
நாச முண்டாயிற்று என்பதாக நாசம் தோற்றுதல் வேண்டும். சுத்
தியில் கேவல இரஜதம் தோற்றுகின்றது. அதன் உற்பத்தி நாசங்
கள் தோற்றுவ தில்லை. ஆதலால் பிற நூல்களின்படி அக்கியதா

க்கியாதி முதலியனவே நல்லனவாம். அநிர்வசநீயக்கியாதி சம்ப வியாது.

நான்காவது சங்கை இதுவாம்:— சத்தசத்திற்கு விலக்ஷண மான அநிர்வசநீய இரஜத முதலியன உற்பத்தியாகின்றன என்று முன் சொல்லப்பட்டது. அது முற்றும் அசங்கதமாம். சத்திற்கு விலக்ஷணம் அசத்தாம். அசத்திற்கு விலக்ஷணம் சத்தாம். சத்தின் விலக்ஷணமாம், அசத்தன்று என்று கூறுதல் விருத்தமாம். அங்ஙனமே அசத்தின் விலக்ஷணமாம், சத்தன்று என்று கூறுதலும் விருத்தமாம்.

ககo. முற்கூறிய நான்கு சங்கைகளின் சமாதானம்.

அவற்றிற்கு முறையே இவை சமாதானமாம். முதற்சங்கையின் சமாதானம்:—சாக்ஷியில் சொப்பன அத்தியாச முண்டாகுமாயின், "யான் யானை, என்னிடத்துயானை" என்னும் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும் என்னும் சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—பூர்வ அநுபவத்தாற் றோன்றிய சம்ஸ்காரத்தினுல் அத்தியாச முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் பூர்வஅநுபவ முளதாகின்றதோ அங்ஙனமே சம்ஸ்கார முண்டாகின்றது. சம்ஸ்காரத்திற்குச் சமானமாக அத்தியாச முண்டாகின்றது. சகல அத்தியாசங்களுக்கும் உபாதான காரணமாகிய அவித்தையோ சமானமாம். ஆனுல் நிமித்தகாரணம் பூர்வ அநுபவ

னது பூர்வ அநுபவம் இதுவெனும் வடிவினதாகவே உண்டாயிருக்கின்றது; யானெனும் வடிவமுதலிய அநுபவம் உண்டாகவில்லை. இதனால் அநுபவ ஜந்ய சம்ஸ்காரமும் யானை முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் இதுவெனும் வடிவினதாகவே உண்டாகின்றது. ஆதலால் இது யானையென்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது; "என்னிடத்து யானை, யான்யானை" என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகிற தில்லை. சம்ஸ்காரம் அநுமேயமாம். காரியத்திற் கநுகூலமான சமஸ்காரத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. சம்ஸ்காரத்தை உண்டுபண்ணுவதாகிய முன் அநுபவமும் அத்தியாச வடிவமாம். அதை உண்டு பண்ணும் சம்ஸ்காரமும் இதுவெனும் வடிவினதாகவே உண்டாகின்றது. அத்தியாசம் பிரவாக அநாதியாம். ஆதலால் முதல் அநுபவத்தின் இதுவெனும் வடிவத்தன்மையில் ஓர் ஏதுவு மில்லை என்னும் சங்கை சம்பவியாது. ஏனெனின் அநாதி பக்ஷத்தில் ஓர் அநுபவமும் முதலிலில்லை. பூர்வ பூர்வங்களினும் உத்தரம் யாவும் அநுபவமாம்.

அபாவத்தைப் பாரமார்த்திகமெனக் கொள்ளின் அத்துவைதத்திற்கு ஹானி யுண்டாகுமென்னும் இரண்டாவது சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—சகல பதார்த்தங்களும் சித்தாந்தத்திற் கற்பிதமாம். அவற்றின் அபாவம் பாரமார்த்திகமாம். அது பிரஹ்ம வடிவமாம். இது பாஷியகாரருக்குச் சம்மதம். இதில் யுக்தி மேற் கூறுவாம்; இக்காரணத்தால் அத்வைதத்திற்கு ஆனியில்லை.

மூன்றாவது சங்கையின் சமாதானம்:— சுத்தியில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கிகரிக்கின், உற்பத்தியின் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டு மென்பதற்கு இது சமாதானமாம்:—சுத்தியில் தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் இரஜதம் அத்தியஸ்தமாம். சுத்தியினது இதுவெனுந் தன்மையின் சம்பந்தம் இரஜதத்தில் அத்தியஸ்தமாம். ஆதலால் "இது இரஜதம்" என்பதாக இரஜத உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் சுத்தியினது இதுவெனுந் தன்மையின் சம்பந்தம் இரஜதத்தில் அத்தியஸ்தமோ, அங்ஙனமே சுத்தியில் முன் பெறப்பட்ட தன்மைத் தர்ம மிருக்கின்றது. இரஜதம் தோற்றுங் காலத்திற்கு முன் பெறப்பட்டுள்ளதைப் பிராக்சித்த மென்று (முன்பெறப்பட்டதெனக்) கூறுவர். இரஜத உணர்ச்சி காலத்திற்கு முன்னர்ப் பெறப்பட்டுள்ளது சுத்தியாம். இவ்வாற்றால் சுத்தியில் முன்பெறப்பட்ட தன்மைத் தரும மிருக்

கின்றது. அதன்சம்பந்தத்தின் அத்தியாசமும் இரஜதத்தில்உண்டா கின்றது. இதனுற்ருன் "இப்போதைய இரஜதம்" என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை. "முன் உண்டாகிய இரஜதத்தைப் பார்க்கின்றே" னென்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. இவ்வுணர்ச்சிக்கு விஷயம் முன் உண்டாகிய தன்மையாம். அது இரஜதத்தில் இல்லை. ஆனுல் இரஜதத்தில் இப்போதுண்டாகிய தன்மை இருக்கின்றது. முன் உண்டாகியதன்மை இரஜதத்தில் தோற்றுகின்றது. ஆண்டு இரஜதத்தில்அநிர்வசநீயமானமுன் உண்டாகியதன்மையின் உற்பத்தி அங்கிகரிக்கின் கௌரவமுண்டாகின்றது. சுத்தியினது முன் உண்டாகிய தன்மையின் உணர்ச்சி இரஜதத்தில் அங்கிகரிக்கின் அந்நியதாக்கியாதி அங்கிகரிக்கப்படுகின்றது. இத்தன்மையான இடத்தில் அந்நியதாக்கியாதியினை அங்கிகரித்து மிருக்கின்ருர்கள். என்ருலும் சுத்தியின் முற்பெறப்பட்டதன்மைத் தர்மத்தின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் இரஜதத்தில் உண்டாகின்றதென்னும் பக்ஷம் நலமுடையதாம். இவ்வாற்ருல் சுத்தியின் முற்பெறப்பட்ட தன்மையினது சம்பந்தத்தின் உணர்ச்சியால் உற்பத்தி உணர்ச்சிக்குப் பிரதிபந்தம் உண்டாகின்றது. ஏனெனின்முற்பெறப்பட்ட தன்மை வர்த்தமான உற்பத்தி என்னுமிரண்டும் ஒன்றற்கொன்று விரோதிகளாம். யாண்டு முற்பெறப்பட்ட தன்மை உளதாகின்றதோ ஆண்டு அதீத உற்பத்தி உளதாகின்றது. யாண்டு வர்த்தமான உற்பத்தி உளதாகின்றதோ ஆண்டு முற்பெறப்பட்ட தன்மை இருப்பதில்லை. இவ்வாற்ருற் சுத்தியிலுள்ள முற் பெறப்பட்ட தன்மையினது சம்பந்தத்தின் உணர்ச்சியால் உற்பத்தியின் உணர்ச்சிக்குப் பிரதிபந்த மிருத்தலின், இரஜதத்தின் உற்பத்தி உண்டாகியும் உற்பத்தியின் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை. இரஜதத்தின் நாச முண்டாகுமாயின், அதன் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும் என்றதற்கு இது சமாதானமாம். அதிஷ்டானத்தின் ஞானம் உண்டாகுமாயின் அப்போது இரஜதத்தின் நாசம் உண்டாகின்றது. அவ் வதிஷ்டான ஞானத்தால் இரஜதத்தின் பாதநிச்சயம் உண்டாகின்றது. சுத்தியில் மூன்று காலத்திலும் இரஜதமில்லை யென்னும் நிச்சயத்தினைப் பாதமென்பர். இத்தன்மைய நிச்சயம் நாச உணர்ச்சிக்கு விரோதியாம். ஏனெனின் நாசத்திற் பிரதியோகி காரணமாகின்றது. பாதத்தினுல் பிரதியோகியின் என்றுமின்மை தோற்றுகின்றது. எதன் என்றும் இல்லையென்னும்

உணர்ச்சி உண்டாகின்றதோ அதன் நாச உணர்ச்சி சம்பவியாது. அல்லது எவ்வாறு கடமுதலியவற்றிற்குத் தண்ட முதலியவற்றாற் பொடியாதல் வடிவினதாகிய நாசம் உண்டாகின்றதோ அவ்வாறு கற்பிதத்திற்கு நாச முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தினால் அஞ்ஞான வடிவ உபாதானத்தோடு கூடிய கற்பிதத்திற்கு நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதிஷ்டான மாத்திரத்தின் எஞ்சுதலே அஞ்ஞானத்தோடுகூடிய கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியாகின்றது. அவ்வதிஷ்டானம் சுத்தியாம். அதன் அவசேஷ (எஞ்சுதல்) வடிவ இரஜதத்தின் நாசம் அநுபவ சித்தமாம். ஆதலால் இரஜதத்தினது நாசத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை என்று கூறுதல் சாகசத்தினாலாம்.

சத்தசத்திற்கு விலக்ஷண மென்று கூறுதல் விருத்தமாமென்னும் நான்காவது சங்கைக்கு இது சமாதானம்:— சொரூப மின்றியதனை சத்து விலக்ஷணமென்றும், இருக்கின்ற சொரூபத்தினை அசத்து விலக்ஷணமென்றும் கூறின் விரோத முண்டாகின்றது. ஏனெனின் ஒரே பதார்த்தத்தில் சொரூபமின்றிய தன்மையும் சொரூபத்தோடுகூடிய தன்மையும் சம்பவியா. ஆதலால் சத்தசத்து விலக்ஷணத்திற்கு முற்கூறியது பொருளன்று. ஆனால் காலத்திரயத்திலும் எதற்குப் பாதமுண்டாகிறதில்லையோ அதனைச் சத்தென்பர். எதற்குப் பாதமுண்டாகின்றதோ அது சத்துவிலக்ஷணமெனப்படுகின்றது. முயற்கோடு மலடிமைந்தன்போல சொரூபமில்லாததனை அசத்தென்பர். அதற்கு விலக்ஷணமானது சொரூபமுடையதாகின்றது. இவ்வாற்றால் பாதிக்கத்தக்க சொரூபமுடையது சத்தசத்துவிலக்ஷண மென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். சத்துவிலக்ஷணமென்னும் சொல்லிற்கு பாதயோக்கியமென்பது பொருள். சொரூபமுடையதென்னும் இத்துணைப்பொருள் அசத்துவிலக்ஷணமென்னும் சொல்லிற்காம்.

கககக. முற்கூறிய அத்தியாசத்தினது பேதத்தின் அநுவாதமும் அதில் உதாரணமும்.

இவ்வாறு யாண்டுப் பிரமஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முழுவதும்அநிர்வசநீய பதார்த்தங்களின்உற்பத்திஉண்டாகின்றது. சிலவிடத்துச் சம்பந்தியின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: சுத்தியில் இரஜதத்தின் உற்பத்தி இருக்கின்றது. இரஜதத்தில் சுத்

தியின்கண்ணுள்ள தாதான்மியத்தினது சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. சுத்தியின்கண்ணுள்ள சுவதாதான்மியத்திற்கு இரஜதத்தில் அந்நியதாக்கியாதியில்லை. அங்ஙனமே சுத்தியில் முன் பெறப்பட்ட தன்மைத் தர்ம மிருக்கின்றது. அதன் அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி இரஜதத்தில் உண்டாகின்றது. அதற்கும் அந்நியதாக்கியாதி யில்லை.

இவ்வாற்றால் அந்நியோந்நியாத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். சம்பந்தாத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். சம்பந்தி அத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். அநிர்வசநீய வஸ்துவின் உணர்ச்சியை ஞானாத்தியாச மென்பர். ஞானத்தின் அநிர்வசநீய விஷயத்தை அர்த்தாத்தியாசமென்பர். ஆதலால் ஞானாத்தியாச அர்த்தாத்தியாசங்களுக்கும் இது உதாரணமாம். இரஜதத்துவ தர்ம விசிஷ்ட இரஜதத்தின் அத்தியாசம் சுத்தியிலிருக்கின்றது. ஆதலால் தர்மி அத்தியாசத்திற்கும் இது உதாரணமாம். யாண்டு அந்நியோந்நியாத்தியாச முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரண்டற்கும் ஒன்றற்கொன்று சொரூபமாக அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஆரோபிதத்தின் அத்தியாசம் சொரூபமாக உண்டாகின்றது. சத்திய வஸ்துவின் தர்மம் அல்லது சம்பந்தம் அத்தியஸ்தமாகின்றது. சம்பந்தாத்தியாசமும் இருவகைத்தாம். சிலவிடத்துத் தர்மத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: முற்கூறிய உதாரணத்தில் சுத்தியின்கண்ணுள்ள இதுவெனுந் தன்மை வடிவினதாய தர்மத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் இரஜதத்திலிருக்கின்றது. "இரக்தபட" மென்னுமிடத்தில் குசும்பாவின்கண்ணுள்ள இரக்த வடிவமாகிய தர்மத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் படத்திலிருக்கின்றது. கண்ணாடியில் முகத்தினது சம்பந்தத்தின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. அந்தக்கரணத்திற்கு ஆத்மாவினிடத்துச் சொரூபமாக அத்தியாச மிருக்கின்றது. அந்தக்கரணத்தில் ஆத்மாவின் அத்தியாசம் சொரூபமாக இல்லை. ஆனால் ஆத்ம சம்பந்தத்தின் அத்தியாச மிருத்தலால் ஆத்மாவின் சம்சர்க்காத்தியாச மிருக்கின்றது. ஞானசொரூபம் ஆத்மாவாம்; அந்தக்கரண மன்று. ஞானத்தின் சம்பந்தம் அந்தக்கரணத்தில் தோற்றுகின்றது. ஆதலால், ஆத்மாவினதுசம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் அந்தக்கரணத்திலிருக்கின்றது. அங்ஙனமே "கடம் விளங்குகின்றது, படம் விளங்குகின்ற" தென்பதாக ஸ்புரண சம்

பந்தம் எல்லாப் பதார்த்தங்களினும் தோற்றுகின்றது. ஆதலால்,
ஆத்ம சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் சகல பதார்த்தங்களினு மிருக்
கின்றது. ஆத்மாவில் ஒற்றைக்கண்ணுடைமை முதலிய இந்திரிய
தர்மங்கள்தோற்றுகின்றன. ஆதலால்ஒற்றைக்கண்ணுடைமைமுத
லிய தர்மங்களின்அத்தியாசம் ஆத்மாவில் இருக்கின்றது. இந்திரிய
ங்களின் தாதான்மிய அத்தியாசம் ஆத்மாவினிடத்திலில்லை. ஏனெ
னின் "யான் ஒற்றைக்கண்ணன்" என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்
றது. "யான் நேத்திர"மென்னும் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை. ஆத
லால் நேத்திரத்தின் தர்மமாகிய ஒற்றைக்கண்ணுடைமையின்
அத்தியாசம் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது; நேத்திரத்தின் அத்தியாச
மில்லை. இது தர்மாத்தியாசத்திற் குதாரணமாம். நேத்திர முதலிய
சகல பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமும் ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. என்
றாலும் பிரஹ்ம சேதனத்தில் சகல பிரபஞ்சத்தின் அத்தியாசமு
மிருக்கின்றது. துவம்பதார்த்தத்தில் சகல பிரபஞ்சத்தின் அத்தி
யாசமு மில்லை. அவித்தைக்கு இத்தன்மைய அற்புத மகிமை
யுண்டு. ஒரே பதார்த்தத்திற்கு ஒரு தர்ம விசிஷ்டத்தின் அத்தி
யாச முண்டாகின்றது. மற்றைய தர்ம விசிஷ்டத்தின் அத்தியாச
முண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம்: பிராஹ்மணத்தன்மை முதலிய தர்ம
விசிஷ்ட சரீரத்தின் தாதான்மியாத்தியாசம் ஆத்மாவில் உண்டா
கின்றது. சரீரத்தன்மை விசிஷ்ட சரீரத்தின் அத்தியாச முண்டா
கிறதில்லை. இதனாற்றான் விவேகியும் "பிராஹ்மணன் யான், மனி
தன் யான்" என்று வியவகரிக்கின்றான். "சரீரம் யான்" என்னும்
வியவகாரம் விவேகிக் குண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அவித்தைக்கு
அற்புத மகிமை இருத்தலின் இந்திரியங்களின் அத்தியாசமின்றி
ஆத்மாவினிடத்து ஒற்றைக்கண்ணுடைமை முதலிய தர்மங்களி
னத்தியாசம் சம்பவிக்கின்றது. இது தர்மாத்தியாசத்திற்கு உதாரண
மாம். வேறொன்றை ஆசிரயித்ததாய்ச் சுதந்திர மின்றி இருப்பது
னைத் தர்மமென்பர். ஆதலால்சம்பந்தமும் தர்மமேயாம். அதன் அத்
தியாசமும் தர்மாத்தியாசமேயாம். ஆனால் தர்மம் இருவகையாம்:—
ஒன்றே பிரதியோகி அநுயோகிகளது உணர்ச்சியின் அதீனமாகிய
உணர்ச்சிக்கு விஷயமாகின்றது. சில தர்மம் அநுயோகி மாத்திரத்தி
னது உணர்ச்சியின் அதீனமாகிய உணர்ச்சிக்கு விஷயமாகின்றது.
ஒருகால்அநுயோகியின் உணர்ச்சியின்றிக் கேவலதர்மத்தின் உண
ர்ச்சியும் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: கடத்தன்மைமுதலியவற்றின்

உணர்ச்சியில்அநுயோகிமாத்திரத்தினது உணர்ச்சியின் அபேக்ஷை இருக்கின்றது. கடத்தன்மை நித்தியமாமென்றல் முதலிய வாக்கிய ஜந்ய உணர்ச்சியில் அநுயோகிப் பிரதியோகிகளின் அபேக்ஷையு மில்லை. இவ்வாற்றால் இரண்டுவகைத் தர்ம முளது. அநுயோகிப் பிரதியோகிகளின் உணர்ச்சியின்றி எதன் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லையோ, அத்தன்மைய தர்மத்தினைச் சம்பந்தமென்பர். கடத்தன்மை முதலியவற்றைக் கேவலதர்மமென்பர்; சம்பந்தமென்று சொல்லுவதில்லை. இவ்வாற்றால் சம்பந்தாத்தியாசமும் தர்மாத்தியாசமேயாம். முற்கூறிய விதத்தாற் சகல பிரமத்திலும் இரண்டு இலக்கணங்கள் சம்பவிக்கின்றன. அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தையுடைய அவபாசம் அத்தியாசமெனப்படும். அல்லது தனது அபாவாதிகரணத்தில் தனது அவபாசம் அத்தியாசமெனப்படுகின்றது. பிராந்திகாலத்தில் அநிர்வசநீய விஷயமும் அதன் ஞானமும் உற்பத்தியாகின்றன. ஆதலால் அத்தியாசத்திற்கு இரண்டு லக்ஷணங்களும் சம்பவிக்கின்றன. ஆனால் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷமென்னும் பேதத்தால் பிரமம் (பிராந்தி) இருவகைத்தாம். அபரோக்ஷப்பிரமத்தின் உதாரணமோ சொல்லப்பட்டது. யாண்டு வந்நி இல்லாத இடத்தில் வந்நியின் அநுமிதிஞானமுண்டாகின்றதோ அது பரோக்ஷப்பிரமமாம். அது இவ்வா றுண்டாகின்றது:— மஹானஸத்துவம் (அடுக்களைத்தன்மை) வந்நியின் வியாப்பியமன்று. மஹானஸத்தில்அடிக்கடிவந்நிதேசத்தின் மஹானஸத்தன்மையின் வியாப்பியத்தன்மைப்பிரமமுண்டாய்விடுகின்றது. ஆண்டுவந்நியின் றியகாலத்தில் இவ்வாறு அநுமானம் உண்டாகின்றது. "இந்த மஹானஸம் வந்நியுடைத்து, மஹானஸத்தன்மையால், முன்கண்ட மஹானஸம்போல" என்று இவ்வாறு மஹானஸத்தில் வந்நியின் அநுமிதி வடிவப் பிரமஞானமுண்டாகின்றது. வஞ்சகனது வாக்கியத்தால் வந்நியின் சப்தப்பிரம முண்டாகின்றது. அவ்விரண்டும் பரோக்ஷஞானமாம். யாண்டுப் பரோக்ஷப்பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசநீய விஷயத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் அத்தேசத்தில் அசத்தாகிய வந்நியின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஆதலால் அத்தியாசலக்ஷணத்தின் இலக்ஷியமோ பரோக்ஷப்பிரமமன்று. வந்நியின் அபாவாதிகரணத்தில்வந்நியின் உணர்ச்சி இருத்தலால் சுவ அபாவாதிகரணத்தில் அவபாசமாம். விஷயத்தினையும் ஞானத்தினையும் அவபாசமென்பர். வந்நியின்

அபாவாதிகரணத்தில் வந்நியின் பரோக்ஷஞான வடிவ அவபாச மிருத்தலால் முற்கூறிய இலக்ஷணத்திற்கு அதிவியாப்தி உண்டாகின்றதெனினும் இலக்ஷணத்தில் அவபாச பதத்தால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் கிரகணமிருக்கின்றது. ஆதலால் பரோக்ஷப் பிரமத்தில் அத்தியாச லக்ஷணத்தின் அதிவியாப்தியில்லை. யாண்டுப் பரோக்ஷப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அந்த ஸ்தானத்தில் எவ்வாறு நையாயிகர் முதலியோர் அந்நியதாக்கியாதி முதலியவற்றால் நிர்வாகஞ் செய்கின்றனரோ, அதனின் விலக்ஷணமாகக் கூறுதலில் அத்வைதவாதிக்கு ஆக்கிரகமில்லை; அபரோக்ஷப்பிரமத்திற்றான் பாரிபாஷிக அத்தியாசம் விலக்ஷணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஏனெனின் கர்த்திருத்வமுதலிய அநர்த்தப் பிரமம் அபரோக்ஷமாம். அதனது சொரூபத்தில் ஞானத்தால் நிவர்த்திக்கப்படுந்தன்மையின் பொருட்டு அத்தியாசம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் அபரோக்ஷப்பிரமத்திற்கே திருஷ்டாந்தத்தன்மையின் பொருட்டு அத்தியாசத்தன்மையைப் பிரதிபாதித்தலில் ஆக்கிரகமாம். பரோக்ஷப் பிரமத்தில் பிறநாலினும் வேற்றுமை கூறுதலிற் பிரயோஜனமின்று. அபரோக்ஷப்பிரமத்தில் முற்கூறியபடி இலக்ஷணத்தின் பொருத்த முண்டாகின்றது.

௧௧௨-௧௩௬. சித்தாந்தசம்மதமான அநிர்வசநீயக் கியாதியின் கிரமம்.

௧௧௨. சாம்பிரதாயிக மதம்.

சித்தாந்தத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதி யுளது. அதன் கிரமம் இதுவாம்:— யாண்டு இரஜ்ஜு முதலியவற்றில் சர்ப்பமுதலியவற்றின் பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். ஆதலால் இரஜ்ஜுவின் இதுவெனும்வடிவம் சாமானியஞானமாம். அச்சாமானியஞானம்தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரமாகிய பிரமாணத்தால் உற்பத்தியாகின்றதாகலின் பிரமையாம். அந்தத் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரஜந்நிய இதுவெனும் வடிவ விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையின் பரிணமம் சர்ப்பஞானமாகின்றது. அதனை ஞானுபாசமென்பர். தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்கு இரஜ்ஜுவோடு சம்பந்தமுண்டாகவே அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியோ இரஜ்ஜு தேசத்திற் சென்றது. அதனால்

பிரமாத்திருசேதனம் இதுவென்பதின் அவச்சின்ன சேதனம் என்பவற்றின் உபாதி ஓரிடத்திருத்தலால் பிரமாத்திருசேதனத் தோடு இதுவெனும் விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்திற்குப் பேத மிருப்பதில்லை. ஆதலால் இரச்சுவின் சாமானிய இதுவெனும்வடிவம் பிரத்தியக்ஷமாம். பிரத்தியக்ஷ விஷயத்தின் இதுவெனும் வடிவ ஞானமும் பிரத்தியக்ஷமாம். எந்த விஷயத்திற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேத முண்டாகின்றதோ அவ்விஷயம் பிரத்தி யக்ஷமெனப்படுகின்றது. பிரத்தியக்ஷ விஷயத்தின் ஞானம் பிரத்தி யக்ஷமெனப்படுகின்றது. அல்லது பிரமாணசேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்குள்ள அபேதமே ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷத் தன் மைக்குப் பிரயோஜனமெனின், முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் பிரமா த்திரு சேதனத்தின் அபேதமும் விருத்தி வாயிலாக உண்டாயிருக் கின்றது. ஆதலால் விருத்திரூப பிரமாண சேதனத்திற்கு விஷய சேதனத்தோடுள்ள அபேதமும் அபாதிகமாம். எங்ஙனம்: தடாக ஜலத்திற்கு வாய்க்காலின்வழியாய் வயல்ஜலத்தோடு அபேதமுண் டாகின்றது; வாய்க்கால் ஜலத்திற்கும் வயல்ஜலத்தோடு அபேத முண்டாகின்றது. ஈண்டுத் தடாகஜலத்திற்குச் சமானம் பிரமாத்திரு சேதனம். வாய்க்காலுக்கொத்தது விருத்தி. வாய்க்கால் ஜலத்திற்கு ஒத்தது விருத்திசேதனம். வயலுக்கொத்தது விஷயம். வயலின்கண் ணுள்ள ஜலத்திற்கொத்தது விஷயசேதனம். முற்கூறிய திருஷ்டா ந்தத்தால் விஷய சேதனத்திற்கோ பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு கடமுதலிய விஷயங்களுக்கு அபேதம் சம்பவிக்கிறதில்லை. எங்ங னம்: தடாக ஜலத்தோடு வாய்க்கால் வழியாய் வயல் ஜலத்திற்கு அபேதம் உண்டாகின்றது. பார்த்திவமாகிய வயலுக்குத் தடாக ஜலத்தோடு அபேதமுண்டாகிறதில்லை; ஆதலால் கடமுதலியவிஷ யங்களின் பிரத்தியக்ஷத்தில் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேத மாதல் ஏதுவாமென்று கூறியது சம்பவியாது. என்றாலும் பிரமா த்திரு சேதனத்தோடு அபேதமாதல் விஷயத்தின் பிரத்தியக்ஷத் தன்மைக்கு ஏதுவாமென்று கூறுதலால் பிரமாத்திரு சேதனத் திற்கும் விஷயத்திற்கும் ஏகத்துவம் சொல்லக் கருதியதன்று. ஆனால் பிரமாத்திரு சேதனத்தின் சத்தையினும் விஷயத்திற்கு வேறு சத்தையில்லை; பிரமாத்திருசேதனத்தின் சத்தையே எந்த விஷ யத்திற்குச் சத்தை ஆகின்றதோ அவ்விஷயம் பிரத்தியக்ஷமாகின்ற

தென்னும் பொருள் சொல்லக் கருதியதாம். கடத்தின் அதிஷ்டானம் கடாவச்சின்ன சேதனமாம். இரஜ்ஜுவின் அதிஷ்டானம் இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதனமாம். இவ்வாற்றாற் சகல விஷயங்களுக்கும் அதிஷ்டானம் விஷயாவச்சின்ன சேதனமாம். அதிஷ்டானத்தின் சத்தைக்கு வேறாக அத்தியஸ்தத்திற்குச் சத்தை இல்லை. ஆனால் அதிஷ்டானத்தின் சத்தையே அத்தியஸ்தத்தின் சத்தையாகின்றது. ஆதலால் விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தின் சத்தையினும் வேறாகிய சத்தை விஷயத்திற்கில்லை. அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வாயிலாகப் பிரமாத்திரு சேதனத்திற்கு விஷய சேதனத்தோடு அபேதமுண்டாயின் அப்போதும் பிரமாத்திருசேதனமும் விஷய சேதனத்தோடு அபின்னமாய் விஷயத்திற்கு அதிஷ்டானமாகின்றது. ஆதலால் அபரோக்ஷவிருத்தியின் விஷயத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய பிரமாத்திருசேதனம் எதுவோ அதன் சத்தையினும் விஷயத்திற்கு வேறு சத்தை இல்லாமையே பிரமாத்திருசேதனத்தோடு விஷயத்திற்கு அபேதம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அது முற்கூறியபடி சம்பவிக்கின்றது. இதனாற்றான் அபரோக்ஷ ஸ்தலத்தில் விஷயமாகிய இடத்தில் விருத்தியின் போக்குச் சொல்லப்பட்டது. எங்ஙனம் வாய்க்காலின் சம்பந்தமின்றித் தடாக ஜலத்திற்கும் வயல் ஜலத்திற்கும் ஏகத்துவ முண்டாகிறதில்லையோ, அங்ஙனமே விருத்தி சம்பந்தமின்றிப் பிரமாத்திருசேதனத்திற்கும் விஷயசேதனத்திற்கும் ஏகத்துவமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பரோக்ஷஞான காலத்தில் பிரமாத்திரு சேதன விஷயசேதனங்களின் பேதத்தால் பிரமாத்திரு சேதனத்தின் பின்னசத்தையுடையது விஷயமாயிருத்தலின் பிரமாத்திரு சேதனத்தின் அபின்ன சத்தையுடையது விஷயமாகாது. அங்ஙனமே விருத்தி வெளிப்படுதலின்றி அபரோக்ஷ ஞான காலத்திலும் பின்னசத்தையுடையது விஷயமாகும். ஆதலால் விஷயதேசத்தில் விருத்தியின் வெளிப்படுதல் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் "இது சர்ப்பம் இது இரஜதம்" என்றல் முதலிய அபரோக்ஷப் பிரமஞானத்தின் உற்பத்தியுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பிரமத்தினும் அவ்வியவகித பூர்வ காலத்தில் பிரமத்திற்கு ஹேது அதிஷ்டானத்தின் சாமானிய ஞானமாகின்றது. அது பிரத்தியக்ஷரூபப்பிரமையாகின்றது. அதனால் சர்ப்பமுதலிய விஷயமும் அதன் ஞானமும் உற்பத்தியாகின்றன வென்பது சாம்பிரதாயிகமதமாம்.

 ௧௧௯. முற்கூறிய அநிர்வசநீயக்கியாதி

வடிவமாகிய அர்த்தத்தில் சங்கையும், சம்க்ஷேப சாரீரகத்தின் சமாதானமும்.

சங்கை:- ஆனால் அபரோக்ஷப் பிரமையினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி நியமமாக உண்டாகின்றது. இவ்வார்த்தை எட்டாவது பிரகாசத்தில் பிரதிபாதனம் செய்யப்படும். ஆதலால் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றின் இதுவெனும் வடிவ அபரோக்ஷப் பிரமையினாலும், விஷய சேதனத்தினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாயின், உபாதானத்தின் அபாவத்தால் சர்ப்ப முதலியன அவற்றின் ஞானமென்பவற்றின் உற்பத்தி சம்பவியாது.

இதற்குச் சமாதானம் சம்க்ஷேபசாரீரகத்தை அநுசரித்தவர்கள் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—இதுவெனும் வடிவவிருத்தியினால் விஷயத்தின் இதுவெனும் அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மை முதலிய விசேஷ அம்சங்களினது அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. இரஜ்ஜுத்தன்மை சுத்தித்தன்மை முதலிய விசேஷ அம்சங்களின் ஞானத்தினாலேயே அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுதலால் விசேஷ அம்சத்தின் அஞ்ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். சாமாநிய அம்சத்தின் அஞ்ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று. சாமாநிய அம்சத்தின் அஞ்ஞானமும் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகுமாயின், இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானத்தினாலும் அத்தியாசத்திற்கு நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின், எதன் அஞ்ஞானத்தினால் பிரமம் உண்டாகின்றதோ அதன் ஞானத்தால் நஷ்டமாமென்பது நியமம். ஆதலால் இதுவெனும் அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் அபேக்ஷை அத்தியாசத்திலில்லை. ஆனாலும் இதுவெனும் வடிவ நேத்திரப் பிரமையின் அபேக்ஷை அபரோக்ஷ அத்தியாசத்திலிருக்கின்றது. ஏனெனின், இரஜ்ஜு முதலியவற்றோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகுமாயின் சர்ப்பமுதலியவற்றின் அபரோக்ஷப் பிரமமுண்டாகின்றது. நேத்திரத்தின் சையோகமின்றி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் நேத்திரஜந்நிய அபரோக்ஷப் பிரமைவடிவமாகிய அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். அன்றி வேறு விதமாகவோ சாமாநிய ஞானத்தின் உபயோகம் அத்தியாசத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை. அத்தியாசத்தின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்

தின் க்ஷேபம் சாமானிய ஞானத்தினுல் உண்டாகின்றதென்று மதித்தல் வேண்டும். இவ்வாற்ருல் அதிஷ்டானத்தின் சாமாந்ய ஞானம் அத்தியாசத்திற் காரணமாயிருத்தலின், இதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தின் அஞ்ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று.

௧௧௪. கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரதுமதத்தின் அநுவாதமும் அநாதரமும்.

கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் அதிஷ்டானத்தின் சாமாந்ய ஞானம் அத்தியாசத்தில் ஏதுவாதலை நிஷேதித்திருக்கின்றனர். அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திர சையோகமுண்டாகுமாயின் சர்ப்பாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. நேத்திரசையோகமுண்டாகாவிடின் சர்ப்பாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்ருல் இந்திரிய அதிஷ்டானங்களினது சையோகத்தின் அந்வயவெதிரேகங்களால் எந்தச் சாமாந்ய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக்காரணமாதல் முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அவ்வந்வய வெதிரேகங்களாலும் இந்திரியஅதிஷ்டானங்களின் சையோகமே அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் பெறப்படுவதாகின்றது. இந்திரிய சையோகஜந்ய சாமாந்ய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் பெறப்படுவதில்லை. ஏனெனின் அந்வயவெதிரேகங்களால் காரணத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாகின்றது. நேரே காரணத்தன்மை சம்பவிக்குமிடத்துப் பரம்பரையாகக் காரணத்தன்மை கற்பித்தல் அயோக்கியமாம். ஆதலால் இந்திரிய சையோகத்தின் அந்வயவெதிரேகங்களால் அத்தியாசத்தில் இந்திரிய அதிஷ்டானங்களின் சையோகத்திற்கே நேர் காரணத்தன்மை உசிதமாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாந்ய ஞானவாயிலாக இந்திரிய சையோகத்திற்குக் காரணத்தன்மை கூறுதல் உசிதமன்று. அதிஷ்டானத்தின் சாமாந்ய ஞானத்தால் அவித்தையில் க்ஷோபம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தினுலேயே க்ஷோபம் அங்கீகரித்தல்வேண்டும். அதிஷ்டானத்தின் சாமாந்ய ஞானத்தினை அத்தியாசத்தில் ஏதுவன்றெனக் கொள்ளின், அத்தியாசத்திற்குமுன் இதுவெனும் வடிவ அபரோக்ஷப் பிரமை இருத்தலால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் [illegible] சமாதானங்கள் உளவோ அவையும் நிர்மூலமாகின்றன

இதுவும் அநுகூல இலாகவமாம். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற் காரணமாதலின் நிஷேதத்தைக் கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் கூறியிருக்கின்றனர். அவரும் அத்வைத வாதியே. என்றாலும் சாம்பிரதாயிக வசனத்திலும் அவர் வார்த்தை விருத்தமாம். ஆதலால் அவர் வார்த்தையின் கண்டனத்தை இப்பிரசங்கத்திற்றானே விஸ்தாரமாகக் கூறுவாம்.

ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாயிருத்தலின் இதுவெனும் தன்மை அம்சத்தினது அஞ்ஞானத்தின் அபேக்ஷை அத்தியாசத்திலில்லை. இதனாற்றான் சம்க்ஷேப சாரீரகத்தில் அதிஷ்டான ஆதாரங்களுக்குப் பேதம் கூறப்பட் டிருக்கின்றது. விலாசத்தோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தின் விஷயம் அதிஷ்டானமெனப்படுகின்றது. காரியத்தினை விலாசமென்பர். சர்ப்பமுதலியவிலாசத்தோடுகூடிய அஞ்ஞானத்தின்விஷயம்இரஜ்ஜு முதலிய விசேஷ வடிவமா யிருத்தலின்சர்ப்பமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானம் இரஜ்ஜுமுதலியவிசேஷவடிவமாம். அத்தியஸ்தத்தில் அபிந்நமாய்எதன்ஸ்புரணமுண்டாகின்றதோ அதுஆதாரமெனப்படுகின்றது. "இதுசர்ப்பம்இதுவெள்ளி" என்றல்முதலியபிரம உணர்ச்சியில்அத்தியஸ்தமாகியசர்ப்பம்இரஜதம் முதலியவற்றின் அபின்னமாய்ச் சாமாநிய இதுவெனும் அம்சத்தின்ஸ்புரணமுண்டாகுதலால் சாமாநிய அம்சம் ஆதாரமாம். இம்மதத்தில் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒருஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை உண்டாகின்றது. இந்நியமத்தின் ஸ்தானத்தில் ஆதார அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந் தன்மை அங்கீகரிக்கின், இரஜ்ஜு முதலிய விசேஷ வடிவத்திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மையிருத்தலால் இரஜ்ஜுசர்ப்பம் சுத்திவெள்ளி என்னும் பிரம முண்டாதல் வேண்டும். சாமாநிய இதுவெனும் அம்சத்திற்கு ஆதாரத் தன்மை இருக்கின்றது; அதிஷ்டானத்தன்மை இல்லை. ஆகலின் "இது சர்ப்பம் இது வெள்ளி" என்னும் பிரமம் உண்டாகலாகாது. இதனால் விசேஷ அம்சத்தின் அஞ்ஞானமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். இம்மதத்தில் ஆதார அத்தியஸ்தங்களுக்கே ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அங்கீகரித்தல் வேண்டும்.

௧௧௫. அத்தியாசத்தின் காரணத்தன்மையில் பஞ்சபாதிகை விவரணங்களின் மதம்.

பஞ்சபாதிகை விவரணகர்த்தர்களின் மதத்தின் அநுசாரிகள் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:— ஆவரணம் விக்ஷேபமென்னும் பேதத்தால் அஞ்ஞானத்திற்கு இரண்டு சக்திகள் உண்டு. ஆவரண விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சத்திற்கு ஞானத்தோடு விரோதமிருத்தலின் நாசமுண்டாகின்றது. விக்ஷேபசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சத்திற்கு ஞானத்தோடு விரோதமில்லை. ஆதலால் ஞானத்தினால் அதற்கு நாசமுண்டாகிறதில்லை. இவ்வார்த்தை அவசியம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். அங்ஙனமில்லையாயின், ஜலத்திற்பிரதிபிம்பித்த விருக்ஷத்தின் மேற்பாகத்தில் கீழிடத்தி விருத்தற்றன்மைப் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆண்டு விருக்ஷத்தின் விசேஷ வடிவ ஞானமுண்டாயினும் மேற்பாகத்தில் கீழிடத்திருத்தற் றன்மை அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஜீவன்முக்தனாகிய வித்வானுக்குப் பிரஹ்மாத்மாவின் விசேஷ வடிவ ஞானமுண்டாகியும் அந்தக்கரணமுதலிய வடிவினதாகிய விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆண்டு முற்கூறியஸ்தலத்தைப்போல சாமானிய வடிவமாக ஞானமும் விசேஷவடிவமாக அஞ்ஞானமுமோ சொல்லுதல் பொருந்தாது. விக்ஷேபசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞான அம்சத்திற்கு ஞானத்தினால் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆவரணசக்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞானாம்சத்திற்கே ஞானத்தினால்நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்பதே சமாதானமாம். அங்ஙனமே இரஜ்ஜுசுத்திமுதலியவற்றின் சாமாநியஞானத்தால் இதுவெனும் அம்சத்தின் ஆவரணத்திற் கேதுவாகிய அஞ்ஞானாம்சத்தின் நாசமுண்டாகின்றது. சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய விக்ஷேபத்திற் கேதுவாகியஅஞ்ஞானாம்சத்தின் நாசமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநியஞான முண்டாகியும் சர்ப்பமுதலிய விக்ஷேபத்திற்கு ஏதுவாகிய இதுவெனும் அம்சத்தின் அஞ்ஞானமும் சம்பவிக்கின்றது.இவ்வாற்றால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநியஞானமுண்டாகியும் விலாசத்தோடு கூடிய அஞ்ஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜ்ஜு முதலிய சாமாநிய அம்சம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானத் தன்மைக்கு இதுவெனு மம்சத்திற் சம்பவமிருத்தலின், அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு ஞானத்திற்கு விஷய

மாந்தன்மை சம்பிரதாயத்தினால் அடையப்பட்டதா யிருக்கின்றது. அதற்கும் விரோதமில்லை.

ககசு. பஞ்சபாதிகை சம்க்ஷேபசாரீரகங்களினது மதத்தின் விலக்ஷணத்தன்மையும், அதில் இரகசியமும்.

சம்க்ஷேபசாரீரகத்தின்படி விசேஷ அம்சத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மை இருக்கின்றது. சாமாந்ய அம்சத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மை இல்லை. விசேஷ அம்சத்தில் ஆதாரத்தன்மையில்லை. இம்மதத்தில் சாமாந்ய அம்சத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மை இருக்கின்றது. இத்துணைப் பேதமாம். விசேஷ அம்சத்தில் ஆதாரத்தன்மையின் அபாவம் இம்மதத்திலும் சமானமாம். ஏனெனின் அத்தியஸ்தத்தோடு அபிந்நமாய்த் தோற்றுவது எதுவோ அது ஆதார மெனப்படுகின்றது. "இரஜ்ஜு சர்ப்பமாம்" என்றிவ்வாறு உணர்ச்சி உண்டாகுமாயின், அத்தியஸ்தத்தோடு அபிந்நமாய் விசேஷஅம்சம்தோற்றும்.முற்கூறியபடி தோற்றுகிறதில்லை.ஆதலால் விசேஷ வடிவமாக இரஜ்ஜு ஆதாரமன்று. இவ்வாற்றால் முதற் பக்ஷத்தில் இதுவெனுந் தன்மை வடிவமாக இரஜ்ஜுவிலும் சுத்தியிலும் பிரமாணஜந்ய ஞானத்தின் பிரமேயத்தன்மை இருக்கின்றது. இரஜ்ஜுத்தன்மைவடிவமாகவும்,அங்ஙனமேசுத்தித்தன்மை வடிவமாகவும் பிரமேயத்தன்மையின் அபாவத்தால் அஞ்ஞாதத்தன்மையிருத்தலின் சர்ப்ப இரஜதங்களுக்கு அதிஷ்டானத்தன்மையிருக்கின்றது. இரண்டாவது பக்ஷத்தில் ஆவரணசக்தி விரோதிப்பிரமைக்குவிஷயமாந்தன்மைவடிவினதாகிய பிரமேயத்தன்மை இதுவெனுந் தன்மை வடிவத்தா னிருக்கின்றது. என்றாலும் விக்ஷேபசக்தியுடைய அஞ்ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை அறியப்பட்டதின்கண்ணும்சம்பவிக்கிறது. ஆதலால்இதுவெனுந்தன்மை வடிவினதாகவே இரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானத் தன்மையிருக்கின்றது.

இவ்விடத்து இது இரகசியமாம்:— அஞ்ஞானத்தாலாகிய ஆவரணம் சேதனத்திலுண்டாகின்றது. சுபாவமாக ஆவரிக்கப்பட்ட வடிவினவாகிய பிறவிக்குருடனுக்குச் சமானமான ஜடபதார்த்தங்களில் அஞ்ஞானத்தினாலாகிய ஆவரணத்தின் அங்கீகாரமில்லை. அங்ஙனமே பிரமாணஜந்யஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மைவடிவி

னதாகிய பிரமேயத்தன்மையும் சேதனத்திலிருக்கின்றது. கடமுத லிய ஜடபதார்த்தங்களில் ஆவரணமிருக்குமாயின், அதன் நிவிருத் தியின்பொருட்டுப் பிரமேயத் தன்மையின் அங்கீகார முண்டா கிறது. சேதனத்தில் அஞ்ஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மை வடிவின தாகிய அஞ்ஞாதத்தன்மையிருத்தலால் சேதனத்தின்கண்ணே ஞா தத்தன்மையும்பிரமேயத்தன்மையுமிருக்கின்றன. அங்ஙனமேசகல அத்தியாசங்களின் அதிஷ்டானமும் சேதனமாம். ஜடபதார்த்தம் தான் அத்தியஸ்தமாம்; பிறவற்றிற்கு அதிஷ்டானமாகாது. ஆத லால் இரஜ்ஜு சுத்திமுதலியவற்றில் அஞ்ஞாதத் தன்மையும், அங் ஙனமே ஞாதத்தன்மையும் அதிஷ்டானத்தன்மையும் எவ்வாற் ருனும் சம்பவியா.என்ருலும் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன் மைவடிவினதாகிய அஞ்ஞாதத்தன்மையோ நிரவயவாவச்சின்ன விபுசேதனத்திலிருக்கின்றது.ஆனுல் தூலாஞ்ஞானத்திற்கு விஷய மாந்தன்மை வடிவினதாகிய அஞ்ஞாதத்தன்மை அந்தந்த விஷயா வச்சின்ன சேதனத்தி லிருக்கின்றது. இவ்வர்த்தத்தை எட்டா வது பிரகாசத்திற் கூறுவோம். அங்ஙனமே பிரஹ்மஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை வடிவினவதாகிய ஞாதத்தன்மையோ நிரவய வாவச்சின்ன சேதநத்திலிருக்கின்றது. கடாதிஞானத்திற்குவிஷய மாந்தன்மை வடிவினதாகிய ஞாதத்தன்மை கடாதியவச்சின்ன சேதனத்தி லிருக்கின்றது.அங்ஙனமே அவித்தைக்கு அதிஷ்டான மாந்தன்மைநிரவயவாவச்சின்னசேதனத்தின்கண்ணிருக்கின்றது. பூதபௌதிக பிரபஞ்சத்திற்குஅதிஷ்டானமாந்தன்மை அஞ்ஞான அவச்சின்னசேதனத்தின்கண்ணிருக்கின்றது. பிராதிபாஸிகசர்ப்ப மிரஜதமுதலியவற்றிற்கு அதிஷ்டானமாந்தன்மைஇரஜ்ஜுஅவச்சி ன்ன சுத்திஅவச்சின்னமுதலியசேதனங்களிலிருக்கின்றது. இவ்வா ற்ருல் சேதனத்தில் அஞ்ஞாதத்தன்மை ஞாதத்தன்மை அதிஷ்டா னத்தன்மை முதலியவற்றின் அவச்சேதகம் ஜடபதார்த்தமாம். ஆதலால் அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் ஜடபதார்த்தங்க ளினும் அஞ்ஞாதத்தன்மை முதலியவற்றின் சம்பவ மிருத்தலின் இரஜ்ஜுஅஞ்ஞாதமாம்,ஞாதமாம்,சர்ப்பத்தின் அதிஷ்டானமாம், என்றிவ்வாறும் வியவகாரம் சம்பவிக்கின்றது.இவ்வாற்ருல் சர்ப்ப முதலிய பிரமத்திற்கு ஏதுவாகிய இரஜ்ஜு முதலியவற்ருேடு இந்தி ரியங்களின் சையோகத்தால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞான ப்பிரமை வடிவமாகிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி உண்டாகின்

றது. அச்சாமாகிய ஞானத்தால் க்ஷோபமுடையதாகிய அவித்தையின் சர்ப்பாதி வடிவ பரிணாமமும் சர்ப்பமுதலியவற்றின் ஞான வடிவ பரிணாமமுமுண்டாகின்றன. இரஜ்ஜுமுதலிய விஷய உபகித சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையினது அம்சத்தின் சர்ப்பமுதலிய விஷயாகார பரிணாம முண்டாகின்றது. இதுவெனும் வடிவ் விருத்தியுபகிதசேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையினது அம்சத்தின் ஞானாகார பரிணாமமுண்டாகின்றது. இரஜ்ஜு அவச்சின்ன சேதனம் சர்ப்பத்தின் அதிஷ்டானமாம். இதுவெனும் வடிவவிருத்தியவச்சின்ன சேதனம் சர்ப்பஞானத்தின் அதிஷ்டானமாம்.

ககள. விஷய வுபகித விருத்தி யுபகித சேதனங்களின் அபேதத்தில் சங்கை சமாதானம்.

இதுவெனும் வடிவப் பிரத்தியக்ஷவிருத்தி உண்டாகும் காலத்து, விஷய உபகித சேதனத்திற்கும் விருத்தி உபகித சேதநத்திற்கும் அபேதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறியபடி விஷய ஞானங்களினது உபாதானத்தின் பேதத்தைக் கூறுதலும் அதிஷ்டானத்தின் பேதத்தைக் கூறுதலும் சம்பவியா. சர்ப்பமுதலியவிஷயங்களின் அதிஷ்டானத்தினும் ஞானத்தின் அதிஷ்டானத்தினை வேறாகக்கொள்ளுவோமாயின், சர்ப்பமுதலியவற்றின் அதிஷ்டான ஞானத்தால் சர்ப்பமுதலியவற்றின்ஞானத்தின்நிவிருத்தி உண்டாகாது.ஏனெனின்தனதுஅதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தால்அத்தியஸ்தத்தின்நிவிருத்திஉண்டாகின்றது. அந்நியத்தின்அதிஷ்டானஞானத்தால்அத்தியஸ்தத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமாயின், சர்ப்பத்தின் அதிஷ்டான ஞானமாகிய இரஜ்ஜுவின் ஞானத்தால் அத்தியஸ்த சம்சாரத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஒன்றன் ஞானத்தால் சர்ப்பமுதலிய விஷயம் அவற்றின் ஞான மென்பவற்றின் நிவிருத்தியின் பொருட்டு இரண்டற்கும் அதிஷ்டானம் ஒன்றென்றே கொள்ளுதல் தகுதியாம்.

இச்சங்கைக்கு இதுசமாதானமாம்:— யாண்டு ஒரு வஸ்துவிற்கு உபாதியினாலாய பேதமுளதாகின்றதோ,அண்டுஉபாதியின் நிவிருத்தியினால் அபேதமுண்டாகின்றது
ஓரிடத்திருக்குமாயின் ஆண்டும்உ
றது. ஆனால்உபாதிகளின் ஏகதே

உபகிதத்திற்கு அபேத முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஒரு தர்மியிற் றானே அவ்வவ்வுபகிதத்தன்மைகளாகிய இரண்டு தர்மங்க ளிருக்கின்றன. எங்ஙனம்: ஒரு ஆகாசத்திற்குக் கடமடஉபாதி பேதத்தால் பேதமுண்டாகின்றது. ஆண்டுக்கடமடங்களின் நாசத்தால் அபேத முண்டாகின்றது. மடமாகிய இடத்தில் கடத்தை ஸ்தாபித்தலானும் கடகாசத்திற்கு மடகாசத்தோடு பேத மிருப்பதில்லை. என்றாலும் கடாகாசத்தில் கட உபகிதத்தன்மையும் மட உபகிதத்தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்களிருக்கின்றன; தர்மி ஒன்றும். அங்ஙனமாயினும் எதுவரையில் கடமடங்க ளிரண்டு மிருக்கின்றனவோ, அதுவரையில் கடாகாச மடாகாசமென்றிரண்டுவியவகாரமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இரஜ்ஜு முதலிய விஷயதேசத்தில் விருத்தி செல்லுங்காலத்தில் விருத்தி உபகித சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்கு அபேத முண்டாயினும், இரண்டு உபாதிகள் இருத்தலால் விருத்தி உபகிதத்தன்மை இரஜ்ஜு உபகிதத்தன்மை என்றிரண்டு தர்மங்க ளிருக்கின்றன. அவற்றுள் சர்ப்பமுதலிய விஷயங்களுக்குஅதிஷ்டானமாந்தன்மையை அவச்சேதகம் செய்யும் தர்மம் இரஜ்ஜு உபகிதத்தன்மையாம். இரஜ்ஜுமுதலியவற்றின் ஞானத்திற்குஅதிஷ்டானமாந்தன்மையைஅவச்சேதகஞ்செய்யும் தர்மம் விருத்தி உபகிதத்தன்மையாம். இவ்வாற்றால் சர்ப்பமுதலியவிஷயங்களுக்கு உபாதானமாகிய அஞ்ஞானம்சத்திற்குச் சேதனத்தில் அதிகரணத்தன்மையை அவச்சேதகஞ்செய்வது இரஜ்ஜு உபகிதத்தன்மையாம். பிராந்தி ஞானத்திற்கு உபாதானமாகிய அஞ்ஞானம்சத்தின்சேதனத்தில்அதிகரணத்தன்மையைஅவச்சேதகஞ் செய்வது விருத்தி யுபகிதத்தன்மையாம். இவ்வாற்றால் ஓரிடத்தில் உபாதிகளிருக்க உபகிதங்களுக்கு அபேத முண்டாகியும் தர்மங்களுக்குப் பேத மிருக்கின்றது. ஆதலால் விருத்தி உபகிதத்தன்மை அவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானம்சத்தில் பிராந்திஞானத்திற்கு உபாதானமாதற்றன்மை யிருக்கின்றது. இரஜ்ஜு முதலிய விஷய உபகிதத்தன்மை அவச்சின்ன அதே சேதனத்தின் கண்ணுள்ள அஞ்ஞானம்சத்தில் பிரமத்தினது விஷயத்திற்கு உபாதான மாதற்றன்மை இருக்கின்றது. அங்ஙனமே விருத்தி உபகிதத்தன்மை அவச்சின்ன சேதனத்தில் பிராந்திஞானத்திற்கு அதிஷ்டான மாதற்றன்மை இருக்கின்றது. இரஜ்ஜு முதலிய விஷய உபகிதத்தன்மைஅவச்சின்ன அதேசேதனத்தில் சர்ப்பமுத

லிய விஷயங்களுக்கு அதிஷ்டானமாதற்றன்மையிருக்கின்றது. இவ்வாறாக உபாதிகள் இருக்குங்காலத்திலும் ஓரிடத்து உபாதிகளிருத்தலால் உபகிதத்திற்கு அபேதமுண்டாயினும், உபாதியை முன்னிட்டுப் பேத வியவகாரமு முண்டாகின்றது. பின்னதேசத்தில் உபாதி இருக்குமாயின் அப்போது கேவலபேத வியவகாரமுண்டாகின்றது. உபாதிநிவிருத்தியாயின் அப்போது பேத வியவகாரமுண்டாகிறதில்லை. கேவல அபேத வியவகாரமுண்டாகின்றது. இவ்வாறு விருத்தியும் விஷயமுமாகிய இரண்டும் ஓரிடத்து இருப்பனவாயின், அப்போது சேதனத்திற்கு அபேத முண்டாகியும் உபாதியை முன்னிட்டு உபாதானத்திற்கும் அதிஷ்டானத்திற்கும் பேதங் கூறுதல் அசங்கதமன்று. சொரூபமாக உபகிதத்திற்கு அபேத மிருக்கின்றது. ஆதலால் ஒரு அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தால் சர்ப்பாதி விஷயங்களுக்கும் அவற்றின் ஞானத்திற்கும் நிவிருத்தியும் சம்பவிக்கின்றது.

கக௮. இரஜ்ஜு முதலியவற்றின் இதுவெனும் வடிவப்பிரமையினுல் சர்ப்ப முதலியவற்றின் பிரமஞான முண்டாவதிலுள்ள இரண்டு பக்ஷம்.

இரஜ்ஜு முதலியவற்றின் இதுவெனும் வடிவப்பிரமையினுல் சர்ப்ப முதலியவற்றின் பிரமஞானம் (மயக்கவுணர்ச்சி) உண்டாகுமிடத்து இரண்டுபக்ஷங்களுள. சிலர் இதுகூறுகின்றனர்:—இதுசர்ப்பம் இது இரஜதம்என்றிவ்வாறு அதிஷ்டானத்தின் கண்ணுள்ள இதுவெனுந்தன்மையையும்சர்ப்பம் இரஜதமுதலியவற்றில்அதன்சம்பந்தத்தையும் விஷயஞ் செய்வதாய்ச் சர்ப்பம் இரஜதம் முதலியவற்றைக்கோசரிக்கும் பிரம முண்டாகின்றது. அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மையினையும் இதுவெனுந் தன்மையின் சம்பந்தத்தினையும் விட்டுக் கேவல சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அபரோக்ஷப் பிரம முண்டாகிறதில்லை. கேவல அத்தியஸ்தகோசரமே பிராந்தி ஆகுமாயினும் சர்ப்பம் இரஜதம் என்னும் வடிவப்பிராந்தி உண்டாதல் வேண்டும். "இச்சர்ப்பத்தை அறிகின்றேன், இவ்விரஜதத்தை அறிகின்றேன்'' என்னும் பிரமத்தின் அநுவியவசாயமும் இதுவெனும் பதார்த்தத்தோடு தாதான்மியமாகப் பொருந்திய சர்ப்பம் இரஜதமுதலியவற்றைக்கோசரிக்கும்வியவசாயத்தினை விஷயஞ் செய்கின்றது. கற்பிதசர்ப்ப முதலியவற்றில்

இதுவெனுந் தன்மையில்லை. ஏனெனின் வர்த்தமானகால எதிரிடங்களின் சம்பந்தம் இதுவெனுந் தன்மையாகின்றது. வியாவகாரிக தேசகாலங்களுக்குப் பிராதிபாஸிகத்தோடு வியாவகாரிக சம்பந்தம் சம்பவிக்கிறதில்லை. அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மை கற்பிதத்திற் றோற்றுதலால், வியாவகாரிகத்தின் நிர்வாகம் உளதாகக் கற்பித்தத்தில் இதுவெனுந் தன்மையை அங்கீகரித்தல் பயனின்மையாம். அந்நியதாக்கியாதியோடு விரோத முளதாயின், அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் இதுவெனுந் தன்மையின் கற்பிதத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. கற்பிதத்தில் இதுவெனுந் தன்மையின் அங்கீகாரமில்லை. என்றுலும் சம்பந்தியை விட்டுக் கேவல சம்பந்தத்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மையை விட்டுக் கேவலம் அத்தியஸ்த கோசரமான அபரோக்ஷப் பிரம முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றுல் இதுவெனும் பதார்த்தத்திற்கு இருவகை உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஒன்றே இந்திரிய அதிஷ்டானங்களின் சையோகத்தால் இதுவெனும் வடிவப் பிரமையாகிய அந்தக்கரண விருத்தி வடிவ உணர்ச்சியாம். மற்றையது விருத்தி உபகிதசேதனத்தின் கண்ணுள்ள அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் மயக்க உணர்ச்சியாம். அதுவும் அத்தியஸ்தத்தில் இதுவெனும் பதார்த்தத்தின் தாதான்மியத்தை விஷயஞ் செய்வதாய் இதுவென்பதைக் கோசரிப்பதா கின்றது. இவ்வாற்றுல் சகல அபரோக்ஷப் பிராந்தியும் இதுவெனும் வடிவினதாய் அத்தியஸ்த வடிவமாகின்றது. சில ஆசிரியர் இங்ஙனம் மதித்திருக்கின்றனர்.

அநேக நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தால் இதுவெனும் வடிவ அந்தக்கரண விருத்தியாகிய பிரமையினுல் க்ஷோபமுடைய அவித்தையின் கேவல அத்தியஸ்த வடிவ பரிணாம முண்டாகின்றது. அவித்தையின் இதுவெனும் வடிவ பரிணாம முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் வியாவகாரிக பதார்த்த வடிவமாக அவித்தையின் பரிணாமம் சம்பவியாது. சாக்ஷாத் அவித்தையினுற் றோன்றிய பிராதிபாஸிக பதார்த்த வடிவமாகவே அவித்தையின் பரிணாமமாகிய பிரமஞான முண்டாகின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் இதுவெனுந் தன்மையில் பிராந்தி ஞானத்திற்குவிஷயமாந்தன்மை யில்லை கேவலம்

அத்தியஸ்தத்திற்கும் பிரமத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை யிருக்கின்றது.

"இது சர்ப்பம் இது இரஜதம்" என்பதாகப் பிராந்தியின் ஆகார முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே "இவ்விரஜதத்தை அறிகின்றேன்" என்று பிராந்தியின் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. அத்தியஸ்த மாத்திரத்தைக் கோசரிப்பது மயக்கமாகுமாயின் "சர்ப்ப மிரஜத" மென்பதாகப் பிரமத்தின் ஆகார முண்டாதல் வேண்டும். "இரஜதத்தை அறிகின்றே" னென்பதாகவே அநுவியவசாய முண்டாதல் வேண்டும். இவ்வாறு முன்மதத்திற் கூறப்பட் டிருக்கின்றது.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—எங்ஙனம் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் அதிஷ்டானத்தின்கண்ணுள்ள இதுவெனுந் தன்மையின் விளக்கம் அத்தியஸ்தத்தில் உண்டாகின்றதோ, அல்லது அதிஷ்டானத்தின் கண்ணுள்ள இதுவெனுந் தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் அத்தியஸ்தசர்ப்பமுதலியவற்றில்உற்பத்தியாகின்றதோ, அங்ஙனமே சர்ப்ப முதலிய ஞானுபாசத்தின் அதிஷ்டானம் இதுவெனும் வடிவப் பிரமா விருத்தியாம். அந்தப் பிரமாவிருத்தியில் இதுவெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிக்குந் தன்மை யுளது. அதன் உணர்ச்சி சர்ப்பமுதலிய பிரமத்தில் உண்டாகின்றது. அல்லது பிரமாவிருத்தியாகிய அதிஷ்டானத்திலுள்ள இதுவெனும்பதார்த்தத்தை விஷயிக்குந்தன்மை எதுவோ, அதன் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் சர்ப்பமுதலிய ஞானங்களில் உற்பத்தியாகின்றது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவத்தன்மைச் சூனியப் பிரமஞானத்தில் இதுவெனும் வடிவத்தன்மையின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. அல்லது இதுவெனும் வடிவ விருத்தி உபகித சேதனமே சர்ப்ப முதலிய ஞானுபாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாம். முற்கூறிய விருத்தி உபலக்ஷிதம் அதிஷ்டானமாகுமாயின், முற்கூறியவிருத்தியினால் இரண்டு நான்கு கடிகைகள் நீங்கிய பின்னும் சர்ப்பமுதலிய பிராந்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின் உபலக்ஷணமுடையதனை உபலக்ஷிதமென்பர். உபலக்ஷணத்தில் வர்த்தமானத்தன்மையின் அபேக்ஷை யில்லை. இப்பொருளை மேற்கூறுவாம். சொல்லப்படும் கிரமமாக உபாதியில் வர்த்தமானத்தன்மையின் அபேக்ஷை உளது. இதுவெனும் வடிவ விருத்தி எதற்கு உபாதியாகின்றதோ, அது இதுவெனும் விருத்தியுபகித மெனப்படுகின்றது. ஆதலால் சர்ப்ப

இரஜத முதலியவற்றின் பிரமஞான முண்டாயின், அக்காலத்தில் அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் இருக்கின்றதென்பதனை அவசியம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின் அதிஷ்டானத்தின் சத்தா (இருப்புக்) காலத்திற்கு அதிக்கிரமித்த காலத்தில் அத்தியஸ்த முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரம ஞானத்தின் சமயத்தில் விருத்தி உபகித சேதனத்தின் அதிஷ்டானத் தன்மைக்கு உபயோகமுள்ளதாகிய இதுவெனும் வடிவ அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி இருக்கின்றது; இரஜத வடிவ அவித்தியாவிருத்தியும் இருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் இது சர்ப்பம் இது இரஜதம் என இரண்டு ஞானமுள. இதுவெனும் வடிவினது பிரமா விருத்தியாம். சர்ப்பம் இரஜத முதலிய வடிவினது பிரம விருத்தியாம். அவச்சேதகத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் பிரம விருத்திக்கு இதுவெனும் வடிவப் பிரமா விருத்தி அதிஷ்டானமாம். அத்தியஸ்தத்திற்கு அபேத சம்பந்தமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: பிரஹ்மப் பிரபஞ்சங்களின் "இவ்வெல்லாம் பிரஹ்மம்" என்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயம் அபேதமாம். ஆதலால் "இது சர்ப்பம், இது இரஜதம்" என்பதாக உபய விருத்தியின் அபேத உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. முற்கூறியபடி விருத்தி இரண்டுளதாயின் "அதிஷ்டானம் அத்தியஸ்தமென்னு மிரண்டும் ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாம்" என்னும் பழமையான வசனம் அசங்கதமாகும். என்றாலும் ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமா மென்பதற்கு இது பொருளன்று; ஒரு விருத்திக்கு விஷயமாம்; ஆனால் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்கள் ஒரு சாக்ஷிக்கு விஷயமாகாவென்பது பிராசீன வசனத்திற்குப் பொருளாம். இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றின் தேசத்திலேயே சர்ப்பம் இரஜத முதலியன உண்டாகின்றன. இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலிய தேசங்களிற் செல்லுகின்றது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவவிருத்தி யுபகித சாக்ஷிக்கு அதிஷ்டானமும் அத்தியஸ்தமும் விஷயமாம். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானமும் அத்தியஸ்தமும் ஒரு ஞானத்திற்கு விஷயமாமென்னும் பிராசீன வசனத்தில் ஞானபதத்திற்குச் சாக்ஷி பொருளாம்; விருத்தியன்று. ஆதலால் பிரம விருத்திக்கு அத்தியஸ்த மாத்திரத்தைக் கோசரிக்குந் தன்மையை அங்கீகரித்தலில் அநேக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்மதி இருக்கின்றது.

நிருசிம்ஹபட்டோபாத்தியாயர் மதம்.

கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரோ இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—பிராந்தி ஞானமின்றிப் பிரமை வடிவமாகிய இதுவெனும் வடிவ ஞானம் பிரமத்திற்கு ஏதுவன்று. ஆனால் இது பாம்பு இது இரஜதம் என்பதாகப் பிரமவடிவ ஒரே ஞானமுண்டாகின்றது. ஏனெனின் பிரமத்திற்கு முன் இதுவெனும் பதார்த்த வடிவப் பிரமாரூப சாமாநிய ஞானம் இரஜ்ஜு முதலியவற்றிற்கு அங்கிகரிக்கின், அவரை இது கேட்பாம்:—அநுபவாநுசாரமாக ஞானமிரண்டின் அங்கிகாரமா? அல்லது பிரமவடிவ காரியத்தின் அநுபபத்தியினால் பிரமத்திற்கு பின்னமான சாமாநிய ஞானத்தின் அங்கிகாரமா? அநுபவத்தை அநுசரித்து ஞானமிரண்டாமெனின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் முதல் மதத்திலோ இதுவெனும் பதார்த்த கோசரமாக இரண்டு விருத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஒன்றோ பிரமை வடிவ அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியாகச் சொல்லப்பட்டது. மற்றையது அவித்தையின் பிரம வடிவவிருத்தி இதுவெனும் பதார்த்தினை விஷயஞ் செய்வதாய் இது இரஜதமென இரஜதத்தைக் கோசரிப்பதாமென்றிவ்வாறு சொல்லப்பட்டது. இம்மதத்தில் இதுவெனும் பதார்த்தத்திற்கு இருவகை உணர்ச்சி சொல்லப்பட்டது. அது எவருடைய அநுபவத்திலும் ஏறுவதில்லை. சர்ப்ப மிரஜத முதலிய ஞானத்தைப்போல இதுவென்பதைக் கோசரிக்கும் ஞானமும் ஒரே அநுபவத்தாற் பெறப்படுவதாம். ஆதலால் முதல் மதம் அநுபவத்தை அநுசரித்ததன்று. இரண்டாவது மதத்தில் இதுவெனும்பதார்த்தத்திற்கு இரண்டுஞானத்தை அங்கீகரிக்க வில்லை. ஆனால் "இது பாம்பு இது இரஜதம்" என்றல் முதலிய இரண்டு ஞானத்தை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். இதுவெனும் வடிவப் பிரமையோ அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் பிரமம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவும் அநுபவ விருத்தமாம். ஏனெனின் இரஜ்ஜு சுத்திகளின் ஞானத்தால் சர்ப்ப இரஜதங்களின் பாதமுண்டாகிய பின்னர், ஒருவன் உனக்கு எப்படிப் பிரமை உண்டாயிற்றென்று கேட்பானாயின், அதற்கு "இது சர்ப்பம்இது இரஜதம்" என்னும் பிரமம் எனக்குண்டாயிற்று என்று உத்தரம் கூறுவான். இதுவெனும் வடிவப் பிரமை யுண்டாயிற்று, சர்ப்ப வடிவ இரஜத

வடிவப் பிரம முண்டாயிற்று என்று ஒருவனும் விடை கூறுவ தில்லை. ஆதலால் இரண்டாவது மதத்தின்படியும் ஞான மிரண் டின் அங்கீகாரமும் அநுபவ விருத்தமாம். ஆதலால் இந்திரிய ஜந் நிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியாகிய இதுவெனும் வடிவஞானம் பிரமையாம். இதுவெனும்வடிவ ஞானஜந்நிய சர்ப்பம் இரஜமுத லியவற்றைக் கோசரிக்கும் இதுவெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிப் பது, அல்லது இதுவெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிப்பது அவித் தையின் விருத்திவடிவமாகிய ஞானபாசமாம். இவ்வாற்ருல் ஞான மிரண்டின் அங்கீகாரம் அநுபவத்தை அநுசரித்ததன்று.

௧௨௦. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாமாநியஞான (தர்மிஞான) வாதியின் சங்கையும் சமாதானமும்.

சாமாநிய ஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்ருர்:—இரஜ்ஜுமுத லியவற்ருேடு இந்திரிய சையோக முண்டாகுமாயின் சர்ப்ப முத லிய அத்தியாச முண்டாகின்றது. இந்திரிய சையோகமுண்டாகா விடின் அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை; இத்தன்மைய அந்வயவெதி ரேகங்களால் இந்திரியத்திற்கு அதிஷ்டானத்தோடுள்ள சையோ கத்திற்கு அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாந்தன்மை பெறப்பட்டதாகின் றது. அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்திற்கு அதிஷ்டா னத்தின் ஞானவாயிலாகவே காரணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. வேறு வகையாய் அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தின் உபயோகம் அத்தியாசத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை. அத்தியாசத்திற் குக் காரணத்தன்மை கூறின் சம்பவியாது. ஏனெனின் அதிஷ் டான இந்திரியங்களின் சையோக மின்றியும் அகங்கார முதலிய வற்றின் அத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் அத்தியாசமாத்தி ரத்தில் அதிஷ்டான ஞானத்தின் சாமாநிய ஞானம் ஏதுவாம். அகங்கார முதலிய அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானம் பிரத்தியக்கு சொரூபமாகிய ஆத்மாவாம். அது ஸ்வயம் பிரகாசமாம். சர்ப்ப முதலிய அத்தியாசத்தினது அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் இந்திரிய சையோகத்தால் உண்டாகின்றது. இவ்வாறு நிஜப்பிர காச சூநிய அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானவாயிலாகவே இந் திரிய சையோகத்திற்கு அத்தியாசத்தில் உபயோக மிருக்கின்றது; நேரே உபயோகமில்லை. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய

ஞானமே அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாம். அத்தியாசம் காரியமாம். யாண்டுக் காரியம் தோற்றிக் காரணம் தோற்றுதிருக்கின்றதோ, ஆண்டுக் காரியம் வேறுவகையாற் சம்பவியாமையின் காரணத்தின் கற்பனை உண்டாகின்றது. பிரம ஸ்தலத்தில் இதுவெனும் வடிவப் பிரமை அநுபவ சித்தமன்று. என்றாலும் பிரம வடிவ காரியத்தின் சாமாநிய ஞானமாகிய காரணமின்றிச் சம்பவியாமையின் சாமாநிய ஞானத்தின் கற்பனை உண்டாகின்றது.

இவ்வாறு தர்மி ஞானவாதிகூறின் அது பொருந்தாது. அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகிய சாமாநிய ஞானத்தினைத் தர்மிஞானமென்பர். இப்பிரசங்கத்தில்சாமாநியஞானத்தினை அத்தியாசத்திற்குக் காரணமெனக் கொள்வோர் பூர்வபக்ஷிகள். சாமாநிய ஞானத்தைக் கூறாத **உபாத்தியாயர் சித்தாந்தியாவர்**. அவர் வார்த்தையினைக் கூறுவாம்:—சாமாநியஞானமின்றி ஓர் அத்தியாசமும் உண்டாகாவிடின் அத்தியாசத்திற்கு காரணமாந் தன்மை சாமாநியஞானத்திற்பொருந்தும். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானமின்றிக் கடாதிகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. ஆதலால் அத்தியாச மாத்திரத்தில் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மையில்லை. தர்மிஞானவாதி கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்குமுன் சாமாநியஞானத்தைக்கூறுகின்றார். அவரை இதுகேட்கவேண்டும்:—கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு ஏது அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திரசையோகத்தாற்றோன்றிய அந்தக்கரணத்தின்விருத்தியாகிய சாமாநிய ஞானமா? அல்லதுசேதனசொரூபப்பிரகாசமேசாமாநியஞானமா? முதற் பக்ஷத்தைக்கூறின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய அஞ்ஞானவச்சின்ன பிரஹ்மம் உருவமின்றியதாம். ஆதலால்பிரஹ்மகோசரம்அந்தக்கரணத்தின்சாக்ஷுஷவிருத்தியெனல்சம்பவியாது.இரண்டாவதுபக்ஷத்தைக் கூறுமிடத்துச் சொரூபப் பிரகாசம் ஆவரிக்கப்பட்டதாம். அவ்வாவரிக்கப்பட்ட பிரகாச வடிவ சாமாநிய ஞானத்தினையும் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கொள்ளின், இரஜ்ஜு முதலியவற்றோடு இந்திரிய சையோக மில்லாமலும் சர்ப்ப முதலிய அத்தியாசமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஆவரிக்கப்பட்ட பிரகாச வடிவ சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று; இவ்வாற்றால் கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்குமுன் சாமாநியஞானமின்மையால்அத்தியாசமாத்திரத்தில் சாமாநியஞானத்திற்குக் காரணமாதற்றன்மை

யின்மையால் அத்தியாசரூபகாரியத்தின் அநுபபத்தியினுல் சாமா நியஞானமாகிய இதுவெனும் வடிவ விருத்தியின் கற்பனை உண் டாகிறதில்லை.

தர்மிஞானவாதி இது கூறுகின்ருர்:—சகல அத்தியாசத்தி லும் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாச வடிவ சாமாநியஞானத்தினை ஏது வெனக்கூறின் கடமுதலிய அத்தியாசத்தில் வியபிசாரம் கூறுதல் பொருந்தும். அத்தியாச மாத்திரத்திலோ ஆவரிக்கப்பட்ட அல் லது ஆவரிக்கப்படாத சாதாரணப் பிரகாசம் ஏதுவாம். பிராதி பாஸிக அத்தியாசத்தில் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாசம் ஏதுவாம். எங்ஙனம்: உபாத்தியாயரது மதத்தில் சர்ப்பமுதலிய அத்தியாசத் திற்கேதுவாகிய இந்திரிய சையோகம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின் றது. கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கேதுவாகிய இந்திரிய சையோ கம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை; சம்பவிக்கிறதுமில்லை. ஆதலால் இந் திரிய சையோகத்தின் அபாவகாலத்தைய சர்ப்பமுதலிய அத்தி யாசமுண்டாகிறதில்லை. கடமுதலிய அத்தியாசம் இந்திரியசை யோகமின்றியும் உண்டாகின்றது. இவ்வியவஸ்தை சம்பவிக்கின் றது. அங்ஙனமே எங்கள் மதத்திலும் பிராதிபாஸிக சர்ப்பமுத லிய அத்தியாசத்திற்கேது அநாவிருதப் பிரகாசமாம். ஆதலால் ஆவரண பங்கத்தின்பொருட்டுச் சர்ப்பமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு முன் இதுவெனும்வடிவ சாமாநியஞானமாகிய பிரமையின் அபே க்ஷை இருக்கின்றது. கடமுதலிய அத்தியாசத்திற்கு ஏது சாதா ரணப்பிரகாசமாம். ஆதலால் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாசத்தின் சற் பாவத்தால் கடமுதலிய அத்தியாசத்தில் விருத்தியின் அபேக்ஷை யில்லை. ஆதலால் சாமாநிய ஞானவடிவ விருத்தியின் அபாவகால த்தில் சர்ப்பாதி அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. கடமுதலிய அத்தி யாசம் விருத்தியின்றி உண்டாகின்றதென்னும் வியவஸ்தை சம்ப விக்கின்றது. தர்மிஞானவாதியின் இக்கூற்றும் அசங்கதமாம். ஏனெனின், பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்திற்கு முன் இந்திரிய ஜந்நிய பிரமைவடிவ அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி நியமமாக உண்டாகின் றது. இதற்கும் சங்கின் பொன்மை அத்தியாசத்திலும் கிணற்று நீரின் கருமை அத்தியாசத்திலும் வியபிசார முண்டு. ஏனெனின் பிரஹ்மஞான மின்றி எதற்குப் பாதமுண்டாகின்றதோ அது பிராதிபாஸிக அத்தியாச மெனப்படுகின்றது. சங்கிற்பொன்மையின் பாதமும், கிணற்று நீரிற் கருமையின் பாதமும் பிரஹ்ம ஞானத்

திற்கு முன்னரே சங்கின் வெண்மை ஞானத்தாலும் நீரின் வெண்மைஞானத்தாலுமுண்டாகின்றன. ஆதலால் இதுவும் பிராதிபாஸிக அந்நியாசமாம். இவ்விடத்தில் தர்மிஞான வாதியின் பிரக்கிரியை பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்தில் ஆவரிக்கப்படாத பிரகாசத்திற்குக் காரணத்தன்மையின் நியமத்தால் சங்கினேடும் ஜலத்தினேடும் நேத்திரத்தின் சையோகத்தால் இதுவெனும்வடிவ அந்தக்கரண விருத்தியினல் வெளிப்பட்ட சங்கின் அவச்சின்ன சேதநத்திலும் ஜலாவச்சின்னசேதநத்திலும் பொன்மை கருமைகளின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. உபாத்தியாயரது மதத்திலோ சங்கினேடும் ஜலத்தினேடும் நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகப் பொன்மைநிற கருமைநிறங்களின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. இதுவெனும்வடிவ விருத்தியின் அபேக்ஷையில்லை. ஆதலால் தர்மிஞானவாதியை இதுகேட்கவேண்டும்:—இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்கு விஷயம் உருவமின்றிய கேவல சங்கு முதலிய திரவியமா? அல்லது உருவ விசிஷ்ட சங்கும் உருவ விசிஷ்ட ஜலமும் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்கு விஷயமா? உருவத்தை விட்டுக் கேவல திரவியத்தினை விருத்தி விஷயஞ்செய்கின்றதெனக் கூறின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் நேத்திர ஜந்நிய விருத்திக்கு இது சுபாவமாம். உருவத்தினை விஷயஞ் செய்கின்றது. உருவ விசிஷ்டதிரவியத்தினையும் விஷயஞ் செய்கின்றது. கேவல திரவியத்தை நேத்திர ஜந்நியவிருத்தி விஷயஞ்செய்கிறதில்லை. உருவத்தைவிட்டுக் கேவல திரவியத்தை விஷயஞ்செய்யின் கடத்தின் சக்ஷு இந்திரியஜந்நிய ஞானமுடையவனுக்குக் கடத்தின் நீலத்தன்மை முதலியவற்றில் சந்தேகமுண்டாதல் வேண்டும். உருவமின்றிய காற்று முதலிய திரவியங்களின் சாக்ஷாத் ஞானமு முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் கேவலம் திரவியகோசர இதுவெனும் வடிவ சாக்ஷாத் விருத்தி சங்குமுதலியவற்றின் சாமாந்நியஞானரூபமாகாது. உருவ விசிஷ்ட சங்கைக் கோசரிப்பதாம். அங்ஙனமே உருவ விசிஷ்ட ஜலத்தைக் கோசரிப்பதும் விருத்தி எனின், இது கேட்கத் தக்கதாம்:—வெண்மை உருவ விசிஷ்ட சங்கினையும் வெண்மை உருவ விசிஷ்ட ஜலத்தினையும் அவ்விருத்தி விஷயஞ் செய்கின்றதா? அல்லது அந்நியஸ்தரூப விசிஷ்டத்தை விஷயஞ்செய்கின்றதா? முதற்பக்ஷத்தைக் கூறுமிடத்து வெண்மை உருவினை விஷயஞ்செய்வதாய் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்குப் பிற்காலத்தில் முன்விருத்

திக்கு விரோதியாகிய பொன்மைப் பிரமமும் நீலப்பிரமமும் உண்டாகா. ஆதலால் பொன்மைப் பிரமத்திற்கும் நீலப்பிரமத்திற்கும் முன் வெண்ணிற விசிஷ்டசங்கு ஜலங்களின் இதுவெனும்வடிவ ஞானம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே அத்தியஸ்தரூப விசிஷ்டகோசர இதுவெனும் வடிவ விருத்தியினை அங்கீகரிக்கின், சங்கிணிடத்து அத்தியஸ்தமான பொன்மை நிறமும் ஜலத்திலத்தியஸ்தமானநீலநிறமு மிருக்கின்றன. அதன் விசிஷ்டஞானமே பிரமமாம். அதனைப் பிரமத்திற்கு ஏதுவாகுந் தன்மையிற் கூறுதலில் ஆத்மாசிரயமுண்டாகுதலால் சம்பவியாது. அன்றியும் தர்மி ஞானவாதி இதுவெனும் வடிவ ஞானமாகிய பிரமை வடிவமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாமென்று கொண்டிருக்கின்றனர். அத்தியஸ்தரூப விசிஷ்டத்தின் ஞானத்திற்குப் பிரமத்தன்மையிருத்தலால் பிரமை வடிவ தர்மிஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாமென்னும் தர்மி ஞானவாதியின் கூற்றிற்குப் பங்கமுண்டாகும். இவ்வாற்றால் சங்கிற்பொன்மைப் பிரமத்திற்கும் ஜலத்தில் நீலத்தன்மைப் பிரமத்திற்கும் முன் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் பொருந்துகிறதில்லை. அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சையோகத்தினது சம்பவமிருக்கின்றது. ஆதலால் சாமாநிய ஞானத்திற்கு வியபிசாரமும் இந்திரியசையோகத்திற்கு வியபிசாரமின்மையு மிருத்தலால் அத்தியாசத்திற்கு ஏது அதிஷ்டானத்திற்கும் இந்திரியத்திற்கும் உள்ள சையோகமாம்; சாமாநிய ஞானம்ஏதுவன்று. இது உபாத்தியாயர் மதமாம்.

௧௨௧. பிராசீன ஆசாரியராகிய தர்மி ஞானவாதியின் மதம்.

பிராசீன ஆசாரியர் தர்மிஞான வாதியாம். தர்மி ஞானத்திற்குச் சங்கின் பொன்மை முதலிய அத்தியாசத்தில் எந்த வியபிசாரம் சொல்லப்பட்டதோ, அதற்குச் சமாதானம் இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—அத்தியாசமாத்திரத்தில் சாமாநிய ஞானம் ஏது வன்று. ஆனால் அத்தியாச விசேஷத்தில் சாதிருசிய ஞானத்தன்மை வடிவமாகச் சாமாநிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை சொல்லுதற்கு அத்தியாசங்களின்பேத த்தைக் கூறுகின்றார்:—பிராதிபாஸிக அத்தியாசம் இருவகையினதாம். ஒன்றோ தர்மியின் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்பட்டதாம். மற்றையது விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படாததாம். கரிய முதுகுடைமை முக்கோணத்தன்

மை முதலிய விசேஷ தர்மங்களின் ஞான முண்டாயின் இரஜத அத்தியாச முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் இரஜத அத்தியாசமோ விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படுவதாம். அங்ஙனமே சர்ப்பமுதலிய அத்தியாசத்தினையும் அறிந்துகொள்க. வெண்மை வடிவவிசேஷ தர்மத்தின் ஞானமுண்டாகியும், சங்கில் பீதத்தன்மை (பொன்மை) அத்தியாசமும் ஜலத்தில்நீலத்தன்மை அத்தியாசமும் உண்டாகின்றன; ஆதலால் முற்கூறிய அத்தியாசம் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப் படாததாம். அங்ஙனமே உருவமின்மையாகிய விசேஷ தர்மத்தின் ஞானமுண்டாகியும், ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை அத்தியாசமும் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படாததாம். கற்கண்டில் கைப்பத்தியாசமும் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப் படாததாம். ஏனெனின் ஆகாயம் நீலநிறம் என்னும் நிச்சயமுடையவனுக்கும், அநேகமுறை கற்கண்டில் மதுரத்தன்மையின் நிச்சய முடையவனுக்கும் ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை அத்தியாசமும் பித்த தோஷத்தால் கற்கண்டில் கைப்பத்தியாசமுமுண்டாகின்றன. இவ்வாற்றால் இருவகை யத்தியாசங்க ளிருக்கின்றன. அவற்றில் அந்திய அத்தியாசமோ அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களின் சாதிருசிய ஞானமின்றியே உண்டாகின்றது. அதிஷ்டானத்திலும் அத்தியஸ்தத்திலும் விரோதி தர்மங்க ளிருக்கின்றன. ஆண்டுச் சாதிருசியத்தின் சம்பவமில்லை. ஒன்றற்கொன்று வைதர்மிய ஞானம் இருக்கினும் முற்கூறிய அத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரம வடிவ சாதிருசிய ஞானமும் அவ்வத்தியாசத்திற்கு ஏதுவன்று. ஆனால் விசேஷ ஞானத்தால் எதற்குப் பிரதிபந்த முண்டாகின்றதோ, அப்படிப்பட்ட இரஜதம் சர்ப்பமுதலிய அத்தியாசத்தில் அதிஷ்டானத்திற்கு அத்தியஸ்தத்தோடுள்ள சாதிருசிய ஞானம் ஏதுவாம். விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்பட்ட அத்தியாசத்தினையும் சாதிருசியஞான ஜந்யமெனக்கொள்ளாது துஷ்ட இந்திரிய சையோக ஜந்யமாகவே கொள்ளுமிடத்து, சுத்தியில் இரஜதாத்தியாசத்தினைப்போலத் துஷ்ட நேத்திரத்தின் சையோகத்தால் கரியிலும் இரஜதாத்தியாச முண்டாதல் வேண்டும். நெருப்பினால் எரிக்கப்பட்ட கரிய கட்டையினைக் கரி என்பர். இரச்சுவில் சர்ப்பாத்தியாசத்தினைப்போலத் துஷ்ட நேத்திர சையோகத்தால் கடத்திலும் சர்ப்பாத்தியாசம் உண்டாதல் வேண்டும். இவ்வாற்றால் விசேஷ ஞானத்தால் எதற்குப் பிரதிபந்த

முண்டாகின்றதோ, அப்படிப்பட்ட பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்திலும் சாதிருசிய ஞானம் ஏதுவாம். சாதிருசிய ஞானமும் சாமாநிய ஞான வடிவ தர்மிஞானமேயாம். சுத்தியிலும் வெள்ளியிலும் வெண் பளபளப்பு வடிவ சாதிருசிய மிருக்கின்றது. இரஜ்ஜுவிலும் சர்ப்பத்திலும் பூமியின் சம்பந்தம் நீட்சி என்னும் சாதிருசியமிருக்கின்றது. புருஷனிடத்தும் தாணுவிலும் உயர்ச்சியாகிய சாதிருசிய மிருக்கின்றது. இவ்வாறு அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களில் சமான தர்மமே சாதிருசிய பதார்த்தமாம். அவற்றின் ஞானத்தினைச் சாமாநியஞானமென்றும், தர்மிஞானமென்றும் கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படும் பிராதிபாஸிக அத்தியாசம் எதுவோ, அதனிடத்துச்சாதிருசிய ஞானவடிவ தர்மிஞானமே ஏதுவாம். துஷ்ட இந்திரிய சையோகத்திற்குச் சாதிருசிய ஞான வாயிலாக முற்கூறிய அத்தியாசத்தில் உபயோகமாம்.

௧௨௨. தர்மி ஞானவாதியின் மதத்தில் உபாத்தியாயரது சங்கையும் சமாதானமும்.

உபாத்தியாயரை அநுசரித்தவர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:— பிரமாத்திருதோஷ பிரமாணதோஷப்ரமேய தோஷங்களால் தர்மி ஞானம் பிரதிபந்திக்கப்படும் அத்தியாச முண்டாகின்றது. சாதிருசிய ஞானத்தினை முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறின் பிரமாதாவின் தர்மம் ஞானமாகின்றது. ஆதலால் பிரமாத்திரு தோஷத்தால் அத்தியாசத்தின் ஹேது உண்டாகின்றது. சாதிருசியத்தினை அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறின் விஷயதோஷம் உண்டாய் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகின்றது. எங்ஙனம் பிரமாத்திரு தோஷமாகிய சாதிருசிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறின் கரியில் உருவ அத்தியாசத்தின் ஆபத்திக் (அடைவி)குப் பரிகார முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே விஷய தோஷமாகிய சாதிருசியத்தினை அத்தியாச ஹேதுவெனக் கொள்ளினும் முற்கூறிய ஆபத்தியின் பரிகார முண்டாகின்றது. ஆதலால் சாதிருசிய ஞானமாகிய தர்மிஞானத்தினை முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கொள்ளுதல் பயனின்மையாம் என்றிவ்வாறு உபாத்தியாயரை அநுசரித்தவர் கூறின் அதற்குத் தர்மி ஞானவாதியின் சமாதானமிதுவாம். தூரதேசத்தினின்றும் சமுத்

திர ஜலத்தில் நீலக்கல்லின் பிரமமுண்டாகின்றது. அதுவும்விசேஷ ஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்பட்ட அத்தியாசமாம். ஏனெனின் ஜலத்தில் வெண்ணிறம் ஜலத்தன்மை என்பவற்றின் ஞானத்தால் நீலக்கற் பிரமத்திற்குப் பிரதிபந்த முண்டாகின்றது. ஜலத்தில் நீலக்கல்லின் சாதிருசிய மில்லை. ஆனால் சமுத்திர ஜலத்தால் நீல நிறத்தின் பிரமமுண்டாய் நீலக்கல்லின் பிரம முண்டாகின்றது. ஆண்டு நீல உருவத்தின் ஞானமே பிரம வடிவ சாதிருசிய ஞான மாம். ஆதலால் பிரமப் பிரமைகளின் சாதாரணமான சாதிருசிய ஞானமே முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். சொரூபமாகச் சாதிருசியம் ஏது வன்று. அன்றியும் உபாத்தியாயரை அநுசரித் தவர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—கரி முதலியவற்றில் வெள்ளி முதலிய அத்தியாசத்தின் ஆபத்தியைப் பரிகரித்தற் பொருட்டுச் சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினை முற்கூறிய அத்தியாசத் திற்குக் காரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். அதிஷ்டான அத்தி யஸ்தங்களில் சமான தர்ம வடிவ சாதிருசிய மெதுவோ அதனோடு இந்திரியத்திற்குள்ள சுவசையுக்த தாதான்மிய வடிவ சம்பந்தமே சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியாம். சமுத்திர ஜலத்தில் நீலக் கல்லின் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகிய பிரம சொரூப சாதிருசிய ஞானமிருக்கின்றது. அதன் சாமக்கிரி தோஷமுடைய இந்திரியத் திற்கு ஜலத்திலுள்ள சையோகமாம். இவ்வாற்றால் சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரி எதுவோ அதுவே முற்கூறிய அத்தியாசத் திற் கேதுவாம். சாதிருசிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்திற் கேது வெனக் கொள்ளினும் சாதிருசிய ஞானத்தில் இந்திரிய சம்பந்தத் திற்குக் காரணத்தன்மை அவசியம் அங்கீகரிக்கப் படுகின்றது. ஆதலால், சாதிருசிய ஞானத்தின் காரணத்திற்கே அத்தியாசத் திற் காரணத்தன்மை உசிதமாம். அவ்விரண்டற்கும் இடையில் சாதிருசிய ஞானத்தை அங்கீகரித்தல் பயனின்மையாம். சங்கின் பீதத்தன்மை முதலிய அத்தியாசத்தில் இந்திரிய சம்பந்தத்திற்கே காரணத்தன்மை இருக்கின்றது. அந்த ஸ்தானத்தில் சாதிருசிய ஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் யாண்டுச்சாதிருசிய ஞானத் தின் அபேக்ஷை இருக்கின்றதோ, ஆண்டும் சாதிருசிய ஞானத் தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாம். சாதிருசிய ஞான த்திற்குக் காரணத்தன்மை யில்லை. சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக் கிரிக்கு அத்தியாசத்தின் காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், சகல

அத்தியாசத்திலும் ஒரு இந்திரிய சையோகத்திற்கே காரணத் தன்மை பெறப்படுவதா யிருத்தலின் இலாகவமாம். சாதிருசிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், விரூப அத்தியாசத்தில் இந்திரிய சையோகத்திற்கு ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்து, சாதிருசிய அத்தியாசத்தில் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏதுத் தன்மையை அங்கீகரித்தலில் அத்தியாசத்திற்குக் காரண மிரண்டினைக் கற்பித்தலால் கௌரவமாம். ஆதலால் யாண்டுச் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏது கூறுகின்றனரோ, ஆண்டும் சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியாகிய இந்திரிய சம்பந்தமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம்.

இவ்வாறு உபாத்தியாயரது சங்கைக்குத் தர்மிஞானவாதி இச் சமாதானம் செய்கின்றார்:—இந்திரிய சம்பந்தத்தால் ஞானத்தின் உற்பத்தியே கண்டிருக்கின்றேம். ஆதலால் இரஜத முதலிய விஷயங்களின் உற்பத்தி இந்திரிய சம்பந்தத்தால் சம்பவிக்கிறதில்லை. சாதிருசிய ஞானத்தினை அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக்கொள்ளின் காரண மிரண்டின் கற்பனம் கௌரவமெனப்பட்டது; அது அசங்கதமாம். ஏனெனின் தர்மிஞான வாதிக்குக் காரண மிரண்டைக் கற்பித்தலில் எப்படி இருமைச் சங்கையின் கற்பனமிருக்கின்றதோ, அப்படியே உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினை அத்தியாசத்தின் காரணமெனக் கற்பித்தலில் காரணத்திற்கு அதிக சரீர கற்பனமாம். சாதிருசிய ஞானசாமக்கிரியின் சொரூபத்தில் அடங்கியது சாதிருசிய ஞானமாம். ஆதலால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாதிருசிய ஞானசாமக்கிரி அதிக சரீரமுடைய அத்தியாசத்தின் ஏதுவென்று கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் இலாகவகௌரவங்களோ இரண்டு மதங்களினும் சமமாம். ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் விஷயத்தினது உற்பத்தியின் அசம்பவ வடிவ யுக்தியின் விரோதம் உபாத்தியாயரது மதத்தில் அதிக தோஷமாம். ஆதலால் சாதிருசிய ஞானமே முற்கூறிய அத்தியாசத்திற் கேதுவாம். சாதிருசிய ஞானத்தின் சாமக்கிரி ஏதுவன்று.

௧௨௫. உபாத்தியாயர் சாதிருசியஞானம் அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதலை கண்டித்தல்.

இவ்வாறு தர்மி ஞானவாதிகள் சாதிருசிய ஞானத்தன்மை வடிவாகச் சாமாநிய ஞானத்திற்கு விசேஷஞானத்தால் பிரதிபந்தி

க்கப்படும் அத்தியாசத்தில் காரணத்தன்மை கூறுவாராயின், இவ்வாறு உபாத்தியாயர் மதத்திற் சமாதானமுளது:—விரூபத்திலும் அத்தியாசமிருத்தலால் சகல அத்தியாசங்களிலுமோ சாதிருசிய ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை சம்பவியாது. ஆனல் கரிமுதலியவற்றில் வெள்ளிமுதலிய அத்தியாசத்தைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு விசேஷஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படும் அத்தியாசத்திற்றுனே சாதிருசிய ஞானத்திற்கு ஏதுத்தன்மை அங்கிகரித்திருக்கின்றனர். ஆண்டும் வெள்ளிமுதலிய அத்தியாசத்தில் எங்ஙனம் கரியமுதுகு முக்கோணத்தன்மை முதலிய விசேஷ தர்மங்களின் ஞானம் அத்தியாசத்திற்குப் பிரதிபந்தகமோ, அங்ஙனமே விசேஷ தர்மஞானத்தின் சாமக்கிரியும் அத்தியாசத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாயிருத்தலின், கரிமுதலியவற்றில் வெள்ளிமுதலிய அத்தியாசத்தின் ஆபத்திஉண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சாதிருசிய ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மை அங்கிகரித்தல் பயனிலதாம். அங்ஙனமன்றே:—எப்பதார்த்தத்தின் ஞானம் எதில் பிரதிபந்தகமாகின்றதோ, அப்பதார்த்தத்தினது ஞானத்தின் சாமக்கிரியும் அதற்குப்பிரதிபந்தகமாம் என்பது நியமம். எங்ஙனம்: பர்வதத்தில் வந்நியினது அநுமிதியின் பிரதிபந்தகம் வந்நியபாவத்தின் ஞானமாம். அதன் சாமக்கிரி வந்நியபாவ வியாப்பியத்தின் ஞானமாம். ஏனெனின் வியாப்பியத்தின் ஞானத்தால் வியாபகத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம் வந்நி வியாப்பியம் தூமமோ, அதன் ஞானத்தால் வியாபக வந்நியின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே வந்நியபாவத்தின் வியாப்பியம் ஜலமுதலியனவாம். அவற்றின் ஞானத்தால் வந்நியின் அபாவத்தினது ஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் வந்நி யபாவத்தினது ஞானத்தின் சாமக்கிரி வந்நியபாவத்தினது வியாப்பியத்தின் ஞானமாம். வந்நியினது அநுமிதியினது பிரதிபந்தகம் வந்நியபாவத்தின் ஞானமாம். அவ்வந்நியபாவ ஞானத்தின் சாமக்கிரியாகிய வந்நியபாவத்தினது வியாப்பியத்தின் ஞானமும் வந்நியநுமிதியின் பிரதிபந்தகமாம். இவ்வாற்றல் பிரதிபந்தக ஞானத்தின் சாமக்கிரியும் பிரதிபந்தகமாகின்றது. பிரதிபந்தகத்தின் சாமக்கிரியினைப் பிரதிபந்தகமெனின், தாகத்தின் பிரதிபந்தகமாகிய மணி எதுவோ, அதன் சாமக்கிரிக்குத் தாகத்தின் பிரதிபந்தகத்தன்மையின் வியபிசாரமிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் பிரதிபந்தகஞானத்தின் சாமக்கிரிக்குப் பிரதிபந்தகத்தன்மையை அங்கிகரித்தலில்

வியபிசாரமில்லை. இவ்வாற்றால் அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தக மாகிய விசேஷ ஞானம் எதுவோ அதன் சாமக்கிரியும் அத்தியா சத்தின் பிரதிபந்தகமாம். சுத்தியில் வெள்ளி யத்தியாசத்தின் பிர திபந்தகம் நீலத்தன்மை உருவ விசேஷதர்மத்தின் ஞானமாம். அதன் சாமக்கிரி நீலபாகத்தை வியாபித்த நேத்திர சையோக மாம். அதுவும் வெள்ளி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். ஏனெ னின் நீலபாகத்தில் சுத்தியோடு நேத்திர சையோகமுண்டாகச் சுத்திஞானமே உண்டாகின்றது; வெள்ளிப்பிரமமுண்டாகிறதில்லை. சுத்தியின் கருமைக்கு வேறான பாகமாகிய வெண் பளபளப்புத் தன்மையுள்ள இடம் எதுவோ அதனோடு நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாக வெள்ளிப் பிரமமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் நீல உருவமுடைய தர்மியின் ஞானம் வெள்ளி அத்தியாசத்தின் பிரதி பந்தகமாம். நீல உருவத்தின் ஆசிரயத்தோடு நேத்திரத்தின் சை யோகசம்பந்தமும், அங்ஙனமே நீல உருவத்தோடு நேத்திரத்தின் சையுக்த தாதான்மிய சம்பந்தமும் பிரதிபந்தகஞானத்தின் சாமக் கிரியாம். அதுவும் வெள்ளி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். கரியினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாயின் அப்போது நீல உருவ விசிஷ்டந்தினோடுதான் உண்டாகின்றது. ஆதலால் கரியி னோடு நேத்திரத்தின் சையோகமும் அதன் நீல உருவத்தோடு சையுக்த தாதான்மிய சம்பந்தமும், வெள்ளிப் பிரதிபந்தக ஞானத் தின் சாமக்கிரியாயிருக்க, கரியில் வெள்ளி அத்தியாசத்தின் பிரா ப்தியே யில்லை. அதனைப் பரிகரித்தற்பொருட்டுச் சாதிருசிய ஞான த்திற்கு அத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்தல் பய னின்மையாம்.

கஉச. தர்மி ஞானவாதியினால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் தோஷமும் அதன் பரிகாரமும்.

புண்டரீக (தாமரை) வடிவமாக கத்தரிக்கப்பட்ட படத்தில் புண்டரீகப் பிரமம் உண்டாகின்றது. விஸ்தரிக்கப்பட்ட படத்தில் புண்டரீகப்பிரமம் உண்டாகிறதில்லை, ஆதலால் சாதிருசிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம் என்னும் இத்தோஷத்தை உபாத்தி யாயர் மதத்தில் தர்மி ஞானவாதி கூறுகின்றார். அதற்கும் அத்தி யாசப் பிரதிபந்தக விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரியினை அத்தியாச த்தின் பிரதிபந்தகமாகக் கொள்ளுதலால் சமாதான முண்டாகின்

றது:—விஸ்தார விசிஷ்ட படத்தோடுண்டாம் நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் படத்தின் விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரியாம். யாண்டு விஸ்தரிக்கப்பட்ட படத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் புண்டரீக அத்தியாசமுண்டாகிறதில்லை. யாண்டுப் புண்டரீக வடிவ படத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் படத்தின் விசேஷ ஞானத்தினது சாமக்கிரியின் அபாவமிருத்தலால் புண்டரீகாத்தியாச முண்டாகின்றது.

யாண்டுச் சமுத்திரஜலத்தின் சமுதாயத்தில் நீலக் கற்றலத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரி யிருக்கின்றது. ஏனெனின் நேத்திர சையுக்த தாதான்மிய சம்பந்தம் வெண்மைக்குண சொரூப விசேஷஞானத்திற்கு ஏதுவாம். சாக்ஷூசு ஞானத்திற்கு ஏது ஜலத்தோடு ஆலோக சையோகமுமாம். அங்ஙனமே ஜலராசித்தன்மை வடிவ விசேஷத்தின் வியஞ்சகமான தரங்கமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் சமுத்திரத்தினது ஜலசமுதாயத்தின் விசேஷ ஞானத்தினது சாமக்கிரியில் மூன்று பதார்த்தங்க ளிருக்கின்றன. க. வெண்மை உருவத்தோடு நேத்திர சையுக்த தாதான்மியம், உ. ஆலோக சையோகம், ௩. ஜலராசித்தன்மையின் வியஞ்சகமான தரங்கமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷம் என்னும் இம்மூன்று மிருந்தும், சமுத்திரத்தின் ஜலசமுதாயத்தில் நீலக் கற்றலத்தின் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆதலால் விசேஷ தரிசனத்தின் சாமக்கிரிக்கு அத்தியாசத்தினது பிரதிபந்தகத் தன்மையின் வியபிசாரமிருக்கின்றது.

அங்ஙனமாயினும் பிரதிபந்தகமின்றிய விசேஷ தரிசனத்தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமாம். பிரதிபந்தகத்தோடு கூடிய விசேஷ தரிசனத்தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்தின் பிரதிபந்தகமன்று. யாண்டுச் சமுத்திரத்தின் ஜலசமுதாயத்தில் நீலக் கற்றலத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சமுத்திர ஜலத்தில் நீல உருவத்தின் பிரமமுண்டாய் நீலச்சிலையின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது. நீல உருவத்தின் பிரமஞானமிருக்க, ஜலத்தில் வெண்மை உருவத்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஜலத்தின் விசேஷ தர்மமாகிய வெண்மை உருவம் எதுவோ அதன் ஞானத்தைப் பிரதிபந்திப்பது நீல உருவத்தின் பிரமமாம். அங்ஙனமே தூரத்தன்மைத் தோஷத்தினால் ஜலராசித்தன்மையும் வியஞ்

சகமான அலைமுதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஜலராசித்தன்மை வடிவ விசேஷஞானத்தின் பிரதிபந்தகம் தூரத்தன்மைத் தோஷமாம். ஆதலால் பிரதிபந்தகத்தோடு கூடிய விசேஷ ஞானத்தின் சாமக்கிரி அத்தியாசத்திற்கு விரோதியா யிருத்தலால் சமுத்திரஜல சமுதாயத்தில் நீலக்கற்றலத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றது; அதன் பிரதிபந்தமுண்டாகிறதில்லை. விரிவாய்ச் சொல்வதிலென்? சகல காரணங்களினின்றும் தமது காரியோற்பத்தி பிரதிபந்தக மின்றியதனாலேயே உண்டாகின்றது. பிரதிபந்தகமிருக்க எந்தக் காரணத்தினாலும் காரியமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரதிபந்தகத்தின்அபாவமும் சகல காரியங்களின் சாதாரண காரணமா யிருத்தலால் பிரதிபந்தமிருக்க நேத்திர சையோகமுதலிய சகல அசாதாரண காரணங்களின் சற்பாவத்திலும் விசேஷஞானத்தின் சாமக்கிரியில்லை. ஏனெனின் சகல காரணங்களோடுங் கூடிய காரணத்தினைச் சாமக்கிரி என்பர். யாண்டு அநேக காரணமிருந்தும் ஒன்றில்லையோ, ஆண்டுச் சாமக்கிரி உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் ஜலத்தில் நீலத்தன்மைப் பிரமத்திற்கு வெண்மை யுருவத்தின் ஞானத்திலும், தூரத்தன்மைத் தோஷத்திற்கு ஜலராசித்தன்மை ஞானத்திலும் பிரதிபந்தகத் தன்மை இருக்கின்றது. அந்தப்பிரதிபந்தகமிருக்க, பிரதிபந்தக மின்மையினால் நிகழும் விசேஷஞானத்தின் சாமக்கிரியின்மையால் நீலக்கற்றலத்தின் பிரமம் சம்பவிக்கின்றது. ஈண்டு இப்பொருள் அறியத்தக்கதாம்:—சமீபத்திலுள்ள புருஷனுக்குப் பிரகாசமுடைய தேசத்தில் நேத்திர சையோக முண்டாகியும் நீல உருவத்தின் பிரமம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜலத்தில் நீல உருவத்தினது பிரமத்திற்கு விசேஷ ஞானத்தினாலாவது அதன் சாமக்கிரியினாலாவது பிரதிபந்த முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் விசேஷஞானத்தால் பிரதிபந்திக்கப்படாததா யிருத்தலின் ஜலத்தின் வெண்மை யுருவத்தோடு நேத்திரத்தின் சையுக்த தாதான்மிய சம்பந்தமுண்டாகியும் ஜலத்தில் நீல உருவத்தின் பிரமம் சம்பவிக்கின்றது. தர்மி ஞானவாதியின் மதத்தில் முற்கூறிய பிரமமே சாமாநியஞானத்தன்மை வடிவத்தால் சமுத்திர ஜலத்தில் நீலக்கற்றல அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம்; உபாத்தியாயரது மதத்தில் தோஷத்தன்மை வடிவத்தால் விசேஷ ஞானத்தின் பிரதிபந்தகமாம், அல்லது பிரதிபந்தத்தின்) பாவமின்றிய விசேஷ ஞானத்தினது சாமக்கிரியின்

அபாவத்தைச் சம்பாதித்தல் வாயிலாகச் சிலாதல அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். இவ்வாற்ருல் உபாத்தியாயரது மதத்தில் சாமாநிய ஞானமாகிய தர்மி ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதற் றன்மையில்லை. என்றுலும் கரிமுதலியவற்றில் வெள்ளி யத்தியாசத்தின் அபாவம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அத்தியாசத்தில் தர்மி ஞானத்தினது காரியத்தன்மையின் அபாவத்தால் காரியம் சம்பவியாமையின் தர்மி ஞானமாகிய இதுவெனும் வடிவப்பிரமா விருத்தியைக் கற்பித்தல் சம்பவியாது. இவ்வாற்ருல் அநுபவாநுசாரமாகவாவது காரியஅநுபபத்தியினுலாவது இதுவெனும்வடிவ விருத்தி அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்ததனை விலக்கினுர்.

கஉரு. உபாத்தியாயரது மதத்தில் தர்மிஞானவாதியின் சங்கையும் சமாதானமும்.

அங்ஙனமாயினும் தர்மிஞானவாதி இது கூறுகின்ருர்:—விஷயத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமே அந்தக்கரணத்தின் விஷயாகார விருத்திக்கு ஏதுவாம். சுத்தி முதலிய விஷயங்களோடு நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாக இதுவெனும் வடிவ விருத்தி செவ்வையாக உண்டாகாது. வேறிடத்துப் பொருந்துதல் உண்டாயின் விஷயத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோக முண்டாகியும் அவ்விஷயத்தின் ஞான வடிவ விருத்தி உண்டாகிறதில்லை. வேறிடத்துப் பொருந்துதலின்றியதற்கு விஷயத்தோடு இந்திரிய சையோக முண்டாயின் அவ்விஷய வடிவ விருத்தி அவசிய முண்டாகின்றது. ஆதலால் வேறிடத்துப் பொருந்துதல் வடிவப் பிரதிபந்தகத்தின் இன்மையோடு கூடிய நேத்திர சையோகத்தால் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றை விஷயஞ் செய்வதாய் அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தி உண்டாகின்றது. அவ்விருத்தி நேத்திர முதலிய பிரமாண ஜந்யமாயிருத்தலாலும் சுத்தி முதலியவற்றின் பாதிக்கப்படாத இதுவெனுந் தன்மையைக் கோசரிப்பதாயிருத்தலாலும் பிரமை வடிவமாகின்றது. இவ்வாற்ருல் காரண சற்பாவத்தால் இதுவெனும் வடிவப் பிரமையின் கற்பனம் அங்கீகரிக்கின், உபாத்தியாயரது சமாதானம் இங்ஙனமாகின்றது:—

நேத்திர சையோகமுதலியவற்ருல் இதுவெனும் வடிவ விருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனுல் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரஜந்யமாகின்றது. இது இரஜதம் என்பதாகத் தனது காலத்தில் உற்பத்

தியாகிய மித்தியாரஜதத்தினை விஷயஞ்செய்வதாய் உண்டாகின்றது. ஆதலால் அவ்விருத்தி பிரமவடிவமாகின்றது; பிரமையாகிறதில்லை. உபாத்தியாயரது மதத்தின் நிச்சயம் இதுவாம்:—தோஷத்தோடுகூடிய இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தில் விஷயசேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையில் காரியத்திற்கு எதிர்முகமாகுந் தன்மை வடிவினதாகியக்ஷோபமுண்டாய்ச் சர்ப்பமிரஜதமுதலியவடிவ அவித்தையின் பரிணாமமுண்டாகின்றது. நேத்திரசையோகத்தின் பிற்கணத்தில் அவித்தையில் க்ஷோபமுண்டாகின்றது. அதன் பிற்கணத்தில் அவித்தையின் சர்ப்பமிரஜத முதலிய பரிணாமமுண்டாகின்றது. எந்தக்ஷணத்தில் சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய அவித்தையின் பரிணாமமுண்டாகின்றனவோ, அதே க்ஷணத்தில் அச்சர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றினை விஷயஞ் செய்வதாகிய இது இரஜதமென்னும் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வடிவ ஞானமுண்டாகின்றது. எந்தத் துஷ்ட நேத்திர சையோகத்தால் அவித்தையில் க்ஷோபவாயிலாக சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் உற்பத்தி உண்டாகின்றதோ, அதே சையோகத்தால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமவடிவ விருத்தியாகிய ஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது.

இந்திரிய சையோகத்திற்கு மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் ஞானத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். நேத்திரசையோகத்தால் ஒரு கணத்தின் மறைப்பினால் சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டது. ஏனெனின் நேத்திர சையோகத்திற்குப் பிற்கணத்தில் அவித்தையின் க்ஷோபம் சொல்லப்பட்டது. அதன்பிற்கணத்தில் சர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் அவித்தையின் க்ஷோப காலத்தில் விருத்தி ஞானத்தின் உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றது. அதன் பிற்கணத்தில் ஆவனவாகிய இரஜதமுதலியவற்றிற்கு ஞானகாலத்தில் உற்பத்தி கூறுதலில் விரோதந் தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமாயினும் விரோதமில்லை. ஏனெனின் காரியத்திற்கு எதிர்முகமாகும் அவித்தையின் அவஸ்தையினை க்ஷோபமென்பர். எங்ஙனம் காரியத்திற்கெதிர்முகமாய் அவித்தைதனது காரியமாகிய சர்ப்பம் இரஜதமுதலியவற்றை ஆக்குகின்றதோ, அங்ஙனமே அந்தக்கரணமும் நேத்திர சையோகத்தால் ஞானவடிவ காரியத்தின் அபிமுகமாய் ஞானத்தினை ஆக்குகின்றது. ஆதலால் அவித்தைக்கும் அந்தக்கரணத்திற்கும் தமது காரியாபிமுக அவஸ்தைக்கு மறைப்பின்றியபின் ஒரு

க்ஷணமிருக்கின்றது. அதனின் இரண்டாவது க்ஷணத்தில் அவித்தையின் சர்ப்பம் இரஜத முதலிய பரிணாமமுண்டாகின்றது. அதே க்ஷணத்தில் அந்தக்கரணத்தின் ஞானரூப பரிணாமமுண்டாகின்றது. நேத்திர சையோகத்திற்கு மறைப்பின்றிய பிற்கணத்தில் எந்த ஞானத்தின் உற்பத்தியைக் கூறுகின்றனரோ அது க்ஷண காலம் அதிசூக்ஷ்மமாம். ஆதலால் காரியாபிமுக அவஸ்தையின் க்ஷணமும் காரியத்தினது உற்பத்தியின் க்ஷணமும் ஒரேகாலமாம் என்னும் அபிப்பிராயத்தாற் கூறுகின்றனர். இவ்வாற்றால் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றோடு துஷ்ட இந்திரியத்தின் சையோகத்தால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய ஞானமும் விஷயாவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்பமிரஜதமுதலியனவும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. அவற்றிற்கு விஷய விஷயித்தன்மையுண்டு. ஆதலால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய விருத்தி ஞானமும் துஷ்ட இந்திரிய சையோகஜந்நியமாம்; மித்தியாபதார்த்தகோசரமுமாம். ஆதலால் அதுபிரமமாம்; பிரமையன்று. தர்மிஞானவாதியின் மதத்தில் அவித்தையின் க்ஷோபத்திற்கு ஏது சாமாநிய ஞானமாம். ஆதலால் தர்மிஞானவாதியின் மதத்தில் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்குப் பிற்காலத்தில்க்ஷோபமுடைய அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்பமிரஜத முதலியன உண்டாகின்றன. பிற்காலத்து உண்டாகும் பதார்த்தம் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்திற்கு விஷயமாகாது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ விருத்திக்கு விஷயம் சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய மித்தியாபதார்த்தங்களாகாது; சுத்தி இரஜ்ஜு முதலியனவாயிருத்தலின் இதுவெனும் வடிவவிருத்தி பிரமையாம். சர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றை விஷயஞ்செய்வது அவித்தையின் பரிணாமமாகிய பிரமவிருத்தியாம். இக்காரணத்தால் தர்மிஞானவாதியின்மதத்தில் பிரமவிருத்திஐந்திரியகமன்று. நேரே இந்திரிய சம்பந்தத்தால் உண்டாவது எதுவோ அது ஐந்திரியகமெனப்படுகின்றது. பிரமவிருத்தியின் அதிஷ்டானமாகிய இதுவெனும் வடிவவிருத்தி யாதோ, அதன் உற்பத்தி வாயிலாகப் பரம்பரையாய் இந்திரியசம்பந்தத்திற்குப் பிரமவிருத்தியில் உபயோகமிருக்கின்றது; நேரே இல்லை. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் உபாதான வடிவ அவித்தையில் க்ஷோபத்திற்கு நிமித்தம் தோஷமுடைய இந்திரிய சையோகமாம்; ஆதலால் ஒரே இந்திரிய சையோகத்தால் அவித்தையின் பரிணாமமாகிய சர்ப்ப

மிரஜத முதலியனவும், அவற்றை விஷயஞ்செய்யும் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாகிய இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. இவ்வாற்றால் உபாத்தியாயரது மதத்தில் இதுவெனும் வடிவ விருத்தி பிரமரூபமாகவே உண்டாகின்றது. சாக்ஷாத் இந்திரிய சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகின்றதாகலின் ஐந்திரியகமெனப்படுகின்றது. இந்திரிய சம்பந்தத்தால் எந்த இதுவெனும் வடிவவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அது தனது காலத்தில் உற்பத்தியாகிய சர்ப்பம் இரஜதமுதலியவற்றை விஷயஞ்செய்வதாகின்றது. ஆதலால் இது சர்ப்பம் இது இரஜதம் என்றிவ்வா றுண்டாகின்றது. கேவலம் இதுவெனும் பதார்த்தத்தைக் கோசரிப்பதாகிறதில்லை.

கஉ௬. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சங்கையும் சமாதானமும்.

உபாத்தியாயரது மதத்தில் இச்சங்கை உண்டாகின்றது :—எப்பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அதனைக் கோசரிப்பதாகவே விருத்தி உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அந்நியத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் அந்நிய கோசர விருத்தி உண்டாகுமாயின், கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் படகோசர விருத்தியும் உண்டாதல்வேண்டும். வெகுவாய்ச் சொல்லுவதிலென்ன? ஒரு பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாயின் சகல பதார்த்த கோசர விருத்தியின் ஆபத்தியால் சகலபுருஷர்களும் அநாயாசமாகச் சர்வஞ்ஞர்களாதல்வேண்டும். ஆதலால் அந்நிய பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் அந்நியகோசர விருத்தி சம்பவியாது. ஆனால் எதனோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, அதனைக் கோசரிக்கும் விருத்தியே உண்டாகின்றது. உபாத்தியாயரது மதத்தில் இரஜ்ஜு சுத்திமுதலியவற்றோடு நேத்திர சையோகத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்தி சர்ப்ப ரஜதாதிகோசரமென்று கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அது சம்பவியாது.

இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம் :—சுவசம்பந்தத்தோடும் தனது தாதான்மிய முடையதனோடும் இந்திரிய சம்பந்தத்தால் சுவகோசர விருத்தி உண்டாகின்றது. விருத்தியின் விஷயம் சுவபதத்தின் அர்த்தமாம். எந்தப் பதார்த்தத்தினை விஷயஞ்செய்யும் விருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தப் பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்

தின் சம்பந்தம், அல்லது அப்பதார்த்தத்தின் தாதான்மிய முடையதனோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்த முண்டாதல்வேண்டும். பிரம விருத்தியின் விஷயம் சர்ப்பமிரஜத முதலியனவாம். ஆண்டு விருத்தியின் விஷயத்தினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாகவில்லை. ஆனால் சர்ப்பமிரஜதமுதலியவற்றின் தாதான்மியமுடைய இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமுண்டாயிருக்கின்றது. ஏனெனின் அத்தியஸ்தத்திற்கு அதிஷ்டானத்தோடு தாதான்மிய சம்பந்த முண்டாகின்றது. சர்ப்ப மிரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானத் தன்மையை அவச்சேதகஞ் செய்வனவா யிருத்தலின் இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியனவும் சர்ப்ப மிரஜதமுதலியவற்றின் அதிஷ்டான மெனப்படுகின்றன. ஆதலால் சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றின் தாதான்மியமுடைய இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்திக்குச் சர்ப்பமிரஜத முதலியனவும் விஷயங்களெனல் பொருந்தும். கடத்தில் படத்தின் தாதான்மிய மில்லை .ஆதலால்கட இந்திரியங்களின் சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்தி படகோசரமாகாது. இவ்வாற்றால் ஒரு பதார்த்தத்தின் சம்பந்தத்தால் உற்பத்தியாகிய விருத்தி சகல பதார்த்தங்களையும் கோசரிப்பதாகாது. பிரஹ்மத்திற்குப் பின்னமான எப்பதார்த்தத்திலும் எல்லாவற்றின் தாதான்மியமு மில்லை. பிரஹ்மத்தில் சகல பதார்த்தங்களின் தாதான்மியமு மிருக்கின்றது. ஆனால் பிரஹ்மம்அசங்கமாம். அதனோடுஇந்திரியத்திற்குச்சம்பந்தம் சம்பவியாது. ஆதலால் ஒரு பதார்த்தத்தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தத்தால் விருத்தி உண்டாகவே சர்வஞ்ஞத்தன்மையின் ஆபத்தி இல்லை. தர்மிஞான வாதியின் மதத்தில் சர்ப்பம் இரஜத முதலிய ஞேயமும், அவற்றின் ஞானமுமாகிய இரண்டும் அவித்தையின் பரிணமமாம். உபாத்தியாயரது மதத்தில் சர்ப்பம் இரஜதம் முதலியனவோ அவித்தையின் பரிணமமாம். அவற்றின் ஞானம் முற்கூறியபடி அந்தக்கரணத்தின் பரிணமமாம். அவ்வந்தக்கரணத்தின் பரிணமம் இந்திரிய சம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றது; ஆதலால் ஐந்திரியக மென்பர். இவ்வாற்றால் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றோடுநேத்திரசையோகத்தின்அபாவமுண்டாகியும், இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றோடுதுஷ்டநேத்திரசையோகத்தாற் றோன்றியசாக்ஷுஷப்பிரமவிருத்திக்கு விஷயம் சர்ப்ப மிரஜத முதலியனவா மென்பது உபாத்தியாயரது மதம். "சக்ஷுவினால் சர்ப்பத்தைப் பார்க்கின்

றேன், சக்ஷுவினால் இரஜதத்தைக் காண்கின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயத்தினாலும் சர்ப்ப ரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் பிரமவடிவ சாக்ஷுஷ விருத்தியே சித்தமாகின்றது. இரஜ்ஜு சுக்தி முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் இதுவெனும் வடிவப்பிரமாவிருத்தியில் அபிவியக்தமான (வெளிப்பட்ட) சாக்ஷி கோசரத்தன்மை சர்ப்பரஜதாதிகளுக்குத் தர்மிஞானவாதிகள் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் மதத்தில் முற்கூறிய அநுவியவசாயத்தின் விரோத மிருக்கின்றது.

௧௨௭. தர்மிஞானவாதி அத்தியாசத்தில் பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோகமுளதெனலும், உபாத்தியாயர் சங்கின் பீதத்தன்மை அத்தியாசத்தில் நேத்திரத்தின் சாக்ஷாத் உபயோகமுளதெனலும்.

தர்மிஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—சர்ப்ப ரஜத முதலியவற்றின் பிரகாசமோ சாக்ஷிவடிவமாம். ஆனால் அபிவியக்த சாக்ஷியினாலேயே அவற்றின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் சாக்ஷியின் அபிவியஞ்சகமாகிய இதுவெனும்வடிவவிருத்தி நேத்திரஜந்நியமா யிருத்தலால் பரம்பரையாகச் சர்ப்ப ரஜத முதலியவற்றின் சாக்ஷி வடிவப் பிரகாசத்திலும் நேத்திரத்தின் உபயோக மிருக்கின்றது. ஆதலால் சர்ப்ப ரஜத முதலியவற்றின் ஞானத்தில் சாக்ஷுஷத்தன்மை வியவகார முண்டாகின்றது. ஆதலால் தர்மிஞானவாதியின் மதத்தில் சர்ப்ப ரஜத முதலியவற்றிற்குச் சாக்ஷிபாஸ்யத்தன்மை அங்கீகரிக்கினும், முற்கூறிய அநுவியவசாயத்திற்கு விரோதமில்லை. இங்ஙனம் கூறுதலும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் முற்கூறியஸ்தலத்திலோ பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோகமிருத்தலால் சாக்ஷுஷத்தன்மை வியவகாரத்தின் நிர்வாகம் சொல்லப்பட்டது. அங்ஙனமாயினும் சங்கில் பீதப் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பரம்பரையாகவும் நேத்திரத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் உருவமின்றிய கேவல சங்கிலோ நேத்திரத்திற்கு யோக்கியதை யில்லை. ஆதலால் உருவ விசிஷ்டத்திற் கூறுமிடத்துச் சங்கின் வெண்மை உருவம் கிரகிக்கப்படுமாயின் பீதத்தன்மையின் அத்தியாசம் உண்டாகாது. இக்காரணத்தால் அத்தியஸ்த பீதஉருவ விசிஷ்டத்தில் நேத்திரத்தின் யோக்கியதை அங்கீகரிக்கவேண்டியதாகும். அது தர்மிஞானவாதியின்

மதத்திற்சம்பவியாது. ஏனெனின் அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தில் ஐந்திரியகத்துவம் இல்லையென்பது தர்மிஞானவாதியின் மதம். இவ்வாறு உருவமின்றிய கேவல சங்கு ஞானத்திலேனும் உருவ விசிஷ்ட சங்கு ஞானத்திலேனும் நேத்திரத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. உபாத்தியாயரது மதத்தில் சங்கினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமே பீதவடிவ அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாம். அந்த நேத்திரத்தின் சம்பந்தம் உருவமின்றிய கேவல சங்கினுலேனும் வெண்மை உருவ விசிஷ்டத்தினுலேனும் சம்பவிக்கின்றது.

உஅ. தர்மிஞானவாதிகூறும் சங்குப் பொன்மையின் அத்தியாச அபாவமும், உபாத்தியாயர் கூறும் அதன் அநுவாதமும், தோஷமும்.

இத்தலத்திலும் தர்மிஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார் :—ண்டுச் சங்கில் பீத உருவத்தின் அத்தியாசமுண்டாகின்றதோ, ண்டுச் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றினைப்போல, பொன்மையின் த்தியாசமும் சொரூபமாக உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் எப்படி படிகத்தில் செம்பரத்தம் புஷ்பத்தின் கண்ணுள்ள செம்மையின் ம்சர்க்கத்தின் அத்தியாச மிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே நேத்திரதின் கண்ணுள்ள பீத சம்பந்தியாகிய பொன்மையினது சம்பந்தின் அத்தியாசம் சங்கிலிருக்கின்றது. பீதமாகிய பித்தத்தின் ானமின்றி அதன் சம்பந்தத்தின் அத்தியாசம் சம்பவியாது. தலால் பீதமாகிய பித்தத்தின் ஞானத்தில் நேத்திரத்தின் உபாகமிருத்தலால் சங்க பீதத்தின் அத்தியாசத்திலும் பரம்பரைக நேத்திரத்தின் உபயோகமிருக்கின்றது. ஆதலால் பீதமாகிய கினைக் கண்ணுற் காண்கின்றேன் என்னும் அநுவியவசாயம் பவிக்கின்றது. சங்கில் பீத உருவத்தின் சம்பந்தம் அநிர்வசநீயக உற்பத்தியாகின்றது. ஆதலால் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தின் த்தியுமில்லை.

இவ்வாறு தர்மிஞானவாதி கூறுவாராயின் அவர் வார்த்தை இது கேட்கவேண்டியதாம்:—சங்கினிடத்துப் பீத உருவத் சம்சர்க்காத்தியாசத்திற்கு ஏது பித்தத்தினது பீதத்தன்மை ஞானமாம். அது நேத்திரதேசத்திலுள்ள பித்தத்தினது பீதத் மையின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகின்றதா? அல்லது சங்கு சத்தில் பீதத்திரவியம் அடையப்பட்டதாய் அதனது பீதத் தன்

மையின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றதா? முதற் பக்ஷத்தைக் கூறின் நேத்திரஸ்தானத்திலுள்ள பீதத்திரவியத்தோடு நேத்திரத்தி லுள்ள அஞ்சனத்தினோடு நேத்திரசையோகம் பொருந்தாதது போல, நேத்திரத்தின்சையோகம் சம்பவியாமையால் அதன் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமோ உண்டாகாது. ஆதலால் நேத்திரத்தின் கண்ணுள்ள பீதமாகிய பித்தத்தினைக் கோசரிப்பது பரோக்ஷவிருத்தியாகும். அந்தப் பரோக்ஷவிருத்தியின்கண்ணுள்ள சாக்ஷியினால் சங்கின்பீதத்தன்மையினது அபரோக்ஷப்பிரகாசம் உண்டாகாது. எவ்வாற்றானும் நேத்திரத்தின் கண்ணுள்ள பித்தத்தினது பீதத்தன்மையைக் கோசரிக்கும் சாக்ஷுஷ விருத்தியை அங்கீகரிக்கினும், அவ்விருத்தியின்கண் அபிவியக்த சாக்ஷியோடு நயனதேசத்திலுள்ள பித்தத்தினது பீதத்தன்மை மாத்திரத்தின் சம்பந்த மிருக்கின்றது. சங்கினோடும் சங்கினிடத்துப் பீதத்தன்மையின் சம்பந்தத்தினோடும் சாக்ஷிக்குச் சம்பந்தமில்லை. ஆதலால் சங்கிற்கும் சங்கினிடத்துப் பொன்மையின் சம்பந்தத்திற்கும் சாக்ஷியினோடு சம்பந்தமின்மை யிருத்தலின் பிரகாசமுண்டாகலாகாது. தாற்பரிய மிதுவாம்:—ஜபாகுசும (செவ்வரத்தம்பூ) சம்பந்தமுள்ளதாகிய இரக்தத்தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி ஸ்படிகத்தில் உண்டாகுங்கால், அவ்விடத்திலோ இரக்தத்தன்மை, ஸ்படிகத்தன்மை, அங்ஙனமே இரக்தத்தன்மையின் சம்பந்தமென்னு மூன்று பதார்த்தங்களும் முன் இடத்தில் இருத்தலால் ஒரு விருத்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷிக்கு விஷயமாகின்றன. பீத சங்கின் அத்தியாசத்தில் பீதத்துவம் (பொன்மை) நேத்திரதேசத்தி லிருக்கின்றது. பொன்மையின் சம்பந்தத்தோடுகூடிய சங்கு முன் இடத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் ஒருவிருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியினால் மூன்றினது பிரகாசம் சம்பவியாது. ஆதலால் நயனதேசத்திலுள்ள பித்தத்தினது பொன்மையின் ஞானத்தில் நேத்திரத்தின் உபயோக மிருக்கின்றதென்னும் முதற்பக்ஷம் சம்பவியாது. ஆதலால் சங்குதேசத்தில் அடையப்பட்ட பித்தத் திரவியத்தினது பீதத்தன்மையின் அபரோக்ஷஞானம் நேத்திரத்தினால் உண்டாகின்றது. அதன்பின் சங்கிற் பீதத்தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: குசும்பாவில் சம்பந்தமுள்ளதாகிய படத்தில் குசும்பாத் திரவியத்தினது உருவத்தின் உணர்ச்சி உண்

டாகின்றது. ஆண்டு ஒரு விருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியினுல் குசும்பாத்திரவியமும், இரக்த நிறமும், அங்ஙனமே அதன் சம்ப ந்தியான படமுமாகிய இவற்றின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. ஸ்ப டிகத்தில் செம்மைப்பிரம முண்டாகின்றது. ஆண்டும் ஒரு விரு த்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷியினுலேயே எல்லாவற்றின் பிரகா சமு முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சங்குப்பொன்மைப் பிரமத்தி லும் நயனதேசத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட பொன்மைப்பித்தமும் சங்குதேசத்திற்சென் றடைகின்றது. அதன் அநிர்வசநீய சம்பந் தத்தின் உற்பத்தி சங்கினிடத்து உண்டாகின்றதென்னும் இரண் டாவது பக்ஷத்தை அங்கீகரிக்கின் முற்கூறிய தோஷ மில்லை. ஏனெனின், மஞ்சள் நிறப்பித்தமும் சங்கமும் ஓரிடத்திருப்ப னவா யிருத்தலின் மஞ்சள் நிறப் பித்தத்தைக் கோசரிக்கும் சா க்ஷ-ஷ விருத்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷியினுல் சங்கு, சங்கினி டத்துள்ள பொன்மையின் ஸம்ஸர்க்கம் என்பவற்றின் பிரகாசத் தை அங்கீகரித்தலில் ஓர் பாதகமுமில்லை. இவ்வாற்றுல் சங்குதே சத்திற்சென்றபீதமாகிய பித்தம்யாதோ, அதன் பீதத்தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்சர்க்கத்தின் உற்பத்தி சங்கினிடத்து உண்டாகின் றது. சங்குதேசத்திலுள்ள பித்தத்தின் பிரத்தியக்ஷம் நேத்திரஜந் நியமாகின்றது. அங்ஙனமே சங்கினிடத்துச் சம்சர்க்காத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் பரம்பரையாகச் சங்குப் பொன்மை அத்தியாசத்திலும் நேத்திரத்தின் உபயோகமிருத்தலால் சாக்ஷ-ஷத்தன்மைப் பிரதீதி சம்பவிக்கின்றதென்னும் தர்மிஞானவாதி யின் வார்த்தையும் சம்பவியாது. ஏனெனின் சங்குதேசத்தில் பீத உருவமுடைய பித்தத்தின் செல்லுதல் உண்டாமாயின், பீதத்தன் மையின் உணர்ச்சி சங்கினிடத்துச் சகல திருஷ்டாக்களுக்கும் உண்டாதல் வேண்டும்.

கஉக. முற்கூறிய தோஷத்திற்குத் தர்மிஞானவாதி யினுற் சொல்லப்படும் (இருமுறை) சமாதானமும், உபாத்தியாயரால் சொல்லப்படும் (இருமுறை) தோஷமும்.

தர்மிஞானவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றுர்:—தோஷமுடைய நேத்திரத்தால் பித்தம் வெளிப்படுதலை எந்தப் புருஷன் காண் கின்றுனே, அவனுக்கே சங்கிற் பூசப்பட்ட பித்தத்தினது பொன் மையின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. எவனுடைய நேத்திரத்திற்

பித்த தோஷமில்லையோ, அவனுக்கு நேத்திரத்தினின்றும் வெளிப்படும் பித்தங் காணப்படுகிறதில்லை. ஆதலால் பித்தத்தினது பொன்மையின் உணர்ச்சி சங்கினிடத் துண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம் பூமியில் எழும்புதலைச் செய்கின்ற பட்சியினது ஆதி எழும்புதற் கிரியையினைக் கண்டு இடைத்தொழிலையும் காண்கின்றவனுக்கே மிக வுயர்ந்தவிடத்தில் பக்ஷியின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றதோ, கீழ் இடத்தில் எழும்புதலைச் செய்வதனைக் காணாதவனுக்கு மிக வுயர்ந்தவிடத்துள்ள பக்ஷியின் உணர்ச்சி உண்டாகாதோ, அங்ஙனமே எவனது நேத்திரத்தினின்றும் பீதமாகிய பித்தம் வெளிப்படுகின்றதோ, அவனுக்குமாத்திரம் வெளிப்படுதலின் உணர்ச்சி இருத்தலால் சங்குதேசத்தில் அதன் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது; அந்நியனுக்கில்லையென்னும் இத்திருஷ்டாந்தத்தினால் அந்நிய புருஷனுக்குப் பொன்மை ஞானத்தினது ஆபத்தியின் பரிகாரம் கூறின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் எவனுக்கு உயர்ந்த இடத்திலிருக்கும் பக்ஷி காணப்படுகின்றதோ, அவன் அந்நியபுருஷனுக்கு என்னுடைய நேத்திரத்திற்குச் சமீபமாக உன்நேத்திரத்தை வைத்துப்பார் என்று உபதேசஞ் செய்கிறான். அல்லது விரலைச் சுட்டினும் அந்நிய புருஷனுக்கும் உயரிடத்திலுள்ள பக்ஷியின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. சங்கிற்பற்றியுள்ள பித்தத்தினது பீதத்தன்மையின் உணர்ச்சி எவ்விதத்தினாலும் அந்நியனுக்கு உண்டாகாமையின் திருஷ்டாந்தம் விஷமமாம். ஆதலால் சங்கு தேசத்தில் பித்தத்தின் செல்லுகை சம்பவியாது.

தர்மி ஞானவாதி இவ்வாறு கூறுகின்றார்:— தோஷமுடைய நேத்திரத்தால் வெளிப்பட்ட பீத பித்தத்தின் பொன்மையின் அபரோக்ஷம் தோஷமுடைய நேத்திரத்தினாலேயே உண்டாகின்றது. ஆதலால் அந்நிய புருஷர்களுக்குச் சங்கிற் பொன்மையின் அத்தியாசம் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சங்குதேசத்திலுள்ள பித்தத்தினது பொன்மையின் அபரோக்ஷ அநுபவம் நேத்திரேந்திரியத்தினால் உண்டாகின்றது. நேத்திரத்தினால் அநுபவிக்கப்பட்ட பொன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் சங்கினிடத்து உற்பத்தியாகின்றது. அதனைச் சாக்ஷி பிரகாசிக்கின்றது. சங்கினிடத்துப் பொன்மைச் சம்பந்தத்தின் உணர்ச்சியில் பரம்பரையாக நேத்திரத்தின் உபயோக மிருத்தலால், சாக்ஷுஷத்தன்மை வியவகாரமும் சம்பவிக்கின்றது.

இவ்வாறு தர்மி ஞானவாதியின் சமாதானமும் அநுபூய மான ஆரோபத்திலேயே சம்பவிக்கின்றது. ஸ்மரிக்கப்படும் ஆரோபத்திற் சம்பவியாது. வேறிடத்து அநுபவிக்கப்பட்ட தின் வேறிடத் துணர்ச்சியினை அநுபூயமான (அநுபவிக்கப்பட்ட) ஆரோப மென்பர். எங்ஙனம்: சங்காகிய இடத்தின் கண்ணுள்ள நேத்திரத்தின் பித்தத்தில் அநுபவிக்கப்பட்ட பொன்மையின் சம்பந்தம் எதுவோ, அதன் உணர்ச்சி சங்கினிடத்து உண்டாகின் றது. இது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஆரோபமாம். இவ்வாற்றால் சந் நிதிப்பட்ட பதார்த்தத்தினது தர்மத்தின் உணர்ச்சி அந்நியத்தி லுண்டாகின்றது. ஆண்டு முழுவதும் அநுபூயமான ஆரோப மாம். பிரத்தியக்ஷ அநுபவத்தினது விஷயத்தின் ஆரோப முண் டாயின் அது அநுபவிக்கப்பட்ட ஆரோப மெனப்படுகின்றது. சந் நிதிப்பட்ட உபாதியின் கண்ணேயே பிரத்தியக்ஷ அநுபவத்தின் விஷயத்தன்மை உண்டாகின்றது.ஜலத்தில் நீலத்தன்மையின் அத்தி யாசமுண்டாகின்றது. அது ஸ்மர்யமாண (ஸ்மரிக்கப்படும்) ஆரோப மாம்.ஸ்மிருதியின் விஷயத்தினை ஸ்மரிக்கப்படுவதென்பர்.ஜலத்திற்கு ஆதாரமான பூமி நீலமாயிருக்கின், அல்லது நீலமண்ணால் கலக்கப் பட்ட ஜலமாயிருக்கின், ஆண்டு ஜலத்தின் நீலத்தன்மை அத்தியா சம் அநுபவிக்கப்பட்ட ஆரோபமாகச் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் வெண்பூமியிலுள்ள நிர்மல ஜலத்திலும் ஆகாயத்திலும் நீலத்தன் மையின் ஸ்மரிக்கப்படு மாரோப மிருக்கின்றது. அந்த ஸ்தானத் தில் நீலஉருவ சம்சர்க்கமுடையதாகிய அதிஷ்டானத்தைக் கோச ரிக்கும் சாக்ஷாத்வஷ விருத்தியின் அங்கீகாரம் இன்மையால் பரம் பரையாகவும் நேத்திரத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆத லால் முற்கூறிய அத்தியாசத்தில் சாக்ஷாத்வஷத்தன்மை உணர்ச்சி தர்மி ஞானவாதியின் மதத்திற் சம்பவியாது. ஏனெனின் அத்தி யஸ்த பதார்த்தத்தினைத் தர்மி ஞானவாதியின் மதத்தில் சாக்ஷி பாஷியமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர். உபாத்தியாயரது மதத்தில் அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தின் ஐந்திரியக விருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய அத்தியாசத்திலும் சாக்ஷாத்வஷத் தன்மையின் உணர்ச்சி சம்பவிக்கின்றது. ஸ்தனத்தின் மதுரமான பாலில் யாண் டுத் திக்கப்பிரசத்தின் பிரம முண்டாகின்றதோ, அந்த ஸ்தானத் தில் மதுரமான பால் அதிஷ்டானமாம். திரவியக் கிரகணத்தில் இரஸனேந்திரியத்திற்கு யோக்கியதை இல்லாமையால் மதுரமான

பாலின் உணர்ச்சியிலோ இரஸனேந்திரியத்தின் உபயோகம் சம்
விக்கிறதில்லை. தர்மி ஞானவாதத்தில் அத்தியஸ்த கோசர ஐ
திரியக விருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் மதுரமாகிய பாலி
கைப்புப் பிரமத்திற்கு இராஸனத்தன்மை (ரஸனேந்திரியத்தா
அறியுந்தன்மை) சொல்லலாகாது. உபாத்தியாயரது மதத்திலே
கைப்பைக் கோசரிக்கும் இராஸன(ரஸனேந்திரிய) விருத்தி உண்
டாகின்றது. ஆதலால் கைப்புப் பிரமத்தில் இராஸனத்தன்மை
வியவகாரம் சம்பவிக்கின்றது.

௩௩௦. மதுரமாகிய பாலில் கைப்பிரசாத்தி யாசத்தின் இரஸனையால் கோசரிக்குந் தன்மை பூர்வகமான உபாத்தியாயரது மதத்தின் நிச்சயம்.

ஆனால் இவ்வளவு பேதமுண்டு:—சர்ப்பமிரஜத முதலிய அத்
தியாசத்தில் அதிஷ்டானத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால்
அதிஷ்டான கோசர சாக்ஷாஷ விருத்தி உண்டாகின்றது. அவ்
விருத்தியின் சமகாலத்தில் உண்டாகிய சர்ப்பமிரஜத முதலியன
வும் அதற்கே விஷயமாம். மதுரமாகிய பாலில் அந்தக் கைப்பிரசத்
தின் அத்தியாசமுண்டாயின் ஆண்டுப் பால் வடிவ இராசன விரு
த்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் சரீரத்தில் வியாபித்திருப்பது துவ
க்காம். ஆதலால் துவாச (தொக்கிந்திரிய) விருத்தி மதுரமான
பால்வடிவமாகின்றது. அதனால் மதுரமான பாலின் பிரகாசமுண்
டாகின்றது. எந்தக்காலத்தில் மதுரமாகிய பாலினோடு சையோக
முண்டாகின்றதோ, அதே காலத்தில் தோஷத்தினால் தூஷிக்கப்
பட்ட இரசனைக்குப் பாலினோடு சையோகமுண்டாகின்றது. இர
சனையின் சையோகத்தால் பாலவச்சின்னசேதநத்தின்கண்ணுள்ள
அவித்தையில் க்ஷோபமுண்டாய், அவித்தையின் பரிணாமமாகிய
கைப்பிரச வடிவமும் கைப்பிரசத்தைக் கோசரிக்கும் இராசன
விருத்தியும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. இவ்வாறு மதுரமா
கிய பாலில் கைப்பிரசாத்தியாச முண்டாயின், ஆண்டு மதுரத்திர
வியத்தின் பிரகாசமோ துவாச விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்
தால் உண்டாகின்றது. கைப்பிரசவடிவ இராசன விருத்தி உண்
டாகுதலால், இராசன விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத்தால் கைப்
பிரசத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. துவாசவிருத்தியும் இராசன

நத்தியும் பாலாகிய இடத்திற் செல்லுகின்றன. ஆதலால் ஓரிட
ருள்ளனவா யிருத்தலின் இரண்டு விருத்தி யுபகித சேதனத்திற்
ம் பேதமில்லை. இதனுல் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களுக்கு ஒரு
ானத்திற்கு விஷயமாகுந் தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது. கைப்
சத்தைக் கோசரிக்கும் இராசன விருத்தியை அங்கீகரியாமல்,
வாச விருத்தியில் அபிவியக்தமான சேதனத்தினுலேயே கைப்
சத்தின் பிரகாசத்தை அங்கீகரிக்கின், கைப்பிரசத்தின் ஞான
ில் இராசனத்தன்மை உணர்ச்சி உண்டாகாது. தர்மி ஞான
தியின் மதத்தில் சர்ப்பமிரஜதமுதலிய அத்தியாசத்திலோ, அத்
ாசத்திற்குக் காரணமான அதிஷ்டானத்தின் ஞானத்தில் நேத்
த்தின் உபயோகமிருத்தலால் பரம்பரையாக அத்தியஸ்தஞான
ிற்கும் நேத்திர ஐந்நியத்துவம் உண்டு. கைப்பிரசத்தின் அத்தி
சத்திலோ அதிஷ்டானம் மதுரமான பால். அது திரவியரூபமா
நத்தலின், அதன் ஞானத்திலும் ரசனேந்திரியத்தின் உபயோக
ன்மையால் பரம்பரையாகக் கைப்பிரச ஞானத்திற்கு இரசன
நியத்துவம் சம்பவியாது. ஆதலால் கைப்பிரசாத்தியாசத்தில்
ாசனத்தன்மை உணர்ச்சியின் நிர்வாகத்தின்பொருட்டுத் தர்மி
னவாதிக்கும் இராசனவிருத்தி அவசியம் அங்கீகரிக்கவேண்
தாம். அங்ஙனமே சர்ப்பமிரஜத முதலிய அத்தியாசத்திலும்
த்தியஸ்த கோசர ஐந்திரியகவிருத்தியே உண்டாகின்றது. அத
றப் பின்னமான அத்தியஸ்தகோசர அவித்தையின் பரிணும
கிய அநிர்வசநீய விருத்தியினைக் கற்பித்தல் பயனின்மையாம்.
மதத்தில் அவித்தையின் பரிணுமம் கேவலம் விஷயாகாரமே
கின்றது.

அவ்வநிர்வசநீய விஷயத்தின் ஞானரூப விருத்தி அந்தக்கர
த்தினதாகின்றது; துஷ்ட (தோஷமுடைய) இந்திரியத்தின்
யோகத்தால் அவ்விருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலாற் பிரம
வமாகின்றது. அதிஷ்டானத்தோடு துஷ்ட இந்திரியத்தின்
பந்தமே அவித்தையில் க்ஷோபவாயிலாக அத்தியாசத்திற்கு
ாவாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநியஞானம் அத்தியாசத்திற்கு
வன்று.

௧௩௧. ஆசாரியரது வாக்கியத்திற்கும் உபாத்தியாயரது மதம் விரோதப்படுதலும், தர்மிஞானவாதியின் மதத்திற் கூறிய தோஷத்திற்குச் சமாதானமும்.

இது கவிதார்க்கிக சக்கரவர்த்தி நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரது மதமாம். அது சகல பிராசீன ஆசாரியர்களது வார்த்தைக்கும் விருத்தமாம். அங்ஙனமன்றே:— அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம், தோஷம், பூர்வாநுபவஜந்நிய சம்ஸ்காரம் என்பவற்றால் அத்தியாச முண்டாகின்ற தென்பது பிராசீன மதம். உபாத்தியாயரது மதத்தில் அதிஷ்டானத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோகம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக்கொள்ளப்பட் டிருக்கின்றது. அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானத்தினைக் கொள்ளவில்லை. ஆதலால் பிராசீன வசனத்திற்கு விருத்தமாம். அர்த்தாத்தியாச ஞானாத்தியாசபேதத்தால் இருவகை அத்தியாசங்களுள. இது சகல அத்வைதிகளாலும் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. உபாத்தியாயரது மதத்தில் ஞானாத்தியாசம் அப்பிரசித்தமாம். எனெனின் அநிர்வசநீய சர்ப்ப இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அவித்தையின் பரிணாமத்தினை ஞானாத்தியாச மென்பர். உபாத்தியாயரது மதத்தில் ஐந்திரியகப் பிரம விருத்தியினை அங்கீகரித்து அதன் லோப மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பிராசீன வசனத்தோடு விருத்தமாம். அங்ஙனமே சொல்லப்படும் கிரமத்தால் யுக்தி விருத்தமுமாம்:—அதிஷ்டான இந்திரியங்களின் சம்பந்தத்தினைச் சகல அத்தியாசங்களினும் காரணமாகக் கொள்ளின் அகங்கார முதலிய அத்தியாசத்தின் அநுபபத்தி உண்டாகும். எனெனின், அகங்கார முதலியவற்றிற் கதிஷ்டானம் பிரஹ்மம் அல்லது சாக்ஷி சேதனமாம். அது உருவ மின்றியதாம். அதனோடு ஞானத்திற் கேதுவாகிய இந்திரிய சம்பந்தத்தின் சம்பவமில்லை. பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்திலேயே இந்திரிய சம்பந்தத்திற்குக் காரணத்தன்மை அங்கீகரிக்கினும் அகங்கார முதலியவற்றின் அத்தியாசமும் பிராதிபாஸிகமாம். இம்மதத்தில் இந்திரிய சம்பந்தத்தின் அபாவத்தால் அகங்கார முதலிய அத்தியாசத்தின் அநுபபத்தியே உண்டாகும். அகங்கார முதலிய அத்தியாசம் வியாவகாரிகமா யிருத்தலின் பிராதிபாஸிகத்தினும் விலக்ஷணமாம். இம்மதத்திலும் சொ

ஞுத்தியாசத்தின் அநுபபத்தி உண்டாகும். ஏனெனின் சர்வ
மதத்திலும் சொப்பனுத்தியாசம் பிராதிபாஸிகமாம். அதன்
அதிஷ்டானம் சாக்ஷிசேதனமாம். அதனேடு இந்திரிய சம்பந்
ம் சம்பவியாமையால் பிராதிபாஸிக அத்தியாசத்திலும் அதி
ஷ்டானத்தோடு இந்திரிய சம்பந்தத்திற்குக் காரணத்தன்மை சம்
வியாது. இவ்வாற்ருல் உபாத்தியாயரது மதம் நலமுடையதன்று.
ர்மிஞானவாதத்தில் உபாத்தியாயர் தோஷம் கூறியிருக்கின்ற
ர்:—அதிஷ்டான ஞானத்தில் இந்திரிய சம்பந்தத்தின் உபயோ
ம் அங்கிகரிக்கின் சங்கிற் பீதத்தன்மை அத்தியாசம் உண்டா
ங்கால், ஆண்டு உருவமின்றிக் கேவலம் சங்கின் சாக்ஷாஷம்
அங்கிகரிக்கின், உருவமின்றிய வாயுவின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாதல்
வேண்டும். சுக்கில உருவ விசிஷ்ட சங்கின் சாக்ஷாஷம் அங்கிகரி
க்கின், பொன்மை உருவஞானத்திற்கு விரோதியாகிய வெண்மை
உருவஞானமிருக்கப் பொன்மை உருவத்தின் அத்தியாசம் உண்
டாகாது. இக்கூற்றும் உபாத்தியாயரது அவிவேகத்தாலாம்.
ஏனெனின் உருவமுடைய திரவியத்தின் சாக்ஷாஷப் பிரத்தியக்ஷ
முண்டாகின்ற தென்பது நியமம். சிலவிடத்துத் தோஷபலத்தால்
உருவபாகத்தைவிட்டுக் கேவலம் ஆசிரயத்தின் சாக்ஷாஷம் உண்
டாகின்றது. தோஷமின்றிய நேத்திரத்தால் உருவ விசிஷ்டத்தின்
சாக்ஷாஷம் உண்டாகின்றது. ஆனல் உருவமின்றியதின் சாக்ஷா
ஷம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் உருவமின்றியவாயுவின் ச
ஷஞானத்தின் ஆபத்தியில்லை. உருவமுடைய சங்கின் உ
த்தினைவிட்டுத் துஷ்ட நேத்திரத்தினல் சாக்ஷாஷம் உ
யது. அல்லது வெண்மை உருவ விசிஷ்ட சங்கின்
ண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும் வெண்மை உருவ
மைத்தன்மை ஞானத்தின் பிரதிபந்தகம் நயனத்தி
ஙினல் பீத உருவத்தின் அத்தியாசமும் சம்பவிக்
வரின் சுக்கிலத்தன்மை விசிஷ்ட சுக்கில உருவத்தின்
உருவத்தின் ஞானத்திற்கு விரோதியாம். கேவலம்
வியக்தியின் ஞானம் பிறிதோர் உருவ ஞானத்
ன்று. இவ்வார்த்தை பிரதிபந்தியப் பிரதிபந்தகத் தன
க்கும் நூல்களிற் பிரசித்தமாம். இவ்வாற்ருல் சங்கினிட
ன்மையின் அத்தியாசத்திற்கு ஹேதுவாகச் சங்குவடி
த்தின் இதுவெனும் வடிவ சாக்ஷாஷஞானம் சம்பவிக

பிரகாசமுண்டாகிறதில்லை. மதுரமாகிய பால்வடிவ துவக்கிந்திரிய விருத்தியில் அபிவியக்த சேதனத்தினால் கைப்பிரசத்தின் பிரகாசம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் தோஷத்திற்கு அற்புத மகிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் தோஷத்தினால்துஷ்டமாகிய இந்திரியஜந்நிய விருத்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷியினால் விருத்தியின் கோசரமின்றியதற்கும் சிலவிடத்துச் சேதன சம்பந்தியின் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின், ஒருவாறு முற்கூறிய எழுத்தும் சம்பவிக்கும். உருவமுடைய கடாகார விருத்தி தோஷஜந்நியமன்று. ஆதலால் அவ்விருத்திக்கு அகோசரமான பரிமாணாதிகளின் பிரகாசம் அவ்விருத்தியில் அபிவியக்தசேதனத்தினால் உண்டாகிறதில்லை.

௧௩௩. முக்கிய சித்தாந்தத்தைக் கூறுதல்.

முக்கிய சித்தாந்தமோ இதுவாம்:— சொப்பனாவஸ்தையில் சகல பதார்த்தங்களும் சாக்ஷிபாஸியமாம். அவற்றில் சாக்ஷாத்காரத்தன்மை இராசனத்தன்மை முதலிய உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. அவ்வாறு சர்ப்பமிரஜதமுதலிய அநிர்வசநீய பதார்த்தம் சாக்ஷிபாஸியமாம். அவற்றில் சாக்ஷாத்காரத்தன்மை முதலிய உணர்ச்சி பிரமமாம். கேவல சர்ப்பமிரஜத முதலியவைமாத்திரம் சாக்ஷிபாஸியமன்று; சகல அநாத்ம பதார்த்தங்களும் சாக்ஷி பாஸியமாம். சொப்பனத்தினைப்போலக்கடமுதலிய பிரமேயத்தினாலும் நேத்திர முதலிய பிரமாணத்தினாலும் நேத்திராதிகளுக்குக் கடமுதலியவற்றோடு சம்பந்தம் ஏககாலத்தில் உற்பத்தியாகின்றது. ஆதலால் அவற்றிற்கு ஒன்றற்கொன்று பிரமாணப் பிரமேயத்தன்மை சம்பவியாது; தோற்றுகின்றது; ஆதலால் அநிர்வசநீயமாமென்பது சித்தாந்தம். வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மைச் சித்திக்கு உபயோகியான சாக்ஷிபாஸியத்தன்மையைச் சாதிக்கும் மித்தியா சர்ப்பம் இரஜதமுதலியன திருஷ்டாந்தமாம். அவற்றிற்கு ஐந்திரியகத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், சித்தாந்தத்திற்குச் சாதகமான திருஷ்டாந்தம் பிரதிகூலமாகின்றது. ஆதலால் உபாத்தியாயரது மதம் சித்தாந்த விரோதியாம்.

அத்தியஸ்த பதார்த்தத்திற்கு ஐந்திரியகத்தன்மை அங்கீகரிக்காவிடின், ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை அத்தியாசத்தின் அநுபபத்தி இருக்கின்றது. தர்மிஞானவாதத்தில் இத்தோஷம் நிராகரிக்கத்தக்கதாம். ஏனெனின் ஆகாயம் உருவமின்றியதாம். ஆதலால்

ஆகாயத்தின் சாமாந்ய ஞானம் நேத்திரத்தினுல் சம்பவிக்கிற தில்லை. சாமாந்ய ஞானம் சம்பவிக்கின் நீலத்தன்மை அத்தியா சம் உண்டாகும். உபாத்தியாயரது மதத்திலோ ஆகாயத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகவே, ஆகாய அவச்சின்ன சேத னத்தின்கண்ணுள்ள அவித்தையில் க்ஷோபவாயிலாக நீல உருவத் தின் உற்பத்தியும் நீல உருவ விசிஷ்ட ஆகாயத்தைக் கோசரிக் கும் நேத்திர சையோக ஜந்ய அந்தக்கரணத்தின் சாக்ஷூஷவிரு த்தியும் ஏககாலத்தில் உண்டாகின்றன. இதனுல் ஆகாயத்தில் நீல த்தன்மை அத்தியாசத்தின் சம்பவமாம்.

கஙசு. தர்மிஞானவாதத்தில் ஆகாயத்தில் நீலத் தன்மை யத்தியாசத்தின் அசம்பவமும் அதன் பரிகாரமும்.

அங்ஙனமாயினும் தர்மிஞானவாதத்திலும் இவ்வத்தியாசத் தின் அநுபபத்தி இல்லை. ஏனெனின் ஆகாயம் உருவ மின்றியதா யினும் பிரகாசத் திரவியம் ரூபமுடையதாம். ஆதலால் பிரகாசத்தி னேடு துஷ்டநேத்திரத்தின் சையோக முண்டாகியும், பிரகாசத் தைக் கோசரிக்கும் பிரகாச வியாபியான ஆகாச வடிவ பிரமை யாகிய சாமாந்ய ஞானம் உண்டாகின்றது. அதன்பின் ஆகாய அவச்சின்ன சேதனத்தின் கண்ணுள்ள அவித்தையில் க்ஷோபவா யிலாக நீல உருவ வடிவ அவித்தையின் பரிணமமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இதுவெனும் வடிவ விருத்தி அவச்சின்ன சேதனத் தின் கண்ணுள்ள அவித்தையின் நீல உருவத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானவடிவ பரிணம முண்டாகின்றது. ஆகாயத்தைக் கோசரி க்கும் பிரமாவிருத்தியும் நீல உருவத்தைக் கோசரிக்கும் அவித் தியா விருத்தியும் ஏகதேசத்திருத்தலால் உபய விருத்தி உபகித சாக்ஷி ஏகமாம். ஆதலால் அதிஷ்டான அத்தியஸ்தங்களின் பிர காசம் ஒரு சாக்ஷியினுல் உண்டாகின்றது. விசேஷவடிவமாக அதிஷ்டானத்தின் ஞானமுண்டாகியும் அத்தியாசம் சம்பவியாது. ஆகாய வடிவப் பிரமாவிருத்திக்குப்பின் அத்தியாசம் சொல்லப் பட்டது. ஆண்டு ஆகாயத்தன்மை வடிவமாக ஆகாயத்தின் ஞா னம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனக் கூறுதலால் விசேஷ வடிவத் தின் ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனத் தோற்றுகின்றது. அது அசங்கதமாம். அங்ஙனமாயினும் ஆகாயத்தன்மை வடிவ

ஆகாயத்தின் ஞானமும் சாமாநிய ஞானமாம்; விசேஷ ஞான மன்று. உருவ மின்றியது ஆகாயம் என்பதாக உருவ மின்றிய தன்மை விசிஷ்ட ஆகாயத்தின் ஞானமே விசேஷ ஞானமாம். ஏனெனின் அத்தியாசகாலத்திற் றோற்றாத அம்சத்தினை விசேஷ அம்ச மென்பர். அதனையே அதிஷ்டான மென்றுங் கூறுவர். அத்தியாசகாலத்தில் தோற்றும் அம்சத்தினைச் சாமாநிய அம்ச மென்பர். அதனையே ஆதார மென்றுங் கூறுவர். ஆகாயம் நீலம் என்பதாகப் பிராந்திகாலத்தில் ஆகாயத்தன்மை வடிவமாக ஆகாயத்தின் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. உருவமின்றியது ஆகாய மென்பதாக உருவமின்மைத் தன்மைத் தர்மத்தினால் ஆகாயத்தின் உணர்ச்சி பிராந்திகாலத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஆகாயத்தன்மை வடிவ ஆகாயத்தின் ஞானமும் சாமாநிய ஞானமா யிருத்தலின், அதன் பின் நீல உருவத்தின் அத்தியாசம் சம்பவிக்கிறதில்லை.

௧௩௫ சர்ப்பமுதலிய பிரமஸ்தலத்தில் நான்கு மதங்களும், நான்காவது மதத்தில் உள்ள தோஷமும்.

இவ்வாறு சர்ப்ப ரஜத முதலியவற்றின் பிரம முண்டாகு மிடத்து மூன்று மதங்களைக் கூறுகின்றனர். ஒன்று உபாத்தியாயரது மதம். அது சொல்லப்பட்டது. அவர் மதத்தில் ஒரே ஞானம் துஷ்ட இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்தத்தால் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமவடிவமாகின்றது. இந்த ஞானம் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய அம்சத்தினையும் அத்தியஸ்தத்தினையும் விஷயஞ் செய்வதாய்ப் பிரம வடிவமாம். இதற்கு வேறாக அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய அம்ச மாத்திரத்தைக் கோசரிக்கும் பிரமைஞானத்தின் அங்கீகாரம் அவர் மதத்தி லில்லை. தர்மிஞான வாதந்தில் இரண்டு மதங்கள் கூறப்பட்டன. ஒருமதத்திலோ இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானமாகிய பிரமைவடிவத்திற்குப் பின் இது சர்ப்பம் இது இரஜதம் என்பதாகப் பிரமஞான முண்டாகின்றது. அது அவித்தையின் பரிணாமவடிவமாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய அம்சத்தை விஷயஞ்செய்வதாய் அத்தியஸ்தத்தை விஷயஞ்செய்கின்றது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவமும் அத்தியஸ்த வடிவமும் உண்டாகின்றன. தர்மிஞான வாதத்தில் இரண்டாவதுமதம் இருவாம்:—இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்

கேதுவாகிய பிரமை வடிவமாம். அதன் பிற்கணத்தில் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அவித்தையின் பரிணாம மாகிய ஞானம் உண்டாகின்றது; அது பிரமவடிவமாம்; ஆதலால் அதிஷ்டான கோசரமாகாது. ஆனால் கேவலம் அத்தியஸ்தகோச ரமாகின்றது. அந்தப் பிரமஞானத்தில் இதுவெனும் பதார்த்தத் தை விஷயிக்குந் தன்மையில்லை. அங்ஙனமாயினும் அதன் அதிஷ் டான ஞானத்தில் இது வெனும் பதார்த்தத்தை விஷயிக்குந்தன் மை இருக்கின்றது. அதன் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் பிரமஞானத் தில் உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்றால் கேவல அத்தியஸ்தபதார் த்தவடிவ பிரமஞானம் உண்டாகின்றது. இம்மதமே நலமுடைய தாம்.

தர்மிஞானவாதத்திலேயே ஓர் நூலாசிரியர் மூன்றாவதுபக்ஷம் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அது வருமாறு :— அத்தியாசத்திற் கேதுஅதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானமாகின்றது. அதற்குவேறா கிய சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அவித்தையின் விருத்தி நிஷ்பலமாம். ஏனெனின் அதிஷ்டானத்தைக் கோசரிக் கும் அந்தக்கரணத்தின் எந்த இதுவெனும் வடிவ விருத்தி அத்தி யாசத்திற்கு ஏதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட் டிருக்கின்றதோ, அந்த விருத்தியில்அபிவியக்தமான சேதனத்தினாலேயேசர்ப்பமிரஜதமுத லியவற்றின் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் சர்ப்பமிரஜத முதலிய ஞேயவடிவமோ அவித்தையின்பரிணாமமாகின்றது. ஞான ரூப பரிணாமம் அவித்தைக் குண்டாகிறதில்லை. இந்த மதத்தி லும் உபாத்தியாயரது மதத்தைப்போலச் சுத்தி இரஜதமுதலியவற் றில் கேவல அர்த்தாத்தியாச மிருக்கின்றது; ஞானாத்தியாசத்தின் அங்கீகாரமில்லை. இம்மதமும் உபாத்தியாயரது மதத்தைப்போலச் சகல ஆசாரிய வசனங்களுக்கும் யுக்திக்கும் விருத்தமாம். ஏனெ னின் இந்த மதத்தில் பிரம ஞானத்திற்கு லோபமுண்டாகின் றது. இதுவெனும் வடிவ எந்த ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அது அதிஷ்டானத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோகத்தால் அந்தக்கர ணத்தின் விருத்தி வடிவமாக உண்டாகின்றது; அதிஷ்டானகோச ரமுமாகின்றது; ஆதலால் பிரமையாம். அதற்குப் பின்னமான ஞானத்தை அங்கீகரிக்கவில்லை யாகலின் பிரம ஞானம் அப்பிர சித்தமாகும். அதிஷ்டான கோசர இதுவெனும் வடிவ ஞானமே சர்ப்பமிரஜத முதலியவற்றை விஷயஞ் செய்தலால் பாதிக்கப்

படும் பதார்த்தத்தைக் கோசரிப்பதா யிருத்தலின் பிரமமெனப் படுகின்றதெனக் கூறுவராயினும், இம்மதத்தில் அந்த ஞானத் திற்கே பாதிக்கப்படாத அதிஷ்டானத்தைக் கோசரிக்குந்தன்மை இருத்தலின் பிரமாத்தன்மையும் உண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் ஒரு ஞானத்தில் பிரமத்தன்மை பிரமாத் தன்மைகளின் சங்கரம் (கலப்பு) உண்டாகும்.

சத்தியமான இரஜதத்தைக் கோசரிப்பதும் சுத்தி இர ஜதத்தைக் கோசரிப்பதும் ஒரு ஞானமாயின், ஆண்டுப் பிர மத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளின் சங்கரம் பிரசித்தமாம். ஆத லால் அவச்சேதக பேதத்தால் எங்ஙனம் சையோகமும் சை யோகத்தின் அபாவமுமாகிய விரோதி பதார்த்தங்க ளிருக்கின் றனவோ, அங்ஙனமே ஒரு ஞானத்திலும் அவச்சேதக பேதத் தால் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மையாகிய விரோதமுடைய தர் மங்கள் சம்பவிக்கின்றன. திருஷ்டாந்தத்தில் விருக்ஷத்தின்கண் ணுள்ள சையோகாபாவத்தின் அவச்சேதகம் மூலதேசமாம் (அடி ப்புறமாம்); சையோகத்தின் அவச்சேதகம் கிளையாகிய இட மாம். அங்ஙனமே ஞானத்திலும் பாதிக்கப்பட்டதனை விஷயிக்குந் தன்மையோ பிரமத்தன்மையின் அவச்சேதக தர்மமாம். பாதி க்கப்படாததனை விஷயிக்குந்தன்மை பிரமாத்தன்மையின் அவ ச்சேதக தர்மமாம். ஆதலால் ஒரே ஞானத்தில் பாதிக்கப்பட்டத னை விஷயிக்குந்தன்மை அவச்சின்ன பிரமத்தன்மையும், பாதி க்கப்படாததனை விஷயிக்குந்தன்மை அவச்சின்ன பிரமாத்தன் மையும் இருத்தலின் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளின் சங்கரதோஷமில்லை. அங்ஙனமாயினும் பிரமத்தன்மை பிரமாத் தன்மைகளைப்போலப் பாதிக்கப்பட்டதனை விஷயிக்குந் தன்மை யும் பாதிக்கப்படாததனை விஷயிக்குந்தன்மையும் ஒன்றற்கொ ன்று பாவாபாவ ரூபமாயிருத்தலின் விரோதிகளாம். அவற்றின் அவச்சேதகமும் பேதமின்றி ஒருஞானத்தில் பிரவேசித்தல் பொ ருந்தாது. அவற்றின் அந்நியமான அவச்சேதகம் அறியப்படுகிற தில்லை. ஏதேனும் வேறொன்றின் கற்பனையைக் கற்பிக்கின், ஒன் றற்கொன்று விரோதமுள்ளதாகவே ஓர் அவச்சேதகம் அங்கீக ரிக்கவரும். ஆதலால் அவற்றின் அவச்சேதகத்தை அங்கீகரித்த லில் அநவஸ்தைக் குற்றமுண்டாகும். இவ்வாற்றால் ஒரு ஞானத் தில் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளின் சம்சயம் சம்பவியாது.

சத்திய ரஜத கோசரமும் சுத்திரஜத கோசரமுமாகிய ஒரு ஞானத்தில் பிரமத்தன்மை பிரமைத்தன்மைகளின் சங்கரம் செய்யப்பட்டது. அதுவும் சித்தாந்தத்தை அறியாததனால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனின் சத்திய ரஜதகோசரம் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி ஆகின்றது. சுத்திரஜதகோசரம் அவித்தையின் விருத்தி ஆகின்றது. இதனால் சத்திய இரஜதகோசரமும் சுத்தி ரஜத கோசரமுமாகிய இரண்டு ஞானங்கள் உண்டாகின்றன. இரண்டு ஞானங்களும் சமானகாலத்தில் உண்டாகின்றன; சஜாதீயகோசரமுமாகின்றன. ஆதலால் அவற்றின் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பேதம் தோற்றுகிறதில்லை; ஆனால் அவற்றில் ஏகத்துவப் பிரமமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளின் சங்கரம் அதிருஷ்ட கோசரமாயிருத்தலின், இதுவெனும் வடிவப் பிரமாவிருத்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷியினால் அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசம் சம்பவிக்கிறதில்லை. அதிஷ்டானகோசரவிருத்தியில் அபிவியக்தமான சாக்ஷியினாலேயே அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசத்தை அங்கீகரித்து, அத்தியஸ்தகோசர அவித்தையின் விருத்தியை அங்கீகரியாவிடின் அத்தியஸ்தபதார்த்தத்தின்ஸ்மிருதி உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் அநுபவத்தின் நாசத்தால் சம்ஸ்காரமுண்டாகின்றது. பிறிதொன்றைக் கோசரிக்கும் அநுபவத்தால் பிறிதொன்றைக் கோசரிக்கும் சம்ஸ்காரமும் ஸ்மிருதியும் உண்டாகுமாயின், படத்தைக் கோசரிக்கும் அநுபவத்தால் கடத்தைக்கோசரிக்கும் சம்ஸ்காரமும் ஸ்மிருதியும் உண்டாதல்வேண்டும். ஆதலால் சமானகோசர அநுபவத்தால் சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதியின் உற்பத்தி உண்டாகுமென்பது நியமமாகலின், அதிஷ்டானகோசர விருத்தி வடிவ அநுபவத்தால் அத்தியஸ்தகோசர சம்ஸ்கார வாயிலாக ஸ்மிருதியின் உற்பத்தி சம்பவிக்கிற தில்லை. அத்தியஸ்தகோசர சாக்ஷிவடிவஅநுபவத்தால்சம்ஸ்கார வாயிலாக ஸ்மிருதியின் உற்பத்திகூறின் முற்றும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அநுபவத்தின் நாசத்தால் சம்ஸ்காரமுண்டாகின்றது; சாக்ஷி நித்தியமாம். அதற்குச் சம்ஸ்காரத்தை உண்டுபண்ணுந் தன்மை சம்பவியாது. "எந்த விருத்தியினால் சேதனத்தின் அபிவியக்தி வாயிலாக எப்பதார்த்தத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றதோ, அவ்விருத்தியினால் அப்பதார்த்த கோசர சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. படகோசரவிருத்தியில் அபிவியக்த சேதனத்தினால்

கடத்தின் பிரகாசம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் படகோசர அநுபவத்தால் கடகோசர சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதியின் ஆபத்தியில்லை. அதிஷ்டானகோசர அந்தக்கரணத்தின் இதுவெனும் வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்த சேதனத்தினுல் அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் அதிஷ்டானகோசர இதுவெனும் வடிவப் பிரமையினுல் அத்தியஸ்த கோசர சம்ஸ்காரவாயிலாக ஸ்மிருதியின் சம்பவமிருத்தலின், அத்தியஸ்தகோசர அவித்தியா விருத்தியின் அங்கீகாரம் நிஷ்பலமாம்.'' என்று இங்ஙனம் கூறுவராயின், அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அதிஷ்டானகோசர இதுவெனும் வடிவ ஞானத்தாற் அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசத்தை அங்கீகரிக்கின், அவரை இது கேட்கவேண்டும்:— இதுவெனும் வடிவ ஞானமுண்டாயின் அது அத்தியஸ்த வடிவமுமாகின்றதா? அல்லது இல்லையா? அத்தியஸ்த வடிவமும் ஆகின்றதெனக் கூறுவாராயின் அது பொருந்தாது. ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் வடிவத்தைச் சமர்ப்பித்தற்கு ஏது விஷயமாம். இதுவெனும்வடிவ ஞானத்திற்குப் பிற்கணத்தில் அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால், இனி வரும் விஷயத்தோடு பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் தனது வடிவத்தைச் சமர்ப்பித்தல் சம்பவியாது. ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ ஞானத்திற்கு அத்தியஸ்த வடிவத்தன்மை உண்டாகிறதில்லை என்னும் இரண்டாவது பக்ஷத்தைக் கூறினும் பொருந்தாது. ஏனெனின் அந்நிய வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியினுல் அந்நிய விஷயத்தின் பிரகாசம் உண்டாகிறதில்லை என்பது முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவெனும் வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியின் சம்பந்தத்தினுல் வடிவத்தைச் சமர்ப்பித்தல் அகர்த்தாவிற்கும் பிரகாசம் அங்கீகரிக்கின், இதுவெனும் வடிவ விருத்தியில் அபிவியக்த சாக்ஷியின் சம்பந்தியாகிய அதிஷ்டானத்தின் விசேஷ அம்சம் எதுவோ அதன் பிரகாசமு முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானத்திற்குப் பின்னமான அவித்தையின் பரிணமமாகிய அத்தியஸ்த வடிவவிருத்திரூப ஞானம் அவசியம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதாம். அதனிடத்தும் இரண்டுபக்ஷங்களைக்கூறுகின்றார். அவற்றுள் அதிஷ்டானகோசரமும் அத்தியஸ்தகோசரமும் அநிர்வசநீய ஞானமாகின்றனவென்னும் முதற் பக்ஷமோ நலமுடையதன்றென முற் கூறப்பட்டது. அநிர்வசநீய மித்தியா ஞானத்தை உபய

கோசரமெனக் கொள்ளின் பிரமைத்தன்மை பிரமத் தன்மைக ளின் சங்கர தோஷமுண்டாகும். ஆதலால் இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானத்திற்குப் பிற்கணத்தில் கேவல அத்தியஸ்த கோ சர அவித்தையின் விருத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் சர்ப்பம் இரஜத முதலியன மித்தையாகின்றனவோ, அங்ஙனமே அவற்றின் ஞானமும் மித்தையாகின்றன. இதனுற்றான் சர்ப்ப மிரஜத முதலி யவற்றிற்குப் பாதமுண்டாகிறதுபோல அவற்றின்ஞானத்திற்கும் பாதமுண்டாகிறது. இதுவெனும் வடிப் பிரமாவிருத்தியில் அபி வியக்த சாக்ஷியினுலேயே அத்தியஸ்தத்தின் பிரகாசம் அங்கீகரிக் கின் சாக்ஷியோ எப்போதுமே பாதிக்கப்படாததாம். இதுவெனும் வடிவ விருத்தியும் அந்தக்கரணத்தின் பரிணுமமாயிருத்தலின் கடமுதலிய ஞானத்தினைப்போல வியவகார காலத்தில் பாதிக்கப் படாததாம். ஆதலால் பிரஹ்மஞானமின்றி அத்தியஸ்தத்தினது ஞானத்திற்குப் பாதமுண்டாகலாகாது.

கங்கூ. அநிர்வசநீயக்கியாதியில் முற்கூறிய நான்கு மதங்களின் அநுவாதமும், அதன் சமாப்திச் செய்யுளும்.

இவ்வாறு இரஜத முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் பிரமமுண் டாகுமிடத்துச்சித்தாந்தத்தில் அநிர்வசநீயக்கியாதி சொல்லப்பட்டிருக் கின்றது. அதன்கண் நான்கு பக்ஷங்கள் உள. ஒன்ருே கவிதார்க்கிக நிருசிம்ஹ பட்டோபாத்தியாயரது மதமாம். அதில் அதிஷ்டானத் தோடு இந்திரியத்தின் சம்பந்தமே அத்தியாசத்திற் கேதுவாம். அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் ஏதுவன்று. மற்றைய ஆசா ரியர்களது மதத்தில் அதிஷ்டானத்தின் சாமாநிய ஞானம் அத்தி யாசத்திற்கு ஏதுவாம். சாமாநிய ஞானத்தினைத் தர்மிஞானமென் பர். உபாத்தியாயரது மதத்திற்கு வேருன மூன்று மதங்களிலும் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்குக் காரணமாதல் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் மூன்று மதத்தினர் தர்மிஞானவாதி கள். அவர்களுள்ளும் அத்தியஸ்த பதார்த்த வடிவமேயாகிய அவி த்தையின் விருத்திரூபப் பிரமஞானமுண்டாகின்றதென்பவர் பக்ஷ மே நலமுடையதாம். அதிஷ்டான கோசர இதுவெனும் வடிவ மும், அங்ஙனமே அத்தியஸ்த வடிவமும் அவித்தையின் விருத்தி யாகின்றனவென்பவர்பக்ஷமும்; இதுவெனும் வடிவ விருத்தியாகிய

எந்தச் சாமாநிய ஞானம் அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவோ, அதனு
லேயே நிர்வாகமாகின்றது, அத்தியஸ்த கோசர அவித்தையினது
விருத்தியின் அங்கிகார மில்லையென்பவர் பக்ஷமும் நலமுடைய
தன்று. அங்ஙனமே அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாகச் சாமாநிய ஞான
த்தினை அங்கிகரியாத உபாத்தியாயரது பக்ஷமும் நலமுடைய
தன்று. இவ்வாற்றால் பிராசீன நூலாசிரியர் எழுதியிருப்பது ஏது
வோ, அதனை அநுசரித்தே யாம் தூஷணமும் பூஷணமும்
எழுதி யிருக்கின்றோம். தனது புத்தியின் பலத்தால் விசாரிக்கின்
இந்நான்கு மதங்களிலும் தூஷண பூஷணங்கள் சமானமாம். பிர
பஞ்சத்தினது மித்தியாத்தன்மையைச் சாதித்தலில் அத்வைத
வாதத்திற்கு அபிநிவேசமாம். அவாந்தர மதபேதத்தைப் பிரதிபா
தித்தலிலேனும் கண்டித்தலிலேனும் அபிநிவேசமின்று. ஆதலால்
எந்த ஜிஞ்ஞாசுக்காவது கண்டிக்கப்பட்ட பக்ஷமே புத்தியில் ஆரூ
டமாகுமாயின் ஓர் கெடுதியுமில்லை. ஒரே மதத்திற்கு அநுகூலமாக
யாம் யுக்தி எழுதி இருக்கின்றோம்.—அது பிராசீன ஆசாரியர்
களதுமார்க்கத்தினின்றும் குறுக்காகச் செல்லுதலை நிரோதித்தற்
பொருட் டெழுதப்பட்டது.

நிச்சல னன்றி யாரு நிகழ்த்தின ரில்லை யிந்த
மெச்சநிர் வசனக் யாதி மெய்ம்மையாய்ப் பாஷை தன்னில்
சற்சன ராவா ரித்தைத் தக்கவா றுய்ந்து மேலாஞ்
சச்சிதா நந்த வாழ்வைச் சார்ந்திடற் கைய மின்றே.

௧௨௭. பிறநூல்களிற்கூறிய ஐந்து கியாதிகளின் பெயர்.

பிறநூல்களில் பிரமத்திற்கு எந்த இலக்ஷணமும் சொரூப
மும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவற்றிற்கு விலக்ஷணமா
கவே பிரமத்தின் இலக்ஷணமும் சொரூபமுமாமென்னும் பொருளை
அறிவித்தற்பொருட்டுச் சாஸ்திராந்தரங்களினது பிரமத்தின் சொ
ரூபம் பாஷியத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவற்றின் நிரூபண
மும் கண்டனமும் செய்வாம். சுத்தியில் இரஜத முதலிய பிரமமு
ண்டாகுமிடத்துச் சித்தாந்த பக்ஷமின்றி ஐந்து மதங்களிருக்கின்
றன:—௧. சத்கியாதி ௨. அசத்கியாதி ௩. ஆத்மக்கியாதி. ௪. அந்நி
யதாக்கியாதி. ௫. அக்கியாதி என்று பிரமத்திற்கு இப்பெயர் கூறு
வர். எல்லோர் மதத்திலும் ஐந்து பெயர்களில் ஐந்தில் ஒரு பிர
மத்தின் நாமம் பிரசித்தமாம்.

கஙஅ.—கசச சத்கியாதியின் கிரமம்.

அவற்றுள்சத்கியாதிவாதியின்சித்தாந்தம் இதுவாம்:—சுத்தியின் அவயவங்களோடு இரஜதத்தின் அவயவம் எப்போது மிருக்கின்றது. எங்ஙனம் சுத்தியின் அவயவம் சத்தியமோ, அங்ஙனமே இரஜதத்தின் அவயவமுமாம்; மித்தையன்று. எங்ஙனம் தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் சித்தாந்தத்தில் அவித்தையின் பரிணாமமாகிய அநிர்வசநீய ரஜதம் உற்பத்தியாகின்றதோ, அங்ஙனமே தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திர சம்பந்தத்தால் இரஜதாவயவங்களி னின்றும் சத்திய ரஜதம் உற்பத்தியாகின்றது. அதிஷ்டான ஞானத்தினுல் எங்ஙனம் அநிர்வசநீய இரஜதத்தின் நிவிருத்தி சித்தாந்தத்தில் உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சுத்திஞானத்தினுல் சத்திய ரஜதத்தின் துவம்ஸம் தனது அவயவங்களில் உண்டாகின்றது.

கஙகூ. சத்கியாதி வாதத்தின் கண்டனம்.

இது சத்கியாதிவாதியின் மதமாம். அது நிராகரிக்கத்தக்கதாம். ஏனெனின் சுத்திரஜத திருஷ்டாந்தத்தால் பிரபஞ்சத்திற்கு மித்தியாத்தன்மையின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. சத்கியாதி வாதத்தில் சுத்தியில் இரஜதம் சத்தியமாம். அதனைத் திருஷ்டாந்தமாகக் கொண்டு பிரபஞ்சத்தில் மித்தியாத்தன்மையின் சித்தி உண்டாகாது. ஆதலால் இப்பக்ஷம் நிராகரிக்கத் தக்கதாம். இப்பக்ஷத்தில் இது தோஷமாம்:—சுத்தி ஞானத்திற்குப்பின் காலத்திரயத்திலும் சுத்தியில் வெள்ளி இல்லை என்பதாகச் சுத்தியில் முக்காலத்தைய வெள்ளி அபாவ உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. சித்தாந்தமதத்தில் அநிர்வசநீய ரஜதமோ மத்தியகாலத்தில் உண்டாகின்றது. வியாவகாரிக இரஜதாபாவம் முக்காலத்தையதாம். சத்கியாதிவாதியின் மதத்தில் வியாவகாரிக இரஜத முண்டாகின்றது. அக்காலத்தில் வியாவகாரிக இரஜதாபாவம் சம்பவிக்கிற தில்லை. ஆதலால் முக்காலத்தைய இரஜதாபாவத்தின் உணர்ச்சியால் வியாவகாரிக ரஜதத்தைக் கூறுதல் விருத்தமாம். அநிர்வசநீய ரஜதத்தின் உற்பத்தியிலோ பிரசித்த ரஜதத்தின் சாமக்கிரி வேண்டியதில்லை. தோஷத்தோடுகூடிய அவித்தையினுல் அதன் உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றது.வியாவகாரிகரஜதத்தின் உற்பத்தியோரஜதத்தின் பிரசித்த சாமக்கிரியின்றிச் சம்பவிக்கிறதில்லை. சுத்தி தேசத்தில்

இரஜதத்தின் பிரசித்த சாமக்கிரி இல்லை. ஆதலால் சத்தி
தின் உற்பத்தி சுத்திதேசத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை.

௧௪௦. சுத்தியில் சத்திய ரஜதத்தினது சாமக்கிரியின் அங்கீகாரமும் கண்டனமு

சுத்தி தேசத்தில் இரஜதத்தின் அவயவமிருக்கின்றது.
சத்தியரஜதத்தின் சாமக்கிரியாம் என்றுகூறின், அவனை இத
ம்:—இரஜதாவயவங்களுக்கு உற்பூத உருவமிருக்கின்றதா? அ
உருவமிருக்கின்றதா? உற்பூத உருவமெனின் இரஜதத்தின்
குமுன் இரஜதாவயவங்களின் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாதல்வே
அநுற்பூத உருவமெனின் அநுற்பூத உருவமுடைய அவய
னின்றும் இரஜதமும் அநுற்பூத உருவமுடையதாகும்.
இரஜதத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகாது. உற்பூத உருவ
திரியணுகத்தின் ஆரம்பகமாகிய துவியணுகத்திலோ அ
உருவமில்லை; உற்பூத உருவமிருக்கின்றது. துவியணுகத்தி
துவமில்லை யாகலின், உற்பூத உருவமிருந்தும் துவியணுக
பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. துவியணுகத்தில் மாத்திர
பூத உருவமன்று; பரமாணுவிலும் நையாயிகர் உற்பூத உ
அங்கீகரிக்கின்றனர்.

துவியணுகத்தினைப்போல இரஜதாவயவமும் உற்பூத
முடையதாம். ஆனால் மகத்துவ சூனியமாம். ஆதலால் இரஜ
யத்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லையெனக் கூறின் அது
வியாது. ஏனெனின் மகத் பரிமாணத்திற்கு நான்குபேதமுண்டு.
யமுதலியவற்றில் பரம (மேலான) மகத்பரிமாணமிருக்கின்றது.
லான மகத்பரிமாணத்தினையே நையாயிகர் விபு என்பர். வி
ற்கு வேறான படமுதலியவற்றில் அபகிருஷ்ட (தாழ்ந்த) மகத்பரிம
மிருக்கின்றது. கடுகு முதலியவற்றில் அபகிருஷ்டதர (அதனினும்
ந்த) மகத்பரிமாணமிருக்கின்றது. திரியணுகத்தில் அபகிருஷ்ட
(எல்லாவற்றினும் தாழ்ந்த) மகத்பரிமாணமிருக்கின்றது. இரஜதத்
அவயவமும் மகத் பரிமாண சூனியமாயின், துவியணுகத்தின்
றும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திரியணுகத்தினைப்போல மகத்துவ சூன
அவயவங்களினின்றும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இரஜத முதலியன
அபகிருஷ்டதம மகத் பரிமாண முடையனவே யாதல்வேண்டு
ஆதலால் இரஜதாவயவம் மகத்துவ சூனியமாம். இங்ஙனம் கூறுத

சம்பவியாது. இரஜதாவயவத்திலோ மகத்துவத்தின் அபாவத்தைக் கூறின் எவ்வாற்றானும் சம்பவிக்கும். ஆனால் யாண்டுப் புற்றில் கடத்தின் பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் கடாவயவமாகிய கபாலம் அங்கீகரிக்கவரும். யாண்டுத் தாணுவில் புருஷப்பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தாணுவில் புருஷனது அவயவமாகிய கைகால் முதலியன அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகும். கபாலமும் கைகால் முதலியனவுமோ மகத்வ சூரியமாதல் சம்பவியாது. இரஜதத்தன்மை ஜாதியோ அணுசாதாரணமாம். ஆதலால் சூக்ஷ்ம அவயவங்களினும் இரஜத வியவகாரம் சம்பவிக்கின்றது. கடத்தன்மை கபாலத்தன்மை கைகாற்றன்மை புருஷத்தன்மைமுதலிய ஜாதியோ மகத்தவயவிமாத்திரத் திருப்பதாம். அவற்றின் சூக்ஷ்ம அவயவங்களில் கபாலத்தன்மை முதலிய ஜாதி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் பிரமத்தின் அதிஷ்டான தேசத்தில் ஆரோபிதத்தின் வியாவகாரிக அவயவ மிருக்குமாயின்,அவற்றின் உணர்ச்சி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் வியாவகாரிக அவயவங்களினின்றும் இரஜத முதலியவற்றின் உற்பத்தி கூறுதல் அசங்கதமாம்.

கசுக. சத்கியாதிவாதியினல் முற்கூறிய தோஷத்தின் பரிகாரமும் அதன் கண்டனமும்.

சத்கியாதிவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—சுத்தி தேசத்தில் இரஜதத்தின் சாக்ஷாத் அவயவமில்லை. ஆனால் அவயவங்களுக்கு அவயவமாகிய பரமமூல துவியணுக்கள் அல்லது பரமாணுக்கள் இருக்கின்றன. அங்ஙனமே புற்றிடத்தில் கடம், ஸ்தாணுதேசத்தில் புருஷன் என்பவற்றின் சாக்ஷாத் அவயவங்களின் அவயவமாகிய பரமமூல துவியணுகங்கள் அல்லது பரமாணுக்கள் இருக்கின்றன. தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் சடுதியில் அவயவிதாரை உற்பத்தியாய், இரஜதம் கடம் புருஷன் என்பவற்றின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. தோஷத்தின் அற்புத மகிமையினல் இவ்வாறு வேகமாகத் திரியணுக முதலியவற்றின் தாரை உற்பத்தியாகின்றது. எதனல் இடை அவயவிகளாகிய கபாலம் கை கால் முதலியன தோற்றுவதில்லையோ, அந்திய அவயவியாகிய கடமுதலியவற்றின் உற்பத்தி உண்டாயின் கபாலமுதலியன ஓரிடத்தும் தோற்றுவதில்லையோ, அதனல் பிரமத்தின்

அதிஷ்டானத்தில் ஆரோபிதத்தின் அவயவம் தோற்றுகிறதில்லை. வியாவகாரிக அவயவம் இரஜத முதலியவற்றினதாம். அல்லது சுத்தி தேசத்தில் இரஜதத்தின் மகத்தவயவமிருக்கின்றது. புற்றிடத்தில் கடத்தின் அவயவம் கபாலமாம். ஸ்தாணுதேசத்தில் புருஷனது அவயவம் கைகால் முதலியனவாம். இவ்வாற்றால் பிரமத்தின் அதிஷ்டானத்தில் ஆரோபிதத்தின் சகல அவயவங்களு மிருக்கின்றன. என்றாலும் அதிஷ்டானத்தின் விசேஷ வடிவமான உணர்ச்சிஅவ்வவயவங்களின் உணர்ச்சிக்குப்பிரதிபந்தகமாம். ஆதலால் இருப்பனவாகிய மகத் அவயவங்களின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சத்கியாதிவாதியின் சமாதானமும் நலமுடையதன்று. ஏனெனின் சுத்தி தேசத்தில் வியாவகாரிக ரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கினும், அநுபவத்தை யொட்டி இரஜதத்தின் நிவிருத்தி சுத்தி ஞானத்தினாலேயே அங்கீகரித்தல்வேண்டும்.

௧௬௨. இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தியினால் பிராதிபாஸிகமும் வியாவகாரிகமுமாகிய இரஜதத்தின் நிவிருத்தியும் அதன் கண்டனமும்.

சத்கியாதிவாதி இங்ஙனம் கூறுகின்றார்:—இரஜதத்தின் நிவிருத்தியில் சுத்தி ஞானத்தின் அபேக்ஷையில்லை. ஆனால் இரஜத ஞானாபாவத்தினால் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. எவ்வளவு காலம் இரஜதத்தின் ஞானம் இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு காலம் இரஜத மிருக்கின்றது. இரஜத ஞானத்தின் அபாவ முண்டாயின், அப்போது இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. சுத்திஞானமும் சிலவிடத்து இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாம். சிலவிடத்துச் சுத்திஞானமின்றி அந்நிய பதார்த்தங்களின் ஞானத்தால் இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அந்த இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்குப் பிற்கணத்தில் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அல்லது இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ, அதனாலேயே இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி க்ஷணத்தில் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாறு ஞானகாலத்திலேயே இரஜதத்தின் ஸ்திதி இருத்தலால் பிராதிபாஸிகமாகவே இரஜதாதிகளிருக்கினும் அநிர்வசநீயமன்று; ஆனால் வியாவகாரிக சத்தியமாம். எங்ஙனம் சித்தாந்தத்தில் சுகமுதலியன பிராதிபாஸிகமாயினும் சொப்பனசுகமுதலியவற்றினும் விலக்ஷண

வியாவகாரிகமாகக் கொள்ளப்படுகின்றனவோ, நியாய மதத்தில் இருமை முதலியன பிராதிபாஸிகமாகக் கொண்டு வியாவகாரிக சத்தியமாக மதிக்கப்படுகின்றனவோ, அங்ஙனமே இரஜதமுதலியன பிராதிபாஸிகமாயினும் வியாவகாரிக சத்தியமாம். இவ்வாற்றால் இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்குப் பிந்திய கணத்தில் இரஜத முதலியவற்றின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அல்லது இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாகிய சுத்தியின்ஞானம், அல்லது வேறு பதார்த்தத்தின் ஞானம் எதுவோ, அதனாலேயே இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி க்ஷணத்தில் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. சுத்தி ஞானத்தினாலேயே இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமென்னும் நியமமில்லை.

இவ்வாறு கூறின் உலகஅநுபவத்திற்கு விரோதமுண்டாகும்; சகல சாஸ்திரங்களுக்கும் விரோதமுண்டாகும்; சித்தாந்தத்தின் விடுபாடுண்டாகும்; யுக்திக்கும் விரோதமாகும். ஏனெனின் சுத்தி ஞானத்தினால் இரஜதப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்பது சகல லோகத்திலும் பிரசித்தமாம். சகல சாஸ்திரங்களிலும் பிரசித்தமாம். சத்கியாதிவாதிக்கும் இதுவே சித்தாந்தமாம். சத்கியாதிவாதியின் மதத்தில் விசேஷ ரூபமாகச் சுத்தியின் ஞானம் இரஜதாவயவத்தின் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாம். ஆதலால் இரஜதாவயவத்தின் ஞானத்திற்கு விரோதி சுத்தியின் ஞானமென்பது நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரஜதாவயவத்தின் உணர்ச்சிக்கு விரோதியாகிய சுத்திஞானமே இரஜதஞானத்திற்கு விரோதமெனக் கொள்ளுதல் கிலுப்தகற்பனையாம். நிர்ணயிக்கப்பட்டதனைக் கிலுப்த மென்பர். சுத்திஞானமின்றிப் பிறிதினால் இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்தி அங்கீகரிக்கின் கிலுப்தமின்றிய கற்பனையாகும். இவ்வாற்றால் கிலுப்தகற்பனை யோக்கியமாம். இந்த யுக்தியினாலும் விரோதமுண்டாகும். ஆதலால் சுத்திஞானத்தினாலேயே இரஜதத்தின் நிவிருத்தியும் அதன் ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் அங்கீகரிக்கத்தக்கனவாம்.

கசாஉ. சத்கியாதிவாதத்துள்ள பிரபலதோஷம்.

முற்கூறிய வண்ணம் இரஜதஞானாபாவத்தால் இரஜதத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரித்து, இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு அநேக சாதனங்களை அங்கீகரிக்கினும், சொல்லப்படும் தோஷத்தி

ஞல் சத்கியாதிவாதிக்கு மீட்சிஉண்டாகிறதில்லை. அத்தோஷம் இது வாம்:—யாண்டுச் சுத்தியில் எந்த க்ஷணத்தில் இரஜதப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அதேக்ஷணத்தில்சுத்தியினேடு அக்கினியின்சையோகமுண்டாய், அடுத்தக்ஷணத்தில் சுத்தியின் துவம்சமும் பஸ்மத்தின் உற்பத்தியும்உண்டாயின், ஆண்டு இரஜதஞானத்தின் நிவிருத்திக்குச் சாதனம் ஒன்றும் உண்டாகவில்லை. ஆதலால் சுத்தியின் துவம்சத்திற்கும் பஸ்மத்தின் உற்பத்திக்கும் முன் இரஜதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகாமையால் பஸ்மதேசத்தில் இரஜதத்தின் இலாபமுண்டாதல்வேண்டும். ஏனெனின் இரஜதத் திரவியம் தேஜசாம். அதன் துவம்சம் கந்தமுதலியவற்றின் சம்பந்தமின்றி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரமஸ்தானத்தில் வியாவகாரிக இரஜதமாகிய சத்பதார்த்தத்தின் கியாதி உண்டாகின்றது. இந்தச் சத்கியாதிவாதம் அசங்கதமாம். ஒரு இரஜ்ஜுவில் பத்துப் புருஷர்களுக்கு ஒருவனுக்குத் தண்டமும், ஒருவனுக்கு மாலையும், ஒருவனுக்குச் சர்ப்பமும், அங்ஙனமே ஒருவனுக்கு ஜலதாரையுமாக வேறு வேறு பதார்த்தங்களின் பிரம முண்டாகுமாயின், இப்பதார்த்தங்களின் அவயவம் சொற்ப இரஜ்ஜு தேசத்திற் சம்பவியாது. ஏனெனின் மூர்த்தத்திரவியம் ஸ்தானத்தை நிரோதிக்கும். ஆதலால் சொற்ப தேசத்தில் இத்தனை பதார்த்தங்களின் அவயவங்கள் சம்பவியா. பிரமகாலத்தில் தண்டமுதலிய அவயவிகள் எவ்வாற்ருனும்சொற்ப தேசத்திற் சம்பவியா. சித்தாந்தத்திலோ தண்டாதிகள் அநிர்வசநீயமாம். அவை வியாவகாரிக தேசத்தை நிரோதியா. சத்கியாதிவாதியும் அத்தண்டமுதலியவற்றில் ஸ்தானநிரோதமுதலிய பயனை அங்கீகரியாவிடின், தண்டமுதலியவற்றைச் சத்தென்று கூறுதல் விருத்தமும் பயனின்மையுமாம். தண்டமுதலியவற்றின் உணர்ச்சி மாத்திரம் உண்டாகின்றது. வேறு காரியம் அவற்ருல் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு கூறின் அநிர்வசநீயவாதமே சித்தமாகின்றது.

அன்றியும் பிரமஸ்தலத்தில் சத்பதார்த்தத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், நெருப்போடுகூடிய ஊஷர பூமியில் ஜலப்பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டு ஜலத்திஞல் அக்கினி சாந்தமாதல்வேண்டும். பஞ்சின்பேரில் வைக்கப்பட்ட குன்றிமணிக்கொத்தில் அக்கினிப்பிரம முண்டாயின் ஆண்டுப் பஞ்சினை எரித்தல்வேண்டும். தோஷத்தோடு கூடிய காரணத்தால் உற்பத்தியாகிய பதார்த்தத்தின் உணர்ச்சி அந்நியருக்குத் தோற்ருது. எவனுடைய தோஷத்திஞல் உற்பத்தி

யாயினதோ அவனுக்கே தோற்றுமென்று கூறின், தோஷத்தின் காரியமாகிய ஜலஅக்கினிகளால் ஈரமும் தாகமுமுண்டாகாவிடின், அவற்றைச் சத்தியமென்று கூறுதல் கேவலம் சிரிப்பிற்குக் காரணமாம். ஏனெனின் அவயவமோ ஸ்தானநிரோத முதலியவற்றிற்கு ஏதுவன்று. அவயவியினால் ஒருகாரியமும் உண்டாகிறதில்லை. இங்ஙனம் பதார்த்தத்தினைச் சத்தென்று கூறுதலைக்கேட்டுப் புத்திமான்களுக்கு நகையுண்டாகின்றது. ஆதலால் சத்கியாதிவாதியின் வார்த்தை சம்பவியாததோடு, இப்பக்ஷம் முற்றும் யுத்தியில்லாததாம். இதனாற்றான் விசாரசாகரத்தில் சத்கியாதி இல்லை. எந்தப் பக்ஷத்திற்கு ஒருவாறு பொருத்தமிருக்க, மீண்டும் தர்க்கமுதலிய பலத்தால் கண்டனமுண்டாகின்றதோ அந்தப்பக்ஷம் எழுதப்படவேண்டும். சத்கியாதி வாதத்தின் யுக்தி (பொருத்தம்) சம்பவிக்கிறதில்லையாகலின் இந்நூலிலும் எழுதத்தக்கதன்று. என்றாலும் முற்றும் எழுதாவிடின், இதனைப் படிக்கின்றவர்களுக்கு நூலாசிரியருக்குச் சத்கியாதி வாதத்தின் ஞானம் இருந்திராது என்னும் பிரமம் உண்டாய்விடும். அந்தப் பிரமத்தை நிவர்த்தித்தற்பொருட்டு ஈண்டு எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

கசசு—கசஅ. மூவகை அசத்கியாதியின் கிரமம்.
கசசு. சூனியவாதியின் கிரமமாக அசத்கியாதி வர்தத்தின் கண்டனம்.

அங்ஙனமே அசத்கியாதி வாதமும் முற்றும் யுக்தி அநுபவ சூந்யமாம். நிராகரண மின்றியும் அது எவனுடைய புத்தியிலும் ஆரூடமாகா (ஏறு) தாகலின் நிராகரிக்கத்தக்க தன்று. என்றாலும் அசத்கியாதிவாதி வேதமார்க்கத்திற்கு விரோதியாதல் பிரசித்தமாம். சூத்திரங்களாலும் அவரது மதத்தின் கண்டனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது; ஆதலால் கண்டிக்கத்தக்கதாம். அசத்கியாதிவாதி இருவர்:—ஒருவரோ சூந்யவாதியாகிய நாஸ்திகர்; அசத்கியாதியை அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். அவர்மதத்திலோ சகல பதார்த்தங்களும் அசத்து வடிவமாம். ஆதலால் சுத்தியில் இரஜதமும் அசத்தாம். சூநிய வாதியின் மதத்திலோ அசத்தாகிய அதிஷ்டானத்தில் இரஜதம் அசத்தாம். ஆதலால் பிரமம் நிரதிஷ்டானமாம். அங்ஙனமே ஞாதாஞானமும் அசத்தாம். இம்மதத்தின் கண்டனம் சாரீரகத்தினது இரண்டாவது அத்தியாயத்தின் தர்க்க பாதத்தில் விஸ்தா

யாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது; அநுபவ விருத்தமுமாம். ஏனெனின் சூந்யவாதத்தில் எல்லா இடங்களிலும் சூந்யமிருக்கின்றதாகலின், எதன் வியவகாரமும் பிரசித்தமாக உண்டாகலாகாது. சூந்யத்தினால் வியவகாரமுண்டாகுமாயின், ஜலத்தின் பிரயோஜனம் அக்கினியினாலும் அக்கினியின் பிரயோஜனம் ஜலத்தினாலும் உண்டாதல் வேண்டும். அக்கினியும் ஜலமுமோ சத்தியமாகவாவது மித்தையாகவாவது ஓரிடத்துமில்லை. கேவலம் சூந்ய தத்துவமிருக்கின்றது. அது முழுவதும் ஆகாசமாம். அதனிடத்து ஓர் விசேஷமுமில்லை. சூந்யத்தில் விசேஷம் அங்கீகரிக்கின் சூந்ய வாதிக்கு ஹானி உண்டாகும்; அவ்விசேஷமே சூந்யத்திற்குப் பின்னமாயிருத்தலின். அன்றியும் சூந்யத்தில் விசேஷமிருக்கின்றது. எதற்கு விலக்ஷணத்தன்மை கூறுகின்றனரோ, அதனால் வியவகாரபேதமுண்டாகின்றது. அவ்விசேஷமும், வியவகாரமும், அங்ஙனமே வியவகாரத்தின் கர்த்தாவும் பரமார்த்தமாகச் சூந்யமாம். ஆதலால் சூந்யத்தன்மைக்கு ஹானியில்லை என்று கூறின் அதுவும் பொருந்தாது. ஏனெனின் சூந்யத்தில் விசேஷமிருக்கின்றதென்னும் இவ்வார்த்தையும் விருத்தமாம். விசேஷமுடையதெனக் கூறின், சூந்யத்தன்மைக்கு ஹானி உண்டாகின்றது. சூந்யமெனக் கூறின் விசேஷமுடையதின் ஹானியினால் வியவகாரபேதம் சம்பவிக்கிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சூந்யவாதம் சம்பவியாது.

௧௪௫. ஓர் தாந்திரிகரது கிரமமாக அசத்கியாதி வாதம்.

ஓர் தாந்திரிக அசத்கியாதிவாதி உளன். அவன் மதத்தில் சுத்தி முதலிய வியவகாரத்தின் பதார்த்தங்களோ அசத்தன்று. ஆனால் பிரம ஞானத்தின் விஷயமாகிய எந்த அநிர்வசநீய ரஜத முதலியன சித்தாந்தத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவை அசத்தாம். ஆதலால் வியாவகாரிக ரஜத முதலியன தனது தேசத்திலிருக்கின்றன. அவற்றிற்குச் சுத்தியில் சம்பந்தமில்லை. அந்யதாக்கியாதி வாதியினைப்போல சுத்தியில் ரஜதத்தன்மையின் உணர்ச்சி உண்டாகிறதில்லை, அநிர்வசநீய ரஜதம் உற்பத்தியாகிறதில்லை. அக்கியாதி வாதியினைப்போல இரண்டு ஞானமுண்டாகிறதில்லை. சூந்யவாதியினைப்போலசுத்திஅசத்தன்று; ஞாதாவும் ஞானமும் அசத்தன்று. ஆனால் சுத்தி ஞானம் ஞாதா சத்தாம்.

தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்திற்குச் சுத்தியிேைடு சம்பந்தமுண்டாயின், அப்போது சுத்தியின் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆனல் சுத்திதேசத்தில் அசத்திரஜதத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் சுத்தி தேசத்தில் இரஜதம் அசத்தாம். காந்தையின் கரத்திலும் அங்ஙனமே கடையிலும் சத்திய ரஜதம் இரண்டு மதங்களிலு மிருக்கிறது. அங்ஙனமாயினும் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்திலோ தேசாந்தரத்துள்ள சத்திய ரஜதத்திலிருக்கும் ரஜதத்தன்மையின் ஞானம் சுத்தியில் உண்டாகின்றது. அசத்கியாதி வாதத்தில் தேசாந்தரத்தில் இரஜதமோ இருக்கின்றது. அதன் தர்மமாகிய ரஜதத்தன்மையின் ஞானம் சுத்தியினிடத்து உண்டாகிறதில்லை. ஆனல் அசத்தைக் கோசரிக்கும் இரஜத ஞானமிருக்கின்றது. சுத்தியிேைடு தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் இரஜதப் பிரமமுண்டாகின்றது. அதன் விஷயம் சுத்தியன்று. இரஜதப் பிரமத்தின் விஷயம் சுத்தி ஆகுமாயின், 'இது சுத்தி'' என்னும் ஞானம் உண்டாதல் வேண்டும். சுத்தித்தன்மை வடிவ விசேஷ தர்மத்தின் தோஷ பலத்தால் (பானமுண்டாகாவிடின், சாமாநிய அம்சத்தின் "இது" வெனும் இவ்வளவே ஞான முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் பிரமத்தின் விஷயம் சுத்தியன்று. அங்ஙனமே பிரமத்தின் விஷயம் இரஜதமுமன்று. ஏனெனின் முன் உள்ள இடத்திலோ இரஜதமில்லை; வேறிடத்தில் இரஜதமிருக்கின்றது. அதனேடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமில்லை. இவ்வாற்ருல் இரஜதப் பிரமத்தின் விஷயம் ஒன்றுமில்லை. சுத்திஞானத்திற்குப் பிற்காலத்தில் "மூண்டுக் காலத்திரயத்திலும் இரஜத மில்லை'' என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜதப் பிரமம் நிர்விஷயமாயிருத்தலின் அசத்கோசரமெனப்படுகின்றது. அசத்கோசர ஞானத்தினையே அசத்கியாதியென்பர்.

கசசு. நியாயவாசஸ்பதிகாரர் கிரமப்படி அசத்கியாதி வாதம்.

ஒருவர் அசத்கியாதியை இவ்வாறு கூறுகின்றார்:—சுத்தியிேைடுநேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால்இரஜதப்பிரமமுண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜதப் பிரமத்தின் விஷயம் சுத்தியாம். ஆனல்சுத்தியில் சுத்தித்தன்மையும் சுத்தியின் சமவாயமுமாகிய இரண்டும் தோஷத்தினுல் தோற்றுகிறதில்லை. ஆனல் சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம் தோற்றுகின்றது. இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம்

சுத்தியில் இல்லை; ஆகலின் அசத்கியாதியாம். இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகியினது சுத்தி அநுயோகினையுடைய சமவாயம் அசத்தாம். அதன்கியாதி அதாவது உணர்ச்சி அசத்கியாதி எனப்படுகின்றது. இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிக சமவாயம் இரஜதத்தில் இரஜதத்தன்மைக்குப் பிரசித்தமாம். சுத்தி அநுயோகிக சமவாயம் சுத்தியில் சுத்தித்தன்மைக்குப் பிரசித்தமாம். ஆனால் இரஜதத்தன்மைக்குப் பிரதியோகியினை யுடைய சமவாயம் இரஜத அநுயோகியினையுடையதாதல் பிரசித்தம்; சுத்தியினை அநுயோகியாக வுடையதன்று. சுத்தியினை அநுயோகியாகவுடைய எச்சமவாயம் பிரசித்தமோ அது சுத்தித்தன்மைப் பிரதியோகியினை யுடையதாம். இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகியினையுடையதன்று. இவ்வாற்றால் இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகியினையுடையதும் சுத்தி அநுயோகியினையுடையதுமாகிய சமவாயம் அப்பிரசித்தமாயிருத்தலின் அசத்தாம். அதன் பிரதீதியை அசத்கியாதியென்பர். சுத்தி எதன் அநுயோகி அதாவது தர்மி யாகின்றதோ, அது சுத்தி அநுயோகிகமெனப்படுகின்றது. இரஜதத்தன்மை எதன் பிரதியோகியாகின்றதோ, அது இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிகமெனப்படுகின்றது. தாற்பரியம் இதுவாம்:—கேவல சமவாயம் பிரசித்தம். இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிக சமவாயமும் இரஜதத்தாற் பிரசித்தம். சுத்தி அநுயோகிக சமவாயமும் சுத்தி தர்மங்களும் சுத்தியிற்பிரசித்தமாம். பிரசித்த சமவாயத்தில் சமவாயத்தன்மைத் தர்மமிருக்கின்றது. இரஜதத்தன்மைப்பிரதியோகித்தன்மையும் சமவாயத்திற்பிரசித்தமாம். அங்ஙனமேசுத்திஅநுயோகிகத்தன்மையும் சமவாயத்திற்பிரசித்தமாம். ஆனால் இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிகத்தன்மையும் சுத்தி அநுயோகிகத்தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்களுமொரிடத்துச்சமவாயத்தில் அப்பிரசித்தமாயிருத்தலின், சுத்தி அநுயோகிகத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜதத்தன்மைப் பிரதியோகிகத்தன்மை விசிஷ்டசமவாயம் அப்பிரசித்தமாயிருத்தலின் அசத்தாம். அதன்கியாதி அசத்கியாதி எனப்படுகின்றது. இது நியாயவாசஸ்பதிவார்மதம். இவ்வாறு அதிஷ்டானத்தை அங்கீகரித்து, அசத்கியாதியை இருவகையாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஒன்று சுத்தி அதிஷ்டானத்தில் அசத்தாகிய இரஜதத்தின் பிரதீதி வடிவம்; மற்றையது சுத்தியில் அசத்தாகிய இரஜதத்தன்மைச் சமவாயத்தின் பிரதீதிவடிவமாம்.

கசஎ. இருவகை அசத்கியாதிவாதத்தின் கண்டனம்.

அவ்விரண்டும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அசத்கியாதியை அங்கீகரிப்பவன் எவனோ அவனை இது கேட்குதும்:—அசத்கியாதி என்னும் வாக்கியத்தில் பாதிக்கப்படாததின் விலக்ஷணமென்பது அசத்சப்தத்தின் பொருளா? அல்லது அசத்தெனும் சொற்பொருள் சொரூபமின்மையா? அசத்தென்பதின் பொருள் சொரூபமின்றியதென்பதாமெனின், "வாயில் எனக்கு நாவில்லை" என்னும் வாக்கியம்போல அசத்கியாதி வாதத்தின் அங்கீகாரம் நாணமின்றியதாம். ஏனெனின் சத்தாஸ்பூர்த்தியின்றியதனைச் சொரூபமின்றியதென்பர். ஆதலால் சத்தாஸ்பூர்த்தி சூநியமும் தோற்றுகின்றதென்னும் அசத்கியாதிவாதம் சொல்லியபடி சித்தமாகின்றது. சத்தாஸ்பூர்த்தி சூநியத்தின் பிரதீதியைக் கூறுதல் விருத்தமாம். ஆதலால் பாதிக்கப்படாததின் விலக்ஷணம் அசத்தென்னும் சொற்பொருளாமெனின், பாதிக்கப்படாததின் விலக்ஷணம் பாதிக்கப்படுவதாகின்றது. பாதிக்கப்படுவதற்குரியதனைப் பாத்தியமென்பர். இவ்வாற்றால் பாதத்திற்கு உரியதின் பிரதீதி அசத்கியாதியெனப்படுகின்றதென்பது சித்தமாயிற்று. அதுவே சித்தாந்தியின் மதமாம். ஏனெனின் அநிர்வசநீயக்கியாதி சித்தாந்தத்தில் உண்டு. பாதயோக்கியமே அநிர்வசநீயமாகின்றது. இவ்வாற்றால் சித்தாந்தத்திற்கு விலக்ஷணமாக அசத்கியாதிவாதம் உளதென்று கூறுதல் சம்பவியாது.

கசஅ—கருச. ஆத்மக்யாதியின் கிரமும் கண்டனமும்.

கசஅ. ஆந்தரபதார்த்தங்களை அங்கீகரிக்கும் ஆத்மக்யாதிவாதியின் அபிப்பிராயம்.

அங்ஙனமே ஆத்மக்யாதி வாதமும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் விஞ்ஞானவாதியின் மதத்தில் ஆத்மக்யாதி யுளது. க்ஷணிக விஞ்ஞானத்தினை விஞ்ஞானவாதி ஆத்மா வென்பர். அவர் மதத்தில் பாகியரஜதமில்லை. ஆனால் ஆந்தரவிஞ்ஞான வடிவ ஆத்மாவிருக்கின்றது. அதன் தர்மம் இரஜதமாம். தோஷபலத்தால் வெளியிற் றோற்றுகின்றது. சூநியவாதியின் மதமின்றி ஆந்தரபதார்த்தத்தின்சத்தையில் சுகதருடையசிஷ்யர்கள் எவருக்கும்

விவாத மில்லை. புறப்பதார்த்தத்தினையோ ஒருவர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர்; ஒருவர் அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆதலால் புறப்பதார்த்தின் சத்தையிலோ அவர்களுக்கு விவாதமுண்டு. சூந்யவாதியின் ஓர் நாஸ்திகனும் ஆந்தர (உள்) விஞ்ஞானத்தின் நிஷேதத்தினைச் செய்கிறதில்லை. ஆதலால் உள் இரஜதத்தின் விஞ்ஞான வடிவ ஆத்மா அதிஷ்டானம். அதன் தர்மமாகிய இரஜதம் உள்ளிருப்பதாம். தோஷவலியால் புறத்ததுபோலத் தோற்றுகின்றது. ஞானத்தினால் இரஜதத்தின் பாதம் சொரூபமாக உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் இரஜதத்தினது புறத்திருத்தற்றன்மையின் பாத முண்டாகின்றது. அநிர்வசநீயக்கியாதி வாதத்தில் இரஜத தர்மியின் பாதமும், இது வெனுந் தன்மை வடிவ பாகிய விருத்தியின் பாதமும் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன. ஆத்மக்யாதி மதத்தில் இரஜதத்தின் பாதமோ அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. ஏனெனின் சூந்யவாதிக்கு வேறான சகல சௌகதர்கள் (சுகதர்வழி வந்தோர்) மதத்திலும் பதார்த்தங்களின் ஆந்தர சத்தையில் விவாதமில்லை. ஆதலால் சொரூபமாக இரஜதத்தின் பாதம் அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை. கேவலம் பாகியத் தன்மை வடிவ இதந்தையின் பாதம் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் அநிர்வசநீய வாதம் அங்கீகரிக்கின், தர்ம தர்மிகளின் பாதம் கற்பித்தல் கௌரவமாம். ஆத்மக்யாதியை அங்கீகரிக்கின் தர்மியின் பாதமின்றி இதந்தைவடிவ தர்ம மாத்திரத்தின் பாதம் கற்பித்தலில் இலாகவமாம். இது ஆத்மக்யாதி வாதியின் அபிப்பிராயம். இம்மதத்தில் இரஜதம் ஆந்தர சத்தியமாம். அது வெளி தேசத்தில் தோற்றுதல் பிரமமாம். ஆதலால் இரஜத ஞானத்தில் இரஜதகோசரத்தன்மை அம்சம் பிரமமன்று. ஆனால் இரஜதத்தின் பாகியதேசத் திருக்குந்தன்மை யுணர்ச்சி அம்சத்தில் பிரமம் உண்டு.

௧௪௯. ஆந்தர பதார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கும் ஆத்மக்யாதி வாதியினது மதத்தின் கண்டனம்.

இம்மதமும் நலமுடையதன்று:— இரஜதம் உள்ளிருப்பதாமென்னும் அநுபவம் ஒருவருக்கும் உண்டாகிறதில்லை. பிரம ஸ்தலத்திலேனும் யதார்த்த ஸ்தலத்திலேனும் இரஜத முதலியவற்றின் ஆந்தரத்தன்மை எப்பிரமாணத்தாலும் பெறப்படுவதில்லை. சுக

முதலியன ஆந்தரமும், இரஜதமுதலியன பாகியமுமா மென்னும் அநுபவம் எல்லோருக்கு முண்டாகின்றது. இரஜதத்தை ஆந்தர மெனக்கொள்ளின் அநுபவத்திற்கு விரோதமாம். ஆந்தரத்தன்மையைச் சாதிக்கும் பிரமாண யுக்திகளுமில்லை. ஆதலால் ஆந்தர இரஜதத்திற்குப் பாகியப் பிரதீதியை அங்கீகரித்தல் அசங்கதமாம்.

கரு. சௌகதர்களது இரண்டு பேதங்களில் பாகிய பதார்த்தவாதிகளது ஆத்மக்கியாதியின் அநுவாதம்.

சௌகதர்களில் இரண்டு பேதமுண்டு:— ஒன்றோ விஞ்ஞானவாதம்; மற்றையது பாகியவாதம். பாகியவாதத்திலும் இரண்டுபேதமுண்டு. ஒன்றோ பாகிய பதார்த்தம் அநுமேயமாம்; பிரத்தியக்ஷமன்று; ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது; ஞானத்தினால் ஞேயத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது; இவ்வாற்றால் பாகியபதார்த்தங்களுக்குப் பரோக்ஷவாத மிருக்கின்றது. பாகிய பதார்த்தமும் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் விஷயமாம். இவ்வாற்றால் பாகிய பதார்த்தங்களுக்கு அபரோக்ஷ வாதமுண்டு; இவற்றில் விஞ்ஞானவாதியின் மதத்திலோ வியாவகாரிக இரஜதமும் பாகியமன்று. பாகிய பதார்த்தவாதியின் மதத்தில் யதார்த்த ஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜதமோ பாகியமாம். ஆதலால் முற்கூறிய அநுபவத்திற்கு விரோதமில்லை. பிரமஸ்தலத்தில் பாகிய இரஜதத்தை அங்கீகரித்தற்குப் பிரயோஜனமின்று. ஏனெனின் கடகமுதலியவற்றின் சித்தியோ அவ்விரஜதத்தால் உண்டாகிறதில்லை; கேவலம் பிரதீதிமாத்திரமாகின்றது. விஷயமின்றிப் பிரதீதி உண்டாகாதாகலின், பிரமப்பிரதீதிக்கு விஷயத்தோடு கூடியதன்மை சித்தித்தலே அவ்விரஜதத்தின் பயனும். அதனை ஆந்தரமாகவே அங்கீகரிக்கினும், பிரமப்பிரதீதி விஷயத்தோடு கூடியதாய் விடுகின்றது. பாகியமெனக்கொண்டு பிரதீதிக்கு விஷயத்தோடுகூடியதன்மை சித்திக்கச் செய்யின், அவர் மதத்தில் முற்கூறியபடி தர்ம தர்மிகளுக்குப் பாதம் அங்கீகரித்தலால் கௌரவமிருக்கின்றது. ஆந்தரரஜதத்திற்குத் தோஷபலத்தால் வெளிப் பிரதீதியை அங்கீகரிக்கின், கேவலம் இதந்தையின் பாதம் அங்கீகரித்தலால் இலாகவ முண்டாகின்றது. யதார்த்தஞானத்தின் விஷயமாகிய இரஜதம் முன்னிருக்குமிடத்

என்னும் உணர்ச்சி உண்டாதல்வேண்டும். "இது இரஜத" மென்ட தாக இரஜதத்தின் பாகிய உணர்ச்சி உண்டாகின்றது.

இரஜதம் ஆந்தரமாய்ப் பாகியதேசத்தில் இல்லாதிருக்கினும், தோஷமகாத்மியத்தால் ஆந்தர பதார்த்தத்தின் பிரதீதி பாகியத்தில் உண்டாகின்றது. பாகியத்தன்மை வடிவ இதந்தை (இதுவெனுந்தன்மை) சுத்தியிலிருக்கின்றது. தோஷத்தின் மகாத்மியத்தால் சுத்தியின் இதந்தை இரஜதத்தில் தோற்றுகின்றது. எத்தோஷத்தினால் ஆந்தர ரஜதம் உற்பத்தியாயிருக்கின்றதோ, அத்தோஷத்தினாலேயேஆந்தரத்தில் உற்பத்தியாகிய இரஜதத்தில் சுத்தியின் இதந்தை உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. இரஜதத்திற்குப் பாகிய தேசத்தில் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின், பாகியதேசத்திற் சத்திய ரஜதமோ சம்பவியாது; அநிர்வசநீயம் மதிக்கப்படும். அவ்வநிர்வசநீய வஸ்து உலகத்தில் அப்பிரசித்தமாம். ஆதலால் அப்பிரசித்த கற்பனை தோஷமாகும். ஆந்தரத்திலோ சத்திய ரஜதம் உற்பத்தியாகின்றது. ஆந்தரமாயிருத்தலின் அதன் கேடும் உபாதானமும் அசக்கியமாம். ஆதலால் சத்தியமாயினும் கடகமுதலிய சித்தித்த வடிவப் பயனின் அபாவம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அநிர்வசநீய வஸ்துவின் கற்பனை உண்டாகிறதில்லை. அநிர்வசநீயக் கியாதியினால் ஆத்மக்கியாதியினும் இவ்விலாகவமிருக்கின்றதென்று இவ்வாறு கூறின், அதுவும் அசங்கதமாம்:—சுத்தியின் இதந்தை ரஜதத்தில் தோற்றுகின்றதென்று கூறுதலால் அந்நியதாக்கியாதியின் அங்கீகார முண்டாகின்றது. இதந்தைத் தோற்றத்தில் அந்நியதாக்கியாதி அங்கீகரிக்கின், சுத்தியில் இரஜதத்தன்மைத் தர்மியின் பிரதீதியினையும் அந்நியதாக்கியாதியென்றே கொள்ளவேண்டும். ஆந்தரரஜதத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். எங்ஙனம்: இரஜதபதார்த்தம்சுத்தியினால் வியவகிதமாயிருக்கின்றது; அதனது தர்மத்தின் பிரதீதி சுத்தியிற் சம்பவியாதெனக் கூறின், உன்னுடைய மதத்திலும் சுத்தியினால் வியவகித உள்ளிடத்தில் இரஜதமிருக்கின்றது. அதனிடத்துச் சுத்தியின் தர்மமாகிய இதந்தையின் பிரதீதி சம்பவியாமை சமமாம்.

ன்மைஅபரோக்ஷத்தன்மை வடிவ விஷயத்தன்மையின்பேதம்அநுமிதிஞானப் பிரத்தியக்ஷ ஞானங்களின் பேதத்தால் உண்டாகின்றது. இதனுல் பரோக்ஷத்தன்மைவடிவ விஷயத்தன்மையைச்சம்பாதிப்பது பிரத்தியக்ஷஞான மன்று; ஆனுல் அநுமிதிஞானமாம். அதற்கேது அநுமானப்பிரமாணமாம்'' என்று கூறுவாராயின், இங்ஙனங் கூறுதலும் பொருந்தாது. ஏனெனின் இலெளகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயத்தன்மையோ அநுமிதியின் விலக்ஷணமாம். ஆனுல் "சுகந்த முடையது சந்தனம்'' என்றல் முதலிய ஞானம் சுகந்தமுதலிய அம்சத்தில் அலெளகிகமாம். ஆண்டுச் சுகந்தத்தின் ஞானம் அநுமிதிக்குச் சமானமாம். எங்ஙனம் அநுமிதி ஞானத்தின் விஷயத்தில் உயர்வுமுதலியன நிச்சயிக்கப்படாதன வாகின்றனவோ, அங்ஙனமே சுகந்தத்தின் உயர்வுமுதலியனவும் நிர்ணயிக்கப்படாதனவாம். ஆதலால் அலெளகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயத்தன்மைக்கு அநுமிதியின் விஷயத்தன்மையோடு பேதமில்லை. பிரமவடிவ அலெளகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் விஷயத்தன்மை இரஜதாதிகளிலிருக்கின்றது. அதற்குஅநுமிதியின் விஷயத்தன்மையோடு பேதம் அநுபவசித்தமாம்; இதனுனே இரஜதத்தின் அற்பத்தன்மை முதலியவற்றின் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. என்றுலும் ஞானலக்ஷண சம்பந்த ஜந்ய அலெளகிகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் விஷயத்தோடு பேதமில்லை. எங்ஙனம் அநுமிதியின் விஷயத்தில் பிரகடத்தன்மையின்மை யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அலெளகிகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் விஷயமாகிய கந்தத்தில் பிரகடத்தன்மையின்மை இருக்கிறது. இதனுல் ஞானலக்ஷண சம்பந்தத்தினுல் பர்வதத்தில் வந்நியின் பிரகாசம் அலெளகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தினுல் சம்பவிக்கின்றது. அநுமிதி ஞானத்தின்பொருட்டு அநுமானப்பிரமாணம் வியர்த்தமாகும். அநுமானப்பிரமாணம் முற்றறிவுடையோர் வாக்கியங்களால் பெறப்பட்டதாம். ஆதலால் அநுமானத்தின் பயனின்மையைச் சம்பாதிக்கும் அலெளகிகப் பிரத்தியக்ஷம் பெறப்படாததாம்.

விலக்ஷணவிஷயத்தன்மையைச் சம்பாதிப்பது அநுமிதிஞானமாம்; அதற்கு ஏதுவான அநுமானப் பிரமாணம் வியர்த்தமன்று என்று இங்ஙனங் கூறி இருக்கின்றனர். இவ்வார்த்தையே அசங்கதமாம். ஏனெனின் யாண்டு அநுமானப் பிரமாணத்தால் அநுமிதி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சகலஅலெளகிகப் பிரத்தியக்ஷத்

தின் சாமக்கிரியும் இருக்கின்றது. எங்ஙனம்: பர்வதத்தில் வந்நி யின் அநுமிதிக்குமுன் புகையைக் காணுதலாகிய வியாப்தி ஞானமோ அநுமிதியின் சாமக்கிரியாம். பர்வதத்தோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்தமும் வந்நியின் ஸ்மிருதியுமாகிய இது அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரியாம். இரண்டு ஞானத்திற்கு இரண்டு சாமக்கிரி இருக்குமாயின், பர்வதத்தில் வந்நியின் பிரத்தியக்ஷ வடிவஞானமே உண்டாகும்; அநுமிதிஞானம் உண்டாகாது. இதனால் அநுமானப்பிரமாணம் வியர்த்தமே ஆகின்றது. ஏனெனின் இது நியாயசாஸ்திரத்தின் நிச்சயிக்கப்பட்டபொருளாம்:—யாண்டு ஒன்றைக்கோசரிக்கும் அநுமிதியின் சாமக்கிரிக்கும் பிறிதொன்றைக் கோசரிக்கும் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரிக்கும் சமாவேசம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநுமிதி சாமக்கிரி பிரபலமாம். எங்ஙனம்: பர்வதத்தோடு நேத்திரத்தின் சையோகமோ பர்வதத்தினது பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரிக்கும், வந்நியின் அநுமிதியின் சாமக்கிரிக்கும் சமாவேசமுண்டாக வந்நியின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. பர்வதத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞான முண்டாகிறதில்லை. யாண்டுத் தூமத்தோடும் வந்நியோடும் நேத்திரத்தின் சையோக முண்டாய்த் தூமத்தில் வந்நியினது வியாப்தியின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு வந்நியினது அநுமிதியின் சாமக்கிரி யிருக்கின்றது; வந்நியின் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரியு மிருக்கின்றது. ஆதலால் சமானகோசர உபயஞானத்தின் சாமக்கிரி யிருக்கின்றது. ஆண்டுப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி பிரபலமாம். ஆதலால் வந்நியின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது; வந்நியின் அநுமிதி உண்டாகிறதில்லை. புருஷனிடத்துப் "புருஷனோ, அன்றோ" வென்னும் சந்தேகமுண்டாய்ப் "புருஷத்தன்மை வியாப்பிய கைமுதலியவற்றையுடையது இது" என்னும் பிரத்தியக்ஷ வடிவ பராமரிச ஞானமும் புருஷனோடு நேத்திரத்தின் சையோகமு முண்டாயின், ஆண்டுப் பராமரிசமோ புருஷனது அநுமிதியின் சாமக்கிரியாம். புருஷனோடு நேத்திரத்தின் சையோகம் புருஷனது பிரத்தியக்ஷத்திற்குச் சாமக்கிரியாம். ஆண்டுப் புருஷனது பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகின்றது; புருஷனது அநுமிதி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஒரு விஷயத்திற்கு இரண்டு ஞானங்களின் சாமக்கிரி இருக்குமாயின், அவற்றிற் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி பிரபலமாம். ஆதலால் வந்நியின் அநுமிதி சாமக்கிரி இருக்கினும், அலௌகிக சம்பந்தமா

கிய சாமக்கிரியினால் வந்நியின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகும். இவ்வாற்றால் ஞானலக்ஷண அலௌகிக சம்பந்தத்தால் பிரத்தி யக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரிக்கின் அநுமானப்பிரமாணம் வியர்த்தமாம்.

"பின்ன விஷயங்களிருக்குமாயின் ஆண்டுப் பிரத்தியக்ஷ சாமக் கிரியினும் அநுமிதி சாமக்கிரி பிரபலமாம். சமான விஷயமிருக்கு மாயின் ஆண்டு அநுமிதி சாமக்கிரியினும் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி பிரபலமாம். என்றாலும் சமானவிஷயமிருக்கவும் இலௌகிகப் பிர த்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரி அநுமிதி சாமக்கிரியினும் பிரபலமாம். அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரியோ அநுமிதி சாமக்கிரி யினும் முற்றும் வலியின்றியதாம். ஆதலால் பர்வதத்தின் வந்நி யின் அநுமிதி சாமக்கிரியினால் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ சாமக் கிரிக்குப் பாதமிருத்தலால் அநுமானப்பிரமாணம் பயனின்றிய தன்று." என்று நையாயிகர்கூறுவாராயின், இக்கூற்றும் நலமுடைய தன்று. ஏனெனின் யாண்டுத் தாணுவில் "தாணுவோ? அன்றோ?" என்னும் சந்தேகமுண்டாய்ப் "புருஷத்தன்மை வியாப்பிய கரமுத லியவற்றை யுடையது இது" என்னும் பிரம முண்டாய், "இவன் புருஷனே" என்னும் பிரமவடிவப் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு நையாயிக வசனத்தின்படி அநுமிதி உண்டாதல்வேண்டும்; பிரத்தியக்ஷ முண்டாகலாகாது. ஏனெனின் முற்கூறிய ஸ்தலத் தில் தாணுவில் புருஷத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷ மிருத்தலால் பிரமப் பிரத்தியக்ஷமாம். பிரமப்பிரத்தியக்ஷத்திற்கு உன்னுடைய மதத்தில் அலௌகிக சாமக்கிரியிருக்கின்றது. ஆதலால் அநுமிதி சாமக்கிரியினும் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தின் சாமக்கிரிக்கு வலியின்மை அங்கீகரிக்க, முற்கூறியவிடத்தில் அநுமிதி உண்டா தல் வேண்டும். முற்கூறியவிடத்தில் புருஷனது பிரமம் அநுமிதி வடிவமாக அங்கீகரிக்கின், பிற்காலத்தில் "புருஷனைச் சாக்ஷாத்கரி க்கின்றேனென்னும் அநுவியவசாயம் உண்டாதல்வேண்டும்; ஆத லால் இரண்டும் சமான விஷயமாயின், ஆண்டு லௌகிகப் பிரத்தி யக்ஷ சாமக்கிரியைப்போல அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ சாமக்கிரி யும் பிரபலமாம்; அநுமிதி சாமக்கிரி துர்ப்பலமாம். ஆதலால் ஞானலக்ஷண சம்பந்தத்தால் பிரத்தியக்ஷத்தின் உற்பத்தி அங்கீ கரிக்கின், அநுமிதி ஞானத்தைப் பாதித்துப் பருவதமுதலியவற் றில் வந்நி முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமே உண்டாகும்.

இதனால் அநுமானப்பிரமாணம் நிஷ்பலமாகும். இக்காரணத்தால் எவன் அநுமானப்பிரமாணத்தை அங்கீகரிக்கின்றானோ, அவன் மதத்தில் ஸ்மிருதி ஞானத்தோடுகூடிய இந்திரிய சையோகத்தினாலேனும், சம்ஸ்காரத்தோடு கூடிய இந்திரிய சையோகத்தினாலேனும் வியவகித வஸ்துவின் பிரத்தியக்ஷஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் சுத்தியின் இரஜதத்தன்மை வடிவால் தோற்றுதலாகிய அந்நியதாக்கியாதி சம்பவியாது.

ககாக. அநிர்வசநீய வாதத்தில் நியாயவாதி கூறிய தோஷத்தின் நிவிருத்தி.

"அநிர்வசநீயக்கியாதியின் மதத்தில் விஷயத்திற்கும் காரணத்தன்மை தோஷத்தில் அங்கீகரித் திருக்கின்றனர். அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் ஞானத்திற்குக் காரணத்தன்மை அங்கீகரித் திருக்கின்றனர்; விஷயத்திற் கில்லை. ஆதலால் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் இலாகவமுண்டு. அநிர்வசநீயக்கியாதி வாதிக்கு அந்நியதாக்கியாதியும் அங்கீகரித்தல் உண்டாகின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதிக்கு அநிர்வசநீயக்கியாதி அங்கீகரித்தல் உண்டாகிறதில்லை. இதனாலும் இலாகவ மிருக்கின்றது." என்றிவ்வாறு அநிர்வசநீயக்கியாதிவாதத்தில் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இங்ஙனம் கூறுவதும் அவிவேக காரணத்தினாலாம். ஏனெனின், அந்நியதாக்கியாதிவாதிக்குச்சுருதி ஸ்மிருதிகளின் ஆஞ்ஞையால் சொப்பனத்திலோ அநிர்வசநீயக்கியாதியை அவசியம் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். வேதத்திற்கூறிய அர்த்தத்திற்குப் புருஷபுத்தியினால் கற்பிக்கப்படும் யுக்தி சமுதாயத்தால் வேறுதன்மையினைக் கற்பித்தல் ஆஸ்திகர்க்குரிய தன்று. சுத்தி இரஜதத்தின் தாதான்மியம் தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே இதுவெனும் பதார்த்தத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சமவாயம் தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே இதுவெனும் பதார்த்தம் இரஜதம் என்பவற்றின் தாதான்மியம் தோற்றுகின்றது. இதுவெனும் பதார்த்தம் சுத்தியாம். சுத்தி இரஜதங்களின் தாதாத்மியம் வேறு இடங்களில் பிரசித்தமில்லை. ஆதலால் முன்னிருக்கு மிடத்தில் சுத்தி இரஜதத்தின் தாதான்மியம் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றது. அநிர்வசநீய தாதான்மியத்தின் உற்பத்தி அங்கீகரியாவிடின், அப்பிரசித்தத்தின் அபரோக்ஷப் பிரதீதி யுண்டாகாது. தாதான்மியத்தின் அபரோக்ஷப் பிரதீதி

உண்டாகின்றது. நையாயிகர் ஆக்கிரகத்தால் சுத்தியில் இரஜ தத்தன்மையின் சமவாயமே தோற்றுகின்றது எனக்கூறின், அதற்கும் சமவாய சம்பந்தத்தால் இரஜதத்தன்மை தோற்றுகின்றது என்பது பொருளாம். சுத்தி இரஜதத்தின் தாதான்மியம் தோற்றுகிறதில்லை என்று கூறின், சுத்தி ஞானத்திற்குப் பிற்காலத்தில் இது இரஜதமன்றென்னும் பாதமுண்டாகின்றது. அதன்பாத்தியம் (வாதிக்கப்படுவது) இதுவெனும் பதார்த்தத்தில் இரஜதத்தின் தாதான்மியமாம். பிரமகாலத்தில் இதுவெனும் பதார்த்தத்தில் இரஜதத்தின் தாதான்மியம் தோற்முவிடின் பாதம் நிர்விஷயமாகும். கேவல இரஜதத் தன்மையின் சமவாயமே சுத்தியில் தோற்றுமாயின், "ஈண்டு இரஜதத்தன்மை இல்லை" யென்னும் பாதமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சுத்தியில் இரஜதத்தின் தாதான்மியம் தோற்றுகின்றது. அந்தச் சுத்திரஜதத்தின் தாதான்மியம் இரண்டையும் அபேக்ஷித்ததாம்; ஓரிடத்தும் பிரசித்தமில்லை. ஆதலால் அநிர்வசநீய தாதாத்மியத்தின் உற்பத்தி அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் ஆவசியகமாம். கேவலம் அந்நியதாக்கியாதியினுல் நிர்வாக முண்டாகிறதில்லை.

அநிர்வசநீயக்கியாதிவாதிக்கு அந்நியதாக்கியாதி அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகின்றது; அத்வைதக் கிரந்தகாரர்களும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர் என்று கூறுதலும் அத்வைத நூல்களின் அபிப்பிராயத்தை அறியாததினுலாம். ஏனெனின் அத்வைத வாதத்தில் ஓரிடத்தும் அந்நியதாக்கியாதி யில்லை; முழுவதும் அநிர்வசநீயக் கியாதியாம். வெகுவாய்ச் சொல்லுவதிலென்? யாண்டுப் பிரமாண ஞானத்தைக் கூறுகின்றனரோ, ஆண்டும் அத்வைத சித்தாந்தத்தில் விஷயமும் ஞானமும் அநிர்வசநீயமாம். சில ஸ்தானங்களில் அந்நியதாக்கியாதி எழுதி இருப்பதற்கு இது தாற்பரியமாம்:— யாண்டு அதிஷ்டான ஆரோப்பியங்களுக்குச் சம்பந்தமுண்டாய்ப் பரோக்ஷப் பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அந்நியதாக்கியாதியும் சம்பவிக்கின்றது; ஆனுல் முழுவதும் அந்நியதாக்கியாதியாகாது. யாண்டு ஆரோப்பியம் வியவகிதமாய் அபரோக்ஷப் பிரமம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநிர்வசநீயக்கியாதி ஆவசியகமாம். ஆதலால் ஆவசியகமாய் அநிர்வசநீயக்கியாதியினையே முழுவதும் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். இவ்வாற்ருல் அந்நியதாக்கியாதியைக் கூறுதல் சம்பவாபிப்பிராயத்தினுலாம்; அங்கீகரிக்கப்படுந் தன்மை அபிப்

பிராயத்திலைலன்று. யாண்டு ஆத்மசத்தையும் அநாத்மாவில் அந்நியதாக்கியாதியாகச் சொல்லப்பட்டதோ, ஆண்டும் ஆத்மசத்தையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்றால் யாண்டு அநிர்வசநீய சம்பந்தியின் உற்பத்தி சம்பவிக்கவில்லையோ, ஆண்டு அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் அங்கீகாரமாம். அங்ஙனமே பரோக்ஷப் பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டும் அநிர்வசநீயவிஷயத்தின் உற்பத்திபிரஹ்மவித்தியாபரணத்திலெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் பரோக்ஷப் பிரமம் உண்டாகுமிடத்து அந்நியதாக்கியாதியை அங்கீகரிக்கினும் தோஷமில்லை. இதனாற்றான் சரள (ஒழுங்கான) புத்தியினால் பரோக்ஷப் பிரமம் அந்நியதாக்கியாதி வடிவமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

"அதுவே இவ்விரஜதம்" என்று இவ்வாறு சுத்தியினிடத்து இரஜதத்தின் பிரத்தியபிஞ்ஞைப் பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டு அநிர்வசநீய ரஜதத்தின் உற்பத்தி முன்னுள்ள இடத்தில் அங்கீகரிக்கின், அடுத்துள்ள இரஜதத்திலோ அதுவெனுந் தன்மை சம்பவியாது. ஆதலால் தேசாந்தரத்திருக்கும் இரஜதத்துள்ள இரஜதத்தன்மையின் பிரதீதியும், அதுவெனுந் தன்மையின் பிரதீதியும் சுத்தி பதார்த்தத்தில் உண்டாகின்றன. அல்லது தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் அந்நியதாக்கியாதி ஆவசியகமாம் என்றிவ்வாறு சொல்லுவாராயின், இங்ஙனம் கூறுதலும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் முற்கூறிய பிரத்தியபிஞ்ஞையிலும் அநிர்வசநீய ரஜதமே விஷயமாம்; தேசாந்தரத்தில் உள்ளதன்று. ஏனெனின் பிரமாதாவோடு சம்பந்தமின்றி அபரோக்ஷ அவபாசம் சம்பவிக்கிறதில்லை. தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்திற்குப் பிரமாதாவோடுள்ள சம்பந்தம் பாதிதமாம். ஆதலால் தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்தின் பிரதீதியன்று. யாண்டு யதார்த்தப் பிரத்தியபிஞ்ஞை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் அதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தில் ஸ்மிருதி இருக்கின்றதென்பது சித்தாந்தமாம். ஆதலால் "அதுவே இவ்விரஜத" மென்னும் பிரமவடிவ பிரத்தியபிஞ்ஞையும், அதுவெனுந்தன்மை யம்சத்தில் ஸ்மிருதியும், இது இரஜதமென்னும்இத்துணை அம்சத்தில் அநிர்வசநீயப் பிரத்தியக்ஷமுமிருக்கின்றன. ஆதலால் ஓரிடத்தும் அந்நியதாக்கியாதி ஆவசியகமன்று. யாண்டு அநிர்வசநீய விஷயத்தின் உற்பத்தி சம்பவிக்கவில்

லேயோ, ஆண்டு அநிர்வசநீய சம்பந்தத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: ஆத்மாநாத்மாக்களின் அந்நியோந்நியாத்தியாசமுண்டாகுமிடத்து, அநாத்மாவில் ஆத்மாவும் ஆத்மாவின் தர்மமும் அநிர்வசநீயமாக உற்பத்தியாகின்றன என்று கூறுதல் சம்பவியாது. ஆதலால் ஆத்மாவின் அநிர்வசநீய சம்பந்தமும், ஆத்ம தர்மங்களின் அநிர்வசநீய சம்பந்தமும் அநாத்மாவினிடத்து உற்பத்தியாகின்றன. இவ்வாற்றால் முழுவதும் அநிர்வசநீயக்கியாதியினால் நிர்வாகமாகின்றது. ஓரிடத்தும் அந்நியதாக்கியாதி அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை.

அந்நியதாக்கியாதி வாதியானவர் அநிர்வசநீயக்கியாதி வாதத்தில் இக்கௌரவம் சொல்லியிருக்கின்றார்:— தோஷம் அநிர்வசநீய ரஜத முதலியவற்றிற்கும், அவற்றின் ஞானத்திற்கும் காரணமாதலை அங்கீகரித்தலால், கேவல ஞானத்திற்குக் காரணமாதலை அங்கீகரித்தலில் இலாகவ மிருக்கின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் இரஜதமோ தேசாந்தரத்தில் பிரசித்தமாம். அதனது இரஜதத் தன்மைத் தர்மத்தின் ஞானம் சுத்தியில் உண்டாகின்றது. அல்லது தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் இரஜதத்தின் ஞானம் சுத்தியில் உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் கேவல ஞானமே தோஷ ஜந்நியமாம். அநிர்வசநீயக்கியாதி வாதத்தில் விஷயமும் ஞானமுமாகிய இரண்டினையும் தோஷ ஜந்நியமென்பர். ஆதலால் கௌரவ மிருக்கின்றது.

இங்ஙனம் கூறுதலும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் இலாவக பலத்தால் அநுபவசித்த பதார்த்தத்தின் லோபத்தைச் செய்யின், யதார்த்தஞானத்தின் விஷயமும் அங்கீகரிக்கப்படாது. விஞ்ஞான வாதத்தின்படி கேவல விஞ்ஞானமே அங்கீகரிக்கின், மிக்க இலாகவமாம். எங்ஙனம் அநுபவசித்த கடமுதலியவற்றை அங்கீகரித்து இலாகவத்துடனாகிய விஞ்ஞான வாதத்தின் தியாகமுளதாகின்றதோ, அங்ஙனமே அபரோக்ஷப் பிரதீதியினால் சித்தித்த அநிர்வசநீய ரஜத முதலியவற்றை அங்கீகரித்து அந்நியதாக்கியாதி வாதமும் தள்ளத்தக்கதாகின்றது.

விசாரிக்குமிடத்துக் கௌரவமும் அந்நியதாக்கியாதி வாதத்திருக்கின்றது. ஏனெனின் தேசாந்தரத்துள்ள இரஜதத்தின்ஞானம் அங்கீகரிக்கின், அவர் மதத்தில் இக்கௌரவமுண்டு. இரஜத நேத்

திரசையோகத்திற்கு இரஜத சாக்ஷாத்காரத்தில் காரணத்தன்மை நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நிச்சயிக்கப்பட்ட அதன் தியாக முண்டாகும். இரஜத ஆலோகங்களின் சங்கத்தால் இரஜதத்தின் சாக்ஷாத்காரம் நிர்ணயிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தில் சுத்தி ஆலோகங்களின் சையோகத்தால் இரஜதத்தின் பிரமம் சாக்ஷாத்காரமாகின்றது. அது நிர்ணயிக்கப்படாததாம். இதனால் நிர்ணயிக்கப்படாததின் அங்கீகார முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே ஞான லக்ஷண சம்பந்தம் அப்பிரசித்தமாம். இதனால் அப்பிரசித்தத்தின் அங்கீகார முண்டாகின்றது. ஞான லக்ஷண சம்பந்தத்தினை அங்கீகரிக்கினும், எப்பதார்த்தத்தின் அலௌகிக சம்பந்தத்தால் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றதோ அதன் பிரகடத்தன்மை உண்டாகிறதில்லை. இதனாற்றான் "சுகந்த முடையது சந்தன" மென்பதாகச் சுகந்தத்தின் அலௌகிகப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகியும், "சுகந்தத்தைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றேன்" னென்னும் அநுவியவசாய முண்டாகிறதில்லை. அலௌகிக சம்பந்த ஜந்நிய இரஜதப் பிரமம் உண்டாக இரஜதத்தின் பிரகடத்தன்மை உண்டாகின்றது. இதனாற்றான் பிரமத்திற்குப் பிற்காலத்தில் "இரஜதத்தைச் சாக்ஷாத்கரிக்கின்றேன்" னென்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானலக்ஷண சம்பந்தஜந்நிய யதார்த்த ஞானத்தில் பிரகடத் தன்மையை உண்டுபண்ணுந் தன்மையில்லை. பிரமஸ்தலத்தில் அலௌகிக ஞானத்திற்குப் பிரகடத்தன்மையை உண்டுபண்ணுந்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், அதுவும் அப்பிரசித்த கற்பனையாம். இவ்வாறு அநேகவித அப்பிரசித்த கற்பனை அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தி லிருப்பதால் இப்பக்ஷத்திலேயே கௌரவ முண்டு. தோஷத்திற்கு அநிர்வசநீய விஷயத்தை உண்டுபண்ணுந் தன்மையோ சுருதி ஸ்மிருதிகளின் வலியால் சொப்பனத்திலுண்டு. அப்பிரசித்த கற்பனை யின்று. பிரஹ்மாநந்தரால் செய்யப்பட்ட அநிர்வசநீயவாதத்தில் அந்நியதாக்கியாதியின் கண்டநம் விசேஷமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அந்தக்கிரமம் கடினமா யிருத்தலின் பிரஹ்மவித்தியாபரணத்தின் எளியகிரமமாக அந்நியதாக்கியாதி வாதத்தின் நீக்கப்படுந்தன்மை சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் அந்நியதாக்கியாதி அசங்கதமாம்.

௧௬௨—௧௭௮. அக்கியாதி வாதத்தின் கிரமமும் கண்டநமும்.

௧௬௨. அக்கியாதி வாதியின் தாற்பரியம்.

அங்ஙனமே அக்கியாதிவாதமும் அசங்கதமாம். அக்கியாதி வாதம் பிரபாகரரதாம். இது அவரது அபிப்பிராயம்:—அந்நிய சாஸ்திரங்களில் யதார்த்த அயதார்த்தமென்னும் பேதத்தால் இரு வகை ஞானம் அங்கீகரிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. யதார்த்த ஞானத்தினல் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகள் பயனுடையனவாம். அயதார்த்த ஞானத்தினல் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகள் பயனில்லாதனவாம். இச்சகல சாஸ்திரங்களின் எழுத்தும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அயதார்த்த ஞானம் அப்பிரசித்தமாம். சகல ஞானங்களும் யதார்த்தமேயாம். அயதார்த்த ஞானமும் உளதாயின் புருஷனுக்கு ஞானமுண்டாகவே ஞானத்தன்மைச் சாமாநிய தர்மத்தைக் கண்டு, உற்பத்தியான ஞானத்தில் அயதார்த்தத்தின் சந்தேகமுண்டாய்ப் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளின் அபாவமுண்டாகும். ஏனெனின் ஞானத்தில் யதார்த்தத்தன்மை நிச்சயம் அயதார்த்தத்தன்மைச் சந்தேகம் என்பவற்றின் அபாவம் புருஷனது பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளுக்கு ஏதுவாம். அயதார்த்தத்தன்மையின் சந்தேகம் உளதாயின் இரண்டும் சம்பவியா. அயதார்த்த ஞானத்தினை அங்கீகரியாவிடின், அப்போது உற்பத்தியாகிய ஞானத்தில் முற்கூறிய சந்தேகமுண்டாகாது. ஏனெனின் எந்த ஞானமாவது அயதார்த்தமாகுமாயின்,அதன் ஞானத்தன்மைத்தர்மத்தினல்சஜாதீயத்தன்மையினைத் தனது ஞானத்திற்கண்டு அயதார்த்தத்தன்மைச் சந்தேகமுண்டாகும். அவ்வயதார்த்த ஞானமோ இருப்பதில்லை. சகல ஞானங்களும் யதார்த்தமேயாம். ஆதலால் ஞானத்தில் அயதார்த்தத்தன்மைச் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்ருல் பிரம ஞானம் அப்பிரசித்தமாம். யாண்டுச் சுத்தியில் இரஜத விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தியும் பயத்திற்கேதுவாகிய இரஜ்ஜுவினின்றும் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் இரஜதத்தினது பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் சர்ப்பத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமுமில்லை. இரஜதத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் சர்ப்பத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும் முற்கூறியவிடத்தி லிருக்குமாயின் யதார்த்தமோ சம்பவியாது; ஆதலால் அயதார்த்தமாம். அந்த அயதார்த்த ஞானம் பொய்யாம். ஆதலால் முற்கூறியவிடத்தில் இரஜத

சர்ப்பங்களின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமில்லை. ஆனால் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி ஞானமும், சுத்தியின் இதுவெனும் வடிவத்தால் சாமாநிய ஞானமாகிய பிரத்தியக்ஷமு மிருக்கின்றன. அங்ஙனமே முன் அநுபவிக்கப்பட்ட சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதிஞானமும், சாமாநிய இது வெனும் வடிவத்தால் இரஜ்ஜுவின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமு மிருக்கின்றன. சுத்தியினோடும் அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவினோடும் தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்த முண்டாகின்றது. ஆதலால் சுத்தியின் விசேஷவடிவமும, அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவின் விசேஷ வடிவமும் விளங்குகிறதில்லை. ஆனால் சாமாநிய வடிவமாகிய இதந்தை விளங்குகின்றது. சுத்தியினோடு நேத்திரத்தின் சம்பந்த ஜந்நியஞானம் உண்டாய், இரஜதத்தின் சம்ஸ்காரம் உற்புத்தமாய்ச் சுத்தியின் சாமாநிய ஞானத்திற்கு அடுத்தகணத்தில் இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவின் சாமாநிய ஞானத்திற்கு அடுத்தக்ஷணத்தில் சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. சகல ஸ்மிருதி ஞானங்களிலும் பதார்த்தங்களின் அதுவெனுந்தன்மையும் தோற்றுகின்றது. என்றாலும் தோஷத்தோடு கூடிய நேத்திரத்தின் சம்பந்தத்தால் சம்ஸ்காரம் உற்புத்தமாம். ஆண்டுத் தோஷத்தின் மகாத்மியத்தால் அதுவெனுந்தன்மை அம்சத்தின் பிரமோஷம் (லோபம்) உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமுஷ்ட அதுவெனுந் தன்மைகளின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றது. பிரமுஷ்டமென்பது லுப்தமாய் (மறைந்து) இருப்பதாம். அதுவெனுந் தன்மை எதற்கு உளதோ, அது பிரமுஷ்ட அதுவெந்தன்மையுடையதெனும்சொல்லின் பொருளாம். இவ்வாற்றால் "இதுஇரஜதம், இதுசர்ப்பம்" என்றல் முதலியஸ்தலங்களில் இரண்டு ஞானமுண்டு. ஆண்டுச்சுத்தி இரஜ்ஜுக்களின் சாமாநிய இதுவெனும் வடிவத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் யதார்த்தமாம். இரஜதத்தின் அங்ஙனமே சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதிஞானமும் யதார்த்தமாம். விசேஷமாகிய சுத்தி இரஜ்ஜுபாகங்களை விட்டுப் பிரத்தியக்ஷ ஞானமும், அதுவெனுந் தன்மைப் பாகமின்றிய ஸ்மிருதி ஞானமும் உண்டா யிருக்கின்றன. என்றாலும் ஒரு பாகத்தை விடுதலால் ஞானம் அயதார்த்தமாகிறதில்லை. ஆனால் அந்நிய வடிவத்தால் ஞானத்தினை அயதார்த்தமென்பர். ஆதலால் முற்கூறிய ஞானம் யதார்த்தமாம்; அயதார்த்தமன்று. இவ்வாற்றால் பிரமஞானம் அப்பிரசித்தமாம்.

---

௧௯௩. அக்கியாதிவாதி பிறரால் செய்யப்பட்ட சங்கையை நிவர்த்தித்தல்.

வேறு சாஸ்திரகாரர் இவ்வாறு கூறுவர். எப்பதார்த்தத்தில் இஷ்டசாதனத் தன்மை (விரும்பப்பட்டதற்கு ஏதுவாந்தன்மை) ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அதனிடத்துப்பிரவிருத்தி யுண்டாகின்றது. எதனிடத்தில் அநிஷ்ட சாதனத்தன்மைஞானம் (விரும்பப்படாததற்குஏதுவாந்தன்மையின் உணர்ச்சி)உண்டாகின்றதோ, அதனின்றும் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அக்கியாதிவாதியின்மதத்தில் சுத்தியில் இஷ்ட சாதனத்தன்மை ஞானத்தைக்கூறின் பிரமத்தின் அங்கிகாரமுண்டாகும். ஆதலால் இஷ்ட சாதனத்தன்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால்சுத்தியில்இரஜதவிருப்புடையோனுக்குப்பிரவிருத்தி உண்டாகலாகாது. அங்ஙனமே இரஜ்ஜுவில் அநிஷ்ட சாதனத்தன்மையில்லை. அதன் ஞானத்தை அங்கீகரிக்கின் பிரமத்தின் அங்கீகாரமுண்டாகும். ஆதலால் அநிஷ்ட சாதனத்தன்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால் நிவிருத்தி உண்டாகலாகாது. ஆதலால் பிரமஞானம் ஆவசியகமாமெனக் கூறுகின்றனர். அதற்கு இவ்வாறு அக்கியாதிவாதி சமாதானம் செய்கின்றார்:—எந்தப்பதார்த்தத்தில்புருஷனது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தப் பதார்த்தத்தின் சாமாநியவடிவமான பிரத்தியக்ஷ ஞானமும், இஷ்டபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியும், ஸ்மிருதியின் விஷயத்தினும் முன்னிடத்துள்ள பதார்த்தத்தின் பேத ஞானாபாவமும், அங்ஙனமே ஸ்மிருதி ஞானத்திற்கு முன்னிருப்பதின் ஞானத்தினும் பேதஞானமின்மையுமாகிய இத்துணைச் சாமக்கிரிகள் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். ஆதலால் பிரமஞான மின்றிப் பிரவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது. விஷயத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் உள்ள பேத ஞானமின்மையே பிரவிருத்தியில் ஏதுவாமெனக்கூறின், உதாசீன தசையில் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். விஷயத்தின் சாமாநிய ஞானத்தோடு கூடிய இஷ்டத்தின் ஸ்மிருதியே பிரவிருத்திக்குக் காரணமெனக்கூறின், "தேசாந்தரத்திலுள்ள அவ்விரஜதம் கிஞ்சித்து இது" என்றிவ்வாறு தேசாந்தர சம்பந்தி வடிவமாக இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாய்ச் சுத்தியின் ஞானம் கிஞ்சித்தென்னும் வடிவான் உண்டாகுமாயின், ஆண்டும் இரஜத விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் இஷ்டபதார்த்தத்தோடு

விஷயத்தின் பேத ஞானம் இன்மையும் பிரவிருத்திக்கு ஏது வாம். முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் இஷ்டமாகிய இரஜதத்திற்குச் சுத்தி யோடு பேத ஞான மிருக்கின்றது; அதன் அபாவமில்லை. ஆதலால் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. இஷ்டபதார்த்தத்திற்கு முன்னிரு ப்பதனோடு பேதஞானமின்மையைப் பிரவிருத்தியின் சாமக்கிரியில் சேர்த்து, இரண்டு ஞானங்களுக்கும் பேத ஞான மின்மை இல்லை யெனக்கூறின், இது இரஜதமென்பதாக இரண்டு ஞானமுண்டாய், இதுவெனும் பதார்த்தத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் எனக்குண்டா யிருக்கின்றது,இரஜதத்தின் ஸ்மிருதிஞானமும் உண்டாயிருக்கின்ற தென்பதாக இரண்டு ஞானங்களின் பேத ஞானமுண்டாகும், அல் லது இதுவெனும் பதார்த்தத்தின் ஞானமும் இரஜதபதார்த்தத் தின் ஞானமும் எனக்கொன்றற்கொன்று பின்னமாயுண்டாயிரு க்கின்றன வென்பதாகப் பேத ஞான முண்டாகும். ஆண்டும் விஷ யத்தின் பேதஞானமில்லை. இதனாற் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வே ண்டும்.' ஆதலால் ஞானத்தின் பேதஞான மின்மையையும் பிரவிரு த்தி சாமக்கிரியில் சொல்லுதல் வேண்டும். முற்கூறிய விடத்தில் முன்னிருப்பதின் சாமாநிய ஞானமும் இஷ்ட ரஜதத்தின் ஸ்மிருதி யும் இருக்கின்றன. அங்ஙனமே முன்னிருப்பதனோடு இஷ்ட ரஜ தத்தினது பேதஞானத்தின் அபாவமுமிருக்கின்றது. ஆனால் இர ண்டுஞானங்களின் பேதஞான மிருக்கின்றது; அதனபாவமில்லை. இவ்வாற்றால் இரண்டுவகைப் பேதஞானத்தோடு கூடிய இஷ்ட ஸ்மிருதியோடுள்ள முன்னிருப்பதின் சாமாநிய ஞானம் பிரவிருத் திக்கு ஏதுவாம். அந்த முன்னிருப்பதாகிய சுத்தியின் இதுவெனும் வடிவ சாமாநிய ஞானம் யதார்த்தமாம். ஆதலால் பிரமத்தின் அங்கீகாரம் நிஷ்பலமாம். யாண்டுச் சுத்தியில் இரஜதத்தின் பேத ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரஜதவிருப்புடையோனுக்கும் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. சுத்திஞானத்தில் இரஜத ஞானத் தின் பேதத்தைக் கொள்ளுதல் உண்டாகுமிடத்தும் பிரவிரு த்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பேதஞானம் பிரவிருத்தியின் பிரதிபந்தகமாம். பிரதிபந்தகத்தின் அபாவம் காரணமாகின்றது. ஆதலால் பேதஞானத்தின் அபாவத்தில் பிரவிருத்தியின் காரணத் தன்மையை அங்கீகரித்தலில் அப்பிரசித்த கற்பனையின்று. யாண்டு இரஜ்ஜு தேசத்தினின்றும் பயகாரணத்தினால் ஓடுதல் உண்டாகின் றதோ, ஆண்டும் சர்ப்பப் பிரம முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் துவே

ஷத்தைக் கோசரிக்கும் சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதியும், இரஜ்ஜுவின் சாமாநிய ஞானமும், அங்ஙனமே ஞானத்திற்கும் அதன் விஷயத்திற்கும் உள்ள பேத ஞானமின்மையும் ஓட்டத்திற்குக் காரணமாம். ஓடுதலும் பிரவிருத்தி விசேஷமாம். ஆனால் அந்தப் பிரவிருத்தி விஷயத்தின் எதிர்முக மன்று; ஆனால் புறமுகப் பிரவிருத்தியாம். புறமுகப் பிரவிருத்தியில் துவேஷ கோசரத்தின் ஸ்மிருதி ஏதுவாம். எதிர்முகப் பிரவிருத்தியில் இச்சையின் கோசரத்தினது ஸ்மிருதி ஏதுவாம். இவ்வாற்றால் பயத்தாற் றோன்றிய ஓடுதல் முதலிய கிரியையுண்டாயின், அதனைப் பிரவிருத்தி யென்க அல்லது நிவிருத்தியென்க. அதற்கு ஏது துவேஷ கோசர பதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியாம். யாண்டுச் சுத்திஞானத்தினால் இரஜத விருப்புடையோனது பிரவிருத்தியின் அபாவ வடிவ நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதற் கேதுவோ சுத்திஞானமாம். அதுவும் பிரம மன்று. யாண்டுச் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜத விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜதத்தின் ஞானமே இரஜத விருப்புடையோனது பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். முன்னிருப்பதாகிய சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேத ஞானபாவம் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவன்று. ஆதலால் விசிஷ்டஞானத்தில் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மைக்கு முற்றும் லோபமில்லை. ஏனெனின் யாண்டுச் சத்திய ரஜத மிருக்கின்றதோ, ஆண்டு முன்னிருப்பதாகிய இரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேத ஞானபாவமே பிரவிருத்திக்கு ஏதுவெனக் கூறின் சம்பவியாது. பிரதியோகி பிரசித்தமாயின் அதன் அபாவம் வியவகார கோசரமாகும். அப்பிரசித்தப் பிரதியோகியின் அபாவம் வியவகார யோக்கியமன்று. எங்ஙனம்: முயற்கோட்டினது அபாவத்தின் பிரதியோகி அப்பிரசித்தமாதலால், முயற்கோட்டின் அபாவமும் பொய்யாம். பொய்ப் பதார்த்தத்தினால் ஒரு வியவகாரமு முண்டாகிறதில்லை. கேவல சப்தப்பிரயோகமும் விகற்பவடிவ ஞானமுமோ பொய்ப் பதார்த்தத்திற்கு உண்டாகின்றது. பொய்ப் பதார்த்தத்தில் காரணத்தன்மை காரியத்தன்மை நித்தியத்தன்மை அநித்தியத்தன்மை முதலிய வியவகார முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரசித்த பதார்த்தத்தின் அபாவமே வியவகார யோக்கியமாகின்றது. அப்பிரசித்தத்தின் அபாவம் எந்த வியவகாரத்திற்கும் யோக்கிய மன்று; அதனால் பொய்யாம். சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்

தின் பேதமில்லை. ஆதலால் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேத ஞானம் சம்பவியாது. பிரமஞானத்தை அங்கீகரிக்கின், சத்திய இரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேதஞானம் சம்பவிக்கும். அக்கியாதி வாதியின் மதத்தில் பிரமஞானம் அப்பிரசித்தமாம். ஆதலால் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதத்தின் பேதஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதப் பிரதியோகியினையுடைய பேத ஞானவடிவப் பிரதியோகியின் சம்பவ மின்மையால், சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதப் பிரதியோகியினையுடைய பேதஞானத்தின் அபாவம் பொய்யாம். அதனிடத்துப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண் ணுந் தன்மை சம்பவியாது. ஆதலால் சத்திய இரஜத ஸ்தலத்தி லுள்ள முன்னிருக்குமிடத்தில் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட ரஜத மிருக்கின்றதென்னும் விசிஷ்டஞானமே இரஜத விருப்புடையோ னுக்குப் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். அக்கியாதி வாதத்தில் பிரம ஞானமோ இல்லை. சகல ஞானமும் யதார்த்தமாம். என்றாலும் சில விடத்துப் பிரவிருத்தி பயனுடையதாகின்றது. இதற்கு ஏது கூறுதல் வேண்டும். அதனிடத்து இது ஏதுவாம். விசிஷ்டஞான ஜந்நியப் பிரவிருத்தி ஸபலமாகின்றது. பேத ஞானபாவ ஜந்நியப் பிரவிருத்தி நிஷ்பலமாகின்றது. இரஜத தேசத்திலும் பேத ஞான பாவ ஜந்நியப் பிரவிருத்தியைக் கூறின், சகலமும் சமப்பிரவிருத்தி யாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஸபலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணு வது விசிஷ்ட ஞானமெனக் கொள்ளுதல் வேண்டும். யாண்டுச் சத்திய ரஜதத்தில் இரஜதார்த்தியின் பிரவிருத்தி உண்டாகவில்லை யோ, ஆண்டுப் பிரவிருத்தியபாவ வடிவ நிவிருத்தி இருக்கின்றது. அதற்கு ஏது இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜத ஞானபாவமாம். ஆண்டும் பிரமவடிவ இரஜதாபாவ ஞானமில்லை. ஏனெனின் பிர விருத்தி நிவிருத்தி ஒன்றற்கொன்று பிரதியோகி அபாவ வடிவ மாம். பிரவிருத்தி வடிவப் பிரதியோகிக்கு ஏது இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட இரஜத ஞானமாம். பிரவிருத்தியின் அபாவ வடிவ நிவி ருத்திக்கு ஏது இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட ரஜதஞானத்தின் அபாவ மாம். இவ்வாற்றால் அக்கியாதி வாதத்தில் விஷயமும் இருப்ப தில்லை. விஷயார்த்திக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதற்கேது இஷ்டத்தின் ஸ்மிருதி முதலியனவாம்; விசிஷ்டஞான மன்று. யாண்டுச் சுத்திதேசத்தில் இது இரஜதமென்னும் ஞானம் உண் டாகின்றதோ, அது ஒரு ஞானமன்று. சுத்தியின் இதுவெனும்

வடிவ சாமாநியஞானம், இரஜதத்தின் பிரமுஷ்ட அதுவெனுந் தன்மையினையுடைய ஸ்மிருதி என்னும் இரண்டு ஞானங்களால் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் பேத ஞானபாவ முண்டாயின் அப்போது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. பேதஞான முண்டாயின் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஞான மிரண்டோடு கூடிய பேதஞானபாவம் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம்.

அநேக நூல்களில் சம்பந்தமின்மையைக் கிரகித்தலின் இன்மையால் பிரவிருத்தி கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் பொருள் இதுவாம்:—சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை இருக்கின்றது. அங்ஙனமே இரஜதத்தின் தாதாத்மிய சம்பந்தமும் இதுவெனும் பதார்த்தத்திலில்லை. இவ்வாறு எவனுக்கு ஞானமுண்டாகின்றதோ, அவனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சம்பந்தமின்மையைக் கிரகித்தலின் அபாவம் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். இதனால் பேதத்தைக் கிரகித்தலின் அபாவத்திற்குச் சமான அர்த்தமே சித்தமாகின்றது. ஆனால் இவ்வாறு பிரவிருத்தி உண்டாயின் அது நிஷ்பலமாம். விஷயதேசத்தில் விஷய விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாகிய விசிஷ்டஞான மிருக்கின்றது, விசிஷ்டஞானத்தினால் யாண்டுப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு ஸபலமாகின்றது. பிரமஞானம் அப்பிரசித்தமாம். சகல ஞானமும் யதார்த்தமாம். யாண்டு ஞானமிரண்டினால் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி உண்டாகுமோ, ஆண்டு ஞானமிரண்டினையுமே பிரமமென்பர். இது பிரபாகரரது அக்கியாதிவாதமாம். ஞானத்துவயத்தின் விவேகமின்மையும் இரண்டு விஷயங்களின் விவேகமின்மையும் அக்கியாதியெனும் சொல்லிற்குப் பாரிபாஷிகப் பொருளாம்.

கசுச. அக்கியாதிவாதத்தின் கண்டனம்.

இம்மதமும் நலமுடையதன்று:—ஏனெனின் சுத்தியில் இரஜதப் பிரமத்தினால் பிரவிருத்தித்த புருஷனுக்கு இரஜதத்தின் இலாபமுண்டாகிறதில்லை. அப்போது புருஷன், இரஜத சூனியவிடத்தில் இரஜதஞானத்தினால் எனக்கு நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி யுண்டாயிற்றென்று கூறுகின்றான். இவ்வாற்றால் பிரமஞானம் அநுபவசித்தமாம். அதன் லோபம் சம்பவியாது. மரு பூமியில் ஜலத்தின் பாதமுண்டாயின், அப்போது இது கூறுகின்றான்:—மரு பூமியில் மித்

தியாஜலத்தின் பிரதீதி எனக்குண்டாயிற் றென்னும் பாதத்தினு லும் மித்தியாஜலமும் அதன் பிரதீதியுமுண்டாகின்றன. அக்கியாதி வாதியின் கிரமமாகவோ, இரஜதத்தின் ஸ்மிருதி சுத்தி ஞானம் என்பவற்றின் பேதத்தைக் கிரகித்தலின்மையால், எனக்குச் சுத் தியினிடத்துப் பிரவிருத்தி உண்டாயிற்றென்னும் பாத முண்டா தல்வேண்டும். மரு பூமியின் பிரத்தியக்ஷத்தினுலும் ஜலத்தின் ஸ்மிருதியினுலும் எனக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாயிற்று என் னும் பாத முண்டாதல்வேண்டும். விஷயமும் அங்ஙனமே பிரம ஞானமுமாகிய இரண்டனையும் விட்டு அநேகவித விருத்த கற் பனை அக்கியாதி வாதத்தி லிருக்கின்றது. எங்ஙனமெனின்:— நேத்திர சையோக முண்டாய்த் தோஷத்தின் மகாத்மியத்தால் சுத்தியின் விசேஷ வடிவஞான முண்டாகவில்லை என்னும் கற் பனை விருத்தமாம். அங்ஙனமே அதுவெனுந் தன்மை அம்சத்தின் பிரமோஷத்தினுல் ஸ்மிருதியின் கற்பனை விருத்தமாம். விஷயங் களுக்குப் பேதமிருக்கின்றது; தோற்றுகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஞானங்களுக்குப் பேதமிருக்கின்றது, எப்போதும் தோற்றுகிற தில்லை என்னும் கற்பனை விருத்தமாம். இரஜதத்தின் பிரதீதிகாலத் தில் எதிர்முகவிடத்தில் இரஜதப்பிரதீதி உண்டாகின்றது. இதனுல் அக்கியாதிவாதம் அநுபவ விருத்தமாம்.

அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் இரஜதத்தின் பேதத்தைக் கிர கித்தல் பிரவிருத்திக்குப் பிரதி பந்தகமா யிருத்தலால், இரஜதத் தின் பேதத்தைக் கிரகித்தலின்மை எங்ஙனம் இரஜத விருப்புடை யோனது பிரவிருத்திக்கு ஏதுவெனக் கொள்ளப்பட் டிருக்கின் றதோ, அங்ஙனமே சத்தியரஜத ஸ்தலத்தில் இரஜதத்தின் அபே தத்தைக் கிரகித்தல் நிவிருத்திக்குப் பிரதிபந்தக மென்பது அநு பவ சித்தமாம். ஆதலால் இரஜதத்தினது அபேதத்தைக் கிரகித் தலின் இன்மை நிவிருத்திக்கு ஏதுவாகும். இவ்வாற்றுல் இரஜ தத்தினது பேத ஞானத்தின் அபாவம் இரஜத விருப்புடையோ னது பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாம். இரஜதத்தினது அபேத ஞானத் தின் அபாவம். இரஜத விருப்புடையோனது நிவிருத்திக்கு ஏது வாம். சுத்தி தேசத்தில் இது இரஜத மென்றிரண்டு ஞான முண் டாகின்றது. ஆண்டு அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் இரண்டு மிருக் கின்றன. ஏனெனின் சுத்தியில் இரஜதத்தின் பேதமோ இருக்கின் றது. ஆனுல் தோஷபலத்தால் இரஜதத்தினது பேதத்தின் ஞா

னம் சுத்தியில் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரவிருத்திக்கு ஏது இரஜதத்தினது பேத ஞானத்தின் அபாவமாம். சுத்தியில் இரஜதத்தின் அபேதமில்லை. அக்கியாதிவாதத்தில் பிரமத்தின் அங்கீகாரமில்லை. ஆதலால் சுத்தியில் இரஜதத்தின் அபேதஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. இவ்வாற்றால் சுத்தியினால் இரஜத விருப்புடையோனுடைய நிவிருத்திக்கு ஏது இரஜதத்தினது அபேதஞானத்தின் அபாவமாம். இரஜத விருப்புடையோனுக்குச் சாமக்கிரி இரண்டுமாம். பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளிரண்டும் ஒன்றற்கொன்று விரோதிகளாம். ஒருகாலத்தில் இரண்டும் சம்பவியா. இரண்டும் சம்பவியாமையால் இரண்டையும் விடின், அதுவு(விடுதலு)ம் சம்பயாது.ஏனெனின் பிரவிருத்தியின் அபாவமே இந்த ஸ்தானத்தில் நிவிருத்தி பதார்த்தமாமாகலின், பிரவிருத்தியை விடின் நிவிருத்திப்பெருக் குண்டாகின்றது. நிவிருத்தியைவிடின் பிரவிருத்திப் பெருக்குண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் இரண்டையும் விடுதலினும்,இரண்டையும்அநுஷ்டித்தலினும்சக்தியற்றவனான அக்கியாதிவாதி வியாகூலமடைந்து வெட்கத்தினால் பிராணனை விடுவான். ஆதலால் அக்கியாதிவாதம் மரணத்திற் கேதுவாம். இவ்வர்த்தத்தில் அநேகம் பக்ஷங்களுண்டு. கிலேச முண்டாமென்றறிந்து எழுதப்படவில்லை.

அக்கியாதிவாதியின் மதத்திலும் இச்சையின்றிப் பிரமஞானத்தின் சாமக்கிரியின் பலத்தால் சித்தமாகின்றது. யாண்டுத் தூமமின்றிய வந்நியோடு கூடிய பர்வதத்தில் தூளிபடலத்தைக் கண்டு, வந்நிவியாப்பிய தூமமுடையது என்னும் பராமரிசம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு வந்நியின் பிரமைவடிவ அநுமிதி உண்டாகின்றது. ஏனெனின் அநுமிதியின் விஷயமாகிய வந்நி பர்வதத்தில் இருப்பதாயிருக்கின்றது; ஆதலால் பிரமையாம். அதற்கு ஏதுவான "வந்நிவியாப்பிய தூமமுடையது மலை" என்றிவ்வாறு பர்வதத்தில் வந்நிவியாப்பிய தூமத்தினது சம்பந்தத்தின் ஞானமோ அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் பர்வதத்தில் தூமத்தின் சம்பந்தமில்லை. பிரமஞானத்தின் அங்கீகாரமுளதாயின், தூமசம்பந்தமின்றிய பர்வதத்தில் தூமசம்பந்தத்தின் ஞான முண்டாகும். பிரமஞானத்தின் அங்கீகாரமில்லையாகலின், தூமமின்றியதில் தூமசம்பந்தத்தின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பர்வதத்தில் தூமத்தின் சம்பந்தமின்மை ஞான

த்தின் அபாவவடிவ பராமரிசமே முற்கூறிய அநுமிதிக்குக்காரண மாயிருத்தலின், சகல பக்ஷத்திலும் ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தினது அபாவமே அநுமிதிக்குக் காரணமெனக் கொள்ளு தல் வேண்டும். யாண்டுப் பக்ஷத்தில் ஏதுவின் சம்பந்தமிருக்கின்ற தோ, ஆண்டுப் பக்ஷத்தில் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவ மிருக்கின்றது. பக்ஷத்தில் ஏதுவின் சம்பந்தஞானமு மிருக்கின் றது. ஆனல் யாண்டு முற்கூறிய பர்வதத்தில் தூம மில்லாதிருந்து அநுமிதி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பக்ஷத்தில் ஏதுவின் சம் பந்தஞானம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞான த்தின் அபாவம் முழுவதும் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் பக்ஷத் தில் ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவமே அநுமிதி க்குக் காரணமென அக்கியாதி வாதத்தில் சித்தமாகின்றது. ஆத லால் சொல்லப்படும் கிரமமாக கலக்கிரக (தொண்டையைப் பிடித் தலெனும்) ஞாயத்தால் அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் அநுமிதி வடிவபிரமஞானத்தின்சித்தி உண்டாகின்றது. எங்ஙனமெனின்:— எங்ஙனம் வந்நியின் வியாப்பிய தூமமிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே இஷ்டசாதனத் தன்மையின் வியாப்பிய இரஜதத்தன்மை இருக் கின்றது. "யாண்டு யாண்டு இரஜதத்தன்மை ஆண்டாண்டு இஷ்ட சாதனத்தன்மை" என்பதாக இரஜதத்தன்மையில் இஷ்டசாதனத் தன்மையின்வியாப்தி இருக்கின்றது. எதனிடத்தில் எதன்வியாப்தி உண்டாகின்றதோ, அது அதன் வியாப்பியமாகின்றது. எதன் வியாப்தி உண்டாகின்றதோ அது வியாபகமாகின்றது. இவ்வாற் றல் இஷ்டசாதனத்தன்மை வியாபகமும் இரஜதத்தன்மை வியாப் பியமுமாம். வியாப்பியம் ஏதுவும் வியாபகம் சாத்தியமு மாகின் றன. இவ்வாறு அநுமானத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆத லால் இரஜதத்தன்மை ஏதுவினல் இஷ்ட சாதனத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. இவ்வர்த்தமோ எல்லா ருடைய மதத்திலும் விவாதமின்றியதாம். அந்நிய மதத்திலோ வியாப்பியமாகிய ஏதுவின் சம்பந்த ஞானத்தால் வியாபகமாகிய சாத்தியத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. அக்கியாதி வாதத்தில், பக்ஷத்தில் வியாப்பிய ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபா வத்தால் சாத்தியத்தின் அநுமிதி உண்டாகின்றதென்னும் அர்த் தம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் இது இரஜதம்என்பதாக யாண்டுச் சுத்திதேசத்தில் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இது

வெனும் பதார்த்தமாகிய சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் ஞான மோ இல்லை. அங்ஙனமாயினும் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்த மின்மையின் ஞானமில்லை. ஆதலால் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்த மின்மையினது ஞானத்தின் அபாவமிருத்தலால் இதுவெனும் பதார்த்த வடிவபக்ஷத்தில் இரஜதத்தன்மை வடிவ ஏதுவின் சம்ப ந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால் இஷ்ட சாதனத்தன்மை வடிவ சாத்தியத்தின் அநுமிதி இச்சையின்றிச் சாமக்கிரிபலத் தால் சித்தமாகின்றது. அந்த இதம்பதார்த்தத்தில் இஷ்ட சாதன த்தன்மையின் அநுமிதி பிரமவடிவமாம். ஏனெனின் இதுவெனும் பதார்த்தம் சுத்தியாம். அதனிடத்து இஷ்டசாதனத்தன்மை இல் லை. இஷ்ட சாதனமின்றியதில் இஷ்ட சாதனத்தன்மையின் அநு மிதிஞானம் பிரமவடிவமாம். இவ்வாறு கலக்கிரக நியாயத்தால் அக் கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரம ஞானத்தின் சித்தி உண்டாகின் றது. தூளி படலத்தோடுகூடிய பர்வதத்தில் எந்தத்தூமத்தின் பரா மரிசம் சொல்லப்பட்டதோ, ஆண்டுத் தூமத்தின் சம்பந்த ஞானம் பர்வதத்தில் அங்கீகரிக்கின், தூமத்தின் சம்பந்தஞானமே பிரம வடிவமென்று கொள்ளுதல் உண்டாகின்றது. அப்பர்வதத்தில் தூமத்தின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவம் அநுமிதிக்கு ஏதுவெனக் கூறின், அந்தஸ்தானத்திலோ பிரமஞானத்தின் அங் கீகாரத்தினுலும் நிர்வாக முண்டாயிற்று. ஆனால் சகல அநுமிதி களிலும் ஏதுவின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவத்தினைக் காரணமெனக்கொண்டு, சுத்தியில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்த மின்மை ஞானத்தின் அபாவத்தால் இஷ்டசாதனத்தன்மையின் பிரமவடிவ அநுமிதி சித்தமாயிற்று. இவ்வாற்றால் உபயதப்பாசா இரஜ்ஜு நியாய(உபயதஃபாஶரஜ்ஜு ந்யாய) த்தால் (இரண்டு புறமும் கட்டியுள்ள கயிற்றுத் திருஷ்டாந்தத்தால்) அக்கியாதிவா தியின் மதத்தில் பிரமம் சித்தமாகின்றது.

இன்னும் அக்கியாதிவாதத்தில் தோஷமிருக்கின்றது:—யா ண்டுச்சாயமும் இரஜதமும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, ஆண்டு அவற்றின் "இவை இரஜத" மென்னும் ஞானமுண்டாகின்றது. இந்த ஞானம் அந்நிய மதங்களின்படியோ சாய அம்சத்தில் பிர மமும், இரஜத அம்சத்தில் பிரமையுமாம். சாயத்திலும் அங்ஙனமே இரஜதத்திலும் இரஜதத்தன்மைத் தர்மத்தினை விஷயஞ் செய்

கின்றது. ஆதலால் சாய அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்ட ஞான மிருக்கின்றது. அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரமஞான மோ இல்லை. முற்கூறிய ஞானமும் எல்லா அம்சங்களிலும் யதார்த்தமாம். ஆனால் இரஜத அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மைச் சம்சர்க்கம்(சம்பந்தம்) கொள்கையாம். சாய அம்சத்தின் இதுவெனும்வடிவத்தான் ஞான மிருக்கின்றது. அதில் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மையின் கொள்கையின்மை இருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பேதகற்பனம் அநுபவவிருத்தமாம். ஏனெனின் சாயத்திற்கும் இரஜதத்திற்கும் "இவை இரஜத" மென்பதாக ஒருவடிவ உச்சரிப்பு உண்டாகின்றது. அதில் முற்கூறிய பேதத்தைச் சொல்லுதற்கிரமத்தினும் விலக்ஷணமான உச்சரிப்பு உண்டாதல் வேண்டும். சாயஅம்சத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தக் கொள்கையோ பிரமத்தை அங்கீகரியாமையினால் சம்பவிக்கிறதில்லை. இரஜத அம்சத்திலும் இரஜதத் தன்மையின் சம்பந்தமின்மையினது கொள்கை இன்மையை அங்கீகரிக்கின் சம்பவிக்கின்றது. ஏனெனின் இரஜதத்தில் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மையின் கொள்கையில்லை; ஆனால் சம்பந்தத்தின் கொள்கை இருக்கின்றது. ஆதலால் ஒரே வடிவ உச்சரிப்பும் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் யாண்டுப் பிரவிருத்தியின் விஷயம் எதிர்முகமாகின்றதோ, ஆண்டுச் சம்சர்க்க விசிஷ்டஞானத்தினால் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதென்னும் நியமம் முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் விடுபாடு உண்டாகும். இவ்வாறு கூறின், யாண்டுப் பிரவிருத்தியின் விஷயமாகிய இஷ்ட பதார்த்தமே எதிர்முகமாய் அநிஷ்ட பதார்த்தம் எதிர்முகமாகவில்லையோ, ஆண்டுச் சம்சர்க்க விசிஷ்டத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: கேவல இரஜதத்தின் இரஜதமென்னும் ஞானம் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டத்தின் ஞானமாம். அன்றியும் யாண்டு இஷ்டமான இரஜதம் அநிஷ்டமாகிய சாயம் இரண்டும் எதிர்முகமாகின்றனவோ, அநிஷ்ட பதார்த்தத்திற்கும் இஷ்டத்தினைப்போல இதுவெனும்வடிவ ஞானம் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இஷ்டபதார்த்தத்திலும் இரஜதத்தன்மை விசிஷ்டஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் இரஜதத்தன்மையினது சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவமுண்டாகின்றது. இவ்வாறு கொள்ளுதலில் "இவை இரஜத" மென்பதாகச் சமான உச்சரிப்பு சம்பவிக்கின்றது. இரஜத சாயங்களின் இதுவெனும்வடிவ சாமாநிய ஞான

மிருக்கின்றது. அங்ஙனமே சாயத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்ப ந்தமின்மையோ இருக்கின்றது; ஆனால் சம்பந்தமின்மையின் தோ ஷத்தால் ஞானமில்லை. ஆதலால் சாயத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை ஞானத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. இரஜதத்தில் இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை யில்லையாகலின், சம்பந்த மின்மையின் ஞானத்தின் அபாவமிருக்கின்றது. இதனால் ஏகரச மான உச்சரிப்பு சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் முற்கூறியபடி இர ஜதாம்சத்திலும் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் முற்கூறிய இடத்தில் இரஜத அம்சத்தில் இரஜதத்தன் மை விசிஷ்டத்தின் ஞானமிருக்கின்றது. ஏனெனின் அக்யாதிவா தியின் மதத்தில் பிரமஞானமோ இல்லை. எதனால் நிஷ்பலப் பிரவி ருத்தி உண்டாகின்றதோ, அதனால் இஷ்டபதார்த்தத்தின் பேத ஞானத்தால் எந்தப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அது நிஷ்பல மாகின்றது. விசிஷ்டஞானத்தால் ஸபலப்பிரவிருத்தி உண்டாகின் றது. ஆதலால் சாயமும் இரஜதமும், முன் இருப்பனவாய் "இது இரஜத" மென்னும் ஞானமுண்டாயின், ஆண்டு இரஜத சாயங்க ளின் ஞானம் இதுவெனும் வடிவமாகவோ சமமாம். ஆனால் இர ஜதத்தின் இதுவெனும் அம்சத்தில் இரஜதத்தன்மைவிசிஷ்டஞான மிருக்கின்றது. சாயத்தின் இதுவெனும் அம்சத்தில் இரஜதத் தன் மையினது சம்பந்தத்தின் கொள்கையின்மை இருக்கின்றது. அல் லது இரஜதத்தினது பேதத்தின் கொள்கையின்மை இருக்கிறது. யாண்டு இரஜதத்தன்மையின் சம்பந்தமின்மை இருக்கிறதோ, ஆண்டு இரஜதத்தின் பேதமிருக்கிறது. ஆதலால் இரஜதத்தன்மை யினது சம்பந்தமின்மையின் கொள்கையின்மை என்றும், இரஜத பேதத்தின் கொள்கையின்மையென்றும் சொல்லுதலில் பொருட் பேதமில்லை. இவ்வாற்றால் அக்கியாதிவாதத்தில் "இவ்விரண்டும் இரஜத" மென்னுமிடத்தில் சமான உச்சரிப்பு சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் அக்கியாதிவாதம் அசங்கதமாம்.

௧௬௫. பிரமஞானவாதியின் மதத்திற் கூறிய தோஷத்தின் அசம்பவம்.

பிரமஞானத்தை அங்கீகரிப்பவர்களது மதத்தில் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது:—பிரமஞானமும் பிரசித்தமாயின், சகல ஞானங்களிலும் பிரமத்தன்மைச் சந்தேகத்தால் அசைவின்றிய

பிரவிருத்தி உண்டாகாது என்பதாம். அதுவும் சம்பவியாது. ஏனெனின் அக்கியாதிவாதியின் மதத்தில் பிரமஞானமோ இல்லை. சகல ஞானமும் யதார்த்தமாம். ஆனால் ஞானத்தினால் பிரவிருத்தியோ சிலவிடத்து ஸபலமும் சிலவிடத்து நிஷ்பலமுமாகின்றது. ஆதலால் பிரவிருத்தியில் ஸபலத்தன்மை நிஷ்பலத்தன்மைகளைச் சம்பாதிப்பதோ, ஞானங்களிலுள்ள விலக்ஷணத்தன்மையாமென்று அக்கியாதிவாதிகளும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். யாண்டுச் சம்சர்க்க விசிஷ்டஞானத்தினால் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ அது ஸபலமாகின்றது. ஆதலால் ஸபலப் பிரவிருத்தியை உண்டு பண்ணுவதாகிய சம்சர்க்க விசிஷ்டஞானம் பிரமையாம். கிரகிக்கப்படாத பேதஞானமிரண்டினால் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுவன இரண்டு ஞானங்களாகின்றன. அந்த ஞானம் அப்பிரமையாம். விஷயங்களின் பாவாபாவங்களால் ஞானங்களில் பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைக ளில்லையாயினும், பிரவிருத்தியின் விலக்ஷணத்தன்மைக்கு ஏதுவாகிய பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளோ அக்கியாதிவாதிக்கும் இஷ்டமாம். அப்பிரமாத்தன்மைப் பெயரினோடும் அக்கியாதிவாதிக்கு வித்துவேஷ முண்டாயினும், கிரகிக்கப்படாத பேதஞான மிரண்டில் ஸபலப்பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் ஞானத்திற்கு விலக்ஷணத்தன்மையோ அநுபவசித்தமாம்; அக்கியாதிவாதியும் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆதலால் வியவகார பேதத்தின் பொருட்டு வேறு பெயரிடத்தக்கதா யிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரசித்தமான பெயரினாலே வியவகாரம் செய்வது தகுதியாம். இவ்வாற்றால் பிரமஞானத்தின் அங்கீகார மின்மையினும், பிரமஸ்தானத்தில் நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் எந்தக் கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினது யதார்த்த ஞானமும், ஸபலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் இரஜதத்தில் இரஜதத் தன்மை விசிஷ்டஞானமும் உண்டாகின்றனவோ, அவற்றில் ஞானத்தன்மைவடிவ சமானதர்மத்தைக் கண்டு இச்சந்தேகம் சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம் சுத்தியில் கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினை யுடைய இரண்டு ஞானங்களிருந்தும் அவற்றின் பேதம் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லையோ, அங்ஙனமே இந்த ஞானமும் கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினையுடைய இரண்டு ஞானவடிவமா? அல்லது பேதமின்றிய ஒன்றா? கிரகிக்கப்படாத பேதத்தினையுடைய ஞானமிரண்டின்வடிவமாகுமாயின்,

இரஜதத்தின் லாபம் பிரவிருத்தியினால் உண்டாகாது என்னும் சந்தேகத்தால் அக்கியாதிவாதத்திலும் அசைவின்றிய பிரவிருத்தி சம்பவியாது. ஆதலால் அசைவின்றிய பிரவிருத்தியின் அசம்பவம் இரண்டு மதங்களிலும் சமானமாம். இவ்வாற்றால் அக்கியாதிவாதமும் அசங்கதமாம்.

ககூசு. க௮க. பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொரூபமும், உற்பத்தியும், ஞானத்தின் தன்மையும்.

ககூசு. பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொரூபம்.

அநிர்வசநீயக்கியாதியே தோஷமில்லாததாம்:—சத்கியாதி முதலிய ஐவகை வாதத்தின் கண்டநம் விவரணமுதலிய நூல்களில் விஸ்தாரமா யிருக்கின்றது. ஈண்டு அவற்றின் தன்மைமாத்திரம் அறிவிக்கப்பட்டது. அக்கியாதிவாதி சித்தாந்தமதத்தில் அசைவின்றிய பிரவிருத்தியின் அசம்பவமாகிய தோஷம் கூறினார். அந்தத் தோஷத்தின் சம்பவம் அக்கியாதிவாதத்திலும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் தனது மதத்தில் பரிகாரஞ் செய்யவில்லை. அதன் பரிகாரம் இதுவாம்:—எந்தப் பதார்த்தத்தின் எந்த ஞானம் உண்டாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தில் அப்பிரமாத்தன்மை நிச்சயம் உண்டாயின், பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. அப்பிரமாத்தன்மையின் சந்தேக முண்டாயின், அசைவோடுகூடிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாயின், அசைவின்றிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. இதனாற்றான் பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத் தன்மைகளின் சொரூபத்தையும், அவற்றின் உற்பத்தியையும், அவற்றின் ஞானத்தின் பிரகாரத்தையும் சொல்லுவாம்.

பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைகளின் சொரூபம் முன் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. ஸ்மிருதிக்கு வேறாய்ப் பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானம் எதுவோ அது பிரமையாம். அதனின் வேறாகிய ஞானம் அப்பிரமையாம். இங்ஙனம் கூறுதலால் இது அறியப்படுகின்றது:—ஸ்மிருதிக்குப் பின்னமாய்ப் பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்தின் தர்மம் எதுவோ, அது பிரமாத்தன்மையாம். அதற்கந்நியமான ஞானத்தின் தர்மம் அப்பிரமாத்தன்மையாம்.

என்றாலும் முற்கூறிய பாரிபாஷிகப் பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியிலில்லை. பிரவிருத்தியின் உபயோகியாகிய பிரமாத்தன்மையினை ஸ்மிருதியிலும் அங்கீகரித்தல் வேண்டும். ஏனெனின் ஸ்மிருதி ஞானத்தினாலும் புருஷனது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. எந்தஸ்தானத்தில் நிலைத்துள்ள இஷ்டபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதி உண்டாகின்றதோ, அந்தஸ்தானத்தில் புருஷனது பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயம் உண்டாயின் அசைவின்றிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரவிருத்தியின் உபயோகியான பிரமாத்தன்மை ஸ்மிருதியிலு மிருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய சொரூபம் பிரமாத்தன்மையினும் வேறுவித பிரமாத்தன்மையின் சொரூபத்தைச்சொல்லுதல்வேண்டும். சகலசாஸ்திரங்களிலும்ஸ்மிருதிக்கு வேறாகிய ஞானத்தில்அநுபவ வியவகாரத்தைச் செய்கின்றனர். சம்ஸ்கார ஜந்நியஞானத்தில் ஸ்மிருதி வியவகாரத்தைச் செய்கின்றனர். யதார்த்த அநுபவத்தில் பிரமை வியவகாரத்தைச்செய்கின்றனர். அதற்கு வேறாகியதில் அப்பிரமை வியவகாரத்தைச் செய்கின்றனர். இவ்வாற்றால் ஞானத்தன்மைத் தர்மமோ சகல ஞானத்திலு மிருத்தலால் வியாபகமாம். அநுபவத்தன்மை ஸ்மிருதித்தன்மை ஞானத்தன்மையின் வியாப்பியமாம்; ஒன்றற்கொன்று விரோதிகளாம். அங்ஙனமே பிரமாத்தன்மைத் தர்மமும் அநுபவத்தன்மையின் வியாப்பியமாம். ஏனெனின் அநுபவத்தன்மையோ யதார்த்தாநுபவ அயதார்த்தாநுபவங்களி லிருக்கின்றது. பிரமாத்தன்மைத் தர்மம் யதார்த்த அநுபவத்திலேயே இருக்கின்றது. ஆதலால் அநுபவத்தன்மையின் வியாப்பியம் பிரமாத்தன்மையாம். அங்ஙனமே யதார்த்தத் தன்மைக்கும் பிரமாத்தன்மை வியாப்பியமாம். ஏனெனின் யதார்த்தத்தன்மையோ சத்தியபதார்த்தத்தின் ஸ்மிருதியிலு மிருக்கிறது. ஸ்மிருதியில் பிரமாத்தன்மை இருக்கிறதில்லை. ஆதலால் யதார்த்தத் தன்மைக்கும் பிரமாத்தன்மை வியாப்பியமாம். இது சாஸ்திரகாரர்களது பரிபாஷையாம். இதை அநுசரித்த பிரமைக்கு, ஸ்மிருதிக்கு வேறாய்ப் பாதிக்கப்படாத அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானம் பிரமை எனப்படுகின்றதென்னும் லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எந்தப் பிரமாத்தன்மையின் ஞானத்தினால் புருஷனுக்கு அசைவின்றிய பிரவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அத்தன்மைய பிரமாத்தன்மையை ஸ்மிருதியிலும் அங்கீகரி

த்தல் வேண்டும். ஆதலால் இந்தப் பிரசங்கத்தில் யதார்த்தத்தன்மையின் வியாப்பியம் பிரமாத்துவ மன்று. ஆனால் யதார்த்தத்தன்மையின் பெயரே பிரமாத்தன்மையாம். முற்கூறிய பாரிபாஷிகப் பிரமாத்தன்மையோ ஸ்மிருதியிலில்லை. யதார்த்தத்தன்மை இருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய பிரமாத்தன்மை யதார்த்தத்தன்மை வடிவமன்று; ஆனால் அதனின்வேறும். அதனின் அற்ப தேசத்திருப்பதா யிருத்தலின் யதார்த்தத்தன்மையின் வியாப்பியமாம் .பிரவிருத்திக்கு உபயோகமுள்ள பிரமாத்தன்மை விசாரிக்கத்தக்கதாம். அது ஸ்மிருதி சாதாரணமாம். ஆதலால் யதார்த்தத்தன்மையினும் அற்ப தேசத்திருப்பதன்று. ஆனால் யதார்த்தத்தன்மை வடிவமே பிரமாத்தன்மையாக விசாரிக்கத் தக்கதாம். ஸ்மிருதி ஞானத்தில் பிரமை வியவகாரத்தினால் முற்றும் வித்துவேஷ முண்டாயின், பிரமாத்தன்மை ஞானத்தால் அசைவின்றிய பிரவிருத்தி உன்டாகின்றதென்னும் வாக்கியத்தினை விட்டு, யதார்த்தத்தன்மை ஞானத்தினால் அசைவின்றியபிரவிருத்திஉண்டாகின்றதென்னும் வாக்கியத்தினைக் கூறுக. இவ்வாற்றால் இப்பிரசங்கத்தில் பிரமாத்தன்மைகளுக்கு ஒரே பொருளிருக்கின்றது. ஆதலால் இந்தப் பிரசங்கத்தில் யதார்த்தத்தன்மைத் தர்மத்திற்குப்பிரமாத்தன்மைச் சப்தத்தால் வியவகார மிருக்கின்றது.

௧௬௭. நியாயவைசேஷிக மதத்தில் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரிக்குப் புறம்பாகிய சாமக்கிரியினால் பிரமாத்துவ அப்பிரமாத்துவங்கள் உற்பத்தியாதல் (பிறிதாற்பிராமாணிய வாதமும் பிறிதால் அப்பிராமாணிய வாதமும்).

நியாய சாஸ்திரத்தின் மதத்தில் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஞானத்தின் ஞாபகஞ்செய்யும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. இதனைப் பிறிதாற்பிராமாணியவாதமென்பர். இப்பிரசங்கத்தில் பிரமாத்தன்மைக்குப் பிராமாணியமென்று பெயர். பிறிதின் அதாவது அந்நியத்தினின்றும் பிராமாணியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. அந்நியத்தினின்றே பிராமாணியத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. ஞானத்தின் சாமக்கிரிக்கு

வேருகிய சாமக்கிரி பிறிதென்னும் சொல்லுக்குப் பொருளாம். இதனுல் இந்த நிச்சயம் உண்டாயிற்று:— ஞானத்தின் சாமக்கிரியினும் பிரமாத்தன்மையின் சாமக்கிரி வேரும். ஞானத்தினது உற்பத்தியின் சாமக்கிரியான இந்திரிய அநுமானுதிகளோ முன் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அதனுற் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாயின் சகல ஞானமும் பிரமையாதல் வேண்டும். அப்பிரமாஞானத்திற்கு லோபமுண்டாகும். ஆதலால் ஞானத்தின் உற்பத்தி சாமக்கிரியினும் அதிக சாமக்கிரியினுல் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. யாண்டு அதிக சாமக்கிரி இல்லையோ, ஆண்டு ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மைத் தர்ம முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரமாஞானத்திற்கு லோப மில்லை. அவ்வதிக சாமக்கிரி குணமாம். யாண்டுக் குணத்தோடுகூடிய இந்திரிய அநுமான முதலியவற்ருல் ஞான முண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரமை உண்டாகின்றது. குணமின்றிய இந்திரிய அநுமான முதலியவற்ருலும் ஞான முண்டாயின், அது பிரமையன்று. பிரத்தியக்ஷப் பிரமையின் உற்பத்தியில் விஷயத்தின் அதிகதேசத்தில் இந்திரியங்களின் சையோகம் குணமாம். சாத்தியத்தின் வியாப்பியமான ஏதுவின் சாத்தியமுடைய பக்ஷத்தில் உண்டாகும் ஞானம் அநுமிதிப் பிரமையின் உற்பத்தியில் குணமாம். யாண்டு வியபிசாரி ஏதுவின் ஞானம் பக்ஷத்தில் உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அநுமிதி ஞானத்தின் சாமக்கிரி பக்ஷத்தில் ஏதுவின் ஞானமோ இருக்கின்றது; ஆனுல் வியாப்பிய ஏதுவின் ஞானவடிவ குணமில்லை. ஆதலால் அநுமிதிப்பிரமை உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்ருல் ஞானத்திலிருக்கும் பிரமாத்தன்மைத் தருமத்தின் உற்பத்தியில் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினும் வேறு குணத்தின் அபேக்ஷை இருத்தலால், பிறிதாற் பிராமாணியத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது.

பிரமாத்தன்மையினைப்போல ஞானத்தின்கண் உள்ள அப்பிரமாத்தன்மைக்கும் பிறிதால் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஏனெனின் பிரமாஞானம் தோஷ ஜந்யமாமென்னும் வார்த்தை பிரசித்தமாம்; பிரமாஞானத்தில் தோஷம் ஏதுவன்று. ஆதலால் ஞானத்தின் சாமக்கிரியினும் தோஷம் புறத்ததாம். அந்தத் தோஷம் அநந்தவிதமாம். இவ்வாற்ருல் ஞான சாமக்கிரியினும் தோஷம் பிறிதாம். பின்னத்தைப் பிறிதென்பர். அதனுல் அப்பிரமையின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால் பிறிதால் அப்பிராமாணியத்தின் உற்பத்தி

உண்டாகின்றது அப்பிரமாத்தன்மையை அப்பிராமாணியமென்பர்.
இவ்வாற்ருல் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும் அப்பிரமாத்தன்
மையின் உற்பத்தியும் பிறிதால் உண்டாகின்றன.

கசுஅ. ஞான ஞானத்தன்மைகளின் சாமக்கிரியின் வேறு காரணத்திஞல் பிரமாத்தன்மையின் ஞானத்தின் உற்பத்தி (பிறிதாற் பிராமாணியங்கொள்ளும் வாதம்).

அங்ஙனமே ஞானத்தினது ஞானத்தின் சாமக்கிரியிஞல் பிர
மாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆனல் ஞானம் ஞா
னத்தன்மை என்னுமிவற்றின் ஞான மெந்தச் சாமக்கிரியிஞல்
உண்டாகின்றதோ, அதற்கு வேருகிய காரணத்திஞல் பிரமாத்தன்
மையின் ஞான முண்டாகின்றது. அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷ முத
லிய பிரமாணங்களால் கடமுதலியவற்றின் ஞான முண்டாகின்
றது. அங்ஙனமே மனசையுக்த சமவாய சம்பந்தத்தால் கடாதி
ஞானங்களின் ஞானமு முண்டாகின்றது. நேத்திர முதலிய பிரமா
ணத்தால் கடத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. அதற்கு "இதுகட"
மென்பது வடிவமாம். மன வடிவப் பிரமாணத்தால் கடஞான
த்தின் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. அதற்குக் "கடத்தை யான்
அறிகின்றே" னென்பது வடிவம். "கடத்தை யான் அறிகின்றே"
னென்னும் மானச ஞானத்திற்கு விஷயம் கடஞானமாம்; கடமும்
விஷயமாம். ஏனெனின் ஞானத்தின் ஞானம் அநுவியவசாய மெனப்
படுகின்றது. கட முதலியவற்றின் ஞானம் வியவசாய மெனப்படு
கின்றது. அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு இது சுபாவமாம்:— வியவசாய
த்தின் விஷயத்தை விடுகிறதில்லை; ஆனல் விஷயத்தோடுகூடிய வியவ
சாயத்தினைப்* பிரகாசிக்கின்றது. இதனுற்றுன் ஞானத்தின் ஞானத்தி
ற்குஅநுவியவசாயமென்னும்பெயர் இருக்கின்றது. வியவசாயத்தை
அநுசரித்ததனை அநுவியவசாய மென்பர். எங்ஙனம் வியவசாயத்
திற்குக் கடமுதலியன விஷயமோ, அங்ஙனமே அநுவியவசாயத்தி
ற்கும் கடமுதலியன விஷயமாம். ஆதலால் வியவசாயத்தை அநுசரி
த்தது அநுவியவசாயமாம். அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு ஆத்மாவும்
விஷயமாம். ஏனெனின் இது நியமமாம்:— ஞானம், இச்சை, தொ

---

* பிரகாசிக்கின்றது என்று வருமிடந்தோறும் அறிகின்றதெனப்
பொருள்கொள்க.

ழில், சுகம், துக்கம், துவேஷமென்பன ஆத்மாவின் விசேஷகுணங் களாம். இவற்றில் யாதேனும் ஒர் குணம் தோற்றுமாயின் ஆத்மா வின் பிரதீதி உண்டாம். எதன் பிரதீதியும் உண்டாகாவிடின், ஆத் மாவின் பிரதீதியும் உண்டாகாது. ஆதலால் சகல விசேஷ குணங் களையும் விட்டு ஆத்மாவின் பிரதீதி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனுமே ஆத்மாவினைவிட்டுக் கேவலம் ஞான முதலியவற்றின் பிரதீதி உண் டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடத்தின் ஞானத்தின் ஞானமுண்டாயின், அப்போது ஆத்மாவின் ஞானமும் உண்டாகும். ஆதலால் வியவசாய ஞானத்தினையும், அதன் விஷயமாகிய கடத்தையும், அங்ஙனமே வியவசாயத்தின் ஆசிரயமான ஆத்மாவையும் "கடத்தை யான் அறி கின்றேன்" என்னும் ஞானம் பிரகாசிக்கின்றது. இதனுற்றான் திரி புடி கோசர ஞானத்தினை அநுவியவசாய மென்பர். அநுவியவசாய ஞானத்திற்குக் கரணம் மனமாம். ஆதலால் சகல விஷயங்களோ டும் மனதிற்குச் சம்பந்தத்தைச் சொல்லுதல்வேண்டும். எங்ஙனம்: கடம் ஞானம் ஆத்மா என்பன விஷயமாகின்றனவோ, அங்ஙனமே கடத்தன்மைஞானத்தன்மைஆத்மத்தன்மைகளும் கடஞானத்தின் ஞானத்திற்கு விஷயமாம். கட ஞானத்தினேடு மனதின் சுவசையு க்த சமவாயசம்பந்தமிருக்கின்றது. ஞானத்தன்மையினேடு சுவசை யுக்த சமவேத சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆத்மாவோடு சுவ சையோக சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆத்மத்தன்மையோடு சுவசையு க்த சமவாய சம்பந்த மிருக்கின்றது. கடத்தினேடு மனதின்சம்பந் தமோ பிரத்தியக்ஷத்திற்கு ஏதுவாகாது. ஏனெனின் பாகிய பதார் த்தத்தின் ஞானம் சுதந்திர மனதினுல் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் கடத்தினேடு மனதிற்கு அலௌகிக சம்பந்தத்தைச் சொல்லுதல் வேண்டும். இலௌகிக சம்பந்தத்தினுல் பாகிய பதார்த்தத்தின் ஞானம் மனதினுல் உண்டாகிறதில்லை. அலௌகிக சம்பந்தத்தினுல் பாகிய பதார்த்தத்தின் ஞானமும் மனதினுல் உண்டாகின்றது. அந்த அலௌகிக சம்பந்தமும் ஞானலக்ஷணமாம். அநுவியவசாய ஞானத்தின் விஷயமாகிய வியவசாய ஞானம் எதுவோ, அதுவே மனதிற்குக் கடத்தோடுள்ள சம்பந்தமாம். அதன் சொரூபம் இது வாம்:— சுவசையுக்த சமவேத ஞானம் அல்லது சுவசையுக்த சம வேத ஞான விஷயத்தன்மை கடத்தோடு மனதிற்குள்ள சம்பந் தமாம். ஞானலக்ஷண வாக்கியத்தில் இலக்ஷண சப்தத்திற்குச் சொரூப மெனப்பொருள் செய்யின், அப்போது முதற் சம்பந்த

மாம். இலக்ஷண சப்தத்திற்கு ஞாபகம் (அறிவிப்பது) எனப் பொருள்செய்யின், அப்போது இரண்டாவது சம்பந்தமாம். சுவ வெனும் சொல்லிற்குப் பொருள் மனமாம். அதனோடு சையுக்த ஆத்மத்தன்மையிற் சமவேதம் வியவசாய ஞானமாம். அது கடத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய ஞானமே கடத்தில் மனதின் சம்பந்தமா யிருத்தலின் கடத்தின் மானச ஞானமாகின்றது. இரண்டாவது பக்ஷத்திற் கூறிய ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை வடிவ சம்பந்தம் கடத்தி லிருக்கின்றது. வியவசாய ஞானத்தின் விஷயம் கடத்தன்மை (படத்தன்மை) இரண்டுமாம். ஆதலால் வியவசாய வடிவ சம்பந்தத்தால் அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு இரண்டும் விஷயமாம். இவ்வாற்றால் கட ஞானமுதலியன அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு விஷயமாம். ஆதலால் ஞானத்தின் ஞானம் அநுவியவசாயமாம். அதன் சாமக்கிரி மனசையோக முதலிய வடிவினதாம். அதனால் ஞானத்தின் ஞானமும் ஞானத்தன்மையின் ஞானமு முண்டாகின்றன; பிரமாத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஞானமுண்டாய்ப் புருஷனுக்கு ஸபலப்பிரவிருத்தி உண்டாயின், அதற்குப் பிற்காலத்தில் பிரவிருத்தியை உண்டு பண்ணும் ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையின் அநுமிதி ஞானமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: தடாகத்தில் ஜலத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தினால் ஜல விருப்புடையோனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாய் ஜலத்தின் லாபமுண்டாகின்றது; அப்போது புருஷனுக்கு இவ்வாறு அநுமான முண்டாகின்றது:—“இந்த ஜலஞானம் பிரமை; ஸபலப்பிரவிருத்தியைஉண்டுபண்ணுவதாயிருத்தலின்; யாண்டு ஸபலப்பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மையுளதோ, ஆண்டுப் பிரமாத்தன்மையுளது; நிச்சயிக்கப்பட்ட பிரமையைப்போல” ஈண்டு வர்த்தமான ஜலஞானம் பக்ஷம். அநுமான காலத்தில் ஜல ஞானம் அதீதமாயினும், வர்த்தமானத்திற்குச் சமீபித்த இறப்பும் எதிர்வும் வர்த்தமானமென்றே சொல்லப்படுகின்றன. இதனால் வர்த்தமான ஜலஞானமே பக்ஷமாகச்சொல்லப்பட்டது; அதீதமாகச் சொல்லப்படவில்லை. பிரமாத்தன்மை சாத்தியமாம். மேல் ஏது திருஷ்டாந்தங்கள் ஸ்பஷ்டமாம். வெதிரேகதிருஷ்டாந்தம்சொல்லவேண்டியதாயின், “யாண்டு யாண்டு ஸபலப்பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மையில்லையோ, ஆண்டாண்டுப் பிரமாத்தன்மையில்லை; சுத்திரஜதத்தை அறிதலிற்போல” என்றித்தன்மைய வாக்கியத்தி

ளைச் சொல்லுக. இவ்வநுமானத்தால் ஜல ஞானத்திற் பிரமாத்த ன்மையின் நிச்சயமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் சகல ஞானங்க ளிலும் ஸபலப் பிரவிருத்தியினால் பிரமாத்தன்மையின் அநுமிதி உண்டாகின்றது. ஜலஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி "ஜலத் தை யான் அறிகின்றே" னென்னும் அநுவியவசாயத்தின் சாமக் கிரியாம். பிரமாத்தன்மையைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி முற்கூறிய அநுமானமாம்; அது அநுவிவசாயத்தின் சாமக்கிரிக்கு வேறாயிரு த்தலின் பிறிதாம். ஆதலால் பிறிதாற் பிரமாத்தன்மையைக் கொ ள்ளுதலாகின்றது. நியாயமதத்தில் அநுமிதியின் விஷயம் பக்ஷமு மாம். முற்கூறிய அநுமிதியில் ஜலஞானம் பக்ஷமாம். ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் அநுமானமும் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாம க்கிரியாம். அங்ஙனமே அநுவியவசாயமும் இருவகை யாகின்றது:— ஒன்றோ "ஜலத்தை யான் அறிகின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாய முண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிரமாத்தன்மை நிச்சயத்திற்குப்பின் அநுவியவசாயமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு "ஜலத்தை யான் அளக் (பிரமாணத்தினால் அறி) கின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயமுண் டாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய அநுமான வடிவ ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சய முண்டாயி ற்று. இரண்டாவது அநுவியவசாயத்தின் சாமக்கிரியும் ஞானத் தைக் கிரகிப்பதாம். அதனால் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சய முண்டா யிற்று. இவ்வாற்றால் சித்தாந்த பக்ஷத்தில் தன்னாற்பிராமாணியத் தைக் கிரகித்தலின் அடைவுண்டாயிற்று. என்றாலும், யாது யாது ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியோ, அது முழுவதும் பிரமாத் தன்மையைக் கிரகிப்பதாம் என்பது சித்தாந்த பக்ஷமாம். ஞானத் தைக் கிரகிக்கும் சகல சாமக்கிரியிலும் "ஜலத்தை யான் அறிகின் றே" னென்னும் அநுவியவசாயத்தின் சாமக்கிரியும் அடங்கி இரு க்கின்றது. அதனால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்பு உண்டாகிறதி ல்லை. ஆதலால் சித்தாந்த பக்ஷத்தின் அங்கீகாரமில்லை.

இவ்வாற்றால் கட முதலியவற்றின் ஞானத்தால் கட முதலிய வற்றின் பிரகாசமுண்டாகின்றது. கட முதலியவற்றின் பிரகாசமு ண்டாகியும், கடாதிகளின் ஞானத்தின் பிரகாசமும் ஞானத்திற் காசிரயமாகிய ஆத்மாவின் பிரகாசமு முண்டாகிறதில்லை. எந்தக் காலத்தில் அநுவியவசாய ஞானமுண்டாகின்றதோ, அப்போது கட முதலிய விஷயத்துடனும் ஆத்மாவுடனும் கடாதி ஞானத்தின்

பிரகாசமுண்டாகின்றது. ஆனால் அநுவியவசாய ஞானத்தினால் வியவசாயத்தினது திரிபுடியின் பிரகாச முண்டாகின்றது; அநுவியவசாயத்தின் பிரகாசமுண்டாகிறதில்லை. எப்போது அநுவியவசாயகோசர அநுவியவசாய முண்டாகின்றதோ, அப்போது முதல் அநுவியவசாயத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது; இரண்டாவது அநுவியவசாயம் பிரகாசமின்றியதாகவே இருக்கின்றது. முதல் அநுவியவசாயமோ வியவசாயத்தைக் கோசரிப்பதாயிருக்கின்றது. இரண்டாவது அநுவியவசாயமோ அநுவியவசாயத்தைக் கோசரிப்பதாயிருக்கின்றது. "கட ஞானத்தை யான் அறிகின்றேன்" னென்பது இரண்டாவது அநுவியவசாயத்தின் சொரூபமாம். இரண்டாவது அநுவியவசாயத்தின் வியவகாரம் இஷ்டமாயின், "கடஞானத்தின் ஞானத்தை யானறிகின்றேன்" என்று மூன்றாவது அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது. ஆனால் நியாய மதத்தில் கட ஞானத்தினால் கடத்தின் பிரகாசமுண்டாய்க் கடத்தின் வியவகாரம் சித்திக்கின்றது. கடவியவகாரத்தில் கடஞானத்தினது பிரகாசத்தின் அபேக்ஷை இல்லை. கடஞானத்தின் வியவகாரம் இஷ்டமாயின், அப்போது அநுவியவசாயத்தினால் கடஞானத்தின் பிரகாசமுண்டாய்க் கடஞானத்தின் வியவகாரமுண்டாகின்றது. அநுவியவசாயத்தினது பிரகாசத்தின் அபேக்ஷை இல்லை. இவ்வாற்றால் எதன் வியவகாரம் இஷ்டமாகின்றதோ, அதன் ஞானத்தின் அபேக்ஷையுண்டு. விஷயத்தைப் பிரகாசிக்கும் ஞானம் எதுவோ, அது பிரகாசிக்கப்படுவதாகுக; அல்லது பிரகாசிக்கப்படாததாகுக; அதன்பிரகாசத்தினால் உபயோகமில்லை. பிரகாசிக்கப்படும் ஞானத்தினாலேயே விஷயத்தின் பிரகாசம் உண்டாகுமாயின், நியாயமதத்தில் அநவஸ்தாதோஷ முண்டாகும். ஏனெனின் எந்த ஞானத்தினால் விஷயம் பிரகாசமாகின்றதோ, அந்தஞானம் சுவப்பிரகாசமோ அன்று. அதனைப் பிரகாசிக்கும் வேறு ஞானமுண்டாயின், அப்போது ஞானத்தினால் விஷயத்தின் பிரகாசமுண்டாம். அந்த முதல் ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கும் வேறு ஞானத்திற்கு வேறு ஞானம் வேண்டும். மூன்றாவதைப்பிரகாசிப்பிக்கும்நான்காவதுஞானம்வேண்டும். இவ்வாறு அநவஸ்தாதோஷமுண்டாம். ஒன்றற்கொன் றபேக்ஷையுடைய பிரகாசத்தை அங்கீகரிக்கின், அந்நியோந்நியாசிரயம் சக்கிரிகை முதலிய தோஷமுண்டாம். ஆதலால் விஷயத்தின் பிரகாசத்தில் தனது பிரகாசத்தின் ஞானத்தை அபேக்ஷிக்கிற தில்லை.

ஆனால் தனது வியவகாரத்தில் பிரகாசத்தின் அபேக்ஷயுண்டு. யாண்டுக் கடமுதலிய விஷயங்களின் வியவகாரம் இஷ்டமாகின்றதோ, ஆண்டுக் கடஞானத்தின் அபேக்ஷ கடத்தினது பிரகாசத்தின் பொருட்டுண்டு. பிரகாசிக்கப்படுவதின்றிய ஞானத்தினாலேயே கடவியவகாரம் உண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: எப்போது கடத்தின் ஞானம் உண்டாக வில்லையோ, அக்காலத்திலும் ஜலத்தைத் தரித்தல் முதலிய பிரயோஜனத்தின் பெறுதியைக் கடம் செய்கின்றது. தனது காரியத்தில் பிரகாசத்தின் அபேக்ஷயைக் கடம் செய்கிறதில்லை. அங்ஙனமே ஞானத்தின் காரியம் விஷயத்தின் பிரகாசமாம். அந்த விஷயப்பிரகாசவடிவ காரியத்தில் தனது பிரகாசத்தின் அபேக்ஷயை ஞானம் செய்கிறதில்லை. கடத்தினைப் போலத் தனது வியவகாரத்திற் பிரகாசத்தின் பொருட்டு ஞானத்தின் அபேக்ஷயை ஞானம் செய்கின்றது. எந்த ஞானத்தின் வியவகாரம் இஷ்டமாமோ, அந்த ஞானத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஞான ஞானத்திற்குப் பிரகாசத்தின் அபேக்ஷ யில்லை. இச்சையின் விஷயத்தை இஷ்டமென்பர். ஆதலால் நியாயமதத்தில் அநவஸ்தாதோஷம் கூறுகின்றனர். அது அவர்களது அவிவேகத்தைக் காரணமாகவுடைய பிரலாபமாம். இவ்வாற்றால் நியாயமதத்தில் எந்த ஞானமும் சொப்பிரகாசமன்று. ஆதலால் ஞானத்தினது ஞானத்தின் உற்பத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ, அது ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி எனப்படுகின்றது. அநுவியவசாய ஞானத்தின் சாமக்கிரி மனசையோக முதலியனவும், ஞானலக்ஷண அலௌகிக சம்பந்தமுமாம். அது அநுவியவசாய பேதத்தால் நானாவாம். அங்ஙனமே "ஜலஞானம் பிரமை" என்னும் அநுமிதியும் ஞானத்தின் ஞானமாம். அதனை உண்டுபண்ணுவது அநுமானமாம். அதுவும் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியாம். அதனால் ஜலஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. "ஜலத்தை அளக்கின்றே" னென்னும் அநுவியவசாயத்தின் சாமக்கிரியும் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியாம். அதனால் ஜலஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது. ஆனால் "ஜலத்தை யான் அறிகின்றே" னென்னும் அநுவியவசாயமும் ஜலஞானத்தின் ஞானமாம். ஜலஞானத்தின்பிரமாத்தன்மையினைப் பிரகாசிக்கிறதில்லை. ஆதலால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியான கூறிய அநுவியவசாய சாமக்கிரியினால் ஜலஞானத்தினது பிரமாத்

தன்மையின் கிரகணமின்மை யிருத்தலின், ஜலஞானத்தைக் கிர கிக்கும் சகல சாமக்கிரியினாலும் ஜலஞானத்தினது பிரமாத்தன்மை யின் கிரகணம் உண்டாகாமையால், தன்னாற் பிராமாணியங் கொ ள்ளுதல் உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் பிறிதாற் பிராமாணியங் கொ ள்ளுதல் உண்டாகின்றது. யாது யாது ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியோ, அவ்வெல்லாவற்றானும் பிரமாத்தன்மையைக் கிர கித்தல் உண்டாகின்றது. இதனைத் தன்னாற் பிராமாணியங்கொள்ளுத லென்பர். இப்பக்ஷத்தில் பிரமாத்தன்மைத் தர்மத்தினை விட்டு எந்த ஞானத்தின் ஞானமு முண்டாகிறதில்லை. பிரமாத்தன்மை ஞானத்தன்மை யென்னும் இரண்டு தர்மவிசிஷ்ட ஞானத்தின் ஞானம் உண்டாகின்றது. கேவல ஞானத்தன்மைத்தர்ம விசிஷ்ட ஞானத்தின் ஞான முண்டாகிறதில்லை. பிறிதாற் பிராமாணியங் கொள்ளும் வாதத்தில் முதல் அநுவியவசாயத்தினால் பிரமாத்தன் மையை விட்டு ஞானத்தன்மைவிசிஷ்ட ஞானத்தின் ஞான முண் டாகின்றது. மீண்டும் வேறு அநுவியவசாயத்தினாலேனும் அல் லது முற்கூறிய அநுமானத்தினாலேனும் பிரமாத் தன்மையின் ஞானமுண்டாகின்றது.

௧௬௬. மீமாம்ஸக மதத்திலும் சித்தாந்த மதத்திலும் கொண்டுள்ள தன்னாற் பிராமாணியவாதத்தில் தோஷம்.

மீமாம்ஸக மதத்திலும் சித்தாந்த மதத்திலும் தன்னாற் பிரா மாணியங்கொள்வது அங்கீகாரமாம். ந்யாய வைசேஷிகமதத்தில் பிறிதாற் பிராமாணியம் கொள்ளுதலின் அங்கீகார முண்டு. தன் னாற் பிராமாணியம் கொள்ளுதலில் இத்தோஷங் கூறப்பட்டிருக் கின்றது:—யாண்டு ஒருபதார்த்தத்திற்கு அநேகமுறை ஞானமுண் டாய்ப் பிரவிருத்தி உண்டாயிருந்திருக்குமோ, ஆண்டு ஞானத்தின் பிரமாத்தன்மையில் ஓரிடத்தும் சந்தேகமில்லை. ஏனெனின் அநேக முறை ஸபலப்பிரவிருத்தி உண்டாய்ப்பிரமாத்தன்மைநிச்சயம் உண் டாய் விடுகின்றது. அந்தப்பிரமாத்தன்மை நிச்சயம் பிரமாத்தன் மையின் சம்சயத்திற்கு விரோதியாம். ஆனால் எப்பதார்த்தத்தின் அபூர்வஞான முண்டாகின்றதோ, அதன் ஞானத்தில் பிரமாத்தன் மையின் சந்தேகமுண்டாகின்றது. அஃது உண்டாகலாகாது. ஏனெ னின் அத்வைத மதத்திலும் பிரபாகரரது மதத்திலுமோ ஞானம்

காசமாம். ஆதலால் ஞானம் என்றும் கிரகிக்கப்படாத
கிரகிக்கப்பட்டதேயாகின்றது. ஆதலால் பிரமாத்தன்
டவே கிரகிக்கப்படுவதாயின், நிச்சயிக்கப்பட்ட பதார்த்
ந்தேகமுண்டாகாது. அதனால் பிரமாத்தன்மையின் சந்
ம்பவியாது. சித்தாந்தபக்ஷத்திலோ பிரகாசவடிவ ஞான
றது. பிரகாச பதார்த்தத்திற்கு ஞானபதார்த்தத்தோடு
ல.

களO. பிரபாகாரது மதத்தில் ஞானங்களினாலும் திரிபுடி பிரகாசித்தல்.

ாகரரதுமதத்தில் ஞானத்தின் விஷயத்திற் பிரகாசமுண்
து. பிரகாசத்திற் கேது ஞானம். எங்ஙனம் கடத்தின்
ண்டாயின் அப்போது கடஞானத்தினால் கடத்தின் பிர
ாகின்றதோ, அங்ஙனமே கடத்தின் ஞானம் தனது
தின் பிரகாசஞ் செய்கின்றது. தனது ஆசிரயமாகிய
ரதோ அதனையும் பிரகாசம் செய்கின்றது. சகல ஞானங்
ரிபுடியைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றன. ஞாதாஞானஞேயங்க
தாயம் திரிபுடி எனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் பிரபாகர
தில் தனது சொரூபத்தினையும் ஞானம் விஷயஞ்செய்கின்
து பிரமாத்தன்மையையும் விஷயம் செய்கின்றது.

களக. முராரி மிசிரர் மதம்.

மிசிரர் மதத்தில் ஞானத்தின் பிரகாசம் அநுவியவசாய
ண்டாகின்றது. அந்த ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கும்
ய பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசமென்று கொள்ளப்பட்
றது. இதனால் அநுவியவசாயத்திற்குப் பின் பிரமாத்
ன் சந்தேகமுண்டாகலாகாது.

களஉ. பட்டர் சித்தாந்தம்.

னமே பட்டர் சித்தாந்தம் இதுவாம்:—கடமுதலியவற்றி
னத்தின் ஞானம் பிரத்தியக்ஷ வடிவமாகாது. ஏனெனின்
ரம் பிரத்தியக்ஷ யோக்கியமன்று. ஆதலால் ஞானத்தின்
நுமிதிவடிவ மாகின்றது; மானஸப் பிரத்தியக்ஷ வடிவ
வ்வநுமிதி ஞானம் இவ்வாற்றால் உண்டாகின்றது. இந்
யங்களின் சையோகத்தால் பிரத்தியக்ஷஞானம் உண்டா

குக; அல்லது அநுமிதிஞான முண்டாருக. சகல ஞானங்களிலு லும் கடமுதலிய விஷயங்களில் ஞாதத்தன்மையென்னும் தர்மம் உற்பத்தியாகின்றது. இதனுற்முன் ஞானமுண்டாகிய பின் "அறி யப்பட்டது கடம்" என்னும் வியவகாரமுண்டாகின்றது. ஞானத் திற்கு முன் எந்தக் கட இந்திரியங்களின் சையோக முண்டாகின் றதோ, அதனால் "இது கட" மென்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின் றது. அந்தப் பிரத்தியக்ஷ ஞானம் சமவாய சம்பந்தத்தால் ஞாதா விலிருக்கின்றது; விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தால் கடத்திலிருக் கின்றது. யாண்டு விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தினுல் ஞானமுண் டாகின்றதோ, ஆண்டுச் சமவாய சம்பந்தத்தினுல் ஞாதத்தன்மை உற்பத்தியாகின்றது. இவ்வாற்றுல் கடத்தின் ஞானத்தினுல் கடத் தில் ஞாதத்தன்மை உற்பத்தியாகின்றது. அந்த ஞாதத்தன்மை க்கு உபாதான காரணம் கடமும், நிமித்தகாரணம் ஞானமுமாம்: அசமவாயிகாரணபரிபாஷை பட்டர் மதத்தில் இல்லை. உபாதான காரணத்திற்கு வேருகியதை நிமித்தகாரணமென்றே கூறுவர். இவ் வாற்றுல் ஞானஜந்ய ஞாதத்தன்மைத் தர்மம் கடத்தில் உண்டா கின்றது. முதலிலோ "இது கட" மென்பதாகக் கடத்தைப் பிர காசிக்கும் பிரத்தியக்ஷமுண்டா யிருக்கின்றது. அந்தப் பிரத்திய க்ஷத்தினுல் கடத்தில் ஞாதத்தன்மைத் தர்மம் உண்டாயிற்று; அப் போது இந்திரிய சையோகத்தினுல் அதே கடத்தின் பிரத்தியக்ஷம் "அறியப்பட்டது கட" மென்பதாக உண்டாகின்றது. இவ்வாற் றுல் ஞான ஜந்ய ஞாதத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷம் புற இந்திரிய த்தினுல் உண்டாகின்றது. புறப்பதார்த்தங்களினது ஞானத்தின் பிரத்தியக்ஷம் புற இந்திரியங்களினுலோ எம்மதத்திலும் உண்டா கிறதில்லை. நையாயிகர் முதலியோர் மதத்தில் ஞானத்தின் மான ஸப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாகின்றது. பட்டர் மதத்தில் கடமுதலிய வற்றினது ஞானத்தின் மானஸப்பிரத்தியக்ஷமு முண்டாகிறதில்லை. ஆனல் கடமுதலிய ஞானத்தின் அநுமானஜந்ய அநுமிதிஞானம் உண்டாகின்றது. அநுமானத்திற்கு இது வடிவமாம்:— "இக்கடம் விஷயத்தன்மைச் சம்பந்தத்தினுல் ஞானமுடையதாம்; சமவாய த்தினுல் ஞாதத்தன்மை யுடைமையால்; யாண்டு யாண்டுச் சமவா யத்தால் ஞாதத்தன்மை ஆண்டு ஆண்டு விஷயத்தன்மைச் சம்பந் தத்தால் ஞானமுண்டு" [illegible]ந்த ஸ்தானத்தில் முன்னிருப்பதாகிய [illegible]ச் சம்பந்தத்தால் ஞானம் சாத்தியம்.

மேல் ஏது திருஷ்டாந்தங்க ளிருக்கின்றன. பிற நூல்களில் வேறு விதமாக அநுமானம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அது கடினமாம். பட்டர் மதத்தில் அநுமானத்தினுல் ஞானம் அறியப்படுகின்றது. இது சுலபமான கிரமமாய்க் காட்டப்பட்டது. இவ்வாற்ருல் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி பட்டர் மதத்தில் அநுமானமாம்.

கஎரு. நியாய வைசேஷிகமத நிச்சயம்.

இவ்வநுமானத்தினுலேயே கடஞானத்தின் பிரமாத்தன்மையின் ஞானமு முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தின் அநுமிதி உண்டாகிய பின், பிரமாத்தன்மையின் சந்தேகம் பட்டர் மதத்தில் உண்டாகலாகாது. ஆதலால் ஞானத்தின் சகல ஞானங்களினுலும் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயம் உண்டாகிறதில்லை. ஆனுல் ஸபலப் பிரவிருத்தி உண்டாகியபின், ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயம் உண்டாகின்றது. இது நியாய வைசேஷிகர் மதம். இதனைப் பிறிதாற் பிராமாணியவாத மென்பர். ஞானத்தினது உற்பத்தியின் சாமக்கிரியினுல் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. அதிக சாமக்கிரியினுல் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அதிக சாமக்கிரியினுல் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகின்றது. பிரமாத்தன்மையினைப்போல அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி பிறிதான் உண்டாகின்றது. பிறிதான் ஞானமுண்டாய் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினுல் ஞானத்தினது அப்பிரமாத்தன்மைத் தர்மத்தின் உற்பத்தி உண்டாயின், சகல ஞானங்களும் அப்பிரமையாதல்வேண்டும். ஆதலால் ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினுல் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஞானத்தை உண்டுபண்ணுவன இந்திரிய அநுமானுதிகளாம். அவற்றில் தோஷத்தின் சகாயமிருக்குமாயின், அப்பிரமாத்தன்மையோடு கூடிய ஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகும். தோஷம் நாநாவிதமாம்.

பிரத்தியக்ஷப் பிரமம் உண்டாயின், ஆண்டோ நேத்திர முதலியவற்றின்கண் உள்ள பிரமாணதோஷத்தினைப்போல, விஷயத்தின்கண் உள்ள சாதிருசியதோஷமும் ஏதுவாம். சில விடத்துப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமத்தில் விஷயத்தின்கண் உள்ள சாதிருசிய தோஷத்தின் வியபிசாரமு மிருக்கின்றது. ஆனுல் சதிருசத் (சமான முடைய) தின்கண்ணே வெகு பிரமம் உண்டாகின்ற ஆதலால் அநேக இடங்களிலோ சாதிருசிய தோஷம் ப

திற்கு ஏதுவாம். யாண்டு வேற்றியல்புடையதின்கண் பிரமம் அநுபவசித்த மாகின்றதோ, ஆண்டுச் சாதிருசிய தோஷம் பிரம த்திற்குக் காரணமன்று. ஏகவடிவத்தால் தோஷம் ஏதுவன்று. ஆனால் எதுவிருக்க எந்தப்பிரமம் உண்டாகின்றதோ, அந்தத் தோஷம் அந்தப் பிரமத்திற்குக் காரணமாகின்றது. பரோக்ஷப் பிரம ஞானத்தில் சாதிருசியத்தின் அபேக்ஷையில்லை. இது அநுபவசித்த மாம். ஆதலால் பரோக்ஷ ஞானத்தில் விஷயத்தின்கண் உள்ள தோஷம் ஏதுவன்று. ஆனால் அநுமிதிப்பிரமத்தில் அநுமானதோஷம் ஏதுவாம். வியாப்பியமாகிய ஏதுவின் ஞானம் அநுமானமாம். ஏதுவில் வியபிசார முதலிய தோஷம் நியாயகிரந்தங்களிற் பிரசித்த மாம். சாப்தப்பிரம முண்டாயின், ஆண்டுச் சுரோதாவினிடத்து வாக்கிய தாற்பரியத்தின் அவதாரணமின்மை தோஷமாம். சொல்லுவோனிடத்து விப்பிரலம்பகத்தன்மை (வஞ்சகத்தன்மை) முதலியன தோஷமாம். சப்தத்தில் பிறிதோர்விதத்தால் போதிக்குந்தன்மை முதலியன தோஷமாம். இவ்வாறு அப்பிரமாத்தன்மைக்கு ஏதுவாகிய தோஷத்தை அநுபவாநுசாரமாக அறிய வேண்டும்.

இப்பிரசங்கத்தில் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும், அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும் சொல்லப்பட்டன. அது விருத்தமாகத் தோற்றுகின்றது. சென்றன, வருவன, இருப்பனவாகிய சகலப் பிரமைகளிலும் பிரமாத்தன்மைத் தர்மம் ஏகமாம். அங்ஙனமே சகல அப்பிரமையிலும் அப்பிரமாத்தன்மையும் ஏகமாம். அவற்றின் உற்பத்திகூறுதல் சம்பவியாது. என்றாலும் தனது காரணத்தினால் ஞானம் உற்பத்தியாயின், அப்போது சில ஞானம் பிரமையும், சிலஞானம் அப்பிரமையுமாகின்றன. பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டம் பிரமையாம். அப்பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டம் அப்பிரமையாம். இவ்வாற்றால் ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மை அப்பிரமாத்தன்மைத் தர்மங்களின் விலக்ஷணத்தன்மை ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியின் அதீனமாம். சிலவிடத்து ஞானத்தின் இத்தன்மைய சாமக்கிரி இருக்கின்றது அதாவது பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டஞானத்தின் உற்பத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ அத்தன்மைய சாமக்கிரி இருக்கின்றது. சிலவிடத்து அப்பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டஞானத்தின் உற்பத்தி எதனால் உண்டாகின்றதோ, அத்தன்மைய சாமக்கிரி இருக்கின்றது. இதனால் இவ்வாறு மதித்தல் வேண்டும்:—

நன்மைத் தர்மமோ ஒன்றும். சகலப் பிரமையிலும் அதன்
இருக்கின்றது. ஆனால் பிரமாத்தன்மையின் சம்பந்தம்
யின் அதீனமாம். இவ்வாற்றால் ஞானத்தில் பிரமாத்தன்
பிரயோஜக (காரண) சாமக்கிரி இருத்தலால் பிரமாத்தன்
உற்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே அப்பி
ரமையின் பிரயோஜகம் தோஷமாம். ஆதலால் தோஷ ஜந்
பிரமாத்தன்மை எனப்படுகின்றது. தோஷ ஜந்நியமென்று
தற்கு தோஷப் * பிரயோஜ்ஜியத்தில் தாற்பரியமாம். அவ
ானத்திற்கோ முக்கிய உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றது.
நாந்தத்தில் சாக்ஷிபாவ்யம் பிரமாத்தன்மையாம். ஆத
மாத்தன்மையினது ஞானத்திற்கும் உற்பத்தி கூறின்,
ா உற்பத்தி சித்தமாகின்றது. அது பொருந்தாது. என்று
த்தியில் ஆரூடசாக்ஷி பிரமாத்தன்மை முதலியவற்றைப்
கின்றது. ஆதலால் விருத்தியும் ஞானமெனப்படுகின்
ற்கு உற்பத்தி சம்பவிக்கும். இவ்வார்த்தை முன் சொல்
ருக்கின்றதெனினும், முன்கூறியபொருளையே கூறுதலால்
ருக்கும் படிப்பவருக்கும் போதம் திடமாகின்றது. சாஸ்
த்தத்தின் மந்த சம்ஸ்காரமுடைய புருஷர்களுக்கு அடிக்
லுதலால்பிரயாசையின்றிப்போதமுண்டாகின்றது. ஆத
பிரகரணத்தில் அநேக அர்த்தங்களைப் பலமுறைகூறியிரு
ம்; கூறியது கூறல் என்னும் குற்றமில்லை. இவ்வாற்றால்
த்தில் பிறிதாற்பிராமாணிய வாதம் அங்கீகரிக்கப்பட்டி
து. நன்றாற் பிராமாணியவாதத்தில் சம்சயத்தின் அநுப
ஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

கஎச. நியாயவைசேஷிக மதகண்டநம்.

முழுவதும் அசங்கதமாம்:—பிரமாத்தன்மையின் ஞா
யா பின் சொல்லுவோம். முதலிலோ அநுவியவசாயஞான
ஞானத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது என்றுகூறுதல் அச
. ஏனெனின் அப்பிரகாச சுபாவம் ஞானமாகுமாயின்,
ம்பந்தத்தால் கடமுதலியவற்றின் பிரகாசமுண்டாகாது.
யவற்றின் பிரகாசத்தில் ஞானம் தனது பிரகாசத்தை
க்கிறதில்லை. எங்ஙனம் கடமுதலியன அறியப்படாதன
தம் காரியத்தைச் செய்கின்றனவோ, அங்ஙனமே ஞா

* பிரயோஜகம்=காரணம். பிரயோஜ்ஜியம்=காரணத்தாலாகியது.

னமும் அறியப்படாததாய் விஷயத்தின் பிரகாச வடிவ தனது காரியத்தைச் செய்கின்றது என்று முன் கூறியது யாதோ அது சம்பவியாது. ஏனெனின் சகல பௌதிக ஜோதிகளும் தாம் பிரகாசவடிவினவாய் அந்நியத்தைப் பிரகாசிக்கின்றன. பிரகாசமின்றிய ஜோதியினால் எதன் பிரகாசமும் காணப்படுகிறதில்லை. பிரகாசமின்றியதும் சுபாவபலத்தால் தனது சம்பந்தமுடையதின் பிரகாசத்தைச் செய்யின், சுவர்ணத்தின்கணுள்ள ஜோதிபாகத்தினாலும் சுவர்ண சம்பந்தமுடைய கடமுதலியவற்றின் பிரகாசமுண்டாதல் வேண்டும். சொரூபப் பிரகாசத்தினால் பிரகாசிக்கப்படும் பௌதிக ஜோதியினால் கடமுதலியவற்றின் பிரகாசத்தைக் கண்டிருக்கின்றோம். சொரூபப் பிரகாசத்தினால் பிரகாசிக்கப்படாத சுவர்ணம் இரஜதம் முதலிய வடிவ ஜோதியினால் எதன் பிரகாசமும் காணப்படுகிறதில்லை. ஆதலால் சொரூபப் பிரகாசத்தினால் பிரகாசிக்கப்படும் ஞானத்தின் சம்பந்தத்தினால் கடமுதலியவற்றின் பிரகாச முண்டாகின்றதென்று கொள்ளவேண்டும். ஆதலால் பிரகாச சுபாவமும் ஞானமாம். கேவலம் திருஷ்டாந்த பலத்தினால் ஞானத்திற்குசொப்பிரகாசத்தன்மையை அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனால் அநுபவத்தினாலும் சொப்பிரகாசத்தன்மை சித்திக்கின்றது. யாண்டு அறிதற்கரிய அஞ்ஞாத பதார்த்தத்தின் ஞானம் புருஷனுக்குண்டாய் "அறியத்தக்கது அறியப்பட்டது, அறிவதற்கு ஒன்றும் மிகுந்ததில்லை" என்னும் வாக்கியத்தைச் சந்தோஷத்தினால் சொல்லுகின்றானோ, அவனைப்பார்த்து அந்நிய புருஷன் "இவ்வஞ்ஞானம் அறிதற்கு எஞ்சி இருக்கின்றது" என்று சொல்ல இவ்வாக்கியத்தைக் கேட்டுச் சிரிக்கின்றான். ஆதலால் ஞானத்தின் பிரகாசத்தன்மையின் அநுபவம் சித்தமாம். ஞானத்தினது பிரகாசத்தின் எஞ்சுதற் றன்மையைக் கேட்டுச் சிரிக்கின்றான். கடஞானம் அறியப்பட்டதா? இல்லையா? வென்னும் வாக்கியத்தைக் கூறுகின்றவனைப் புத்தியில்லாதவனென்பர். ஆதலால் ஒருநாளும் ஞானத்தில் அஞ்ஞாதத்தன்மை யில்லை. அஞ்ஞானத்தன்மையின் அபாவத்தால் ஞானகோசர அநுவியவசாயமுண்டாகின்றது என்று கூறுதல் அசங்கதமாம். எந்தப் புருஷனுக்கும் "எனக்குக் கடஞானம் உண்டாயிற்றா? இல்லையா?" வென்னும் சந்தேக முண்டாகிறதில்லை. கடஞானம் அறியப்படாததாயின் ஒருகால் சந்தேகமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஞானம் அஞ்ஞாதமாகிறதில்லை. ஞானத்தின் பிர

ம் அநுவியவசாயமாமென்று கூறுதல்அசங்கதமாம். இவ்வாறு
வாராயின்:—ஞானகோசர ஞானமுண்டாகாவிடின், "இது
, கடத்தை யானறிகின்றே" னென்பதாக ஞானத்தில் வில
ரத்தன்மை தோற்றலாகாது. ஏனெனின் நியாயமதத்திலோ
ஞானத்திற்கு விஷயம் கடமும், இரண்டாவது ஞானத்
விஷயம் கடஞானமுமாம். ஆதலால் விஷயபேதத்தால் ஞா
ளுக்கு விலக்ஷணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. சொப்பிரகாச
வாதியின் மதத்தில் ஞானத்திற்கு விஷயம் ஞானமாகாது.
டு ஞானங்களுக்கும் விஷயம் கடமாயிருத்தலின், விஷயபே
ஷின்மையால் விலக்ஷணப் பிரதீதி உண்டாகலாகாது என்
சங்கையும் சம்பவியாது. எங்ஙனம்: ஒரே கடத்திற்கு ஒரு
த்தில் "இது கட" மென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது; ஒரு
த்தில் "அநித்தியம் கட" மென்னும் ஞானமுண்டாகின்றது.
ல் விஷயத்தின் பேதமின்றி விலக்ஷணஞான முண்டாகின்
ஆனால் முதல்ஞானத்தில் கடத்தின் அநித்தியத்தன்மை தோ
றதில்லை. இரண்டாவது ஞானத்தில் கடத்தின் அநித்தியத்
மை தோற்றுகிறது. அங்ஙனமே "இது கட" மென்னும் ஞா
ல் கடத்தின் ஞாதத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. "கடத்தை
அறிகின்றே" னென்னும் ஞானத்தில் கடத்தின் ஞாதத்
மை தோற்றுகின்றது. ஞான ஜந்நியப் பிரகடத்தன்மையை
தன்மை யென்பர். இரண்டாவது ஞானத்தின் விஷயம் கட
ள்ள ஞாதத்தன்மையாம்; கடத்தின் ஞானமன்று. இதனுற்
கடஞானத்திற்குப் பிற்காலத்தில் ஒரு காலத்தில் "கடத்தை
அறிகின்றே" னென்னும் ஞானம் உண்டாகின்றது. ஒரு
தில் "அறியப்பட்டது கடம்" என்னும் பிரத்தியக்ஷ முண்
ன்றது. "அறியப்பட்டது கட" மென்னும் பிரத்தியக்ஷத்தி
விஷயம் கடத்தின் ஞாதத்தன்மையாம். இவ்வர்த்தம் பட்ட
ச் சம்மதமும், அநுபவத்தை அநுசரித்ததுமாம். ஏனெனின்
த்தியம் கட" மென்று சொல்லுதலால் அநித்திய பதார்த்த
விசேஷணமாகிய அநித்தியத்தன்மையின் பிரதீதி கடத்தில்
வாருக்கும் சம்மதமாம். அங்ஙனமே "அறியப்பட்டது கட"
று சொல்லுதலாலும் அறியப்பட்ட பதார்த்தத்தின் விசே
கிய ஞாதத்தன்மையின் பிரதீதி கடத்தில் சர்வாநுபவ சித்
. "அறியப்பட்டது கடம்" என்னும் ஞானத்தின் அவசரத்

தில் "கடத்தை யான் அறிகின்றேன்" என்னும் ஞானமுண்டாகி றது. ஆதலால் கடத்தை யான் அறிகின்றேனென்னும் ஞானமும் கடத்தின் ஞானத்தன்மையை விஷயஞ் செய்கின்றது. இவ்வாற் றால் ஞானகோசர ஞானத்தை அங்கீகரியாவிடினும், "இது கடம்" "கடத்தை யான் அறிகின்றேன்" என்பதாக விலக்ஷணஞானம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அநுவியவசாய ஞானத்திற்கு விஷயம் ஞானமாமென்னும் நையாயிகமதம் அசங்கதமாம்.

௧௭௫. முராரிமிசிரர் மதத்தின் கண்டநம்.

அங்ஙனமே முராரிமிசிரர் மதமும் இப்பிரசங்கத்தில் நையாயிக மதத்திற்குச் சமமாம். ஆதலால் அசங்கதமாம். முராரிமிசிரர் மதத்தில் ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கும் அநுவியவசாயத்திலேயே பிரமாத்தன்மையின் பிரகாச முண்டாகின்றது. நியாயமதத்தினும் இத்துணை விசேஷமிருக்கின்றது. என்றாலும் இவ்விசேஷம் நல முடையதன்று. ஏனெனின் அப்பிரகாச சுபாவ ஞானத்தின் பிர காசம் அநுவியவசாயத்தினால் உண்டாகின்றது என்னும் அம்சத் தில் நியாயமதத்திற்குச் சமமாயிருத்தலின் அசங்கதமாம்.

௧௭௬. பட்டமத கண்டநம்.

அங்ஙனமே பட்டர் மதத்தில் அநுமிதியினால் ஞானத்தின் பரோக்ஷப் பிரகாசமுண்டாகின்றது என்பது நியாயத்தினும் அசங் கதமாம். ஏனெனின், அவர்கள் மதத்திலும் ஞானத்தைப் பிரகா சிக்கும் அநுமிதி யாதோ, அதனால் பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசம் உண்டாகின்றதென்னும் இத்துணை அம்சமோ நியாயத்தினும் வில க்ஷணமாம்; சித்தாந்தத்திற்கு அநுகூலமாம். என்றாலும் கடமுத லிய விஷயங்களை அபரோக்ஷத்தன்மையாக்குவதாகிய பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தின் அநுமிதி வடிவ பரோக்ஷப் பிரகாச முண்டாகின்றது என்று கூறுதல் நகைப்பிற் கிடமாம்.

௧௭௭. பிரபாகரர் மதத்தின் கண்டநம்.

அங்ஙனமே பிரபாகரர் மதத்திலும் கடஞான முதலியன தனது பிரகாசத்தில் அநுவியவசாயத்தின் அபேக்ஷையைச் செய் கிறதில்லை. இத்துணை அம்சத்தில் சித்தாந்தத்திற்கு அநுகூலமாம். பிரமாத்தன்மையைக் கிரகித்தலில் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக் கிரியினும் பிறிதொன்றின் அபேக்ஷசெய்கிறதில்லை என்னும் அம்

சத்திலும் சித்தாந்தத்திற் கநுகூல மிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயி னும் பிரபாகரர் மதமும் சிரத்தைக்குரியதன்று. ஏனெனின் சகல ஞானமும் சொப்பிரகாசமாம்; திரிபுடியை விஷயஞ் செய்வதாம். விஷயமாத்திரத்தைக் கோசரிப்பது ஓர் ஞானமு மாகாது. சகல ஞானமும் "கடத்தை யான் அறிகின்றே" னென்பதாகத் திரிபுடி யைக் கோசரிப்பனவாகின்றன. "இதுகட" மென்பதாகக் கேவல விஷயகோசரஞானம் அப்பிரசித்தமாம். கடத்தோடு இந்திரியத்தி ற்குச் சம்பந்த முண்டாகக் கடத்தின் ஞானமுண்டாகின்றது. அது கடத்தையும், தனது சொரூபத்தையும், அங்ஙனமே தனது ஆசிரய மாகிய ஆத்மாவையும் விஷயஞ்செய்கின்றது. அங்ஙனமேகடத்தின் ஞானமே தனது தர்மமாகிய பிரமாத்தன்மையை விஷயஞ் செய் கின்றது. இவ்வாற்றால் கடத்தின் ஞானம் தனது பிரகாசத்தில் அந்நியத்தின் அபேக்ஷை செய்கிறதில்லை. இத்துணை அம்சமோ நலமுடையதாம். ஆனால் தனது பிரகாசத்தைத் தான் செய்கின்ற தென்பது விருத்தமாம். ஒரு கிரியைக்கு எது கர்த்தாவாகின்ற தோ அது கர்மமாகாது. ஆதலால் பிரகாசத்திற்குத் தானே கர்த் தாவும் தானே கர்மமுமாமென்று கூறுதலும் விருத்தமாம். சித்தா ந்தத்திலோ ஞானம் பிரகாச வடிவமாம். ஆதலால் முற்கூறிய விரோதமில்லை. இவ்வாற்றால் பிரகாசவடிவஞானத்தினை அங்கீகரியா விடின் அம்மதங்கள் யாவும் அசுத்தமாம். ஆதலால் ஞானத்தின் அநுவியவசாயத்தினால் பிரகாசமுண்டாகின்ற தென்னும் நையா யிக வசனம் அசங்கதமாம்.

கஎஅ. தன்னாற் பிராமாணிய வாதத்தின் அங்கீகார முமம், சித்தாந்தமதத்தில் முற்கூறிய சம்சயத் தின் அநுபபத்தி வடிவ தோஷத்தின் பரிகாரமும்.

ஞானத்தைக் கிரகிக்குங் காலத்தில் பிரமாத்தன்மையைக் கிர கித்தலுண்டாயின், சம்சயத்தின் அநுபபத்தி உண்டாகின்றது என் பதற்கு இது சமாதானமாம்:—ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி யினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்புண்டாகின்றது. ஆனால் தோ ஷாபாவத்தோடுகூடிய ஞானசாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் கிரகண முண்டாகின்றது. இதனை மேற்கூறுவாம். யாண்டுச் சம் சயமுண்டாகின்றதோ ஆண்டுத் தோஷாபாவமில்லை. தோஷமில்லை

யாயின் சம்சயம் சம்பவியாது. ஏனெனின் சம்சய ஞானமும் பிரமமாம். பிரமத்தின் உற்பத்தியில் தோஷம் ஏதுவாம். ஆதலால் சம்சயஸ்தலத்தில் தோஷாபாவம் சம்பவியாது. பிரமாத்தன்மை ஞானத்தில் தோஷாபாவம் ஏதுவாம். ஆதலால் யாண்டுச் சம்சயமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டுப் பிரமாத்தன்மையின் ஞானம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலாற் சம்சயம் சம்பவிக்கின்றது. சித்தாந்தத்தில் விருத்தி வடிவ ஞானத்திற்கு சாக்ஷியினுல் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி சாக்ஷியாம். அதனுலேயே விருத்தி ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் கிரகணமுண்டாகின்றது. ஆனுல் சில இடங்களில் ஞானமோ பிரமையாகின்றது. எதனுல் அநிர்வசநீயப் பிரமத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லையோ, அத்தன்மைய விலக்ஷண தோஷ முளதாயின், அதனுல் ஞானமோ பிரமையாய், சாக்ஷி அதனது பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசத்தைச் செய்ய, அதனிடத்துப் பிரதிபந்தக முண்டாய் விடுகின்றது. அதனுல் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாக்ஷியோ இருந்தும், பிரமாத்தன்மையின் கிரகண முண்டாகிறதில்லை. இக்காரணத்தால் முற்கூறிய லக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி உண்டாகின்றது. ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சகல சாமக்கிரியினுலும் பிரமாத்தன்மையின் கிரகணத்தைத் தன்னுற் கிரகித்தல்(கொள்ளுதல்)என்பர். முற்கூறிய விடத்தில் ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினுல் பிரமாத்தன்மையின் கிரகணம் உண்டாகவில்லை; ஆதலால் அவ்வியாப்தியாம். அங்ஙனமாயினும் தோஷாபாவத்தோடுகூடிய ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினுல் பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்பு உண்டாகின்றது. அதனைத் தன்னுற் பிராமாணியம் கொள்ளுதல் என்பர். முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் தோஷாபாவத்தோடு கூடிய சாமக்கிரி இல்லை. ஆனுல் தோஷத்தோடுகூடிய சாமக்கிரி இருக்கின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய ஸ்தலத்தில் இலக்ஷியமில்லை. இக்காரணத்தினுல் அவ்வியாப்தியில்லை. இவ்வாற்றுல் ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையைப் பிரகாசிப்பதோ தோஷாபாவத்தோடுகூடிய சாக்ஷியாம். அப்பிரமாத்தன்மையின் கிரகிப்போ சாக்ஷியினுல் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் பிரமத்தின் இலக்ஷணம் தோஷ ஜந்நியத்துவமாம்; அல்லது நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந் தன்மையாம்; அல்லது அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தை யுடையதின் அவபாசமாம். இவ்வாற்றுல் தோஷத்தால் நிகழ்வதும், நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியினுல்

நிகழ்வதும், விஷமசத்தையினால் நிகழ்வதும் பிரமத்தின் லக்ஷணமாம். அத்தோஷ முதலியன சாக்ஷியின் விஷயமன்று. ஆதலால் தோஷ முதலியவற்றால் நிகழும் அப்பிரமாத்தன்மையும் சாக்ஷிக்கு விஷயமன்று. ஆதலால் அப்பிரமாத்தன்மையின் ஞானமோ நையாயிகரைப்போல நிஷ்பலப்பிரவிருத்தியைக் கண்டு உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியும் ஞானத்தின் சாமாநிய சாமக்கிரியினால் உண்டாயின், சகல ஞானமும் அப்பிரமையாதல் வேண்டும். ஆதலால் தோஷத்தோடுகூடிய ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது என்பதற்குப் பொருள் இதுவாம்:—தோஷத்தோடுகூடிய நேத்திரம் அநுமானமுதலியவற்றினால் அப்பிரமை ஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. அப்பிரமாத்தன்மை விசிஷ்டப்பிரமஞானத்தின் உற்பத்தியே இப்பிரகரணத்தில் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி எனப்படுகின்றது. பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியோ ஞானத்தின் சாமாநிய சாமக்கிரியினாலேயே உண்டாகின்றது.

கஎக. நியாயமதத்தில் (பிறிதாற்பிராமாணிய வாதத்தில்) தோஷம்.

பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் குணம் காரணமெனப்பட்டது. அது சம்பவியாது. ஏனெனின் பிரத்தியக்ஷ ஸ்தலத்தில் அதிக அவயவங்களினால் இந்திரியத்தின் சையோக குணமானது சொல்லப்பட்டது. அது நிரவயவவடிவ முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷத்திற் சம்பவிக்கிறதில்லை. அநுமிதியில் வியாப்பியமான ஏதுவிற்குப் பக்ஷத்தில் ஞான குணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவும் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின், யாண்டு வந்நியோடுகூடிய பர்வதத்தில் தூளிபடலத்தில் தூமத்தின் பிரமமுண்டாய் வந்நியின் ஞானமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு முற்கூறிய குணமோ இல்லை. வந்நியின் அநுமிதிப்பிரமை யுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் குணத்திற்கு உண்டுபண்ணுந்தன்மையைக் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனால் ஞானசாமாநியத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது.

ஞான சாமாநியத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியை அங்கீகரிக்கின், பிரமஸ்தலத்திலும் ஞானசாமாநிய

சாமக்கிரி இருத்தலால் பிரமாஞானம் உண்டாதல் வேண்டும் என்று கூறுவாராயின், அதற்கு இது சமாதானமாம்: —தோஷமுளதாயின் ஆண்டுப் பிரமாஞான முண்டாகாது. ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் தோஷம் பிரதிபந்தகமாம். சகல காரியங்களின் உற்பத்தியிலும் பிரதிபந்தக அபாவம் ஏதுவாம். ஆதலால் தோஷாபாவத்தோடுகூடிய ஞானத்தின் சாமக்கிரியினால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஈண்டுப் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி கூறுதலால் பிரமாத்தன்மை விசிஷ்ட ஞானத்தின் உற்பத்தியில் தாற்பரியமாம். ஆதலால் பிரமாத்தன்மைத் தர்மத்தின் உற்பத்தி கூறுதல் அசங்கதமன்று. இவ்வாற்றால் தோஷாபாவத்தோடு கூடிய ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் நேத்திரமுதலியவடிவ சாமக்கிரியாதோ, அதனால் பிரமாஞானத்தின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால் பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி தன்னால் உண்டாகின்றது.

ஞானசாமாநியத்தின் சாமக்கிரி இந்திரியம் அநுமான முதலியனவாம். சாமாநிய ஞானத்தின் காரணம் தோஷாபாவமன்று. பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தியில் தோஷாபாவமும் காரணமெனப்பட்டது. ஆதலால் சாமாநிய சாமக்கிரியினும் அதிக காரணத்தாற் றோன்றியதாயிருத்தலின் பிறிதாற் பிராமாணியத்தின் அங்கீகார முண்டாயிற்று. அங்ஙனமாயினும், ஞான சாமாநியத்தின் சாமக்கிரியினால் அதிகத்தன்மையின் அபேக்ஷை உண்டாகுமாயின் பிறிதாற் பிராமாணியமாகின்றது. அபாவ வடிவ தோஷாபாவத்தின் அபேக்ஷையினால் பிறிதாற் பிராமாணிய முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி சாக்ஷியாம். தோஷமின்மையோடுகூடிய சாக்ஷியினால் ஞானத்தினது பிரமாத்தன்மையின் ஞான முண்டாகின்றது. தோஷத்தோடுகூடிய இந்திரியம் அநுமானமுதலியவடிவ ஞானத்தை உண்டுபண்ணும் சாமக்கிரியினால் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஞான சாமாநியத்தின் சாமக்கிரி இந்திரியம் அநுமான முதலியனவாம். அவற்றினும் தோஷம் பிறிதாம். ஆதலால் அப்பிரமாத்தன்மையின் உற்பத்தி பிறிதால் உண்டாகின்றது. பிரமமுண்டாய்ப் பிரவிருத்தியுண்டாகப் பலத்தின் இலாபமுண்டாகாவிடின், அப்போது அப்பிரமாத்தன்மையநுமிதிஞானம் உண்டாகின்றது. அது அநுமானத்தினால் உண்டாகின்றது. ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரி

யாகிய சாக்ஷியினும்அநுமானம் வேறும்.ஆதலால் அப்பிரமாணியக் கிரகிப்பும் பிறிதால் உண்டாகின்றது. அநுமானத்தின் வடிவம் இதுவாம்:— "இந்த ஜலஞானம் அப்பிரமை; நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுவதா யிருத்தலின்; யாண்டு யாண்டு நிஷ்பலப் பிரவிருத்தியை உண்டுபண்ணுந்தன்மை யுளதோ, ஆண்டாண்டு அப்பிரமாத்தன்மை யுண்டு; வேறு பிரமத்தைப்போல்" என்றிவ்வாறு ஞானத்தின் உற்பத்தி காலத்திலேயே சாக்ஷியினால் ஞானத்தினது சொரூபத்தின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஞானத்திலிருக்கும் பிரமாத்தன்மையின் பிரகாசமு முண்டாகின்றது.

கஅ௦. அக்கியாதிவாதியினது வசனத்தின் பரிகாரம்.

நிச்சய ஞானத்திற்குச் சம்சயஞானத்தோடு விரோத முண்டு. ஆதலால் பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாகப் பிரமாத்தன்மையின் சந்தேக முண்டாகாது. இதனால் பிரமாத்தன்மைச் சந்தேகத்தினால் அசைவின்றிய பிரவிருத்தியின் அபாவ முண்டாகுமென்னும் அக்கியாதிவாதியின் வசனம் அசங்கதமாம். பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கு விரோதி பிரமாத்தன்மை நிச்சயமாம். பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கு விரோதி பிரமாத்தன்மைநிச்சய மன்று. ஏனெனின் சமான விஷயத்தில் சம்சய நிச்சயங்கள் விரோதிகளாம். பிரமாத்தன்மை நிச்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் விஷயமாகிய பிரமாத்தன்மையும் பிரமத்தன்மையும் பின்னமாம். ஆதலால் அக்கியாதிவாதி கூறிய வசனம் பொருத்தமுடையதாம். என்றாலும் எந்த ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மை நிச்சயமுண்டாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தில் பிரமத்தன்மையின் நிச்சயமும் பிரமத்தன்மையின் சந்தேகமு முண்டாகிறதில்லை யென்பது அநுபவசித்தமாம்; ஆதலால் பிரமத்தன்மைச் சந்தேகத்திற்கும் விரோதியாம்.விசாரிக்குமிடத்துப் பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பேதமில்லை; ஒரே பதார்த்தமாம். ஏனெனின் "இவ்வஞ்ஞானம் பிரமையோ? அன்றோ?" என்பது பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்தின் ஆகாரமாம். இதில் விதிபக்ஷம் பிரமாத்தன்மையாம்; நிஷேதபக்ஷம் பிரமத்தன்மையாம். ஏனெனின் ஞானத்தில் பிரமாத்தன்மையை நிஷேதிக்கின் பிரமத்தன்மையே சேஷமிருக்கும். அங்ஙனமே இவ்வஞ்ஞானம் பிரமமோ? அன்றோ?" என்பது பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்தின் ஆகாரமாம். இ(ந்)

விதிபக்ஷம் பிரமத்தன்மையாம்; நிஷேதபக்ஷம் பிரமாத்தன்மையாம். ஞானத்தில் பிரமத்தன்மையை நிஷேதிக்கின் பிரமாத்தன்மையின் சேஷமே இருக்கும். இவ்வாற்றால் இரண்டு சம்சயங்களிலும் பிரமத்தன்மை பிரமாத்தன்மைகளாகிய இரண்டு பக்ஷங்களும் சமானமாம். ஆதலால் பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பேதமில்லை. என்றாலும் எதில் விதிபக்ஷம் பிரமாத்தன்மையோ அது பிரமாத்தன்மைச் சம்சயமெனப்படுகின்றது. எதில் விதிபக்ஷம் பிரமத்தன்மையோ அது பிரமத்தன்மைச் சம்சயமெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் பிரமாத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் பிரமத்தன்மைச் சம்சயத்திற்கும் விஷயம் சமானமாயிருத்தலின், பிரமாத்தன்மையின் நிச்சயமுண்டாக, எங்ஙனம் பிரமாத்தன்மைச்சம்சயமுண்டாகிறதில்லையோ, அங்ஙனமே பிரமத்தன்மைச்சம்சயமுமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சித்தாந்த மதத்தில் பிரம ஞானத்தை அங்கீகரித்தும் அசைவின்றிய பிரவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது. அநிர்வசநீயத்தின் நிச்சயம் பிரம நிச்சயமாம்.

௧௮௧. பிராந்தி ஞானத்தின் மூவகைத்தன்மையும் விருத்திபேதத்தின் பரிகாரமும்.

இவ்வாற்றால் சம்சய நிச்சயபேதத்தால் பிரமஞானம் இருவகையாம். தர்க்கஞானம் பிரம நிச்சயத்தில் அடங்கும். ஏனெனின் வியாப்பியத்தின் ஆரோபத்தால் வியாபகத்தின் ஆரோபம் தர்க்கமாம். எங்ஙனம்: "வந்நி இராதாயின், அப்போது தூமமும் இராது" என்னும் ஞானம், தூமவந்நிகளோடு கூடிய தேசத்திலுண்டாயின் அது தர்க்கமாம். ஆண்டு வந்நியின் அபாவம் வியாப்பியமாம். தூமத்தின் அபாவம் வியாபகமாம். வந்நி அபாவத்தின் ஆரோபத்தால் தூமாபாவத்தின் ஆரோபம் உண்டாகின்றது. வந்நி தூமங்களிருக்க, வந்நியபாவத்தின் ஞானமும் தூமாபாவத்தின் ஞானமுமிருக்கின்றன; ஆதலால் பிரமமாம். பாதம் உண்டாகப் பிரமமுண்டாயின் அதனை ஆரோபமென்பர். ஈண்டுத் தூமவந்நிகளின் இருப்பிருக்கின்றது. ஆதலால் அவற்றின் அபாவத்திற்குப் பாதமிருக்கின்றது. அது இருக்கவும், புருஷனது இச்சையினால் வந்நியபாவ தூமாபாவங்களின் பிரமஞானமுண்டாகின்றது; ஆதலால் ஆரோபமாம். இவ்வாற்றால் ஆரோப சொரூப தர்க்கமும் பிரமத்திலடங்கும்; வேறன்று. விருத்தியின் பிரசித்தபேதங்களைச் சொன்னோம்; அவாந்தரபேதங்கள் அநந்தமாம்.

ஏழாவது பிரகாசம்
விருத்திபேதக்கியாதி கண்டன தானே
பிரமாணமாந்தன்மை நிருபணம் முடிந்தது.

ஓம்.

தத்ஸத் பிரஹ்மணேநம:

எட்டாவது பிரகாசம்.

ஜீவேசுவரசொரூப விருத்திப்பிரயோஜனத்தோடு கற்பிதநிவிருத்திசொரூப நிரூபணம்.

௧௮௨-௧௮௭. அஞ்ஞானத்தில் விசாரம்.

௧௮௨. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதலின் பிரதிஞ்ஞை.

ஏழாவது பிரகாசத்தில் விருத்தியின் சொரூபமும் காரணமும் சொல்லப்பட்டன. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைச் சொல்லுதற்கு எட்டாவது பிரகாசம் ஆரம்பமாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி விருத்தியின் முக்கியப் பிரயோஜனமாம். கடமுதலிய அநாத்மாகார விருத்தியினால் கடாதி அவச்சின்ன சேதனத்தின்கண் உள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அகண்ட பிரஹ்மாகார விருத்தியினால் நிரவச்சின்ன சேதனத்தின்கண்ணுள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

௧௮௩. அஞ்ஞானத்தின் ஆசிரயமும் விஷயமும்.

வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விருத்தியினால் நசிக்கத்தக்க அஞ்ஞானத்திற்கு ஆசிரயம் சீவனும், விஷயம் பிரஹ்மமுமாம். விவரணகாரர் முதலியோர் மதத்தில் அஞ்ஞானத்தின் ஆசிரயமும் விஷயமும் சுத்தசேதனமாம். எங்ஙனம் ஞானத்தினாலாகிய கடமுதலியவற்றின் பிரகாசம் ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை எனப்படுகின்றதோ, அங்ஙனமே அஞ்ஞானத்தினாலாகிய சொரூபத்தின் ஆச்சாதனமே (மறைப்பே) அஞ்ஞானத்தின் விஷயத்தன்மையாம். ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மைகள் அஞ்ஞானத்தின் அதீனமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தினாலாகிய ஜீவன் அஞ்ஞானத்திற்கு ஆசிரயமாதல் சம்பவியாது. இவ்வர்த்தத்தினது ஞானத்தில் உபயோகமுள்ள ஜீவேசுவரர்களது சொரூபத்தை முதலில் நிரூபிப்பாம்.

௧௪௪. அஞ்ஞானத்தின் நிரூபணம்.

அந்த ஜீவேசுவரர்களது நிரூபணத்தில் உபயோகமுள்ளதாகிய அஞ்ஞானத்தின் நிரூபணத்தைச் செய்வாம். அஞ்ஞானம், அவித்தை, பிரகிருதி மாயை, சத்தி என்னும் பெயர்கள் ஒரே பதார்த்தத்திற்காம். மாயை அவித்தைகளின் பேதவாதம் ஏகதேசிகளதாம். நையாயிகர் முதலியோர் ஞானுபாவத்தினையே அஞ்ஞான மென்பர். சித்தாந்தமதத்தில் ஆவரண விக்ஷேப சத்திகளையுடைய அநாதி பாவரூபம் அஞ்ஞானபதார்த்தமாம். வித்தையினால் நசிக்கப்படுவதாயிருத்தலின் அவித்தை யென்பர். பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதானமாயிருத்தலின் பிரகிருதி என்பர். நிகழ்தற்கரியதனையும் நிகழச்செய்தலால் மாயை என்பர். சுதந்திரத்தன்மை இன்மையால் சக்தி என்பர்.

௧௪௫. அஞ்ஞானத்தின் அநாதி பாவரூபத் தன்மையில் சங்கை.

அஞ்ஞானத்திற்குஅநாதிபாவரூபத்தன்மையைக்கூறுதல் சம்பவியாது. ஏனெனின் இது அத்வைதநூலின் எழுத்தாம்:—சேதனத்திற்குப் பின்னமாகவேனும், அபின்னமாகவேனும் அஞ்ஞானமுளதென்னும் இரண்டு பக்ஷங்களும் சம்பவியா. ஏனெனின் "நேஹ நாநாஸ்தி கிஂசந. ஈண்டு நாநாவென்பது சிறிதும் இல்லை" என்றல் முதலிய சுருதிவசனங்களால் சேதனத்திற்குப் பின்னமானது நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. ஜடசேதனங்களுக்கு அபேதம் சம்பவியாது. பின்னத்தன்மை அபின்னத்தன்மைகளுக்கு ஒன்றற்கொன்று விரோத மிருத்தலின், அஞ்ஞானம் சேதனத்தினும் பின்னுபின்னமாம் என்று கூறுதலும் சம்பவியாது. அங்ஙனமே அத்வைதத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதிக்கு விரோதமாக அஞ்ஞானத்திற்கு சத்சொரூபத்தன்மை சம்பவியாது. பிரபஞ்ச காரணத்தன்மைசம்பவியாமையால் துச்சத்தன்மைச்சொரூபமான அசத் சொரூபத்தன்மை சம்பவியாது. ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ள தர்மம் ஒன்றனிடத்துச் சம்பவியாது; ஆதலால் சத்து அசத்தெனும் இருவடிவமாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது. அங்ஙனமே அஞ்ஞானத்திற்கு ஸாவயவ மங்கீகரிக்கின், நியாயமதத்திலோ திரவியத்தைஆரம்பிக்கும் உபாதானத்தை அவயவமென்பர். சாங்கியர் முதலியோர் மதத்தில் திரவியரூப பரிணாமமுடைய உபாதானத்தினை அவயவமென்பர். உபாதானத்தினையே அவயவமெனின், சப்

கத்திற்கு உபாதானமாகிய ஆகாயமும் சப்தத்தின் அவயவமாகும். அங்ஙனமே தமது குணக்கிரியைகளுக்கு உபாதான காரணமாகிய கடாதிகளும், உருவமுதலிய குணங்கள் சலனவடிவக்கிரியை என்பவற்றின் அவயவங்களாகும். ஆதலால் திரவியத்தின் உபாதான காரணத்தை அவயவமென்பர். அந்நியத்தின் உபாதானத்தினை அவயவமென்பதில்லை. அவயவ ஜந்நியத்தினை ஸாவயவமெ (அவயவமுடையதெ) ன்பர். அவித்தை திரவியமாகுமாயின், ஸாவயவத்தன்மை சம்பவிக்கும். அவித்தையில் திரவிய திரவியத்தன்மைகள் சம்பவியா. ஏனெனின் நித்திய அநித்திய பேதத்தால் திரவியம் இருவகைத்தாம். அவித்தையினை நித்தியத் திரவியமாக அங்கீகரிக்கின், ஸாவயவத்தன்மை கூறுதல் அசங்கதமாம். அங்ஙனமே ஞானத்தினால் அவித்தையின் நாசம் உண்டாகலாகாது. அநித்தியத் திரவிய வடிவமாக அங்கீகரிக்கின், அதன் அவயவமும் ஆத்மாவினும் வேறாயிருத்தலின் அநித்தியமே யாகும். அவயவத்தின் அவயவமும் அநித்தியமாகுதலால் அநவஸ்தை யுண்டாகும். அந்திய அவயவத்தினைப் பரமாணுவினைப்போல நித்தியமென அங்கீகரிக்கின், அத்வைதத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதி வசனத்திற்கு விரோதமுண்டாகும். நியாயமதத்தில் நித்தியமாகப் பரமாணுவினையும், சாங்கியமதத்தில் நித்தியமாகப் பிரதானத்தினையும் அங்கீகரித்தல் சுருதி விருத்தமாம். இவ்வாற்றால் திரவியத்தன்மையின் அபாவத்தால் அஞ்ஞானத்தில் ஸாவயவத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. அங்ஙனமே உபாதானத்தன்மையின் சம்பவமின்மையால் நிரவயவம் அஞ்ஞானமென்று கூறுதலும் சம்பவியாது. ஸாவயவமோ உபாதான காரணமாகின்றது; நியாயமதத்தில் சப்தத்திற்கு உபாதானகாரணமாகிய ஆகாயம் நிரவயவமெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவும் "தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶ: ஸம்பூத:—அந்த (அல்லது) இந்த ஆத்மாவினின்றும் ஆகாயமுண்டாயிற்று" என்னும் சுருதிக்கு விருத்தமாம். அங்ஙனமே துவியணுகத்தின் உபாதானகாரணமாகிய பரமாணு நிரவயவமெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அதனையும் நிரவயவமாகிய பரமாணுவிற்குச் சையோகம் சம்பவியாமைமுதலிய தோஷங்களால் சூத்திரகாரர் சாரீரக சாஸ்திரத்தின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தினுள்ள இரண்டாவது பாதத்தில் நிஷேதஞ் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்திற்கு நிர

... தன்மை சம்பவியாது. அஞ்ஞானத்திற்குப் பிரபஞ்சத்தின் ... தன்மை "மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்யாத்-மாயையினை ... பிரகிருதி என்றறிக" என்னும் சுருதியிற் பிரசித்தமாம். ... அஞ்ஞானங்களுக்குப் பேதமில்லை. இவ்வாற்றால் அஞ்ஞா... ...வயவத்தன்மை அல்லது நிரவயவத்தன்மைகள் சம்ப... அங்ஙனமே ஒன்றற்கொன்று விரோதமுள்ள இருவடிவத் ... சம்பவிக்கிறதில்லை.

இவ்வாற்றால் எந்தத் தர்மத்தினாலும் அஞ்ஞானம் நிரூபிக்க ... இருத்தலின், அதனை அநிர்வசநீய மென்பர். இவ்வாறு ... நூல்களில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அநிர்வச... அஞ்ஞானத்திற்கு அநாதிபாவரூபத்தன்மை கூறுதல் சம்ப... பாவரூபத்தன்மை கூறுதலால் சத்ரூபத்தன்மை சித்திக்... சத்ரூபத்தன்மையே நிஷேதம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

௩அ௬. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அங்ஙனமாயினும், அஞ்ஞானம் எங்ஙனம் சத்துவிலக்ஷணை... அங்ஙனமே அசத்துவிலக்ஷணமுமாம். ஆதலால் பாதிக்கப்ப... வடிவினதாகிய சத்துவமோ அஞ்ஞானத்திலில்லை. ஆனால் ... அசத்திற்கு விலக்ஷணத்தன்மை வடிவ சத்துவத்தின் அங்கீகாரம் அஞ்ஞானத்திலுண்டு. இதனாற்றான் சத்தசத்திற்கு விலக்ஷண அநிர்வசநீயம் அஞ்ஞானமாம். முற்றும் வசனத்திற் ... அதனை அநிர்வசநீய மென்பதில்லை. ஆனால் பாரமார்த்திக ... பிரஹ்மத்தின் விலக்ஷணமும், முற்றும் சத்தாஸ்பூர்த்தி ... முயற்கோடு முதலியனவாகிய அசத்திற்கு விலக்ஷண... அநிர்வசநீய சப்தத்திற்குப் பாரிபாஷிகப்பொருளாம். ஆதலால் ... அநாதிபாவரூபத்தன்மையைக் கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது. நையா... முதலியோரது மதத்தில் எங்ஙனம் நிஷேதமுக வுணர்ச்சி... ஞானாபாவ வடிவம் அஞ்ஞானமோ, அங்ஙனமே அத்... நூல்களிலும் அஞ்ஞான சப்தத்திற்குப் பொருளில்லை. ஆனால் ஞானத்தினால் பாதிக்கப்படும் இரஜ்ஜு-சர்ப்ப முதலியன ... விதிமுக உணர்ச்சிக்கு விஷயமோ, அங்ஙனமே ஞான... த்தினால் நிவர்த்திக்கத்தக்க விதிமுக உணர்ச்சிக்குக் கோசரமா... அஞ்ஞானமாம். அஞ்ஞான சப்தத்தில் அகாரத்திற்கு

விரோத முடைமை பொருளாம் என்பது முன்னர் (ஆறுவதுபிரகாசத்தில்)கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தில் பாவரூபத்தன்மையைக் கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது. பிராசீன ஆசாரியர்களாகிய விவரணகாரர் முதலியோர் பெருங்கூச்சலாகப் பிரகாச விரோதியாகிய அந்தகாரத்திற்குப் பாவரூபத்தன்மையைப் பிரதிபாதித்து, ஞான விரோதியாகிய அஞ்ஞானத்திற்குப் பாவரூபத்தன்மையையே பிரதிபாதனம் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் அஞ்ஞானத்திற்கு பாவரூபத்தன்மையைச்சிரவணஞ்செய்யின்உத்கர்ஷமுண்டாகுமென்னு மவர்கள் சிறுகேள்வியாளராவர். இவ்வாற்றால் பாவரூபம் அஞ்ஞானமாம்.உற்பத்தியின்றியதாயிருத்தலின் அநாதியாம். கடத்தைப்போல அவயவத்தோடுகூடியதாகிய ஸாவயவமன்று. ஆயினும் அந்தகாரத்தைப்போல ஸாம்சம் (அம்சத்தோடு கூடியது) ஆம்.

கஅ௭ - உ0௬. ஜீவேசுவரர்களிடத்து விசாரம்.

கஅ௭. மாயை அவித்தை பூர்வகமாக ஜீவேசுவரர்களது வடிவத்தில் நான்குபக்ஷம்.

க. சுத்தசேதனத்தின் ஆசிரிதமான மூலப்பிரகிருதியில் சேதனத்தின்பிரதிபிம்பம்ஈசுவரனும்.* ஆவரணவிக்ஷேப சக்திவிசிஷ்ட மூலப் பிரகிருதியின் அம்சங்களை அவித்தை யென்பர். அவித்தை வடிவமாகிய அநந்த அம்சங்களிலிருக்கும் சேதனத்தின் அநந்தப் பிரதிபிம்பத்தை ஜீவனென்பர். தத்துவ விவேகநூலில் இவ்வாறு ஜீவேசுவரநிரூபணமிருக்கின்றது:—உ.ஜகத்திற்குக்காரணவடிவமாயுள்ள பிரகிருதிக்கு இரண்டு வடிவம் கற்பிதமாம். இதனாற்றான் மூலப்பிரகிருதியின் பிரசங்கத்தில் "மாயாசாவித்யாச ஸ்வயமேவ பவதி - மாயையும் அவித்தையும் தானேயாகின்றது" என்று சுருதி இருக்கின்றது. "தானே" என்பது ஜகத்தின் மூலப்பிரகிருதி தானே மாயை வடிவமும் அவித்தை வடிவமுமாகின்றது. சுத்த சத்துவப் பிரதானம் மாயையாம். மலின சத்துவமுடையது அவி

* "பிரஹ்மமில்லை, காணப்படவில்லை"என்று வியவகரித்தற் குரியதாய்ப் பிரஹ்ம சைன்னியத்தை மறைத்தற் கநுகூலமான சக்தி ஆவரணசக்தியாம். அந்தந்த ஜீவ அசாதாரண துக்க முதலிய விக்ஷேபத்திற்கு அநுகூலமான சக்தி விக்ஷேபசக்தியாம்.

த்தையாம். இரஜோகுண தமோகுணங்களால் அமிழ்த்தப்பட்ட சத்துவத்தினை மலினசத்துவ மென்பர். எதனால் ரஜோகுணதமோ குணங்கள் அமிழ்த்தப்பட்டன வாகின்றனவோ அதனைச் சுத்த சத்துவ மென்பர். மறைக்கப்பட்டதனை அபிபூதம் (அமிழ்த்தப் பட்டது) என்பர். முற்கூறிய வடிவ மாயையில் பிரதிபிம்பம் ஈசு வரனும். அவித்தையில் பிரதிபிம்பம் ஜீவனும். ஈசுவரனது உபாதி யாகிய மாயையின்சத்துவம் சுத்தமாயிருத்தலின்ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞ னவன். ஜீவனது உபாதியாகிய அவித்தையின் சத்துவம் மலினமாய் இருக்கின்றதாகலின் ஜீவன் அற்பஞ்ஞனவன். சில நூலாசிரியர் இவ் வாறு கூறுகின்றனர் :— ௩. முற்கூறிய சுருதியில் இரண்டு வடிவ முடைய பிரகிருதி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் இது எது வாய் :—விக்ஷேப சத்தியின் பிரதானத்தன்மையினால் மாயை என் பர். ஆவரண சத்தியின் பிரதானத்தன்மையினால் அவித்தை என் பர். ஈசுவரனது உபாதியாகிய மாயையில் ஆவரண சக்தி யில்லை. ஆதலால் மாயையிற் பிரதிபிம்பமாகிய ஈசுவரனுக்கு அறியாமை யில்லை. ஆவரண சத்தியுடைய அவித்தையிற் பிரதிபிம்ப ஜீவருக்கு அறியாமை யிருக்கின்றது. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் இது சொல் லப்பட்டிருக்கின்றது:— ௪. ஜீவனது உபாதி காரியமும், ஈசுவர னது உபாதி காரணமுமாமென்று சுருதி கூறியிருக்கின்றது. ஆத லால் அவித்தையிற் பிரதிபிம்பன் ஈசுவரனும், அந்தக்கரணத்தில்பிர திபிம்பன் ஜீவனுமாவர். இப்பிரசங்கத்தில் பிரதிபிம்பத்தை ஜீவ னென்பர்; அல்லது ஈசுவரனென்பர். ஆண்டுக் கேவலப் பிரதிபிம் பத்திற்கு ஜீவத்தன்மை அல்லது ஈசுவரத்தன்மை இஷ்டமன்று. பிரதிபிம்ப விசிஷ்ட சேதனத்திற்கு ஜீவத்தன்மையும் ஈசுவரத் தன்மையுமாமென்று அறிதல் வேண்டும். ஏனெனின் கேவலப் பிரதிபிம்பத்திற்கு ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மை யுளதாயின், ஜீவவாசகபத ஈசுவரவாசக பதங்களில் பாகத்தியாக லக்ஷணையின் அசம்பவமுண்டாகும். பரமார்த்தமோ இதுவாம் :— முற்கூறிய நான்கு பக்ஷங்களினும் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களுக்கு அபேதவாத முண்டு. இந்த வாதத்தில் பிரதிபிம்பம் மித்தையன்று. ஆனால் கழுத்திலிருக்கும் முகத்திலேயே பிரதிபிம்பத்தன்மை தோற்று கின்றது. அது பிரமவடிவப் பிரதீதி யாகின்றது. ஆதலால் பிரதி பிம்பத்தன்மைத் தர்மமோ மித்தையாம்; சொரூபமாகப் பிரதி பிம்பம் மித்தையன்று. இவ்வர்த்தம் மேல் விளக்கமாகும்.

க௮௮. முற்கூறிய நான்குபக்ஷங்களிலும் முக்தஜீவர்களுக்குச் சுத்தப் பிரஹ்மத்தோடு அபேதமுளதாதல்.

முற்கூறிய நான்குபக்ஷங்களிலும் ஜீவேசுவரர் இருவர்களை யும் பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆதலால் முக்த ஜீவர்களால் அடையப்படுவது சுத்தப்பிரஹ்மமாம்; ஈசுவரனன்று. ஏனெனின் ஒரு உபாதி நசிக்கின், அப்போது அவ்வுபாதியின் பிரதி பிம்பத்திற்கு மற்றப் பிரதிபிம்பத்தோடு அபேதம் உண்டாகிற தில்லை; ஆனால் தனது பிம்பத்தோடு அபேத முண்டாகின்றது. ஈசுவரனும் பிரதிபிம்பமாம். ஆதலால் ஜீவரூபப் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதி நாசமாகப் பிரதிபிம்ப வடிவ ஈசுவரனோடு அபேதம் சம்ப விக்கிறதில்லை; ஆனால் பிம்பவடிவ சுத்தப் பிரஹ்மத்தோடுதான் அபேதமுண்டாகின்றது.

க௮கூ. முற்கூறிய நான்குபக்ஷங்களிலும் ஆறு அநாதி பதார்த்தங்களைக்கூறி, மூவகைச் சேதனத்தை அங்கீகரித்தல்.

இவ்வாற்றால் முற்கூறியபக்ஷங்களில் ஜீவன், ஈசுவரன், சுத்தப் பிரஹ்மம் என்னும் பேதத்தினால் மூவகைச் சேதனம் அங்கீ காரமாம். இதனாற்றான் வார்த்திகத்தில் ஆறு பதார்த்தம் அநாதி யெனப்பட்டிருக்கின்றது. க. சுத்தசேதனம், உ. ஈசுவரசேதனம், ௩. ஜீவசேதனம், ௪. அவித்தை, ௫. அவித்தைக்கும் சேதனத்திற் கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தம், ௬. இவ்வைந்திற்கும் ஒன்றற் கொன்றுள்ள பேதம் என்னும் இவ்வாறு பதார்த்தங்களும் உற் பத்தி சூனியமாயிருத்தலின் அநாதியாம். இவற்றில் சேதனத்திற்கு மூன்றே பேதம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ககூ௦. சித்திரதீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமிகளாற் சொல்லப்பட்ட சேதனத்தின் நான்குபேதம்.

சித்திரதீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் சேதனத்திற்கு நான்குபேதம் கூறியிருக்கின்றனர். (அங்ஙனமாயினும்) கடாகாசம், மகாகாசம், ஜலாகாசம், மேகாகாச மென்னும் பேதத்தால் ஆகாச த்திற்கு நான்குபேதமுண்டு. கடாவச்சின்ன ஆகாசத்தினைக் கடாகாச

மென்பர். நிரவச்சின்ன ஆகாசத்தினை மகாகாசமென்பர். கடஜலத்தில் ஆகாசத்தின் பிரதிபிம்பத்தை ஜலாகாசமென்பர். மேகத்தில் ஜலத்தின் சூக்ஷ்மத்துளிகளிருக்கின்றன. அவற்றில் ஆகாசத்தின் பிரதிபிம்பத்தினை மேகாகாசமென்பர். அங்ஙனமே சேதனமும் க. கூடஸ்தன், உ. பிரஹ்மம், ௩. ஜீவன், ௪. ஈசுவரனென்னும் பேதத்தால் நான்குவகையாம். ஸ்தூல சூக்ஷ்ம சரீரங்களின் அதிஷ்டானசேதனத்தைக் கூடஸ்தனென்பர். நிரவச்சின்னசேதனத்தைப் பிரஹ்மமென்பர். சரீரவடிவ கடத்தில் புத்திசொரூப ஜலத்திலுள்ள சேதனத்தின் பிரதிபிம்பம் யாதோ அதனை ஜீவனென்பர். மாயாவடிவ அந்தகாரத்திலுள்ள நீர்த்துளிக்குச் சமமான புத்திவாசனைகள் எவையோ, அவற்றிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினை ஈசுவரனென்பர். சுழுத்தி அவஸ்தையிலுள்ள புத்தியின் சூக்ஷ்ம அவஸ்தை யாதோ அதனை வாசனை என்பர். கேவல புத்திவாசனையில் உள்ள பிரதிபிம்பத்தை ஈசுவரனெனின், புத்திவாசனைகள் அநந்தமாயிருத்தலால் ஈசுவரனும் அநந்தராதல் வேண்டும். ஆதலால் புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தில் உள்ள பிரதிபிம்பத்தினை ஈசுவரனென்பர். இவ்வாற்றால் விஞ்ஞானமயகோசம் ஜீவனாம். ஜாக்கிரசொப்பன அவஸ்தைகளிலுள்ள ஸ்தூல அந்தக்கரணத்தினை விஞ்ஞானமென்பர். அதிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தை விஞ்ஞானமய மென்பர். "யான் கர்த்தா, போக்தா, ஸ்தூலன், துர்ப்பலன், ஒற்றைக்கண்ணன், செவிடன்" என்றிவ்வாறு விசேஷ விஞ்ஞானமுடையவன் ஜீவன். சுழுத்தியவஸ்தையில் புத்திவாசனையோடுகூடிய அஞ்ஞானவடிவ ஆநந்தமயகோசன் ஈசுவரனாவன். ஆநந்தமயகோசத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை மாண்டூக்கிய உபநிஷத்தில் பிரசித்தம். இவ்வாறு சேதனத்தின் நான்குபேதங்களைச் சித்திரதீபத்தில் கூறியிருக்கின்றார்.

கககக. பிம்பப் பிரதிபிம்ப வாதத்தோடு ஆபாசவாதத்திற்குள்ள பேதம்.

வித்தியாரணியசுவாமிகள்மதத்தில் பிரதிபிம்பம் மித்தையாம். முற்கூறிய பக்ஷங்களில் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களுக்கு அபேத மிருத்தலின் பிரதிபிம்பம் சத்தியமாம். ஒரே பதார்த்தத்தில் உபாதிகளின் சந்நிதானத்தால் பிம்பத்தன்மைப் பிரதிபிம்பத்தன்மைப்

பிரமமுண்டாகின்றது. பிம்பத்தின் சொரூபமே பிரதிபிம்பமாம். வித்தியாரணியசுவாமிகள் மதத்தில் கண்ணாடி முதலியவற்றில் பிம்பத்தின் சந்நிதானத்தினால் அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜீவேசுவரர்களது சொரூபம் மித்தையாம்.

ககூஉ. ஆபாச வாதத்தின்படி ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேத வாக்கியங்களில் பாதசமாநாதிகரணமுளதெனல்.

ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அபேதத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களில் பாத * சமாநாதிகரணமுண்டு; அபேத சமாநாதிகரணமில்லை. எங்ஙனம் புருஷனிடத்துத் தாணுப்பிரமமுண்டாய்ப் புருஷனது ஞானமுண்டாக, "இத்தாணு புருஷ" னென்பதாகப் புருஷனோடு தாணுவிற்கு அபேதம் கூறின், ஆண்டுத் தாணுவின் அபாவமுடையவன் புருஷன் அல்லது தாணுவின் அபாவம் புருஷன் என்றிவ்வாறு ஞானமுண்டாகின்றது. அதிகரணத்தினும் அபாவம் வேறுமென்னும் மதத்தில் தாணுவின் அபாவமுடையவன் புருடனாமென்னும் போதமுண்டாகின்றது. கற்பிதத்தின் அபாவம் அதிஷ்டான வடிவமாமென்னும் மதத்தில் தாணுவின் அபாவம் புருஷனென்னும் போதமுண்டாகின்றது. இவ்வாறே யானென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாகிய "ஜீவன் பிரஹ்ம" மென்னும் வாக்கியத்திற்கு ஜீவனது அபாவமுடையது பிரஹ்மமா மென்பது பொருள்; அல்லது ஜீவனது அபாவம் பிரஹ்மமா மென்பது பொருள். அபாவத்தினைப் பாதமென்பர். முற்கூறியபடி கற்பித பதார்த்தத்திற்குச் சத்திய அதிஷ்டானத்தோடு அபேதங்கூறின் ஆண்டுப் பாத சமாநாதிகரணமே சொல்லக் கருதியதாம்.

ககூ௩. கூடஸ்தப் பிரஹ்மங்களின் அபேதஸ்தலத்தில் அபேத (முக்கிய) சமாநாதிகரணமுளதெனல்.

யாண்டுக் கூடஸ்தருக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அபேதம் சொல்லப்படுகின்றதோ, ஆண்டு அபேதசமாநாதிகரண முண்டு. ஜலாகாச

* ஈண்டு மூலக்கிரந்தகாரரால் அப்பியாசிகள் சுலபமாய் உச்சரிக்கும் பொருட்டுச் சாமாநாதிகரணியம் என்னும் பதம் சமாநாதிகரண மென்று பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

த்திற்கு மகாகாசத்தோடு அபேதம் கூறுமிடத்து, ஜலாகாசத்தி ற்கு மகாகாசத்தோடு பாதசமானாதிகரணமுண்டு. கடாகாசத்திற்கு மகாகாசத்தோடு அபேதங் கூறின், ஆண்டு அபேதசமானாதிகரண முண்டு. இதனையே முக்கியசமானாதிகரண மென்பர். இவ்வாறு வித்தியாரணிய சுவாமிகள் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு பாதசமானாதி கரணமே எழுதி இருக்கின்றனர்.

௧௧௯௪. முற்கூறிய பாதசமானாதிகரணத்தில் விவரணகாரரது வசனத்தோடு விரோதமின்மை.

விவரண கிரந்தத்தில் "யான் பிரஹ்மம்" என்னும் வாக்கியத்தில் யானென்னும் சொற்பொருளாகிய ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கியசமானாதிகரணம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. மகா வாக்கியத்தில் பாதசமானாதிகரணத்தின் கண்டனமும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குச் சமாதானம் வித்தியாரணியசுவாமி இவ்வாறு எழுதி இருக்கின்றனர் :— புத்தியிலுள்ள சிதாபாசனுக்கும் கூடஸ்தனுக்கும் அந்நியோந்நியாத்தியாசமுண்டு. ஏனெனின் சிதாபாசவிசிஷ்ட புத்திக்கு அதிஷ்டானம் கூடஸ்தனும். யானெனும் உணர்ச்சிக்கு விஷயம் சிதாபாசவிசிஷ்ட புத்தியாம். தானெனும் உணர்ச்சிக்கு விஷயம் கூடஸ்தனும். "யான்றானறிகின்றேன், நீதானறிகின்றாய், அவன்றானறிகின்றான்" என்றிவ்வாறு சகல உணர்ச்சியினும் கலந்திருப்பது தானென்னும் சொல்லின்பொருளாம். யான், நீ முதலியசொற்களின் பொருள் வியபிசாரியாம் (பிறழ்ச்சியுள்ளதாம்). தானெனும் சொல்லிற்குப் பொருளாகிய கூடஸ்தன்எல்லாவற்றினும் கலந்திருத்தலால் அதிஷ்டானமாம். நான் நீ முதலிய சொற்களுக்குப் பொருளாகிய சிதாபாசவிசிஷ்ட புத்திவடிவஜீவன் வியபிசாரியா யிருத்தலின் அத்தியஸ்தமாம். கூடஸ்தரிடத்து ஜீவனது சொரூபாத்தியாச மிருக்கின்றது. ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்தரது சம்பந்தாத்தியாச மிருக்கின்றது. இதனாற் கூடஸ்தஜீவர்களுக்குஅந்நியோந்நியாத்தியாச மிருத்தலின், ஒன்றற்கொன்று விவேகமுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் பிரஹ்மத்தோடு கூடஸ்தனுக்குள்ள முக்கிய சமானாதிகரணத்தின் வியவகாரம் ஜீவனிடத்துச் செய்திருக்கின்றனர். ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்த தர்மத்தின் ஆரோபமின்றி மித்தையாகிய ஜீவனுக்குச் சத்தியமாகிய பிரஹ்மத்தோடு முக்கியசமானாதிகரணம் சம்பவியாது. ஆதலால் தனது ஆசிரயமான அந்தக்

கரணத்தின் அதிஷ்டானமாகிய கூடஸ்தன் யாதோ, அதன் தர்ம த்தைச் சொல்லுங்கருத்தால் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக் கிய சமானாதிகரணம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு சித் திரதீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் விவரணகாரரது வச னத்தோடு விரோதமில்லாமையை எழுதியிருக்கின்றனர்.

ககூரு. விவரணத்திற் கூறிய ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய சமானாதிகரணமும், வித்தியாரணியரது வாக்கியத்தின் பிரௌடிவாதத் தன்மையும்.

விவரண கிரந்தத்தை முன்பின்நோக்கின், இத்தன்மை சம்ப விக்கிறதில்லை. ஏனெனின் விவரணகிரந்தத்தில் பிம்பத்தின்சொரூ பமே பிரதிபிம்பமெனக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அவர்கள் மதத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவ ஜீவத்தன்மையோ மித்தையாம். பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவனது சொரூபம் மித்தையன்று. ஆனால் அதன் சொரூபம் சத்தியமாம். ஆதலால் ஜீவனுக்குப் பிரஹ் மத்தோடு முக்கிய சமானாதிகரணம் சம்பவிக்கின்றது. வித்தியா ரணியசுவாமிகள் முற்கூறிய விவரணகிரந்தத்தின் அபிப்பிராயம் யாதோ, அது பிரௌடிவாதத்தினாற் கூறப்பட்டதாம். எங்ஙன மெனின்: பிரதிபிம்பத்திற்கு மித்தியாத்தன்மை அங்கீகரிக்கினும், ஜீவனிடத்துக் கூடஸ்தத் தன்மையைக் கூறுங்கருத்தால் மகா வாக்கியங்களில் விவரணத்திற் கூறிய முக்கிய சமானாதிகரணம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் முக்கிய சமானாதிகரணத்தின் அநுப பத்தி (சம்பவமின்மை)யால் பிரதிபிம்பத்திற்குச் சத்தியத்தன்மை அங்கீகரிக்கத்தக்க தன்று என்னும் பிரௌடிவாதத்தால் வித் தியாரணிய சுவாமியானவர் விவரணத்திற்கு முற்கூறிய அபிப் பிராயத்தை எழுதி இருக்கின்றனர். விவரணகிரந்தத்திற்கு முற் கூறிய அபிப்பிராய மில்லை. மேன்மை (பிரௌடி)யாகச் சொல்லு தல் (வாதம்) பிரௌடிவாதமெனப்படும். பிரதிபிம்பத்திற்கு மித் தியாத்தன்மையை அங்கீகரித்து மகா வாக்கியங்களில் முக்கிய சமானாதிகரணமும் பிரதிபாதனம் செய்யக்கூடும் என்று இவ்வாறு தனது மேன்மையைப் போதித்திருக்கின்றனர்.

ககசு. வித்தியாரணியர்கூறிய சேதனத்தின் நான்குபேதங்களது அநுவாதம்.

இவ்வாற்றால் அந்தக்கரணத்தில் ஆபாசன் ஜீவனுவன். அ விஞ்ஞானமயகோச வடிவமாவன். புத்தி வாசனு விசிஷ்ட ஞானத்தில் ஆபாசன் ஈசுவரனுவன். அவன்ஆநந்தமயகோச வ மாவன். இருவரது சொரூபமும் மித்தையாம். கூடஸ்த ஜீவர்க்கு அந்நியோந்நியாத்தியாச முண்டு. பிரஹ்ம சேதனத்திற் ஈசுவரனுக்கும் அந்நியோந்நியாத்தியாசமுண்டு. ஆதலால் ஜீவன த்துக் கூடஸ்த தர்மங்களின் ஆரோபத்தால் சிலவிடத்துப் ப மார்த்திகப் பிரஹ்மத்தன்மை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அங் ஙமே ஈசுவரனிடத்து அத்தியாசத்தாலாகிய பிரஹ்மத் தன்மை யைக் கூறும் கருத்தால் சிலவிடத்து வேதாந்தத்தால் அறிய படுந்தன்மை முதலிய தர்மங்களைக் கூறியிருக்கின்றனர். ஆதலா சேதனத்திற்கு நான்குபேத முண்டென்னும் பிரக்கிரியை சித்தி தீபத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ககஎ. வித்தியாரணிய சுவாமிகள் கூறிய புத்திவாசனையிலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினது ஈசுவரத்தன்மையின் கண்டனம்.

ஆனல் புத்திவாசனையிலுள்ள பிரதிபிம்பத்திற்கு ஈசுவரத்த ன்மை சம்பவியாது. அங்ஙனமே ஆநந்தமயகோசத்திற்கு ஈசுவரத் தன்மை கூறுதலும் சம்பவியாது. அது வருமாறு:—புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தி லுள்ள பிரதிபிம்பத்தை ஈசுவரனெனக் கூறுவோரை, ஈசுவரத்தன்மையின் உபாதி கேவலம் அஞ்ஞான மா? அல்லது வாசனையோடுகூடிய அஞ்ஞானமா? அல்லது கேவ லம் வாசனையா? என்று கேட்கவேண்டும். முதற் பக்ஷத்தைக் கூறின், புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்திலுள்ள பிரதிபிம்பத் திற்கு ஈசுவரத்தன்மை கூறுதலோடு விரோதமுண்டாகும். இரண் டாவது பக்ஷத்தைக் கூறின், கேவலஅஞ்ஞானத்தினையே ஈசுவரத் தன்மையின் உபாதியாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். புத்திவாசனை விசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தினை ஈசுவரனது உபாதியாகக் கூறுதல் பய னின்றியதாம். வித்தியாரணிய சுவாமிகளது பக்தர், கேவல அஞ் ஞானத்தினை ஈசுவரனது உபாதியாகக்கொள்ளின், ஈசுவரனிடத்துச்

சர்வஞ்ஞத்தன்மை சித்தியாதாகலின், சர்வஞ்ஞத்தன்மையைப் பெறுதற்பொருட்டுப் புத்திவாசனையையும்அஞ்ஞானத்திற்குவிசேஷணமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்றிவ்வாறு கூறுவாராயின், அதுவும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அஞ்ஞானத்தின்கண் உள்ள சத்துவஅம்சத்தின் எல்லாவற்றையும் கோசரிக்கும் விருத்தியினுலேயே சர்வஞ்ஞத்தன்மையின் இலாபமிருத்தலால் புத்திவாசனையை அஞ்ஞானத்திற்கு விசேஷணமாகக் கொள்ளுதல் நிஷ்பலமாம். அஞ்ஞானத்திலுள்ள சத்துவாம்சத்தின் விருத்தியினுலேயே சர்வஞ்ஞத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. புத்திவாசனையினுல் சர்வஞ்ஞத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை. ஏனெனின் ஒவ்வொரு புத்திவாசனைக்குமோ சகல பதார்த்தங்களையும் கோசரிக்குந்தன்மை சம்பவியாது. சர்வஞ்ஞத்தன்மையை அடைதற்பொருட்டுச் சகலவாசனைகளையும் அஞ்ஞானத்திற்கு விசேஷணமாகக் கொள்ளுதல்வேண்டும். பிரளயகாலமின்றி ஏககாலத்திற் சர்வ வாசனைகளும் இருத்தல் சம்பவியாதாகலின், சர்வஞ்ஞத்தன்மையின் சித்தி வாசனையினு லுண்டாகிறதில்லை. இவ்வாற்றுல் புத்திவாசனையோடு கூடிய அஞ்ஞானம் ஈசுவரனது உபாதியாமென்னும் இரண்டாவது பக்ஷமும் சம்பவியாது. கேவலவாசனை ஈசுவரனுக்கு உபாதியாமென்பது மூன்றுவது பக்ஷமாம். என்றுலும் இதனைக் கேட்கவேண்டும்:—ஒவ்வொரு வாசனைகளிலுமுள்ள பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனு? அல்லது சகல வாசனைகளிலுமுள்ள ஒரு பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனு? முதற்பக்ஷத்தைக் கூறின், ஜீவர்கள்தோறும் புத்தியின்வாசனை அநந்தமாயிருத்தலின், அவற்றிலுள்ள பிரதிபிம்ப ஈசுவரனும் அநந்தராவர். ஒவ்வொரு வாசனைக்கும் அற்பத்தைக் கோசரிக்குந்தன்மை யிருத்தலால் அவற்றிலுள்ள பிரதிபிம்ப வடிவ அநந்த ஈசுவரர்களும் அற்பஞ்ஞரேயாவர். சகல வாசனைகளிலும் ஒரு பிரதிபிம்ப முளதெனக் கொள்ளின், சகல வாசனைகளும் பிரளயமின்றி ஏககாலத் தொன்றுயிருப்ப தில்லை. அநேக உபாதியில் அநேக பிரதிபிம்பமே உண்டாகின்றன. ஆதலால் சர்வ வாசனைகளிலும் ஒரு பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. இவ்வாற்றுல் கேவல அஞ்ஞானமே ஈசுவரனுக்கு உபாதியாம். வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் சித்திரதீபத்தில் வாசனைக்கு நிஷ்பலம் அநுசரித்திருக்கின்றனர்.

ககூஅ. வித்தியாரணியசுவாமி கூறிய ஆநந்தமயகோசத்தினது ஈசுவரத்தன்மையின் கண்டநம்.

ஆநந்தமயகோசத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மையைக் கூறுதலும் அசங்கதமாம். ஏனெனின் ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் ஸ்தூலாவஸ்தைவிசிஷ்டப்பிரதிபிம்பத்தோடுகூடிய அந்தக்கரணத்தைவிஞ்ஞானமயமென்பர். விஞ்ஞானமய ஜீவனே சுழுத்திகாலத்தில் சூக்ஷ்ம வடிவமாகவும் ஒடுங்கி ஆநந்தமய னெனப்படுகின்றான். அவனை ஈசுவரனெனக் கொள்ளின் ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் அந்தக்கரணத்தின் ஒடுக்க அவஸ்தையாகிய ஆநந்தமயனது அபாவத்தால்ஈசுவரனது அபாவம் உண்டாதல் வேண்டும். அநந்த புருஷர்களது சுழுத்தியில் அநந்த ஈசுவரர்கள் உண்டாதல்வேண்டும். ஜீவனுக்குப் பஞ்சகோசத்தை எல்லா நூலாசிரியர்களும் கூறியிருக்கின்றனர். பஞ்சகோச விவேகத்தில் வித்தியாரணியசுவாமி தாமும் ஜீவனுக்குப்பஞ்சகோசத்தைக்கூறியிருக்கின்றனர்.ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், சகலவசனங்களும் அசங்கதமாகும். ஆதலால் ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சம்பவியாது.

கககக. மாண்டூக்கிய உபநிஷத்தில் கூறிய ஆநந்தமயனது சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றின் அபிப்பிராயம்.

மாண்டூக்கிய உபநிஷத்தில் ஆநந்தமயனுக்குச் சர்வஞ்ஞத்தன்மை சர்வேசுவரத்தன்மை கூறியிருக்கின்றது. அதனாலும் ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை. ஏனெனின் மாண்டூக்கியத்தில் இப் பொருளுளது:—விசுவ தைஜஸ பிராஞ்ஞபேதத்தால் ஜீவனுக்கு மூன்று சொரூப முண்டு. விராட்டு, இரணியகருப்ப, அவ்வியாகிருத பேதத்தால் ஈசுவரனுக்கும் மூன்றுபேத முண்டு. இரணியகருப்பனுக்கு ஜீவத்தன்மை சகல உபநிஷத்துக்களிலும் பிரசித்தமாம். இரணியகருப்ப வடிவத்தின் அடைவிற்கு ஏதுவாகிய உபாசனை உபநிஷதத்திற் பிரசித்தம். உபநிஷத உபாசனை செய்பவனாகிய ஜீவனே கற்பாந்தரத்தில் இரணியகருப்ப பதவியை அடைகின்றான். அங்ஙனமே விராட்டுத் தன்மையினது அடைவின் உபாசனையினால் கற்பாந்தரத்தில் ஜீவனுக்கே விராட்டு வடிவத்தின்

அடைவு உண்டாகின்றது. இரணியகருப்பனது ஐசுவரியத்தினும் விராட்டின் ஐசுவரியம் குறைந்ததாம். ஈசுவரனது ஐசுவரியம் எல்லாவற்றினும் உயர்ந்ததாம். அதனிடத்துத் தாழ்ந்த ஐசுவரியம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே இரணியகருப்பனது புத்திரர் விராட்டாவர். அவருக்குப் பசிதாகங்களின் வாதை உண்டாகின்றதென்னும் கதை புராணங்களிற் பிரசித்தமாம். ஆதலால் இரணியகருப்பனுக்கும் விராட்டிற்கும் ஈசுவரத்தன்மையைக் கூறுதல்சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும், சத்தியலோக வாசியாய்ச் சூக்ஷ்மசமஷ்டியின் அபிமானிசுகபோக்தாவாகிய இரணியகருப்பனே ஜீவனுவன். ஸ்தூலசமஷ்டியின் அபிமானி விராட்டுஜீவனுவன். சூக்ஷ்மப் பிரபஞ்சத்தைப் பிரேரிக்கும் அந்தரியாமியும் இரணியகருப்பனென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாவர். அங்ஙனமே ஸ்தூலப் பிரபஞ்சத்தைப் பிரேரிக்கும் அந்தரியாமி விராட்டென்னுஞ் சொல்லிற்குப் பொருளாவர். சேதனப் பிரதிபிம்ப கர்ப்ப அஞ்ஞானவடிவ அவ்வியாகிருதமே சூக்ஷ்மசிருஷ்டிகாலத்தில் அதனைப் பிரேரிப்பதாகும்போது இரணியகருப்பனென்னும் பெயருடையதாகின்றது. ஸ்தூல சிருஷ்டி காலத்தில் அதனைப் பிரேரிப்பதாகும்போது விராட்டென்னும் பெயருடையதாகின்றது. இவ்வாறு ஜீவனிடத்திலும் ஈசுவரனிடத்திலும் இரணியகருப்பன் விராட்டென்னும் சொற்களின் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனல் ஸ்தூல சூக்ஷ்மங்களின் அபிமானிகளாகிய ஜீவரிடத்திலோ விராட்டு, இரணியகருப்பனென்னும் சொற்களின் சக்திவிருத்தி இருக்கின்றது. இருவகைப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரேரிக்கும் ஈசுவரனிடத்து அச்சப்தங்களின் கௌணீவிருத்தி யிருக்கின்றது. எங்ஙனம் ஜீவவடிவ இரணியகருப்பனுக்கும் விராட்டிற்கும் தனதெனுந் தன்மைச் சம்பந்தம் ஸ்தூலசூக்ஷ்மப் பிரபஞ்சத்தோடு இருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே ஈசுவரனுக்கும் சூக்ஷ்ம ஸ்தூலப் பிரபஞ்சத்தோடு பிரேரிக்கப்படுந்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆதலால் சூக்ஷ்மசிருட்டி சம்பந்தமுடைமை வடிவ இரணியகருப்பனிடத்துள்ள குணத்தின் யோகத்தால் ஈசுவரனிடத்து இரணியகருப்ப சப்தத்திற்குக் கௌணிவிருத்தி இருக்கின்றது. அங்ஙனமே ஸ்தூலசிருஷ்டி சம்பந்த முடைமை வடிவ விராட்டின்கண் உள்ள குணத்தின் யோகத்தால் ஈசுவரனிடத்து விராட் சப்தத்திற்குக் கௌணிவிருத்தி இருக்கின்றது. இவ்வாற்ருல் இரணியகருப்ப விராட் சப்தங்களுக்கு

ஜீவேசுவரர் இருவர்களும் பொருளாவர். எந்தப் பிரசங்கத்தில் எந்த அர்த்தம் சம்பவிக்கின்றதோ அதனைக் கொள்ளவேண்டும். குரு சம்பிரதாயமின்றி வேதாந்தநூலைப் பார்ப்பாராயின், அவர்களுக்கு முற்கூறிய வியவஸ்தையின் உணர்ச்சி உண்டாகாது. ஆதலால் இரணியகருப்ப விராட்டென்னும் சொற்களால் சிலவிடத்து ஜீவனும் சிலவிடத்து ஈசுவரனும் சம்பவித்தலைக் கண்டு மோகத்தை அடைகின்றார்கள். மாண்டூக்கிய உபநிஷதத்தில் மூவகைச் சிவர்களையும் மூவகை ஈசுவரனோடு அபேதமாகச் சிந்தித்தல் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. எந்த மந்தபுத்தியுள்ள புருஷனுக்கு மகாவாக்கிய விசாரத்தால் தத்துவசாக்ஷாத்கார முண்டாகவில்லையோ, அவனுக்குப் பிரணவ சிந்தனம் மாண்டூக்கியத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் கிரமம் விசாரசாகரத்தின் ஐந்தாவது தரங்கத்தில் விளக்கமா யிருக்கின்றது. ஆண்டு விசுவனுக்கும் விராட்டிற்கும், தைஜசனுக்கும் இரணியகருப்பனுக்கும், அங்ஙனமே பிராஞ்ஞனுக்கும் ஈசுவரனுக்கும் அபேத சிந்தனம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் ஈசுவரனது தர்மமாகிய சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியன பிராஞ்ஞவடிவ ஆநந்தமயனிடத்து அபேத சிந்தனத்தின் பொருட்டுச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மையின் அபிப்பிராயத்தாற் கூறியதன்று. அங்ஙனமே விசுவவிராட்டுகளின் அபேத சிந்தனத்தின்பொருட்டு வைசுவானரனுக்குப் பத்தொன்பது முகங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பதினான்கு திரிபுடி ஐந்து பிராணன் என்னும் இப்பத்தொன்பதும் விசுவனுக்குப் போகசாதனமா யிருத்தலின் விசுவனது முகங்களாம். வைசுவானரன் ஈசுவரனாவன். அவனுக்குப் போகமுண்டாகாது. ஆதலால் விசுவவிராட்டுகளின் அபேத சிந்தனத்தின் பொருட்டே விசுவனது போகசாதன பதார்த்தங்களை வைசுவானரனது போக சாதனமாகக் கூறியதாம். விராட்டை வைசுவானர னென்பர். மாண்டூக்கிய வசநத்திற்கு அபேத சிந்தனத்திற் தாற்பரியமாம். வஸ்துவின் சொரூபத்தை அநுசரித்தே சிந்தன முண்டாமென்னும் நியமமில்லை; வேறு வடிவத்தானும் சிந்தனமுண்டாம். இவ்வர்த்தமும் விசாரசாகரத்தில் விளக்கமாயுளது. ஆதலால் மாண்டூக்கிய வசனத்தினால் ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சித்திக்கிறதில்லை.

---

௨௦௦. ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத் தன்மையில் வித்தியாரணிய சுவாமிகளுக்குத் தாற்பரியமில்லாமை.

வித்தியாரணிய சுவாமிகளும் பிரஹ்மாநந்தமென்னும் கிரந்தத்தில் ஜீவனது அவஸ்தாவிசேஷம் ஆநந்தமயகோசமாம் என்று எழுதியிருக்கின்றனர். ஆண்டு இது பிரசங்கமாம்:—ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் போகத்தைத் தரும் கர்மசமுதாயத்திற்கு நாசமுண்டாக, நித்திரை வடிவமாக ஒடுங்கிய அந்தக்கரணத்திற்குப் போகத்தைத் தரும் கர்மத்தின் வசத்தால் ஜாக்கிரத்தில் கனத்தன்மை உண்டாகின்றது. அதனை விஞ்ஞானமயமென்பர். அவ்விஞ்ஞானமயமே சுழுத்தியில் ஒடுங்கிய அவஸ்தையுடைய அந்தக்கரணவடிவ உபாதியின் சம்பந்தத்தால் ஆநந்தமய மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் விஞ்ஞானமயனது அவஸ்தாவிசேஷமே ஆநந்தமயனெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் வித்தியாரணிய சுவாமிக்கும் ஆநந்தமய கோசத்தில் ஜீவத்தன்மையே இஷ்டமாம். விலக்ஷணமான எழுத்தைக் கண்டும், பரம்பரை வசனத்தில் பரம்பரையாகவும் "ஐந்து விவேகமும் ஐந்து தீபமுமோ வித்தியாரணியராற் செய்யப்பட்டதாம். ஐந்து ஆநந்தம் பாரதிதீர்த்தராற் செய்யப்பட்டதா" மென்றும் கூறுகின்றனர். என்றாலும் ஒரே கிரந்தத்தில் முன்னுக்குப் பின் விரோதம் சம்பவியாது. ஆதலால் பஞ்சதசி என்னும் நூலில் ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மை சொல்வது கருத்தன்று. சித்திரதீபத்தில் அவருக்கு ஈசுவரத்தன்மை கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது மாண்டூக்கிய வசனத்தைப்போலச் சிந்திக்கத்தக்க ஈசுவர அபேதத்தில் தாற்பரியமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆநந்தமயனுக்கு ஈசுவரத்தன்மையில் வித்தியாரணிய சுவாமிக்குத் தாற்பரியமில்லை. இவ்வாற்றால் வித்தியாரணியசுவாமியானவர் சேதனத்திற்கு நான்குபேதம் சித்திரதீபத்திற் சொல்லியிருக்கின்றார்.

௨௦௧. சேதனத்தின் மூன்றுபேதங்களை வித்தியாரணிய சுவாமியோடு எல்லோரும் அங்கீகரித்தல்.

அங்ஙனமாயினும், திருக்குத்திருசியவிவேகமென்னும் நூலில் வித்தியாரணிய சுவாமியானவர் கூடஸ்தனுக்கு ஜீவனிடத்து அடக்கம் எழுதி இருக்கின்றனர். (என்றாலும்) பாரமார்த்திகம் வியா

வகாரிகம், பிராதிபாஸிகம் என்னும் பேதத்தால் ஜீவன் மூன்
விதமாவன்; ஸ்தூல சூக்ஷ்மபேத மிரண்டின் அவச்சின்ன கூடஸ்
சேதனம் பாரமார்த்திக ஜீவனாவன். அவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு
முக்கிய அபேதமுண்டு. மாயையினால் ஆவரிக்கப்பட்ட கூடஸ்த
னிடத்துக் கற்பித அந்தக்கரணத்தில் சிதாபாசன் இருக்கின்றான்
அவன் தேகமிரண்டில் அபிமானத்தைச்செய்யும் வியாவகாரிக ஜீவ
னாவன். பிரஹ்ம ஞானத்திற்குமுன் அவனுக்குப் பாதமுண்டாகிற
தில்லை; ஆகலின் வியாவகாரிகனாவன். நித்திரைவடிவ மாயை
யினால் ஆவரிக்கப்பட்ட வியாவகாரிக ஜீவவடிவ அதிஷ்டானத்
திற் கற்பிதன் பிராதிபாஸிக ஜீவனாவன். சொப்பனாவஸ்தையில்
பிராதிபாஸிகப் பிரபஞ்சத்தை யான் எனதென்று அபிமானிப்
பவன் பிராதிபாஸிக ஜீவனாவன். பிரஹ்மஞான மின்றியே ஜாக்
கிரப் பிரபஞ்சத்தின் போதத்தினால் பிராதிபாஸிகப் பிரபஞ்சத்
தின் நிவிருத்திகாலத்தில், வியாவகாரிக ஜீவனது போதத்தால்
பிராதிபாஸிக ஜீவனது நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால்
கூடஸ்தனுக்கு ஜீவனிடத்து அந்தர்ப்பாவ(அடக்க)மிருக்கின்றது.
ஆதலால் ஜீவன் ஈசுவரன் சுத்தசேதன மென்னும் பேதத்தால்
மூவகைச் சேதனமுண்டு. இப்பக்ஷமே எல்லோருக்கும் சம்மத
மாம்; வார்த்திக வசனத்திற்கும் அநுகூலமாம்.

௨0௨. ஜீவனுக்கு மோக்ஷதசையில் முற்கூறிய பக்ஷங்களில் சுத்தப்பிரஹ்மத்தோடும், விவரணபக்ஷத்தில்ஈசுவரனோடும்அபேதமுண்டெனல்.

முற்கூறிய சகலபக்ஷங்களிலும் ஜீவனைப்போல ஈசுவரனும்
பிரதிபிம்ப வடிவமாவன். ஆதலால் ஈசுவரனோடு மோக்ஷதசையில்
ஜீவனுக்கு அபேதம் இவர்கள் மதத்தில் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெ
னின் உபாதியின் நீக்கத்தால் ஒரு பிரதிபிம்பத்திற்கு வேறு பிரதி
பிம்பத்தோடு அபேதம் அநுபவகோசர மன்று. ஆனால் பிம்பத்
தோடு தான் அபேதமுண்டாகின்றது. அங்ஙனமே சுத்தசேதனத்
தோடுதான் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவனுக்கு மோக்ஷத்தில் அபேதம்
உண்டாகின்றது. விவரணகாரர் மதத்தில் பிம்பசேதனம் ஈசுவர
னாவன். அவர் மதத்தில் ஈசுவரனோடுதான் ஜீவனுக்கு அபேதமுண்
டாகின்றது.

சித்தாந்தத்தில் பிரக்கிரியையின் பேதம்.

உ0௯. விவரணகாரர் மதத்தில் அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிம்ப ஜீவனையும் பிம்ப ஈசுவரனையும் நிரூபித்தல்.

விவரணகாரர் மதத்தில் ஜீவேசுவரர்களது உபாதி அஞ்ஞானம் ஒன்றே. அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிம்பம் ஜீவனும், பிம்பம் ஈசுவரனுமாவர். யாண்டுக் கண்ணுடியில் முகத்தின் பிரதிபிம்பம் தோற்றுகின்றதோ, ஆண்டுக் கண்ணுடியில் முகத்தின் சாயையில்லை. கண்ணுடியில் அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியில்லை. அங்ஙனமே வியாவகாரிகப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியுமில்லை. ஆனுல் கண்ணுடியைக் கோசரிக்கும் சாக்ஷுஷவிருத்தி கண்ணுடியினுல் தடுக்கப்பட்டதாய்க் கழுத்திலுள்ள முகத்தினையே விஷயஞ் செய்கின்றது. இவ்வாற்ருல் கழுத்தின்பேரிலுள்ள முகத்திலேயே பிம்பப்பிரதிபிம்பத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அந்தக் கழுத்திலுள்ள முகம் சத்தியமாம். ஆதலால் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களின் சொரூபமும் கழுத்திலுள்ளமுகவடிவமாயிருத்தலின் சத்தியமாம். ஆனுல் கழுத்திலுள்ள முகத்தில் பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மைத் தர்மங்கள் மித்தையாம். அநிர்வசநீய மித்தையான பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மைகளின் அதிஷ்டானம் முகமாம். இவ்வாற்ருல் பிம்பத்தினைப்போலப் பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபமும் சத்தியமாயிருத்தலின், தர்ப்பணஸ்தானத்திலுள்ள அஞ்ஞானத்தின் சந்நிதானத்தால் சுத்தசேதனத்தில் பிம்பஸ்தானத்திலுள்ள ஈசுவரனைப் போல பிரதிபிம்பஸ்தானத்திலுள்ள ஜீவனது சொரூபமும் சத்தியமாம். ஆதலால் மகாவாக்கியங்களில் முக்கிய சமானுதிகரணம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனுல் பிம்பத்தன்மை வடிவ ஈசுவரத்தன்மையும், பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவ ஜீவத்தன்மையுமாகிய இரண்டு தர்மங்களும் மித்தையாம். அவற்றின் அதிஷ்டானம் சுத்தசேதனமாம். முற்கூறியபடி ஜீவேசுவரர்களது உபாதி அஞ்ஞானம் ஒன்றுமாகலின், இரண்டற்கும் அஞ்ஞத்துவமேனும் சர்வஞ்ஞத்துவமேனு முண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும், கண்ணுடி முதலிய உபாதியின் இலகுத்தன்மை பீதத்தன்மை முதலிய தர்மங்களின் ஆரோபம் பிரதிபிம்பத்தில் உண்டாகின்றது; பிம்பத்திலில்லை. ஆதலால் ஆவரணசுபாவ அஞ்ஞானத்தாலாகிய அற்பஞ்ஞத்

தன்மை ஜீவனிடத்தில் இருக்கின்றது. பிம்பவடிவ ஈசுவரனிட
துச் சொரூபப் பிரகாசத்தினுல் சர்வஞ்ஞத்துவ மிருக்கின்ற
பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களுக்கு முற்கூறியபடி அபேதமிருக்கின்
தாகலின், பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் தர்மங்களுக்குப் பேத
கூறுதல் சம்பவியாது. பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களுக்குப் பேதமிருக்
மாயின் முற்கூறிய வியவஸ்தைசம்பவிக்கும். அங்ஙனமாயினும், கஎ
ணுடியிலிருத்தற்றன்மைவடிவ பிம்பப் பிரதிபிம்பத்தன்மைகளிக
பிரமம் கழுத்திலுள்ள முகத்திலுண்டாகின்றது. பிரமத்தாற் சித
தித்த பிரதிபிம்பத்தன்மையின் அபேக்ஷையால் பிம்பத்தன்மை
வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒருமுகத்தில் பிம்பத்
தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மை என்னு மிரண்டும் ஆரோபிதமாய்
அங்ஙனமே ஒரேமுகத்தில் பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மை
வடிவத்தால் தர்மியினது பேதத்தின் பிரமமுண்டாகின்றது. பிர
ந்தியினுல் தோற்றும் பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் பேதம் யாதோ
அதனுல் முற்கூறிய வியவஸ்தை சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்று
விவரணகாரர் மதத்தில் அஞ்ஞானத்தில் பிரதிபிம்பம் ஜீவனும்,
பிம்பசேதனம் ஈசுவரனுமாவர். அஞ்ஞானம் அநிர்வசநீயமாம்.
ஆதலால் அஞ்ஞான மிருக்குங்காலத்தினும், அஞ்ஞானத்திற்குப்
பரமார்த்தமாக அபாவ மிருத்தலின், பிம்பப் பிரதிபிம்பவடிவ
சேதனமே பரமார்த்தமாகச் சுத்தசேதனமாம் ஆதலால் ஈசுவரத்
தன்மையின் அடைவும் சுத்தத்தின் அடைவேயாம்.

௨௦௪. அவச்சேதவாதியினுல் ஆபாசவாதத்தின் கண்டநமும் தனது மதத்தின் நிரூபணமும்.

ஓர் ஆசாரியர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர்:—அந்தக்கரண அவச்
சின்ன சேதனம் ஜீவனும், அந்தக்கரணத்தினுல் அநவச்சின்ன
சேதனம் ஈசுவரனுமாவர். உருவமின்றிய சேதனத்திற்குப் பிரதி
பிம்பம் சம்பவியாது. கிணறு தடாகமுதலிய ஜலங்களிலுள்ள
ஆகாயத்தில் நீலத்தன்மை விசாலத்தன்மைகள் இல்லாதிருக்க
"நீல வாகாயம், விசால வாகாயம்" என்று தோற்றுகின்றது.
ஆதலால் விசாலத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஆரோபித நீலத்தன்மை
விசிஷ்டமும் ஆகாயத்தின் பிரதிபிம்பமென்று கொள்ளுதல் வேண்
டும்; ஆகாயத்தில் உருவமில்லை. ஆதலால் உருவமின்றியதற்கும்
பிரதிபிம்பம் சம்பவிக்கின்றது. என்றுலும் ஆகாயத்திலும் பிரா

ந்தியினுற் சித்தித்த ஆரோபித நீலவுருவ மிருக்கின்றது. சேதன
த்தில் ஆரோபித வுருவத்திற்கும் அபாவமிருத்தலின் அதன் பிரதி
பிம்பம் சம்பவியாது. எந்தப் பதார்த்தத்தில் ஆரோபித அல்லது
அநாரோபித உருவம் உளதாகின்றதோ, அதன் பிரதிபிம்பம் உண்
டாம். முற்றும் உருவமின்றியதின் பிரதிபிம்பம் உண்டாகாது.
உபாதியின்றியதன் கண்ணே முற்றும் பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது.
ஏனெனின் சொரூபமுடைய கண்ணுடி முதலியவற்றிற்றான் பிரதி
பிம்பத்தைக் கண்டிருக்கின்றோம். ஆதலால் உருவமின்றிய அந்தக்
கரணத்திலேனும், உருவமின்றிய அவித்தையிலேனும் உருவமின்
றியசேதனத்தின் பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. உருவமின்றிய சப்தத்
திற்கு உருவமின்றிய ஆகாயத்தில் எங்ஙனம் பிரதித்தொனி வடி
வப் பிரதிபிம்பத்தைக் கூறுகின்றனரோ அதுவும் அசங்கதமாம்.
ஏனெனின் முற்கூறியபடி ஆகாயம் உருவமின்றிய தன்று. ஆகாய
த்தில் உண்டாகும் பிரதித்தொனி சப்தத்தின் பிரதிபிம்ப மன்று.
ஏனெனின் பிரதித்தொனியினைச் சப்தத்தின் பிரதிபிம்பமெனக்
கொள்ளின், ஆகாயத்தின் கண்ணுள்ள சப்தத்திற்கு அபாவமுண்
டாகும். பேரி, தண்டமுதலியவற்றின் சையோகத்தால் பார்த்திவ
சப்த முண்டாகின்றது. அந்தப் பார்த்திவ சப்தத்தினுல் அதன்
எதிர்முகதேசத்தில் பாஷாணமுதலியவற்று லவச்சின்ன ஆகாயத்
தில் பிரதித்தொனிவடிவ சப்த முண்டாகின்றது. அந்தப் பிரதித்
தொனியாகியசப்தத்திற்குப் பார்த்திவ சப்தம் நிமித்தகாரணமாம்.
ஆதலால் பார்த்திவத்தொனிக்குச் சமானமாகவே பிரதித்தொனி
உண்டாகின்றது. பிரதித்தொனியினைச் சப்தத்தின் பிரதிபிம்பமா
கக்கொள்ளின், பிரதிபிம்பத்தை அநிர்வசநீயமாகக் கொண்டிருக்
கின்றனர்; விவரணகாரரை அநுசரித்தவர் பிம்பசொரூபத்தையே
பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர்; இவ்விரண்டு மதங்களி
லும் ஆகாயத்தின் குணம் பிரதித்தொனியாகாது. ஏனெனின்
வியாவகாரிக ஆகாயத்தின் குணம் பிராதிபாஸிகமாகாது. ஆதலால்
அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்ப வாதத்தில் பிரதித்தொனியைப் பார்த்
திவசப்தத்தின் பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டு ஆகாயத்தின் குண
மெனக் கூறுதல் சம்பவியாது. பிம்பப் பிரதிபிம்பத்தின் அபேத
வாதத்தில் பார்த்திவசப்தத்தின் பிரதிபிம்பவடிவப் பிரதித்தொனி
க்குத் தனது பிம்பத்தோடு அபேத மிருத்தலால், பிருதிவியின்
குணம் பிரதித்தொனியாகும். ஆதலால் பிரதித்தொனியைச் சப்த

த்தின் பிரதிபிம்பமெனக் கொள்ளின், எவ்வாற்றாலும் ஆ
தின் குணம் பிரதித்தொனியாமென்று கூறுதல் சம்பவியாது
தித் தொனிக்குப் பின்னமான சப்தம், பிருதிவி ஜல அக்
வாயுக்களுக் கிருக்கின்றது. ஆகாயத்தில் வேறுவிதமான
யில்லை. ஆதலால் சப்தமின்றியதே ஆகாசமாகும். சப்தமின்றி
ஆகாயமென்னும் மதம் அசாஸ்திரீயமாம். பூதவிவேகத்தில் வி
யாரணியசுவாமி இங்ஙனம் கூறியிருக்கின்றனர்:—கடகட
னும் சப்தம் பிருதிவியினதாம்; சுளசுள என்னும் சப்தம் ஜலத்
தாம்; புகுபுகு என்னும் சப்தம் அக்கினியினதாம்; சீர்சீர் எ
னும் சப்தம் வாயுவினதாம்; பிரதித்தொனியாகிய சத்தம் ஆக
த்தினதாம். அங்ஙனமே அந்நிய நூலாசிரியர்களும் ஆகாயத்தி
குணமே பிரதீத்தோனி என்று கூறியிருக்கின்றனர். ஆதலால் ச
த்தின் பிரதிபிம்பம் பிரதித்தொனி யன்று; ஆனால் ஆகாயத்தி
சுவதந்திர சப்தம் பிரதீத்தோனியாம். அதன் உபாதானகாரண
ஆகாயமாம். பேரிமுதலியவற்றில் எந்தப் பார்த்திவத்தொனி உண்
டாகின்றதோ, அது பிரதித்தொனியின் நிமித்தகாரணமாம். ஆத
லால் உருவமின்றிய பிரதிபிம்பம் சம்பவியாது. பிரதிபிம்பவாதி
யானவர், "கிணறு முதலியவற்றின் ஆகாயத்தில் விசாலமுடை
யது ஆகாசம் என்னும் உணர்ச்சி உண்டாகின்றது. கிணற்றிடத்
தில் ஆகாயத்தின் விசாலத்தன்மையில்லை. ஆதலால் பாகிய தேசத்
திலுள்ள உருவமின்றிய விசால ஆகாயத்தின் பிரதிபிம்பம் கூப
ஜலத்தில் உண்டாகுதலின் உருவமின்றிய சேதனத்தின் பிரதிபிம்
பம் சம்பவிக்கு" மென்றிவ்வாறு கூறுவாராயின், அங்ஙனமாயி
னும் உருவமுடைய உபாதியிற்றான் பிரதிபிம்ப முண்டாகும்.
உருவமின்றிய உபாதியில் பிரதிபிம்பம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆகா
யத்தினது பிரதிபிம்பத்தின் உபாதி கூபஜலமாம். அதனிடத்து
உருவமிருக்கின்றது. அவித்தை அந்தக்கரண முதலியன உருவ
மின்றியனவாம். அவற்றில் சேதனத்தின் பிரதிபிம்பம் சம்பவி
யாது. ஆதலால் அந்தக்கரணவச்சின்ன சேதனம் ஜீவனாவன்.
அந்தக்கரண அநவச்சின்ன சேதனம் ஈசுவரனாவன்.

௨௦௫. அவச்சேதவாதத்தின் கூற்று.

அல்லது அவித்தை அவச்சின்ன சேதனம் ஜீவனும், மாயை அவச்சின்ன சேதனம் ஈசுவரனுமாவர்.

 ௨0௬. அந்தக்கரண அவச்சின்ன

சேதனம் ஜீவன், அநவச்சின்னசேதனம் ஈசுவரன் என்னும் பக்ஷத்தின் கண்டநம்.

அந்தக்கரண அவச்சின்னத்தினை ஜீவனென்றும் அநவச்சின்னத்தினை ஈசுவரனென்றும் கொள்ளுமிடத்து, பிரமாண்டத்திற்கு வெளியிடத்துள்ள சேதனத்தில் ஈசுவரத்தன்மை உண்டாகும். ஏனெனின் பிரமாண்டத்தில் அநந்த ஜீவர்களது அநந்த அந்தக்கரணங்கள் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் பிரமாண்டத்தின் மத்தியில் அநந்த அந்தக்கரணாநவச்சின்ன சேதனத்தின் பெறுதி சம்பவியாது. பிரமாண்டத்திற்கு வெளியிடத்திலேயே ஈசுவரனது இருப்பை அங்கீகரிக்கின், அந்தரியாமியைப் பிரதிபாதிக்கும் வசனத்திற்கு விரோத முண்டாகும். "யொவிஜ்ஞாநெ திஷ்டு விஜ்ஞாந ஊஹெரொ யமயதி—எவர் விஞ்ஞானத்தி லிருப்பவராய் விஞ்ஞானத்தை உள்ளே இயக்குகின்றாரோ" என்னும் வசனத்தில் விஞ்ஞானபதத்தா லறிவிக்கப்படும் ஜீவதேசத்தில் ஈசுவரனது இருப்புச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அந்தக்கரணத்தால் அநவச்சின்னம் ஈசுவரனன்று; மாயை அவச்சின்ன சேதனமே ஈசுவரனாவன். அந்தக்கரண அநவச்சின்னத்திற்கு ஈசுவரத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், அந்தக்கரணத்தோடு சம்பந்தமின்மையே ஈசுவரத்தன்மையின் உபாதி என்பது சித்தமாகின்றது. ஈசுவரனிடத்துச் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியன உபாதியினாலாகியனவாம். அபாவவடிவ உபாதியினால் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய தர்மங்கள் சித்திக்கிறதில்லை.

௨0எ. திருப்தி தீபத்தில் வித்தியாரணிய சுவாமிகள் கூறிய அந்தக்கரணத்தின் சம்பந்தம் அதன் அபாவம் என்பவற்றினது உபாதித்தன்மையின் அபிப்பிராயம்.

வித்தியாரணியசுவாமிகள் திருப்திதீபத்தில் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—எங்ஙனம் அந்தக்கரணத்தின் சம்பந்தம் உபாதியோ, அங்ஙனமே அந்தக் கரணத்தினது சம்பந்தத்தின் அபாவமும் உபாதியாம். எங்ஙனம் இருப்புவிலங்கினால் சஞ்சாரத்தின் நிரோதம் (தடை) உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே பொன்விலங்கினா

லும் சஞ்சாரத்திற்குத் தடை உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் அந்தக்கரணத்தின் சம்பந்தவடிவ பாவ உபாதியினால் ஜீவ சொரூபத்தின் போத முண்டாகின்றது. முற்கூறிய சம்பந்தத்தின் அபாவத்தால் பரமாத்ம சொரூபத்தின் போத முண்டாகின்றது. இவ்வாறு வித்தியாரணியசுவாமி அந்தக்கரணமின்றியதனையும் உபாதியெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அதற்கு இது அபிப்பிராயமாம்:—எங்ஙனம் அந்தக்கரண சம்பந்தத்தால் ஜீவ சொரூபத்தின் போத முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே அந்தக்கரண மின்றியதனாலும் பிரஹ்ம சொரூபத்தின் போத முண்டாகுதலால் பிரஹ்மத்தினது போதத்தின் உபயோகி அந்தக்கரண மின்றியதுமாம். ஆதலால் வித்தியாரணிய சுவாமிகள் வசனத்தினாலும் அபாவவடிவ உபாதியினால் ஈசுவரனிடத்துச் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலியவற்றின் சித்தி தோற்றுகிறதில்லை.

௨0அ. அவச்சேதவாதத்தின் பேதபூர்வகமாக அதன் சமாப்தி.

ஆதலால் மாயாவச்சின்ன சேதனமே ஈசுவரனாவன், ஈசுவரனது உபாதியாகிய மாயை எல்லா விடங்களிலு மிருக்கிறது. ஆதலால் ஈசுவரனிடத்து அந்தரியாமித்தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது. அந்தக்கரண அவச்சின்னத்தினை ஜீவனெனக்கொள்ளின், கர்த்தா போக்தாவாகிய சேதனத்தின் பிரதேசம் பின்னமாகும். இதனால் செய்ததின் நாசமும் செய்யாததின் அடைவு முண்டாகும். ஆதலால் அவித்தை யவச்சின்ன சேதனமே ஜீவனாம். அந்தக்கரண அவச்சின்ன சேதனம் ஜீவனன்று. இவ்வாறு சில நூலாசிரியர் அவச்சேதவாதத்தினையே அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். பிரதிபிம்பத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதி, ஸ்மிருதி வசனங்களுக்கு விரோதமும் பரிகாரமும் அவர்களது நூல்களில் ஸ்பஷ்டமாம்.

௨0௯. சித்தாந்தமுக்தாவலி முதலியவற்றிற் கூறிய ஏகஜீவ (திருஷ்டிசிருஷ்டி)வாதத்தின் நிரூபணம்.

சித்தாந்தமுக்தாவலிகாரர் முதலியோரது மதம் இதுவாம்:—

விருத்தம்.

"வெளிபடா மையினிற் குந்தி சுதனெனக் கன்ன வேந்தன்
இழிபடு ராதை மைந்த னெனத்துய ருற்ற வாங்கு
மிளிர்சிதா நந்த ரூப மெய்க்கனப் பிரஹ்மந் தானே
எளியதோர் ஜீவ பாவ மெய்திய தென்பர் மேலோர்."

எப்போதும் அசங்கமும் நித்தியமுக்தமுமாகிய சிதாநந்தப் பிரஹ்மத்தில் கற்பித அவித்தை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையும் அவச்சின்னத்தன்மையும் சம்பவியா. எங்ஙனம் கானற்சலத்தால் நிரப்பப்பட்டதும், மலடிமைந்தனாகிய குலாலனால் முயற்கோடாகிய தண்டத்தினால் ஆக்கப்பட்டதுமாயுள்ள கடத்தின் சம்பந்தத்தால் ஆகாயத்தில் பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையல்லது அவச்சின்னத் தன்மை உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் ஆகாயத்தின் சமானசத்தையுடைய ஜலம் நிரம்பிய கடம் தடாகமுதலியவற்றின் சம்பந்தத்தினாலேயே ஆகாயத்தில் பிரதிபிம்பிக்குந் தன்மையும் அவச்சின்னத்தன்மையும் உண்டாகின்றன. அவித்தையும் அதன் காரியமும் பிரஹ்மசேதனத்தின் சமானசத்தை யுடையன வன்று. ஆனால் சுவயமே சத்தாசூன்யமா யிருக்கின்றன. பிரஹ்மத்தின் சத்தையினால் சத்தையுடையன அவித்தை முதலியனவாம். ஆதலால் முயற்கோடு முதலியவற்றைப்போல அத்தியந்தம் இல்லாதனவாகிய அவித்தைமுதலியவற்றோடு சேதனத்தின் சம்பந்தத்தைக் கூறுதலே சம்பவியாது. சம்பந்தமின்றியபோது பிரதிபிம்பிக்குந்தன்மை முதலியனவோ அத்தியந்தம் தூரமாம். ஆதலால் எப்போதும் ஏகரசம் பிரஹ்மமாம். அதனிடத்து அவச்சின்னத்தன்மை அல்லது பிரதிபிம்பத்தன்மை வடிவ ஜீவத்தன்மை சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் கற்பித அஞ்ஞானத்தின் கற்பித சம்பந்தத்தால் பிரஹ்மத்தில் உண்டாகாமலே ஜீவத்தன்மை தோற்றுகின்றது. எங்ஙனம் அதிகாரியாகிய குந்திபுத்திரனிடத்து ராதாபுத்திரத்தன்மையின் பிரதீதி பிரமவடிவமா யுண்டாயிற்றோ, அங்ஙனமே பிரதிபிம்ப முதலிய விகாரமின்றியே பிரஹ்மத்தில் ஜீவத்தன்மைப்பிரமம் உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்ப வடிவ அல்லது அவச்சேத வடிவ ஜீவத்தன்மையின் அடைவு உண்டாகிறதில்லை. தனது அவித்தையினால் ஜீவத்தன்மையை அடைந்த பிரஹ்மமே பிரபஞ்சத்தைக் கற்பிப்பதாயிருத்தலின் சர்வஞ்ஞத்தன்மை முதலிய தர்மங்களோடு கூடிய ஈசுவரனும் இந்தப் பக்ஷத்தில் ஜீவகற்பிதனாவர். எங்ஙனம் சொப்பன கற்பித இராஜாவின் சேவையினால் சொப்பனத்தில் பலப்பிராப்தி உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சொப்பன கற்பித ஈசுவர பஜனத்தினால் பலப்பிராப்தியும் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாறு அநாதி அவித்தையின் வலியால் தனது பிரஹ்மத்தன்மையின் ஆவரணத்தால் ஜீவத்

தன்மைப் பிரமம் உண்டாகின்றது. தத்துவமஸி முதலிய வாக்கிய ஜந்நிய சாக்ஷாத்காரத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரமகாலத்திலும் ஜீவத்தன்மை யில்லை. ஆனால் நித்தியமுக்த சிதாநந்த சொரூபப் பிரஹ்மமே உளதெனும் பக்ஷத்தினையே பாஷியகார வார்த்திககாரர்கள் பிருகதாரணியத்தின் வியாக்கியானத்தில் கர்ணனது திருஷ்டாந்தத்தாற் கூறியிருக்கின்றனர். குந்தி புத்திரனாகிய கர்ணனுக்கு ஈனசாதியின் சம்பந்தத்தால் இழிந்ததன்மைப்பிரமம் உண்டாயிற்று. அநேகவித திரஸ்காரத்தாலுண்டாகிய துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றவனாய்த் தானாகச் சித்தித்துள்ள குந்திபுத்திரத் தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன்மையி னின்றும் நழுவினவனானான்.

ஒருநாள் ஏகாந்தத்தில் சூரியபகவானானவர் "நீ ராதா புத்திரனல்லன்; எனது சம்பந்தத்தால் குந்தியின் உதரத்தினின்றும் உண்டானாய்." என்று கூறினார். இத்தன்மைய சூரியனது வாக்கியத்தினால் தன்னிடத்திருந்த ஈனஜாதியின் மயக்கத்தைவிட்டுஇயல்பாய்ச் சித்தித்துள்ள குந்திபுத்திரத்தன்மை நிமித்தத்தாலுள்ள மேன்மையை அறிந்தான். அங்ஙனமே சிதாநந்தப் பிரஹ்மமும் அநாதி அவித்தையின் சம்பந்தத்தால் ஜீவத்தன்மைப் பிரமத்தை அடைந்ததாய், சுயமாகச் சித்தித்துள்ள பிரஹ்மபாவத்தை மறந்து அநேகவித துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றது.

ஒருகாலத்துத் தனது அஞ்ஞானத்தினால் கற்பித்சொப்பன கற்பிதஆசாரியருக்குச் சமானமான ஆசாரியர் வாயிலாக மகாவாக்கிய சிரவணத்தால் தன்னைக் கோசரிக்கும் வித்தையினால் அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாக, நித்திய பரமாநந்தத்தை ச்சொரூப சைதன்னியமாக அநுபவம் செய்கின்றான். இவ்வாறு பிருகதாரணியத்தின் வியாக்கியானத்தில் பாஷியகாரர் வார்த்திககாரர் எழுதியிருக்கின்றனர். எங்ஙனம் ஜீவனது அவித்தியா கற்பித ஆசாரியர் வேத உபதேசத்திற் கேதுவாவரோ, அங்ஙனமே ஈசுவரனும் சொப்பன கற்பித இராஜாவைப்போல ஜீவகற்பிதரேயாய்ப் பஜனத்தினால் பலத்திற் கேதுவாகின்றார். இம்மதத்தில் ஏகஜீவவாத முளது. ஆதலால் ஏகஜீவகற்பித ஈசுவரனும் ஏகமேயாவர். நாநா (பல) ஈசுவரரது அடைவில்லை. சுகர், வாமதேவர் முதலியோரது முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் சாஸ்திரத்தினாலும்

சொப்பன கற்பித நாநா புருஷர்களைப்போல ஜீவாபாசர்களும் நாநாவாகச் சித்திக்கின்றனர். நாநா ஜீவவாதம் சித்திக்கிறதில்லை. எங்ஙனம்: சொப்பனத்தில் ஒரு திருஷ்டாவிற்கு நாநா புருஷர்கள் தோற்றுகின்றார்கள். அவர்களுள் ஒருவன் பெரிய காட்டில் தப்பு வழியிற் செல்பவனாய்ப் புலி முதலியவற்றாலுண்டாகிய துக்கத்தை அநுபவிக்கின்றான். ஒருவன் இராஜமார்க்கத்திற் செல்லுகின்றவனாய்த் தனது நகரத்தை அடைகின்றான். ஆண்டு வனத்திற் றிரிதலும் தனது நகரத்தை அடைதலும் சொப்பனதிருஷ்டாவிற்கில்லை. ஆனால் ஆபாச புருஷர்களுக்கு உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே அவித்தையோடு கூடிய பிரஹ்ம வடிவ ஜீவனுக்குப் பந்தமோக்ஷத்தின் அடைவில்லை. ஆனால் ஆபாச வடிவ ஜீவர்களுக்குப் பந்தமோக்ஷம் தோற்றுகின்றது.

இப்பக்ஷத்தில் யாருடைய ஞானத்தினால் அவித்தையின் நிவிருத்தி வடிவ மோக்ஷ முண்டாகும் என்று வினவின், அதற்கு உனது ஞானத்தினால் உண்டாகுமென்பது உத்தரமாம். அல்லது ஒருவருடைய ஞானத்தினாலும் மோக்ஷ முண்டாகிறதில்லை யென்பது உத்தரமாம். ஏனெனின் இந்த மதத்தில் பந்தத்தின் அத்தியந்த அசத்துத்தன்மை ஆத்மாவிலிருக்கின்றது. நித்திய முக்தமாகிய ஆத்மாவிற்கு மோக்ஷ முண்டாகும், அல்லது உண்டாயிருக்கின்றது என்று கூறுதல் சம்பவியாது. இவ்வபிப்பிராயத்தால் மோக்ஷத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அர்த்தவாத மென்பர். பந்தமிருக்கின்றது; இற்றையவரை ஒருவரும் முக்தராகவில்லை; மேல் புருஷார்த்தத்தால் மோக்ஷமுண்டாகும் என்னும் அபிப்பிராயத்தால் வாமதேவர் முதலியோர்களது முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியங்களை அர்த்தவாதமென்று சொல்லவில்லை. ஏனெனின் பந்தமிருக்க, வாமதேவாதிகளுக்கு மோக்ஷம் உண்டாகாதிருக்குமாயின், மேலும் மோக்ஷத்தை விரும்புதல் பயனின்றியதா மென்னும் புத்தியினால் சிரவணத்தில் பிரவிருத்தியின் அபாவமே யுண்டாகும். ஆதலால் ஆத்மாவில் பந்தத்தின் அத்தியந்தஅசத்பாவமிருக்கின்றது; நித்தியமுக்தப்பிரஹ்மவடிவம் ஆத்மாவாம்; அதற்கு மோக்ஷம் சம்பவியாதென்பது உத்தம பூமியிலேறிய வித்துவானது நிச்சயமாம்.

---

௨௧௦. ௨௧௯. வேதாந்தசித்தாந்தத்தின் நாநாப் பிரக்கிரியைகளின் தாற்பரியம்.

௨௧௦. சகல அத்வைதக் கிரந்தங்களினது தாற்பரியத்தின்விஷயம்.

நித்திய முக்த ஆத்மசொரூபத்தின் ஞானத்தினுல் துக்கபா கார சுகப்பிராப்தியின் பொருட்டு, அநேகவித கர்த்தவ்விய புத்தி றைற் றேன்றும் கிலேசத்தின் நிவிருத்தியே வேதாந்த சிரவணத்தின் பயனும். ஆத்ம சொரூபத்தில் பந்தத்தின் நாசவடிவ அல்லது பரமாநந்தத்தின் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷம் வேதாந்த சிரவணத் தின் பயனன்று. வேதாந்த சிரவணத்திற்கு முன்னும் ஆத்மாவி னிடத்துப் பந்தம் அற்பமு மில்லை. அங்ஙனமாயினும் அத்தியந்த அசத்தாகிய பந்தத்தின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரம த்தினுலேயே வேதாந்த சிரவணத்திற் பிரவிருத்தி உண்டாகின் றது. எவனுக்குப் பந்தப்பிரம முண்டாகவில்லையோ, அவனுக்குப் பிரவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. எல்லா அத்வைத சாஸ்திரங்களுக் கும் இந்தப் பக்ஷத்திற்றுன் தாற்பரியம்.

௨௧௧ ஜீவேசுவரர்களிடத்துச் சகல நூலாசிரியருடைய சம்மதியின் ஒருமித்த நிச்சயம்.

இவ்வாற்றுல் ஜீவேசுவரர்களது சொரூபநிரூபணம் நூலாசிரி யர்கள் வெகு விஸ்தாரமாக எழுதியிருக்கின்றனர். ஆண்டு ஜீவ னது சொரூபத்தில் ஏகத்தன்மை அநேகத்தன்மைகளின் விவாத முண்டு. சகல மதங்களிலும் ஈசுவரன் ஒருவன்; சர்வஞ்ஞன்; நித் திய முக்தன்; ஈசுவரனிடத்து ஆவரணத்தின் அங்கீகாரம் எந்த அத்வைதவாதத்தின் நூலிலும் இல்லை. ஈசுவரனிடத்து ஆவரணத் தைக் கூறுவோர் வேதாந்த சம்பிரதாயத்தி னின்றும் வெளிப் பட்டவராவர். ஆனுல் நாநா அஞ்ஞான வாதத்தில் ஜீவனை ஆசிரயி த்ததாய்ப் பிரஹ்மத்தை விஷயஞ் செய்வதாமஞ்ஞானம் என்பது வாசஸ்பதியின் மதம். ஆண்டு ஜீவனது அஞ்ஞானத்தால் கற்பிக்க ப்பட்ட ஈசுவரனும் பிரபஞ்சமும் நாநா வெனக் கொண்டிருக்கின் றனர். அங்ஙனமாயினும் ஜீவனது அஞ்ஞானத்தாற் கற்பிக்கப் பட்ட ஈசுவரனும் சர்வஞ்ஞ னென்றே கொண்டிருக்கின்றனர். ஈசுவரனிடத்து ஆவரணத்தின் அங்கீகாரமில்லை.

பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபத்தை நிரூபித்தல்.

ஜீவேசுவரர்களது சொரூபத்தை நிரூபித்தலில் பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபத்தை நிரூபிக்கின்றார்:—விவரணகாரர் மதத்தில் கண்ணாடி முதலிய உபாதியினால் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தின் விருத்தி கண்டத்திலுள்ள முகத்தினை விஷயஞ் செய்கின்றது. யாண்டுத் திருஷ்டாவுக்குப் பின்னமான பதார்த்தத்தின் எதிர்முகத்தன்மைவடிவச் சம்பந்தமும் கண்ணாடியோடு உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுக் கண்ணாடியோடு சம்பந்த முடையதாய்த் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்திற்குத் திருஷ்டாவுக்குப் பின்னமான தர்ப்பணத்திற்கு எதிர்முக பதார்த்தங்களோடும் சம்பந்த முண்டாய்த் தனது இடத்திலேயே அதன் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. யாண்டு அநேக பதார்த்தங்கள் கண்ணாடிக் கெதிர்முக மாகின்றனவோ, ஆண்டுத் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தினால் அநேக பதார்த்தங்களின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றது. தர்ப்பணத்திற்கு எதிர்முகமாய் உற்பூத உருவ முடையதா யிருப்பதெதுவோ, அதனிடத்துத் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தாற் றோன்றிய சாக்ஷாத்காரமும் யோக்கியதையாம். ஆதலால் தர்ப்பணத்திற் கெதிர்முகமான பதார்த்தத்திற்கு எதிரில் நேத்திரத்தின் விருத்தி (ஒளி) செல்லுகின்றது. தனது கோளகத்திலேயே நேத்திரத்தின் விருத்தி வருகின்றதென்னும் நியமமில்லை. இவ்வாற்றால் விவரணகாரர் மதத்தில் கண்டத்தின்கண் உள்ள முகத்தின் சாக்ஷாத்காரமே உண்டாகின்றது. ஆனால் முன்னோக்கியிருக்கும் கழுத்திலுள்ள முகத்தில் எதிர்முகத்தன்மையும், கண்ணாடியி லிருத்தற்றன்மையும், தன்னின்வேறாயதன்மையுமாகிய பிரம முண்டாகின்றது. ஆதலால் கண்ணாடியில், எதிர்முகமான பிரதிபிம்ப மிருக்கின்றது, எனது முகத்தின் வேறாயிருக்கின்றது என்னும் வியவகார முண்டாகின்றது.

இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—க. பிம்பவடிவ முகமுதலியவற்றின் சாக்ஷாத்காரமே தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தினால் உண்டாகுமாயின், சூரியனது பிரகாசத்தினால் நேத்திரத்திற்குத் தடை உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜலத்தினால் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்தினாலும் சூரியனது சாக்ஷாத்காரம் சம்பவியாமையால், ஜலதேசத்தில் சூரியனினும் வேறாகிய அதனதுபிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியை அங்கீகரித்தல்வேண்டும். உ.பிம்பத்தினது சாக்ஷாத்காரத்தின்பொருட்டு உபாதியோடு சம்பந்தமுடையதாய் நேத்திரத்தின் விருத்தி

தடுக்கப்படுகின்றதென்று அங்கீகரிக்கின், ஜலத்தினுள்ளிருக்கும் மணலின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகலாகாது. இவ்விரண்டு சங்கைக்கும் இது சமாதானமாம் :— க. கேவல நேத்திரத்திற்கு ஆகாயத்திலிருக்கும் சூரியனது பிரகாசத்தினுல் தடை உண்டாகின்றது. ஜல முதலிய உபாதியினுல் தடுக்கப்பட்ட நேத்திரத்திற்குச் சூரியப் பிரகாசத்தினுல் தடை உண்டாகிறதில்லை. உ. அங்ஙனமே * ஓர் நேத்திரவிருத்தி ஜலத்திற் பிரவேசித்து அதனுள்ளிருக்கும் மணலை விஷயஞ்செய்கின்றது. அதே நேத்திரத்தின் வேறு விருத்தி (ஜலத்தினுல்) தடுக்கப்பட்டதாய்ப் பிம்பத்தை விஷயஞ் செய்கின்றது. இது கண்டதை அநுசரித்த கற்பனையாம். ஆதலால் பிம்பத்திற் கந்நியமாகப் பிரதிபிம்பமில்லையென்பதே விவரணகாரர் மதமாம்.

உகரு. வித்தியாரணியசுவாமி விவரணகாரர்களது மதங்களின் வேற்றுமை.

வித்தியாரணியசுவாமிமுதலியோர் பாரமார்த்திக வியாவகாரிக பிராதிபாஸிக பேதத்தால் மூவகைச் சீவன் கூறியிருக்கின்றனர். வியாவகாரிக அந்தக்கரணத்திலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினை வியாவகாரிகஜீவ னென்பர். சொப்பனவஸ்தையின் பிராதிபாஸிக அந்தக்கரணத்திலுள்ள பிரதிபிம்பத்தினைப் பிராதிபாஸிகஜீவ னென்பர். விவரணகாரர் கிரமப்படி பிம்பத்திற்கு வேறாகப் பிரதிபிம்பமில்லாமையால் ஜீவனது மூன்று பேதம் சம்பவியாது. ஆதலால் மூவகை ஜீவவாதத்தை அநுசரித்தவர்கள் பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் பேதத்தை அங்கீகரிக்கின்றனர். அவர்கள் மதத்தில் கண்ணாடி முதலிய உபாதியில் அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பத்தின் அதிஷ்டானம் கண்ணாடிமுதலியனவாம். பிம்பத்தின் சந்நிதானம் நிமித்தகாரணமாம். நிமித்தகாரண மின்மையால் காரியத்தின் அபாவம் உண்டாகிறதில்லை; பிம்பத்தின் நீக்கத்தினுல் பிரதிபிம்பத்தின் அபாவ முண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும், நிமித்தகாரணத்திற் கிரண்டு பேத முண்டு. ஒன்றோ காரியத்திற்கு மறைவின்றிய முற்காலத் திருப்பதாகிய நிமித்தகாரணமாம். வேறு சில காரியகாலத்திருக்கும் நிமித்தகாரண

* மணலையும் பிம்பத்தையும் காணும் விருத்திகள் பலவாயினும் அவை விரைவிற் சுழலுதலால் கொள்ளிவட்டம்போல் ஒரே விருத்தியாகக் காணப்படுகின்றன.

மாம். கடமுதலியவற்றிற்குத் தண்டம் குலாலன்முதலியன நிமித்த காரணமாம். அவை காரியத்திற்கு முற்காலத் திருப்பனவாதல் வேண்டும். கட முதலியவற்றின் சத்தை உளதாக அவற்றின் அபே க்ஷை இல்லை. அங்ஙனமே பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் சுவ (தனது) விஷயம் நிமித்தகாரணமாம். ஆண்டு விஷயத்தின்சத்தை ஞானகா லத்தில் அபேக்ஷிக்கப்படுவதாம். அழிவிற் கெதுர்முகமான கடத் தோடு நேத்திரத்தின் சையோகமுண்டாகியும், கடத்தின் சாக்ஷாத் கார முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஞானகாலத்தில் வர்த்தமான கட முதலியனவே தமது சாக்ஷாத்காரத்திற்கு நிமித்தகாரணமாம். தூரத்துள்ள நாநா பதார்த்தங்களில் ஒருமைப்பிரம முண்டாகின் றது. மந்தாந்தகாரத்துள்ள இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பப்பிரம முண்டா கின்றது. ஆதலால் ஒருமைப்பிரமத்திற்கு நிமித்தகாரணம் தூரத் திருந்தற்றன்மைத் தோஷமாம். இரஜ்ஜுவின் சர்ப்பப்பிரமத்திற்கு நிமித்தகாரணம் மந்தாந்தகாரமாம். தூரத்திருத்தற்றன்மை மந்தா ந்தகார மென்பவற்றின் அபாவ முண்டாக, ஒருமைப்பிரம சர்ப் பப்பிரமங்களின் அபாவம் உண்டாகுதலால், காரியகாலத்திருப் பனவாகிய தூரத்திருத்தற்றன்மை மந்தாந்தகாரமென்பன முற்கூ றிய இரண்டுவித அத்தியாசங்களுக்கும் நிமித்தகாரணமாம். அவ் வாற்றால் பிம்பத்தின் சந்நிதானமும் காரிய காலத்திலிருப்பதே யாய்ப் பிரதிபிம்ப அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாதலால், பிம்பத்தின் நீக்கத்தால் பிரதிபிம்பத்தின் அபாவம் சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் சந்நிதிப்பட்ட பிம்பமோ பிரதிபிம்பத்திற்கு நிமித்தகாரணமாம். பிரமத்தின் அதிஷ்டானமே உபாதானகாரண மெனப்படுகின்றது. ஆதலால் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதானகாரணம் கண்ணாடி முதலி யனவாம். விவரணகாரர்மதத்தில் பிரதிபிம்பத்தின் சொரூபமோ பிம்பத்தினும் வேறன்று. ஆனால் கண்ணாடியிலிருத்தற்றன்மை எதிர்முகத்தன்மை பிம்பத்தினும் வேறாகுந்தன்மைத் தர்மங்களின் உற்பத்தி கண்டத்திருக்குமுகத்தி லுண்டாகின்றது. அம்மூன்று தர்மங்களும் அநிர்வசநீயமாம். அவற்றின் அதிஷ்டானவடிவ உபா தானகாரணம் கண்டத்திருக்கும் முகமாம். சந்நிதிப்பட்ட கண் ணாடி முதலியன நிமித்தகாரணமாம். இவ்வாற்றால் சேதனத்தின் பிரதிபிம்பவாதத்தில் இரண்டுமத முண்டு. விவரணகாரர் மதத்தில் பிரதிபிம்பத்திற்குப் பிம்பத்தோடு அபேதமிருத்தலால் பிரதிபிம் பத்தின் சொரூபம் சத்தியமாம். வித்தியாரணியசுவாமி முதலி

யோர்களது மதத்தில் கண்ணாடிமுதலியவற்றில் அநிர்வசநீயமுகாபாசத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. இதனையே ஆபாசவாதம் என்பர். விவரணத்திற்கூறிய பக்ஷத்தினைப் பிரதிபிம்பவாதம் என்பர். இரண்டுபக்ஷங்களின் பரஸ்பரகண்டநமும் சுவபக்ஷத்தின் மண்டநமும் பெருநூல்களில் விளக்கமாயிருக்கின்றன; விரிவஞ்சி எழுதப்படவில்லை.

௨௧௬. இருவர்பக்ஷங்களும் கொள்ளத்தக்கனவாமெனல்.

பிரதிபிம்பவாதத்திலேனும் ஆபாசவாதத்திலேனும் ஆக்கிரகமில்லை. சேதனத்தில் சம்சாரதர்மத்தின் சம்பவமில்லை; ஜீவேசுவரர்களுக்குப் பரஸ்பரம் பேதமில்லை என்னும் அர்த்தத்தை அறிவித்தற்பொருட்டு அநேகவிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எந்தப்பக்ஷத்தினால் அசங்கப் பிரஹ்மாத்மபோத முண்டாகுமோ அந்தப் பக்ஷமே ஆதரிக்கத்தக்கதாம்.

௨௧௫. பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களின் அபேதபக்ஷத்தின் கிரமம் அபேதத்தை அறிவித்தலில் எளிதாமெனல்.

அங்ஙனமாயினும், பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் அபேதபக்ஷத்தின் கிரமத்தால் அசங்கப் பிரஹ்மாத்மபோதம் அநாயாசமாக உண்டாகின்றது. ஏனெனின், கண்ணாடி முதலியவற்றில் முக முதலியவற்றின் இலௌகிகப் பிரதிபிம்பம் உண்டாகின்றது. ஆண்டும் பிம்பத்தின் சொரூபமோ என்றும் ஏகரசமாம். உபாதியின் சந்நிதானத்தினால் பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் பேதப்பிரம முண்டாகின்றது. [illegible] அங்ஙனமே பிரஹ்மசேதனமோ என்றும் ஏகரசமாம். அஞ்ஞானமுதலிய உபாதிகளின் சம்பந்தத்தால் ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மைகளின் பிரதீதிவடிவப் பிரம முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் அசங்கசேதனத்தில் ஜீவ ஈசபேதங்களின் முற்றும் அபாவமிருக்கின்றது. ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மைத் தர்மங்களோ ஒன்றற்கொன்று பின்னமாய்க் கற்பிதமாம். ஒன்றற்கொன்று பின்னமான தர்மிகள் கற்பிதமு மன்று. ஆதலால் பிம்பப் பிரதிபிம்பங்களின் அபேதவாதம் அத்வைத மதத்திற்கு அத்தியந்த அநுகூலமாம்.

உகசு. ஆபாசவாதம் பிரதிபிம்பவாதத்தினும் சிறிது பேதமாமாறு.

ஆனல் ஆபாசவாதத்தில் எங்ஙனம் அநிர்வசநீயம் பிரதிபிம்பமோ, அதற்கதிஷ்டானம் கண்ணடி முதலிய உபாதிகளோ, அங்ஙனமே விவரணத்திற்கூறிய பிரதிபிம்ப வாதத்திலும் கண்ணடியிலிருத்தற்றன்மை எதிர்முகத்தன்மைமுதலிய தர்மங்கள் அநிர்வசநீயமாம். அவற்றின் அதிஷ்டானம் முகமுதலிய பிம்பமாம். ஆதலால் இரண்டுபக்ஷங்களினும் அநிர்வசநீயத்திற்குப் பரிணமமுடைய உபாதானம் அஞ்ஞானமென்று கூறுதல் வேண்டும்.

உகஎ. பிரதிபிம்பத்திற்கு நிழல்வடிவத்தன்மையை நிஷேதித்தல்.

சில நூலாசிரியர் சாயையை (நிழலை) ப்பிரதிபிம்பமெனக் கொண்டிருக்கின்றனர். அது சம்பவியாது. ஏனெனின் சரீரம் விருக்ஷ முதலியவற்றினல் எவ்வளவிடத்தில் பிரகாசத்தின் தடை உண்டாகிறதோ, அவ்வளவிடத்தில் பிரகாச விரோதியான அந்தகாரமுண்டாகின்றது. அவ்வந்தகாரத்தினைச் சாயை யென்பர். அந்தகாரத்திற்கு நீலவுருவ மிருத்தலால் சாயைக்கும் நியமமாக நீலவுருவ முண்டாகின்றது. ஸ்படிக முத்துக்களின் பிரதிபிம்பம் வெண்மையாகின்றது. சொர்ணத்தின் பிரதிபிம்பம் பீத உருவமுடையதாகின்றது. சிவப்பான மாணிக்கத்தின் பிரதிபிம்பத்தில் சிவப்பு உருவமுண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பத்தினைச் சாயை வடிவமாகக் கொள்ளின் சகலப் பிரதிபிம்பங்களுக்கும் நீல உருவம் வேண்டும். இதனல் சாயை வடிவம் பிரதிபிம்ப மன்று.

உகஅ. பிரதிபிம்பம் பிம்பத்தினும் வேருகிய வியாவகாரிகத் திரவியவடிவமா மென்பதை நிஷேதித்தல்.

சிலர் இங்ஙனம் கூறுகின்றனர் :—அந்தகார சொரூபமாகிய சாயையினும் பிரதிபிம்பத்திற்குப் பேதமிருக்கினும், மீமாம்ஸ கர்மதத்தில் ஒளியின்மையை அந்தகாரமெனக் கொள்ளாது ஆலோகவிரோதியாகிய பாவரூபம் அந்தகாரமாம்; அதனிடத்திற் கிரியை யிருத்தலாலும் நீல உருவ மிருத்தலாலும் அந்தகாரம் திரவியமாம்; கிரியையும் குணமும் திரவியத்திலேயே யிருக்குமாக

லின் பத்தாந்திரவியம் அந்தகாரமாமெனக் கொள்வதுபோல, பிரதிபிம்பமும் பிருதிவி ஜல முதலியவற்றினும் வேறுகிய திரவியமாம் என்று இவ்வாறு பிரதிபிம்பத்தினைச் சுவதந்திரத் திரவியமெனக்கொள்ளின், அவனை, அப்பிரதிபிம்பம் நித்தியத் திரவியமா? அல்லது அநித்தியத் திரவியமா? என்று கேட்கவேண்டும். நித்தியத்திரவியமாமாயின் ஆகாயமுதலியவற்றைப்போலஉற்பத்தி நாசமில்லாததாகவே யிருத்தலின், பிரதிபிம்பத்திற்கு உற்பத்தி நாசம் தோற்றலாகாது. இதனுல் பிரதிபிம்பத்தினை அநித்தியத் திரவிய மெனின், உபாதானத்தின் தேசத்தில் காரியத்திரவிய மிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதானகாரணம் கண்ணுடி முதலியனவென்றே கொள்ளவேண்டியதாகும். கண்ணுடிமுதலியவற்றிற்குப் பிரதிபிம்பத்தின் உபாதானத்தன்மை சம்பவியாது. ஏனெனின், கண்ணுடி முதலிய உபாதானத்தில் பிரதிபிம்பவடிவத் திரவியத்தின் இருப்பை அங்கீகரிக்கின், அவனை இது கேட்கவேண்டும்:—பிரதிபிம்பத்திலுள்ள உருவம், குறுமை நெடுமைமுதலிய பரிமாண மென்னும் குணங்களும், அங்ஙனமே பிம்பத்தினும் விபரீத எதிர்முகத்தன்மை முதலிய தர்மங்களும், கைகால் முதலிய அவயவங்களும் பிரதிபிம்பத்தில் தோற்றுகின்றன. அவை பிரதிபிம்பத்தில் வியாவகாரிகமா? அன்று? மித்தையாகத் தோற்றுகின்றனவா? உருவம் பரிமாண முதலியவற்றிற்குப் பிரதிபிம்பத்தில் வியாவகாரிக அபாவம் அங்கீகரித்து, (பிரதிபிம்பத்தின் உருவமுதலியவற்றிற்குப்) பிராதிபாஸிகம் அங்கீகரிக்கின், வியாவகாரிகத் திரவியசொரூபப்பிரதிபிம்பத்தின்அங்கீகாரம் நிஷ்பலமாம். பிரதிபிம்பத்தின் உருவம் பரிமாண முதலியவற்றை வியாவகாரிகமெனக் கொள்ளின், அற்ப பரிமாணமுடைய கண்ணுடியில் மகா பரிமாணமுடைய அநேக பிரதிபிம்பங்களின் உற்பத்தி சம்பவியாது. பிரதிபிம்ப மித்தியாத்தன்மையிலோ சரீரத்தின் மத்தியில் சுருங்கிய இடத்தில் சொப்பனத்தின் மித்தையாகிய யானை முதலியவற்றின் உற்பத்தி உண்டாகுதலால் முற்கூறிய தோஷம் சம்பவியாது. அங்ஙனமே பிரதிபிம்பத்தினை வியாவகாரிகத் திரவியமெனக் கூறின், ஒருவித உருவமுடைய கண்ணுடியின் சமான உருவமுடைய பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தியே உண்டாதல் வேண்டும். அநேகவித உருவமுடைய அநேக பிரதிபிம்பங்களின் உற்பத்தி ஒரு கண்ணுடியில் உண்டாகின்றது. ஒரு

உருவமுடைய உபாதானத்தினுல் அநேகவித உருவமுடைய அநேக உபாதே(காரி)யங்களின்உற்பத்திஉண்டாகிறதில்லை.தர்ப்பணத்தின் இடையில் அல்லது தர்ப்பணத்திற்கு அதிசமீபத்திலுள்ள மற்றைய பதார்த்தங்கள் ஒன்றுந் தோற்றுகிறதில்லை. எதனுல் அநேகவித உருவமுடைய பிரதிபிம்பங்களின் உற்பத்தி சம்பவிக்கின்றதோ, அதனுல் பிரதிபிம்பத்திற்கு வியாவகாரிகத்திரவியவடிவம் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆனுல் தர்ப்பணத்தின் அதிசமீபத்தில் உள்ள வேறெதுவுமோ பிரதிபிம்பத்திற்கு உபாதானமாகக்காணப்படுகிறதில்லை. கண்ணுடியே உபாதானமெனக் கொள்ளவேண்டியதாகும். அது சம்பவியாது. ஏனெனின், கனமுள்ளதாய் அவயவத்தோடு கூடியதாய் முன்போல விகாரமின்றியதாய்த் தோற்றிக்கொண்டிருக்க, கண்ணுடியில் குழிவு உயர்வு தாடை மூக்குமுதலிய அநேகவித அவயவமுதலிய வேறு திரவியமாகிய பிரதிபிம்பத்தின் உற்பத்தி கூறுதல் முற்றும் யுக்தியீனமாம். ஆதலால் பிம்பத்திற்கு வேருய் வியாவகாரிகத் திரவியவடிவப் பிரதிபிம்ப மிருக்கின்றதென்னும் பக்ஷமும், சாயாவாதத்தைப்போல அசங்கதமாம்.

உகக. ஆபாசவாதப் பிரதிபிம்ப வாதங்களின் யுக்தியோடு கூடிய தன்மையைக் கூறி, இரண்டு பக்ஷங்களிலும் அஞ்ஞானம் உபாதானமாதலைக் கூறுகின்றுர்.

இவ்வாற்றுல் சந்நிதிப்பட்ட கண்ணுடி முதலியவற்றினின்றும் முகமுதலிய அதிஷ்டானத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மைமுதலிய அநிர்வசநீய தர்மங்கள் உற்பத்தியாகின்றன. அல்லது சந்நிதிப்பட்ட முகமுதலியவற்றினின்றும் கண்ணுடிமுதலிய அதிஷ்டானத்தில் அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பம் உற்பத்தியாகின்றது என்னும் இரண்டு பக்ஷமும் யுக்தியோடுகூடியனவாம். ஆதலால் அநிர்வசநீய தர்மத்திற்கு அல்லது அநிர்வசநீயப் பிரதிபிம்பத்திற்கு உபாதானகாரணம் கூறுதல் வேண்டும்.

உஉ௦. மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அல்லது தூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பத்தின் அல்லது அதன் தர்மங்களின் உபாதானத்தன்மை சம்பவியாமையின் சங்கை.

ஆண்டு ஜகத்தின் சாதாரண காரணமாகிய மூலாஞ்ஞானமே பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மங்களுக்காவது அல்லது தர்

ஆதலால் மூலாஞ்ஞானமே பிரதிபிம்பாத்தியாசத்திற்கு உபாதான மாமென்னும் பக்ஷமே நலமுடையதாம்.

உஉஅ மூலாஞ்ஞானம் உபாதானமாம் என்னும் பக்ஷத்திற் சங்கை.

ஆனால் இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—பிரஹ்மசேதனத்துள்ள மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், பிரஹ்மஞானமின்றிப் பிரதிபிம்பப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின் அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்த ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்திவாயிலாகப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் அதிஷ்டானம் முற்கூறிய பக்ஷத்தில் பிரஹ்ம சேதனமாம். கண்ணாடி யவச்சின்ன சேதனம் அல்லது முகாவச்சின்ன சேதனம் அதிஷ்டானமன்று. முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரிக்கின், உபாதானத்தின் நாசத்தால் முகம் கண்ணாடி முதலிய வியாவகாரிக பதார்த்தங்களின் அபாவ முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் மூலாஞ்ஞானத்திற்கு உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முக முதலியவற்றால் பிம்ப உபாதியின் வியோக காலத்திலும் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்பவியாது.

உஉகூ. இச்சங்கைக்குச் சமாதானம்.

இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:—ஆவரணசக்தி விக்ஷேபசக்தியென்னும் பேதத்தால் இரண்டம்சங்களையுடையது அஞ்ஞானமாம். பிரதிபந்தகமின்றிய அதிஷ்டான ஞானத்தினால் எல்லா அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றது. பிராரப்த கர்மமாகிய பிரதிபந்தக மிருக்கின், பிரஹ்மவடிவ அதிஷ்டான ஞானமுண்டாகியும், விக்ஷேப ஏதுவாகிய அஞ்ஞானாம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. கடமுதலிய அநாத்ம பதார்த்தகோசர ஞானமுண்டாயின், அவற்றால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியோ உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் எவ்வளவுகாலம் கடாதிகளின் ஸ்புரணமிருக்கின்றதோ, அவ்வளவுகாலம் அந்தகாரத்தினால் ஆவரி(மறை)க்கப்பட்ட வீட்டின் ஏகதேசத்தில் பிரபையின் பிரகாசத்தினால் அந்தகாரம் சுருங்குவதுபோல, அஞ்ஞான ஜந்நிய ஆவரணத்தின் சுருங்குதல் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே முகம் கண்ணாடிமுதலி

ற்றின் சாக்ஷாத்காரத்தால் பிரஹ்மத்தை மறைக்கும் மூலாஞ் ஞானத்தின் நிவிருத்தியானது உண்டாகாவிடினும், அஞ்ஞானத் தாற்றோன்றிய பிரதிபிம்பாத்தியாச வடிவ விக்ஷேபத்திற்கு ம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தினால் உபாதானத்தில் ங்குதல்வடிவ சங்கோசம் உண்டாகின்றது. உபாதானத்தில் யமாதலையே காரியத்தின் சூக்ஷ்ம அவஸ்தை யென்பர். இவ்வாற் அதிஷ்டான ஞானத்தின் அபாவத்தால் அஞ்ஞானத்தின் ருத்தியின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாதவடிவ நிவிரு சம்பவியாதாயினும், முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞான ால் பிரதிபந்தகாபாவ முண்டாக, காரியத்திற்கு உபாதானத் விலயவடிவ நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

௨௬௦. ஏகதேசியின் கிரமமாகப் பாதத்தின் இலக்ஷணம்.

இவ்வாற்றால் சம்சாரதசையில் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாதம் உண்டாகிறதில்லை என்று ஓர் ஏகதேசி அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். இம்மதத்தில் அபாவ நிச்சயத்தைப் பாதமென்று கூறுவதில்லை. ஏனெனின் "முகத்தில் கண்ணாடியிலிருத்தற்றன்மையில்லை, கண்ணாடியில் முக மில்லை" என்று விவரணகாரர் வித்தியாரணிய சுவாமிகளின் மத பேதத்தால் இருவகை அத்தியாசத்தின் அபாவ நிச்சயம் சகல அஞ்ஞானிகளுக்கும் அநுபவ சித்தமாம். அதன் அபாவத்தைச் சம்சாரதசையிற் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆதலால் பிரஹ்மஞானமின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாதமில்லை எனக்கொள்ளின், அவர் மதத்தில் கேவலம் அதிஷ்டான சேஷத்தினைப் பாத மென்பர். பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் அபாவ நிச்சயம் முற்கூறியபடி உண்டாகியும், சம்சாரதசையில் அஞ்ஞானத்தின் சத்தையிருத்தலால், கேவல அதிஷ்டானம் சேஷமன்று; ஆனால் அஞ்ஞான விசிஷ்ட அதிஷ்டான மிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பிரதிபந்தகமின்றிய முகம் கண்ணாடிமுதலியவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்தினால் அதிஷ்டான ஞானமின்றிப் பாதவடிவ அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் அபாவமுண்டாகியும், தனது உபாதானத்தில் காரியத்தின் விலயவடிவ சங்கோச முண்டாகின்றது. உபாதான வடிவமாகக் காரியம் நிலைத்தலையே சூக்ஷ்மாவஸ்தை யென்பர்.

உ௲க. அநேக நூலாசிரியர்கள் மதப்படி பாதத்தில் இலக்ஷணமும், பிரஹ்மஞானமின்றிப் பிரதி பிம்பாத்தியாசத்தினது பாதத்தின் சித்தியும்

அநேக நூலாசிரியர் மதத்தில் பிரஹ்மஞானமின்றி மூலாஞ்ஞானத்தின் நாசமின்றியும் மூலாஞ்ஞான ஜந்நியப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாத முண்டாகின்றது. அவர்கள் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—மித்தியாத்துவ நிச்சயம் அல்லது அபாவநிச்சயம் பாதமெனப்படுகின்ற தென்பது சர்வ கிரந்தங்களின் நிச்சயமாம். அநேக இடங்களில் மித்தியாத்துவ நிச்சயமும் அபாவநிச்சய பதார்த்தமாகின்றது. இங்கு அதிஷ்டானமாத்திரம் சேஷமிருக்கின்றது. அஞ்ஞானம் சேஷித் திருக்கவில்லை. இவ்வபிப்பிராயத்தால் சில நூலாசிரியர் அதிஷ்டானமாத்திரத்தின் சேஷமே பாதத்தின் சொரூபமெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அதிஷ்டானமாத்திரத்தின் சேஷம் பாதத்தின் லக்ஷணமன்று. பாதத்திற்கு இதுவே லக்ஷணமாயின், ஸ்படிகத்தில் செம்மைப் பிரமமுதலிய ஸோபாதிக (உபாதியோடுகூடிய) அத்தியாச முண்டாகின்றது. அங்கு அதிஷ்டான ஞானத்திற்குப் பிந்தியகாலத்திலும் செம்பரத்தம் பூவிற்கும் ஸ்படிகத்திற்கும் பரஸ்பர சம்பந்தவடிவப் பிரதிபந்தகமிருக்கச் செம்மை அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே வித்துவானுக்குப் பிராரப்தகர்மப் பிரதிபந்தக மிருக்கச் சரீரமுதலியவற்றின் நிவிருத்தியுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அஞ்ஞானகாரிய விசிஷ்ட அதிஷ்டானம் இரண்டிடங்களினு மிருத்தலின், கேவல அதிஷ்டான சேஷத்தின் அபாவத்தால் பாத வியவகார மில்லை. அது உண்டாதல்வேண்டும். சுவேத(வெண்மை) ஸ்படிகத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தால் செம்மை அத்தியாசத்தின் பாத முண்டாகின்றது. பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தால் ஜீவன்முக்த வித்துவானுக்குச் சம்சாரத்தின் பாதமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் விக்ஷேபத்தோடுகூடிய அதிஷ்டானத்தில் பாத வியவகாரத்தைச் சகல நூலாசிரியர்களும் எழுதியிருக்கின்றனர். ஆண்டு அத்தியஸ்த பதார்த்தத்தில் மித்தியாத்தன்மை நிச்சயம் அல்லது அபாவநிச்சயமே பாதத்தின் சொரூபமெனச் சம்பவிக்கின்றது. பிரதிபந்தகமின்றிய முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் முகத்திற் பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலிய தர்மங்களின், அங்ஙனமே கண்ணாடியில்

ரதிபிம்ப முதலிய தர்மிகளின் மித்தியாத்தன்மை நிச்சய முண்
டாகின்றது. அங்ஙனமே அபாவ நிச்சய முண்டாகின்றது. ஆத
ால் பிரஹ்ம ஞானமின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் பாத
முண்டாகிறதில்லை என்று கூறுதல் பொருத்தமுடையதன்று.

உகூஉ. முகம் கண்ணுடி-முதலிய அதிஷ்டானத்தின் ஞானம் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாதல்.

அதிஷ்டான ஞானத்தினுல் அத்தியாசத்தின் பாதரூப நிவிரு
த்தி யுண்டாதல்போல முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றின் அபரோ
க்ஷஞானத்தினுலும் பிரதிபந்தகமின்றிய காலத்தில் பிரதிபிம்பாத்
தியாசத்தின் நிவிருத்தி அநுபவசித்தமாம். ஆதலால் பிரதிபந்தகா
பாவத்தோடுகூடிய முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றின் ஞானமும்
அதிஷ்டானத்தினைப்போல அத்தியாச நிவிருத்திக்கு ஏதுவா
மென்று மதிக்கத்தக்கதாம். முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றின்
ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாச நிவிருத்தியின் காரணத்த
ன்மை சம்பவிக்கவும் செய்கின்றது. ஏனெனின் சமான விஷயமு
டைய ஞானத்தோடு அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதமுண்டு. பின்ன
விஷயமுடைய ஞானத்தோடு அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதமின்று.
ஆதலால் முகம் கண்ணுடி-முதலிய ஞானத்திற்கு முகம் கண்ணுடி
யாதி அவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அவஸ்தாஞ்ஞானத்தோடுதான்
விரோதமிருக்கின்றது. பிரஹ்மத்தைஆச்சாதி(மறை)க்கும்மூலாஞ்
ஞானத்தோடு பிரஹ்மஞானமொழிந்த மற்றைய ஞானங்களுக்கு
விரோதமில்லை. ஆதலால் பிரஹ்மஞான விரோதியாகிய மூலாஞ்
ஞானத்தோடு கண்ணுடி-முதலிய ஞானத்திற்கு விரோதமின்மை
யால், பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானமாகிய மூலாஞ்ஞான
த்தின் நிவிருத்தியானது இல்லை யாயினும், அஞ்ஞான நிவிருத்தி
யின்றியும் விரோதிஞானத்தால்பூர்வஞானம் நிவிருத்தியாதல் அநு
பவசித்தமாம்.

உகூகூ. முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியின்றிப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தைக் கெடுக்குந்தன்மை.

எங்கு இரஜ்ஜுவின் அஞ்ஞானத்தினுல் சர்ப்பப் பிரமத்திற்
குப்பின் தண்டப்பிரம முண்டாகின்றதோ, அங்குத் தண்டஞான

த்தினால் சர்ப்பத்தின் உபாதானமாகிய அவஸ்தாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியோ உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் அதிஷ்டானத்தின் தத்துவஞானத்தினாலேயே அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜ்ஜு ஞானமின்றி இரஜ்ஜு சேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானத்திற்கு நிவிருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. தண்டப் பிரமத்தினாலே இரஜ்ஜு சேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமாயின், உபாதானத்தின் அபாவத்தால் தண்டாத்தியாசத்தின் சொரூபமே சித்தியாது. ஆதலால் தண்ட ஞானத்தினால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றி எங்ஙனம் சர்ப்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே "முகத்திற் பிரதிபிம்பத்தன்மையில்லை, கண்ணாடியில் முகமில்லை" என்றிவ்வாறு முகம் கண்ணாடிகளின் ஞானம் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்திற்கு விரோதியாயிருத்தலின், அதனாலும் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்திஉண்டாகின்றது. பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானமாகிய மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய ஞானத்தினால் நிவிருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. முற்கூறிய ஞானத்தினால் மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியைக் கூறின், மூலாஞ்ஞானத்தின் காரியமாகிய முகம் கண்ணாடி முதலிய வியாவகாரிக பதார்த்தங்களும் நஷ்டமாதல்வேண்டும். ஆதலால் முகம் கண்ணாடி முதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு விரோதியான விஷயத்தையுடையதா யிருத்தலின், அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றியும் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தைக் கெடுக்குந்தன்மை யிருக்கின்றது. பாவாபாவங்களுக்குப் பரஸ்பர விரோதமுண்டு. ஆதலால் அவற்றின் ஞானமும் ஒன்றற்கொன்று விரோதியாம். யாண்டு ஸ்தாணுவில் ஸ்தாணுத்தன்மை ஞானத்திற்குப்பின் புருஷத்தன்மைப் பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு "ஸ்தாணுத்தன்மையில்லை" யென்னும் விரோதியாகிய பிரமஞானத்தினால் முன் பிரமாஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. கடமுதலிய பூதலத்தில் கடாபாவத்தின் பிரமஞானத்திற்குப்பின் கடத்தோடு இந்திரியத்தின் சையோக முண்டாகக் "கடமுடையது பூதலம்" என்னும் விரோதியாகிய பிரமாஞானத்தினால் பூர்வப்பிரமஞானத்தின் நிவிருத்திஉண்டாகின்றது. யாண்டு இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பப் பிரமத்திற்குப்பின் தண்டப் பிரமத்தினால் சர்ப்பப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டுத் தண்டப்பிரமத்தினால் சர்ப்பப்பிரமத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றாற் சிலவிடத்துப் பிரமஞானத்தினால் பிரமா

ஞானத்தின் நிவிருத்தியும், சிலவிடத்துப் பிரமாஞானத்திஞல் பிரமஞானத்தின் நிவிருத்தியும் சிலவிடத்துப் பிரமஞானத்திஞல் பிரமஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றன. யாண்டுப் பிரமத்திஞல் பிரமையின் நிவிருத்தியும் பிரமத்திஞல் பிரமத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றனவோ, ஆண்டுப் பிரமத்தின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்தின் இருப்பிலேயே பூர்வஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. யாண்டுப் பிரமாஞானத்திஞல் பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்தஞானம் பிரமையாயிருத்தலின், அஞ்ஞானத்தோடு பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாற்ருல் அதிஷ்டான ஞானமின்றி மூலாஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியுமின்றி முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது.

விரோதிஞானத்திஞல் பூர்வஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்பது நியமம். அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்த ஞானத்திஞலேயே பூர்வப் பிரமத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாமென்னும் நியமமில்லை. ஆஞல் அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்த ஞானமின்றி அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி கேவல அதிஷ்டானத்தின் விசேஷப் பிரமையிஞலுண்டாகின்றது என்பது நியமமாம். விவரணகாரர் மதத்தில் முகத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மை கண்ணுடியிலிருத்தற்றன்மை எதிர்முகத்தன்மை என்னும் அத்தியாசம் உண்டாகின்றது. அதற்கு விரோதி "முகத்தில் பிரதிபிம்பத்தன்மை முதலியன இல்லை" என்னும் ஞானமாம். வித்தியாரணியசுவாமிகளின் மதத்தில் "கண்ணுடியில் முக" மென்னும் அத்தியாச முண்டாகின்றது. "கண்ணுடியில் முகமில்லை" என்னும் ஞானம் அதற்கு விரோதியாம். நையாயிகமதத்திலும் பாவாபாவங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று விரோதம் அங்கிகரித்து, அவற்றின் ஞானங்களுக்கும் விஷய விரோதத்தால் விரோதம் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாற்ருல் மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், பிம்ப உபாதியின் சந்நிதான வடிவப் பிரதிபந்தகமின்றிய காலத்தில் முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றியும் முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்பவிக்கின்றது.

உகூச முற்கூறிய பக்ஷத்தில் பத்மபாதாசாரியரால் செய்யப்பட்ட பஞ்சபாதிகையின்படி மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மையைக் கூறும் வாதியின் சங்கை.

ஆனால் இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—சாரீரகபாஷியத்திற்குப் பஞ்சபாதிகை என்னும் உரை பத்மபாதாசாரியரால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குப் பாஷியகாரரது வசனத்தினால் சர்வஞ்ஞத்தன்மை உண்டாயிருக்கின்றது. அந்தச் சர்வஞ்ஞ வசனமாகிய பஞ்சபாதிகையில் இது எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—யாண்டுச் சர்ப்பம் இரஜதமுதலிய பிரமமுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு இரஜ்ஜு சுத்திகளின் ஞானத்தினால் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியினால் சர்ப்ப மிரஜதமுதலிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இரஜ்ஜு சுத்தி முதலியவற்றின் ஞானத்தினைச் சர்ப்ப மிரஜத முதலியவற்றின் நிவிருத்தியில் சாக்ஷாத் காரணமெனக் கொள்ளின், உபாதானத்தின் நாசத்தால் பாவகாரியத்தின் நாசமுண்டாகும் என்னும் நியமத்திற்குக் கேடுண்டாகும். அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அஞ்ஞாத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின் நாசத்தால் அத்தியாசத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது என்று இவ்வாறு அங்கீகரிக்கின், முற்கூறிய நியமத்திற்கு வியபிசாரமுண்டாகிறதில்லை. அந்த காரத்தினைப்போல அஞ்ஞானமும் பாவரூபமாயினும், அஞ்ஞானம் அநாதியாயிருத்தலின் காரியமன்று. ஆதலால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியோ அதிஷ்டான ஞானத்தினாலும் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் பாவகாரியமாகிய சர்ப்பமுதலிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உபாதானத்தின் நாசமின்றி உண்டாகிறதில்லை. கடத்துவம்சத்தின் நிவிருத்தியும் வேதாந்தமதத்திலுண்டாகின்றது. அபாவ பதார்த்தங்களுக்கு உபாதானகாரண மிருப்பதில்லை. ஆதலால் உபாதானத்தின் நாசமின்றியும் கடத்துவம்சவடிவ காரியத்தின் நாசமுண்டாம். ஆனால் கடத்துவம்சம் பாவமன்று. ஆதலால் உபாதான நாசத்திற்குப் பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் நியதமாக ஏதுவாகுந் தன்மையைப் பாதுகாத்தற்குப் பஞ்சபாதிகையில் அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அதிஷ்டான ஞானம் அத்தியாச

நிவிருத்திக் கேதுவாதல் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அஞ்ஞான நிவிருத்தியை விட்டு அதிஷ்டானஞானம் அத்தியாச நிவிருத்திக்குச் சாக்ஷாத் ஏதுவாதல் நிஷேதஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தின் மேன்மையை அங்கீகரிக்கின், முற்கூறியபடி அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றியே பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகின்றது. ஆதலால் பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விரோதமுண்டாகும். அவஸ்தாஞ்ஞானத்தினை முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு உபாதானமாகக்கொள்ளின் விரோதமில்லை. ஏனெனின் அவஸ்தாஞ்ஞானத்தினை முற்கூறியஅத்தியாசத்திற்குஉபாதானமாகக் கூறின், அவர்கள் மதத்தில் விவரணகாரர் மதப்படி முகாவச்சின்னசேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானம் தர்மாத்தியாசத்திற்கு உபாதானமெனச் சித்திக்கின்றது. வித்தியாரணிய சுவாமிகளின் மதப்படி கண்ணுடி அவச்சின்ன சேதனத்திருக்கும் அஞ்ஞானம் தர்மி அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவெனச் சித்திக்கின்றது. பிரதிபந்தகமின்றிய காலத்தில் முகஞானத்தினுல் அல்லது கண்ணுடிஞானத்தினுல் அவ்வஞ்ஞானங்களுக்குக் கிரமமாக நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அஞ்ஞான நிவிருத்திவாயிலாகப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத் தன்மையை அங்கீகரித்தல் பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு அநுகூலமாம். மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையைக் கூறுதல் பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விருத்தமாம். இவ்வாற்ருல் முற்கூறிய அத்தியாசத்திற்கு ஏதுவாதலை அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு அங்கீகரிக்கின், அதற்கு இது பூர்வபக்ஷமாம்.

உகரு. முற்கூறிய சங்கை பொருந்தாமை.

ஆனுல் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரிக்கினும், பஞ்சபாதிகை வசனத்தோடுள்ள விரோதம் பரிகாரமாகாது. அது வருமாறு:—யாண்டுத் தர்ப்பண சம்பந்தமின்றிய தேவத்தனது முகத்தின் அல்லது தேவதத்தமுகம் பிரிந்த கண்ணுடியின்சாக்ஷாத்காரம் யஞ்ஞதத்தனுக்குண்டாய், அடுத்தகணத்தில் தேவதத்தனது முகத்திற்குத் தர்ப்பணத்தோடு சம்பந்த முண்டாகின்றதோ, ஆண்டும் பிரதிபிம்பாத்தியாசம் உண்டாகின்றது.

மூலாஞ்ஞானத்திற்கு உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முகம் கண்ணாடிமுதலிய சாக்ஷாத்காரத்தினால் அதன் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. முகஞானத்தால் முகாவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியும், அங்ஙனமே கண்ணாடி ஞானத்தினால் கண்ணாடி யவச்சின்ன சேதனத்துள்ள அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் அவசிய முண்டாகின்றன. முக கண்ணாடிகளின் சாக்ஷாத்காரத்திற்குப் பிந்தியகாலத்திலும் முக கண்ணாடிகளின் சந்நிதானத்தால் பிரதிபிம்பாத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் முக கண்ணாடிகளின் சாக்ஷாத்காரத்தால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்தின் ஆவரண சத்தி விசிஷ்ட அஞ்ஞானாம்சத்தின் நாசம் உண்டாகாமையால், விசேஷ வடிவத்தால் அறியப்படாத அதிஷ்டானத்திலும் அத்தியாசம் சம்பவிக்கின்றது. ஆண்டுக் கண்ணாடிக்கும் முகத்திற்கும் பரஸ்பரவியோகமுண்டாக, பிரதிபந்தகாபாவத்தோடுகூடிய அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அஞ்ஞான நிவிருத்திவாயிலாக அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி கூறுதல் அவஸ்தாஞ்ஞானவாதிக்கும் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆனால் ஞானத்தினால் சாக்ஷாத் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்திகூறுதலே சம்பவிக்கின்றது. ஏனெனின் இரஜ்ஜுஞானத்தினால் சுத்தியின் அஞ்ஞானத்தினது நாசம் உண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஞானத்தினால் அஞ்ஞானமாத்திரத்தின் நாசமுண்டாகிறதில்லை, ஆனால் சமானவிஷயமுள்ள அஞ்ஞானத்திற்கு ஞானத்தினால் நாசமுண்டாகின்றது. ஞானத்தினால் எதன் பிரகாசமுண்டாகின்றதோ, அது ஞானத்தின் விஷய மெனப்படுகின்றது. அஞ்ஞானத்தினால் ஆவரிக்கப்படுவது யாதோ, அது அஞ்ஞானத்தின் விஷய மெனப்படுகின்றது. யஞ்ஞதத்தனுக்கு அத்தியாசத்திற்கு முற்காலத்தில் உண்டாகிய முக கண்ணாடிகளின் சாக்ஷாத்காரம் யாதோ, அதனால் ஆவரணத்தின் நாசம் உண்டாகுதலால் அஞ்ஞானத்தினாலாகிய ஆவரண வடிவ அஞ்ஞானத்தினது விஷயத்தின் அபாவம் முக கண்ணாடிகளி லிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞான அஞ்ஞானங்களின் விரோதத்தைச் சம்பாதிக்கும் சமானவிஷயத்தன்மையின் பங்கத்தால், முற்கூறியவிடத்து அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்றி அத்தியாசமாத்திரத்தின் நிவிருத்தி அவஸ்தாஞ்ஞானவாதிக்கும் அங்கீகரிக்க வேண்டியதாகின்றது. இவ்வாற்றால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்

தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கினும் பஞ்சபாதிகை வசனத்தோடுள்ள விரோதம் பரிகாரமாகிறதில்லை.

உ௬௯. மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தினது ஏதுத்தன்மையை யங்கீகரிக்கின் பஞ்சபாதிகையின் வசனத்தோடு விரோதமும், மூலாஞ்ஞானத்திற்கு ஏதுவாந் தன்மையை அங்கீகரிக்கின் அவிரோதமும் உளதாதல்.

அன்றியும் சூக்ஷ்மமாக விசாரிக்கின், அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்தலே பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விரோதமாம். மூலாஞ்ஞானத்திற்கு ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரித்தல் விரோதமன்று. அது வருமாறு:—ஞானத்தால் கேவல அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. அஞ்ஞான வடிவ உபாதானத்தின் நிவிருத்தியினுல் அஞ்ஞான காரியத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இவ்வாறு பஞ்சபாதிகைவசன மிருக்கின்றது. அதற்கு இது அபிப்பிராயமன்று. பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவாயிருத்தலின், ஞானத்தினுல் அத்தியாச நிவிருத்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் உபாதானத்தின் நாசமின்றிப் பாவகாரியத்தின் நாசமுண்டாகிற தில்லையெனின், பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவாம். பாவகாரியம் துவியணுகமாம். அதன் உபாதானம் பரமாணுக்களாம். அவற்றிற்கு நித்தியத்தன்மை யிருத்தலால் நாசம் சம்பவியாது. ஆதலால் பரமாணு சையோகத்தின் நாசத்தால் துவியணுகத்தின் நாசமுண்டாகின்றது. ஆண்டுப் பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதான நாசத்தின் ஏதுத்தன்மைக்கு வியபிசாரமிருக்கின்றது. ஆதலால்பாவகாரியத்தின் நாசத்தில் உபாதானநாசம் ஏதுவாதலாகிய நியமத்தைப் பாதுகாக்கும் அபிப்பிராயத்தினுல் பஞ்சபாதிகை கூறியதன்று. கேவல ஆக்கிரகத்தினுல் பஞ்சபாதிகையின் வசனத்திற்கு முற்கூறிய நியமத்தைப் பாதுகாத்தலில் அபிப்பிராயமெனக்கூறின், தண்டப் பிரமத்தினுல் சர்ப்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகாது. நையாயிகமதத்திலும் துவியணுகத்திற்கு வேருகிய திரவியத்தின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசத்தினை ஏதுவெனக் கொண்டிருக்

கின்றனர். சகல பாவகாரியங்களின் நாசத்தில் உபாதான நாசத்தை ஏதுவாகக்கூறின், பரமாணுவும் மனமும் நித்தியமாம்; அவற்றிற்கு நாசம் சம்பவியாமையால், அவற்றின் கிரியைக்கும் நாசமுண்டாகாது. அங்ஙனமே நித்தியமான ஆத்மாவின் ஞான முதலிய குணங்களுக்கும் நித்தியமாகிய ஆகாயத்தின் சப்த முதலிய குணங்களுக்கும் நாசமுண்டாகாது. ஆதலால் பாவகாரியங்களின் நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவாமென்று கூறுதல் அசங்கதமாம். ஆனால் சிலவிடங்களில் ஆசிரயத்தின் நாசமுண்டாகக் காரியத்தின் ஸ்திதி யிருக்கிறதில்லை. ஆண்டு உபாதானத்தின் நாசமும் காரிய நாசத்திற் கேதுவாம். அங்ஙனமாயினும் காரிய நாசத்தில் உபாதானத்தின் நாசம் நியத ஏதுவன்று. உபாதானத்தின் இருப்பில் அந்நிய காரணத்தினாலும் காரியத்தின் நாசமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் முற்கூறிய நியமசம்ரக்ஷணையின் அபிப்பிராயத்தால் பஞ்சபாதிகை கூறியதன்று. ஆனால் அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமிடத்து, அதிஷ்டான ஞானத்திற்கு அத்தியாச நிவிருத்தியில் காரணத்தன்மை யில்லை. அதிஷ்டான ஞானமோ அஞ்ஞான நிவிருத்திக்குக் காரணமாம். அஞ்ஞான நிவிருத்தி அத்தியாச நிவிருத்திக்குக் காரணமாம். எங்ஙனம் குலாலன்பிதா கடத்தில் பிறிதோராற்றால் பெறப்பட்டவனாயிருத்தலின் காரணமாகானோ, அங்ஙனமே அத்தியாச நிவிருத்தியில் அதிஷ்டானத்தின் ஞானம் பிறிதோராற்றால் பெறப்படுவதாயிருத்தலின் காரணமன்று. இவ்வாற்றால் அதிஷ்டான ஞானத்தினால் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகுமிடத்து, ஞானத்தினால் அஞ்ஞான மாத்திரத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உபாதானமாகிய அஞ்ஞானத்தின் நாசத்தால் உண்டாகின்றது. இது பஞ்சபாதிகை வசனத்தின் அபிப்பிராயமாம். எங்கும் அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியில் அஞ்ஞான நிவிருத்திக்கு ஏதுத்தன்மை யிருக்கின்றது என்னும் அபிப்பிராயத்தால் பஞ்சபாதிகை கூறியுளதேல், தண்டப்பிரமத்தினால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின்மையால் சர்ப்பப்பிரமத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகலாகாது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்தின் யதார்த்த ஞானத்தினால் அத்தியாச நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆண்டு அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியே அத்தியாச நிவிருத்திக்கு ஏதுவாமென்னும் நியமம் பஞ்சபாதிகை நூலிற் கருதப்பட்டதாம். அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குப்

ிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் ஏதுத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், அவர்
்கத்தில் முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றின் ஞானமே அதிஷ்டா
ாத்தின் ஞானமாம். அதனுல் அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக
்யத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரித்தல், பஞ்சபாதிகையின்
்யநுசாரமாம். யஞ்ஞதத்தனுக்குப் பூர்வஞானத்தால் ஆவரண நா
ஸ்தலத்தில் தேவதத்தனது முகத்தின் உபாதி சந்நிதிப்பட பிர
ிதிபிம்பாத்தியாச முண்டாகின்றது. உபாதி பிரிந்தகாலத்தில் அதி
ஷ்டான ஞானத்தினுல் அத்தியாசம் நிவிருத்தியாகின்றது. ஆண்டு
அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி சம்
பவிக்கிறதில்லை. ஆனுல் அதிஷ்டான ஞானத்தினுல் சாக்ஷாத் அத்
தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இதனுல் பஞ்சபாதிகை
யோடு விருத்தமாம். மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத்தியாச
த்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முகம் கண்ணுடி
முதலிய ஞானத்தால் பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்
டாகும். ஆண்டு முகம் கண்ணுடி முதலியவற்றிற்கு இப்பக்ஷத்தில்
அதிஷ்டானத்தன்மை யின்மையால், அதிஷ்டான ஞான ஜந்நிய
அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியில்லை. ஆனுல் விரோதி விஷயத்தின்
ஞானத்திற்கு விரோதியாயிருத்தலின் முகம் கண்ணுடி முதலியவ
ற்றின் ஞானத்திற்கு அத்தியாசத்தைநிவர்த்திக்குந்தன்மையுண்டு.
பஞ்சபாதிகையில் அதிஷ்டான ஜந்நிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி
யே அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாகக் கருதப்பட்டதாம். அதிஷ்
டான ஞானமின்றி வேறுவகையால் அத்தியாசம் நிவிருத்தியாத
லில் அஞ்ஞான நிவிருத்திக்கு வாயிற்றன்மை கருதப்படவில்லை.
இவ்வாற்ருல் மூலாஞ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபிம்பாத் தியாசத்தின்
உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், முகம் கண்ணுடி முதலிய
வற்றின் ஞான ஜந்நிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான
ஞான ஜந்நியமன்று. அவஸ்தாஞ்ஞானத்தை முற்கூறிய அத்தி
யாசத்திற்கு உபாதானமெனக் கொள்ளின், முகம் கண்ணுடி முத
லியவற்றின் ஞான ஜந்நிய அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான
ஞான ஜந்நியமாம். அதிஷ்டானத்தினுல் அத்தியாசத்தின் நிவிரு
த்தி உண்டாயின், அது அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாகவே பஞ்ச
பாதிகையிற் கருதப்பட்டதாம். முன் அறியப்பட்ட அதிஷ்டானத்
தில் அத்தியாசமுண்டாய் நிவிருத்தி உண்டாயின், ஆண்டு முற்கூ
றியபடி அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாக அத்தியாசத்தின் நிவிரு

த்தி சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குப் பிர திபிம்பாத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரித்தலே பஞ்சபாதிகை வசனத்திற்கு விரோதமாம்; மூலாஞ்ஞானத்திற்கு முற்கூறிய அத்தியாசத்தின் உபாதானத்தன்மையை அங்கீகரித் தல் விரோதமில்லை.

உ௬எ. பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தின் வியாவகாரிகத் தன்மை பிராதிபாஸிகத்தன்மைகளின் விசார பூர்வகமான சொப்பனாத்தியாசத்தினது உபாதான விசாரத்தின் பிரதிஞ்ஞை.

இவ்வாற்றால் ஆகாயமுதலிய பிரபஞ்சத்தைப்போல மூலாஞ் ஞான ஜந்நியமாம் பிரதிபிம்பாத்தியாசம். ஆனால் ஏகதேசி யின் கிரமப்படி பிரஹ்ம ஞானமின்றி அதன் பாதவடிவ நிவிரு த்தி உண்டாகா திருத்தலின், பிரதிபிம்பாத்தியாசத்தில் வியாவகா ரிகத்தன்மைச் சங்கை உண்டாகின்றது. அங்ஙனமாயினும் பிம்ப உபாதியின் சம்பந்த வடிவ * ஆகந்துக தோஷ ஜந்நியமாம்; ஆத லால்பிராதிபாஸிகமாம்.ஆகாயமுதலிய பிரபஞ்சத்திற்குஅத்தியாச முளது. அவை அவித்தைமாத்திரத்தாற் றோன்றியனவாம்; ஆத லால் வியாவகாரிகமாம். பின்னர் முற்கூறியபடியோ அதிஷ்டான ஞானமின்றி விரோதிஞானத்தினால் பாதவடிவ நிவிருத்தியின் சம் பவ மிருத்தலின், சம்சாரதசையில் பாதிக்கப்படுந் தன்மை வடிவ பிராதி பாஸிகத்தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம் பிரதிபிம் பாத்தியாசத்தில் மதபேதத்தால் அவஸ்தாஞ்ஞானமும் மூலாஞ் ஞானமும் உபாதானமென்று கூறப்பட்டனவோ, அங்ஙனமே சொப்பனாத்தியாசமும் சிலர் மதத்தில் அவஸ்தாஞ்ஞான ஜந்நிய மும் வேறுமதத்தில் மூலாஞ்ஞான ஜந்நியமுமாம்.

உ௬அ—உ௯எ. சொப்பனத்தில் விசாரம்.

உ௬அ. தூலாஞ்ஞானம் சொப்பனத்திற்கு உபா தானமாதலின் கிரமம்.

அவஸ்தாஞ்ஞானத்திற்குச் சொப்பனத்தின் உபாதானத்தன் மையை இவ்வாறு கூறுகின்றார்:—அஞ்ஞானத்தின் அவஸ்தாவிசே

* ஆகந்துகம்—செயற்கை, போக்குவரத்துடையது, ஒன்றன் தருமம் மற்றொன்றிலேறுதல்.

ஷம் நித்திரையாம். ஏனெனின் ஆவரண விக்ஷேப சத்தியோடு கூடியதன்மை அஞ்ஞானத்தின் இலக்ஷணமாம். சொப்பனகாலத்தில் ஜாக்கிர திருஷ்டாதிருசியங்களின் ஆவரணம் அநுபவ சித்தமாம். தேவதத்தனென்னும் பெயருள்ள பிராஹ்மணஜாதியான் ஜாக்கிர காலத்திற்பிதாபாட்டன் முதலியோரதுமரணத்திற்குப்பின், தாகம் சிராத்த முதலியவற்றைச்செய்து பொருள் புத்திரர்முதலிய சம் பத்தோடுங் கூடித் தூங்குகின்றவனாய், தன்னை யஞ்ஞதத்தனென் னும் பெயர், க்ஷத்திரியஜாதி, பாலியாவஸ்தை என்பவற்றோடு கூடி யவனாய் அன்னவஸ்திரங்கள் கிட்டாமையால் பசியினாலும் குளிரினா லும் பீடிக்கப்பட்டு, தனதுபிதாபாட்டன்மார்களதுமடியில் அழுது கொண்டிருக்க அநுபவிக்கின்றான். ஆண்டு ஜாக்கிரகாலத்தின் வியா வகாரிகதிருஷ்டாதிருசியங்களுக்குமூலாஞ்ஞானத்தினால் ஆவரண த்தைக்கூறின், ஜாக்கிரகாலத்திலும் அவற்றின் ஆவரணமுண்டா தல் வேண்டும். வேறெதுவும் ஆவரணத்தைச் செய்வதாகக் காண ப்படுகிறதில்லை. ஆதலால் சொப்பன காலத்தில் நித்திரையே ஆவ ரணம் செய்கின்றது. சொப்பனத்தின் பதார்த்த வடிவ பரிணாம மும் நித்திரையினதேயாகின்றது. இவ்வாற்றால் ஆவரண விக்ஷேப சத்தி விசிஷ்டம் நித்திரையாம். ஆதலால் அஞ்ஞான லக்ஷணம் நித்திரையிலிருத்தலால் அஞ்ஞானத்தின் அவஸ்தாவிசேஷம் நித் திரையாம். ஆனால் அவஸ்தாஞ்ஞானம் ஸாதியாம். ஏனெனின் மூலாஞ்ஞானமே ஆகந்துக வடிவ விசிஷ்டமாய்ச் சொற்ப உபாதி அவச்சின்ன சேதனத்தை ஆவரணம் செய்கின்றது. அதனை அவஸ் தாஞ்ஞான மென்றும், தூலாஞ்ஞான மென்றும் கூறுவர். இவ்வாற் றால் ஆகந்துக வடிவ விசிஷ்டமா யிருத்தலின் அவஸ்தாஞ்ஞானம் ஸாதியாம். அதன் உற்பத்தியில் நிமித்தகாரணம் ஜாக்கிர போகத் திற்கு ஏதுவான கர்மங்களின் உபராமமாம். மூலாஞ்ஞானத்தின் ஆகார விசேஷமாகவே யிருத்தலின் மூலாஞ்ஞானம் உபாதான காரணமாம். நித்திரை வடிவ அவஸ்தாஞ்ஞானத்தினால் ஆவரிக்க ப்பட்ட வியாவகாரிக திருஷ்டாவினிடத்துப் பிராதிபாஸிக திரு ஷ்டா அத்தியஸ்தமாம். அந்த நித்திரையினால் ஆவரிக்கப்பட்ட வியாவகாரிக திருசியத்தில் பிராதிபாஸிக திருசியம் அத்தியஸ்த மாம். ஆதலால் பிராதிபாஸிக திருஷ்டாவின் அதிஷ்டானம் வியா வகாரிக திருஷ்டாவாம். பிராதிபாஸிக திருசியத்தின் அதிஷ்டா னம் வியாவகாரிக திருசியமாம். கர்மம் போகத்திற் கெதிர்முகமா

யின் அப்போது ஜாக்கிரமுண்டாகின்றது. அக்காலத்தில் பிரஹ்ம ஞான மின்றிய புருஷர்களுக்கும் வியாவகாரிக திருஷ்டா திருசியங்களின் ஞானமே அதிஷ்டானத்தின் ஞானமாம். அதனால் அவஸ்தாஞ்ஞான வடிவ உபாதானத்தின் நிவிருத்திவாயிலாகப் பிராதிபாஸிக திருஷ்டா திருசியங்களின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. வியாவகாரிக திருஷ்டாவின் ஞானத்தினால் பிராதிபாஸிக திருஷ்டாவின் நிவிருத்தியும் வியாவகாரிக திருசியத்தின் ஞானத்தினால் பிராதிபாஸிக திருசியத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றன.

௨௩௯. முற்கூறிய பக்ஷத்திற் சங்கை.

இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—முற்கூறியபடி ஜாக்கிர திருஷ்டாவுக்கும் சொப்பன திருஷ்டாவுக்கும் பேதமுண்டு. அந்நிய திருஷ்டாவினது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி அந்நியனுக்குண்டாகுமாயின், தேவதத்தனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி யஞ்ஞதத்தனுக் குண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் சொப்பனத்தின் அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி ஜாக்கிரகாலத்தி லுண்டாகின்றது. திருஷ்டாவின் பேதம் அங்கீகரிக்கின் ஸ்மிருதி சம்பவியாது.

௨௪௦. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—அந்நியனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி அந்நியனுக்குண்டாகாதாயினும், தன்னால் அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி தனக்குண்டாகும். அங்ஙனமே தனது தாதாத்மிய முடையவனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதியும் தனக்குண்டாம். ஆதலால் தேவதத்த யஞ்ஞதத்தர்களுக்குப் பரஸ்பரம் தாதாத்மியமில்லை. ஜாக்கிரத்தின் திருஷ்டாவில் சொப்பன திருஷ்டாவிற்கு அத்தியஸ்தத்தன்மை யிருத்தலால், அவனிடத்து அவனது தாதாத்மிய முண்டு. அத்தியஸ்த பதார்த்தத்திற்கு அதிஷ்டானத்தில் தாதாத்மிய முண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் ஜாக்கிர திருஷ்டாவின் தாதாத்மிய முடையவன் சொப்பன திருஷ்டாவாம். அவனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதி ஜாக்கிர திருஷ்டாவிற் குண்டாகின்றது. யஞ்ஞதத்தனிடத்துத் தேவதத்தனது தாதான்மிய மின்மையால் தேவதத்தனது அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸ்மிருதியினது அடைவு யஞ்ஞதத்தனுக்கில்லை. இவ்வாற்றால் சொப்பனத்தியாசத்தின் உபாதானம் நித்திரைவடிவ அவஸ்தாஞ்ஞானமாம்.

சொப்பனத்தின் பிராதிபாஸிக ஜீவனுக்கும் ஜகத்திற்கும் அதிஷ்டானமாதல்.

சொப்பனகாலத்தில் திருசியமாத்திரத்தின் அஞ்ஞானத்தால் உற்பத்தி அங்கீகரித்து, வியாவகாரிக ஜாக்கிரகாலத்தின் ஜீவனைத் திருஷ்டாவாகக் கொள்ளின் சம்பவியாது. ஏனெனின், வியாவகாரிக ஜீவனது சொரூபம் நித்திரைவடிவ அஞ்ஞானத்தால் ஆவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அஞ்ஞானத்தினால் ஆவரிக்கப்பட்ட ஜீவனது சம்பந்தத்தினால் விஷயத்தின் அபரோக்ஷமுண்டாகின்றது. இதனால் சொப்பனப் பிரபஞ்சத்தின் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் அசம்பவமுண்டாகும். ஆதலால் திருசியத்தைப்போல திருஷ்டாவும் வியாவகாரிக ஜீவனிடத்து அத்தியஸ்தமாம். அது ஆவரிக்கப்படாததாம். அதன் சம்பந்தத்தினால் பிராதிபாஸிகத் திருசியத்தின் அபரோக்ஷஞானம் சம்பவிக்கின்றது. இவ்வாற்றால் பாரமார்த்திக வியாவகாரிக பிராதிபாஸிக பேதத்தால் மூவகைச்சீவவாதிகளாகிய நூலாசிரியர் சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானம் வியாவகாரிக ஜீவனும் ஜகத்தும் என்று கூறியிருக்கின்றனர்.

உசஉ. முற்கூறிய பக்ஷத்தின் பொருத்தமின்மையோடு சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை.

ஆனால் இம்மதம் பொருத்தமில்லாததாம். ஏனெனின் வியாவகாரிகத் திருஷ்டாவும் திருசியத்தைப்போல அநாத்மாவாக இருத்தலின் ஜடமாம். ஆனால் சத்தாஸ்பூர்த்தியைத்தருதல் வடிவ அதிஷ்டானத்தன்மை வியாவகாரிகத் திருஷ்டா திருசியங்களில் சம்பவியாது. ஆனால் சேதனத்திற்குச் சொப்பனப் பிரபஞ்சத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை கூறுதல் உசிதமாம். இதனாற்றான் இரஜ்ஜு சுத்திகள் சர்ப்ப இரஜதங்களுக்கு அதிஷ்டானமாமென்னும் வசனத்திற்கு இரஜ்ஜு அவச்சின்னசேதன அதிஷ்டானத்தில் தாற்பரியம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அநேக நூல்களிலும் சேதனமே சொப்பனப் பிரபஞ்சத்திற்கு அதிஷ்டானமெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அகங்காராவச்சின்னசேதனம் சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானமாம். இவ்விரண்டு மதங்களும் நலமுடையனவாம்.

உசங. அகங்காராவச்சின்ன சேதனத்தைச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகக்கொண்டு, தூலாஞ்ஞானம் அதற்கு உபாதானமாதலும், ஜாக்கிரத்தின் ஞானத்தால் அதன் நிவிருத்தியும்.

அவற்றில் அகங்காராவச்சின்ன சேதனத்தைச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகக் கொள்ளின், மூலாஞ்ஞானத்தால் அதன் ஆவரணம் சம்பவியாது. ஆதலால் அகங்காராவச்சின்னத்தை ஆச்சாதிக்கும் அவஸ்தாஞ்ஞானமே சொப்பனத்தின் உபாதானமெனச் சம்பவிக்கின்றது. ஜாக்கிரத்தின் போதத்தால் பிரஹ்மஞானமின்றி அதன் நிவிருத்தியும் சம்பவிக்கின்றது.

உசச. அகங்கார அநவச்சின்னசேதனத்தைச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகக்கொண்டு மூலாஞ்ஞானத்திற்கு அதன் உபாதானத்தன்மையும், உபாதானத்தில் விலயவடிவமான அதன் நிவிருத்தியும்.

அவித்தையில் பிரதிபிம்பசேதனம் அல்லது பிம்பவடிவ ஈசுவரசேதனம் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனமாம். அதற்கதிஷ்டானத்தன்மையிலோ அதனை ஆச்சாதி (மறை)க்கும் மூலாஞ்ஞானமே சொப்பனத்தின் உபாதானமாகக் கொள்ளவேண்டியதாகின்றது. ஜாக்கிரத்தின் போதத்தினால் அதன் பாதவடிவ நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. ஆனால் உபாதானத்தில் விலயவடிவச் சொப்பனத்தின் நிவிருத்தி ஜாக்கிரத்தில் உண்டாகின்றது.

உசரு. அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்தினையே அதிஷ்டானமெனக்கொண்டு விரோதிஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் விக்ஷேப ஏதுவானசத்தி ஒன்றனது நாசத்தின் அங்கீகாரம்.

அல்லது பிரதிபிம்பாத்தியாச நிரூபணத்தில் முற்கூறியபடி ஜாக்கிரபோதம் விரோதிஞானமா யிருத்தலின் சொப்பனத்தியாசத்தின் நிவிருத்தியைக் கூறுவாம். ஆனால் விரோதிஞானத்தினால் ஆவரண ஏதுவாகிய அஞ்ஞான அம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை; விக்ஷேப ஏதுவாகிய அம்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டா

கின்றது. விரோதிஞானத்தினுல் சகல அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியைக் கூறின், தண்டப்பிரமத்தினுல் சர்ப்பப்பிரமத்தின் நிவிருத்திஸ்தலத்தில் உபாதான ஏதுவின்மையால் தண்டப்பிரமத்தின் அசம்பவமே உண்டாகும். விக்ஷேப அம்சமும் யாவும் நிவிருத்தியாயின், தண்டமும் விக்ஷேபவடிவமாம்; அதன் உபலம்பம் உண்டாகலாகாது. ஆதலால் இவ்வாறு அங்கீகரித்தல் உசிதமாம்:—ஒரு அஞ்ஞானத்தில் அநந்த விக்ஷேபங்களுக்கு ஏதுவாகிய அநந்த சக்திகளிருக்கின்றன. விரோதிஞானத்தினுல் ஒரு விக்ஷேபத்திற்கேதுவான சக்தியின் நாச முண்டாகின்றது. வேறு விக்ஷேபத்திற்கேதுவாகிய சக்தி இருக்கின்றது. ஆதலால் காலாந்தரத்தில் அதே அதிஷ்டானத்தில் மீண்டும் அத்தியாச முண்டாகின்றது. இதனுற்றுன் அதீதசொப்பனத்திற்கு ஜாக்கிரபோதத்தினுல் பாதமுண்டாகியும், ஆகாமி (இனிவரும்) சொப்பனவடிவ விக்ஷேபத்திற்கேதுவாகிய சக்தி அவசேஷமாயிருத்தலால், வேறுதினத்தில் சொப்பனுத்தியாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிடஷ்டானத்தன்மையும் சம்பவிக்கின்றது.

உசகூ. முற்கூறிய சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானவாதத்திலும் சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனத்திற்கே அதிஷ்டானத்தன்மை சம்பவித்தல்.

ஆனுல் முற்கூறிய சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை வாதத்திலும் சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனமே அதிஷ்டானமாகச் சம்பவிக்கின்றது. பாகியதேசத்திருப்பதனை அதிஷ்டானமெனக் கொள்ளின், கட முதலியவற்றினைப் போல ஒவ்வொரு சொப்பனத்தின் பிரதீதி எல்லோருக்கும் உண்டாதல்வேண்டும். கடமுதலியவற்றின் அபரோக்ஷத்தன்மையிலும் சர்ப்பம் ரஜதமுதலியவற்றின் அபரோக்ஷத்தன்மையிலும் எங்ஙனம் இந்திரிய வியாபாரத்தின் அபேக்ஷை இருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையிலும் இந்திரிய வியாபாரத்தின் அபேக்ஷையும் வேண்டும். சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனத்தில் சொப்பனத்தின் அத்தியாசத்தை அங்கீகரிக்கின், பிரமாதாவோடுசம்பந்தியாயிருத்தலின் சுகமுதலியவற்றினைப்

போல இந்திரிய வியாபாரமின்றியே அபரோக்ஷத்தன்மை சம்ப விக்கின்றது. இவ்வாற்றால் அகங்காராவச்சின்ன அல்லது அகங் கார அநவச்சின்ன சேதனமே சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாம். இவ்விரண்டு மதங்களும் பிரமாண முடையனவாம்.

உ௪எ. சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்திற்குச் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையின் யோக்கியதை.

அகங்கார அநவச்சின்னத்தைக் கூறின் அதனிடத்தும் இர ண்டு பேதமுண்டு. அவித்தையிற் பிரதிபிம்ப ஜீவசேதனம் அல் லது அவித்தையிற் பிம்ப ஈசுவரசேதனம் என்னும் இரண்டும் அக ங்கார அநவச்சின்னமாம். இரண்டும் வியாபகமாயிருத்தலின் சரீர த்தின் உள்ளிருப்பனவாம். ஏனெனின் சேதனத்தில் பிம்பப் பிரதி பிம்பபேதம் சுவபாவிகமாயின், விருத்ததர்மாசிரயத்தன்மை உள் ளிருப்பதாகியஒருசேதனத்தில் சம்பவியாது. அந்தப்பிம்பப் பிரதி பிம்பத்தன்மை வடிவ ஈசுவர ஜீவத்தன்மைகள் உபாதியாலாகியன வாம். ஒரேசேதனத்தில் அஞ்ஞானசம்பந்தத்தால் பிம்பத்தன்மை பிரதிபிம்பத்தன்மைகள் கற்பிதமாம். ஆதலால் சரீரத்திருக்கும் ஒரு சேதனத்திலேயே இருவகை வியவகாரம் உண்டாகின்றது. அங்ஙனமே உள்ளிடத்திருக்கும் சேதனத்திலேயே சொப்பனாத் தியாசத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையினது அவச்சேதகமாக அந் தக்கரணத்தை அங்கீகரிக்கின், அகங்காரவச்சின்னத்திற்கு அதி ஷ்டானத்தன்மை சித்திக்கின்றது. அந்தச் சேதனத்திலேயே சொப்பனத்தினது அதிஷ்டானத் தன்மையின் அவச்சேதகம் அந்தக்கரணமெனக் கொள்ளாவிடின், அகங்கார அநவச்சின்னத் திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மை சித்திக்கின்றது. ஒரேதேவதத்தனிட த்துப் புத்திரதிருஷ்டியினால் சொல்லக்கருதின் பிதாவென்பர். தேவதத்தனது ஜனகன்திருஷ்டியாற் சொல்லக்கருதின் புத்திர னென்பர். கருத்தின்பேதத்தால் ஒரு தேவதத்தனிடத்தில் பிதாத் தன்மை புத்திரத்தன்மை வடிவ விருத்ததர்மங்களின் வியவகாரத் தைப்போல, சரீரத்துள்ளிருக்கும் ஒருசேதனத்தில் அவச்சின்ன த்தன்மை அநவச்சின்னத்தன்மை பிம்பத்தன்மைப் பிரதிபிம்பத் தன்மை வடிவ விருத்ததர்மங்களின் வியவகாரம் சம்பவியாமை யில்லை. இவ்வாற்றால் அவித்தையிற் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத்

திலேனும் பிம்பவடிவ ஈசுவரசேதனத்திலேனும் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையை அங்கீகரித்து, அகங்கார அநவச்சின்னத்தில் சொப்பனுத்தியாசம் அங்கீகரிக்கினும், சரீரதேசத்திருக்கும் ஆந்தரசேதனமாகிய இடத்திலேயே சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை உசிதமாம்.

உசஅ. வெளியும் உள்ளும் சாதாரணமான தேசத்திருக்கும் சேதனத்தில் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையைக் கூறுதலில் கௌடபாதர் பாஷியகாரர் முதலியோரது வசனத்திற்கு விரோதமுளதாதல்.

வெளியும் உள்ளும் சாதாரணமான தேசத்திருப்பதில் சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மையைக் கூறின், கௌடபாதாசாரியர் பாஷியகாரர் முதலியோரது வசனத்திற்கு விரோதமுண்டாகும். ஏனெனின் மாண்டூக்கியகாரிகையின் வைதத்தியப் பிரகரணத்தில் கௌடபாதாசாரியர் இது கூறியிருக்கின்றனர்:— சொப்பனத்தின் யானை மலை முதலியவற்றின் உற்பத்திக்குரிய தேசகாலங்களில்லாதிருத்தலின் சொப்பனத்தின் பதார்த்தம் மித்தையாம். இவ்வாறு கௌடபாதாசாரியரது வாக்கியத்தின் வியாக்கியானத்தில் பாஷியகாரர் முதலியோர் இது கூறியிருக்கின்றனர். க்ஷணம் கடிகை முதலியகாலத்திலும் சூக்ஷ்ம நாடியாகிய தேசத்திலும் வியாவகாரிக யானை முதலியவற்றின் உற்பத்தி சம்பவியாது. ஆதலால் சொப்பனபதார்த்தம் மித்தையாம். இவ்வாற்றால் சரீரத்தின் உள்ளிடத்தில் சொப்பனத்தின் உற்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சாதாரண சேதனத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மையை அங்கீகரிக்கின், சூக்ஷ்மதேசத்தில் உற்பத்தி கூறுதல் அசங்கதமாகும். ஆதலால் சரீரத்தின் உள்ளிடத்திருக்கும் அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனத்தில் சொப்பனுத்தியாச மிருக்கின்றது.

உசகூ. அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனம் அவித்தையில் பிரதிபிம்பமும் பிம்பமுமாகிய இரண்டுமாம். அவற்றில் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத்திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மையின் சம்பவம்.

அகங்கார அநவச்சின்ன சேதனம் அவித்தியாப் பிரதிபிம்பமும் பிம்பமுமாகிய இரண்டுமாம். மதபேதத்தால் இரண்டற்கும்

சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்தன்மை யிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் அவித்தையில் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனத்திற்கு அதிஷ்டானத்தன்மையைக் கூறுதலே நலமுடையதாம். ஏனெனின் அபரோக்ஷ அதிஷ்டானத்தில் அபரோக்ஷ அத்தியாச முண்டாகின்றது. சுத்தப் பிரஹ்மத்தினைப்போல ஈசுவர சேதனத்தின் ஞானம் கேவலம் சாஸ்திரத்தினாலுண்டாகின்றது. ஈசுவரசேதனத்தைச் சொப்பனாத்தியாசத்தின் அதிஷ்டானமெனக் கொள்ளின், சாஸ்திர வடிவப்பிரமாணமின்மையால் அதிஷ்டானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையின்றி, அத்தியாசத்தினது அபரோக்ஷத்தன்மையின் அசம்பவமுண்டாகும். அவித்தையில் பிரதிபிம்ப ஜீவசேதனமாகிய அகங்காரவச்சின்னமோ அகமெனும் வடிவ விருத்திக்குக் கோசரமாகின்றது. அகங்கார அவச்சின்ன அவித்தையில் பிரதிபிம்பவடிவ ஜீவசேதனமும் அகமென்னும்வடிவ விருத்திக்குக்கோசரமோ அன்று. ஆனால் ஜீவசேதனம் ஆவரிக்கப்பட்டதன்று. ஆதலால் தானே அபரோக்ஷமாதலில் அபரோக்ஷ அத்தியாசம் சம்பவிக்கின்றது.

௨௫௦. முற்கூறியபக்ஷத்தில் சம்க்ஷேபசாரீரகத்திற் கூறிய அத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையின் பொருட்டு அதிஷ்டானத்தின் மூவித அபரோக்ஷத்தன்மை.

சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் அத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையின்பொருட்டு, அதிஷ்டானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை மூன்றுவிதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றின் அபரோக்ஷத்தன்மையின் உபயோகியான இரஜ்ஜு சுத்திமுதலியவற்றின் அபரோக்ஷத்தன்மை இந்திரியத்தா லுண்டாகின்றது. ஆகாயத்தில் கருமை முதலிய அத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையின் உபயோகியான ஆகாயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை மனதினா லுண்டாகின்றது. சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையின் உபயோகியான அதிஷ்டானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை சுபாவசித்தமாம். இவ்வாற்றால் சம்க்ஷேப சாரீரகத்தில் சர்வஞ்ஞாத்மமுனியானவர் தானே அபரோக்ஷமாதலில் சொப்பனாத்தியாசத்தைக் கூறியிருக்கின்றனர். ஆதலால் ஜீவசேதனமே சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாம்.

சமாதான பூர்வகமான ஜீவசேதன வடிவ அதிஷ்டானத்தின் சொரூபப் பிரகாசத்திஞல் சொப்பனத்தின்பிரகாசம்.

ஜீவசேதனத்திற்கு ஆவரிக்கப்பட்டதாயிருத்தலின் தானுகப் பிரகாசிக்கும் சுபாவத்தை அங்கீகரிக்கின், அவித்தை வியாபகமாயிருத்தலின் அதனிடத்துப் பிரதிபிம்ப வடிவ ஜீவசேதனமும் வியாபகமாம். அதற்குக் கடமுதலியவற்ருேடு எப்போதும் சம்பந்தமிருக்கின்றது. ஆதலால் நேத்திர முதலியவற்ருற் ருேன்றிய விருத்தியின் அபேக்ஷையின்றியே கடமுதலியவற்றின் அபரோக்ஷத்தன்மை யுண்டாதல் வேண்டும். ஜீவசேதனத்தோடு சம்பந்தமுடையதின் அபரோக்ஷத் தன்மையிலும் விருத்தியின் அபேக்ஷையை அங்கீகரிக்கின், தானே அபரோக்ஷமாகும் ஜீவசேதனத்திஞல் சொப்பனத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையைக் கூறியது அசங்கதமாகும். அங்ஙனமாயினும் சொப்பனத்தியாசத்திற்கு ஜீவசேதனம் அதிஷ்டானமாம். கடமுதலியவற்றிற்கு அதிஷ்டானம் ஜீவசேதனமன்று; ஆனுல் பிரஹ்மசேதனமாம். ஆதலால் சொப்பன பதார்த்தங்களுக்கோ தம் அதிஷ்டானமாகிய ஜீவசேனத்தில் தாதாத்மிய சம்பந்தமிருக்கின்றது. கடமுதலியவற்றின் அதிஷ்டானம் பிரஹ்மசேதனமாயிருத்தலின், அவற்றின் தாதான்மிய சம்பந்தம் பிரஹ்மசேதனத்தோ டிருக்கின்றது; ஜீவசேதனத்தோடில்லை. நேத்திர முதலியவற்ருற் ருேன்றிய விருத்திவாயிலாக ஜீவசேதனத்திற்குக் கடமுதலியவற்ருேடு சம்பந்தமுண்டாகின்றது. விருத்திக்கு முந்தியகாலத்தில் உள்ள கடாதிகளின் சம்பந்தம் யாதோ, அது அபரோக்ஷத்தன்மையினைச் சம்பாதிப்பதன்று. ஆதலால் கடமுதலியவற்ருேடு ஜீவசேதனத்தின் விலக்ஷண சம்பந்தத்திற் கேதுவாகிய விருத்தியின் அபேக்ஷையிஞல் அபரோக்ஷத்தன்மை உண்டாகின்றது. சொப்பனத்தியாசத்தில் அதிஷ்டானத்தன்மையுடைய சம்பந்தத்தால் ஜீவசேதனத்தினது என்றும் சம்பந்தமுள்ளனவாகிய பதார்த்தங்களின் பிரகாசம் விருத்தியின்றியே உண்டாகின்றது. இவ்வாறு பிரகாசாத்ம ஸ்ரீசரணரென்னும் ஆசாரியர் கூறியிருக்கின்றனர். மதபேதத்தால் விருத்தியின் பிரயோஜனத்தை மேற்கூறுவாம். இவ்வாற்ருல் அவித்தையிற் பிரதிபிம்ப ஜீவசேதனம் சொப்பனத்திற்கு அதிஷ்டானமாம். அதனது

சொரூபப் பிரகாசத்தினுல் சொப்பனத்தின் பிரகாசமுண்டாகின்றது.

௨௫௨. அத்வைத தீபிகையில் நிருசிம்ஹாசிரம ஆசாரியர் கூறிய ஆகாசகோசர சாக்ஷுஷ விருத்தியை நிரூபித்தலோடு சம்க்ஷேப சாரீரகத்திற்கூறிய ஆகாசகோசர மானசவிருத்தியின் அபிப்பிராயம்.

ஆனல் இப்பிரசங்கத்தில் ஆகாசகோசர மானசவிருத்தி சொல்லப்பட்டது. ஆண்டுநிருசிம்ஹாசிரமாசாரியர் அத்வைததீபிகையில் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—உருவமின்றிய ஆகாசகோசர சாக்ஷுஷவிருத்தி சம்பவியாதாயினும், ஆகாயத்திற் பரவிய பிரகாசவடிவமுடையதாயிருத்தலின், பிரகாசவடிவ சாக்ஷுஷவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆலோகாவச்சின்ன சேதனத்திற்கு எங்ஙனம் விருத்திவாயிலாகப் பிரமாதாவோடு அபேதமுண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே ஆலோகதேசத்திருக்கும் ஆகாசாவச்சின்ன சேதனத்திற்கும் அபேதமுண்டாகின்றது. இவ்வாற்ருல் ஆலோகவடிவ சாக்ஷுஷவிருத்திக்கு விஷயமாயிருத்தலின், ஆகாயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையும் நேத்திர ஜந்யமாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் மானஸ அபரோக்ஷத்தன்மை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—ஆகாயமோ உருவமின்றியதாம். ஆதலால் ஆகாயவடிவ விருத்தியோ சம்பவியாது. அக்நிவடிவ விருத்தியினுல் சமானதேசத்திருக்கும் அக்நியேதின் பிரத்தியக்ஷ மங்கீகரிக்கின், கடத்தின் உருவ வடிவ விருத்தியினுல் கடத்தின் நெடுமை குறுமைப் பரிமாணங்களின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாதல் வேண்டும். ஆலோக வடிவ விருத்தியினுல் ஆலோக தேசத்திருக்கும் வாயுவின் சாக்ஷுஷப் பிரத்தியக்ஷமுமுண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஆலோகவடிவ சாக்ஷுஷ விருத்தியினுல் ஆகாயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை சம்பவியாமையால் மானஸ அபரோக்ஷத்தன்மையே சம்பவிக்கின்றது.

அங்கீகரித்தலோடு அத்வைததீபிகையிற் கூறிய தன்மை நலமுடையதெனல்.

ஸூக்ஷ்மமாக விசாரிக்கின் அத்வைததீபிகையின்படி அந்நிய வடிவ விருத்தியினால் அந்நியத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை அப்பிரசித்தமாம். அதன் அங்கீகாரம் தோஷமாம். அங்ஙனமாயினும், பிரயோஜன வலியால் சிலவிடத்து அந்நியாகார விருத்தியினால் அந்நியத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், முற்கூறிய தோஷத்தின் பரிகாரமுண்டாகின்றது. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தின்படி பாகிய பதார்த்தத்தில் அந்தக்கரண கோசரத்தன்மை அப்பிரசித்தமாம். அதனை அங்கீகரித்தல் தோஷமாம். பிரயோஜன வலியால் அந்நியாகார நேத்திரத்தினது விருத்தியுடன் கூடிய அந்தக்கரண விருத்தியின் கோசரத்தன்மை பாகியபதார்த்தங்களில் அங்கீகரிக்கின், கேவல அந்தக்கரணத்திற்குப் பாகியபதார்த்தத்தைக் கோசரிக்குந் தன்மையில்லை யென்னும் நியமத்தின் பங்கவடிவ தோஷமில்லை. இவ்வாற்றால் இருவகை எழுத்தும் சம்பவிக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் அத்வைததீபிகையின் கிரமமே நலமுடையதாம். ஏனெனின் ஆலோகவடிவ விருத்திக்கு சககாரித்தன்மை வடிவ காரணத்தன்மையை அங்கீகரித்து, அந்தக்கரணத்தில் பாகியபதார்த்த கோசர சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மை அதிகமாயங்கீகரிக்கவேண்டியதாகின்றது. அத்வைததீபிகையின்படி அந்தக்கரணத்திற்குப் பாகிய சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மை அங்கீகரிக்க வேண்டியதில்லை. ஆதலால் இலாகவமாம். நேத்திரத்திற்குச் சககாரித்தன்மை அங்கீகரியாது கேவல அந்தக்கரணத்தினை ஆகாயப் பிரத்தியக்ஷத்திற் கேதுவாகக் கொள்ளின், மூடிய கண்களுக்கும் ஆகாயத்தில் மானஸப் பிரத்தியக்ஷ முண்டாதல்வேண்டும். அந்தக்கரணத்திற்கு ஞானத்தின் உபாதானத் தன்மை யிருத்தலால் காரணத்தன்மை கூறுதல் முற்றும் அயுக்தமாம். ஆதலால் சம்க்ஷேபசாரீரகத்தில் ஆகாயத்தின் பிரத்தியக்ஷத்திற்கு மானஸத்தன்மையைக் கூறுதல் பிரௌடிவாதமாம். இவ்வாற்றால் அத்தியாசத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மைக்கு ஏதுவாகிய அதிஷ்டானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை இந்திரியத்தினால் அல்லது சொரூபப்பிரகாசத்தினால்உண்டாகின்றதென் றிவ்வளவே கூறுதல் உசிதமாம். இவ்வாற்றால் மதபேதத்தினால் சொப்பனத்

தின் உபாதானம் அவஸ்தாஞ்ஞானம் அல்லது மூலாஞ்ஞான மாம்.

௨௫௪. இரஜ்ஜு சர்ப்பமுதலியவற்றிற்கு எல்லா மதங்களிலும் தூலாஞ்ஞானமே உபாதானமாதல்.

இரஜ்ஜு சர்ப்ப முதலியவற்றிற்கோ சகலமதங்களிலும் அவஸ்தாஞ்ஞானமே உபாதானகாரணமாம். இரஜ்ஜு முதலியவற்றின் ஞானத்தால் அவற்றின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. இரஜ்ஜுவின் ஞானத்தினால் அஞ்ஞான நிவிருத்தி வாயிலாகச் சர்ப்பத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் ஒருமுறை யறியப்பட்ட இரஜ்ஜுவில் காலாந்தரத்தில் உபாதானத்தின் அபாவத்தால் சர்ப்பப்பிரமம் உண்டாகலாகாது என்னும் சங்கைக்குச் சமாதானத்தை விருத்தியின் பிரயோஜன நிரூபணத்திற் கூறுவாம்.

௨௫௫. சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானமாகிய ஆத்மாவின் சுயம்பிரகாசத்தன்மையில் பிரமாண வடிவமாயுள்ள பிரகதாரணிய சுருதியின் அபிப்பிராயம்.

சொப்பனத்தின் அதிஷ்டானத்திற்குத் தானே அபரோக்ஷமாதற்றன்மையினால் சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை முன் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சுயஞ்சோதிப் பிராஹ்மண வாக்கியத்திலும் "அத்ராயம் புருஷ: ஸ்வயம் ஜ்யோதிர்பவதி இங்கு இப்புருஷன் சுயஞ்சோதியாகின்றான்" என்பதாகச் சொப்பனத்தின் பிரசங்கத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:—மூன்றவஸ்தைகளிலும் ஆத்மா சுயம்பிரகாசமாயிருக்கினும், தனது பிரகாசத்தில் அந்நியப்பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையின்றியதாய் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பது யாதோ அதனைச் சுயம்பிரகாசமென்பர். ஜாக்கிராவஸ்தையில் சூரியன் முதலியவற்றையும் நேத்திர முதலியவற்றையும் பிரகாசிப்பிப்பதாய், அந்நியப்பிரகாசத்தின் அபேக்ஷையின்றியதன்மை அவ்வாத்மாவினிடத்து நிச்சயிக்கப்படுகிறதில்லை. ஸ்தூல தரிசிக்குச் சுழுத்தியில் ஒரு ஞானமும் தோற்றுகிறதில்லை. இதனாற்றான் சுழுத்தியில் ஞான சாமானியத்தின் அபாவத்தை நையாயிகர் அங்கீகரித்திருக்கின்றனர். ஆத

லால் ஆத்மப்பிரகாசத்தின் நிச்சயம் சுழுத்தியில் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வபிப்பிராயத்தினால் சுருதியானது சொப்பனாவஸ்தையில் ஆத்மாவைச் சுவயம்பிரகாசமென்று கூறியிருக்கின்றது.

உ௫௯. சொப்பனத்தில் இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் ஞானசாதனமாகாமையைக்கூறி, தானே அபரோக்ஷமாம் ஆத்மாவினால் சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையைக் கூறுதல்.

சொப்பனாவஸ்தையிலும் நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களின் சஞ்சாரமுண்டாயின், சொப்பனத்திலும் ஆத்மாவுக்கு வேறு பிரகாசத்தை அபேக்ஷியாமையின்மையால் சுயம்பிரகாசத் தன்மையின் நிச்சயம் கூடாததாகும். இவ்வாற்றால்இந்திரிய வியாபாரமின்றிச் சொப்பனத்தில் ஆத்மப்பிரகாசம் இருக்கின்றது. சொப்பனத்தில் கையில் தண்டத்தைக் கொண்டு ஒட்டை எருமை முதலியவற்றினை அடிக்கின்றவனாய் நேத்திரத்தினால் மா முதலியவற்றினைப் பார்த்துக்கொண்டு திரிகிறான். கை கண் கால் முதலியவற்றின் கோளகங்கள் அசைவின்றியனவாகக் காணப்படுகின்றன. ஆதலால் சொப்பனத்தில் வியாவகாரிக இந்திரியங்களின் வியாபாரமில்லை. பிராதிபாஸிக இந்திரியத்தின் அங்கீகாரமில்லை. சொப்பனத்தில் பிராதிபாஸிக இந்திரியம் உளதாயின், சொப்பனத்தில் வேறு பிரகாசமின்மையால் சுவயம்பிரகாசத்தன்மை சுருதியிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது; அதற்குப் பாதமுண்டாகும். விசாரசாகரத்தில் சொப்பனத்தில் இந்திரியத்தைப்பிராதிபாஸிகமென்றுகூறியிருக்கின்றோம். அது பிரௌடி வாதமாம். சொப்பனத்தில் பிராதிபாஸிக இந்திரியத்தை அங்கீகரித்தும் ஞானத்தின் சமகாலத்தில் அவற்றின் உற்பத்திஉண்டாகுதலால் ஞானத்திற்குச்சாதனமாந்தன்மை அவற்றிற்குச் சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் தனது மேன்மையைப் போதித்தற்குப் பூர்வவாதியின் வார்த்தையை அங்கீகரித்துச் சமாதானமுளது. ஆதலால் சொப்பனத்தில் ஞானத்தின் சாதனம் இந்திரியமன்று. இந்திரிய வியாபாரமின்றிக் கேவல அந்தக்கரணத்திற்கு ஞானசாதனத்தன்மையின்மையாலும், தத்துவதீபிகையின் மதத்தால் அந்தக்கரணத்திற்குச் சொப்பனத்தில் யானை முதலிய வடிவ பரிணாமமுண்டாகுதலால் ஞான கருமத்திற்கு ஞான சாத

னத்தன்மை சம்பவியாமையாலும் அந்தக்கரண வியாபாரமின்றி ஆத்மப்பிரகாச மிருக்கின்றது. ஆதலால் சுயம் அபரோக்ஷமான ஆத்மாவினால் சொப்பனத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை உண்டாகின்றது. சொப்பனவஸ்தையில் யானை முதலியவற்றில் சாக்ஷூஷத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அதுவும் யானைமுதலியவற்றைப்போல அத்தியஸ்தமாம். ஜாக்கிரத்திற் கட முதலியவற்றின் சாக்ஷூஷத்தன்மை வியாவகாரிகமாம்; இரஜ்ஜூ சர்ப்ப முதலியவற்றின் சாக்ஷூஷத்தன்மை அத்தியஸ்தமாகுதலால் பிராதிபாஸிகமாம்.

௨௫௭—௨௫௯. திருஷ்டி சிருஷ்டி, சிருஷ்டி திருஷ்டி வாதங்களின் பேதம்.

௨௫௭. திருஷ்டி சிருஷ்டி வாதத்தில் சகல அநாத்மாக்களின் ஞாதசத்தை (சாக்ஷிபாஸியத்தன்மை)யைக்கூறி திருஷ்டி சிருஷ்டி பதத்திற்கு இரண்டுபொருள் கூறுதல்.

திருஷ்டி-சிருஷ்டி வாதத்திலோ எந்த அநாத்ம பதார்த்தத்திற்கும் அஞ்ஞாதசத்தையில்லை. ஆனால் ஞாதசத்தையுண்டு. ஆதலால் இரஜ்ஜூ சர்ப்பத்தைப்போலச் சகல அநாத்ம வஸ்துக்களும் சாக்ஷிபாஸியமாம். அவற்றில் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அது அத்தியஸ்தமாம். திருஷ்டிசிருஷ்டிவாதத்தில் இரண்டுபேதமுண்டு. சித்தாந்தமுக்தாவலிமுதலிய கிரந்தங்களில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:—திருஷ்டி அதாவது ஞானசொரூபமே சிருஷ்டியாம்; ஞானத்திற்கு வேறாகச்சிருஷ்டியில்லை. * ஆகரநூல்களில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:— திருஷ்டி சிருஷ்டியாவது ஞான சமயத்தில் அநாத்ம பதார்த்தத்தின் சிருஷ்டியுளது; ஞானத்திற்குமுன் அநாத்மபதார்த்த மிருப்பதில்லை என்பதாம். ஆதலால் சகல திருசியங்களுக்கும் ஞாதசத்தையிருக்கின்றது; அஞ்ஞாதசத்தை யில்லை. இவ்வாறு இருவகைத் திருஷ்டி சிருஷ்டிவாதமுண்டு. சகல அத்வைதசாஸ்திரங்களுக்கும் இதுவே அபிப்பிராயமாம்.

---

* உபநிஷத்பாஷிய கீதாபாஷிய சூத்திரபாஷியங்களும், அவற்றின் வியாக்கியானங்களும் பிரமேயகிரந்தமென்றும், பரமதகண்டநமும் ஸ்வமதஸ்தாபனமும் செய்யும் கண்டநம், சித்சுகி, அத்வைதசித்தி, கௌடப் பிரஹ்மாநந்தீய முதலியன ஆகரகிரந்தமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன.

(வியாவகாரிக பக்ஷ) த்தைக் கூறுதல்.

சில நூலாசிரியர் ஸ்தூலப்பார்வையுடைய புருஷர்களை அநுச ரித்துச் சிருஷ்டிதிருஷ்டி வாதத்தை அங்கீகரித் திருக்கின்றனர். முதலில் சிருஷ்டி உண்டாகின்றது. பிந்தியகாலத்திற் பிரமாணத் தின் சம்பந்தத்தினால் திருஷ்டி உண்டாகின்றது. சிருஷ்டிக்குப் பின் திருஷ்டி உண்டாகின்ற தென்பது சிருஷ்டிதிருஷ்டி என் னும் சொல்லிற்குப் பொருளாம். இந்தப்பக்ஷத்தில் அநாத்ம பதா ர்த்தத்திற்கும் அஞ்ஞாதசத்தை யுண்டு. அநாத்ம கட முதலியவற் றிற்கு இரஜ்ஜு சர்ப்ப முதலியவற்றின் விலக்ஷண வியாவகாரிக சத்தையுண்டு. திருஷ்டிசிருஷ்டிவாதத்தில் எந்த அநாத்மவஸ்து வும் பிரமாணத்திற்கு விஷயமன்று. ஆனால் பிரஹ்மமே வேதாந்த வடிவ சப்தப்பிரமாணத்திற்கு விஷயமாம். அசேதன பதார்த்தங் கள் முழுவதும் சாக்ஷிபாஸ்யமாம். அவற்றில் சாக்ஷாத்தன் மைமுதலிய உணர்ச்சி பிரமவடிவமாம். பிரமாணப் பிரமேயவிபாக மும் சொப்பனத்தைப்போல அத்தியஸ்தமாம். சிருஷ்டிதிருஷ்டி வாதத்தில் அநாத்மபதார்த்தமாகிய கட முதலியன பிரமாணத்தி ற்கு விஷயமாம். அங்ஙனமே குருசாஸ்திரமுதலியனவும் வியாவ காரிகமாம்; சுத்தி ரஜத முதலியவற்றின் விலக்ஷணமாம். வியாவ காரிக ரஜத முதலிய பதார்த்தங்களால் கடக முதலிய வடிவப் பிர யோஜனசித்தி உண்டாகின்றது. பிராதிபாஸிகத்தினால் பிரயோ ஜனசித்தி உண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமாயினும் அதிஷ்டான ஞா னத்தினால் நிவிருத்தி இரண்டற்கும் சமானமா யுண்டாகின்றது. சத்தசத்து விலக்ஷணத்தன்மை வடிவ அநிர்வசநீயத்தன்மையும் இரண்டிடத்தும் சமானமாம். அங்ஙனமே சுவ அதிகரணத்தில் முக்காலத்தைய அபாவமும் இரண்டற்கும் சமானமாம். ஆதலால் பிராதிபாஸிகத்தினைப்போல வியாவகாரிக பதார்த்தமும் மித்தை யாம். ஆதலால் சிருஷ்டிதிருஷ்டி வாதத்திலும் அத்வைதத்திற்கு ஹானியில்லை.

உ௯௧—உ௬௬. மித்தியாப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத் தன்மையின் சங்கை சமாதானம்.

உ௯௧. முற்கூறிய இரண்டு பக்ஷங்களிலும் மித்தியா பதார்த்தங்களின் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மத்தில் துவைதவாதிகளின் ஆக்ஷேபம்.

இப்பிரசங்கத்தில் இதுசங்கை யாம். திருஷ்டி சிருஷ்டிவாதத் திலும், அங்ஙனமே சிருஷ்டி திருஷ்டிவாதத்திலும் சகல அநாத்

மாக்களும் மித்தையாமென்பதில் விவாதமில்லை. ஆனால் மித்தியா பதார்த்தங்களில் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மமிருக்கின்றது. அதில் துவைதவாதி இவ்வாக்ஷேபம் செய்கின்றார்:—பிரபஞ்சத்தில் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மம் சத்தியமா? அல்லது மித்தையா? சத்தியமெனின் சேதனத்துக்கு வேறான அநாத்ம தர்மங்களுக்குச் சத்தியத்தன்மை உண்டாகுதலால் அத்வைதத்திற்கு ஹானியுண்டாகும். மித்தியாத்தன்மையை மித்தையெனக் கூறினும், அத்வைதத்திற்கு ஹானியுண்டாகும். அது வருமாறு:—மித்தியா பதார்த்தத்திற்குத் தனது விரோதியாகிய பதார்த்தங்களின் பிரதிக்ஷேபகத் (திரஸ்கரிக்குந்) தன்மை யிருத்தலால் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியா வடிவ மித்தியாத்தன்மையோடு அதன்சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேபம் (மறுப்பு) உண்டாகாது. எங்ஙனம்: ஒரே பிரஹ்மத்தில் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைத் தர்மங்களிருக்கின்றன. மித்தியாவடிவ சப்பிரபஞ்சத்தன்மைத் தர்மத்தோடு நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேப (விரோத) முண்டாகிறதில்லை. ஆனால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையென்னும் இரண்டு தர்மமுடையது பிரஹ்மமாம். கற்பிதம் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை; பாரமார்த்திகம் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையாம். அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்திற் கற்பிதம் மித்தியாத்தன்மையும் பாரமார்த்திகம் சத்தியத்தன்மையுமாம். இவ்வாற்றால் பிரபஞ்சத்தின் பாரமார்த்திக சத்தியத்தன்மைத் தர்மத்தின் சத்பாவத்தினால் அத்வைதத்திற்கு ஹானியுண்டாகும்.

௨௬௦. முற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு அத்வைத தீபிகையிற்கூறிய சமாதானம்.

இவ்வாக்ஷேபத்திற்கு அத்வைததீபிகையில் இச்சமாதானம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது:—"இருக்கின்றது குடம்" என்பதாகக் குட முதலியவற்றில் சத்தியத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அதிஷ்டானத்துள்ள சத்தியத்தன்மையின் விளக்கம் கட முதலியவற்றினுண்டாகின்றது. அல்லது அதிஷ்டானத்தினுள்ள சத்தியத் தன்மையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் கடமுதலியவற்றில் உற்பத்தியாகின்றது. கடமுதலியவற்றில் சதசத்விலக்ஷணத்தன்மை வடிவ மித்தியாத்தன்மைத் தர்மம் சுருதி சித்தமாம். சத் விலக்ஷணத்தில் மித்தியாத்தன்மை யிருத்தலால் மித்தியாத் தன்மைக்குச்

சத்தியத்தன்மையோடு விரோதமுண்டு. ஆனால் கட முதலிய வற்றில் தனது சத்தியத்தன்மையில்லை. அதற்கு மித்தியாத்த ன்மையோடு பிரதி க்ஷேபம் உண்டாகின்றது. அத்வைத வாதியான வர், மித்தியாத்துவ தர்மத்திற்குச் சத்தியத்தன்மையைஅங்கீகரித்த லின்றி மித்தியாவடிவ மித்தியாத்தன்மையோடு பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேபம் சம்பவிக்கிறதில்லை, மித்தியா வடிவ தர்மத்தினோடும் தனது விரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதி க்ஷேபத்தைக் கூறின், மித்தியாவடிவ சப்பிரபஞ்சத்தன்மையோடு பிரஹ்மத்தின் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மைக்கும் பிரதிக்ஷேப முண்டா தல் வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். அது பொருந்தாது. ஏனெ னின் இது நியமமாம்:—பிரமாண சித்த ஒரு தர்மத்தோடு சுவச மான சத்தையுடைய தர்மியின் சுவவிரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. யாண்டுத் தர்மியின் விஷமசத்தை யுண்டாகின்றதோ, ஆண்டு அதன் விரோதி தர்மத்திற்குப் பிரதி க்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை வியாவகாரிகமாம்; பிரஹ்மம் பாரமார்த்திகமாம். ஆதலால் சப் பிரபஞ்சத்தன்மையின் சமான சத்தையுடைய தர்மி பிரஹ்மம ன்று. அதன் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைக்குச் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை யோடு பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. வியாவகாரிகப் பிரபஞ்சத் தில் மித்தியாத்தன்மையும் வியாவகாரிகமாம். ஏனெனின் ஆகந் துக தோஷமின்றிய கேவல அவித்தியாஜந்நியம் பிரபஞ்சமும் மித்தியாத்தன்மையுமாம். ஆதலால் இரண்டும் வியாவகாரிகமா யிருத்தலின் மித்தியாத்தன்மையின் சமானசத்தையுடையது பிரப ஞ்சமாம். அதன் சத்தியத் தன்மைக்கு மித்தியாத் தன்மையோடு பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. சத்திய தர்மத்தினாலேயே விரோதி தர்மத்திற்குப் பிரதிக்ஷேபம் அங்கீகரிக்கின், "இரஜதமிருக்கின்ற" தென்பதாகச் சுத்திரஜதத்தில் சத்தியத்தன்மையின் பிரதீதி உண் டாகியதற்கு இரஜதத்தின் மித்தியாத்தன்மையோடு பிரதிக்ஷே பம் உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் கற்பித இரஜதத்தில் மித்தியாத் தன்மைத் தர்மமும் கற்பிதம்; சத்தியமன்று. ஆதலால் விரோதி தர்மத்தின் பிரதிக்ஷேபத்தில் பிரதிக்ஷேபக தர்மத்தின் சத்தியத் தன்மை அபேக்ஷிக்கப்பட்டதன்று; ஆனால் எந்தத் தர்மியின் தர் மம் விரோதி யாகின்றதோ, அந்தத் தர்மி பிரதிக்ஷேபக தர்மத் தின் சமான சத்தையுடைய தாதல்வேண்டும். ஆதலால் பிரஹ்மத்

தின் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையோடு நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையினது
பிரதிக்ஷேபத்தின் ஆபத்தியில்லை. பிரபஞ்சத்தின் வியாவகாரிக
மித்தியாத்தன்மையினால் சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேபம்
சம்பவிக்கின்றது.

௨௪௧. மித்தியாப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மைத் தர்மத்தில் வேறுவகையால் துவைதவாதிகளின் ஆக்ஷேபம்.

துவைதவாதி வேறுவகையாக ஆக்ஷேபஞ் செய்கின்றார்.
அது வருமாறு:—பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மைத்தர்மத்தினை
மித்தையெனக் கொள்ளினும் பிரபஞ்சத்தின் பாரமார்த்திக சத்
தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் உண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின்
சமான சத்தையுடைய தர்மங்களுக்கு விரோத முண்டாகின்றது.
விஷமசத்தையுடைய பதார்த்தங்களுக்கு விரோத முண்டாகிறதி
ல்லை. விஷமசத்தையுடைய பதார்த்தங்களுக்கு விரோத முண்டா
யின், சுத்தியிற் பிராதிபாஸிக ரஜத தாதான்மியத்தினால் வியாவ
காரிக ரஜதபேதத்திற்குப் பிரதிக்ஷேபம் உண்டாதல்வேண்டும்.
இவ்வாற்றால் பிரபஞ்சத்தின் வியாவகாரிக மித்தியாத் தன்மையி
னால் பாரமார்த்திக சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் சம்பவி
யாமையால் பிரபஞ்சம் சத்தியமாம். இதனால் அத்வைதத்தின்
அசம்பவ மிருக்கின்றது.

௨௪௨. முற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு முற்கூறிய சமாதானமே பொருந்துமாறு.

இச்சங்கைக்கும் முற்கூறியதே சமாதானமாம். ஏனெனின்
முற்கூறியபடி சர்ப்பம் இரஜத முதலியவற்றின் மித்தியாத்தன்மை
யினால் அவற்றின் சத்தியத்தன்மைக்குப் பிரதிக்ஷேப முண்டாகலா
காது. ஆதலால் பிரமாணத்தினால் நிச்சயிக்கப்பட்ட தர்மத்தினால்
விரோதி தர்மத்தின் பிரதிக்ஷேபகத்தன்மையில் பிரமாணத்தினால்
நிச்சயிக்கப்படுந்தன்மைப் பிரயோஜகமுண்டு. இரஜதத்தின் மித்தி
யாத்தன்மை பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். அதற்கு
விரோதியான சத்தியத்தன்மையைப் பிரதிக்ஷேப மென்பர். அங்ங
னமே பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையும் சுருதி முதலிய பிர
மாணங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். அதனால் பிரபஞ்ச சத்தியத்

தன்மையின் பிரதிக்ஷேபமுண்டாகின்றது. சுத்தியில் இரஜதத்தின் தாதாத்மியம் பிரமசித்தமாம்; பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்ட தன்று. அதனால் இரஜத பேதத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லே. மாறாகிய சுத்தியில் இரஜத பேதமே பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். அதனால் இரஜத தாதாத்மியத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையின் மித்தியாத்துவத்தை வியாவகாரிகமாகக்கொண்டு, அதன் தர்மியாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சத்தியமெனக் கூறுதல் முற்றும் விருத்தமாம். ஏனெனின் வியாவகாரிக தர்மத்தின் ஆசிரயம் வியாவகாரிகமே யாகின்றது. ஆதலால் துவைதவாதியின் இரண்டாவது ஆக்ஷேபமும் அசங்கதமாம்.

உகூரு. அத்வைத தீபிகையிற் கூறிய சமாதானம் சத்தையின் பேதத்தை அங்கீகரிக்கிற் சம்பவித்தலும், ஒரு சத்தையை அங்கீகரிக்கின் சம்பவியாமையும்.

இவ்வாற்றால் அத்வைததீபிகையின்படி பிரதிக்ஷேபக தர்மத்தின் சமான சத்தையுடையது தர்மியாமாயின், அதன் விரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதிக்ஷேப முண்டாமென்னும் நியமத்தை அங்கீகரிக்கின், பிரபஞ்சத்தின் மித்தியா வடிவ மித்தியாத்தன்மையினால் பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் சம்பவிக்கின்றது. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத் தன்மையினால் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லே. ஆனால் சத்தாபேத மங்கீகரிக்கின், அத்வைத தீபிகையிற் கூறிய சமாதானம் சம்பவிக்கின்றது. பிரஹ்ம வடிவ சத்தையின் விளக்கமே கட முதலியவற்றி லுண்டாகின்றது. வியாவகாரிகப் பிராதிபாஸிக பதார்த்தங்களில் பின்ன சத்தை யில்லேயென்னும் இப்பக்ஷத்தில் ஒருசத்தையை அங்கீகரிக்கின் முற்கூறியசமாதானம் சம்பவியாது.

உகூச. முற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு நூலாசிரியர் நிச்சலதாசர் கூறிய சமாதானம்.

ஆனால் எமது பாவனேயினால் இது சமாதானமாம்:—பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்ட தர்மத்தோடு தனது விரோதியாகிய தர்மத்திற்குப் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. இரண்டு தர்மங்க

ளும் பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டன வாகுமிடத்துப் பிறதர்ம த்திற்குப் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. பிரபஞ்சத்தின் மித்தியா த்தன்மை சுருதிமுதலிய பிரமாணங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டதாம். பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையில் ஒரு சுருதி வாக்கியமும் பிர மாணமாவதில்லை. மாறுன சுருதிவாக்கியங்களால் சத்தியத்தன்மை யின் அபாவம் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் மித்தி யாத்தன்மையினுல் சத்தியத்தன்மையின் பாத முண்டாகின்றது. "கட மிருக்கின்ற" தென்பதாகப் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்தினுல் பிரபஞ்சத்தில் சத்தியத்தன்மை தோற்றிய போதிலும், அபௌரு ஷேய சுருதி வசனங்களினும் புருஷப்பிரத்தியக்ஷம் வலியின்றிய தாம். ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மை பிரமாண சித்த மன்று. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிஷ்பிரபஞ்சத்தன் மை யிரண்டும் பிரமாண சித்தமாம். ஆதலால் ஒரு தர்மத்தினுல் மற்றொன்றின் பாத முண்டாகிறதில்லை. ஆனுல் நிஷ்பிரபஞ்சத்த ன்மை ஞானத்தினுல் பரம புருஷார்த்தத்தின் பிராப்தி உண்டாகி ன்றது. ஆதலால் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மையைப் பிரதிபாதித்தலில் சுருதிக்குத் தாற்பரியமாம். அத்வைத நிஷ்பிரபஞ்சப் பிரஹ்மத்தி னது போதத்திற்கு உபயோகி, சப்பிரபஞ்சத்தின் நிரூபணமாம். ஆதலால்சப்பிரபஞ்சத்தன்மை நிரூபணத்தில்சுருதிக்குத்தாற்பரிய மின்மையால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை பாரமார்த்திகமன்று; கற்பித மாம். ஆனுல் தோஷ முதலியவைகளின்றிய கேவல அவித்தியா ஜந் நியமா யிருத்தலால் பிராதிபாஸிகமன்று; வியாவகாரிகமாம். இவ் வாற்றுல் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மையினுல் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் பாதம் சித்திக்கின்றது. ஏனெனின் சப்பிரபஞ்சத் தன்மையைக் கூறும் வாக்கியத்திற்கு வியாவகாரிக சப்பிரபஞ்சத் தன்மையில் தாற்பரியங் கூறுதலால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் சங்கோச முண் டாகின்றது. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத்தன்மை எப்போது மி ல்லை. ஆனுல் வித்தைக்குமுன் அவித்தியாகாலத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மைத் தர்மத்தால் பாதிக்கப்படுவது பிரபஞ்சத்தன்மையாம். அதனுல் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையின் பிரதி க்ஷேபம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் துவைத வாதியின் ஆக்ஷே பம் அசங்கதமாம்.

வேறு நூலாசிரியர் கூறிய சமாதானம்.

அன்றியும் நிருசிம்ஹாசிரமாசாரியருக்கந்யமான நூலாசிரியர் முற்கூறிய ஆக்ஷேபத்திற்கு இச்சமாதானங் கூறியிருக்கின்றனர்:—சுவாசிரயகோசர தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்திஞல் எந்தத் தர்மத்திற்குப் பாத முண்டாகிறதில்லையோ, அந்தத் தர்மத்திஞல் விரோதிதர்மத்தின் பிரதிக்ஷேபம் உண்டாகின்றது. சுவாசிரயகோசர தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்திஞல் எந்தத் தர்மத்தின் பாதம் உண்டாகின்றதோ, அதஞல் சுவ விரோதிதர்மத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. மித்தியாத்துவத்தின் ஆசிரயமாகிய பிரபஞ்சம் யாதோ அதனதிஷ்டானமாகிய பிரஹ்மத்தைக் கோசரிக்கும் தத்துவ சாக்ஷாத்காரத்திஞல் பிரபஞ்சத்தினது மித்தியாத்தன்மையின் பாத முண்டாகிறதில்லை. மாருனபிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்திஞல் பிரபஞ்சத்தில் மிகத்திடமான மித்தியாத்துவ புத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையிஞல் அதற்கு விரோதியான சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் ஆசிரயம் பிரஹ்மம். அதன் சாக்ஷாத்காரத்தால் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரஹ்மத்தின் நிஷ்பிரபஞ்சத்தன்மையிஞல் சப்பிரபஞ்சத்தன்மையின் பாதமுண்டாகின்றது. எங்ஙனம்: சுத்தியில் சுவதாதாத்மிய மிருக்கின்றது; கற்பிதத்திற்கும் தனது அதிஷ்டானத்தில் தாதாத்மிய மிருத்தலால் இரஜத தாதாத்மிய மிருக்கின்றது. ஆண்டுச் சுத்தி சாக்ஷாத்காரத்திஞல் சுத்தி தாதாத்மியத்தின் பாத முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் சுத்தி தாதாத்மியத்திஞல் சுவவிரோதி சுத்தி பேதத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. சுத்தி சாக்ஷாத்காரத்திஞல் இரஜத தாதாத்மியத்தின் பாதமுண்டாகின்றது. ஆதலால் இரஜத தாதாத்மியத்திஞல் சுவவிரோதி இரஜதபேதத்தின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே பிரபஞ்சத்தின் மித்தியா வடிவ மித்தியாத்தன்மையால் சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. பிரஹ்மத்தின் சப்பிரபஞ்சத் தன்மையிஞல் நிஷ்பிரபஞ்சத் தன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு துவைதவாதியின் ஆக்ஷேபத்திற்கு அநேக சமாதான முண்டு. அவர்கள் வசனங்களினின்றும் ஜிஞ்ஞாஸுக்களைப் புறமுகமாக்குதல் தகுதியாம்.

உ௬௬-உ௭௧. மதபேதத்தால் ஐந்துவகைப் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம் (திரஸ்காரம்).

உ௬௬. தத்துவ சுத்திகாரர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம்.

பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையினால் அதன் சத்தியத்
தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம் உண்டாகுமென்று சொல்லப்பட்
டது. ஆண்டுச் சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் மதபேதத்தால்
ஐந்துவகையாம். தத்துவசுத்திகாரர் மதத்தில் "கடமிருக்கின்றது"
என்றல் முதலிய பிரத்தியக்ஷஞானத்தின் விஷயம் கடமுதலியவற்
றின் அதிஷ்டானமாகிய சத்துவடிவ சேதனமாம். சத்து ரூபசேத
னத்தில் அத்தியஸ்த கடமுதலியன தனது அதிஷ்டானத்திற்கு
அபிந்நமாய்ப் பிரமவிருத்திக்கு விஷயமாகின்றன. எங்ஙனம் சுத்தி
ரஜ்ஜு முதலியவற்றை விஷயஞ்செய்வதாகிய இதுவெனும் வடிவ
சாக்ஷாகார விருத்தி உண்டாகின்றதோ, இரஜத சர்ப்பமுதலியன
சாக்ஷாகார விருத்திக்கு விஷயமாகாது, பிரமவிருத்திக்கு விஷய
மாகின்றனவோ, அங்ஙனமே நேத்திரமுதலிய பிரமாண ஜந்திய
சகல ஞானங்களுக்கும் விஷயம் அதிஷ்டான சத்தையாம். கடமுத
லியவற்றைக் கோசரிப்பது பிரமாணஜந்யவிருத்தியாகாது. ஏனெ
னின் அஞ்ஞாதகோசரம் பிரமாணமாகின்றது. ஜடபதார்த்தத்
திற்கு அஞ்ஞானத்தாலாகிய ஆவரணம் சம்பவியாமையின் அஞ்
ஞாதத்தன்மையின் அபாவத்தால் பிரமாண கோசரத்தன்மை
சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் இரஜதம் சர்ப்ப முதலியவற்றினைப்
போலப் பிரமத்தின் விஷயம் கடாதிகளாம். அவற்றின் அதிஷ்
டானம் சத்துவடிவமாம். அதுவே நேத்திராதிப் பிரமாண ஜந்திய
விருத்திக்கு விஷயமாம். இவ்வாற்றால் சகல பிரமாணங்களுக்கும்
விஷயம் சத்ரூபசேதனமாம். சத்ரூபசேதனத்தில் தாதாத்மியத்
தினால் அநேக பேதவிசிஷ்ட கட முதலியவற்றின் பிரதீதி பிரம
வடிவமாம். ஆதலால் கட முதலியவற்றினுள்ள சத்தை எப்பிர
மாணத்திற்கும் விஷயமன்று. இதனாற்றான் கடமுதலியவற்றின்
மித்தியாத்துவத்தை அநேக சுருதி ஸ்மிருதிகள் அநுவாதஞ் செய்
கின்றன. தத்துவசுத்திகாரர் இவ்வாறு நேத்திர முதலிய பிர
மாணத்திற்குக் கோசரமாவது அதிஷ்டான சத்தையென்று
கூறியிருக்கின்றனர். கடமுதலியவற்றின் சத்தை நேத்திர முத

லிய பிரமாணத்தின் கோசரமன்று. ஆதலால் பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மைக்கும் பிரதிக்ஷேபம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

உசூஎ. பிறநூலாசிரியர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தின் சத்தியத்தன்மையினது பிரதிக்ஷேபம்.

அன்றியும் ஓர் நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—"கடமிருக்கின்றது" என்றல் முதலிய உணர்ச்சிக்குக் கோசரமாவது கடமுதலியவற்றின் சத்துவமாம். சுருதி யுக்தி ஞானிகளது அநுபவம் என்பவற்றால் கடமுதலியவற்றில் மித்தியாத்துவ மிருக்கின்றது. ஆண்டுப்பாதிக்கப்படாத தத்துவவடிவ சத்துவத்திற்கு மித்தியாத்தன்மையோடு விரோதமிருத்தலின் கடமுதலியவற்றில் ஜாதிவடிவ சத்துவமிருக்கின்றது. எங்ஙனம் சகலகடங்களிலும் கலந்திருக்கும் தர்மம் கடத்துவமோ, அங்ஙனமே "கடமிருக்கின்றது" "படமிருக்கின்ற" தென்று ஒருவடிவமான உணர்ச்சிக்குக் கோசரமாவது சகல பதார்த்தங்களிலும் கலந்திருக்கும் தர்மமாகிய ஜாதிவடிவ சத்துவமாம். அல்லது தேசகாலங்களின் சம்பந்தமின்றியோ கடமுதலியவற்றின் பிரதீதி உண்டாகிறதில்லை. தேசகாலங்களின் சம்பந்த விசிஷ்ட கடமுதலியவற்றின் பிரதீதி உண்டாகின்றது. "ஈண்டுக் கடமிருக்கிறது" "இப்போது கடமிருக்கிற" தென்பதாகத் தேச சம்பந்தத்தினையும் காலசம்பந்தத்தினையும் கடமுதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் பிரதீதி விஷயஞ் செய்கின்றது. அத்தேசசம்பந்த வடிவமே அல்லது காலசம்பந்த வடிவமே கட முதலியவற்றிற் சத்துவமாம். அல்லது கடமுதலியவற்றின் சொரூபமே "கடமிருக்கின்ற" தென்னும் உணர்ச்சிக்கு விஷயமாம். கடமுதலியவற்றின் வேறாகிய சத்துவத்தை முற்கூறிய பிரதீதி விஷயஞ் செய்கிறதில்லை. ஏனெனின், ந என்னும் சொல்லின்றிய வாக்கியத்தினால் எதன் பிரதீதி உண்டாகின்றதோ, அதன் நிஷேதம் ந (இல்லை) என்னும் சொல்லோடுகூடிய வாக்கியத்தினால் உண்டாகின்றது. "கடமில்லை" யென்னும் வாக்கியத்தினால் கடத்தினது சொரூபத்தின் நிஷேத முண்டாகின்றது. இது எல்லோருக்கும் சம்மதமாம். ஆதலால் "கடமிருக்கின்ற" தென்னும் ந என்னும் சொல்லின்றிய வாக்கியத்தினால் கடத்தினது சொரூபமாத்திரத்தின் போதத்தினையே அங்கீகரித்தல் உசிதமாம். இவ்வாற்றால் "கடமிருக்கின்ற" தென்னும் பிரதீதியின் கோசரம் கடத்தின்

சொரூபமாம். ஆதலால் சொரூபத்திற்கு அதிக்கிரமித்த கடமுத லியவற்றில் சத்துவத்தின் அபாவத்தால் அதன் பிரதிக்ஷேபத்தைக் கூறியிருக்கின்றனர்.

உகூஅ. நியாயசுதாகாரர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம்.

அன்றியும் நியாயசுதாகாரர் மதத்தில் அதிஷ்டானத்தின்கண் ணுள்ள சத்தையின் சம்பந்தம் கடமுதலியவற்றில் முற்கூறிய பிர தீதியின் கோசரமாம். தத்துவசுத்திகாரர் மதத்திலோ கடமுத லிய அநாத்மகோசரப் பிரதீதி பிரமாணஜந்யமன்று. கேவல அதி ஷ்டான சத்தையைக் கோசரிப்பது பிரமாணமாம். இம்மதத்தில் அதிஷ்டானசத்தையின் சம்பந்த விசிஷ்டகடாதிகள் பிரமாணத் தின் விஷயமாம். இத்துணைப் பேதமுளது. இவ்வாற்ருல் கடமுத லியவற்றில் அதிஷ்டான சத்தையின் சம்பந்தமிருத்தலின், கட முதலியவற்றில் சத்துவம் தோற்றுகின்றது. கடமுதலியவற்றின் சத்துவத்தின் அபாவத்தால் அதன் பிரதிக்ஷேபம் சொல்லப்படு கின்றது. அதிஷ்டானசத்தையின் பிரதீதி கடமுதலியவற்றில் அங் கீகரிக்கின், அந்யதாக்கியாதியின் அங்கீகார முண்டாகின்றது. ஆகலால் அதிஷ்டான சத்தையின் அநிர்வசநீய சம்பந்தம் கடமுத லியவற்ருேடு உற்பத்தியாகின்றது என்று கூறுதலே உசிதமாம்.

உகூகூ. வேறு ஆசிரியர் கிரமப்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம்.

அன்றியும் ஓர் ஆசிரியர் இவ்வாறு சத்துவத்தின் பிரதிக்ஷே பத்தைக் கூறுகின்றனர். சுருதியில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின் றது:— "ப்ராணாவை ஸத்யம் தேஷாமேஷ ஸத்யம்-பிராணன் சத்தியமாம். அவற்றினும் இது சத்தியமாம்" என்பதாம். பிரா ணன் என்னும் சொல்லிற்குப் பொருள் இரணியகர்ப்பம்; இரணி யகர்ப்பம் சத்தியமாம்; அதனை அபேக்ஷித்துப் பரமாத்மா மேலான சத்தியமாம் என்பது சுருதியின் அர்த்தம். 'ஸத்யஸ்ய ஸத்யம்- சத்தியத்திற்குச் சத்தியம்" என்பதாக வேறு சுருதி யிருக்கின் றது. அநாத்ம சத்தியத்தன்மையினும் ஆத்ம சத்தியத்தன்மை மே லானதாம் என்பது சுருதியின் அர்த்தம். எங்ஙனம் அந்யராஜனை அபேக்ஷித்து மேலான ராஜனை இராஜ இராஜனென்று சொல்லுகி

ன்றனரோ, அங்ஙனமே மேலான சத்தியத்தைச் சத்தியத்தின் சத்தியமென்று சொல்லியிருக்கின்றது. இவ்வாற்றால் சுருதிவாக்கியங்களில் சத்தியத்திற்கு உயர்வுதாழ்வு கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு வேறுவித உயர்வு தாழ்வு சம்பவியாது. எப்போதும் பாதிக்கப் படுந்தன்மையின்மையும் சிறிதுகாலம் பாதிக்கப்படுந் தன்மையின்மையுமாகிய வடிவமே சத்தியத்தன்மையில் உயர்வுதாழ்வுகளாம். அநாத்மபதார்த்தங்களில் ஞானத்திற்கு முற்காலத்தில் பாதிக்கப் படுந் தன்மையின்மை வடிவ சத்தியத்துவமிருக்கின்றது. பரமாத்ம வஸ்துவில் எப்போதும் பாதிக்கப்படுந்தன்மை யின்மை வடிவ சத்தியத்துவமிருக்கின்றது. ஆதலால் இரணியகருப்பனே தாழ்ந்த சத்தியமாம்; பரமாத்மா மேலான சத்தியமாம். இவ்வாற்றால் இருவகைச் சத்தியத்துவமும்சுருதிசம்மதமாம். அவற்றில் சிறிதுகாலம் பாதிக்கப்படுந்தன்மையின்மை வடிவ சத்தியத்தன்மைக்கு மித்தியாத்தன்மையோடு விரோதமில்லை. ஆனால் எப்போதும் பாதிக்கப் படுந்தன்மை யின்மை வடிவ சத்தியத்தன்மைக்கு மித்தியாத்தன்மையோடு விரோதமிருத்தலின், அதற்குப் பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்தன்மையோடு பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது.

௨எ௦. சம்க்ஷேபசாரீரகத்தின்படி பிரபஞ்சத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம்.

சம்க்ஷேப சாரீரகத்தில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது:— பிரத்தியக்ஷமுதலிய பிரமாணங்களால் கடமுதலியவற்றில் சத்தியத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமாயினும், பிரஹ்மத்தைப் போதிக்கும் வாக்கியங்களிலேயே பிரமாணத்தன்மை யிருக்கின்றது. அநாத்மாவைக் கிரகிக்கும் பிரத்தியக்ஷமுதலியன பிரமாணாபாசங்களாம்; பிரமாணங்களன்று. ஏனெனின் அறியப்படாத அர்த்தத்தின் போதத்தை யுண்டுபண்ணுவது பிரமாணமாம். அஞ்ஞானத்தினாலாகிய ஆவரணத்திற்கு ஜடபதார்த்தங்களில் சம்பவமின்மையால், சேதனத்திற்கு வேறாகியவற்றில் அஞ்ஞாதத்தன்மையின் அபாவத்தால் அவற்றை அறிவிக்கும் பிரத்தியக்ஷ முதலியவற்றிற்குப் பிரமாணத்தன்மை சம்பவியாது. இவ்வாற்றால் பிரமாணாபாசத்தினால் கடமுதலியவற்றில் சத்தியத்தன்மையின் சித்தி உண்டாகின்றது. சுருதிவடிவப் பிரமாணத்தினால் கடமுதலியவற்றில் மித்தியாத்தன்மையின் சித்தி உண்டாகின்றது. முக்கி

யப் பிரமாணத்தினுல் பிரமாணுபாசத்தின் பாதவாயிலாகச் சத்திய த்தன்மையின் பிரதிக்ஷேப முண்டாகின்றது. இவ்வாறு பிரப ஞ்சத்தில் அத்தியந்தம் பாதிக்கப்படுந்தன்மை யின்மை வடிவ சத் தியத்தன்மையின் பிரதிக்ஷேபம் இந்நுவிதமாகச் சொல்லப்பட்டி ருக்கின்றது. ஆதலால் பிரபஞ்சம் மித்தையாம்.

௨௭௧—௨௮0. கர்மம் ஞானசாதனமாதலில் விசாரம்.

௨௭௧. மித்தையாகிய பிரபஞ்சத்தின் நிவிருத்தியில் கர்மத்தின் உபயோகமின்மையை அநுவதித்தலோடு சித்தாந்தத்தின் இருவகைச் சமுச்சயத்தை நிச்சயித்தல்.

மித்தையின் நிவிருத்தியில் கர்மத்தின் உபயோகமில்லை. ஆதலால் கேவல கர்மத்தால் அல்லது கர்மசமுச்சித (கலப்புள்ள) ஞானத்தினுல் அநர்த்த நிவிருத்தி சம்பவியாது. கேவல ஞான த்தினுல் அநர்த்த நிவிருத்தி உண்டாகுமென்னும் பொருள் அத் வைத வாதத்தின் நூல்களில் மிகப் பிரசித்தமாம். பாஷையி லும் விசாரசாகரத்தின் ஆருவது தரங்கத்தில் ஸ்பஷ்டமாம்; ஆத லால் இங்கு எழுதப்படவில்லை. இந்த ஸ்தானத்தில் இது சித்தா ந்தமாம். அநேக சுருதிஸ்மிருதிகளில் கர்ம சமுச்சித (கலப்புள்ள) ஞானத்தினுல் மோக்ஷப்பிராப்தி சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. பாஷியகாரரால் அநேக இடங்களில் சமுச்சயவாதத்தின் நிஷேதம் பிரதிபாதனம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆங்கு இது நிச்சய மாம்:—சமசமுச்சயம் கிரமசமுச்சய மென்னும் பேதத்தால் சமுச் சயமிருவகையாம். ஞானம் கர்ம மிரண்டும் ஒன்றற்கொன்று சேர் ந்து மோக்ஷத்திற்குச் சாதனமா மென்றறிந்து ஒரேகாலத்தில் இரண்டையும் அநுஷ்டித்தல் சமசமுச்சயம் எனப்படுகின்றது. ஒரே அதிகாரிக்கு முன் கர்மத்தை அனுஷ்டித்தலும் பிற்காலத் தில் சகல கர்மங்களையும்விட்டு ஞானத்திற் கேதுவாகிய சிரவணு திகளை அனுஷ்டித்தலும் கிரமசமுச்சய மெனப்படுகின்றது. அவற் றில் சமசமுச்சயத்திற்கோ நிஷேதமுண்டு. சுருதிஸ்மிருதிகளில் ஞானகர்மங்களுக்கு யாண்டுச் சமுச்சய மெழுதப்பட்டிருக்கின்ற தோ, அதற்கு முற்கூறிய கிரமசமுச்சயத்தில் தாற்பரியமாம்.

சாதனத்தன்மை.

பாஷியகாரர் சித்தாந்தம் இதுவாம்:—மோக்ஷத்திற்கு நேர் சாதனம் கர்மமன்று. மோக்ஷத்திற்கு நேர் சாதனம் ஞானமாம். ஞானத்திற்குச் சாதனம் கர்மமாம்.

உஎங. வாசஸ்பதிமிசிரர் ஞானவிருப்பத்திற்குச் சாதனமாமெனல்.

ஆனால் பாமதிநிபந்தனமென்னும்நூலில் வாசஸ்பதிமிசிரர் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—ஞானத்திற்குச் சாக்ஷாத்சாதனம் கர்மமன்று. ஜிஞ்ஞாஸைக்(ஞானவிருப்பிற்)குச் சாதனம் கர்மமாம். ஏனெனின் கைவல்யசாகையில் சகல ஆசிரம தர்மங்களும் விவிதிஷைக்குச் சாதனமாமென்று ஸ்பஷ்டமாகக் கூறியிருக்கின்றது. ஞானவிருப்பத்தினை விவிதிஷையென்பர். மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் சர்வகர்மங்களுக்கும் ஞானத்தில்அபேக்ஷையைச் சூத்திரகாரர்கூறியிருக்கின்றனர்.ஆண்டுச் சூத்திரவியாக்கியானங்களில்பாஷியகாரர் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—சமதமாதி சாதனங்களோ ஞானத்திற்குச் சாதனமாமாகலின், ஞானத்திற்குச் சமீபமாம். ஜிஞ்ஞாஸைக்குச் சாதனம் கர்மமாம்; ஆதலால் சமம் தம முதலியவற்றின் அபேக்ஷையால் ஞானத்திற்குத் தூரமாம். இவ்வாற்றால் சுருதிவசனத்தினாலும் பாஷிய வசனத்தினாலும் ஜிஞ்ஞாஸைக்கு நேர் சாதனம் கர்மமாம்; ஜிஞ்ஞாஸை வாயிலாக ஞானத்திற்கும் சாதனமாம். ஞானத்திற்குச் சாக்ஷாத்சாதனமே கர்மமெனின், ஞானமுதிக்கும்வரையில் கர்மாநுஷ்டானத்தின் அடைவுண்டாகுதலால் ஞானத்தோடு கர்மத்தியாகவடிவ சந்நியாசத்திற்கு லோப முண்டாகும். ஆதலால் ஜிஞ்ஞாஸைக்குச் சாதனம் கர்மமாமென்பது வாசஸ்பதியின் மதம்.

உஎச. விவரணகாரர்கூறிய கர்மம் ஞானத்திற்குச் சாதனமாந்தன்மை.

விவரணகாரர் மதம் இதுவாம்:—"வெஷா நுவசநெந விவிதிஷந்தி - வேதவாக்கியத்தால் அறிய விரும்புகின்றனர்" என்பதாகச் சுருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு அக்ஷரமரியாதையோடு வேதாத்தியயனமுதலிய தர்மங்களுக்கு விவிதிஷையின் சாதனத்தன்மை தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமாயினும் இச்

சைக்கு விஷயமாகிய ஞானத்தின் சாதனத்தன்மையிலேயே சுரு
திக்குத் தாற்பரியமாம். கர்மத்திற்கு இச்சையின் சாதனத்தன்
மையில் சுருதிக்குத் தாற்பரியமில்லை. எங்ஙனம்: குதிரையினாற்
போக விரும்புகின்றான் என்னும் வாக்கியத்தினால் அக்ஷர மரியா
தையினால் போகுதலைக் கோசரிக்கும் இச்சைக்குச் சாதனமாதல்
அசுவத்திற்குத் தோற்றுகின்றது. சஸ்திரத்தால் கொல்லவிரும்பு
கிறான் என்னும் வாக்கியத்தினால் கொல்லுதலைக் கோசரிக்கும்
இச்சையின் சாதனத்தன்மை சஸ்திரத்திற்குத் தோற்றுகின்றது.
ஆண்டு இச்சைக்குக் கோசரமாகும் போகுதல் யாதோ அதன்
சாதனத்தன்மை குதிரையிற் கருதப்பட்டதாம். இச்சைக்கு
விஷயமாகிய கொல்லுதலின் சாதனத்தன்மை சஸ்திரத்தில் கரு
தப்பட்டதாம். அங்ஙனமே இச்சைக்கு விஷயமான ஞானத்தின்
சாதனத்தன்மை கருமங்களுக்குக் கருதப்பட்டது. இன்னும் இப்
பக்ஷத்தில், கருமங்களுக்கு ஞானத்தின் சாதனத்தன்மையை
அங்கிகரிக்கின், ஞானோதய பரியந்தம் கர்மாநுஷ்டானத்தின் ஆப
த்தியிருத்தலால் சந்நியாசத்திற்கு லோபமுண்டாகும் என்று
தோஷஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு இது சமாதான
மாம்:—எங்ஙனம் விதை விதைத்தற்குமுன் பூமியின் * கர்ஷ
ணம் (பிளப்பு) உண்டாகின்றதோ, விதை விதைத்தபின் பூமியி
(மண்ணி) ன் ஆகர்ஷணம் (குவிதல்) உண்டாய் நெல் முதலியவற்
றின் சித்தி பூமியின் ஒதுங்குதல் சேருதல்களால் உண்டாகின்
றதோ, அவ்விதமே கர்மத்தினாலும் கர்மசந்நியாசத்தினாலும் ஞான
த்தின் சித்தி உண்டாகின்றது. அந்தக்கரணத்தின் சுத்திவாயி
லாகப் பிரத்தியக்தத்துவத்தின் தீவிர ஜிஞ்ஞாஸை வைராக்கிய
த்தோடு உண்டாகின்றது. அதுபரியந்தம் கர்மம் செய்யவேண்டிய
தாம். வைராக்கியத்தோடு தீவிர ஜிஞ்ஞாஸை உண்டாகியபின்,
சாதனத்தோடு கர்மங்களை விடுதலாகிய சந்நியாசம் செய்யவேண்
டியதாம். இவ்வாற்றால் ஞானத்திற்குச் சாதனம் கர்மமாம். அங்
ஙனமாயினும் தீவிரஜிஞ்ஞாஸைக்கு முன்னரே செய்யவேண்டிய
தாம். தீவிர ஜிஞ்ஞாஸைக்குப் பிற்காலத்தில் சந்நியாசத்தின் அங்க
மான சமமுதலியனவே செய்யவேண்டியனவாம்; கர்மமன்று.
ஆதலால் கர்மத்தின் அபேக்ஷையால் சமமுதலியவற்றிற்கு அந்த
ரங்கத்தன்மையைப் பிரதிபாதிக்கும் மூன்றாமத்தியாயத்திலுள்ள

* கர்ஷணம்=உழுதல்.

பாஷியவசனங்களுக்கு விரோதமில்லை. இவ்வாற்றால் விவரணகாரர்மதத்தில் கர்மம் ஞானத்திற்குச் சாதனமும், வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விவிதிஷைக்குச் சாதனமுமாம்.

இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷைக்கு முந்திய காலத்தில் கர்மத்தின் அநுஷ்டானமும், பிந்தியகாலத்தில் சம முதலியவற்றோடு சந்நியாச பூர்வகமான சிரவண முதலியவற்றின் அநுஷ்டானமும் உண்டு. விவிதிஷைக்குப் பிந்திய காலத்தில் எவருடைய மதத்திலும் கர்மம் கர்த்தவ்விய மன்று.

உஎரு. வாசஸ்பதி விவரணகாரர்களது மதத்தின் விலக்ஷணத்தன்மையிற் சங்கை.

இந்த ஸ்தானத்தில் இச்சங்கை யுண்டாகின்றது:—இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷைக்கு முந்தியகாலத்திலேயே கர்மம் செய்யவேண்டியதாயின், மதபேத நிரூபணம் நிஷ்பலமாகும். ஏனெனின் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் கர்மத்தின் பலம் விவிதிஷையும், விவரணகாரர் மதத்தில் கர்மத்திற்குப் பலன் ஞானமுமாம். பலம் சித்தியாயின் சாதனத்தின் தியாக முண்டாகும். ஆதலால் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விவிதிஷை சித்திக்கும்வரையில் கர்மாநுஷ்டானத்தை அங்கிகரித்து, விவரணகாரர் மதத்தில் விவிதிஷைக்குப் பிந்திய காலத்திலும் ஞானம் சித்திக்கும் வரையில் கர்மாநுஷ்டானத்தை அங்கிகரிக்கின், இரண்டு மதங்களிலும் விலக்ஷணத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. வாசஸ்பதியின் மதத்தை யநுசரித்த ஜிஞ்ஞாசு கர்மத்தைவிட்டு, விவரணகாரர் மதத்தை யநுசரித்த ஞானத்திற்கு முந்திய ஜிஞ்ஞாசு கர்மாநுஷ்டானத்தைச் செய்யின் மதபேத நிரூபணம் ஸபலமாகும். முற்கூறியபடி இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷையின் சித்தியினால் கர்மத்தியாக மங்கீகரிக்கின் பரஸ்பர விலக்ஷணத்தன்மை தோற்றுகிறதில்லை. ஆதலால் மதபேத நிரூபணம் நிஷ்பலமாம்.

உஎசு. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—இரண்டு மதங்களிலும் விவிதிஷை பரியந்தமே கர்மத்தின் அநுஷ்டானமாம். அங்ஙனமாயினும் மதபேதத்தால் கர்மத்தின் பலத்தில் விலக்ஷணத்தன்மையிருக்கின்றது. அது வருமாறு:—வாசஸ்பதியின் மதத்தில் கர்மத்தின்

பலம் விவிதிஷையாம். விவிதிஷையின் உற்பத்தி யுண்டாகக் கர்ம ஜந்ய அபூர்வத்திற்கு நாச முண்டாகின்றது. விவிதிஷை உண்டாகியும் உத்தம குரு லாபமுதலிய சாமக்கிரி உண்டாயின் ஞானமுண்டாகும்.எந்தச் சாதனத்தின்குறைவாவதுஇருக்குமாயின் ஞானமுண்டாகாது. கர்மத்தின் வியாபாரம் விவிதிஷையின் உற்பத்தியிலுளது. தத்துவஞானம் கர்மத்தின் பயனன்று. ஆதலால் ஞானத்தின் உற்பத்தியில் கர்மத்தின் வியாபார மில்லை. இவ்வாற்றுல் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் விவிதிஷைக்கு ஏதுவான கர்மாநுஷ்டானம் செய்தும், ஞானத்தின் சித்தி நியமமாக உண்டாகிற தில்லை. ஆனுல் உத்தம பாக்கியத்தினுல் சகல சாமக்கிரிகளும் சித்திக்கின் ஞானமுண்டாம். ஆதலால் ஞானத்தின் பிராப்தி நியத மன்று. விவரணகாரர் மதத்தில் விவிதிஷைக்கு முற்காலத்தில் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட கர்மத்திற்கும் ஞானம் பலமாம். ஆதலால் பலத்தின் உற்பத்தியின்றி கர்ம ஜந்ய அபூர்வத்திற்கு நாசம் உண்டாகாமையால்,ஞானத்தின் உற்பத்தி பரியந்தம் கர்ம ஜந்ய அபூர்வ மிருக்கின்றது. எவ்வளவு சாமக்கிரியின்றிக் கர்மத்தின் பலமாகிய ஞானமுண்டாகிறதில்லையோ, அவ்வளவு சாமக்கிரியைக் கர்மம் சம்பாதிக்கின்றது. இவ்வாற்றுல் இப்பக்ஷத்தில் ஞான ஏதுவாகிய கர்மத்தை அநுஷ்டானஞ் செய்யின் நிகழும் சரீரத்திலேனும், இனி வரும் சரீரத்திலேனும் அவசியம் ஞானமுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தின் உற்பத்தி நியதமாம். இவ்வாற்றுல் வாசஸ்பதியின் மதத்தில் சுப கர்மத்தினுல் விவிதிஷை நியமமாக உண்டாகின்றது. ஞானத்தின் சித்தி நியதமன்று. விவரணகாரர் மதத்தில் அதே கர்மத்தினுல் ஞானத்தின் உற்பத்தி நியமமாக உண்டாகின்றது. ஆதலால் இரண்டு மதங்களுக்கும் பரஸ்பர பேத முண்டு; கலப்பில்லை. விவிதிஷைக்கு ஏது கர்மமாம்; அல்லது ஞானத்திற்கு ஏதுவாம். இரண்டுமதப்படி வேதாத்தியயனம், யாகம், தானம், கிருச்சிரசாந்திராயண முதலிய ஆசிரம கர்மங்களுக்கே வித்தையில் உபயோகமிருக்கின்றது.

உஎஎ. ஓர் ஆசிரியர் மதப்படி வர்ணமாத்திரத்தின் தர்மங்கள் வித்தையில் உபயோகமாமெனல்.

வர்ண மாத்திரத்தின் தர்மங்கள் வித்தையில் உபயோகமாமென்று ஒரு ஆசிரியர் கூறுகின்றனர்.

நித்திய கருமங்களும் வித்தையில்
உபயோகமாமெனல்.

கல்பதருகாரர் மதம் இதுவாம்:—சகல நித்திய கர்மங்களுக்
நம் வித்தையில் உபயோகமுண்டு. ஏனெனின் சூத்திரகாரரும்
ஷியகாரரும் ஆசிரமமின்றிய புருஷர்களுக்கும் வித்தைக்கு ஏது
ாகிய கர்மத்திலும், அங்ஙனமே சிரவண முதலியவற்றிலும் அதி
ாரம் சொல்லியிருக்கின்றனர். அங்ஙனமே ரைக்வர் வாசக்நவி
தலிய ஆசிரமமின்றியவர்களுக்கும் பிரஹ்மவித்தை சுருதியிற்
றப்பட்டிருக்கின்றது. வாசக்நவி புத்திரி கார்க்கியினை வாசக்நவி
யன்பர். ஆசிரம கர்மங்களுக்கே வித்தையில் உபயோக முளதா
ன், ஆசிரமமின்றிய புருஷர்களிடத்தில் ஞானத்தை யுண்டுபண்
ணும் கர்ம மின்மையால் ஞானமுண்டாகலாகாது. ஆதலால்,
பம், கங்காஸ்நானம், தேவதாத்தியான முதலியவற்றோடு கூடிய
கல சுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோக முண்டு. இது
ல்பதருகாரர் மதம். ஆனால் கல்பதருகாரர் மதத்திலும் காமிய கர்
த்திற்கு வித்தையில் உபயோக மில்லை. ஆனால் நித்திய கர்மத்திற்
கு வித்தையில் உபயோகமுண்டு. ஏனெனின் வேறுவிதமாகவே வி
த்தையில் கர்மத்தின் உபயோகம் சம்பவிக்கிறதில்லை. வித்தை
ன் பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி வாயிலாகவே வித்
தயில் கர்மத்தின் உபயோக முண்டாகின்றது. காமிய கர்மத்தி
ல் சுவர்க்கம், புத்திரன் முதலியவற்றின் அடைவாகிய பயனுண்
கின்றது. அதனால் பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லை. நித்
ய கர்மத்தினாலேயே பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆத
ல் சகல நித்திய கர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உபயோகமுண்டு.

உஎகூ. சம்க்ஷேபசாரீரக கர்த்தாவின் மதப்படி
மியமும் நித்தியமுமாகிய சகல சுபகர்மங்களுக்கும்
வித்தையில் உபயோக முண்டெனல்.

சம்க்ஷேபசாரீரக கர்த்தா இது கூறியிருக்கின்றனர்:—காமிய
ம் நித்தியமுமாகிய சகல சுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில் உப
ாக மிருக்கின்றது. ஏனெனின் "யஜ்ஞேந விவிதிஷந்தி - யாகத்தி
ல் அறிய விரும்புகின்றனர்." என்றிவ்வாறு கைவல்ய சாகை
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆண்டு நித்திய காமியங்களின்
ாரணமாம் யஞ்ஞமென்னும் சொல். "யஜ்ஞேனைவாவஹே

[illegible] - தர்மத்தினால் பாவம் கெடுகின்றது." என்றல் முதலிய வாக்கியங்களால் சகல சுபகர்மத்திற்கும் பாவத்தைக் கெடுக்குந் தன்மை தோற்றுகின்றது. ஆதலால் ஞானத்தின் பிரதிபந்தக மான பாவத்தை நிவர்த்திக்கும் வாயிலாக நித்திய கர்மத்தைப் போல, காமிய கர்மத்திற்கும் வித்தையில் உபயோகமுண்டு. இது ஸங்க்ஷேபசாரீரக கர்த்தாவாகிய சர்வஞ்ஞாத்மமுநியின் மதம்.

உ௮௦—உ௮௩. சந்நியாசம் ஞானத்திற்குச் சாதனமா மென்பதில் விசாரம்.

உ௮௦. பாவநிவிருத்தி வாயிலாக ஞானத்திற்கு ஏதுவாதலால் கிரமமாகக் கர்மமும் சந்நியாசமுமாகிய இரண்டும் கர்த்தவ்வியமாமெனல்.

ஆதலால் தீவிர ஜிஞ்ஞாஸை பரியந்தம் சகல சுபகர்மங்களும் செய்யத்தக்கனவாம். மிகத்திட வைராக்கியத்தோடுகூடிய தீவிர ஜிஞ்ஞாஸை உண்டாயின், சாதனத்தோடு கர்மத்தை விடுதலாகிய சந்நியாசம் கர்த்தவ்வியமாம் (செய்யத்தக்கதாம்). எங்ஙனம் சுபகர்மத்தினால் பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே சந்நியாசத்தினாலும் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமான பாவம் அநேகவிதமாம். அவற்றிற் சில பாவம் கர்மத்தினாலும், சில சந்நியாசத்தினாலும் நிவிருத்தி யாகின்றன. ஆதலால் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி வாயிலாகக் கர்மமும் சந்நியாசமுமாகிய இரண்டும் ஞானத்திற்கு ஏதுவாயிருத்தலின் கிரமமாகக் கர்த்தவ்வியமாம்.

உ௮௧. ஓர் ஆசாரியர்மதத்தில் சந்நியாசத்திற்குப் பிரதிபந்தகமாகிய பாவத்தின் நிவிருத்தியும், புண்ணியத்தின் உற்பத்திவாயிலாகச் சிரவணத்தின் சாதனத்தன்மையும்.

ஓர் ஆசிரியர் மதம் இதுவாம்:—கேவல பாவ நிவிருத்திவாயிலாகவே சந்நியாசத்திற்கு ஞானத்திற்குச் சாதனமாந்தன்மை யில்லை. ஆனால் சந்நியாச ஜந்நிய அபூர்வத்தோடு கூடிய புருஷனுக்கே சிரவண முதலியவற்றினால் ஞான முண்டாகின்றது. ஆக

லால் சிரவணத்தின் அங்கம் சந்நியாசமா யிருத்தலின், முற்றும் பாவமின்றியவனுக்கும் சந்நியாசம் கர்த்தவ்வியமாம்.

உஅஉ. விவரணகாரர் மதத்தில் சந்நியாசம் ஞானப்பிரதிபந்தக விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி வடிவ திருஷ்டபலத்திற்கு ஏதுவாதல்.

விவரணகாரர் மதம் இதுவாம்:—சந்நியாசமின்றி விக்ஷேபத்தின் அபாவமுண்டாகாது. ஆதலால் ஞானப்பிரதிபந்தக விக்ஷேபத்தின் நிவிருத்தி வடிவ திருஷ்ட பலமே சந்நியாசத்திற்காம். ஆதலால் ஞானப்பிரதிபந்தக பாபத்தின் நிவிருத்தி அல்லது ஞானத்திற் கேதுவாகிய தர்மத்தின் உற்பத்தி வடிவ அதிருஷ்ட பலத்திற்கு ஏது சந்நியாசமாமென்று கூறுதல் அயோக்கியமாம். யாண்டுத் திருஷ்டபலம் சம்பவிக்கிறதில்லையோ, ஆண்டு அதிருஷ்ட பலத்தின் கற்பனை யுண்டாகின்றது. விக்ஷேப நிவிருத்தி வடிவ திருஷ்டபலம் சந்நியாசத்திற்குச் சம்பவிக்கின்றது. அதற்கு அதிருஷ்டபலம் கூறுதல் சம்பவியாது. சில பிரதான புருஷர்களுக்குப் பிற ஆசிரமங்களிலும் காமக் குரோதவடிவ விக்ஷேபத்தின் அபாவமுண்டாயின், கர்மங்களின் இடையில் வேதாந்தத்தின் விசாரம் சம்பவிக்கின், முற்கூறியபடி சந்நியாசம் வியர்த்தமாம். அங்ஙனமாயினும் "ஆஸுப்தேராம்ருதே: காலம் நயேத்வேதாந்தசிந்தயா-சுழுத்திபரியந்தமும் மரணபரியந்தமுமாகிய காலத்தை வேதாந்த சிந்தனையாற் கழிக்கவேண்டும்." என்னும் கௌடபாதீயத்தின் வசனத்தினாலும், "தச்சிந்தனம் தத்கதனம் அந்யோந்யம் தத்ப்ரபோதனம்—அதனைச் சிந்தித்தலும் அதனைக் கூறுதலும் ஒருவருக்கொருவர் அதனை யறிவித்தலும்" என்னும் பகவானது வாக்கியத்தினாலும், "ப்ரஹ்மஸம்ஸ்தோ அம்ருதத்வமேதி - பிரஹ்மநிஷ்டையினையுடையவன் அமிர்தத்தன்மையை யடைகிறான்." என்னும் சுருதிவசனத்தினாலும் நிரந்தரம் செய்யப்படுகின்ற பிரஹ்மத்தின் சிரவண முதலியவற்றால் ஞானமுண்டாகின்றது. எவனுக்குப் பிரஹ்மத்தின் நிலை அதாவது அநந்திய வியாபாரத்தன்மையால் நிலைத்திருத்தல் உண்டாகின்றதோ, அந்தப் புருஷன் ஞானவாயிலாக அமிர்தத்தன்மையை யடைகின்றானென்பது சுருதியின் அர்த்தமாம். கர்மத்தின் இடைக்காலத்தில் ஒருகாலத்துச் செய்யப்படும்

சிரவண முதலியவற்ருல் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. நிரந்தரம் சிரவண முதலியவற்றின் அப்பியாசத்திற்கு ஏது சந்நியாசமாம். ஆதலால் அதிருஷ்டமின்றியே திருஷ்டபலத்திற் கேது சந்நியாசமாம்; என்றுலும் வியர்த்தமன்று.

௨௮௩—௨௯௧. க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்திலும் சிரவணத்திலும் அதிகாரத்தை விசாரித்தல்.

௨௮௩. க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்திலும் சிரவணத்திலும் உள்ள அதிகார விசாரத்தின் பிரதிஞ்ஞை.

இப்பிரசங்கத்தில் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்திலும் சிரவணத்திலும் அதிகாரமுண்டு அல்லது இல்லையென்னும் இவ்விசாரத்தை மதபேதமாக எழுதுவாம்:—

௨௮௪. ஓர் நூலாசிரியரின் மதப்படி சந்நியாசத்திலும் அங்ஙனமே பிரஹ்ம சிரவணத்திலும் பிராமணனுக்கே அதிகாரமுண்டு; க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமில்லையெனல்.

ஒரு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—சந்நியாசத்தை விதிக்கும் அநேக வாக்கியங்களில் பிராஹ்மணனென்னும் பதமிருத்தலால் பிராஹ்மணன் மாத்திரத்திற்குச் சந்நியாசத்தில் அதிகாரமுண்டு. சந்நியாசமின்றிய கிரகஸ்தர் முதலியோர்களுக்குப் பிரஹ்ம விசாரத்திற்கு அவகாசமில்லை. ஆதலால் சந்நியாசத்திலும் அங்ஙனமே பிரஹ்ம சிரவணத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமில்லை.

௨௮௫. வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி சந்நியாசத்தில் கேவலம் பிராஹ்மணனுக் கதிகாரமுண்டு; க்ஷத்திரிய வைசிரியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தை விட்டுக் கேவல பிரஹ்ம சிரவணத்தில் அதிகாரமுண்டெனல்.

வேறு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—சந்நியாசத்தில் கேவலம் பிராஹ்மணனுக்கே அதிகார முண்டெனினும், பிரஹ்ம சிரவணத்தில் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கும் அதிகாரமுண்டு.

-ந்திர சம்ஸ்காரத்தினல் எந்த உத்தம புருஷனுக்கு
தீனத்தன்மை (பற்றுடைமை) முதலிய தோஷங்க
அப்படிப்பட்ட சுத்தபுத்தியுடையவனுக்குச் சந்நி
ானமுண்டாகின்றது. இதனுற்ருன் கிரகஸ்த ஆசிரம
ுநேக ராஜரிஷிகள் பிரஹ்மவித்துக்களாகச் சொல்
ார்.

ுவர்களினும் வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி த்திரிய வைசியர்களுக்குப் பிரஹ்ம த்திற்போல வித்வத்ஸந்நியாசத்திலும் அதிகாரமுண்டெனல்.

ரினும் வேறு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்ற
னம் பிரஹ்ம சிரவணுதிகளில் க்ஷத்திரிய வைசியர்க
ாரமுண்டோ, அங்ஙனமே சந்நியாசத்திலும் க்ஷத்தி
களுக்கு நிஷேதமில்லை. ஞான உதயத்தினல் கர்த்தி
ாக்திருத்துவ புத்தியின் அபாவமும், அங்ஙனமே
ம அபிமானங்களின் அபாவமு முண்டாகின்றன. கர்
போக்திருத்துவ புத்தியின்றியும்,ஜாதி ஆசிரமங்களின்
ன்றியும் கர்மாதிகாரம் சம்பவியாமையால், சர்வ கர்ம
பூர்வக அக்கிரிய அசங்க ஆத்ம வடிவமாக நிலைத்த
பத்ஸந்நியாசத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு அதி
கேவல விவிதிஷாஸந்நியாசத்தில் அவர்களுக்கு அதி

எ. வார்த்திககாரர் மதத்தில் விவிதிஷா ந்நியாசத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக் கதிகாரமுண்டெனல்.

த்திககாரர் மதம் இதுவாம்:—விவிதிஷாஸந்நியாசத்தி
திரிய வைசியர்களுக்கு அதிகாரமுண்டு. அநேக சுருதி
களில் பிராஹ்மணர்களுக்குச் சந்நியாசம் கூறியிருக்கி
ியாசத்தை விதிக்கும் ஜாபால சுருதியில் பிராஹ்மண
பதமில்லை. கேவலம் வைராக்கிய சம்பத்தியினல் சந்நி
ால்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அநேக சுருதிவாக்கி
துவிஜன் (இருபிறப்பாளன்)என்பதின் உபலக்ஷணமாகப்

பிராஹ்மண பதமிருக்கின்றது. ஸ்மிருதியில் இது கூறப்பட்டிருக்கின்றது:—"ப்ராஹ்மண: க்ஷத்ரியோ வா வைஶ்யோ வா ப்ரவ்ரஜேத் க்ருஹாத் த்ரயாணாம் வர்ணானாம் வேதமதீத்ய சத்வார ஆஶ்ரமா:-பிராஹ்மணனுயினும் க்ஷத்திரியனுயினும் வைசியனுயினும் கிரகத்தினின்றும் போகக்கடவன்; மூன்று வர்ணங்களுக்கும் வேதத்தை ஓதி நான்கு ஆசிரமங்கள்" என்பதாக ஸ்மிருதி வசனத்திலும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தி லதிகாரமிருக்கின்றது. இது வார்த்திககாரராகிய சுரேசுவராசாரியர் மதம்.

உஅஅ. வேறோர் நூலாசிரியர் மதப்படி பிராஹ்மணர்களுக்கு ஞானத்தில் சந்நியாசத்தின் அபேக்ஷையும், க்ஷத்திரிய வைசிரியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தில் அதிகாரமின்மையும் ஞானத்திற்கு உபயோகமுள்ள கர்மத்திலும் வேதாந்த சிரவணத்திலும் அதிகார முண்மையும்.

வேறு ஒரு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—சந்நியாசத்தை விதிக்கும் சுருதி வாக்கியங்களில் பிராஹ்மணபத மிருக்கின்றது. அது துவிஜமாத்திரத்திற்கு உபலக்ஷணமாமென்று கூறுதலிற் பிரமாணமில்லை. ஜாபால சுருதியில் பிராஹ்மணபத மில்லையாயினும், அநேக சுருதிகளை அநுசரித்து ஆண்டும் பிராஹ்மண கர்த்தாவின் அத்தியாகார முண்டு. ஆதலால் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தில் அதிகாரமில்லை. ஆனுல் அநேக ஸ்தானங்களில் "கிரகஸ்தனுகிய ராஜா ஞானமுடையவன்" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனுல் இது கொள்ளவேண்டியதாம்:—பிராஹ்மணனுக்குப் பிரஹ்ம விசாரத்தின் அங்கம் சந்நியாசமாம். சந்நியாச மின்றிக் கிரகஸ்த முதலிய ஆசிரமத்துள்ள பிராஹ்மணனுக்குப் பிரஹ்ம விசாரத்தில் அதிகார மில்லை. சந்நியாசியாகிய பிராஹ்மணனுக்கே பிரஹ்ம விசாரத்தில் அதிகார முண்டு. க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசமின்றியே பிரஹ்ம விசாரத்தில் அதிகாரமுண்டு. ஏனெனின் சந்நியாசத்தை விதிக்கும் வசனங்களில் பிராஹ்மணபத மிருத்தலால் க்ஷத்திரிய வைசிரியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தின் விதியில்லை. ஆத்மகாமனுக்கு ஆத்மசிரவணத்

தின் அபாவத்தைக் கூறுதல் சம்பவியாது. ஆதலால் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்கு ஞானத்திற் குபயோகமுள்ள அதிருஷ்டம் கேவலம் கர்மத்தினாலேயே உண்டாகின்றது. சந்நியாசஜந்நிய அதிருஷ்டத்தின் அபேக்ஷை க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கு ஞானத்திலில்லை. இதனாற்றான் கீதையில் "கர்மணைவஹிஸம்ஸித்தி மாஸ்திதா ஜநகாதய:- கர்மத்தினாலேயே ஜனகர் முதலியோர்கள் நற்சித்தியைப் பெற்றார்கள்" என்பதாகப் பரமேசுவரன் கூறியிருக்கின்றார். இவ்வாக்கியத்தில் அந்தக்கரணத்தின் சுத்தி அல்லது ஞானம் நற்சித்தி என்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாமென்று பாஷியகாரர் எழுதியிருக்கின்றனர். சந்நியாசமின்றிய கேவல கர்மத்தினால் அந்தக்கரணத்தின் சுத்தியை ஜநகர் முதலியோர் அடைந்தனர்; அல்லது சந்நியாசமின்றிய கேவல கர்மத்தினால் ஞானப் பிரதிபந்தகம் நீங்குதல் வாயிலாகச் சிரவணத்தினால் ஞானத்தை அடைந்தார்கள் என்பது கீதாவாக்கியத்தின் பொருளாம். இரண்டு கிரமத்தினாலும் க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்குச் சந்நியாச அபேக்ஷையின்றிய கேவல கர்மமே ஞானத்தைப் பிரதிபந்திக்கும் பாவத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாம். பிராஹ்மணனுக்குச் சந்நியாசத்தோடு கூடிய கர்மத்தினால் ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தகமான பாவத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. சிரவணத்தின் அங்கம் சந்நியாசமாமென்னும் பக்ஷத்திலும் சந்நியாசம் பிராஹ்மணனது சிரவணத்திற்கு அங்கமாம்; க்ஷத்திரியவைசியர்களது சிரவணத்திற்கு அங்கமன்று. ஆனால் பலத்தின் அபிலாஷையின்றியதும், குரோதமுதலிய தோஷங்களின்றியதுமான ஈசுவரார்ப்பண புத்தியினால் தனது வருணாசிரம தர்மங்களின் அநுஷ்டானத்தோடு கூடிய கர்மத்தின் அவகாசகாலத்தில் சிரவணத்தினாலேயே க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கு ஞானமுண்டாகின்றது. எவ்வாற்றாலும் ஞானத்திற்கு உபயோகியான கர்மத்திலும் சிரவணத்திலும் க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கும் அதிகாரமுண்டு. பிராஹ்மணனைப்போல க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கும் ஞானவிருப்புடைமை சமமாம். பிரயோஜன விருப்புடையோனுக்குச் சாதனத்தில் அதிகாரமுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஆத்மகாமராகிய க்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கு வேதாந்தசிரவணத்தி லதிகாரமுண்டு.

உ௮௯. ஓர் நூலாசிரியர்மதத்தில் சூத்திரனுக்குச் சிரவணத்தி லதிகாரமுண்டெனல்.

மனிதர் மாத்திரத்திற்கு ஆன்மவிருப்பின் சம்பவ மிருத்த லால் க்ஷத்திரிய வைசியர்களைப்போல ஞான விருப்புடைமையின் இருப்பால் சூத்திரனுக்கும் முற்கூறியபடி வேதாந்தசிரவணத்தின் அதிகார முண்டாதல்வேண்டும். அங்ஙனமாயினும் "நஶூ஦்ராய மதிம்஦஦்யாத்-சூத்திரனுக்கு மதியைத்தரலாகாது" என்றல் முதலிய வசனத்தினால் சூத்திரனுக்கு உபதேசத்தின் நிஷேதமுண்டு. முற் றும் உபதேசமின்றிய புருஷனுக்கு விவேக முதலியவற்றின் அச ம்பவ மிருத்தலால் ஞானவிருப்புடைமை சம்பவியாது. அங்ஙன மே சூத்திரனுக்கு யாகமுதலிய கர்மங்களின் நிஷேதமு மிருத்த லின், வித்தைக்கு உபயோகமுள்ள கர்மத்தின் அபாவத்தால் அவ னுக்கு ஞானத்திற்கேதுவாகிய சிரவணத்தி லதிகாரமில்லை. இது ஓர் நூலாசிரியர் மதமாம்.

உ௯௦. வேறு நூலாசிரியர் மதப்படி சூத்திரனுக்கும் வேதத்திற் கந்நியமான புராண இதிகாசமுதலிய வடிவ அத்தியாத்ம நூல்களின் சிரவண முதலிய வற்றி லதிகாரமுண்டெனல்.

வேறு நூலாசிரியர் மதம் இதுவாம்:—உபநயன பூர்வகமாக வேதத்தின் அத்தியயனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சூத்திரனு க்கு உபநயனம் சொல்லப்படவில்லை. ஆதலால் வேத சிரவணத்தி லோ சூத்திரனுக் கதிகாரமில்லை. அங்ஙனமாயினும், "ஶ்ராவயேச்சதுரோவர்ணாந்-நான்கு வருணத்தவர்களையும் கேட்பிக்க" என்றல் முதலிய வசனத்தால் இதிகாச புராண முதலியவற்றின் சிரவணத்தில் சூத்திரனுக்கு மதிகார மிருக்கின்றது. முற்கூறிய வசனத்திற் சூத்திரனுக்கு உபதேசத்தில் நிஷேதம் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றது. அதன் அபிப்பிராயம் இதுவாம்:— வைதிக மந்தி ரத்தோடுகூடிய யாகமுதலிய கர்மங்களி னுபதேசம் சூத்திரனுக் குச் செய்யலாகாது. அங்ஙனமே வேதத்திற்கூறிய பிராணன் முத லிய சகுண உபாசனையின் உபதேசம் சூத்திரனுக்குச் செய்யலா காது; உபதேசமாத்திரத்தின் நிஷேதமில்லை. உபதேசமாத்திரத் தின் நிஷேதமுளதாயின்; தர்மசாஸ்திரத்தில் சூத்திர ஜாதியினது

தர்மத்தின்நிரூபணம் நிஷ்பலமாகும். வித்தைக்கு உபயோகமுள்ள கர்மத்தின் அபாவத்தால் வித்தையில் அநதிகாரம் கூறியிருப்பது யாதோ அதற்குச் சமாதானம் இதுவாம்:—சாதாரண அசாதாரண மான சகலசுபகர்மங்களுக்கும் வித்தையில்உபயோகமுண்டு. சத்தியம்,அஸ்தேயம் (திருடாமை), க்ஷமை, சௌசம்,தானம்,விஷயத்தினின்றும் திரும்புதல், பகவந்நாம உச்சாரணம், தீர்த்தஸ்நானம், பஞ்சாக்ஷரமந்திரராஜ முதலியவற்றின் ஜெபம் என்றல் முதலிய சகல வர்ணங்களின் சாதாரணதர்மங்களிலும் அங்ஙனமே சூத்திர கமலாகரத்திற் கூறிய நான்குவர்ணங்களின் அசாதாரண தர்மங்களிலும் சூத்திரனுக்கதிகாரமுண்டு. அக்கருமங்களின் அநுஷ்டானத்தால் அந்தக்கரணத்தின் சுத்திவாயிலாக ஞானத்தின் பிராப்தி சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் இதிகாசபுராண முதலியவற்றின் சிரவணத்தால் விவேகமுதலியன சம்பவித்தலின்,சூத்திரனுக்கும் ஞான விருப்புடைமையிருத்தலின், வேதத்திற் கந்நியமான அத்தியாத்ம கிரந்தங்களின் சிரவணமுதலியவற்றில் சூத்திரனுக்கும் அதிகாரமுண்டு. பாஷியகாரரும் முதலத்தியாயத்தின் மூன்றுவது பாதத்தில் இது கூறியிருக்கின்றனர்:—உபநயன பூர்வகமாக வேதத்தின்அத்தியயனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. சூத்திரனுக்கு உபநயனமின்மையால் வேதத்திலதிகாரமில்லையாயினும், புராணமுதலியவற்றின் சிரவணத்தால் சூத்திரனுக்கும் ஞானமுண்டாய் விடுமாயின்,ஞான சமகாலத்திலேயே சூத்திரனுக்கும் பிரதிபந்தமின்றிய மோக்ஷமுண்டாகும். இவ்வாறு பாஷியகாரர் வசனத்தினாலும் வேதத்திற் கந்நியமான ஞானத்திற் கேதுவான அத்தியாத்ம கிரந்தங்களின் சிரவணத்தில் சூத்திரனுக் கதிகாரமுண்டு.

௨௯௯—௨௯௬. மனிதர்மாத்திரத்திற்குப் பக்தி ஞானங்களின் அதிகாரமுண்டெனல்.

உ௯௯. அந்தியஜர்முதலிய மனுஷர்களுக்கு தத்துவஞானத்தி னதிகாரம்.

ஜன்மாந்திர சம்ஸ்காரத்தினால் அந்தியஜர் (கடைச்சாதியர்) முதலியோருக்கும் ஞானவிருப்புண்டாய் விடுமாயின், பௌருஷேய வசனத்தினால் அவர்களுக்கும் ஞானமுண்டாய்க் காரியத்தோடு அவித்தையின் நிவிருத்தி வடிவ மோக்ஷ முண்டாகின்றது ஆதலால் தேவர் அசுரர்களைப்போல சகல மனுஷர்களுக்கும் தத்

துவஞானத்தின் அதிகாரமுண்டு. ஆத்மசொரூபத்தின் யதார்த்த ஞானத்தினைத் தத்துவஞான மென்பர். ஆத்மாவின்றிய ஓர் சரீரமுளதாயின் ஞானத்தின் அதிகாரமின்மையுளதாம். ஆதலால் ஆத்ம ஞானத்தின் சாமர்த்தியம் மனுஷமாத்திரத்தி லுண்டு.

உகூஉ. தத்துவஞானத்தில் தெய்வசம்பத்தை அபேக்ஷித்தலோடு மனுஷமாத்திரத்திற்குப் பகவத்பக்தி தத்துவ ஞானங்களின் அதிகாரத்தினது நிச்சயம்

ஆனால் எவன் சரீரத்தில் தெய்வசம்பத்துளதோ, அவனுக்குத் தத்துவஞான முண்டாம். அசுரசம்பத்தில் தத்துவஞான முண்டாகாது. சர்வபூதங்களிடத்திலும் தயை, க்ஷமை, சத்தியம், ஆர்ஜவம் (நேர்மை), சந்தோஷமுதலிய தெய்வசம்பத்தின் சம்பவம் பிராஹ்மணனிடத்திருக்கின்றது. க்ஷத்திரியனுக்குப் பிரஜைகளைப் பாலித்தற்பொருட்டுப் பிரவிருத்தி தர்மமிருத்தலால் பிராஹ்மணனினும் சிறிது குறைந்த தெய்வசம்பத்து சம்பவிக்கின்றது. தர்மபுத்தியாகப் பிரஜைகளைச் சம்ரக்ஷித்தற்பொருட்டு துஷ்டஜீவர்களை இம்சித்தலும் அஹிம்சையாம். ஆதலால் தெய்வசம்பத்தின் அசம்பவமில்லை. அங்ஙனமே வைசியனுக்கும் கிருஷிவாணிபமுதலியசரீரவியாபாரம் க்ஷத்திரியரினும் அதிகமாயிருத்தலால்,ஆத்மவிசாரத்தில் அவகாசத்தின் அசம்பவமிருத்தலின், அவனுக்குச்சாமர்த்தியம்சம்பவிக்கிறதில்லை.அங்ஙனமாயினும் பாக்கியசாலிகளாகிய சில வைசியர்களுக்குச் சரீரவியாபாரமின்றியே சகல வியவகாரத்தின் நிர்வாகமுண்டாகின்றது. அவர்களுக்குத் தெய்வசம்பத்தைப் பெறுதலாகிய சாமர்த்தியம் சம்பவிக்கின்றது. எந்த ஆசாரியர்களது மதத்தில் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குச் சந்நியாசத்தினதிகார மிருக்கின்றதோ, அவர்கள் மதத்திலோ அநாயாசமாகவேதெய்வசம்பத்துச்சம்பவிக்கின்றது. நான்காவது வருணத்திலும் அங்ஙனமே அந்தியஜர் முதலியோரிடத்தும் தெய்வசம்பத்துத் துர்லபமாயினும், கர்மத்தின் பலன் அநந்தவிதமாம். சிலருக்கு ஜந்மாந்திரத்தின் கர்மத்தால் தெய்வ சம்பத்தின் பேறு உண்டாய்விடின், புராண முதலியவற்றின் விசாரத்தால் நான்காவது வருணத்திற்கும் சம்ஸ்கிருதமல்லாத பாஷாப்பிரபந்த முதலியவற்றின் சிரவணத்தால் அந்தியஜர் முதலியோர்களுக்கும் பக

வத்பக்தி தத்துவ ஞானங்களின் இலாபவாயிலாக மோக்ஷத்தின் இலாபம் நிர்விக்கினமாக உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றால் பகவத் பக்தி தத்துவஞானங்களின் அதிகாரம் சகல மனுஷர்களுக்கு மிருக்கின் றது. இது சாஸ்திரத்தின் நிச்சயமாம்.

உகூ௩—உகூ௫. தத்துவஞானத்தினால் சுவ (தனது) ஏதுவான அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியில் சங்கை சமாதானம்.

உகூ௩. அஞ்ஞானத்தின் காரியமான அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வடிவ தத்துவ ஞானத்தினால் அதற்குக் காரணமான அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியிற்சங்கை.

தத்துவ ஞானத்தினால் காரியத்தோடு அஞ்ஞானத்தின் நிவி ருத்தி உண்டாகின்றது என்பது அத்வைத நூல்களின் சித்தாந்தம். ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் அபேதத்தைக் கோசரிக்கும் அந்தக்கர ணத்தின் விருத்தியைத் தத்துவ ஞானமென்பர். அந்தக்கரணத் திற்கு அஞ்ஞானத்தின் காரியத்தன்மை யிருத்தலால் விருத்தி வடிவதத்துவஞானமும் அஞ்ஞானத்தின் காரியமாம். காரியகார ணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று அவிரோதமே உலகத்திற் பிர சித்தமாம். ஆதலால் தத்துவஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் நிவி ருத்தி கூறுதல் சம்பவியாது.

உகூச. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

இச்சங்கைக்கு இது சமாதானமாம்:— காரிய காரணங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று விரோதமின்மை யுண்டென்னும் நியமம் சாமா நியமாம். சமானவிஷயமுடைய ஞானஞ்ஞானங்களுக்குப் பரஸ் பரம்விரோத முண்டென்பது விசேஷநியமமாம். ஆதலால் விசேஷ நியமத்தால் சாமாநிய நியமத்திற்குப் பாதமுண்டாகின்றது. பட அக்கினிகளின் சையோகத்தால் படத்திற்கு நாச முண்டாகின் றது. ஆண்டுச் சையோகத்திற்கு உபாதானகாரண மிரண்டாகின் றது. ஆதலால் படமும் உபாதானகாரணமாம். அங்ஙனமாயினும் அக்கினி சையோகத்திற்கும் படத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று நசிக் கப்படுவது நாசஞ்செய்வதெனுந்தன்மை வடிவ விரோதம் இருக் கின்றது; அவிரோதமில்லை. ஆதலால் காரியகாரணங்களுக்கு ஒன் றற்கொன்று அவிரோத முண்டென்னும் நியமம் சம்பவியாது.

வைசேஷிக சாஸ்திரத்தின்படி. அக்கினி சையோகத்தினுற் படத்தினது நாச முண்டாகிறதில்லை. ஏனெனின் அக்கினி சையோகத்தினுல் படாரம்பக தந்துவில் கிரியையுண்டாகின்றது. கிரியையினுல் தந்துவிபாகத்தால் (நூலின் பிரிவால்) படத்தின் அசமவாயிகாரண தந்து சையோகத்தின் நாச முண்டாகின்றது. தந்து சையோகத்தின் நாசத்தால் படத்தின் நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாற்ருல் வைசேஷிக மதத்தில் அசமவாயிகாரணத்தின் நாசத்தினுல் திரவியத்தின் நாச முண்டாகின்றது. ஆதலால் படத்தின் நாசத்தில் தந்து சையோகத்தின் நாசத்திற்கு ஏதுத்தன்மையுண்டு. பட அக்கினி சையோகங்களுக்குப் பட நாசத்தில் ஏதுத்தன்மையில்லை. அங்ஙனமாயினும் முற்கூறிய கிரமத்தால் படத்திற்கு நாச முளதாயின் அக்கினி சையோகத்தினுல் ஐந்தாவது க்ஷணத்தில் படத்தின் நாசம் சம்பவிக்கின்றது. அக்கினி சையோகத்திற்குமறைப்பின்றியபிற்காலத்தில் படத்தின் நாசம் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் வைசேஷிக மதம் அசங்கதமாம். அக்கினி சையோகத்தினுல் பஸ்மமாகிய படத்தின் அவயவம் கூடியதாகவே தோற்றுகின்றது. அங்ஙனமே தண்டத்தினுல் பொடியாகிய கடத்தின் கபாலமும் விபாகத்தாற் ஹேன்றிய சையோக நாசமின்றியே நாசமாகின்றது. ஆதலால், அவயவ சையோகத்தின் நாசத்திற்கு அவயவியின் நாசத்தில் காரணத்தன்மையின் சம்பவமின்மையால், தந்து சையோகத்தின் நாசத்திற்குப் படநாசத்திற் காரணத்தன்மையில்லை. ஆனுல் பட அக்கினிகளின் சையோகமே படத்தின் நாசத்திற் காரணமாம். பட அக்கினிகளின் சையோகத்திற்கு அக்கினியோடு படம் உபாதானகாரணமாம். ஆதலால் காரிய காரணங்களுக்கும் நசிக்கப்படுவது நாசம் செய்வதெனுந் தன்மை விரோதம் பிரசித்தமா யிருத்தலின், அவற்றிற்குப் பரஸ்பரம் அவிரோத முண்டெனும் நியமம் சம்பவியாது. இவ்வாற்ருல் அவித்தியாஜந்நிய விருத்திஞானத்தினுல் காரியத்தோடு கூடிய அவித்தையின் நாச முண்டாகின்றது.

உகூ௫—௩0௩. அவித்தியாலேச சம்பந்தியின் விசாரம்.

உகூ௫. தத்துவஞானத்தினுல் அவித்தை வடிவ உபாதானத்திற்கு நாச முண்டானபின் ஜீவன் முக்தியுடைய வித்வானது தேகஸ்திதியின் சங்கை.

ஆனுல் சகல அவித்தைக்கும் தத்துவஞானத்தினுல் நாச முண்டாயின், ஜீவன் முக்தனுகிய வித்வானது தேகத்திற்குத் தத்

துவ ஞானகாலத்தில் அபாவமுண்டாதல்வேண்டும். ஏனெனின் உபாதான காரணமாகிய அவித்தைக்கு நாச முண்டாகிய பின் காரியத்தின் ஸ்திதி சம்பவியாது.

உகூசு. முற்கூறிய சங்கைக்கு ஓர் ஆசாரியரின் கிரமப்படி சமாதானம்.

ஒருவர் இச்சமாதானங் கூறுகின்றனர்:—எங்ஙனம் வில்லழிந்தாலும் விடப்பட்ட அம்பின்வேகம் நிலைத்திருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே காரணத்திற்கு நாச முண்டாகியும் வித்வானது சரீரத்தின் ஸ்திதி சம்பவிக்கின்றது.

உகூஎ. முற்கூறிய சமாதானத்தின் அசம்பவம்.

இச்சமாதானமும் சம்பவியாது. ஏனெனின் நிமித்தகாரணத்திற்கு நாசமுண்டாயின் காரியத்தின் ஸ்திதி யிருக்கும். உபாதான மழிந்தபின் காரியத்தின் ஸ்திதி சம்பவியாது. பாணத்தின் வேகத்தினது உபாதானகாரணம் பாணமாம். அதன் நிமித்தகாரணம் வில்லாம். அதன் நாசத்தால் பாணத்தினது வேகத்தின் ஸ்திதி சம்பவிக்கின்றது. ஆதலால் அவித்தை வடிவ உபாதானத்திற்கு நாசமுண்டாகியும், வித்துவானது சரீரத்தின் ஸ்திதியினது அசம்பவ மிருத்தலால், தத்துவஞான முண்டாகியும் அவித்தையின் லேச மிருக்குமென்று நூலாசிரியர்கள் எழுதியிருக்கின்றனர்.

உகூஅ. அவித்தியாலேசத்தின் மூவகை.

ஆண்டு மதபேதத்தால் அவித்தியாலேசத்தின் சொரூபம் மூன்று வகையாம். எங்ஙனம் கழுவப்பட்ட வெள்ளைப்பூண்டுப் பாத்திரத்தில் கந்தமிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே அவித்தையின் சம்ஸ்காரத்தை அவித்தியாலேச மென்பர். அல்லது அக்கினியினால் தகிக்கப்பட்ட படத்தைப்போல, தனது காரியத்தில் சாமார்த்தியமின்றியதாய் ஞானத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட அவித்தையினை அவித்தியாலேச மென்பர். அல்லது ஆவரணசக்தி விக்ஷேபசக்தி வடிவ அம்சங்களிரண்டினையுடையது அவித்தையாம். தத்துவ ஞானத்தினால் ஆவரணசக்தி விசிஷ்ட அவித்தை அம்சத்திற்கு நாசமுண்டாகின்றது. பிராரப்தகர்மவடிவப் பிரதிபந்தமிருக்க, விக்ஷேபசக்தி விசிஷ்ட அவித்தை அம்சத்தின் நாசமுண்டாகிறதில்லை தத்துவஞானத்திற்குப் பிந்திய காலத்திலும் தேகமுதலிய விக்ஷேபத்திற்கு உபாதானமாகிய அவித்தை அம்சத்தின் சேஷ மிருக்கின்றது. அத

ஞல் சொரூபத்தின் ஆவரண முண்டாகிறதில்லை. அதனையே அவி த்தியாலேச மென்பர்.

௨௯௯. இவ்வர்த்தத்தில் சர்வஞ்ஞாத்மமுனிவர் மதம்.

சர்வஞ்ஞாத்ம முனிவர் மதமோ இதுவாம்:—தத்துவஞான த்திற்குப் பிற்காலத்திலும் சரீரமுதலிய தோற்றம் உண்டாகாது. ஜீவன்முத்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் சுருதி வசனத்திற்குச்சுவார்த்த த்தில் தாற்பரியமில்லை. ஏனெனின் சிரவண விதியின் அர்த்தவாத வடிவ ஜீவன் முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வசனமாம். எந்தச் சிரவணத்தின் பிரதாபத்தால் ஜீவித்திருக்கும் புருஷனுக்கு முக்தி உண்டாகின்றதோ, அத்தன்மைய உத்தமமானது ஆத்மசிரவண மாம். இவ்வாற்ருல் ஆத்ம சிரவணத்தின் ஸ்துதியில் தாற்பரிய மிருத்தலின் ஜீவன்முக்தியைப் பிரதிபாதிக்கும் வசனத்தில் ஞானி க்குத் தேக முதலியவற்றின் தோற்றங் கூறுதல் சம்பவியாது. இவ்வாற்ருல் தத்துவ ஞானத்திற்கு மறைவின்றிய அடுத்த (பிற்) காலத்திலேயே விதேக மோக்ஷ முண்டாகின்ற தென்னும் மதத் தில் ஞானத்திற்குப் பின் அவித்தையின் லேச மிருப்பதில்லை.

௩௦௦. முற்கூறிய மதத்திற்கு ஞானியின் அநுபவத்திலுள்ள விரோதம்.

ஆனுல் இம்மதம் ஞானியின் அநுபவத்திற்கு விருத்தமாம். எந்தத் தத்துவ ஞானத்திஞல் காரியத்தோடு அவித்தையின் நிவி ருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தத் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத் திக் கிரமத்தைக் கூறுவாம்:—

தத்துவஞானத்தால் அவித்தையின் நிவிருத்தி யுண்டாகத் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தி உத்தரகாலத்தி லுண்டாகின்றது என்னும் கிரமத்தால் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிற தில்லை. ஏனெனின், தத்துவஞானத்திஞல் அந்நிய அநாத்ம வஸ்து க்களின் சேஷமோ இருக்கிறதில்லை. கேவல சேதனத்திற்கு அசங் கத்தன்மை யிருத்தலால் நாசஞ்செய்யுந் தன்மை சம்பவிக்கிற தில்லை. தத்துவஞானத்திற்குத் தன்னைக் கெடுக்குந் தன்மையும் சம்பவியாது. இதஞல் தத்துவஞானத்திற்கு நாசமுண்டாகாது.

௩௦௧. அவித்தையின் நிவிருத்திகாலத்தில் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்திக்கிரமம்.

இவ்வாற்ருல் அவித்யா நிவிருத்திக்குப் பிந்திய காலத்தில் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தி சம்பவியாமையால், அவித்தையின்

நிவிருத்தி காலத்திலேயே தத்துவ ஞானத்தின் நிவிருத்தி இவ்வாறு உண்டாகின்றது:— ஜலத்திற் போடப்பட்ட தேற்றும் பொடியினால் ஜலத்தின்கண்ணுள்ள சேற்றின் பிரிவு உண்டாகின்றது. அதன் கூடவே தேற்றும் பொடியும் பிரிந்துபோகின்றது. தேற்றும் பொடியின் பிரிவில் வேறு சாதனங்களின் அபேக்ஷையில்லை. புற்கற்றையில் நெருப்பைப் போடுவதினால் புற்கற்றை பஸ்மமாகின்றது. அதன்கூடவே நெருப்பும் பஸ்மமாகின்றது. அங்ஙனமே காரியத்தோடு அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாக அதன் கூடவே தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றது. ஆதலால் தத்துவஞானத்தின் நிவிருத்தியில் வேறு சாதனத்தின் அபேக்ஷையில்லை.

௧௦௨. பிரகிருத அர்த்தத்தில் பஞ்சபாதிகைக்காரர் மதம்.

பஞ்சபாதிகைக்காரராகிய பத்மபாதாசாரியர் மதம் இதுவாம்:—ஞானத்திற்கு அஞ்ஞானமாத்திரத்தோடு விரோதமுண்டு. அஞ்ஞானத்தின் காரியத்தோடு ஞானத்திற்கு விரோத மில்லாதிருத்தலின், தத்துவ ஞானத்தால் கேவலஅஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்திக்குப் பிற்காலத்தில் உபாதான மின்மையால் காரியத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆனால் தேகமுதலிய காரியங்களின் நிவிருத்தியில் பிராரப்த கர்மம் பிரதிபந்தகமாம். இதனால் முற்கூறியபடி அவித்தியாலேச மிருக்கின்றது. சில ஜீவன்முக்தர்களுக்குத் தேக முதலியவற்றின் பிரதீதியும் சம்பவிக்கின்றது. பிராரப்த வடிவப் பிரதிபந்தகத்தின் அபாவமுண்டாக, தேகாதிகளின் நிவிருத்தியும் தத்துவ ஞானத்தின் நிவிருத்தியும் உண்டாகின்றன. இம்மதத்தில் பிராரப்தத்தின் அபாவத்தோடு அவித்தையின் நிவிருத்தியே தத்துவ ஞானத்தின் நிவிருத்திக்கு ஏதுவாம்.

௧௦௩-௧௦௬. தத்துவஞானத்தின் கரணமும் சககாரியுமாகிய சாதனத்தில் விசாரம்.

௧௦௩. உத்தமமத்திம அதிகாரிகளின் பேதத்தால் தத்துவஞானத்தின் இரண்டு சாதனங்களைக்கூறுதல்.

எந்தத் தத்துவஞானத்தினால் அவித்தையின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதோ, அந்தத் தத்துவஞானத்திற்கு இரண்டு சாதன முண்டு.

உத்தம அதிகாரிக்கோ சிரவண முதலியன சாதனங்களாம். மத்திம அதிகாரிக்கு நிர்க்குணப் பிரஹ்மத்தின் அகங்கிரக (யானென்பதைக் கொள்ளும்) உபாசனையே தத்துவஞானத்தின் சாதனமாம். இது சகல அத்வைத சாஸ்திரத்தின் சித்தாந்தமாம்.

௩௦௪. முற்கூறிய இரண்டு பக்ஷங்களிலும் பிரசங்கியானத்தைத் தத்துவ ஞானத்திற்குக் கரணமாகிய பிரமாணமெனல்.

ஆனால் இரண்டு பக்ஷங்களிலும் தத்துவஞானத்திற்குக் கரணமாகிய பிரமாணம் பிரசங்கியானமென்பது சில நூலாசிரியர் மதமாம். விருத்தியின் பிரவாகத்தைப் பிரசங்கியான மென்பர். எப்படி மத்திம அதிகாரிக்கு நிர்க்குணப் பிரஹ்மாகார நிரந்தர விருத்தி வடிவ உபாசனை கர்த்தவ்வியமும் அதுவேபிரசங்கியானமுமாமோ, அங்ஙனமே உத்தமாதிகாரிக்கும் மனனத்திற்குப் பின் நிதித்தியாசன வடிவப் பிரசங்கியானமே பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்திற்குக்கரணமாம். அறுவகைப் பிரமாணங்களிலும் பிரசங்கியானமில்லாமையால், அதற்குப் பிரமையின் கரணத்தன்மை சம்பவியாதாயினும் சகுணப் பிரஹ்மத்தின் தியானத்திற்குச் சகுணப் பிரஹ்மத்தினது சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மையும், நிர்க்குணப்பிரஹ்மத்தின் தியானத்திற்கு நிர்க்குணப் பிரஹ்மத்தினது சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணத்தன்மையும் சகலசுருதி ஸ்மிருதிகளிலும் பிரசித்தமாம். அங்ஙனமே வியவகிதகாமினி(ஸ்திரீ)யின் பிரசங்கியானத்திற்குக்காமினியினதுசாக்ஷாத்காரத்தின்கரணத்தன்மை உலகத்திற்பிரசித்தமாம். ஆதலால் நிதித்தியாசன வடிவப் பிரசங்கியானமும் பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தின் கரணமெனச் சம்பவிக்கின்றது. பிரசங்கியானஜந்நிய பிரஹ்மஞானத்திற்குப் பிரமாணஜந்நியத்தன்மையின்மையால் பிரமாத்தன்மையின் சம்பவமில்லையாயினும், சம்வாதிப்பிரமத்தைப்போல விஷயத்தின் பாதமில்லாமையால் பிரமாத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. நிதித்தியாசனவடிவப் பிரசங்கியானத்திற்கு மூலம் சப்தப் பிரமாணமாம். இதனாலும் பிரஹ்ம ஞானத்திற்குப் பிரமாத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது.

மதத்தில் பிரசங்கியானத்திற்கு மனதின் சககாரியாதலும் மனம் பிரஹ்மஞானத்திற்குக் கரணமாதலும்.

பாமதீகாரவாசஸ்பதியின் மதம் இதுவாம்:—மனதின் சக ? பிரசங்கியானமாம். பிரஹ்ம ஞானத்தின் கரணம் மனமாம். சங்கியானத்திற்கு ஞானத்தின் கரணத்தன்மை அப்பிரசித்த ்- சகுண நிர்க்குணப் பிரஹ்மத்தின் தியானமும் மனதின் சக 'யாம்.* அவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்தினது கரணம் தியான து; மனமே கரணமாம். அங்ஙனமே வியவகிதகாமினியின் 'னமும்காமினியின் சாக்ஷாத்காரத்திற்குக் கரணமன்று. ஆனால் 'னியின் சிந்தனத்தோடுகூடிய மனமே அச் சாக்ஷாத்காரத்தி ற் கரணமாம். இவ்வாற்றால் மனமே பிரஹ்மஞானத்திற்குக் ாமாம்.

௩௦௬. அத்வைதக்கிரந்தங்களின் முக்கியமதம்.

-க்கிரத்தன்மையோடுகூடிய மனம் சககாரியாதலும்வேதாந்த க்கிய வடிவ சப்தம் பிரஹ்மஞானத்திற்குக் கரணமாதலும்)

அத்வைதக்கிரந்தங்களின் முக்கியமதம் இதுவாம்:—வாக்கிய ஜந் ்ஞானத்திற்குப்பின் பிரசங்கியானத்தின் அபேக்ஷையில்லை. மகா க்கியத்தினாலேயே அத்வைதப் பிரஹ்மத்தின் சாக்ஷாத்கார -ாகின்றது. சகல ஞானங்களிலும் சககாரி மனமாம். ஆத ்நிதித்தியாசன ஜந்ய ஏகாக்கிரத்தன்மையோடு கூடிய மனம் -ரியாம். வேதாந்த வாக்கிய வடிவ சப்தமே பிரஹ்ம ஞானத் ்க் கரணமாம்; மனமன்று. ஏனெனின் விருத்தி வடிவ ஞான கு உபாதானமா யிருத்தலின் ஆசிரயம் அந்தக்கரணமாம். ால் ஞானத்திற்குக் கர்த்தா மனம். அதற்கு ஞானத்தின் த்தன்மை சம்பவியாது. வேறு ஞானங்களின் மனதிற்குக் த்தன்மை அங்கீகரிக்கினும் பிரஹ்மஞானத்தின் கரணத் ம முற்றும் விருத்தமாம். ஏனெனின் "யந்மநஸா ந மநுதே - (பிரஹ்மத்தை) மனதினாலே உலகம் அறிகிறதில்லையோ" ல் முதலிய சுருதிகளில் பிரஹ்மம் மானதஞானத்திற்கு மாதல் நிஷேதிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. பிரஹ்மத்திற்கு ிஷதத் (உபநிஷதத்தினால் அறியப்படுந்) தன்மை சொல் . டிருக்கின்றது. ஆதலால் உபநிஷத்துவடிவ சப்தமே பிரஹ்ம

ஞானத்திற்குக் காரணமாம். கைவல்யசாகையில் யாண்டு மனதிற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் காரணத்தன்மை நிஷேதிக்கப்பட் டிருக்கின் றதோ, அதே ஸ்தானத்தில் வாக்கிற்கும் பிரஹ்மஞானத்தின் காரணத்தன்மை நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் சப்தத்திற்கும் பிரஹ்ம ஞானத்தின் காரணத்தன்மை சுருதி விருத்தமாம். அங்ஙனமாயினும், சப்தத்திற்குப் பிரஹ்ம ஞானத்தின் காரணத்தன்மையில்லை என்னும் அர்த்தத்தில் சுருதிக்குத் தாற்பரிய முளதாயின், பிரஹ்மத்திற்கு உபநிஷத்தினால் அறியப்படுந் தன்மைவடிவ ஔபநிஷதத்தன்மையைக் கூறுதல் அசங்கதமாகும். ஆதலால் சப்தத்தின் இலக்ஷணா விருத்தியினால் பிரஹ்ம கோசர ஞானமுண்டாகின்றது. சக்தி விருத்தியினால் பிரஹ்மத்தின் ஞானம் சப்தத்தால் உண்டாகிறதில்லை. இவ்வாறு சுருதிக்குத் தாற்பரிய மிருக்கின்றது. ஆதலால் சக்திவிருத்தியினால் சப்தத்திற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் காரணத்தன்மை நிஷேதிக்கப்படுகின்றது. இலக்ஷணா விருத்தியினால் சப்தத்திற்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் காரணத்தன்மையிருத்தலால் பிரஹ்மத்திற்கு ஔபநிஷதத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தினை மானதமாகக் கொண்டுள்ளவர் மதத்திலும் பிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷஞானம் சப்தத்தினாலேயே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் பிரஹ்ம ஞானத்தில் சப்தத்திற்குக் காரணத்தன்மை இரண்டு மதங்களிலும் ஆவசியமா யிருத்தலின் பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்திற்குக் காரணம் சப்தமாம்; மனமன்று. இவ்வாற்றால் பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தின் காரணம் சப்தமாம்.

௬௦எ. சப்தத்தினால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தியில் சங்கை சமாதானம்.

சப்தத்தில் பரோக்ஷ ஞானத்தை உண்டு பண்ணும் சாமர்த்தியமுண்டு. சப்தத்தினால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தி சம்பவியாது. அங்ஙனமாயினும், சாஸ்திரத்திற் கூறிய சிரவண மனன பூர்வக அந்தப் பிரஹ்ம கோசர பரோக்ஷ ஞானத்தின் சம்ஸ்கார விசிஷ்ட ஏகாக்கிர சித்தத்தோடு கூடிய சப்தத்தினால் அபரோக்ஷஞானம் உண்டாகின்றது. பிரதிபிம்ப பிம்பங்களின் அபேதவாதத்தில் ஜலமாத்திரத்தோடும் கண்ணாடி முதலியவற்றோடும் கூடிய நேத்திரத்தினால் சூரியன் முதலியவற்றின் சாக்ஷாத்காரமுண்டாகின்றது. ஆண்டுக் கேவல நேத்திரத்திற்குச் சூரியன் முத

லியவற்றின் சாக்ஷாத்காரத்தில் சாமர்த்தியமில்லை. சஞ்சலமான அல்லது மலினமான உபாதியின் சந்நிதானத்தினாலும் சாமர்த்திய மில்லை. நிச்சலமும் நிர்மலமுமான உபாதியோடு கூடிய நேத்திரத் தில் சூரியன் முதலியவற்றினது சாக்ஷாத்காரத்தின் சாமர்த்திய முண்டு. அங்ஙனமே சம்ஸ்கார விசிஷ்ட நிர்மல நிச்சல சித்த வடிவ கண்ணாடியின் சகாயத்தால் சப்தத்தினாலும் பிரஹ்மத் தின் அபரோக்ஷஞானம் சம்பவிக்கின்றது. வேறு திருஷ்டாந்தம்:- எங்ஙனம் இலௌகிக அக்கினியில் ஓமித்தலால் சுவர்க்க ஏதுவான அபூர்வத்தின் உற்பத்தி உண்டாகிறதில்லை, வைதிக சம்ஸ்காரத் தோடுகூடிய அக்கினியில் ஓமித்தலால் சுவர்க்கத்தை யுண்டுபண் ணும் அபூர்வத்தின் உற்பத்தி உண்டாகின்றது. ஓமத்திற்குச் சுவ ர்க்க சாதனத்தன்மை சுருதியிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இர ண்டாவது க்ஷணத்தில் அழிவதாகிய ஓமத்திற்குக் காலாந்தரத்தில் உண்டாவதாகிய சுவர்க்கத்தின் சாதனத்தன்மை சம்பவியாது. ஆதலால் சுவர்க்க சாதனத்தன்மையின் அநுபபத்தியாகிய அர்த் தாபத்திப் பிரமாணத்தினால் எங்ஙனம் அபூர்வத்தின் சித்தி உண் டாகின்றதோ, அங்ஙனமே பிரஹ்ம ஞானத்தினால் அத்தியாச வடிவ சகல துக்கங்களின் நிவிருத்தி சுருதியிற் சொல்லப்பட்டிருக் கின்றது. கர்த்துருத்துவ முதலிய அத்தியாசம் அபரோக்ஷமாம். அவ்வபரோக்ஷ அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி பரோக்ஷ ஞானத்தி னால் சம்பவிக்கிறதில்லை. அபரோக்ஷ ஞானத்தினாலேயே அபரோ க்ஷ அத்தியாசத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரஹ்ம ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷ அத்தியாச நிவிருத்தியின் அநுபபத்தியி னால் வேறு பிரமாணத்திற்குக் கோசர மாகாத பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷ ஞானம் சத்தத்தினாற் சித்திக்கின்றது. எங்ஙனம் கேள்வியர்த்தாபத்தியினால் அபூர்வத்தின் சித்தி உண்டாகின்ற தோ, அங்ஙனமே சப்த ஜந்ய பிரஹ்மத்தினது அபரோக்ஷ ஞா னத்தின் சித்தியும் கேள்வியர்த்தாபத்தியினால் உண்டாகின்றது.

௩௦அ. வேறு நூலின்படி சப்தத்திற்கு அபரோக்ஷ ஞானத்தை யுண்டுபண்ணுந்தன்மை.

வேறு நூல்களில் சப்தத்திற்கு அபரோக்ஷ ஞானத்தை உண்டு பண்ணுந்தன்மை இத்திருஷ்டாந்தத்தினால் கூறப்பட்டிருக் கின்றது:—எங்ஙனம் பாகிய பதார்த்தத்தின் சாக்ஷாத்காரத்தில்

மனம் சாமர்த்திய மின்றிய தாயினும், பாவனையோடு கூடிய மன தினுல் நஷ்ட வனிதையின் சாக்ஷாத்கார முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே கேவல சப்தமோ அபரோக்ஷ ஞானத்திற் சாமர்த்திய மின்றியதாம். ஆனுல் முற்கூறிய மனதோடு கூடிய சப்தத்தினுல் பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது.

௩0க—௩உரு. விஷய ஞானங்களின் அபரோக்ஷத் தன்மையில் விசாரம்.

௩0க. வேறு நூலாசிரியர்மதப்படி ஞானமும் விஷயமுமாகிய இரண்டிலும் அபரோக்ஷத் தன்மை வியவகாரத்தைக் கூறுதல்.

வேறு நூலாசிரியர் இவ்வாறு கூறுகின்றனர்:—ஞானமும் விஷயமுமாகிய இரண்டிலும் அபரோக்ஷத்தன்மை விவகாரமுண்டாகின்றது. ஏனெனின் நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களால் அறியப்பட்ட கட முளதாயின், ஆண்டுக் கடத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானமிருக்கின்றது; கடமும் பிரத்தியக்ஷமாம்.இவ்வாறு இருவகை வியவகாரம் அநுபவசித்தமாம். ஆண்டுஞானத்தில் அபரோக்ஷத் தன்மை கரணத்தின் அதீனமன்று. ஏனெனின் இந்திரிய ஜந்நிய ஞானம் அபரோக்ஷமாம். அநுமானுதி ஜந்நிய ஞானம் பரோக்ஷமாம். ஆகவே ஞானத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகள் கரணத்தின்அதீனமாம். அவ்விந்திரியஜந்நிய ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையை நூலாசிரியர்கள் கண்டனம் செய்திருக்கின்றனர். ஆதலால் அபரோக்ஷ அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானம் அபரோக்ஷமெனப்படுகின்றது.இவ்வாற்ருல் ஞானத்தில் அபரோக்ஷத்தன்மை விஷயத்தின் அதீனமாம். ஆதலால் அபரோக்ஷ விஷயத்தின் ஞானம் அபரோக்ஷமேயாகும். இந்திரியத்தால் தோன்றியதாகுக; அல்லது வேறு பிரமாணங்களாற் ருேன்றியதாகுக; இதில் அபிநிவேச (ஆக்கிரக) மில்லை. இதனுற்ருன் சுக முதலியவற்றின் ஞானமும், ஈசுவர ஞானமும், சொப்பனத்தின் ஞானமும் இந்திரிய ஜந்நியமன்று; அங்ஙனமாயினும் பிரத்தியக்ஷமாம். ஆதலால் ஞானத்தில் இந்திரிய ஜந்நியத்தன்மை வடிவ அபரோக்ஷஞானமேயுளது. ஆனுல் அபரோக்ஷ அர்த்த கோசர ஞான முளதாயின் அது அபரோக்ஷஞான மெனப்படுகின்றது.

சங்கைசமாதானம்.

அபரோக்ஷ ஞானத்தின் விஷயத்தினை அபரோக்ஷ மென்பர். ஆதலால் அபரோக்ஷ அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மையைக் கூறுதலில் அந்நியோந்நியாசிரய தோஷ முண்டாகின்றது. ஏனெனின் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷ த்தன்மையை நிரூபித்தலில் விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத் தன்மையின் ஞானம் ஏதுவாம். விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத் தன்மையை நிரூபித்தலில் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத் தன்மையின் ஞானம் ஏதுவாம். அங்ஙனமாயினும் விஷயத்தில் அபரோக்ஷத் தன்மையை அபரோக்ஷ ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை வடிவமாகக் கொள்ளின், அந்நியோந்நியாசிரய தோஷமுண்டாகும். ஆதலால் விஷயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை முற்கூறிய சொரூப மன்று. ஆனால் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதமே விஷயத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மையாம். ஆதலால் ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையை நிரூபித்தலில் விஷயத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை ஞானத்தின் அபேக்ஷ யுண்டாகியும், விஷயத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மையை நிரூபித்தலில் ஞானத்தின் கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையினது ஞானத்தின் உபயோக மின்மையால் அந்நியோந்நியாசிரய தோஷமில்லை.

௲௧௧. விஷயத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத் தன்மைகளைச் சம்பாதிக்கும் பிரமாத்திருசேதனத்தின் பேத அபேதத்தோடு விஷயத்தின்கண் உள்ள பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகளின் அதீனமே ஞானத்தின் பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகளா மென்பதின் நிரூபணம்.

சுக முதலிய அந்தக்கரணத்தின் தர்மம் சாக்ஷி சேதனத்தில் அத்தியஸ்தமாம். அதிஷ்டானத்தின் வேறு சத்தை அத்தியஸ்தத்திற் கில்லை யாகலின், சுக முதலியவற்றிற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு என்றும் அபேத மிருத்தலால், அவற்றில் என்றும் அபரோக்ஷத்தன்மை யிருக்கின்றது. அபரோக்ஷ சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் ஞானமும் அபரோக்ஷமே யாகின்றது. பாகிய கட முதலியன பாகிய சேதனத்தில் அத்தியஸ்தமா யிருத்த

லின், பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அவற்றிற்கு என்றும் அபேத மில்லையாயினும், விருத்தி வாயிலாகப் பாகிய சேதனத்திற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபேதம் உண்டாகின்றது. அக்கா லத்தில் பிரமாத்திருசேதனமே கட முதலியவற்றின் அதிஷ்டான மாகின்றது. ஆதலால் இந்திரிய ஜந்நிய கடாதி கோசரவிருத்தி உண்டாயின், அக்காலத்திலேயே கட முதலியவற்றில் அபரோக்ஷ த்தன்மைத் தர்மமுண்டாகின்றது. அபரோக்ஷத்தன்மை விசிஷ்ட கட முதலியவற்றின் ஞானமும் அபரோக்ஷ மெனப்படுகின்றது. கட முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் அநுமிதி முதலிய விருத்தி உண்டாயின், அக்காலத்தில் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு கட முதலியவற்றின் அபேதம் இல்லாதிருத்தலின், அவற்றில் அப ரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் உண்டாகாது. ஆதலால் கட முதலிய வற்றின் அநுமிதி முதலிய ஞானத்தினை அபரோக்ஷம் என்று கூறுவதில்லை; ஆனாற் பரோக்ஷமென்பர். பிரஹ்மசேதனத்திற்குப் பிரமாத்திருசேதனத்தோடு என்றும் அபேதமிருத்தலின், பிரஹ்ம சேதனம் என்றும் அபரோக்ஷமாம். ஆதலால் மகாவாக்கிய வடிவ சப்தப்பிரமாண ஜந்நிய பிரஹ்மத்தின் ஞானமும் அபரோக்ஷ மென்றே சொல்லப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் ஞானத்தின் பரோ க்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகள் பிரமாணாதீன மன்று. ஆனால் விஷயத்தின்கண் உள்ள பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத் தன்மைகளின் அதீனமாகவே ஞானத்தின் பரோக்ஷத்தன்மை அப ரோக்ஷத்தன்மைகளுள. விஷயத்தில் பரோக்ஷத்தன்மை அப ரோக்ஷத்தன்மைகளைச் சம்பாதிப்பன பிரமாத்திரு சேதனத்தின் பேதமும் அபேதமுமாம். ஆதலால் சப்த ஜந்நிய பிரஹ்மத்தின் ஞானமும் அபரோக்ஷமாமென்று கூறுதல் சம்பவிக்கின்றது.

௬௧௨. முற்கூறிய மதத்தில் அவாந்தரவாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானத்தினது அபரோக்ஷத்தன்மையின் பிராப்திவடிவ தோஷம்.

ஆனால் இம்மதத்தில் அவாந்தரவாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானமும் அபரோக்ஷமாதல் வேண்டும். ஏனெனின் முற்கூறிய படி பிரமாத்திருசேதன சொரூபமா யிருத்தலால் பிரஹ்மம் என் றும் அபரோக்ஷமாம். அபரோக்ஷ வஸ்துவைக் கோசரிக்கும் ஞானம் அபரோக்ஷமேயாம். ஆதலால் நித்திய அபரோக்ஷ சுபாவ

டைய பிரஹ்மத்திற்குப் பரோக்ஷஞானம் சம்பவியாது. அவா
ரவாக்கியத்தினுல் எல்லா நூலாசிரியர்களும் பிரஹ்மத்தின்
ரோக்ஷஞானத்தை அங்கிகரித்திருக்கின்றனர். அங்ஙனமே "பத்
மவ" னிருக்கின்றுனென்னும் வாக்கியத்தினுல் பத்தாமவனது
ரோக்ஷஞானமே உண்டாகின்றது. பஞ்சதசிமுதலிய நூல்களி
ம்முற்கூறிய வாக்கியத்தினுல் பத்தாமவனது பரோக்ஷஞானமே
சால்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரமாத்திருசேதனத்திற்கு அபின்ன
ப் பத்தாமவனிருக்கின்றுன். ஆதலால் தசமனுகிய விஷயத்தி
ந அபரோக்ஷத்தன்மை யிருத்தலின் அவனது ஞானமும் அப
ாக்ஷமாதல் வேண்டும்.

௩௧௩. முற்கூறிய தோஷத்தினுல் அபரோக்ஷத் தன்மைக்கு வேறு இலக்கணம்.

ஆதலால் இவ்வாறு அங்கீகரித்தல்வேண்டும்:—எங்ஙனம் சுக
தலியன பிரமாத்திருசேதனத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்றனவோ,
ங்ஙனமே தர்ம அதர்மங்களும் பிரமாத்திருசேதனத்தில் அத்தி
பதமாம். ஆதலால் சுக முதலியவற்றைப்போல, தர்ம முதலியன
ம் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு அபின்னமா யிருத்தலின் அப
ாக்ஷமாதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும் யோக்கிய விஷயத்
ற்குப் பிரமாத்திரு சேதனத்தோடுள்ள அபேதமே விஷயத்தின்
ன் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையைச் சம்பாதிப்பதாம்; தர்ம
தலியன யோக்கிய மன்று. ஆதலால் அவற்றிற்குப் பிரமாத்
நசேதனத்தோடு அபேதமிருக்கினும் அவற்றில் அபரோக்ஷத்
ன்மையில்லை. எங்ஙனம் விஷயத்தின்கண் உள்ள யோக்கியதை
ஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையில் அபேக்ஷிக்கப்
கின்றதோ, அங்ஙனமே பிரமாணத்தின்கண் உள்ள யோக்
தை ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையில் அபேக்ஷிக்கப்படு
தாம். அவாந்தரவாக்கியத்திலும் "பத்தாமவ னிருக்கின்று"
என்னு வாக்கியத்திலும் அபரோக்ஷஞானம் உண்டாவதற்கு
ாக்கியதை யில்லை. ஆனுல் மகாவாக்கியத்திலும் "நீபத்தாமவ"
என்னும் வாக்கியத்திலும் அபரோக்ஷஞானம் பிறத்தற்கு யோ
யதை யிருக்கின்றது. எங்ஙனம்: விஷயத்தின் யோக்கியதை
தலியன பிரத்தியக்ஷமுதலிய வியவகாரத்தால் அறியப்படுகின்
. எந்தவிஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு அபேதமுளதாகப் பிர

த்தியக்ஷ விவகாரமுண்டாகின்றதோ, அவ்விஷயம் யோக்கியமென ப்படுகின்றது. எவ்விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு அபேதமுண்டாகியும் பிரத்தியக்ஷ வியவகாரமுண்டாகிறதில்லையோ, அவ்விஷயம் அயோக்கிய மெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: தர்மாதர்ம சம்ஸ்காரம் அயோக்கியமாம். விஷயத்தைப்போல பிரமாணத்திலும் யோக்கியத்தன்மை முதலியன அநுபவாநுசாரமாக அறியவேண்டியனவாம். பாகிய இந்திரியங்களில் பிரத்தியக்ஷஞானம் உண்டாதற்கு யோக்கியதை யிருக்கின்றது. அநுமான முதலியவற்றில் பரோக்ஷஞானத்தை உண்டுபண்ணுவதில் யோக்கியதையிருக்கின்றது. அநுபலப்தியிலும் சப்தத்திலும் இருவகை ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும் யோக்கியதை இருக்கின்றது.

௩கச. அபரோக்ஷஞானத்தில் சர்வஞ்ஞாத்ம முனிவரது மதத்தின் அநுவாதம்.

ஆனால் இத்துணை விசேஷமுண்டு:—பிரமாதாவோடு சம்பந்தமின்றிய பதார்த்தத்திற்குச் சப்தத்தினால் கேவலம் பரோக்ஷ ஞானம் உண்டாகின்றது. எப்பதார்த்தத்திற்குப் பிரமாதாவோடு தாதாத்மிய சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ,அதனிடத்துயோக்கியதை உண்டாகியும், பிரமாதாவோடு அபேதத்தைப் போதிக்கும் சப்த முண்டாகாவிடின், சப்தத்தினால் பரோக்ஷஞானமே உண்டாகும்; அபரோக்ஷஞானம் உண்டாகாது. எங்ஙனம் "பத்தாமவ னிருக்கின்றான்" என்றல் முதலிய வாக்கியங்களில் பிரமாதாவோடு அபேதத்தைப் போதிக்கும் சப்தமின்மையால் முற்கூறிய வாக்கியங்களைக் கேட்போனுக்குத் தனக் கன்னியமின்றிய பத்தாமவன் பிரஹ்மமென்பவற்றின் பரோக்ஷஞானமே உண்டாகின்றது; அபரோக்ஷஞானம் உண்டாகிறதில்லை. எந்தவாக்கியத்தில் பிரமாதாவோடு அபின்னமான யோக்கிய விஷயத்திற்குப் பிரமாதாவோடு அபேதத்தைப் போதிக்கும் சப்தமுண்டாகின்றதோ, அந்தவாக்கியத்தினால் பரோக்ஷஞான முண்டாகிறதில்லை; அபரோக்ஷஞானமே உண்டாகின்றதென்னும் மதம் சர்வஞ்ஞாத்ம முனிவரதாம். இம் மதத்தில் கேவல சப்தமே அபரோக்ஷஞானத்திற்கு ஏதுவாம். பரோக்ஷஞானத்தின் சம்ஸ்கார விசிஷ்ட ஏகாக்கிர சித்தத்தோடு கூடிய சப்தத்தினால் அபரோக்ஷஞான முண்டாகின்றது. இம் மதம் முதலிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

பட்ட விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத் தன்மையின் அதீனமாம் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மை என்னும் மதத்தின் அநுவாதம்.

அபரோக்ஷ அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மையை அங்கீகரித்துப் பிரஹ்மஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மை சம்பவிக்கின்றதென்று இடையில் மூன்ருவது மதம் சொல்லப்பட்டது. இம்மதத்தில் நித்தியாபரோக்ஷப் பிரஹ்ம கோசர அவாந்தரவாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்மஞானமும் அபரோக்ஷமாதல் வேண்டுமென்று தூஷணம் சொல்லப்பட்டது.

௩௧௬. அத்வைத வித்தியாசாரியர் மதப்படி விஷயத்தின்கண் உள்ளதும் ஞானத்தின்கண் உள்ளதுமான அபரோக்ஷத் தன்மையை வேறுவிதமாகச் சொல்லுதலும், தூஷிக்கப்பட்ட முற்கூறிய மதத்தில் வேறு தூஷணத்தைச் சொல்லுதலும்.

அத்வைத வித்தியாசாரியர் விஷயத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையையும் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷத்தன்மையையும் வேறு வகையாற் கூறியிருக்கின்றனர். தூஷிக்கப்பட்ட முற்கூறிய மதத்தால் வேறு தூஷணத்தையும் கூறியிருக்கின்றனர். அதுவருமாறு:—பிரமாதாவோடு அபின்னமான அர்த்தத்தை அபரோக்ஷசொரூபமெனக்கொண்டு, அபரோக்ஷ அர்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்துவத்தைக் கூறின், சொப்பிரகாச ஆத்மசுகரூப ஞானத்தில் அபரோக்ஷஞானத்தினது இலக்ஷணத்தின் அவ்வியாப்தி உண்டாகும். ஏனெனின் அபரோக்ஷ அர்த்தம் எதற்குக் கோசர (விஷய) மாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தினை அபரோக்ஷமெனின், ஞானத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் ஒன்றற்கொன்று பேதத்தை அபேக்ஷிக்கும் விஷய விஷயித்தன்மைச் சம்பந்தமிருக்கின்றது. அதே ஸ்தானத்தில் ஞானத்தின்கண் உள்ள அபரோக்ஷலக்ஷண முண்டாகும். சொப்பிரகாச சுகத்திற்கு ஞானத்தோடு அபேத மிருத்தலின் விஷய விஷயித்தன்மைச் சம்பவமின்மையால், அதனிடத்து முற்கூறிய இலக்ஷணம் சம்பவியாது. பிரபாகரர்மதத்தில் ஞானத்தைச் சொப்பிரகாசமென்பர். தனது சொ

ரூபத்தையும், அங்ஙனமே ஞாதாவையும், அங்ஙனமே ஞேயமாகிய கட முதலியவற்றினையும் ஞானம் விஷயஞ் செய்கின்றது. ஆதலால் சகல ஞானமும் திரிபுடி கோசரமா மென்பது பிரபாகரர் மதம். அம்மதத்தில் அபேத முளதாயினும், விஷய விஷயித்தன்மைகளின் அங்கிகாரமுண்டு. ஆதலால் சுவப்பிரகாச ஞானவடிவ சுகத்தில் விஷய விஷயித்தன்மை அசங்கதமன்று. சுவ, அதாவது தனது சொரூபம் எதற்குப் பிரகாசம் (விஷயி) ஆகின்றதோ, அது சுவப்பிரகாச மெனப்படுகின்றது. இவ்வாற்றால் சுவப்பிரகாச மென்னும் சொல்லின் அர்த்தத்தினாலும் அபேதத்தில் விஷய விஷயித்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. அங்ஙனமாயினும் பிரகாசிக்கப்படுவது பிரகாசிப்பது என்பவற்றின் பேதம் அநுபவ சித்தமாயிருத்தலின், பேதமின்றிப் பிரபாகரர் விஷய விஷயித்தன்மைகளைக் கூறுதல் அசங்கதமாம். ஆதலால் சுவப்பிரகாச மென்னும் சொல்லிற்கு முற்கூறியது பொருளன்று. ஆனால் சுவ (தனது) சத்தையினால் பிரகாசித்தலே (சம்சய முதலியன இல்லாமையே) சுவப்பிரகாசமென்னும் சொல்லிற்குப் பொருளென்று அத்வைத நூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

௯௧௭. அபரோக்ஷத்திற்கு முற்கூறிய இலக்ஷணம் சம்பவியாதென்பதை அநுவதித்தல்.

இவ்வாற்றால் சுவப்பிரகாச ஞானத்திற்கு அபின்னமான சொரூப சுகத்தில் விஷய விஷயித்தன்மைகள் சம்பவியாமையின், அபரோக்ஷத்திற்கு முற்கூறிய இலக்ஷணம் அதில் சம்பவியாது.

௯௧௮. முற்கூறிய தோஷமின்றிய அபரோக்ஷத்தின் இலக்ஷணம்.

அபரோக்ஷத்தின் இலக்ஷணம் இதுவாம்:—தனது வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான சைதன்னியத்தோடு அபேதம் அபரோக்ஷ விஷயத்தின் இலக்ஷணமாம். அந்தக்கரணமும் சுக முதலியனவும் சாக்ஷி சேதனத்தில் அத்தியஸ்தமா யிருத்தலின், தர்மத்துடன் அந்தக்கரணத்திற்குச் சாக்ஷி சேதனத்தோடு அபேத மிருக்கின்றது. சாக்ஷிசேதனத்தால் அவற்றின் பிரகாச மிருத்தலின், அவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலம் சாக்ஷி சேதனமாம். ஆதலால் சுவ அதாவது அந்தக்கரண சுகமுதலியவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான சாக்ஷி சேதனம் எதுவோ, அதனோடு அபேதவடிவ அப

ரோக்ஷத்தின் இலக்ஷணம் சுக முதலியவற்றோடு கூடிய அந்தக்கர ணத்திற் சம்பவிக்கின்றது. தர்ம முதலியவற்றிற்குச் சாக்ஷிசேத னத்தோடு அபேதமோ உளது. ஆனால் அவற்றில் யோக்கியத் தன்மை யின்மையால் அவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலம் சாக்ஷி சேதனமன்று. ஆதலால் தனது வியவகாராநுகூல சேத னத்தோடு தர்ம முதலியவற்றிற்கு அபேதமில்லா திருத்தலின் அவற்றில் அபரோக்ஷத்தன்மையில்லை. அங்ஙனமே கட முதலிய வற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்திகாலத்தில் கட முதலியவற்றின் அதிஷ்டான சேதனத்திற்கு விருத்தி யுபகித சேதனத்தோடு அபேத முண்டாகின்றது. ஆதலால் கட முதலியவற்றைக் கோச ரிக்கும். விருத்தி காலத்தில் கட முதலிய சேதனம் கட முதலிய வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமாம். அதற் கபின்னமான கட முதலி யன அபரோக்ஷ மெனப்படுகின்றன. கட முதலியவற்றைக் கோச ரிக்கும் விருத்தியின் அபாவ காலத்திலும் தனது அதிஷ்டான சேதனத்தோடு கட முதலியன அபின்னமாம். ஆனால் அக்காலத் தில் அவற்றின் வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான அதிஷ்டான சேதன மில்லை. ஏனெனின் விருத்தி உபகிதத்தோடு அபின்ன மாய் வியவகாரத்திற் கநுகூலமாகின்றது. ஆதலால் கட முதலிய வற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியின் அபாவகாலத்திற் கட முத லியன அபரோக்ஷமன்று. அங்ஙனமே பிரஹ்மத்தைக் கோசரிக் கும் விருத்தி யுபகித சாக்ஷி சேதனமே பிரஹ்மத்தின் வியவகாரத் திற்கு அநுகூலமாம். அதனோடு அபின்னமாகிய பிரஹ்மத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது. எங்ஙனம் வியவகாரத்திற் கநுகூலமான சைதன்யத்தோடு விஷயத்திற்குள்ள அபேதம் விஷ யத்தின்கண் உள்ள பிரத்தியக்ஷத்தன்மையின் பிரயோஜகமோ, அங்ஙனமே கடமுதலிய விஷயத்தோடு கட முதலிய வியவகாரத் திற் கநுகூலமாகிய சைதன்னியத்திற்குள்ள அபேதம் ஞானத் தின்கண் உள்ள பிரத்தியக்ஷத் தன்மையின் பிரயோஜகமாம்.

௩கக. விருத்திவடிவப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் முற்கூறிய அபரோக்ஷத்தின் இலக்ஷணத்தினது அவ்வியாப்தி.

சேதனத்தில் கட முதலியன அத்தியஸ்தமாம். விஷய வடிவ விருத்தி காலத்தில் விருத்திசேதனத்தோடு விஷயசேதனத்திற்கு

ஏகத்துவ மிருத்தலின், தனது அதிஷ்டானமாகிய விஷய சேதனத்தோடு அபின்னமான கட முதலியவற்றிற்கு விருத்தி சேதனத்தோடு அபேத முண்டாகியும், விருத்தியோடு அபேதம் கடமுதலியவற்றிற்குச் சம்பவியாது. எங்ஙனம் இரஜ்ஜுவிற் கற்பிதமான சர்ப்ப தண்ட மாலைகளுக்கு இரஜ்ஜுவோடு அபேதம் உண்டாகியும், சர்ப்ப தண்ட மாலைகளுக்குப் பரஸ்பரம் பேதமே உண்டாகின்றது; அபேத முண்டாகிறதில்லை. பிரஹ்மத்திற் கற்பிதமான சகல துவைதங்களுக்கும் பிரஹ்மத்தோடு அபேத முண்டாகியும், ஒன்றற்கொன்று அபேத முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே விருத்தி சேதனத்தோடு விருத்திக்கும் கட முதலியவற்றிற்கும் அபேதம் சம்பவிக்கின்றது; ஆனால் விருத்திக்கும் கட முதலிய விஷயங்களுக்கும் பரஸ்பரம் அபேதம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஆதலால் விருத்தி வடிவப் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தில் முற்கூறிய இலக்ஷணத்திற்கு அவ்வியாப்தி இருக்கின்றது.

௬௨௦. முற்கூறிய அவ்வியாப்திக்கு அத்வைத வித்தியாசாரியர் முறைப்படி பரிகாரம்.

அங்ஙனமாயினும், அத்வைத வித்தியாசாரியர் முறைப்படி அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் சேதனத்திற்காம்; விருத்திக்கன்று. எங்ஙனம் அநுமிதித்தன்மை இச்சைத்தன்மை முதலியன அந்தக்கரண விருத்தியின் தர்மமோ, அங்ஙனமே அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் விருத்தியிலில்லை. ஆனால் விஷயாகார விருத்தி உபகித சேதனத்திற்கு அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்ம மிருத்தலின், சேதனத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மைக்கு உபாதி விருத்தியாம். ஆதலால் விருத்தியில் அபரோக்ஷத்தன்மையை ஆரோபித்தலால் விருத்திஞானம் அபரோக்ஷமா மென்று வியவகரிக்கின்றனர். இவ்வாற்றால் விருத்தி ஞானம் இலக்ஷியமன்று. ஆதலால் அவ்வியாப்தியில்லை. விருத்திஞானத்தில் அபரோக்ஷத் தன்மைத் தர்மம் இஷ்டமாம். அபரோக்ஷத்தின் இலக்கணம் செல்லாதாயின் அவ்வியாப்தி யுண்டாம். விருத்தி ஞானம் இலக்ஷியமன்று; விருத்தி உபகித சேதனமே இலக்ஷியமாம். ஆதலால் அவ்வியாப்திச் சங்கையில்லை. சேதனத்தின் தர்மமாகிய அபரோக்ஷத் தன்மையை அங்கீகரித்தலினாலேயே சுக முதலியவற்றின் ஞானத்தில் அபரோக்ஷத் தன்மை சம்பவிக்கின்றது. விருத்தியின் தர்மமாகிய அபரோக்ஷத் தன்

மையை அங்கீகரிக்கின், சுக முதலியவற்றைக் கோசரிக்கும் விருத்தியின் அங்கீகார மின்மைப் பக்ஷத்தில் சாக்ஷி வடிவ சுக முதலியவற்றின் ஞானத்தில் அபரோக்ஷத்தன்மை வியவகாரம் உண்டாகலாகாது. ஆதலால் அபரோக்ஷத்தன்மைத் தர்மம் சேதனத்திற்காம்; விருத்திக்கன்று.

௩௨௧. முற்கூறியபக்ஷத்திற் சங்கை.

இப்பக்ஷத்தில் இது சங்கையாம்:—சம்சார தசையிலும் ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அபேத மிருத்தலின், சகல புருஷர்களுக்கும் பிரஹ்மம் அபரோக்ஷமாமென்னும் வியவகார முண்டாதல் வேண்டும். அவாந்தரவாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்மத்தின் ஞானமும் அபரோக்ஷமாதல் வேண்டும். ஏனெனின் அவாந்தரவாக்கிய ஜந்நிய விருத்தி உபகித சாக்ஷி சேதனத்திற்குப் பிரஹ்ம வடிவ விஷயத்தோடு அபேத மிருக்கின்றது.

௩௨௨. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அங்ஙனமாயினும் இது சமாதானமாம்:—தனது வியவகாரத்திற்கு அநுகூலமான சேதனத்தோடு ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்திற்கு உள்ள அபேதமோ அபரோக்ஷ விஷயத்தின் இலக்ஷணமாம். ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தினோடு தனது வியவகாரத்திற் கநுகூலமான சேதனத்தின் அபேதம் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் லக்ஷணமாம். சம்சார தசையில் ஆவரிக்கப்பட்ட பிரஹ்மத்திற்குத் தனது வியவகாரத்திற் கநுகூலமான சேதனத்தோடு அபேத முண்டாகியும், ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தின் அபேத மிருத்தலின், பிரஹ்மத்தில் அபரோக்ஷத்தன்மையில்லை. அங்ஙனமே அவாந்தர வாக்கிய ஜந்நிய ஞானத்திற்கும் ஆவரிக்கப்பட்ட விஷயத்தோடு அபேத மிருத்தலின், அந்த ஞானத்திற்கு அபரோக்ஷத்துவ மில்லை. ஆதலால் முற்கூறிய சங்கை சம்பவியாது.

௩௨௩. முற்கூறிய பக்ஷத்தில் வேறு சங்கை.

வேறு சங்கை:—முற்கூறியபடி ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தின் அபேதத்தினால் அபரோக்ஷத்தன்மை அங்கீகரிக்கின், அந்நியோந்நியாசிரய தோஷ முண்டாகும். சமான கோசர ஞானமாத்திரத்தினை ஆவரணத்தை நிவர்த்திப்பதாகக்கொள்ளின், பரோக்ஷ ஞானத்தினாலும்அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்திஉண்டாதல்வேண்டும்.

சித்தாந்தத்தில் அசத்துவாபாதக அஞ்ஞான சக்தி அல்லது திரோதானம் பரோக்ஷ ஞானத்தினுல் நாசமாகின்றது. அபாஞுபாதக சக்திவிசிஷ்ட அஞ்ஞானத்தின் நாசம் பரோக்ஷ ஞானத்தினுல் உண்டாகிறதில்லை. அபரோக்ஷ ஞானத்தினுலேயே அஞ்ஞானத்தின் நாச முண்டாகின்றது. இவ்வாற்ருல் அஞ்ஞானநிவிருத்தி ஞானத்தினது அபரோக்ஷத்தன்மையினது சித்தியின் அதீனமாயிருக்கின்றது.ஆவரிக்கப்படாத விஷயத்தோடு தனது வியவகாரத்திற் கநுகூலமான சேதனத்திற்கு அபேதம் உளதாக, ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை லக்ஷணத்தைக் கூறுதலால், அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் அதீனமான ஞானத்தின் அபரோக்ஷத் தன்மையினது சித்திசொல்லப்பட்டது.இதனுல் அந்நியோந்நியாசிரயதோஷமாம்.

௯௨௪. முற்கூறிய சங்கைக்குச் சமாதானம்.

அதன் சமாதானம் இதுவாம்:—முற்கூறியபடி அஞ்ஞான நிவிருத்திக்கு ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையில் அபேக்ஷை உளதாயினும்,அஞ்ஞானத்தின்நிவிருத்தியில் அபரோக்ஷத்தன்மையினது அபேக்ஷையில்லை. ஏனெனின் ஞானமாத்திரத்தினுல் அஞ்ஞானத்தினது நிவிருத்தியை அங்கீகரிக்கின், பரோக்ஷ ஞானத்தினுலும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல்வேண்டும்.இத்தோஷத்தின் பரிகாரத்தின்பொருட்டு அபரோக்ஷ ஞானத்தினுல் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதனிடத்து அந்நியோந்நியாசிரய தோஷ முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஞானமாத்திரத்தால் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியென்றும், அபரோக்ஷ ஞானத்தினுல் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தியென்றும் கூறவில்லை. ஆனுல் பிரமாணத்தின் மகிமையினுல் யாண்டு விஷயத்தோடு ஞானத்தின் தாதாத்மிய சம்பந்தமுண்டாகின்றதோ, அந்த ஞானத்தினுல் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. பிரமாண மகிமையினுல் பாகியேந்திரிய ஜந்நிய கடமுதலியவற்றின் ஞானம் விஷயத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்தமுடையதாகின்றது. சப்தஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானமும் மகாவாக்கிய வடிவப் பிரமாணத்தின் மகிமையினுல் விஷயத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்தமுடையதாகின்றது. ஆதலால் முற்கூறிய இரண்டு ஞானங்களாலும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. எல்லாவற்றிற்கும் உபாதானம் பிரஹ்மமா யிருத்தலால் பிரஹ்மகோசர சகல ஞானங்களுக்கும்

தாதான்மியசம்பந்த முண்டு. ஆதலால் அநுமிதி வடிவப் பிரஹ்ம ஞானத்தினும் அவாந்தர வாக்கிய ஜந்நிய பிரஹ்மத்தின் பரோக்ஷ ஞானத்தினும் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாதல் வேண்டும். அங்ஙனமாயினும், முற்கூறிய ஞானத்திற்கு விஷயத்தோடு தாதாத்மிய சம்பந்த மிருக்கின்றது. அது விஷயத்தின் மகிமையினலாம்; பிரமாணத்தின் மகிமையினு லன்று. ஏனெனின் மகாவாக்கியத்தினுல் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதத்தைக் கோசரிக்கும் ஞானமுண்டாகின்றது. அதற்கு விஷயத்தோடு தாதான்மிய சம்பந்தமோ பிரமாணத்தின் மகிமையினுற் கூறப்படுகின்றது. வேறு ஞானத்திற்குப் பிரஹ்மத்தோடு தாதாத்மியசம்பந்த மிருக்கின்றது. அது பிரஹ்மத்திற்கு வியாபகத்தன்மை யிருத்தலாலும் எல்லாவற்றின் உபாதானத்தன்மை யிருத்தலாலும் விஷயத்தின் மகிமையினுற்கூறப்படுகின்றது. இவ்வாற்ருல் விலக்ஷணப்பிரமாண ஜந்நிய விஷய சம்பந்தியாகிய ஞானத்தினுல் அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றதென்று கூறுதலில் ஞான மாத்திரத்தால் அஞ்ஞான நிவிருத்தியின் ஆபத்தியில்லை. ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையின் அபேக்ஷை அஞ்ஞானநிவிருத்தியில் இல்லாமையால் அந்நியோந்நியாசிரய தோஷமு மில்லை. இவ்வாற்ருல் தனது வியவகாரத்திற் கநுகூலமான ஆவரிக்கப்படாத சைதன்யத்தோடு விஷயத்தின் அபேதம் அபரோக்ஷ விஷயத்தின் லக்ஷணமாம். முற்கூறிய சைதன்னியத்திற்கு விஷயத்தோடுள்ள அபேதம் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் இலக்ஷணமாம். ஆதலால் சப்தஜந்நிய பிரஹ்ம ஞானத்திலும் அபரோக்ஷத்தன்மை சம்பவிக்கின்றது.

௩௨௫. சப்தத்தினுல் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தியில் சொல்லப்பட்ட மூன்று மதங்களில் முதல் மதத்தின் நலமுடைமை.

இவ்வாறு சப்தத்தினுல் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உற்பத்தியில் மூன்றுமதங்கள் சொல்லப்பட்டன. அவற்றுள், முதல்மதமே நல்முடையதாம். ஏனெனின் ஞானத்தின்கண் உள்ள பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மைகள் பிரமாணுதீனமாம். சககாரி சாதன விசிஷ்ட சப்தத்திலும் அபரோக்ஷ ஞானத்தைப் பயத்தலின் யோக்கியதை யுண்டென்பது முதல் மதம். விஷயத்தின் அதீனமாகவே ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மை முதலிய தர்ம

ங்களிருக்கின்றன, பிரமாணத்தின் அதீன மன்று என்னும் அபிப்பிராயத்தினுல் இரண்டாவது மதமும் அத்வைத வித்தியாசாரியரது மூன்ருவது மதமு மிருக்கின்றன. அவ்விரண்டு மதங்களினும் கேவல விஷயத்தின் அதீனமாகவே அபரோக்ஷத்துவ முதலியவற்றை அங்கீகரிக்கின், அவாந்தர வாக்கியத்தினுலும் பிரஹ்மத்தின் அபரோக்ஷஞான முண்டாதல் வேண்டும். ஆதலால் ஞானத்தின் அபரோக்ஷத்தன்மையில் பிரமாணத்தின் அதீனத்தன்மை அவசியமாகவே வேண்டும். ஆதலால் முதல் மதமே நலமுடையதாம்.

௩௨௬-௩௪௨. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

௩௨௬. கிரந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் கூறிய மூன்று விஞக்களேயும் அவற்றிற் சொல்லப்பட்ட இரண்டின் விடையையும் அநுவதித்தல்.

கிரந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் விருத்தியின் சொரூபம் காரணம் பயன் என்னும் மூன்றின் விஞவுளது. அவற்றுள் அந்தக்கரண வித்தைகளின் பிரகாச வடிவ பரிணமம் விருத்தியெனப்படுகின்றது என்று கூறுதலால் விருத்தியின் சாமானிய வடிவம் சொல்லப்பட்டது. அதன்பின் யதார்த்தத்தன்மை அயதார்த்தத்தன்மை முதலிய பேதத்தைக் கூறுதலால் விருத்தியின் விசேஷ வடிவம் சொல்லப்பட்டது. பிரமாண நிரூபணத்தால் விருத்தியினது காரணத்தின் சொரூபம் சொல்லப்பட்டது.

௩௨௭. விருத்தியின் பிரயோஜன சம்பந்தியாகிய மூன்ருவது விஞவினது விடையின் ஆரம்பம்.

விருத்தியின் பிரயோஜனம் விஞவப்பட்டது. அவ்விருத்தியின் பிரயோஜனம் இதுவாம்:—ஜீவனுக்கு அவஸ்தை மூன்றின் சம்பந்தம் விருத்தியினுல் உண்டாகின்றது. புருஷார்த்தப் பிராப்தியும் விருத்தியினுல் உண்டாகின்றது. ஆதலால் சம்சாரப் பிராப்திக்கு ஏது விருத்தியாம். மோக்ஷப்பிராப்திக்கும் ஏது விருத்தியாம். ஏனெனின் அவஸ்தாத்திரயத்தின் சம்பந்தத்தால் ஜீவனுக்குச் சம்சார மிருக்கின்றது.

னத்தைக் கூறும் அவசரத்தில் ஜாக்கிரத்தின் இலக்ஷணம்.

ஆண்டு இந்திரியஜந்ய ஞானத்தின் அவஸ்தையினை ஜாக்கிராவஸ்தை யென்பர். அவஸ்தையென்னும் சொல் காலத்தின் வாசகமாம். சுகமுதலியவற்றின் ஞான காலமும் உதாசீன காலமும் ஜாக்கிராவஸ்தை யெனப்படுகின்றது. சுக முதலியவற்றின் ஞானம் இந்திரிய ஜந்ய மன்று; அங்ஙனமே சுக முதலியவற்றின் ஞான காலத்தில் அந்யவிஷயத்தின் ஞானமும் இந்திரியஜந்யமாகாது. அங்ஙனமே உதாசீன காலத்திலும் இந்திரிய ஜந்ய ஞான மில்லை. அங்ஙனமாயினும், சொல்லப்படும் சொப்பனவஸ்தை சுழுத்தியவஸ்தைகளுக்கு வேறாய் இந்திரிய ஜந்ய ஞானத்தின் ஆதாரகாலம் எதுவோ, அது ஜாக்கிராவஸ்தை யெனப்படுகின்றது. சுக முதலியவற்றின் ஞானகாலத்திலும் உதாசீன காலத்திலும் இந்திரிய ஜந்ய ஞான மில்லையாயினும், அதன் சம்ஸ்கார மிருக்கின்றது. இந்திரிய ஜந்ய ஞானத்தின் சம்ஸ்காரம் சொப்பனவஸ்தையிலும் சுழுத்தி அவஸ்தையிலும் இருக்கின்றது. ஆதலால் சொப்பனவஸ்தை சுழுத்தி அவஸ்தைகளுக்கு வேறான காலம் சொல்லப்பட்டது. இவ்வாற்றால் ஜாக்கிராவஸ்தை என்னும் வியவகாரம் இந்திரிய ஜந்ய ஞானத்தின் அதீனமாம். அவ்விந்திரிய ஜந்ய ஞானம் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி வடிவமாம். அந்தக்கரணத்தின் விருத்திக்கு மதபேதத்தால் இவை பிரயோஜனமாம்.

௩௨௯. சில நூலாசிரியர் மதப்படி ஆவரணத்தின் அபிபவம் விருத்தியின் பிரயோஜனமாமெனல்.

சிலரோ ஆவரணத்தின் அபிபவ(நாச)த்தை விருத்தியின் பிரயோஜன மென்பர். ஆவரணாபிபவத்திலும் நாநா மத முண்டு. எங்ஙனம் மின்மினியின் பிரகாசத்தால் மகாந்தகாரத்தினது ஏகதேசத்தின் நாச முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே அஞ்ஞானத்தினது ஏகதேசத்தின் நாசம் ஆவரணாபிபவம் என்னும் சொல்லிற்குப் பொருளாமென்பது சாம்பிரதாயிக மதம்.

௩௩௦. சமஷ்டி அஞ்ஞானம் ஜீவனது உபாதியாகும் பக்ஷத்தில் பிரஹ்ம அல்லது ஈசுவர அல்லது ஜீவசேதனங்களின் சம்பந்தத்தால் ஆவரணத்தினது அபிபவம் சம்பவியாமை.

சமஷ்டி அஞ்ஞானம் ஜீவனது உபாதியாம் என்னும் பக்ஷத்தில் கட முதலிய விஷயங்களோடு சேதனத்திற்கு எப்போதும்

சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆதலால் சேதன சம்பந்தத்தினுலோ ஆவரணத்தின் அபிபவம் சம்பவிக்கிறதில்லை. ஏனெனின் பிரஹ்ம சேதனமோ ஆவரணத்தின் சாதகமாம்; விரோதி யன்று. ஈசுவர சேதனத்தினுல் ஆவரணத்தின் அபிபவ முண்டாயின், "அது என்னுல் அறியப்பட்டது" என்னும் வியவகாரம் ஜீவர்களுக்கு உண்டாகலாகாது; ஈசுவரனுல் அறியப்பட்டது என்னும் வியவகாரம் உண்டாதல் வேண்டும். ஏனெனின் ஈசுவரனுக்கும் ஜீவனுக்கும் வியாவகாரிக பேத முண்டு. ஆதலால் ஈசுவரனுல் அறியப்பட்ட வல்லது ஜீவனுக்கறியப்படுவதாகாது. ஆதலால் ஜீவ சேதனத்தின் சம்பந்தத்தால் ஆவரணத்தின் அபிபவம் கூறின் இப்பக்ஷத்தில் ஜீவசேதனங்களுக்குக் கடமுதலியவற்றோடு சதாசம்பந்தமுளதாம். ஏனெனின் ஜீவசேதனத்தின் உபாதி மூலாஞ்ஞானமாம். அதனிடத்து ஆரோபிக்கப்பட்ட பிரதிபிம்பத்தன்மை விசிஷ்ட சேதனத்தை ஜீவனென்பர். மூலாஞ்ஞானத்திற்குக் கடமுதலியவற்றோடு எப்போதும் சம்பந்த மிருத்தலின், ஜீவசேதனத்திற்கு எப்போதும் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆதலால் கட முதலியவற்றினது ஆவரணத்தின் அபிபவம் எப்போதும் வேண்டும். இதனுல் விருத்தியினுல் ஆவரணத்தின் அபிபவத்தைக் கூறின், பரோக்ஷ விருத்தியினுலும் ஆவரணத்தின் அபிபவம் உண்டாதல் வேண்டும்.

௩௩௪. இப்பக்ஷத்தில் அபரோக்ஷ விருத்தியினுல் அல்லது அபரோக்ஷ விருத்தி விசிஷ்ட சேதனத்தினுல் ஆவரணத்தினது அபிபவத்தின் சம்பவம்.

ஆதலால் அபரோக்ஷ விருத்தியினுல் ஆவரணத்தின் அபிபவ முண்டாகின்றது. அல்லது அபரோக்ஷ விருத்தி விசிஷ்ட சேதனத்தினுல் ஆவரணத்தின் அபிபவ முண்டாகின்றது. எங்ஙனம் மின்மினியின் பிரகாசத்தினுல் பேரிருளின் ஏகதேசம் நாசமாகின்றதோ, மின்மினியின் அபாவகாலத்தில் மகாந்தகாரம் (பேரிருள்) மீண்டும் விரிகின்றதோ, அங்ஙனமே அபரோக்ஷ விருத்தி சம்பந்தத்தினுல் அல்லது அபரோக்ஷ விருத்தி விசிஷ்ட சேதனத்தின் சம்பந்தத்தினுல் மூலாஞ்ஞானத்தினது அம்சத்தின் நாச முண்டாகின்றது. விருத்தியின் அபாவதசையில் அஞ்ஞானம் விரிகின்றது. இது சம்பிரதாயத்தை அநுசரித்த மதமாம்.

ஆவரணநாசமாகிய விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

அதனால் அஞ்ஞானத்தினது அம்சத்தின் நாசம் அபரோக்ஷ விருத்தியின் பிரயோஜனமாம். அசத்துவாபாதக அஞ்ஞானம்சத்தின் நாசம் பரோக்ஷா பரோக்ஷ விருத்திகளின் பிரயோஜனமாம். இவ்வாறு ஆவரண நாசம் விருத்திக்குப் பிரயோஜனமா மென்னும் பக்ஷம் சொல்லப்பட்டது.

௩௩௩. இரண்டாவது பக்ஷத்தின்படி ஜீவசேதனத்தோடு விஷயத்தின் சம்பந்தமாகிய விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

ஜீவசேதனத்தோடு விஷயத்தின் சம்பந்தம் விருத்தியின் பிரயோஜனமாமென்னும் இரண்டாவதுபக்ஷத்தினைக் கூறுகின்றார்:— சமஷ்டி அஞ்ஞானத்தோடு பிரதிபிம்பம் ஜீவனென்னும் பக்ஷத்தில் ஜீவசேதனத்திற்குக் கட முதலியவற்றோடு எப்போதும் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆனால் ஜீவனது சாமானிய சம்பந்தத்தால் விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் விஷயத்தின் பிரகாசத்திற் கேதுவான ஜீவனோடுள்ள விஜாதீய சம்பந்தம் விருத்தியின் பிரயோஜனமாம். ஜீவசேதனத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தம் எப்போது மிருக்கின்றது. ஆனால் அந்தச் சம்பந்தம் விஷயப் பிரகாசத்திற்கு ஏதுவன்று. விருத்தி விசிஷ்ட ஜீவனுக்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த முண்டாயின் விஷயத்தின் பிரகாசம் உண்டாகின்றது. ஆதலால் பிரகாசத்திற் கேதுவான சம்பந்தம் விருத்தியின் அதீனமாம். அந்தப் பிரகாசத்திற் கேதுவான ஜீவனுக்கு விஷயத்தோடுள்ள சம்பந்தம் அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத் தன்மையாம். விஷயத்தில் அபிவியஞ்சகத் தன்மையும் ஜீவசேதனத்தின் அபிவியங்கியத்தன்மையு மிருக்கின்றன. எதனிடத்தில் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்றதோ அதனை அபிவியஞ்சகம் (வெளிப்படுத்துவது) என்பர். எதன் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்றதோ அது அபிவியங்கியம் (வெளிப்படுத்தப்படுவது) எனப்படுகின்றது. எங்ஙனம் கண்ணாடியில் முகத்தின் பிரதிபிம்ப முண்டாகு மிடத்துக் கண்ணாடி அபிவியஞ்சகமும் முகம் அபிவியங்கியமு மாகின்றனவோ, அங்ஙனமே கட முதலிய விஷயங்களில் சேதனத்தின் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்ற தாகலின், கட முதலியன அபிவியஞ்சக

மும் சேதனம் அபிவியங்கியமுமாம். இவ்வாற்றால் பிரதிபிம்பத்தைக் கிரகித்தலாகிய வியஞ்சகத்தன்மை கட முதலிய விஷயங்களிலிருக்கின்றது. பிரதிபிம்பத்தைச் சமர்ப்பித்தலாகிய வியங்கியத்தன்மை சேதனத்தி லிருக்கின்றது. கட முதலியவற்றில் சுபாவமாகப் பிரதிபிம்பத்தைக் கிரகித்தலின் சாமர்த்திய மில்லை. ஆனால் தனது வடிவ விருத்தி சம்பந்தத்தினால் சேதனப் பிரதிபிம்பத்தின் கிரகணம் தகுதியாகின்றது. எங்ஙனம்: கண்ணாடி சம்பந்த மின்றிச் சுவரில் சூரியனது பிரதிபிம்பம் உண்டாகாது, கண்ணாடி சம்பந்தத்தினால் உண்டாகின்ற தாதலின் சூரியப் பிரதிபிம்பத்தைக் கொள்ளுதலின் யோக்கியதை குட்டியத்தில் (சுவரில்) கண்ணாடி சம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றதோ, எங்ஙனம் திருஷ்டாந்தத்தில் சூரியப்பிரபைக்குக் குட்டியத்தோடு சாமானிய சம்பந்தம் உளதாய், அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத்தன்மைச் சம்பந்தம் கண்ணாடி அதீனமா யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே ஜீவசேதனத்திற்கு விஷயத்தோடு எப்போதும் சம்பந்த மிருக்கின்றது. ஆனால் விருத்தி சம்பந்தத்தால் கட முதலியவற்றில் ஜீவசேதனத்தின் பிரதிபிம்பத்தைக் கிரகித்தற்றகுதி யுண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜீவசேதனத்திற்குக் கட முதலியவற்றோடுள்ள அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத்தன்மைச் சம்பந்தம் விருத்தியின் அதீனமாம். இவ்வாற்றால் ஜீவசேதனத்தோடு கட முதலியவற்றின் விலக்ஷண சம்பந்தத்திற்கு ஏது விருத்தியாம். ஆதலால் விஷய சம்பந்தத்தின்பொருட்டு விருத்தி யிருக்கின்றது. அச்சம்பந்தத்தால் விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஜீவசேதனம் விபுவாம். இப்பக்ஷத்தில் விலக்ஷண சம்பந்தத்தை உண்டுபண்ணுவது விருத்தியாம்.

௩௩௪. அந்தக்கரண விசிஷ்ட சேதனம் ஜீவனுமென்னும் பக்ஷத்தில் விஷய சம்பந்தத்தின் பொருட்டு விருத்தியின் அபேக்ஷை உண்டெனல்.

அந்தக்கரண விசிஷ்ட சேதனம் ஜீவனுமென்னும் பக்ஷத்திலோ விருத்தியின்றி ஜீவசேதனத்தோடு கட முதலியவற்றிற்கு முற்றும் சம்பந்த மில்லை. இந்திரிய விஷயங்களின் சம்பந்தத்தால் அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி கட முதலிய தேசத்திற் செல்லுமாயின், அப்போது ஜீவசேதனத்திற்குக் கட முதலியவற்றோடு சம்பந்த முண்டாகின்றது. விருத்தியின் வெளிச்செல்லுதலின்றி உள்

ஜீவனுக்கு வெளிக்குட முதலியவற்றோடு சம்பந்த முண்டாகிற தில்லை. இவ்வாற்றால் அந்தக்கரணாவச்சின்ன பரிச்சின்னன் ஜீவ னாவன். இப்பக்ஷத்தில் விருத்தி விஷய சம்பந்தத்தின் பொருட்டாம் என்னும் பொருள் வெளிப்படையேயாம்.

௩௩௫. முற்கூறிய இரண்டு பக்ஷங்களின் விலக்ஷணத் தன்மை.

இவ்வாற்றால் அஞ்ஞான உபாதி யுடையவன் ஜீவனென்னும் பக்ஷத்தில் ஜீவசேதனத்திற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தமோ என்று மிருக்கின்றது. அபிவியஞ்சக அபிவியங்கியத்தன்மைச் சம்பந்தம் எப்போது மிருப்பதில்லை. அதன் பொருட்டு விருத்தி யிருக்கின் றது. அந்தக்கரணாவச்சின்னம் ஜீவன் என்னும் பக்ஷத்தில் ஜீவ னுக்கு விஷயத்தோடு முற்றும் சம்பந்த மில்லை. அதன்பொருட்டு விருத்தி யிருக்கின்றது. இவ்வாறு விருத்தியின் பல சம்பந்தத்தில் விலக்ஷணத்தன்மையை நூலாசிரியர்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

௩௩௬. மதபேதத்தால் சம்பந்தத்தில் விலக்ஷணத் தன்மையைக் கூறுதல் அசங்கதமாமெனல்.

ஆனால் மதபேதத்தால் சம்பந்தத்தில் விலக்ஷணத்தன்மையைக் கூறுதல் அசங்கதமாம். ஏனெனின் அந்தக்கரணம் ஜீவனது உபாதி யா மென்னும் பக்ஷத்திலும் அஞ்ஞானமோ ஜீவத்தன்மைக்கு உபாதியாகஅவசியம் விரும்பப்படுகின்றது.இல்லையாயின் பிராஞ்ஞ வடிவ ஜீவனது அபாவ முண்டாகின்றது. ஆதலால் ஜீவத்தன்மை யின் உபாதி சகல மதங்களிலும் அஞ்ஞானமாம். கர்த்திருத்தன் மை முதலிய அபிமானம் அந்தக்கரண விசிஷ்டத்தி லுண்டாகின் றது. ஆதலால் அந்தக்கரணாவச்சின்னத்தினை ஜீவனென்பர். அஞ் ஞானத்தில்பிரதிபிம்பம் ஜீவனாமென்னும் பக்ஷத்திலும் அஞ்ஞான விசிஷ்டம் பிரமாதாவன்று; அந்தக்கரண விசிஷ்டமே பிரமா தாவாம். ஜீவசேதனத்திற்கோ விஷயத்தோடு எப்போதும் சம்ப ந்த மிருக்கின்றது. ஆனால் பிரமாத்திரு சேதனத்திற்கு விஷயத் தோடு சம்பந்த மில்லை. பிரமாத்திரு சேதனத்தின் சம்பந்தத்தினா லேயே விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஜீவசேதனத்தின் சம்பந்தத்தினால் விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகிற தில்லை. எங்ஙு னம் பிரஹ்ம சேதனமும் ஈசுவர சேதனமும் அஞ்ஞானத்திற்குச் சாதகமோ, அங்ஙனமே அவித்தையை உபாதியாகவுடைய ஜீவசே

தனமுமாம். அதன் சம்பந்தத்தால் விஷயத்தில் ஞாதத்தன்மை முதலிய வியவகாரம் உண்டாகிறதில்லை. ஜீவசேதனத்திற்கு ஞாதத்தன்மை முதலியவற்றின் அபிமானமு முண்டாகிறதில்லை. பிரமாதாவின் சம்பந்தத்தினுலேயே விஷயத்தில் ஞாதத்தன்மை முதலிய வியவகார முண்டாகின்றது. வியவகாரத்தின் அபிமானமும் பிரமாதாவிற்கு உண்டாகின்றது. அந்தப்பிரமாதா விஷயத்திற்கு வேருன விடத்திலிருக்கின்ருன். ஆதலால் பிரமாதாவிற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தம் எப்போது மிருப்பதில்லை. பிரமாதாவோடு விஷயத்திற்குள்ள சம்பந்தம் விருத்தியின் அதீனமாம். இவ்வாற்ருல் ஜீவனது உபாதிக்கு வியாபக மங்கீகரிக்கின் அல்லது பரிச்சின்ன மங்கீகரிக்கின் இரண்டு பக்ஷங்களிலும்பிரமாதாவோடு விஷயத்திற்குண்டாம் சம்பந்தம் விருத்தியின் அதீனமாதல் சமாதானமாம். அதனிடத்து விலக்ஷணத் தன்மையைக் கூறுதல் கேவலம் புத்தி சாமர்த்தியத்தைக் காட்டுதற் பொருட்டாம்; சாமர்த்திய மின்மைக்குச் சாதகமாம். பிரமாதாவுக்கு விஷயத்தோடு சம்பந்த மில்லை.

௯௯எ. நான்கு சேதனங்களைக் கூறுதலோடு முற்கூறிய பொருளின் சித்தி.

இதனுற்ருன் பிரமாத்திரு சேதனம், பிரமாண சேதனம், விஷயசேதனம், பலசேதனமென்னும் பேதத்தால் நான்குவகைச் சேதனம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரமாதாவிற்கு விஷயத்தோடு சம்பந்தமுளதாயின், பிரமாத்திரு சேதனத்தோடு விஷய சேதனத்திற்கு விபாகத்தைக் கூறுதல் அசங்கதமாகும். அந்தக் கரண விசிஷ்டசேதனம் பிரமாத்திருசேதனமாம். விருத்தி யவச்சின்னசேதனம் பிரமாணசேதனமாம். கடமுதலியவற்றின் அவச்சின்னசேதனம் விஷயசேதனமாம். விருத்தி சம்பந்தத்தினுல் கடமுதலியவற்றில் சேதனத்தின் பிரதிபிம்பமுண்டாயின், அதனைப் பலசேதனமென்பர். சிலர் இவ்வாறு கூறுவர்:—கடாவச்சின்ன சேதனமே அறியப்படாததாயின், அப்போது விஷயசேதனமெனப்படுகின்றது. அறியப்பட்டதாயின், அப்போது கடாவச்சின்ன சேதனத்தினையே பலசேதனமென்பர். அதனையே பிரமேயசேதனமென்பர். ஆனுல் வித்தியாரண்ணிய சுவாமியும் வார்த்திககாரரும் பிரமாண விருத்திக்குப் பிந்தியகாலத்தில் குடமுதலியவற்றிலுண்டாகும் சேதனத்தின் ஆபாசம் யாதோ, அதுவே பலசேதன

மெனக் கூறி யிருக்கின்றனர். இவ்வாற்றால் பிரமாத்திருசேதனம் பரிச்சின்னமாம். அதன் சம்பந்தத்தினாலேயே விஷயத்தின் பிரகாச முண்டாகின்றது. ஜீவசேதனத்தை விபுவெனக் கொள்ளினும் பிரமாதாவோடு விஷயத்தின் சம்பந்தம் விருத்தியினாலாகியதாம். ஆதலால் இரண்டு மதங்களினும் விஷயசம்பந்தத்தில் விலக்ஷணத்தன்மை யில்லை.

௬௩௮. ஜாக்கிரத்தில் உண்டாவதாகிய விருத்தியின் அநுவாதத்தோடு சொப்பனாவஸ்தையின் இலக்ஷணம்.

முற்கூறிய பிரயோஜனமுடைய இந்திரிய ஜந்நிய அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி ஜாக்கிராவஸ்தையி லுண்டாகின்றது. இந்திரியத்தினால் ஜந்நியமாகாத விஷய கோசர அந்தக்கரணத்தின் அபரோக்ஷவிருத்தி யாதோ, அதன் அவஸ்தையினைச் சொப்பனாவஸ்தை யென்பர். சொப்பனத்தில் ஞேயமும் ஞானமும் அந்தக்கரணத்தின் பரிணாமமாம்.

௬௩௯. சுழுத்தியவஸ்தையின் இலக்ஷணம்.

சுககோசரமும் அவித்தியாகோசரமுமான அஞ்ஞானத்தின் சாக்ஷாத்பரிணாம வடிவ விருத்தியின் அவஸ்தையினைச் சுழுத்தியவஸ்தை யென்பர். சுழுத்தியில் அவித்தையின் விருத்தி சுககோசரமும் அஞ்ஞானகோசரமு மாகின்றது. அவித்தியாகோசர விருத்தி ஜாக்கிரத்திலும் "நான் அறியே"னென்பதாக உண்டாகின்றதெனினும் அவ்விருத்தி அந்தக்கரணத்தினதாம்; அவித்தையினதன்று. ஆதலால் சுழுத்தி இலக்ஷணத்திற்கு ஜாக்கிரத்தில் அதிவியாப்தி யில்லை. அங்ஙனமே பிராதிபாஸிக ரஜதவடிவவிருத்தி ஜாக்கிரத்தில் அவித்தையின் பரிணாமமாம். அது அவித்தியாகோசரமன்று. அங்ஙனமே சுகவடிவ விருத்தி ஜாக்கிரத்திலிருக்கின்றது. அது அவித்தையின்பரிணாம மன்று. இவ்வாற்றால் சுககோசரமும் அவித்தியாகோசரமுமாகிய அவித்தியா விருத்தியின் அவஸ்தையினைச் சுழுத்தியவஸ்தை யென்பர்.

௬௪௦. சுழுத்திசம்பந்தமுள்ள பொருளினைக் கூறுதல்.

சுழுத்தியில் அவித்தையின் விருத்தியில் ஆரூடசாக்ஷி அவித்தையினைப் பிரகாசிக்கின்றது. சொரூபசுகத்தையும் பிரகாசிக்கின்

றது. சுழுத்தியவஸ்தையில் சகலமும் அவித்தையுடைய பரிணாமம் எந்த அஞ்ஞான அம்சத்திலேதாய் உண்டாயிருக்கின்றதோ, அவ்வஞ்ஞானாம்சத்தில் அந்தப் புருடனது அந்தக்கரணமும் ஒடுங்குகின்றது. ஜாக்கிரகாலத்தில் அந்த அஞ்ஞானாம்சத்தின் பரிணாமம் அந்தக்கரணமாகின்றது. ஆகலால் அஞ்ஞானத்தின் விருத்தியினல் அநுபவிக்கப்பட்ட சுகத்தின் ஸ்மிருதி ஜாக்கிரத்தில் உண்டாகின்றது. உபாதானத்திற்கும் காரியத்திற்கும் பேதமில்லாதிருத்தலின், அநுபவ ஸ்மரணங்கட்கு வியதிகரணத்தன்மை (வேற்று நிலைக்களத் திருத்தற்றன்மை) யில்லை. இவ்வாறு மூன்றவஸ்தைகளுண்டு. மரணத்தினையும் மூர்ச்சையினையும் சிலர் சுழுத்தியி லடக்கிக் கூறுவர்; சிலர் வேருகக் கூறுவர்.

௩௪௧. முற்கூறிய அவஸ்தையின் பேதம் விருத்தியின் அதீனமாமெனல்.

இவ்வவஸ்தையின் பேதம் விருத்தியின் அதீனமாம். ஜாக்கிர சொப்பனங்களிலோ அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி யிருக்கின்றது; ஜாக்கிரத்தில் இந்திரிய ஜந்நியமாம்; சொப்பனத்தில் இந்திரிய அஜந்நியமாம்; சுழுத்தியில் அஞ்ஞானத்தின் விருத்தியாம்.

௩௪௨. விருத்தியின் பிரயோஜனத்தைக் கூறுதல்.

அவஸ்தையின் அபிமானமே பந்தமாம். அபிமானமென்றும் பிரமஞானத்தினைக்கூறுவர். அதுவும் விருத்திவிசேஷமாம். ஆகலால் விருத்தியினலாகிய பந்தமே சம்சாரமாம். வேதாந்த வாக்கியத்தினல் "நான் பிரஹ்மம்" மென்னும் அந்தக்கரணவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதனல் பிரபஞ்சத்தோடு அஞ்ஞானத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது. அதுவே மோக்ஷமாம். ஆதலால் விருத்திக்குச் சம்சாரதசையிலோ வியவகாரசித்தி பிரயோஜனமாம்; பரமப்பிரயோஜனம் மோக்ஷமாம்.

௩௪௩—௩௫௨. கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியில் விசாரம்.

௩௪௩. கற்பிதத்தினது நிவிருத்தியின் அதிஷ்டான வடிவத்தன்மை பூர்வகமாக மோக்ஷத்தில் துவைதாபத்தி (துவைதம் நேர்தல்) தோஷத்தைக் கூறுதலின் அயுக்தத்தன்மை.

கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானவடிவமாகின்றது. ஆதலால் சம்சாரவிருத்தி மோக்ஷமாமென்று கூறுதலால் பிரஹ்ம

வடிவம் மோக்ஷமாமென்பது சித்திக்கின்றது. இதனால் கற்பித த்தின் நிவிருத்தியைக் கற்பிதத்தின் துவம்சமெனக் கொண்டு மோக்ஷத்தில் துவைதாபத்தி தோஷத்தினைக் கூறுதல் அஞ்ஞா னத்தாற் பிரயோகிக்கப்பட்டதாம்.

௩௪௪. நியாயமகரந்தகாரர் கூறிய அதிஷ்டானவடிவ கற்பிதத்தின் நிவிருத்திபக்ஷத்தில் தூஷணம்.

நியாயமகரந்தகாரர் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான வடிவமென்று கொள்ளவில்லை. துவைதாபத்திக்கும் சமாதானத் தைக் கூறியிருக்கின்றார். ஆனால் அவர் எழுத்து அநுபவாநுசார மன்று. ஏனெனின் இது அவருடைய எழுத்தாம்:—கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானத்தினும்வேறாம். அதிஷ்டான வடிவமெனக் கூறின், அதிஷ்டானமும் கற்பிதநிவிருத்தியும் ஒரே பதார்த்த மாம்; இரண்டு பதார்த்த மன்றென்பது சித்திக்கின்றது. ஆண்டு இது கேட்பாம்:—அதிஷ்டானத்தில் அடக்கமாகக்கொண்டு கற் பித நிவிருத்தியின் லோபம் விரும்பப்படுகின்றதா? அல்லது கற் பித நிவிருத்தியில் அடக்கமெனக் கொண்டு வேறாகிய அதிஷ் டானத்தின் லோபம் விரும்பப்படுகின்றதா? வேறு வகையோ சம்பவியாது. ஒன்றில் மற்றொன்றின் அடக்கமே சொல்லுதலா கும். முதற்பக்ஷத்தைக் கூறுவோமாயின் சம்பவியாது. ஏனெனின் சம்சாரத்தின் அதிஷ்டானம் பிரஹ்மமாம். சம்சாரத்தின் நிவி ருத்தி பிரஹ்மத்தின் வேறன்றாமெனின், சம்சார நிவிருத்தியின் சாதனத்தில் பிரவிருத்தி உண்டாகலாகாது. ஏனெனின் சம்சார நிவிருத்தி பிரஹ்மத்தின் வேறாகவோ யில்லை. பிரஹ்மம் சித்த மாம். வியாபார சாத்தியத்தின்பொருட்டுப் பிரவிருத்தி உண்டா கின்றது. சுபாவசித்தப் பிரஹ்மத்தின் பொருட்டு ஞானசாதன மான சிரவண முதலியவற்றில் பிரவிருத்தி சம்பவியாது. ஆத லால் சம்சாரநிவிருத்திக்கு நித்தியசித்தப் பிரஹ்மத்தில் அட க்கம் சம்பவியாது. அன்றியும் நிவிருத்தியில் பிரஹ்மத்தின் அடக்கத்தைக் கூறுவோமாயின், சம்சாரப் பிரமத்தின் அச ம்பவ மிருத்தலின், அதன் நிவிருத்தியை உண்டுபண்ணும் ஞான த்தின் சாதனமாகிய சிரவணமுதலியவற்றில் பிரவிருத்தி உண் டாக லாகாது. ஏனெனின் சம்சாரத்தின் நிவிருத்தியோ ஞான த்திற்குப் பிந்திய காலத்தில் உண்டாகின்றது. ஞானத்திற்கு

முன் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி உண்டாகிறதில்லையென்பது அநு
பவசித்தமாம். சம்சார நிவிருத்திக்கு வேறாகப் பிரஹ்மமில்லை
யாகலின் ஞானத்திற்குமுன் பிரஹ்மவடிவ அதிஷ்டான மின்மை
யால் சம்சாரப் பிரமம் சம்பவியாது. ஆதலால் அநுபவசித்த சம்
சாரத்தின் அபாவமோ சொல்லப்படுகிறதில்லை; சத்தியமென்று
சொல்லவேண்டியதாகும். அதற்கு ஞானத்தினால் நிவிருத்தி சம்
பவியாது. ஆதலால் சம்சார நிவிருத்தியில் பிரஹ்மத்தின் அடக்
கம் சம்பவியாது. சம்சாரநிவிருத்தி ஞானத்திற்கு முந்தியகாலத்தி
லில்லை; ஞானத்திற்குப் பிந்தியகாலத்தி லிருத்தலின் ஸாதியாம்
(ஆதியுடையதாம்). பிரஹ்மம் அநாதியாம். ஸாதிபதார்த்தத்தில்
அநாதி பதார்த்தத்தின் அடக்கம் கூறுதல் அயுக்தமாம். இவ்வா
ற்றால் இரண்டற்கும் ஒன்றற்கொன்று அடக்கம் சம்பவியாது.
ஆதலால் கற்பித நிவிருத்தி அதிஷ்டான வடிவமாமென்னும்
பக்ஷம் சம்பவியாது. ஒன்றற்கொன்று அடக்கம் எதற்கும் கூற
வில்லை என்று கூறுவாராயினும், "கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி
அதிஷ்டானத்தினும்வேறன்று; அதிஷ்டானத்தின் அவஸ்தாவிசே
ஷம் கற்பித நிவிருத்தியாம். அறியப்படாததும் அறியப்பட்டது
மாகிய இரண்டவஸ்தைகள் அதிஷ்டானத்திற் குண்டாகின்றன.
ஞானத்திற்குமுன் அஞ்ஞாத அவஸ்தை யிருக்கின்றது. ஞானத்
திற்குப்பிந்தியகாலத்தில் ஞாத(அறியப்பட்ட)அவஸ்தையிருக்கின்
றது. அறியப்பட்ட அதிஷ்டான வடிவம் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி
யாம். அறியப்பட்ட அதிஷ்டானம் ஸாதியாம். ஆதலால் ஞான
ஸாதனமாகிய சிரவணமுதலியன நிஷ்பலமன்று. சம்சார நிவிருத்தி
பிரஹ்மத்தினும் வேறன்று. இவ்வாற்றால் அறியப்பட்ட அதிஷ்
டான வடிவமே கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியா" மென்று கூறுதலும்
சம்பவியாது. ஏனெனின் ஞானத்தின் விஷயத்தை ஞாதமென்
பர். அஞ்ஞானத்தின் விஷயத்தை அஞ்ஞாதமென்பர். அஞ்ஞான
த்தினாகிய ஆவரணமே அஞ்ஞானத்தின் விஷயத்தன்மை யெனப்
படுகின்றது. எப்போது ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் அபாவமு
ண்டாகின்றதோ, அப்போது அஞ்ஞாத வியவகார முண்டாகிற
தில்லை. அங்ஙனமே விதேகதசையில் தேகமுதலியன இல்லாமை
யால் ஞானத்தின் அபாவ மிருத்தலின், ஞாதத்தன்மையின்
அபாவ முண்டாகின்றது. ஆதலால் விதேகதசையில் அஞ்ஞாத
அவஸ்தையைப்போல ஞாத அவஸ்தையு மில்லா திருத்தலின்,

ஞாத அதிஷ்டானமாகிய கற்பித நிவிருத்தியின் அபாவம் மோக்ஷத்தில் உண்டாகுதல் வேண்டும். மோக்ஷத்தில் அபாவத்தை அங்கீகரிக்கின், கற்பித நிவிருத்திக்கு அநந்தத்தன்மை யின்மையால் ஔஷத ஜந்ய ரோக நிவிருத்தியினைப்போலப் பரம புருஷார்த்தத் தன்மையின் அபாவமுமுண்டாகும்.

௩௪௫. நியாய மகரந்தகாரர் முறைப்படி அதிஷ்டானத்திற்கு வேறாகிய கற்பிதத்தினது நிவிருத்தியின் நிரூபணம்.

ஆதலால் கற்பித நிவிருத்தி அதிஷ்டானவடிவ மன்று; அதனினும் வேறாம். அதிஷ்டானத்திற்குப் பின்னமாயினும் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி துவைதத்தைச் சம்பாதிப்பதன்று. ஏனெனின் அதிஷ்டானத்திற்கு வேறாகச் சத்தியமுளதாயின் துவைதமுண்டாம். சத்தியத்தின் விலக்ஷண பதார்த்தம் துவைதத்திற்கு ஏதுவாமாயின், சித்தாந்தத்தில் எப்போதும் அத்வைத முளதென்னும் அர்த்தத்திற்குப் பாதமுண்டாகும். ஆதலால் சத்தியபதார்த்தத்தின்பேதமே துவைதத்தின் சாதகமாம். கற்பித நிவிருத்தி அதிஷ்டானத்தினும் வேறாம்; சத்தியமன்று. ஆதலால் துவைதம் சித்திக்கிறதில்லை.

௩௪௬. நியாய மகரந்தகாரர் கிரமப்படி கற்பித நிவிருத்தியினது சொரூப நிச்சயத்தின் பொருட்டு அநேகவிகற்பங்களை எழுதுதல்.

கற்பித நிவிருத்தியின் சொரூப நிச்சயத்தின்பொருட்டு, இவ்வாறு விகற்பம் எழுதப்படுகின்றது:—அதிஷ்டானத்திற்கு வேறாகிய கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி சத்து வடிவமா? அல்லது அசத்து வடிவமா? அல்லது சதசத்து வடிவமா? அல்லது சதசத்து விலக்ஷணமா? சத்து வடிவமெனக்கூறின், வியாவகாரிக சத்தா? அல்லது பாரமார்த்திக சத்தா? வியாவகாரிக சத்தெனின் பிரஹ்ம ஞானத்திற்குப்பின் வியாவகாரிக சத்தின் சம்பவம் இல்லாதிருத்தலின், பிரஹ்ம ஞானத்திற்குப்பின் சம்சார நிவிருத்தியின் அபாவம் வேண்டும். ஏனெனின் பிரஹ்மஞானத்திற்கு முன் எதற்குப் பாத முண்டாகிறதில்லையோ, பிரஹ்மஞானத்திற்குப் பின் எதற்குச் சத்தாஸ்பூர்த்தி உண்டாகிறதில்லையோ, அது வியாவகாரிக சத்தெனப் படுகின்றது. ஆதலால் கற்பித நிவிருத்தியை வியாவகா

ரிக சத்தெனக்கொள்ளின், ஞானத்திற்குப்பின் அது சம்பவியாது. ஆதலால் அதிஷ்டானத்திற்கு வேறாகக் கற்பித நிவிருத்தியைப் பாரமார்த்திக சத்து வடிவமாகக்கூறின் ; அத்வைத முண்டாகும். இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்திற்கு வேறாகிய கற்பித நிவிருத்தி சத்து வடிவமன்று. அதிஷ்டானத்திற்கு வேறான கற்பித நிவிருத்தியை அசத்தெனக் கூறின், அசத்தென்னும் சொல்லிற்குப் பொருள் அநிர்வசநீயமா? அல்லது துச்சமா? அநிர்வசநீய மெனின் அதற்குத் தோஷத்தை மேல்காண்கானது விகற்பத்தின் கண்டனத்திற் கூறுவாம். துச்சமெனின் சம்சார நிவிருத்திக்குப் புருஷார்த்தத்தன்மை யுண்டாகாது. ஆதலால் இரண்டாவது விகற்பம் சம்பவியாது. அதிஷ்டானத்திற்கு வேறாகியதைச் சத்த சத்து வடிவமெனக் கூறின், ஒரு பதார்த்தத்திற்குச் சத்து வடிவத்தன்மையும் அசத்து வடிவத்தன்மையும் விரோதியாயிருத்தலின் சம்பவியா. சத்த சத்து வடிவமாகக்கொள்ளின், முற்கூறிய சத்தென்னும் பக்ஷத்தின் தோஷமும் அசத்தென்னும் பக்ஷத்தின் தோஷமு முண்டாகும். ஏனெனின் கற்பித நிவிருத்தியில் சத்தம்ச மிருக்கின்றதாகலின் துவைத முண்டாகும். அசத்தம்சத்தினால் புருஷார்த்தத்தன்மை யின்மை யுண்டாகும். சத்த சத்தென்னும் சொல்லிற்கு சத்தென்பது வியாவகாரிக சத்தையின் ஆசிரயமாம், அசத்தென்பது பாரமார்த்திக சத்தினும் வேறும் என்று இவ்வாறு பொருள்செய்யின், அதனால் சத்த சத்துகளுக்கு விரோத மில்லை. ஏனெனின் கட முதலியன வியாவகாரிக சத்தையின் ஆசிரயமாய்ப் பாரமார்த்திக சத்துக்கு வேறுமென்பது பிரசித்தமாகலின் முற்கூறிய விரோதமில்லை. பாரமார்த்திக சத்தையை நிஷேதஞ் செய்தலால் துவைதமன்று; வியாவகாரிக சத்தையாம்; துச்சமன்று. ஆதலால் புருஷார்த்த மின்மையுமில்லை. இவ்வாற்றால் அதிஷ்டானத்தினும் வேறாகிய கற்பித நிவிருத்தி பாரமார்த்திக சத்தாகிய வியாவகாரிக சத்தையை யுடையதாமென்னும் அபிப்பிராயத்தால் சத்த சத்து வடிவமெனின் முதல் விகற்பத்தில் வியாவகாரிக சத்தெனக் கொள்ளின், ஞானத்திற்குப்பின் வியாவகாரிக பதார்த்தத்தின் அசம்பவ முண்டாகின்றதென்னும் எத்தத்தோஷம் சொல்லப்பட்டதே, அத்தத்தோஷத்தினால் இவ்வர்த்தமும் சம்பவியாது. ஆதலால் மூன்றாவது விகற்பமும் சம்பவியாது. அதிஷ்டானத்திற்கு வேறான கற்பித நிவிருத்தி சத்த சத்துக்கு விலக்ஷணமா மென்னும் நான்காவது பக்ஷத்தைக்

விலக்ஷணமென்று கூறுதலால் துவைதமில்லை, அச
னமென்று கூறுதலால் புருஷார்த்தத்தன்மையின்
அங்ஙனமாயினும் சம்பவியாது.ஏனெனின் சத்சசத்து
அநிர்வசநீய மாகின்றது. ஆதலால் கற்பிதத்தின் நிவி
சநீயமா மென்பது சித்தமாகும். மாயை அல்லது
ம் அநிர்வசநீயமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தோடு
த்தின் நிவிருத்தியும் அநிர்வசநீயமாயின், மாயாவடிவம்
யையின் காரிய வடிவம் அஞ்ஞானத்தோடு கூடிய பிர
நிவிருத்தி என்று அங்கிகரிக்கவேண்டியதாகும். மாயா
லது மாயையின் காரிய வடிவம் முற்கூறிய நிவிருத்தி
ன், கடவடிவம் கடத்தின் நிவிருத்தியாம் என்று கூறு
முற்கூறியது சிரிப்பிற்கிடமாகும். பிரஹ்ம ஞானத்தி
ானத்தோடு பிரபஞ்சத்தின் நிவிருத்தி உண்டாயின்,
ன் புருஷார்த்தத்திற்குச் சாதனமான சாமக்கிரி ஒன்று
து சித்தாந்தம். பிரஹ்ம ஞானத்தின் பயனாகிய கற்
விருத்தி மாயா வடிவம் அல்லது மாயையின் காரிய
அதனை நிவர்த்திப்பது ஒன்றுமிராது. ஆதலால் மோக்ஷ
மாயையின் அல்லது அதன் காரியத்தின் நித்திய
ருத்தலின் நிர்விசேஷப் பிரஹ்மத்தின் பிராப்தி வடிவ
ன் அபாவமுண்டாகும். இதனால் நான்காவது பக்ஷமும்
து. இவ்வாற்றால் அஞ்ஞான தற்காரியங்களின் நிவிரு
மத்தினும் வேறாம். சத்து வடிவ மன்றாகலின் துவைத
சத்தன்றாகலின் புருஷார்த்தத்தன்மையின்மை யில்லை.
வடிவமன்றாகலின் இருபக்ஷத்தின் தோஷமுமில்லை.
யமன்றாகலின் மோக்ஷதசையில் அஞ்ஞானதற்காரிய
சஷமில்லை. ஆதலால் முற்கூறிய நான்குவகைக் கிரம
வறாகிய அஞ்ஞானதற்காரியங்களின் நிவிருத்தி பிரஹ்ம
வறாயிருக்கின்றது.

௧௪எ. நியாயமகரந்தகாரர் கிரமப்படி
ிய நான்கு விதத்தினும் விலக்ஷணமானதும்
பிரஹ்மத்திற்கு வேறானதுமான
நாவது வகையாகிய கற்பித நிவிருத்தியின்
சொரூபம்.

நாவது விதமென அதனைக் கூறுவர்:—எங்ஙனம் சத்த
லக்ஷண பதார்த்தத்திற்கு அத்வைத மதத்தில் அநிர்

வசநீய பரிபாஷை யிருக்கின்றதோ, அங்ஙனமே க. சத்துவடிவம், உ. அசத்துவடிவம், ௩. சத்தசத்துவடிவம், ச. சத்தசத்து விலக்ஷண அநிர்வசநீயம் என்னும் நான்கு வகையினும் விலக்ஷணமான வகையினை யுடையதாம் அஞ்ஞான தற்காரியங்களின் நிவிருத்தி. நான்குவித வகையினும் விலக்ஷணமான வகைக்கு ஐந்தாவது வகையென்று பெயர். ஆதலால் அஞ்ஞானதற்காரியங்களின் நிவிருத்தி பிரஹ்மத்திற்கு வேறும். அந்நிவிருத்தியில் ஐந்தாவது வகையுண்டு. இது நியாயமகரந்தத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

௩சஅ. நியாயமகரந்தகாரர் மதத்தின் நலமின்மை.

அது நலமுடையதன்று. ஏனெனின் வியாவகாரிகசத்பதார்த்தமோ உலகத்திற் பிரசித்தமாம். அநிர்வசநீய பதார்த்தமும் இந்திர ஜாலத்தினுலாகிய உலகத்திற் பிரசித்தமாம். அங்ஙனமே பாரமார்த்திக சத்பதார்த்தம் பிரஹ்மமென்பது சாஸ்திரத்திற் பிரசித்தம். வித்வான்களுக்கு அநுபவசித்தமானது பிரஹ்மாத்மாவாம். இவ்வெல்லாவற்றினும் விலக்ஷணமான ஓர் வஸ்து உலகத்திலேனும் சாஸ்திரத்திலேனும் பிரசித்தமன்று. அத்தியந்த அப்பிரசித்தமாகிய அஞ்ஞானத்தோடு சம்சாரத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீகரிக்கின் புருஷார்த்தத் தன்மையின் அபாவ முண்டாகும். ஏனெனின் புருஷனது அபிலாஷைக்கு விஷயம் புருஷார்த்தமெனப்படுகின்றது. அத்தியந்த அப்பிரசித்தத்தில் புருஷனது அபிலாஷை உண்டாகாது. ஆனல் பிரசித்தத்தில் அபிலாஷை உண்டாகும். ஆதலால் பிரசித்த பதார்த்தங்களுக்கு விலக்ஷணமான கற்பித நிவிருத்தியானது இல்லை. கற்பித நிவிருத்தியை அதிஷ்டான வடிவமெனக் கொள்ளினும், சம்சாரத்தின் அதிஷ்டானம் பிரஹ்மமென்பது பிரசித்தமன்று. அங்ஙனமாயினும், முன் அநுபவிக்கப்பட்டதில் அபிலாஷை உண்டாகின்றதென்னும் நியமமில்லை. ஆனல் அநுபவிக்கப்பட்டதின் ஸஜாதீயத்தில் அபிலாஷை உண்டாகின்றது. எங்ஙனம் பய வடிவ அநர்த்தத்திற்கு ஏதுவாகிய சர்ப்பத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டான இரஜ்ஜுவடிவமோ, அங்ஙனமே ஜனனமரணுதி வடிவ அநர்த்தத்திற்கு ஏதுவாகிய சர்ப்பத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானப் பிரஹ்ம வடிவமாம். இவ்வாற்ருல் அதிஷ்டானத்தன்மைத் தர்மத்தினுல் பிரஹ்மவடிவ சம்சார

த்தின் நிவிருத்தி அநுபவிக்கப்பட்டதின் சஜாதியமா யிருத்தலின் புருஷனது அபிலாஷை சம்பவிக்கின்றது. ஐந்தாவது [illegible] யின் மதத்தில் அநுபவிக்கப்பட்டதின் சஜாதிய மில்லாமையால் பிரவிருத்தி சம்பவியாது. அதிஷ்டானத்திற்கு வேறெனக்கொள்ள லின் பாஷியகாரரது வசனத்திற்கு விரோதமாகும். பாஷியகாரர் கற்பித நிவிருத்தியை அதிஷ்டான வடிவமாகவே கூறியிருக்கின் றனர்.

௩௪௧ நியாயமகரந்தகாரர் ஞாத அதிஷ்டான வடிவ கற்பிதத்தின் நிவிருத்திபக்ஷத்தில் கூறிய தோஷத்தின் பரிகாரமும் பிரசங்கத்தால் விசேஷண உபாதி உபலக்ஷணங்களின் லக்ஷணமும்.

ஞாத அதிஷ்டான வடிவ கற்பிதத்தின் நிவிருத்தியை அங்கீ கரித்தலில், மோக்ஷதசையில் ஞாதத்தன்மை யின்மையால் கற் பித நிவிருத்தியின் அபாவ மிருத்தலின், கற்பிதத்தின் [illegible] முண்டாகும் என்று தோஷம் சொல்லப்பட்டது. அதற்கு சமா தானம் இதுவாம்:—ஞாதத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஞாதத்தன்மை உபகிதமுமாகிய பிரஹ்மமே மோக்ஷகாலத்தில் [illegible] ஞாதத்தன்மை விசேஷண முடையதனை ஞாதத்தன்மை விசிஷ்ட மென்பர். ஞாதத்தன்மை உபாதி யுடையதனை ஞாதத்தன்மை உப கிதமென்பர். காரியத்திற் சம்பந்தியாய் வர்த்தமானமாய் [illegible] வியாவர்த்தகம் யாதோ அது விசேஷண மெனப்படும். [illegible] நனம்:—நீல வடிவமுடைய கடம் உற்பத்தியாகின்றது என் மிடத்தில் நீல வடிவம் விசேஷணமாம். ஏனெனின் உற்பத்தி வடிவகாரியத்தோடு சம்பந்த முடையதா யிருக்கின்றது. [illegible] லிருப்பதாய்ப் பீதகடத்தினின்றும் வியாவர்த்தகமாய் (வே [illegible] பிரித்தறிவிப்பதாய்) இருக்கின்றது. காரியத்தில் சம்பந்தமின்றி தான வர்த்தமான வியாவர்த்தகம் உபாதி யெனப்படுகின்றது. எங்ஙனம்: பேரி யுபகித ஆகாசத்தில் சப்தமிருக்கின்றது. இ ஸ்தானத்தில் பேரி உபாதியாம். ஏனெனின் சப்தத்தின் அதி [illegible] ணத்தன்மையில் பேரியின் சம்பந்தமில்லை. வர்த்தமான பேரி [illegible] வாகாயத்திலும் வியாவர்த்தகமா யிருக்கின்றது. காரியத்தின் [illegible] பந்தமின்றியதாய் வியாவர்த்தகமாவது யாதோ அது உபலக்ஷண

மெனப்படுகின்றது. உபலக்ஷணத்தில் வர்த்தமானத் தன்மையின் அபேக்ஷையில்லை. அதீதமும் (சென்றதும்) உபலக்ஷணமாகும். உபாதியோ விசேஷியத்தின் எல்லாவிடத்து மிருக்கும்; உபலக்ஷணம் ஏகதேசத்திருக்கும். எங்ஙனம்: "காகமுடைய வீட்டிற்குப் போ"வென்று கூற, எந்த வீட்டில் காகத்தின் சையோகத்தைக் கண்டானோ, அந்த வீட்டினின்றும் காகம் போய்விடுமாயினும், இவன் போகின்றான். ஈண்டு வீட்டிற்குக் காகம் உபலக்ஷணமாம். ஏனெனின் அது போதலாகிய காரியத்தில் சம்பந்தமில்லாததா யிருக்கின்றது; கிரகத்தின் ஏகதேசத்தி லிருக்கின்றது. அங்ஙனமே வர்த்தமானமும் அதீதமுமாகிய காகம் மற்ற வீடுகளினின்றும் வியாவர்த்தகமாம். இவ்வாற்றால் விசேஷணமும் உபாதியுமோ வர்த்தமான மாகின்றது; ஆதலால் விசேஷியத்தின் சகலதேசத்திலும் சர்வகாலத்திலும் இருக்கும். விசேஷியத்தின் எந்தத்தேசத்தில் எந்தக் காலத்தில் இருப்பதில்லையோ, அந்தத் தேசத்திலும் அந்தக்காலத்திலும் விசிஷ்டவியவகார முண்டாகிறதில்லை; உபகித வியவகாரமும் உண்டாகிறதில்லை.

ஆனால் எவ்வளவு காலத்தில் எவ்வளவு தேசத்தில் வியாவர்த்தகமாகின்றதோ, அவ்வளவு தேசத்திலும் காலத்திலும் விசிஷ்ட வியவகாரமும்உபகித வியவகாரமுமுண்டாகின்றன. அந்த மோக்ஷதசையில் ஞாதத்தன்மையின் சம்பந்தமில்லை. ஆனால் முன் ஞாதத்தன்மை உண்டா யிருக்கின்றது. ஆதலால் ஞாதத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஞாதத்தன்மை யுபகிதமுமோ அதிஷ்டானமன்று. வியாவர்த்தகமாத்திரத்தினை உபலக்ஷண மென்பர். வர்த்தமானத்தில் ஆக்கிரகமில்லை. ஆதலால் விசேஷியத்தின் ஏகதேசத்தில் சம்பந்த முண்டாகியும் ஏககாலத்தில் சம்பந்த முண்டாகியும் வியாவர்த்தக மாவதனை உபலக்ஷணமென்பர். பிறபதார்த்தத்தினும் பேத ஞானத்தினை (வேறு பிரித்தறிதலை) வியாவிருத்தி யென்பர். விசேஷணம், உபாதி, உபலக்ஷணம் என்னும் மூன்றும் பிறவற்றினின்றும் வியாவிருத்தி செய்கின்றன. அவற்றுள் விசேஷணமோ எவ்வளவு தேசகாலங்களில் தான் இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு தேசகாலந்துள்ள தனது விசிஷ்ட விசேஷியத்தின் வியாவிருத்தியைச் செய்கின்றது. எதன் வியாவிருத்தி விசேஷணத்தினா லுண்டாகின்றதோ, அது விசிஷ்ட மெனப்படுகின்றது. எந்தத் தேசகாலத்தில் வியாவர்த்தக முண்டாகின்றதோ, அந்தத் தேசகாலத்துள்ள வியா

வர்த்தமாகத்தக்கதனை வியாவிருத்தி செய்து, தான் வெளியிலே யே யிருப்பது எதுவோ அது உபாதி யெனப்படுகின்றது. எதன் வியாவிருத்தி உபாதியினு லுண்டாகின்றதோ அது உபகிதமெனப் படுகின்றது. எது வியாவர்த்தகமாகத்தக்கதின் ஏகதேசத்தில் ஒரு காலத்திருந்து வியாவிருத்தி செய்வதாய், உபாதியினைப்போலத் தான் புறம்பாகவே யிருக்கின்றதோ அது உபலக்ஷண மெனப்படு கின்றது. எதன் வியாவிருத்தி உபலக்ஷணத்தினு லுண்டாகின்ற தோ அது உபலக்ஷித மெனப்படுகின்றது. இதனுல் இது நிச்சய மாயிற்று:—வியாவர்த்தகம் வியாவர்த்தகமாகத்தக்கதென்னு மிர ண்டினும் விசிஷ்ட வியவகார முண்டாகின்றது. எவ்வளவு தேசத் தில் வியாவர்த்தக முண்டாகின்றதோ, அவ்வளவு தேசத்திலுள்ள வியாவர்த்தகமாகத்தக்கது மாத்திரத்தில் உபகித வியவகார முண் டாகின்றது. ஆனுல் வியாவர்த்தகத்தின் இருப்புக்காலத்தில் வியா வர்த்தகத்தினைவிட்டு உபகித வியவகார முண்டாகின்றது. வியா வர்த்தகமாகத்தக்கதின் ஏகதேசத்தில் ஒருகாலத்து வியாவர்த் தக மிருக்கின், அண்டு வியாவர்த்தகம் செய்யப்படுவது மாத்திரத் தில் உபலக்ஷித வியவகாரம் உண்டாகின்றது. ஈண்டு வியாவர்த்த கத்தினது இருப்பின் அபேக்ஷை யில்லை. இவ்வாற்றுல் விசேஷண முதலியவற்றின் பேதத்தால் அந்தக்கரண விசிஷ்டம் பிரமாதாவாம். அந்தக்கரண உபகிதம் ஜீவசாக்ஷியாம். அந்தக்கரண உபலக்ஷிதம் ஈசுவரசாக்ஷியாம். ஈண்டு இது பிரசங்கமாம்:—மோக்ஷ தசையில் ஞாதத்தன்மை யின்மையால் ஞாதத்தன்மை விசிஷ்டமும் ஞாதத் தன்மை உபகிதமுமோ அதிஷ்டானமாதல் சம்பவியாது. அங்ஙன மாயினும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷிதம் அதிஷ்டானமாதல் மோக்ஷ தசையினுமாம்.

௩௫௦. அதிஷ்டான வடிவ நிவிருத்தியின் பக்ஷத்தில் ஐந்தாவது வகை வாதியின் சங்கை.

ஐந்தாவது வகைவாதி இச்சங்கை செய்கின்றுர்:—எதனிட த்து ஒருகால் ஞாதத்துவ முண்டாகின்றதோ, அதனிடத்து ஞாத த்தன்மையின் அபாவ காலத்திலும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷித த்தை அங்கீகரிக்கின், ஞாதத்தன்மைக்கு முந்திய காலத்திலும் இனிவரும் ஞாதத்தன்மையினை அங்கீகரித்து, ஞாதத்தன்மை உப லக்ஷிதத்தைக் கூறுதல் வேண்டும். முற்காலத்தில் ஞாதத்தன்மை

உபலக்ஷிதத்தைக் அங்கீகரிக்கின், சம்சாரகாலத்திலும் ஞாதத் தன்மை உபலக்ஷித அதிஷ்டான வடிவ சம்சார நிவிருத்தி யிருத்தலால் அநாயாசமாகப் புருஷார்த்தப் பிராப்தி யுண்டாகும். ஆதலால் ஞாதத்தன்மையின் அபாவகாலத்திலும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷித அதிஷ்டான வடிவ கற்பித நிவிருத்தியைக் கூறுதல் தகுதியன்று.

௯௫௧. முற்கூறிய சங்கையின் சமாதானம்.

அதற்கு இது சமாதானமாம்:—வியாவர்த்தக சம்பந்தத்திற்குப் பிந்திய காலத்தில் உபலக்ஷித வியவகார முண்டாகின்றது; பூர்வகாலத்தி லுண்டாகிறதில்லை. எங்ஙனம் காக்கையின் சம்பந்தத்திற்குப் பிந்தியகாலத்தில் காக்கை யுபலக்ஷித வியவகார முண்டாகின்றதோ, அங்ஙனமே ஞாதத்தன்மையின் உற்பத்திக்கு முந்திய சம்சார தசையில் ஞாதத்தன்மை யுபலக்ஷிதம் அதிஷ்டானமன்று. பிந்திய காலத்தில் ஞாதத்தன்மை யில்லாத காலத்திலும் ஞாதத்தன்மை உபலக்ஷிதம் அதிஷ்டானமாம்; அதன் சொரூபமே சம்சார நிவிருத்தியாம்.

௯௫௨. நியாயமகரந்தத்தினும் வேறுவகையாக அதிஷ்டானத்திற்கு வேறான கற்பித நிவிருத்தியின் சொரூபம்.

கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி அதிஷ்டானத்தினும் வேறுமென்னும் பக்ஷத்தில் ஆக்கிரக முண்டாயினும், நியாயமகரந்தநூலில் கூறியபடி அத்தியந்த அப்பிரசித்தமான ஐந்தாவது வகையை அங்கீகரித்தல் நிஷ்பலமாம். ஏனெனின் அநிர்வசநீயத்தின் நிவிருத்தி அநிர்வசநீயமாம். நிவிருத்தி யென்பது துவம்ஸத்திற்காம். அந்தத் துவம்ஸத்தினை அநந்த அபாவவடிவமாகக் கொண்டு, அதிஷ்டானத்தினும் வேறாகக் கொள்ளின், மோக்ஷ தசையில் துவைத முண்டாம். அந்தத்துவம்ஸம் அநந்த அபாவவடிவமன்று; க்ஷணிக பாவ விகாரமாம். யாஸ்கரென்னும் முனிவர் வேதத்தின் அங்கமாகிய நிருக்தத்தைச் செய்திருக்கின்றனர். அதில் ஜந்மம் (பிறப்பு), சத்தை (இருப்பு), விருத்தி (வளர்ச்சி), பரிணமம் (விகாரம்-திரிபு), அபக்ஷயம் (குறைவு), விநாசம் (அழிவு) என ஷட் பாவவிகாரத்தைக் கூறியிருக்கின்றனர். பாவமென்பது அநிர்வசநீய வஸ்து. அதன் விகாரமென்பது அவஸ்தா விசேஷமாம். அநிர்வச

நீயத்தின் அவஸ்தா விசேஷமா யிருத்தலின் ஜன்மமுதல் நாசபரி யந்தம் அநிர்வசநீயமாம். எங்ஙனம்: ஜன்மம் க்ஷணிகமாம். ஏனெனின் முதற்கண் சம்பந்தத்தை ஜன்மமென்பர். முதற்கணத்திற் "பிறக்கின்ற" தென்னும் வியவகாரமுண்டாகின்றது. இரண்டாவது கணத்தில் "பிறந்த" தென்னும் வியவகார முண்டாகின்றது; "பிறக்கின்ற" தென்னும் வியவகார முண்டாகிறதில்லை. அங்ஙனமே தண்ட முதலியவற்றாற் கடத்திற்குச் சூரணமுதலிய தன்மையுண்டாகின்றது. அப்போது ஒரு க்ஷணத்தில் "கடம் நசிக்கின்ற" தென்னும் வியவகார முண்டாகின்றது. இரண்டாவது முதலிய க்ஷணங்களில் "நசித்தது குட" மென்னும் வியவகார முண்டாகின்றது; "நசிக்கின்றது குட" மென்னும் வியவகார முண்டாகிறதில்லை. ஆதலால் ஜன்மநாசங்கள் க்ஷணிகமாம். வர்த்தமான ஜன்மம் கடத்திற் குளதென்பது "பிறக்கின்றது கடம்" என்னும் வாக்கியத்தினால் தோற்றுகின்றது. அதீத ஜன்மம் கடத்திற்கா மென்பது "பிறந்தது கடம்" என்னும் வாக்கியத்தாற் றோற்றுகின்றது. எங்ஙனம்: கடத்திற்கு வர்த்தமான நாச மிருக்கின்ற தென்பது "நசிக்கின்றதுகுட" மென்னும் வாக்கியத்தினால் தோற்றுகின்றது. "நசித்ததுகுட" மென்னும் வாக்கியத்தினால்கடத்தின் அதீதநாசம்தோற்றுகின்றது. துவம்ஸவடிவநாசம்அநந்தமா(ஈறில் தது)யின், நாசத்தில் அதீதத்தன்மை வியவகார முண்டாகலாகாது.ஆதலால் நாசம் அநந்தமன்று; க்ஷணிகமாம். பாவ விகாரமா யிருத்தலின் அபாவ வடிவமன்று. அநுபலப்தி நிரூபணத்தில் அநந்த அபாவத் துவம்ஸம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது நியாயக் கிரமமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வேதாந்த மதத்தில் அத்தியந்தாபாவ மொன்றே அபாவ பதார்த்தமாம். இவ்வாற்றால் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி க்ஷணிகமாம். எங்ஙனம் வித்வானது அநிர்வசநீய சரீர முதலியன ஞானத்திற்குப் பின்னும் பிராரத்த பலத்தினால் சிறிதுகால மிருக்கின்றனவோ, துவைதத்திற்குச் சாதக மன்றோ, அங்ஙனமே ஞானத்திற்குப் பிந்தியகாலம் கற்பிதத்தின் நிவிருத்தி ஒருக்ஷண மிருக்கின்றது. ஆதலால் துவைதத்தின் சாதனமில்லை. ஒரு க்ஷணத்திற்குப் பின் கற்பித நிவிருத்தியின் அத்தியந்தாபாவ மிருக்கின்றது. அது பிரஹ்ம வடிவமாம்.

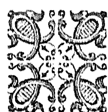
ரு அம் ஜீவே-விருத்-பிரயோ-கற்-நிவி-நிரூபணம்.

௬௫௬. முற்கூறிய மதத்தில் புருஷார்த்தத்தின் சொரூபம் (துக்காபாவம் அல்லது கேவல சுகம்).

இம்மதத்தில் துக்க நிவிருத்தி க்ஷணிகபாவமா யிருத்தலின் புருஷார்த்தமன்று; துக்காபாவம் புருஷார்த்தமாம். அல்லது துக்காபாவமும் புருஷார்த்தமன்று; கேவலம் சுகமே புருஷார்த்த மாம். ஏனெனின் அநந்த துக்கத்தோடு கூடிய கிராம்மிய தர்ம முதலியவற்றின் சுகமிருக்கின்றது. அதில் சுபாவமாகச் சகல ஜீவர் களுக்கும் பிரவிருத்தி உண்டாகின்றது. துக்காபாவமும் புருஷ னது அபிலாஷைக்கு விஷயமாயின், முற்றும் துக்கத்தினால் விழுங் கப்பட்ட சுகத்தில் புருஷனது அபிலாஷை உண்டாகலாகாது. யாண்டுத் துக்காபாவத்தில் அபிலாஷை உண்டாகின்றதோ, ஆண் டும் சொரூப சுகாநுபவத்தின் பிரதிபந்தகம் துக்கமாம். அதன் அபாவகாலத்தில் சொரூப சுகத்தின் வெளிப்படுதல் உண்டாகின் றது. ஆதலால் துக்காபாவத்தில் புருஷனது அபிலாஷை சொரூப சுகத்தின் பொருட்டாம். இவ்வாற்றால் முக்கிய புருஷார்த்தம் சுகமாம்; துக்காபாவ மன்று. ஆதலால் துக்கத்தின் அத்தியந்தா பாவத்தினையும் பிரஹ்ம வடிவமாகக் கொள்ளாது, அநிர்வசநீய மாகக் கொள்ளின், அதற்கும் பாதம் சம்பவிக்கின்றது. ஆனால் அநிர்வசநீயத்தின் பாதவடிவ அபாவமோ அதிஷ்டான வடிவ மென்பது அநுபவசித்தமாம். ஆதலால் அஞ்ஞானத்தோடு பாவா பாவ வடிவப் பிரபஞ்சமும் அதன் நிவிருத்தியுமாகிய சகலமும் அநிர்வசநீயமாம். அவ்வெல்லாவற்றிற்கும் அதிஷ்டானவடிவ பாத முண்டாகத் துவைதமின்றிய சொரூபமான பரமாநந்தவடிவ பரம புருஷார்த்தம் மோக்ஷமாம்.

எட்டாவது பிரகாசம்
ஜீவேசுவரசொரூப விருத்திப்பிரயோஜனத்தோடு
கற்பிதநிவிருத்திசொரூப நிரூபணம்.
முடிந்தது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின்

பிழை திருத்தம்.

இந்நூல் ஓர் காரணத்தால் விரைவில் அச்சிட நேர்ந்தமையால் பிழை பட்டது. அரிய பொருளடங்கிய இதனைப் படிக்க முயலுவோரை முன்னர் நூலில் இத்திருத்தங்களைக் குறித்துக்கொண்டு படிக்குமாறு பிரார்த்திக்கின்றனம் :—

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨	௩௩	பிரமா	பிரமாதா
௨	௩௩	மென்னும்	மென்பவற்றின்
௧௦	௩௧	சம்பந்தமாயி	சம்பந்தத்தானி
௧௮	௯	கடமுதலியவற்றின்	கடமுதலியவற்றிற்
௨௪	௩௦	ஞானமுதலிய	ஞானத்தன்மைமுதலிய
௩௧	௧௦	என்றாலும்	என்றாலும் ஓர்காலத்துக்
௪௧	௧௬	மாகின்றன	மாகும்
௫௩	௨௫	சம்காரம்	சம்ஸ்காரம்
௫௪	௩௨	நிருவித்தி	நிவர்த்தி
௫௫	௨௭	வேறாய்	பின்
௫௭	௨௩	நிவர்த்திக்கபடுந் தன்மை யுடைமையால்	நிவர்த்திக்கப்படுந்தன்மையால்
௬௩	௯	சங்கையில்லை,	சங்கையில்
௬௪	௨௪	பதம்	கோ
௬௪	௨௯	வாச்சியமாம்.	அவாச்சியமாம்.
௬௭	௨௩	எழுதப்பட்டிருக்கின்றதாம்.	எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.
௬௭	௨௭	இது நீலக்குடம்	நீலக்குடம்
௭௦	௩௩	சம்பந்தமுள்ள	சம்பந்தமின்றிய
௭௧	௨	ஞானம்	சம்பந்தத்தின்ஞானம்
௭௭	௯	வண்டினது	பிரமரபதத்தினது
௭௮	௨௯	வண்டோடு சம்பந்தமில்லை. அங்ஙனமே	வண்டோடு சம்பந்தமில்லை. ஆனால் சக்கியசம்பந்தி பிரமரபதமாம். அதன் சம்பந்திவண்டாம். ஆதலால் துவிரேபபதத்தின் சக்கியமாகிய துவிரேபங்களுக்குப் பிரமரபதவாயிலாக வண்டோடு சம்பந்தமிருக்கின்றது. அங்ஙனமே
௮௧	௧	௪௧. நான்காவது வியஞ்சன விருத்தியைக் கூறுதல்	௪௦ கௌணி விருத்தியைக் கூறுதல்
௮௧	௨௭	யன்	சூரியன்
௮௩	௯	கேவலக்ஷணை	கேவல லக்ஷணை

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௮௪	௧௯	கரையில்	கரையின் உணர்ச்சியில்
௯௩	௨0	வாச்சியத்	வாக்கியத்
௧00	௨௨	விக்கிரமு	விக்கிரகமு
௧௧௭	௩௨	வாயுவின்	வாயுவிற்
௧௩0	௨௯	காரண	கரண
௧௩0	௩0	அதிவியா	அவ்வியா
௧௩௧	௩	கரணவடிவி	கரணத்தன்மைவடிவி
௧௩௪	௨௪	ஆனால்	ஆதலால்
௧௩௫	௧௪	வியாப்பியத்	வியாபகத்
௧௩௭	௧௯	பிரமாணத்தால்	பிரமாணத்தினும்
௧௩௮	௩௩	உபாத்தியம்	உபபாத்தியம்
௧௪௨	௮	அபிகிதாநுபத்தி	அபிகிதாநுபபத்தி
௧௪௯	௩௪	மிருக்கின்றன. ஆனால்	மிருக்கின்றன. ஆதலாற் சமநியதமா யிருத்தலின் ஒன்றற்கொன்று பின்ன மன்று. ஆனால்
௧௫௮	௧௬	கடத்தின்	கபாலத்தில் கடத்தின்
௧௫௯	௬	பூதலமு	பூதலமும்
௧௬0	௧௪	ரூபபதம்	கடபதம்
௧௬௪	௫	ஜாதியின் சமவாயம்	ஜாதியின் சமவாயம் வியக்தியிலிருக்கும். கிரியையியின் சமவாயம்
௧௬௪	௧௬	பூதலத்தினும்	பூதலத்தன்மையினும்
௧௬௪	௨௮	கொள்ளப்பட்ட அத்தியந்தாபாவமே	கொள்ளப்பட்ட சாமயிகாபாவமுளதாகின்றது. யாண்டு எக்காலத்தில் எச்சம்பந்தத்தால் பிரதியோகி யிருப்பதில் லையோ, ஆண்டு அச்சம்பந்தாவச்சின்ன அத்தியந்தாபாவமே
௧௭௩	௨௬	கபால்சமவாயத்தில்	கபாலத்திற் சமவாயத்தால்
௧௭௩	௨௬	நஷ்டமாகவில்லை	நஷ்டமாயிற்று
௧௭௬	௩௧	ஆண்டுஅச்	ஆண்டுக்கடத்தின் அச்
௧௭௯	௩௨	கடமுள	கடமில
௧௮0	௧	அத்தியந்தாபாவமோ	கட அத்தியந்தாபாவமோ
௧௮௧	௧	பிரதியோகிக்	பிரதியோகிகட்கு
௧௮௧	௩	பிரதியோகிக்கு	பிரதியோகிகட்கு
௧௮௨	௨௨	பூதலாதிகரணத்தின்	பூதலாதிகரணகாலத்தின்
௧௮௨	௨௪	ஷை	ஷை
௧௮௩	௧௯	பிராகபாவ	அந்நியோந்நியாபாவ
௧௮௫	௧௫	பிராகபாவத்தின்	பிராகபாவமாகிய
௧௮௬	௫	பிரதியோகி	பிரதியோகியின்பிரதியோகி
௧௮௭	௭	பிராகபாவத்திற்கும்	பிராகபாவமும்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௮௭	௮	பிராகபாவத்திற்கும்	பிராகபாவத்தின்
௧௮௭	௮	துவம்ஸம்	துவம்ஸமும்
௧௯௮	௩௧	தோஷம்	தோஷமும்
௨00	௨௬	அபாவத்துவங்களின்	அபாவத்துவங்களான்
௨0௧	௧௯	படாந்நியோந்நியாவ	படாந்நியோந்நியாபாவ
௨0௨	௫	பிரஹ்ம	பிரம
௨0௩	௩௩	செம்மையோடு சர்ப்பத்தன்[மை	சர்ப்பத்தன்மை
௨0௫	௧௭	இந்திரியத்தின்	இந்திரியத்திற்கு
௨0௫	௨௧	நேத்திரத்தின்	நேத்திரத்திற்குச்
௨0௭	௮	இந்திரியத்தின்	இந்திரியத்திற்குச்
௨0௭	௧௬	இந்திரியம் கரணமாம்.	இந்திரியமாகிய கரணமிருக்கின்றது.
௨0௭	௧௭	அநுபலம்பம் சககாரியன்று.	அநுபலம்பமாகிய சககாரியின்று.
௨0௮	௧0	மனதின் சுகாபாவத்தானும் துக்காபாவத்தானும்	மனதிற்குச் சுகாபாவத்தோடும் துக்காபாவத்தோடும்
௨௧0	௧௯	ஸ்தம்பத்தில்	அதனிடத்துப் பிரதியோகியின் அநுபலம்பம் வேண்டும். ஸ்தம்பத்தில்
௨௧௧	௨௧	அயோக்கியா	யோக்கியா
௨௧௪	௨௧	வேற்றுத்	வேற்றுமைத்
௨௨௫	௧0	அபரோக்ஷ	பரோக்ஷ
௨௪௩	௧௧	சம்பந்தமும்	சம்பந்தமும் சுத்த விசேஷணத்தன்மைச்சம்பந்தமும்
௨௪௩	௨௪	மதத்திற்	மதத்திற்றான்
௨௪௫	௪	வேண்டும். ஆதலால்	வேண்டும். கேவல இந்திரிய ஜந்நியத்துவமே அநுவியவசாயத்தில் விளங்குகின்றது. ஆதலால்
௨௪௬	௩	தோற்றுகின்றன.	தோற்றுகின்றது.
௨௪௮	௩௩	சாவதானமுடைய	சாவதானமனமுடைய
௨௫0	௪	அபேக்ஷையில்லை.	அபேக்ஷையிருக்கிறது.
௨௫௧	௩௪	ஞானமும்	ஞானம்
௨௫௨	௬	கரண	காரண
௨௫௬	௨௭	உபயதர	உபய
௨௫௬	௨௧	ஆசிரயமும்	ஆசிரயம்
௨௫௯	௫	காரியகாரியா	காரியாகாரிய
௨௬0	௧௧	காரியவாதி	காரணவாதி
௨௬௫	௮	அசமவாயி	சமவாயி
௨௬௮	௩	ஆதலால்	ஆதலால் விருத்தியில்
௨௭௧	௩0	காரணமாம்.	கரணமாம்.
௨௭௨	௨௬	தசமனிடத்து ஆத்மத்தன்மையை	தசமனிடத்து ஆத்மத்தன்மையிருக்கினும்,
௨௭௫	௨௪	சுரேதாவுக்கு	சுரோதாவுக்கு

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௭௭	௨௫	பிரமாணத்தாலுண்டாகும் அஜ்ஞநிய	பிரமாண அஜ்ஞநிய
௨௮௫	௧	நிச்சயமாம்,	பிரமநிச்சயமாம்,
௨௮௯	௩௧	தான்மிய	தாதான்மிய
௨௯௦	௬	ஆரோபத்தின்	ஆரோப்பியத்தின்
௨௯௧	௧௪	தாகலின்	தாகலின்.
௨௯௩	௨௩	உண்டாகிறதில்லையோ,	இருப்பதில்லையோ,
௩௦௩	௩	இதுவெனும் விருத்திஅவச்சின்ன	இதுவென்பதின் அவச்சி
௩௦௭	௨௬	இரஜ்ஜு முதலிய	இரஜ்ஜு சுத்திமுதலிய
௩௦௯	௮	இல்லை. இம்	இல்லையென்னும்
௩௦௯	௨௧	சர்ப்ப இரஜத	சுத்தியிரஜத
௩௧௨	௧௭	இரஜ்ஜு முதலிய	சர்ப்பமுதலிய
௩௧௩	௯	முன்னிட்டு உபாதானத்திற்கும்	முன்னிட்டு முற்கூறிய தானத்திற்கும்
௩௧௩	௨௮	ஆகுமாயினும்	ஆகுமாயின்
௩௧௪	௯	சம்பந்தம் இதுவென்னுந் தன்மையின் கற்பிதத்தில்	சம்பந்தம் கற்பிதத்தில்
௩௧௬	௨௩	விஷயமாகாவென்பது	விஷயமாகுமென்பது
௩௧௭	௩௧	பிரமை	பிரமம்
௩௧௮	௨௩	காரணத்தன்மை	காரணமாதலைக்
௩௨௧	௩	பிரக்கிரியை	பிரக்கிரியை இதுவாம்:—
௩௨௩	௧௨	நீலநிறம்	நீலநிறமன்று
௩௨௪	௨௬	உருவ	வெள்ளி
௩௨௪	௨௭	அடைர்வி	அடைவிற்
௩௨௫	௫	ஜலத்தால்	ஜலத்தில்
௩௪௯	௨௫	ஏசதேச	ஏகதேச
௩௮௬	௨௩	இலௌகிகமாம்,	அலௌகிகமாம்,
௪௦௨	௨௩	பிரமாண	பிரமா
௪௧௨	௧	சாமாநிய ஞானம்	சாமாநிய ஞானமும்
௪௧௨	௨	ஸ்மிருதி என்னும் இரண்டு	ஸ்மிருதியுள. இவ்விரண்டு
௪௧௫	௨௯	வியாப்பியமாகிய	பக்ஷத்தில் வியாப்பியமாகிய
௪௧௬	௧௧	சாதனமின்றியதில்	சாதனத்தன்மையின்றியதில்
௪௧௯	௧௨	உண்டுபண்டுவன	உண்டுபண்ணுவன
௪௬௯	௨௨	அதிகாரி	அவிகாரி
௪௮௪	௧௪	காலத்தில்	முற்காலத்தில்
௪௯௫	௩	மூலாஞ்ஞான	தூலாஞ்ஞான்
௫௨௦	௧௨	தனது	தமது
௫௫௬	௩௧	கர்மமாகிய	தர்மமாகிய
௫௬௪	௪௨	குட்டியத்தோடு சாமானிய	குட்டியத்தோடு எட்டுந்தும் சாமானிய

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரத்தின் பிழைதிருத்தம் முற்றிற்று.